

திருச்சிற்றமபலம்.

சா த் து க வி க ள்.

வியாசர்பாடியில்

நான்குரிபராகவிளங்கும

ராமா நுஜய தீ ஸ்வ ரரால்

இயற்றப்பட்டது.

(மெகவயு) நவநீதஸு வுராவூராநக்ருதவாந்ஷ்யம்
ஸஹிமெகவயு நவநீதஸு வுராவூராநக்ருதவாந்ஷ்யம்
ஸஹி^௧நநா-^௨பொ ஸனமொகாந-^௩மு ஹகாஷ்யா
நீ^௪நா வாடி நவமிநா நனவிநா துஜை^௫ கியே.

ஸ்தாநுஹிஷ்டக்ஷோநாய நமோஸ்தாயதெஜவிஸ
ஸஹிஷ்டாத்ரூபாய பித்ருயாதீஷ்டகாரிணே
வ்யாஸவையுடாதிவாஸஸூரி ராமாநுஜய திஸ்ஸயம்
ஜாக்வாமுநாஸுவிஸ்தாஸ வஉஸி தஜாநதிஞஹிதம்.

செனனைச் சாவகலாசரலைத்

தமிழ்ததலைமைப்பண்டிதராகிய

இயற்றமிழாசிரியா

கோ - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீகாகழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சிச்சிதானந்தவரனகுன்றமெனப்பலசெப்பிமறையின்சீர்த்த
உச்சிதானந்தமறுவொருபெருவானொளியாகலுரைத்தவாறு
நச்சிதானந்தவிலெனவுணர்த்துகைவலயநவந்தககுச். [ல்.
சச்சிதானந்தப்பேர்ப்பெருந்தகையோருரைவிரிததுச்சாற்றினு

சாத்துகவிகள்.

நெடி பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரும்

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியருமாகிய
தி - ஐ நி வா ச ச ண் மு க ம் பி ன் னே

இயற்றிய

க லி வி ரு த த ம.

தன்னனுபவம்புவிதனிற்கைவலியந்தா
னென்னநனிசொற்றுலகினின்னநெறுவித்தான்
மன்னுபிரமத்துருவமாவிவண்வயங்குந்
தன்னிகரிஞாண்டவராயத்தவனுமனனே.

இத்தகையநூற்கியலுணர்ந்தனுபவஞ்சான் .
மெய்த்தவரலாதவர்விளக்கமதுருனொன
றித்தறைமிசைப்பிறைசையின்னவிருவோனன
முத்தனருணாசலன்மொழிந்தனனொருநாயே.

இன்னவுரையாருடதசைககுரிமையின்றே
லின்னபடியெனறறிகிலாொனலுணர்ந்தீண்
டன்னபெரியோன்சச்சிதானந்தனெனவந
துன்னரும்விருததியுரையெனறாசெயதானால்.

அன்னவுரையாடியமெனப்பொலிவதலலா
லின்னபரிசென்றெமனொராலிவணறிந்தே
பன்னிடுதரத்ததலவென்னினுமபரிந்திட்
டென்னெனவுரைக்குதுமெடுதததனையமமா.

பு ல வ ர

திருவலஸீககேணி

வேங்கடாசலபிள்ளை

இயற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

வேதாந்தமென்னுமபாற்கடலையுண்டு

வீங்கிருனேவிலக்குமவெண்மதியமேபோல்
ஓதாரவேலையெலாங்கையிற்றிரட்டி

யுண்டமுனியரசென்னவதிசயிததுத்

தாதார்ந்ததுளவணிவோன்மாலேயானான்
தாமளாயிலொளிர்வோனுமறைவாயுற்றான்
சீதார்ந்தகைவல்யவிருத்திகண்டே
சிசசிதாசுத்தசிவஞ்செய்தார்கானே.

இஃது

சேலஞ்சில்லா வைகீல

அத்துவிதானுபவி

அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமருவுமான்முதற்றேவர்யாரினுமிக்க
சிவஞ்சொருபமேகருணையால
செகமதனிலஞானபரிபாகருக்காகவே
தேசிகோத்தமமூர்த்தமாய்
மருமலாசசோலைசெறியீஞுரொணும்பதியில்
வந்தவதரிததுமேலா
மகிமையுளவத்துவிதநிலையிஃதெனத்தெரிய
வகுத்தருள்புரிந்ததன்றி
உருவநாமந்தனைவுள்ளபடியாராயி
லுணையன்றிவேறில்லையென்
றுண்மையையுணர்த்துநவந்தகைவல்யபத
வுரையினைமிகத்தெளிவதாய
அருமையிதுவெனமகிழுகரதலாமலகமென
வருளியவிருத்தியுரையை
அசசிலுமியற்றிவைத்தருளினனசச்சிதா
னந்தசமருநாநானே.

வெண்பா.

அருத்தமெனுமபொனமலருக்கானந்தவாச
விருத்தியுரைசெய்தான்விளங்கத்—திருத்தியாய்
அச்சமொழிந்தன்பர்க்கறிவின்பமேலிடவே
சசசிதானந்தகுநானே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அய்யாகுருசசசிதானந்தமேயறிவாமபொருளே
மெய்யாந்திரிசியமவேறுமனனென்றனநெனவிரித்தே
செய்யாமொழிநிகர்நின்னுரையாமிதைத்தேர்ந்தவாக
ஞய்வாரயிக்ககதிபெறுவார்சத்யமுண்மையிதே.

மட்டுவிருத்தம்.

உருவநாமந்தனைநோககாதுணர்வேபொருளாநோககுதற்கே
கருவியாயநவந்தகைவல்லியமாதுலுடைச்சுப்
பெருகுமவிருத்தியுடையளித்தபெருமானேநினைபெருதவிக
கொருகைம்மாறுங்கணமுலன்யாணுனமுள்சரணபுசரணமே.

திருமுலாமர ||

சதாசிவபிராமயோக்யின

மாணக்கர்

தே - சு ப் ப ராய மு த லி யா ர்

இயற்றியது.

இருநிலததெமமதத்தவருமிரிய
ஒருதனியாயொளிரிந்திரபீடம்
துதித்துச்சுருதியுத்தியனுபவ
மிதயத்தியையத்தேர்ந்துகைவலய
நூற்குவிருத்தியுடையதனைநுவலறனன
தோற்கபபோலிஞானியாசொருப
நிச்சயமவிளகருநிபுணன்
சச்சிதானந்தத்தனிப்பெயரோனே.

சேலம

கவர்ன்மென்ட்

காலேஜ தமிழடபணதா

அ - க - அமிர்தலிங்கபிள்ளை

இயற்றிய

அறசேர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்பூத்த மறைமுடிவிற நிரண்டபெருஞ் சொற்றொடரின்
நிறத்து வண்மைக

கூர்பூத்த பயங்குருங்கி விரிவகைதாண டவராயக்
கோமா னன்பாற்
போபூத்த செழுநதமிழாற் கைவல்ய மெனவொருநூல
பிறங்கச் செய்தான்
பார்பூத்த மாணபமைநதோ ரநநூலின் சிறநூலாசீர்
பறநூ வறறை.

(க)

நோந்துதர முற்றவாக டமமையன்றி மற்றையருஞ்
செவ்வ னேகொண
டோரந்துயயு மாறுபயன விரியாவுரைத் தருள்கென்ன
வுரைபப வனபே
கூர்ந்துமுதற் சுருதியுத்தி யனுபவங்கள் கற்குமுள்ள
கொள்ள வாயமை
நோந்துவிசே டமபயப்ப விருத்தியுரை செய்துலகி
னிலவித தானால்.

(உ)

ஆச்சுதா நகமான மறைமுடிவே தானாக
வசல மான
வுச்சிதார்த் தப்பயனே யுள்ளொளியா னுணர்ந்துபய
ஹறு மலகு
மிச்சிதா பாசரிலக கணமுடித்துத் தன்னியறபேர்க
கிசைநத வுண்மைச
சச்சிதா நந்தபயன றுணை வனுபூதித்
தலைவன மனனே.

(ங)

இஃது

சேலம - ம-நா-ந-பூர்
கோமளேஸ்வரமுதலியார்
இயற்றிய
நேரிசைவெண்பா.

ஆகல்வரிய வஞ்ஞான வாரிருளை நீக்கும்
புகல்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் பூட்டும்—இகல்வரிய
சச்சிதா நந்தகுரு சர்மி விரித்துரைத்த
வுச்சிதகை வலய வுரை.

உ

கடவுள துணை .

கைவல்லிய நவநீ தம்.

மு க வு னை .

இந்நூற் குறையொலப்புகுவார, அனுபவிகளாகவேண்டும். அனுபவமாவது, யாதானு மொன்றை நான்கு காலத்தினு மித் தையாக்கவேண்டும், அங்ஙன மித்தையாயதைப் பரமாக்கவே ண்டும், அங்ஙனம் பரமாயதைத் தாண்கவேண்டும், இங்ஙன மாககற்கு வலியினறேல் யுத்தியினுலேனும அங்ஙனமாககவேண் டும்; யுத்தியாவது ஞாய்ம், சோதனை, பொருத்தம், இம்மூன்றா யியைவது; இம் மூன்றானும் முரணின்றிக் கூறுவது; இங்ஙன மேனுங் கூற வலியினறேல் சுருதி முகத்தாலேனும, அங்ஙன முரணின்றிக் கூறவேண்டும்; கூறலாவது, யுத்திக்கு மாறின்றிக் கூறல்; மாறாவது, உபமான உபமேய சாதாரண தர்மமங்கட்குப் பொருத்தமின்றிக் கூறல்; இங்ஙனங் கூறுவதினும் வாய்பொத் திக் கிடக்கை நன்று; ஏனெனில், அனுபவமில்லாவிடதது அனை த்தையுஞ் சினமாத்திரமாககி யனுபவித்தல் கூடாது; யுத்தியே னுமினறேல், பிரபலசுருதியென்பதற்கு விககினம வரும்; சுருதி மாதிரத்தாலாயினுங் கூறப்புகின் ஏனையபண்டிதர் வித்வான் களைக்காட்டினும் தாம் வேதாந்தசாமபிரதாயத்தா ரொன்பதி லெ னசிறப்பு; எந்நூல கிரந்தகர்த்தாக்களுந் தத்தங்கருத்தை வாக்கியப் பிரயோகத்திலேனும் செய்யுட் பிரயோகத்திலேனு மமை த்தனர், அங்ஙன மமைத்ததை யுணரவேண்டின் எழுத்துச் சொ ற்பொருள யாபபலங்காரந் தர்க்கமுகத்தாலன்றிக் கூடாது; ஆயிற் பணடித்தோ சாலுமெனின் வேதாந்தானுபவ ரசமுமுண் டேற் சாலும்; இன்றேற் பதவுரைக் கதிகாரியரன்றிச் சாம்பிர தாயத்தாரல்லர், சாம்பிரதாயத்தாரொனத் தமைக் கொள்ளிலோ

புத்திக்கு முரணது சுருதியனுபவங் கூறவேண்டும; அங்ங
மின்றேல் தான்தோன்றி சாமபிரதாயத்தா னொன்படுமன்றே
இங்ஙனமாவதினு மூடமௌனமா யிருக்கை பிறர் மதிககைக்
நன்கு சிறப்பு. இஃதன்றியும் குருததனம் விழையாதா னொ
கணுமில்லை; விழையினுந் தத்த மையந்திரிபகன்றால்லர், அக்
ரூர்போற காட்டினும் பிறர்பா லென்செயவர், ஞான நூல்போ
ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தமென்னு மிமமூன்று முகத்தா
கன்மம் பத்தியென்னும் அறப சுருதிக ஞுணர்ந்தாவென்பதை
யெங்ஙன நிலையுத்தவல்லார்; யானோனு மிங்ஙன முரணின்
யுணர்த்தவல்லரா யுரையிடின் அஃது யாமேதப மலலமென்பர்
யாதினாலெனவினாவில, எமது சாமபிரதாயத்தா லலலாதலெ
ன்பர்; ஞாயரு சோதனை பொருத்தமுளதேற கூடாதென்னை
இங்ஙனமின்றி யெமதாசான் சொல்வதைக் கேட்ட லெமது மா
பென்பர்; இவர்களிடு முனையென் சிறப்பிற்றே அதை பேறகும்
விவேக மென்சிறப்பிற்றே முற்று முணர்ந்தாரே யிதனை யறிய
வேண்டும; இதனினும் யாமுணர்த்தவேணடுவ தென்னையுளது
இது நிற்க, இன்னுமுரைக்கிற பெருகுமாதலிற சுருக்கி யுரைத்
தாம.—

உ

கடவுள்துணை.

கைவல்லியநவநீதம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

கேவலத்தின்நன்மை கைவல்லியம்; நவநீதம்-வெண்ணெய்; எனவே, அன்னியமாகாது தானேதானாய நிலையெனப் பெற்றும். இவ்விருபதமு மாரியம்; தன்னைத்தான விசாரிப்புழிசு சுததாசுதத சகல கேவலமிற்றது தான் மாதிரி மிஞ்சிரிற்கும், நிறகவே சச்சிதானந்தம் விளங்கும், விளங்கவே நிரதிசயானந்தமதாம், ஆகவே யனைத்து மிங்நனமாக விளங்கும்; விளங்கவே தானே யனைத்துமா யன்றாய முடியும், முடிவதா லிது கேவலமெனப் படும்; படுவதால் இதனை நவநீதமென்றா. ததியனைத்துங் கடைந்துழிய¹ னறி வெண்ணெ யாகாததுபோ லிங்குந் தத்துவங்களினைத்திலுந் தன்னைத் தான விசாரியாதுழித் தானேதானா விளங்காது, ஆதலிற் தன்னை நவநீத மெனக் கொண்டாம், கொள்ளவே தானாகிய நவநீதமென்றாயிற்று. கைவல்லியம் தனித்துநிற்கை. மூடசுமூததியும் குண்டலிசத்தியு மிங்நனமா தற் கிடம் பெறுதோவெனின், நனவிறசுமூததி யாதுககென வினா வராது காககவேண்டும், எனனை “வினவிறபரததையறிவுறுதற்கவத்தைபுலன்வினை மாறியே, நனவிறசுமூத்திரிலை வரினப்பொருட்டிகமுநலனாகவே” என்றார் தத்துவராயா. இந்நூ லலங்காரமென்றதபோல இந்நூல கைவல்லியநவநீதமென்னல காரியவாகுபெயா; நவநீதகைவல்லியமெனனது கைவல்லிய நவநீதமென்ன லுருவகம்.

இந்நூ லுரையாசிரியர் நிலைமை.

முன்ன ரிந்நூலுக்குரைசெய்தார இந்நூல கர்த்தாகருத்து சிமிதேனும் வழுவாது சுருதி யுத்தி யனுபவ வொற்றமுமெயத்தா லுணர்ந் துரைசெய்த நரனறி யேனையோர்போ லன்று. இதனை யாககாக கனுபவத்தாற்காண லாம்.

இவருரைமேற் பழுதுரைப்பாரா மறுக்க விரித்தியுரையாக்கப் புகுந் தனம்; விரித்தியுரையாவது, காணழகையின மிக்கது : எனனை “சூத்திரத் துட்பொருளநறியுமாணடைக, கினறியமையாதியாவையும்விளங்கத், தன்னுரையானுமபிறநூலானு, மையமகலவைங்ககூண்டுகையுறுப்பொடு, மெய்யினையெஞ்சாதிசைப்பதுவிருத்தி” என்றார் பவணநதி.

கைவல்லியநவநீதம்.

நூ ல ர ம் பு ம்.

க-கவி. அவதாரிகை.

[சீவேசரராகவும், கூடஸத பிரம மாகவும், விளங்குவது யாதோ அது தன்னையடைபவாகக்கோசரமாகவும், கோசர மாகவும், அருளிறையாகவும், சூருமுகூர்த்தமாகவும், உபா சனா முகூர்த்தமாகவுந் தோன்றிற்கும். அதை யங்ஙன மங்ஙனம் வழத்துவான புகுநதா ரிக்கவியில் வஸதுவை யகோசரமாகத் துதிககினரா.]

பொன்னில மாத ராசை பொருந்தினர் பொருநதா ருள்ளந் தன்னிலம் தரத்திற் சீவ சாக்ஷிமாத திரமாய நிற்கும் னந்நிலங் களினு மிகக வெழுநில மவற்றின் மேலா னன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்குள போற்றி.

(இதன்பொருள்.) பொன்னில மாதராசை பொருந்தினா பொருநதா ருள்ளந்தன்னில், எனபது. பொன் மண பெண ணிவைகளில் விருப்பமுடையோரும் அகன்றோருமாகிய விவவிருவ ருள்ளத்தினகண்; — அந்தரத்திற் சீவசாட்சிமாததிரமாய நிற்கும், எ-து. ஆகாயத்தைப்போலச சீவசாட்சி மாததிரமாக விளங்குவோன்; — எந்நிலங்களினுமிகக வெழுநில மவற்றின் மேலா னன்னிலமருவும், எ-து. எவ்வகைப்பதவி நிலங்களினு மிகச்சிறந்த அல்லது அஞ்ஞானபூமிகளினு மிகச்சிறந்த வெழுவகையாயுள்ள ஞானபூமி களினு மேலாயுள்ள துரியாதீதத்தி லீசசாட்சிமாததிரமாக விளங்குவோன் யாவனோ; — ஏகநாயகன் பதங்குளபோற்றி, எ-து. அந்தவேகநாயகனது திருவடிகட்கே வந்தனம், எ-று.

பொருந்தினர் பொருநதாரொன்பதனா லஞ்ஞானியும் ஞானியுமெனக் கொள்க: அந்தரத்தி லென்பதனால், சந்தனத்தினகண்ணு மமேததியத்தின கண்ணு நிறைந்துள்ள வாகாயத்திற்குச் சுததாசுதத மினமையைக் காட்டுங் குறியெனப்பெற்றும். அதுபோலச சீவசாட்சி மாததிரமாதற்கு மென பதனால், அந்தச சீவசாட்சியாகிய சைதனனியஞ் சலட்சணமாயினும் வில்ட்சணமெனக் குறிக்க நின்றதெனக் கண்டாம். சாட்சியெனது சீவசாட்சியென்றதனால், ஈச்சாட்சியெனக் கொண்டாம். ஒருகாறசுததமு மொருகாலசுததமுமா யிருப்பினுமிருவகையுமெனக் குறித்து வுள்ளமென னார். நிற்கு மருவுமென்பதை புயர்திணையாண்பாலாக்கியது ஏகநாயகனெ ன்னு முயர்திணை யாண்பாலிப்பற்றியென்க. இதனைப் பல்லோரபடர்க்கை மூன்னிலை தன்மையிலென்னுஞ் சூத்திரவிதியாறகாண்க. யாவனென்னும் வினா வருவித்ததைப்பற்றி யந்தவென்னுஞ் சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது, நிற்கு

மருவு மென்னும் வினைகள் கூடஸ்தனாகநிற்கு மேகநாயகன், பிரமமாக மருவு மேகநாயகனென முடிக்கிற பெயசொச்சங்களாம். இக்கவியின் மூன்றாமடியி னெதுகை தநநகரமாயினும் இனமாதம்பற்றி யாதலின் வருஷன் றெனவுணாக.

(கருதது.) எந்த வேகநாயகன் ஞானி யஞ்ஞானியர துள்ளத்தின்கண் சீவசாட்சி மாத்திரமாயும் ஞானபூமியேழினு மேலாய துரியாதீதத்திற் பரசாட்சி மாத்திரமாயு மிருக்கின்றானே அந்த வேகநாயகனது திருவடி கட கெமது வணக்க முண்டாகுகவென்பது. இங்ஙனமன்றேல முரணும். சீவசாட்சியாயெனனது மாததிரமென மிகைபடக்கூறியது சுயம்பெனக் குறிக்க. எந்நிலங்களினு மெனபதற்குக் கீழேழ் மேலேழ் நிலமெனக்கூறு வது புராணசமமதம். இன்னும் சகலமத நிச்சயங்களாகிய வெந்த நிலங் களினுமெனப் பொருள்கொள்ளினு மொருசாரமையினு மமையும். சீவசாட்சி கூறியதுபற்றி யீஸவரசாட்சி வருவித்த தருத்தாபத்தி. சீவேஸ்வர ராக விளங்குவ திருவகைசாட்சியெனவும், இவ்விருவகை சாட்சியாக விளங்குவ தேகநாயக னெனவும் பொருளபதிதலா லிங்கே வணக்க மைக்கிய மெனக் குறிப்பிக்கின்றது. உள்ளந்தன்னி நிறகு மேகநாயகனென்னில, நன்னிலமருவு மேகநாயகனெனப் பொருள்கொள்ளுதும். உள்ளந்தன்னிற் சீவசாட்சிமாததிரமாரிறகு மெனதனால, மேலா நன்னிலத்தனி லீஸ்வர சாட்சி மாததிரமா மருவுமென்றும். உள்ளந்தனனி லேழாம்வேற்றுமை விரி, நன்னிலம் தொகை ; அந்தரத்திலெனபதை, யிரண்டிடத்து மொட்டிக, ஏகநாயகனெனபதி லேகமெனதது, சாட்சித்துவித மறற்கு மிகைபடக் கூறியதெனக். ஏகநாயகனெனனு நீலைக்குச சாட்சித்துவிதம் கற்பிதம், இந்தச்சாட்சித்துவித நீலைக்குச சீவேஸ்வரத்துவிதங் கற்பிதம், இந்தச் சீவேஸ்வரக் கற்பிதநிலையைக் கற்பிதமெனதுணரா திவறறையே யாண்டானடிமையெனக் கொண்டனா மத்ததா. அத்துவிதி வணக்கததையு மே னையமத்ததா வணக்கததையு குறிப்பிக்க நின்றது இந்நூலாசிரியரது வணக்கமெனக்கொள்க. அவற்றினு மெனறவுமமை தொக்கி நின்றமையின் வருவிககப்பட்டது. ஏனையமதஸதா வணக்கம் பேதமெனவும், இந்நூலாசிரியா தனது வணக்க மபேதமெனவுங் காட்டப் போற்றியென்றார். ஏக நாயகன் போற்றியெனனது பதங்கள் போற்றியெனறமையின், பதங் களிருவகை சாக்கிகளாகிய கூடஸத பிரமத்தையெனக்கொள்க. அவயவியை யனறி யவயவமினமைபோல, ஏக நாயகனைப்பின்றியிருவகைசாக்கியு மின் மையின பதங்கள் போற்றியென்றார். ஏனைய வவயவங்களுக்கு வணக்கங் கூறுதது, தனனை யிழிந்தோனெனக் காட்டற்கு. சீவேசருக்குச் சலட்சண விலட்சணமாயிருத்தலிற், சாட்சியென்றார். நன்னிலமருவு மேகநாயகனென பது குருவெனினுமமையும்.

‘கைவல்லியநவநீதம்.

உ - கவி. அ - கை.

[சிந்துத்தமுதையானே வஸ்துவைக் கோசரமாக விக்கவி
யில் துதிக்கின்றார்.]

ஈன்றளித் தமிழ்க்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாப் மாலாய்
ஆன்றனீ சனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த் தியுமாய் நிற்கும்
பூன்றமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொருபத்தைப் பணிகின் றேனே.

(இ - ள்.) ஈன்றளித்தழிகுஞ்செய்கைக்கேதுவாம், எ - து. சிருட்டி
திதி சங்காரஞ்செய்யுந் கிாத்தியங்கட்குக் காரணகாததர்களாகிய ; —
அயனும்மாலாயான்றவீசனுமாய், எ - து. பிரமாவாகியும் விஷ்ணுவாகியும்
சிறந்த ருத்திரனாகியு மிருப்பதுமனறி ; — தானேயனந்தமூர்ததியுமாய்,
எ - து. தானே யின்னு மளவிறந்த மூர்ததிகளாகியும், நிற்கும்பூன்றமுத்தனு
மாய், எ - து. இருந்தபடியிருக்கும்பரிபூரணஞானியாகியும் ; — இல் பப்புணரி
யாதவனாய், எ - து. பிர்மாநந்த சாகரத்திலுதிக்கு ஞானஞரியனாகியும் ; —
நாளுந்தோன்றிய விமலபோதசொருபத்தைப்பணிகின்றேனே, எ - து.
சுதோதயமாக விளங்குவ களங்கரகிதமான பிரகஞாசொருபத்தை வண
ங்குகின்றேன், எ - து.

இங்கே கோசரமாவது, ஞானம்; இந்த ஞானமே யிவ்வனமாகக்கூறிய
வனந்தபேதங்களுமா மென்பதுதோன்றத் தானேயெனத் தேற்றேகாரங்
கொடுத்தனா ; புணரியாதவனெனனா தினப்ப்புணரியாதவனெனறதனால்,
ஞானஞரியென்னும் ; என்று மொருதகைததா விளங்குதலென்பா, நா
ளுந்தோன்றிய வெனவும், சமஸதமுமாக நினறு விளங்குவதாற பிரகஞா
சொருபத்திற்கு வணக்கமெனவுங் கூறினா ; இதுபற்றி வேதமாதா நானஞ்
வேதத்தினு முடிவாயுள்ள மகாவாகிய நானகனுள் முதலவாகியபமாகப்
பிரகஞானம் பிரமமெனக் கூறப்பட்டதெனக்கொண்டாம்.

வினா.—இந்தப் பிரகஞானமென்பதைக் கோசரமெனக் கொள்வதெ
ன்னே?

விடை.—அறிவு, ஆனந்தமென விரண்டாம் ; அவற்றுள், அறிவன்றிச்
செக்கிவடரமுண்டாயி னறிவன்றி யானந்த முண்டாகலாம்; இன்றே லஃது
மின்றும். எவ்வளமெனின், சோதனையி லறிவாகமுடிபாத திரிபதார்த்தங்க
ளி லொன்றுமில்லை, இவைக ளானனியமாகாதிருக்க ஆனந்தமென்ப தெவ்வ
னமன்னியமாக முடியும், யாரும் மறிவாதலா லெம்மா லிதனை விசாரித்தனு
ஷ்டித் ததுவாகக்கூடும், ஆதலின கோசரமெனத்தகும்.

வினா.—அறிவே சிருட்டி, திதி சங்காரமாயதை யெவ்வன மறியலா

விடை.—அறிவாகிய சத்தையன்றிப் பிராதிபாலிகம் விவகாரிகம் பாரமார்த்திகமென்னுஞ் சத்து மூன்றில்லை, பிராதிபாலிகசத்தே சிறுத்தி, விவகாரிகசத்தே திதி, பாரமார்த்திகசத்தே சங்காரமாம், ஆதலி னிதனை மறுத்தற கிடமெனனை.

(க-து.) பரகஞாசொருபமே சிவமாதலி னதனையே பொருளாக விக் கே வணக்கங் கூறியதெனபது, இநத வணக்க மெல்லாமா -நிற்கு மவசரத்தினமேனிதது. (உ.)

ந - கவி. அ - கை.

[சிறுத்தமுறையானே வஸ்துவை யருளிறையாக விக் கவி யில துதிககின்றா.]

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பாற் கவருடைப புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து ~
சுவரிடை வெளிபோல யானே சொருப சுபாவ மானேன் அவருடைப பதும் பாத மனுதினம் பணிகின் றேனே.

(இ-ள.) யானேயெங்குமாம் பிரமமெனறும், எ-து. நானே யெங்குமா நிறந்துள்ள பிரமசொருபமெனறும் ;— கவருடைபபுவனமெல்லா மென்பாறகற்பிதமெனறும், எ-து. அனந்தபேதமாகத் தோற்றுகின்ற வண்டநிரா பலகோடிகளு மெனதிடத்தில மித்தையெனறும் ; — எவருடையருளால் யானேயறிநது சுவரிடைவெளிபோற சொருபசுபாவமானேன், எ-து. யாருடைய வனுக்கிரகத்தினால் நானேயறிநது சுவரினு நிறைந்துள்ள வாகாயம் போலசசாட்சாதகார சொருபசுபாவ மானேனே;—அவருடைப்பதம்பாத மனுதினம்பணிகின்றேனே, எ-து. அந்த மகானுடைய தாமமைலாபோன்ற பாதங்களைச் சதாகாலமும் நமஸ்கரிக்கின்றேன, எ-று.

எனறு, எனபதை யீரிடத்துமொட்டுக. எண்ணும்மை தொக்கின்றன. யானே பிரமசொருபமென் றுக்கியவிடத் ததினுள்ள சமஸ்தபேதங்களு மெனபாலாதலால் எனபாற கவருடைப புவனமெல்லா மெனவும், அனைத்து மெனது சொருபமாக விளங்கலிற் கற்பிதமெனவும், இங்கனமாய் நின்று யறிவுக்கறிவாகநின் றருளிறை யறிவிகக அங்கறிந்தது யானேயாதலால் யானே யறிந்தெனக்கூடடிப் பொருள்கொண்டாம். சுவரிடைவெளிபோலென வுலமித்தது, தடையின்மையைக்குறிக்க; அஃதிருந்தபடி யிருந்தேனென்பதை விளக்கச் சொருபசுபாவமானேனெனவும், இங்கனமுண்டத்த வல்லா றொகணுமில்லையென்னு மருமைதோன்ற எவருடையருளாலெனவும், கைம்மாறு வேதின்மையின் புணிகின்றேனெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) சமஸ்தமு மித்தையாக்கிப் பிரமமாக்கியதுமன்றி யாருகவு காக்கின்றொன்பது விசேடம், இதனால் விளங்குவதுயாதெனில் எனபதை

விர யாதொன்றுமில்லை யென்பது என்னை “என்னைத் தவிரமறநிங் கேது மில்லை யென்னுனை பொன்னைத் தவிரவிடாப் பூடணம்போற, பொன்னையுரு, வேறுககிப் பேருனாதத வேற்றுமைபோ னம்மையும்வ வாறுபட்டுத்ததுனாத தோ மால்;” என்றா சொருபஞானதேசிகர்.

சுவரிடையென்பதி லும்மை தொசுகினிந்தது. நேரோ விளங்காமையா ற்கொணடுகூட்டிப் பொருளுரைத்தாம். “இக்கவியி லிவவருளிறையா லாய பயன்” எனக கயலெனக கொணடிருநத பிரமம் யானேயெனறும், சகல வுலகமு மென்னிடத்திலென்றும், அவை வெறுமப்பாய்யெனறும், அவற றைச சினமாததிரமாககிக் காட்டலா லெனையன்றி யில்லையெனறும், எந் தச்சபாவமாக வேண்டியதோ அது வானேனெனறும் கொள்ககிடந்தது. ()

ச - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே வஸதுவைக குருமூாததமாக வி-
கவியில துதிக்கினரா.]

என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீர மெல்லாம்
என்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாககி
என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைககியந்ரு செய்ய
என்னுடைக் குருவாத் தோனறு மீசனை யிறைஞ்சி னேனே.

(இ - ள்.) என்னுடைமனதுபுந்தியிந்தியசரீரமெல்லாம், எ-து எனதா கககொணடிருநத மனம் புத்தி ஐபுணாவு சரீரமுதலிய வளைததையும், — எனனுடையறிவினாலேயிரவிமுன்னிமமேயாககி, எ-து. எனதறிவைச சுயம் பிரகாசமாக விளக்கி யந்தவறிவினாலேயே சூரியசன்னிதானப்பன்போலழி தது;—என்னுடைநீயுநானுமேகமென்றயிககஞ்செய்ய, எ-து. எனது சொரு பமாகிய நீயென்பதும், உனது சொருபமாகிய நானென்பதும், ஒன்றே யென்றயிககஞ் செய்வானவேண்டி;—என்னுடைக்குருவாததோனறுமீசனை யிறைஞ்சினேனே, எ-து. எனதாசிரிய முகுர்த்தமாக வெழுந்தருளிய பரம் சிவத்தை நமஸ்கரித்தேன், எ - று.

என்னுடை பென்னுநான்கும் என்னுடையவென் றிருக்கவேண்டுமாத லாற் கடைக்குறை. சகலத்ததுவகனையு மெனதாக மெய்யென்றிருநத வெ னதறிவைக்கொண்டே யவற்றைப் பொய்யாககினுனொன்பது தோன்ற, என னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீரமெல்லா மென்னுடை யறிவினாலே யிரவி முன்னிமமேயாக்கி யெனவும், உபாதித்திரயத்தால நீ நானென்னும் பேத ங்காட்டலேயன்றி யறிவினால சற்றுமில்லையென்பது தோன்ற, என்னுடை நீயுநானுமேகமென்றயிக்கஞ்செய்ய வெனவும், என்னுடைநீயுமென்றதனால உன்னுடைநானுமென்றும், ஞானகதப்பிரததியகூத்திலன்றி ஐக்கியமென்

பது நிர்சயத்தாலும் பாவனையினாலும் பயன்படாதென்பது தோன்ற, இரவிமுன் லிமமேயாககி யெனவுநகூறினா. சரீரமெனனது சரீரமெல்லா மென மிக்கபடக்கூறியது ஸதூலம் சூகசுமம் காரணம் எனபவற்றைக புகிக்.

வினா.—உபாதித்திரயத்தி லொன்றிருக்க எனனுடை மனதென வேறுபிரித்த தெரறினா?

விடை.—அந்தக்கரண பிரிபலனன சிதாபாசனென்னு மிடத்தும்; பறசிப்பாயுந் தகையதென்னு மிடத்தும், ஆதார ஆதேய தாமததைப் பெருகுநிலை மனதொன்றே யெனக்கூறத்தகும. அந்நனமனுபவ மியாவா டாடிகு மில்லாததால் ஓன்றெனப்படாது. அந்நானம் சந்தேகம் விபரீதம் அசுமந்ததக்கது பரமசிவத்தையனறி யின்றதலால், எனனுடைக் குருவாத் தொன்று மீசனென்றா. சீயேநான நானே நீயென்றாயவிடத்து இறைஞ்சி னென்னெற தெத்தகையாயவணக்கமோ லதனைபுணர்நாரோ யறியவேண் டாம். எனனுடை சீயுநானும் ஏகமென்றவிடத்து, உபாதிசகித வறிவுக்கன்றே னிடப் பெறாம்.

அவ்விவரநிலையினறிவிக்க முவசரமுத்தாத மருளிற்றயெனவும், நே னாமாமிடச்சுடை சாற்றிவந் தடியாராத் துதித்தாட்கொள்ளு மவசரங் குருமுருந்தம்மெனவு மிருப்பதுபற்றி யிங்ஙனவ கூறியதென்க. (ச)

ரு - கவி. அ - கை.

[சித்தநமூறையானே மேறகூறிய குருமுருத்தந்தை வணங் கிய புணமையாவ தித்தகையதென விக்கவிற்ற கூறுகின்றா]

அந்தமுருதிவு மினறி யாறியு மின்றி வான்போற சந்தந் மொளிரு ஞான சற்குரு பாதம் போற்றிப் பந்தமும வீடுவ காட்டப் பரந்ததூல பார்க்க மாட்டா மைந்தரு முணரு மாறு வஸ்துதத் துவஞ்சொல் வேனே.

(இ-ள.) அந்தமுருதிவுமினறியாறியுமினறி, எ-து. ஆதிமத்தியார்த்தகி தமாய —வான்போற சந்தந்மொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றி, எ-து. ஆகாயத்தைப்போல விடைவிடாதிருநது சதோதயமாக விளங்குகின்ற ஞானவழிவமாவுள்ள சற்குருநாதனது திருவழிகளைவணங்கி:—பந்தமும்வீடுங் காட்டப்பரந்ததூல, எ - து. பந்தநிலையினையதெனவும் முதநிலையினைய தெனவும் காட்டுவானவேண்டி விரிவாகக் கூறப்பட்டுன்ற வேதாந்தசாஸ்திரசாகரங்களை.—பார்க்கமாட்டா மைந்தருமுணருமாறு, எ-து. ஆராயந் துணரத்தக்கக்கதியில்லாத சீடரு மெளிதினுணரும்படி:—வஸ்துதத்துவஞ் சொல்வேனே, எ-து. உணமையாயவஸ்து விஃதெனக் கூறுகின்றேன், எ-து.

இங்கே-சந்தமென்பது; காலத்தின்மேலும், வானபோலென்னு முவமை; யிடத்தின்மேலும் நின்றது. பரந்தவென்பது தூலென்பதற்குப் பெய சொசமாயினும் பிறராலன்றித் தானேபரவுந்தன்மை தூலுக்கின்மையி னந்தவினையைச் செயப்பாட்டுவினையாக்கினும். அந்தமுந்வுமின்றியாதிபுமின்றிவானபோற் சந்ததமொளிருமென்னும் விசேடணம் ஞானத்துக்கே யுரியது. அத்வாக விளங்குபவ ராசிரியராதலா லாசிரியருக்குமாம். ஞானஞ்ருவென்னது சற்குருவெனமிகப்படக்கூறியது - அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களைச் ச்ருதிமுகத்தால மாத்திர மகற்றதல் பற்றியும், இதுவுமின்றிய வேனையோரு மிப்பெயா கொண்டதுபற்றியுமெனச். சற்குருவென்னது ஞானஞ்ருவென்றது, சரியைகிரியை யோக்கருருக்க னன்றென்பிரிக்ச. மைந்தருமென்னு முமமை, யிழிவு சிறப்பு. எனவே, போதஞ்ரு சக்தியை விளக்கிறது.

(க-து.) உணரச சக்தியற்றவர்களும் உணர்ந்துகொள்ளும்வித முணர்வுண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தன்னென்பது, இது சீவகாருணியம் செருக்கனது. (ரு)

சு - கவி. அ - கை.

[முன்னே வஸதுதததுவமென்ப பொதுப்படக்கூறி யிக்கவியில்க்கினையதெனக் கூறுகின்றா]

படர்ந்தவே தாந்த மென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூறகுடங்களி னிறைத்து வைத்தார் குரவர்க ளெல்லாங் காய்ச்சிக்கடைந்தெடுத்தளித்தே னிந்தக் கைவல்ய நவரீ தத்தை யடைந்தவர் விடய மண்டின் றலைவரோ பசியி லாரோ.

(இ-ள்.) படாந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடன் மொண்டு முன்னூறகுடங்களி னிறைத்துவைத்தார் குரவர்கள், எ-து. முன்னுள்ள வேதாந்தாசாரியர்கள் தமது காலத்துக்கு முன்னரே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டு வரையின்றி விரிந்துள்ள வேதாந்தமென்னுந் திருப்பாற் கடலில் மொண்டு தம்மாலாய முதனூலென்னுங் குடங்களி னிறைத்துவைத்தார்களா:—எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே னிறந்த கைவல்ய நவரீதத்தை, எ-து. அக்கடங்களி னிறைத்துவைத்தவனைத்தையு மொருங்குசோத்துக்காய்ச்சிக்கடைந்து அதிலெழுந்த வெண்ணெய்க்குக் கைவல்ய நவரீதமென்ப பெயாத்ந்து இதனை யாவருமுண்ணுமபடி யெடுத்துக்கொடுத்தேன் —அடைந்தவாவிடயமண்டின்றலைவரோ பசியிலாரோ, எ-து. இதனை யேற்றண்பவர்கள் விடயமாகிய மண்ணைத்தின்ன வலைவார்களோ அலையார்கள். ஏனென்ற பசியில்லாதவர்களாதலால், எ-து.

படர்ந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலென்பதும், முன்னூறகுடங்கள் என்பதும், கைவல்யநவரீதமென்பதும், விடயமண்ணென்பதும் உருவகம். வேதமுடிவி லகண்டபரிபூரணமாக விளங்காநின்ற சுயஞ்சைதன்ய சாட

சாத்தாரத்தைப் படாந்த வேதாந்தமென்னும் பாற்கடலெனவும்;—மகான். கள் தத்தமக்கியைந்த வளவு அதையேற்றுச் சிந்தித்துத் தெளிவுற்றதைப் பிறருய்யப் பாககளிலும் வாக்கியங்களிலும் ஞுறைவற வமைத்தன னென்பதை, மொண்டு முன்னுறகுடங்களி னிறைத்துவைத்தாரா ஞுரவர்க னெனவும்,—அவ்வனுபவ ரசங்கனையெல்லா மொருங்கே யென்னுளத்திற் கொண்டு டென தனுபவ ஞானுகுகினியி லியையச் சிந்திக்கச் சிந்திக்கச் சேடித்துநின்றது நிரதிசபாந்தமாதலா லிதனை யெடுத்ததுணாததினே னென்பதை, எல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தே நிரந்தக் கைவலய நவரீதத்தைப்பெனவும் —இதனருமையுணர் திதனை யடையுமா றடைந் தாதற்குமாறாய் நிலையையடையத் தவிப்பரோ நிதிகியதிருத்திய ராதலிற் றவியாரென்பதை அடைந்தவா விடயமண்டின றலைவரோ பசியிலாரோ யெனவுங் கூறியவாறு காண்க. இயித் லேற்றபால தல்லாத் கைவலய நவரீதமென்னும் திவ்விய மேலாய்லையை யதற்கியைந்த மொழிகளாகுகித் தந்தமையின் கைவலய நவரீதம் விடயமும்,—அதற்கியைந்த மொழிகளாலாய் கவிகளும் அக்கவிகள் மயமாய் விந்நாலு மவவிடயத்தை யுணர்த்தற்கியைந்த துணைக்கருவியாதலா லிந்நூல் சம்பந்தமுட, —இதனை யுணரவேண்டியவா றுணர் தனுபவித்தற்குரியா அதிகாரியும்,—அந்நுணர்நுபவித்தலாலாயது துக்கரிவாத்தியுந் தடையற்ற வானந்தமு மாதலா லிவை பயனும் எனக்கொண்டாம், கொள்ளவே யிந்நான்கும் அனுபந்த சதுஷ்டய மென்றாயிற்று.

வினா.—எதை விடய மண்ணென்றொனின் ?

விடை.—சாவமத்ததருங் கூறுங் கைலாய முதலிய சகல பதவிகளும், அவற்றுலாய தாரதமயிய சுகபேதங்களுமென வறிக.

வினா.—இவற்றை மண்ணென்பானே ?

விடை —மண்ணை யாகாரமாகியவிடதது நாசததுக்கே யிடந்தரல போல, விடயத்தையே சுகாகார மாக்கியவிடதது ஓயாப் பிறப்பிறப்பிற்கே யிடந்தரலா லென்க.

(க-து.) அனுபந்த சதுஷ்டயத்தினிலே யிஃதென விளக்கியதென்பது. இங்கே விடயமண்ணென்பதின் முக்கியாராததம், அறிவுக்கயலை. (சு)

எ - கவி. அ - கை.

[மேனிற்றுத்தமுறையானே வஸ்துவை யுபாசனா முகுர்த்தமாகத் துதித் திந்நூலை யிருவகைப்படலமாக்கி யவற்றிற் றுரியபெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

முத்தனை வேங்க டேச முகுந்தனை யெனையாட் கொண்ட கர்த்தனை வணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்ய நவரீ தத்தைத் தத்துவ விளக்க மென்றுஞ் சந்தேகந் தெளித் லென்றும் வைத்திரு படல் மாக வகுத்துரை செய்கின் றேனே.

(இ-ள்.) முத்தனை வேங்கடேச முருகத்தை யெனையாடகொண்ட காத்தனை வணங்கி, எ-து. பாசமகனறவனுக்கியுந் திருவேங்கடாசலபதிக்கு முருகத்தனாகியு மெனனைத் தடுத்தாடகொண்ட காததனாகியு மிருப்போனெவனோடு வவனைவணங்கி — சொல்லுவ கைவலய நவரீதத்தைத் தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந தெளிதலெனறும் வைத்திருபடலமாக வகுத்துநாசெய்கின்றேனே, எ-து. சொல்லப்புகுந்த விபுதசகைவல்லிய நவரீதமென்று நூலைத் தத்துவ விளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந தெளிதலெனறு மிரண்டேடலவகையாக வகுத்துவைத்து, அவற்றைச் சொல்லத்துணிகின்றேன, எ-று.

“ஒருபொருண் மேறபல பெயாவரினினுதி பொருவினே கொடுப்ப”தென னும் விதியால, முத்தனை வேங்கடேச முருகத்தை யெனையாடகொண்ட காததனை வணங்கியெனறா. (௮)

அ - கவி. ஆ - கை.

[மேலிரண்டாக வகுத்த டடல வகைகளுட டதுவ விளக்கநதை முன்னா கூறுவான்வேண்டி யதனை யேற்றறபாலாகிய விதி காரியின சாதனசதுட்டயங் கூறப்புகுநதா ரிகசகியி லவற்றின பெயரையும், நிலையையும் முறையே யுணர்த்துகின்றோ.]

நித்திய வரித்தி யனக ணிரண்னையந் தெரிவி வேகடி மத்திய விகப ரங்கல் வருபோ கங்கல் ரிராசை சத்திய முரைகக வேண்டுந் சமாதிசென றுறு சட்டம் முத்தியை விரும்பு மிசசை மொழிவர்கா தன்மிந் நான்னே.

(இ-ள்.) நித்தியவரித்தியங்க ணிரண்னையந் தெரிவிவேகடி எ-து. நித்தியவஸது, அரித்தியவஸதுக்களி னிசசயங்களைத் தெரிவித்தேகத்ததை நித்தியாநித்தியவஸது விவேகமென்றும் — முத்தியவிசயங்ககப் பற்றிப்போகுகளி னிராசை, எ-து. இடையாபுள்ள விமமை மறுமுககில் லெறுப்போகுகளில் வெறுப்பெழுதலை யிகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமென்றும் — சத்தியமுரைக்கவேண்டுந் சமாதிசெனறுறுசட்டம், எ-து. உண்மையாகவுரைக்கவேண்டியவாறு சமாதிசெனறு கொள்ளத்தகுங் கூட்டநிறைச் சமாதிசட்டக் சம்பத்தென்றும் — முத்தியைவிரும்பு மிசசை, எ-து. ஐக்கிய முத்தியை விரும்பத்தக்க விசசையை முழுதசத்துவமென்றும் — மொழிவாசாதன மிநநானகே, எ-து. கூறத்தகு மிநநானகையுந் சாதனசதுட்டயமென்ப ரறிவுடையோ, எ-று. (அ)

கூ - கவி. ஆ - கை.

[முன்னா சமாதிசட்டக் சம்பத்தெனனுந் தொகையை யிவியர ண்டிகவியில வகையாக்கிக் கூறுகின்றோ.]

சமந்தமம் விடல் சகித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாராஞ் சமமக்கக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்

ஆமாதனே விவகா ரங்க ளருகலே விடலென்றாகும்
ஆமாசெய்யுஞ் சுகதுக காதி யனுபவிப பதுச கித்தல்.

(இ - ள்.) சமந்தமம் விடலசகிதல சமாதானஞ் சிரததையாரும்,
எ-து, முன்னர் சமாதிடக சமபத்தெனற ரவை, சமம் தமம் விடல சகித
தல சமாதானம் சிரததை யெனவாரும் — சமமக்ககரணதண்டம், எ-து.
சமமாவது, அபமாயுள்ள மனதைத் தண்டித்தலாம் — தமம் புறக்கரணதண்டம்,
எ - து தமமாவது, புறமாயுள்ள ஞானேந்திரிய கனமேந்திரியங்க
ளைத் தண்டித்தலாம் — ஆமர்மனேவிவகா ரங்களுகலே விடலென்றாகும்,
எ-து விடலாவது சானமாரதுள்ள ஞாநிமபவிவகாரங்களைச் சுருங்கச்செய
தலாம் — ஆமாசெய்யுஞ் சுகதுககாதி யனுபவிபபது சகிததல, எ-து. சகித்த
லாவது, விடாது கலசஞ் செய்கின்ற சுகதுக்கமுதலியவைகளை யவவவவா
ரகா தனுபவித்தலாம், எ-து.

இச்சை செலுழியெல்லா மனஞ்செல்லாது காததல-ஆக்கரணதன்
டமெனவும், முன்புறச் சுவழிச் செலுழியெல்லாம் பொழிகளசெல்லாது
சாததல-புறக்கரணதண்டமெனவும், விவகாரவிநிவைச்சுருக்கல-ஆமர்மன
விவகாரங்க ளருக்கலெனவும், இருவினைபடயான வழித்தா யாகாமம்-சகித்த
லெனவும் பொரு டபுமாரகாணக கலசஞ்செயதல், மனமொருவழித்தா
ரங்கச்சொயா தலைபடுச்சயதல். (க)

கப - கவி. ஆ - கை.

பொருளைப் பொருளிட தானே சிந்தனா சிந்திக்கு மாறு
ச - சமா வைகடு மிததைச் சமாதான மென்பர் மேலோர்
பரமசத குரு ள லன்பு பற்றலே சிரத்தையாரும்
தரமிடு சமாதி யாறு வகையாஞ்சொற பொருளி தாமே.

(இ-ள்.) சிரவணப்பொருளைத் தானேசித்தஞ் சிந்திக்குமாறு, சரசமா
வைகடுமிததைச் சமாதானமென்பா மேலோர், எ - து. வேதாந்த சிரவ
ணாதத்தையே சித்தஞ்சிந்திக்குமபடி யினியலீலையாக நியமித்துக்கொண
ட விந்தச்சுனமார்க்கத்தைச் சமாதானமாவதெனச் சான்றோகூறுவர்:—
பரமசதகுரு ள லன்பு பற்றலே சிரததையாரும், எ-து. சிந்ததசதகுருநாத
விடத்திலுந் வேதாந்ததூலினிடத்திலும் மிகவனபுவைத்தலே சிரததை
யெனப்படுவதாம் — வரமிடுசமாதி யாறுவகையின சொறப்பொருளிதாமே,
எ-து. எல்லாவரத்தினுமிக்க ஆறுசமாதிவகையின சொறப்பொரு ளித்தே
யாம், எ-து.

ஏனையவற்றைச் சிரவணப் பொருளென்னுது வேதாந்த 'மென்றது ;
சமாதிடக சமபத்து நான்குசாதனத்துள மூன்றாவதாதலானும், சமாதி
யாற்றான சமாதான மைந்தாவ தாதலானும், பின்சாதன மூலுட்சுததுவ

மாதலானுமென்க. தானே யெனனுந் தேற்றேகாரந் தந்தது பிறவனறென
ற்கு. காதானுகர்தலைச் சிரவணமென்றா. பொருளிதாமென்றது, தொகை
யொருமை. வேதாந்தார்த்தமாவது; அங்கலிங்காரத்தத்தை மாததிரம பிர
திவாதிபபது. ஏனையவற்றையோ கனமகாண்டம பத்திகாண்ட மெனக
குறிப்பிக்க நின்றது. [க-து.] இந்நூலதிகாரிக கிந்நான்குசாதனமு மங்க
மாயிறென்பது. (க0)

கக - கவி. அ - கை.

[அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமினறியக்கண யாது மமையா தென
பதையும், அமையி னத னருமையை யு மிக்கவியிற
கூறுகின்றா.]

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலுலயி லிலலை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க கறிவுண் டாகும
நாதன விவேகி யுள்ளி னுழையாது நுழையு மாகிற
பூதசென் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னுமே.

(இ - ள்.) சாதனமினி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகிலிலலை, எ-து.
அவ்வவற்றிற்குரிய சாதனமில்லாவிடத்தது யாதுகாரியத்தை யுஞ் சாதிப்பா
ருலகெங்கனுமில்லை - ஆதலா லிந்தநான்கு மடைந்தவர்க கறிவுண்டாகும்,
எ-து. ஆகையா லிந்நான்கு சாதன முடையோரககே ஞானோதயமுண்டா
கும்:—நாதனவிவேகியுள்ளி னுழையாது, எ-து. நாதனசாதன விவேகியுள்ள
ததின்கண ஞானூர்த்தத்தை நுழையுமா றெறித்துக்கூறினுஞ் சற்றும் நுழை
யாது. — நுழையுமாகிற பூதசென்மங்கள் கோடிபுனிதனும் புருடனுமே,
எ - து. நுழையுமானால் அவன முன்னனேக்கோடி சென்மங்களிற செயத
சிவபுண்ணியங்களாற சித்தசுத்தி யுடையோனாகிய பரிபாக புருடனென
றெண்ணப்படுவன, எ-று.

பொதுப்பட நீதிபற்றிக கூறியதென்பது தோன்றச், சாதனமினறியொ
ன்றைச் சாதிப்பா ருலகிலைலையென்றா. நிச்சயமாதலி னறிந்தவர்ககேயெ
னத் தேற்றேகாரம வருவித்ததாம் ஏனையபாலிலும் “ஒருமொழி யொழிதன
னினங்கொளறகுறித்தே”யெனனும் விதியால் புனிதனென்பதை யொட்டிக.
அஃறிணையிலு முளருக்கத்திரியும் ஞானாகுகினியா லெறிந்ததெனனு மைதிக
சாம்பிரதாய மிருத்தலிற கூடும்.

(க-து.) ஞானஞ்; சாதனசதுஷ்டயமினறி யமையாதெனபது. இங்கே
யறிவுண்டாகுமென்பது, மெய்யுணாவை. மெய்யுணாவாவது; அயலையறி
யாது தன்னைத்தானறிதல். எனனை, “மெயம்மையறி வல்லதமில் வேற்றிவ
தெல்லாந், தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே” யென்றா தத்துவரா
பர். சுவானுபூதி னாலேயேனும், சுவானுபூதி யுத்தியேனும், சுவானுபூதி நவநவ
வற்புத்தத்தையேனும், இடைவிடா திரவும்பகலுமா வெதிரினின றெடுத்தபு

புலப்படுமவண்ணம் போதிககினு மிங்நனமாய சத்தஞ்சிறிதும்றுழையாது. செவிடோ; உலகசத்தத்துக்கன்று. எனனை, “கேடபினுங் கேளாத தகைய வே கேளவியாற றோடகப் படாத செவி” என்றா திருவளஞ்ஞவராயனார். ()

கஉ - கவி. அ - கை.

[இங்நனமாய சாதனசதுஷ்டய வகிகாரியான வொருவ னதிதிவர பகருவரீலையை யிககவியிற கூறுகினரா.]

இவனதி காரி யானே னிரதிரி யங்க ளாலும்
புலனதெய வங்க ளாலும் பூதபெள திகங்க ளாலும் [பிப்
தவனமூன றடைந்து வெயயிற சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே.

(இ - எ.) இவனதிகாரியானே னிரதிரியங்க ளாலும் புலனதெய்வங்க ளாலும் பூதபெளதிகங்களாலும் தவனமூனறடைந்து, எ-து. இந்நான்கு சாதனத்துக்கு மதிகாரியானேனாகிய விவன, மனமுதலிய வாறிரதிரியங்க ளாலும், பூமியிற றனக்கிடுக்கனாக நேரிடுங் தெய்வச்செயல்களாலும், பஞ்ச பூதங்களாலும், மதனது பெளதிகங்களாலும் நேரிடும் மூன்றுவித தாகமடை ந்து —வெயயிறசகித்திடாப் புழுப்போலவெம்பி, எ-து. வெய்யிலாற சகிக கப்படாத புழுவைப்போல வதைந்து —பவமறு ஞானதீர்த்தம் படிந்திடப் பதறினான், எ-து. செவியாத ஞானதீர்த்தத்தில் முழுவிட அதிதிவரமாக விளைவுற்றனன, எ-து.

இவன் தவனமூனறடைந்து புழுப்போலவெம்பி ஞானதீர்த்தம் படிந் திடப்பதறினானெனமுடிக்க. ஆறிரதிரியங்களானேரிடுதவனமாவது; பொ ருளலவறறைப் பொருளாக வுணாவதினாலாய சகதுக்கவதை, இதனை யாதிரதிரியக்கமெனவும், புலனதெய்வங்களானேரிடுங் தவனமாவது; ஊழா னேரிடுங் தனதிஷ்டத்தவறு, இதனை ஆகிதெய்வீகமெனவும்; பூதபெளதிகங் களானேரிடுங் தவனமாவது, மனமுதலிய பஞ்சபூதங்களாலும், இடிமின் னல வீழ்நதுவிழுகை முதலியவற்று னேரிடும்வதை, இதனை ஆகிபெளதிக மெனவும் அறிவுடையோ கூறுவா. தாபதிரியாக்கினி யெனினும் பொரு ளபடும், தவனமூன்றடைந்து புழுப்போலவெம்பிப் பதறினானெனனுங் குறி யா லதிதிவரனெனக் குறிக்கப்பெற்றும். தவனமெனப் தக்கினியெனினு மமையும். இந்நத தாபதிரயத்துக் கியையாதா னிவனெனவே, ஏனைய ரியைநதனொன்ப பொருளபடுதலா லவாக ளதிதிவர ரல்லனாத் தானே குறிக்கின்றது. இசகுறிகளை வஞ்சகா தம்பா லிருப்பதாகக் காட்டினும் விளைவில மாறுவா.

(க - து.) வெய்யிலால் வதையுண்டோன் றடாகமுதலிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கப் பதறுவான்போனது, தாபதிரயாக்கினியால் மனச்சாக்கியாக வதையுண்டோ னேனைய தீர்த்தமவேண்டாது ஞானதீர்த்தத்திலேயே மூழ் கப்பதறுவனெனவறிக. பவமறுமெனப்பதை, ஞானத்துக்கு விசேடணமாக்

கிப் பலத்தையறுககு ஞானமெனப் பொருள்கொளினு மமையும். தெயவ
மெனினு மூழெனினு மொககும். அது, வினைத்தொகை. இது, தனவினை பிற
வினைப்பொது. (கட)

கட - கவி. ஆ - கை.

[இந்த வதிதீவர பகருவன மேற்கூறிய தாபத்திர யாசகிளி மேலீட்டா
லீட்டைத்திரயமுங் கடந்து ஞானசமகுருவுக்காக எங்குந் தேடி
யலைந்து கண்டானென்பதை யீக்கவியிற கூறுகின்றா]

ஆனவிம மனைவி மக்க ளாததவி டனைகனை மூன்றிற
கானவர் வலையிற பட்டுக் கைதட்டி யோடு மாப்போற
போனவன வெறுங்கை யோடே போசாத வண்ணம் சென்று
ஞானசம குருவைக கண்டு நன்றாக வணங்கி னுனே.

(இ-எ.) ஆனவிம மனைவிமக்க ளாததவி டனைகனைமூன்றிற, எ-து. தந
தமக்குரிய ஆழாலமைந்த விந்தமனைவியு மிடதப்படிதிராகளு மிடதப்பொரு
ள்களுமாகிய வீட்டைத்திரயங்கனிவினதும் - சானவர்கலையிறப்படிக் கைத
டபி யோடுமானபோல போனவன, எ-து. வேடரது வலைத்துக்கித்தெயவ
கதியால தடபித்துக்கொண்டு திருமடபி பாராட்டோம் மானபோலத் தடபி;
தோடிப்போன விவக திதீவரன் - வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணம்
சென்று, எ-து. யாதொன்று மில்லாததாகப் போகாத பிரகாரம் போய -
ஞான சமகுருவைககண்டு நன்றாக வணங்கினான், எ-து. பாராட்டியபாற்
தரிசித்து மனப்பூரத்தியாக வணங்கினன், எ-து.

நட்டைத்திரயத்தா னேரிடுகதுன்பமாவது; மனைவிபா லையமறமுமும்,
மக்களபா லவாவருமையும், தாமீட்டிய பொருள்ப்பால் “இன்னறமும்
பொருளை யீட்டுதலுநதுன்பமே பின்னதனைப் பேறுதலுநதுன்பமே யுனை
தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறாபா விழத்தலுந் துன்பமேயாம்” எனனு
ங்கவிப்படி நேரிடுகதுன்ப மறமுமேயும். வெறுங்கையோடே போகாதவ
ண்ணமாவது; சாதன சதுஷ்டய பரிபாசத்தை விளக்கந்னது. இங்கே
நன்றாகவென்பது, திரிகரணமொத்தலை.

(க - து.) தாபத்திரியாக்கினியா லீட்டைத்திரியத்தைக கடந்து, ஆசிரி
யபாததேழிக் கண்டு வணங்கினென்பது. (கட)

கசு - கவி. ஆ - கை.

[அங்வனந்தேழிக் கண்ட வாசிரியனபால் தனதுகுறைகளை மூற
யிடுகின்ற நென்பதை யீக்கவியிற கூறுகின்றா.]

வணங்கிறின் றமுது சொல்வான் மாயவாழ் வெணுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சினன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரகூதிக்க வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்) வணங்கிநிறைமுது சொல்வான மாயவாழ்வெனுஞ் சோகத் தாலுணங்கினேன, எ-து. ஆசிரியரை வணங்கின் றமுது முறையிடலாயினான். அதாவது, சூடுமபத்தை மெய்யெனதுன்னு மாயவாழ்வெனனுஞ் சோகத்தினால் மிகவதைதலை—ஐயனே பெனனுள்ளமே குளிரும்வண்ணம், எ-து. எனதாசிரிய முகூர்த்தமாக வெழுந்தருளிய காத்தனே யெனதுள்ளமாத்நிரஞ் சீதளமாகுமபடி—பிணங்கிய கோசபாசப பின்னலைச் சின்னமாகி, எ-து. பேரினப்பவாழவுக்கு மாறாயுள்ள பஞ்சகோசமாகிய வலையைத் துண்டுதுண்டாகத் தறித்து—இணங்கியருளுவே யென்னை யிரட்டிசுக வேண்டுமென்றான், எ-து. எனதையந் திரிபகற்றுதற்சியைநத் குருநாதனே யடியேனைப் பிறவியனாகாவா நிரட்சிக்க வேண்டுமென நிரந்தனன், எ-து.

மாயவாழ்வென்பது, பொய்வாழவு. சோகமாவது, துன்பம். எனவே, பொய்வாழவு மெய்யாகச் சுகமபோலத் தோற்றலின் மெய்வாழ்வெனத் துணிக் தனுபவிக் வனுபவிக் துன்பமேலீடே நிகரற்ற பலனாகப் பெற்றும். மாயவாழவு, சுகத்தைக்கூட்டம்போலவது. தேகங்களெல்லா மன்பொம்மைகளாதலின் மீண்டு மண்ணுகின்றன. ஆயினும் வினைவழியே வந்தனைவதாதலி “விக்கணத்திருக்கு மினிவருங்கணத்தா டிருக்குமோ மரிக்குமோ வுடல்” மென்றாறிஞா. ஆதலி விவவுடலை மெய்யெனநம்பி நானியவனவ ளது வெனக்கொண்டு குலாவிமகிழ்தல் மகிழ்வனது, இதுபற்றி யிதனைமாயவாழ்வென்றார். இந்நப பொய்வாழவைப் பொய்யெனதுணராது மெய்யெனக்கொள்வதும், அவற்றாலாய சுகத்துக்கவலைகளா லோயாது மொத்துண்பதும், இது சகசமென் மரசமுலில்தானே யிருக்க மீண்டுமிணடுக காமியத்தவமே புரிவதும், சிறுநின்பத்தையே கருதிச் சலிப்பினி யுழலவது முள்ளமாதலாலும் தாபத்திரயாக்கினி வதைத்தவிப்பும் ஈடணத்திரயத்தவிப்பு மிவவுள்ளத்திற்கேயாதலாலும், உபசாரதம் வேண்டுமது வேறெனறிறகு மன்றதலாலும் உள்ளமே குளிரும் வண்ணமெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். பாசமென்பது, ஆசையாகியகயிறு. கயிற்றாற பின்னியிருப்பதுபற்றிப் பின்னலை உலையென்றாம்.

(ச-து) துக்கநிவாத்தி வேண்டுமென்பது.

(கசு)

கரு - கவி. அ - கை.

[அவ்வேண்டுகோளுக்கியைநத் வாசிரியா யான சொன்னவாறுக் கியையி னவநனமாகுதியெனறன னென்பதை விககவியிற கூறுகின்றார்.]

அன்னைதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பறவை போலத் தன்னகம் கருதி நோக்கித் தடவிச்சசந் நிதி யிருத்தி உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் னுண்டு சொல்வேன் சொன்னது கேட்பா யாகித் றொடர்பவந் தொலையு மென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னைதன்சிசுவை யையனாமை மீன்பறவைபோல, எ-து. தாயாகிய வாமையும் மீனும், படசியும், தன் சிசுவைச் செய்யுமாறுபோலக் குரு;—தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச் சநர்தியிருத்தி, எ-து. தனதுளத்திற சிந்தித்தும் திருநோக்குவைத்தும் அஸதமஸதக சையோகஞ்செய்தும் இம் மூன்றுமாயினபின் தனது சநர்தியிலிருக்கச்செய்து—உன்னது பிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டு, எ-து. இனி யுனதுசென்னததை நீக்கதக்கக வோர் தந்திரமுண்டு:—சொலவேன சொன்னது கேட்பையாகிற ரெடாபவந தொலையுமென்றான், எ-து. யானதைச் சொல்லுகின்றேன சொன்னவாறு கேட்டு நிற்பையாயின உன்னைவிடாது தொனறுதொட்கித் தொடர்ந்து வருகின்ற சென்ன முன்னைவிட்டு நீங்குமென்றுறுதிமொழிதந்தனன், எ-து.

ஐயனுமென்றவுமமை, தொக்குநின்றது. அன்னையென்பதுவமையன்று, தன்சிசுவெனறதனால் ஆமை மீன் பறவையென்பவைகட்கு விசேடணமாயிற்று. எனனை, “படாககை முப்பெயரோடணையிற சுட்டுப்பெயா பின்வருமென்றார்” பவணநதி. ஆமை மீன்பறவைபோலத் தன்னகங் கருதிநோக்கித் தடவியென்பது, நிரனிறைப் பொருள்கோள். இக்கவியில தன்னென்ப திரண்டிண்டு, ஒன்று ஆமையாதிகட்கும், மற்றொன்று தன்னகங்கருதி யென்பதொரு குருவுக்கு மெனக்கொள்க. யாதினாலெனில, போலவென்பதை யிடை யிற்கொடுத்துப் பிரித்ததினாலெனக.

(க-து) அவன வேணடுகோளுக் கிவரியைந்ததற கடையாளம், இவன தன்னைப்போ லாகுகவென்றுன்னலும், நோக்கலும், தடவலுமேயென்பது. ஆமையாதிகட்குரிய வினையை யிவாமேலேற்றலால் அவைகட்குச் சொல்லா தொழிந்தது, சுருங்கச்சொல்லென்னு மழகு. அவைகட்குரிய தனித்தனி வினையும் தத்தவகுளுக்கள் தமமைப்போலுருப்படறகு. ஐயனென்பதினால், வினைமுற்றையு முயாதின் யாணபாலாககினும். அவன வந்தாரொன்றிற பாலவழு. (௪௫)

கசு - கவி. அ - கை.

[அங்நனமாகுகவெனற வாகிரியா கூறிய வோர் சிறியதந்திரத்தைக் கேட்டமாததிரத்தி லவனையதிய வுவுகையிகையை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட நேரந தடமடு மூழ்கி னுன்போற் சரீரமுங் குளிர்த்துள ளாறி அடருமன் பொழுது மாபோ லானந்த பாஷ்பஹ காட்டி மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கியின் றீது சொல்வார்.

(இ - ள்.) தொடர்பவந தொலையுமென்று சொன்னதைக் கேட்டநேரம், எ - து. தொன்றுதொட மின்னீத தொடர்துவருகின்ற சென்னந் தொலையுமென்று குருவானவா சொல்ல அதைச் சீடன கேட்டமாத்நிரத்தில் —தடமடு மூழ்கினுனபோற சரீரமுங் குளிரந்துள்ளாறி, எ-து. வெய்யிலாற க்ளப்பட்டுன பெரியதடாகத்தில் மூழ்கினு லெங்கனமோ, அங்ஙன மிவனுந் தனது மனது குளிரந்ததுமன்றிச் சரீரமு முட்புறமெங் குங் குளிரந்து வெப்பமாறி;—அடருமனப்பொழுது மாபோ லானந்த பாஷ்பபங்காட்டி, எ-து. அகத்தில் மிக்கவனபு பெருகுமாறுபோன்று புறத்திலும் விழிகளா லானந்தபாஷ்பப மொழுகக்காட்டி,—மடனமலர்ப் பாதமீன் மும் வணங்குகின்ற றிதுசொலவான, எ-து. தாமரை மலாபோன்ற திருவடி களை மீண்டும் வணங்கியெழுந்தாற் றிதனைச் சொல்லபுகுநதன்ன, எ-து.

ஒருவரு மிகங்ஙனஞ்சொல்லக் கேளாமையா லிகங்ஙனமாய வியப்புதோன்றிற்று மனங்குளிரந்தது மன்றியெனத் தெரிவிக்கச் சரீரமுமென வும் மை நின்றமையி னிது இறந்ததுதநீயு வெச்சவுமை. மடனமலா, உவமைத்தொகை. (கக்)

கக் - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனமுங்கையின் மிக்கோனாகிய மாணக்கன ஐயனையுபாயமொன்றுண்டென்றீரே யதனை யுணராதற்கடியே னபாத்திரன யினும் அதனை விளக்கி யிரட்சித்தல தமதுகடமையே யென்றிரந்து கேட்டன னென்பதை யிசைவிழிற் கூறுகின்றார்.]

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனு னாலுஞ் சுவாமி சின்னது கருணை யாலே நீளென்னையா லாமே உன்னது பிறயி மாற்று முபாயமொன றுண்டென் நீரே இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேறறல வேண்டு மென்றான்.

(இ - ள்) சொன்னதுகேட்க மாட்டாத் தொண்டனு னாலும், எ-து. தாமுணராததுவதைக் கேட்கச் சுகதியற்ற தொண்டனயினும்;—சுவாமி நின் னதுகருணையாலே நீளென்னையா லாமே, எ-து. குருசுவாமியே யுமது கிருபாகடாட்சத்தினாலே யடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளலாமே தடையெனை;—உன்னது பிறவிமாறறு முபாயமொன றுண்டென்றீரே, எ - து. உனதுசெனனத்தை நீக்கத்தக்க வுபாய மொன்றிருக்கின்ற தென்றீரே:—இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேறறல வேண்டுமென்றான், எ - து. அஃதித் தன்மையதென் றதனியலபைக் காட்டி யடியேனை யிரட்சிக்கவேண்டுமென றிரந்தன்ன, எ-து.

(க-து.) இவ னிரந்துகோடலைக்கண டகம்பாவ மற்றவனென் றுணர்நதாரொன்பது. (கக்)

கஅ - கவி. அ - கை.

[இவனே பெய்துகருத்தக கிபைந்தானென றன்னே னிரந்துசேடகுடி
குமியாலுணர் துபதேசிககத் தொடங்கினொன்பதை
யிககவியிற கூறுகின்றா.]

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின
குடம்பையுட் புழுமுன் னுதுங் குளவியின் கொள்கை போலத்
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொருபமே மருவ வேண்டி
உடம்பினுட சீவ னைப்பார்த துபதேச மோது வாரோ.

(இ-ள்.) அடங்கிய விருத்தியானென றறிந்தபின், எ-து. விருத்தியுட
ங்கினவென றிவனை யறிந்தபின்னா;—செறிந்தமண்ணின குடம்பையுட்
புழுமுன்னுதுங் குளவியின் கொள்கைபோல, எ-து. புரையறவமைந்த
மண்கூண்டினுள் புழுவுக்கு முன்னின்று கோஷ்டிகுருங் குளவியினது தன
மையைப்போல;—தொடங்கிய குருவு மான்மசொருபமே மருவவேண்டி,
எ-து. அவவுபாய மினையதெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்த ஆசிரியரும், ஆதம
சொருபத்தையே யவனடையவேண்டி, —உடம்பினுட சீவனைப்பாராத துப
தேசமோதுவாரோ, எ-து. தேகத்தினுளிருக்குஞ் சீவனைப்பாராத துபதேசிக
கத் தொடங்கினர், எ-து.

தகிககாதமைதிபெற்றநிலை, அடங்கியவிருத்தியானென்றா புழுவை
யிகாககெனநா சிலா—யாதுபற்றியெனில், புழுவைக் குளவியாகக் லெ
ங்ஙனம் பொய்யோ, அங்ஙனமே வேதாந்தமுழுவதுங் குளற லென்பதை
க்காட்ட.

வினா.—சமஸதமு மிததையென்று வேதாந்த சாலதிர முழுவதுப்
பிரதிவாதிபத்து பொய்யோ?

விடை.—அனாதியாயிருக்கு முலகைப் பொய்யென்பதன்ற குற்றமே.

வினா.—பொருளிடங் காலங்களி லொன்றேனுஞ் சோதனையி லல்ல
விஃலையென் றியையாது, ஆம் - உண்டென்பபட்டே யிருக்கவேண்டும், அங்
ங்ஙன மொருபொருளுஞ் சமமதியாதே, ஆதலி னனைத்து மிததையெனனல
குற்றமோ?

விடை.—பொய்யாயி னமதிசசா ஞானக கிரியைக் கியைந்திருப்பா
னென், கர்த்தத்துவ போகத்ததுவமாயிருப்பானென், சித்துசுட பேதமா
யிருப்பானென், அரசு - குடியென றிருப்பானென், பிறப்பிறப்பென றிருப
பானென், ஆதலிற் குற்றமே.

வினா.—அனைத்தும் பூதவிகாரங்களாத லென்பதற்குப் பழுதென்னை,
சுயம்பெனிக் காட்டலாம்.—அங்ஙனமே பூதமுஞ் சுயம்பெனின விகாரமய

மல்லா திருக்கக காட்டலாம், காட்டவலியினறே லுனதுபிழை, தூலினமே
ற பிழையெனனை ?

விடை.—இங்ஙன முணராமையாற குற்ற மெனதேயெனறனன்.(கஅ)

கசு - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேச மினையதெனச சாமானியமாகக கூறுவதை
யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந் திறந்து
தீராத சுழல்காற றுற்ற செததைபோற சுறறிச் சுறறிப
போராத கால நேமிப பிரமையிற நிரிவன் போதம்
ஆராயுந் தன்னைத் தானென றறியுமவ வளவுந் தானே.

(இ-ள.) வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திறந்து, எ-து.
எனது ஞானபுத்திரா! எனது பூரவபகக சித்தாந்தவழியே வரககடவாய்,
எவன் தன்னைமறந்தானே அவன் மாறாது பிறந்திறந்து, —தீராத சுழல்காற
றுற்ற செததைபோற சுறறிச்சுறறி, எ-து. ஓயாத சுழல்காறறி லகப்பபட்ட
செததைபோல, எப்பதவிக்ளிலு நிலைபினறிச் சுறறிச்சுறறி, —போராத கால
நேமிப பிரமையில் திரிவன், எ-து அழியாத கால சக்கரமெனனு மயக்கத்
திற நிரிந்துகொண்டே யிருப்பன, —போத மாராயுந் தன்னைத்தானென ற
றியுமய் வளவுந் தானே, எ-து. அறிவின லாராயததக்க தன்னைத் தானென
றறியுமடமே, எ-து.

எங்கெங்கே பூரவபட்சப படுததுகிறேனே அநதநத் நிலைகளை விட்டு,
எங்கெங்கே சித்தாதபபடுததுகிறேனே அநதநத் நிலையை விடாது
பற்றி வருவாயாக வென்பார வாராயென்றா. தன்னை மறத்தலாவது ;
அயலேததானெனல. எகிகு முடலெல்லாங் காலவளவில விடாது மாறி
மாறிச் சுழன்றுவருதலின காலத்தைச் சக்கரமென்றார். கால மிருந்தபடி
யிருக்க அதனைச் சக்கரமென்றது, உடலுக் காயுள கணித்தலைப்பறறியும்,
அண்டங்கள் சுழன்று வருதலைப்பறறியும், பிரமை யென்பதற்குச் சுழலெ
ன்ப பொருள்கொள்ளின காலநேமி யென்பதற்றை பொருந்தும். மயக்கமெ
ன்ப பொருள்கொள்ளின காலநேமியை யாயுளாகக்கொண்டு மயங்கல் புரு
டனாதலா லவனமேற பொருந்தும் தானென்பது போதமாதலால் தன்னைத்
தன்னை யாராயவேண்டுமென்பது தோன்ற, போத மாராயுந் தன்னையென
வும, அங்ஙன மாராயந் தவிடத்தன்றித் தன்னைத் தானெனவுணாதல கூடா
மையின, ஆராயுந் தன்னைத் தானென்றறியுமென்றா.

(க-து.) தானே தானாகாத காலவளவும பிறவியகலாதென்பது. இது
சென்னநாச தந்திரம். ஏனையவோ தானென லயலாதம் பாலவாதலிற் போ
லிதந்திரம். இது மதத்தரிடத்தது, அது வேதாந்தியிடத்தது, ஆதலின் வே

தாந்தமே யனைத்தினு மிகையென லருத்தாபத்தி. யாதினுலெனில், சத்து, சித்து, ஆனந்தத்துக கியைதற்பால தினையதெனவும்; அரித, சட, துகக் த்துக் கியைதற்பால தினையதெனவும், கலப்புருது விளக்கச் சோதனை ஞாயம் பொருத்தங்களை யுடையதுபற்றி.

(௧௬)

௨௦ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் சாமானியமாகக் கூறியதையே விசேடமாகக் கூறுதலே யிக் கவிபிற கூறுகின்றார்.]

தன்னையும் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண டானோற பின்னையத் தலைவன றானுய்ப் பிரமமாயப் பிறப்புந் தீர்வன உன்னே யறிவா யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை என்னே நீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித தேனே.

(இ-ள்) தன்னையும் தனக்காதாரத் தலைவனையுங் கணடானேல, எ-து. ஒருவன் தன் தெதாரத்த நிலையினையும், தனக் காதாரமாயுள்ள தலைவனொரு தாரத்த நிலையினையும் பிரத்தியட்சமாகக் காண்பானாயின, — பின்னையத் தலைவன் றானுய்ப் பிரமமாயப் பிறப்புத் தீர்வன, எ-து. பின்ன ரத்தலைவனே தானாகவும், தானே யப்பிரமமாகவும், ஏகமாய விடத்துச் சென்னத்தினி ன்றக்கல்வன், — (ஆதலின்) உன்னே யறிவாயாகி லுனக்கொரு கேடுமில்லை, எ - து. உன் தெதாரத்தவடிவை நீ யுணமையாகக் காண வல்லையாயின, உனக்கொரு துன்பமு மில்லை; — எனனை நீ கேட்கையாலே யீதுப தேசித்தேனே, எ-து. பிறவித் துயரகலத்தக்க தந்திர முணர்த்தவேண்டுமென றெனனை நீ கேட்டபடியா லிதனை யாணுபதேசித்தேனே, எ-து.

தலைவன், பிரமம் ஐக்கியமாதற் கியைதற்பால துபாதிருகி டட்டவத் பிரமமாதலா லிவற்றையே தன்னையும் தனக்காதாரத் தலைவனையுமெனவும், பிரத்தியட்சத்தாலன்றிச் சொல், நிச்சயம், பாவுனை முதலியவற்றை ஸக்கிய மெய்துறாதென்பது தோன்றக் கணடானேலெனவும்; ஞானகதப் பிரத்தி யட்சத்துக்கு முன்னரன் றைக்கியமாவதென்பார, பின்னையத்தலைவன் றானுய்ப் பிரமமாயெனவும், தலைவன் றானுயெனறதனால் தான் தலைவனாயெனவு ங் கொண்டாம். ஐக்கியமாதலைப்பற்றி யிரண்டுதேற்றேகாரம் வருவித்தாம். ஐக்கியமெய்தியக்கண சென்னத்துக் கிடமினமையின் பிறப்புத் தீர்வென னவும்; இது வேதாரதமரபென்பது தோன்ற ஆதலினென்றும். சென்ன மகற்றகு வேறினமையி னீதுபதேசித்தேனெனவுங் கூறினார்.

வினா.—ஐக்கியத்தா லெவ்வனம் பவ மகலுமெனின் ?

விடை.—எவ்வளமாய நிலையைக் கூடஸதன் பிரமமெனறது, அது தெ ரியி னைக்கியந்தெரியும், ஆதலின் வெறுஞ் சொல்லா லாவதென்னே.

(க - து.) இதனினு மேலாய ஐக்கியமில்லையாதலா லிதுகிடைத்த லரி தரிதென்பது பற்றி, இதனைத் தத்தமக்குரிய சமயக்கொள்கையினமேலும் அதிகாரத்தினமேலும், எச்சிலினமேலும், யோனியினமேலும், ஒருங்கு போற்றோற்று மனவொருமையினமேலும், இன்னு மிவைபோன்றவைகளி னமேலுமவைத் தென்னசாதிககினு மைக்கியமாகுமா ஒருபோது மாகா தென்பது. (௨௦)

உக - கவி. அ - கை.

[தனனைத்தா னறியவேண்டுமென்ற வாசிரியரது லட்சியார்த்த மறியாது தனதுலட்சியார்த்தங் காரணமாக வுன்னித் தனனை ததா னுணராதா ரில்லாதிருக்க, அவாகடஞ்ச சென்னநதவிரா த தென்னையென்ற வினுவை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

என்னேத்தா னசட னாக வெண்ணியோ சொன்னீ னாயா தனனைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியு ளொருவ ருண்டோ பின்னைத்தா னவாக ளொல்லாம பிறந்திறந் துழுவ வானேன் நின்னைத்தா னமபி னேறகு நின்னைய மருளு வீரோ.

(இ - எ.) எனனைத்தா னசடனாக வெண்ணியோ சொன்னீ னாயா, எ-து. எனனை யவவளவு முடனாக வெண்ணியா சொன்னீ ஐயனே;—தன னைத்தா னறியா மாந்தா தரணியி ளொருவருண்டோ, எ-து. தனனைத் தா னறியாத மனிதர்களொருவ ருலகிலுண்டா, — பின்னைத்தா னவர்களெல லாம பிறந்திறந் துழுவவானேன், எ - து (இங்ஙனமிருக்க) அவர்களெல லாம பிறந்திறந் துழுவதென்னையோ, — நின்னைத்தா னமபினைறகு நின் னைய மருளுவீரோ, எ-து உன்னையே தஞ்சுமாக நம்பியவடியேனுக் குணமை யைத் தெரித்தருள வேண்டுமென நிரந்தனன், எ-து.

அடியேனு முலகத்தாருந் தனனைத்தா னுணராதாரல்லவே யிதென்ன வதிகையென்பது தோன்ற, எனனைத்தா னசடனாக வெண்ணியோ சொன் னீ னாயா, தனனைத்தா னறியாமாந்தா தரணியு ளொருவருண்டோவென்றா.

(க - து) இவ்வாக்கியத்திற கனுபவ மொவ்வாததென்னையென்பது. எனனைத்தா னசடனாகுளத தெண்ணியோ வென்ப பாடமுமுண்டு. (௨௧)

உஉ - கவி. அ - கை.

[தனனைத்தா னுணருமாக்க மிளையதெனத் தெரிவிக்கப் புகுந்தா ரிக்கவியி லாதமானாதம விவேகத்தைபே தனனைத்தா னறிதலெனக் கூறுகின்றா.]

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன் அன்னவன் தன்னைத் தானென றறிந்தவ னாகு மென்றார் சொன்னபின் றேகி யாரித் துலமல் லாம லென்றான் பின்னது கேட்ட வையா டீடையு நகையுந் கொண்டார்.

(இ-ள்.) இன்னது தேகந தேகி யிவனென வுணாவன யாவன், எ-து, தேக மின்னதெனவுந தேகி யினையெனவு முணாபவனெனவே—ஆனன வன்நனைத் தானென றறிநதவனாகு மென்றா, எ-து. அப்படிப் பட்டவ னே தன்னைததா னறிநதோனெனபவனாகு மென்றா.—சொன்னபின் தேகியா ரித் தூலமலலாம லென்றன, எ-து. அங்ஙன மாசிரியா கூறியபின் னிததூல தேகத்தை யனறித் தேகி யெனபவன வேறொருவ னுள்ளே விதென்ன வியப் ப்வன் யாவனெனறனன்:—பின்னது கேட்ட வையா பீடையு நசையு னகொண்டார், எ-து. அது கேட்ட பின்ன ராசிரியா சிறிது வருத்தமும் பின்னாநகையுமாறா, எ-து.

ஒன்றுந் தெரியாத விவனை யெவ்வாறு மெடியுணா வாகுவுதென்னும் விசனமும், ஆயினு மதிதிவரனாதலி னென்னுஞ் சிறிதுவப்பு முண்டாயின தை, பீடையு நகையுந் கொண்டா னென்றா. பொதுப்பட வினனது தேக மென்றா, அதனை யிவ னித்தூலமலலாம லென்றன. எனவே, தூலம சூக குமம காரண மெனபவற்று ரிததூலமெனறது வியப்பு. இந்த வியப்பாலு வப்பெய்தின றொனினு மமையும் அயலாகார மானேன் சபாகாரமுமாவ னெனக்கோட, லுவப்பு. (௨௨)

௨௩ - கவி. அ - கை

[அநாத்மாவே தானெனி லிது சாககிராவத்தை, ஏனைய விரண்ட வத்தையிலுந் தூலந காணுமல வெவவேறாகக் காண அவற்றை யாங்காங்கு கண்டவனும, இவற்றை யெல்லா மொருங்கே யோ ர்ந துணாபவனும, ஆர், அவனைத் தெரிவி யெனபதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியா காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில் வந்து முனைத்திடு மவனா சொல்லாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்.

(இ-ள்.) தேகமல்லாமல் வேறே தேகியா காணே னென்றாய், எ-து. அநாத்மாவைத் தவிர வேறே யாதமாவெனபவ னா இருந்தாற் காண்ட ப்படான இலையாதலிற் காணேனெனறனை—மோகமாங் கனவில் வந்து முனைத்தவ னவனார் சொல்லாய், எ-து. மயக்கமாயுள்ள சொப்பனத்திற றானாகவந்து முனைத்தவ னெவன் அவனா சொல்லுதி—சோகமாங் கனவு தோன்றச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்லாய், எ-து. மயக்கமாகிய வந்தச் சொப்பனமும் காணப்படாத சுழுத்தியவஸ்தையைக் கண்டவனெவ னவனா ரதையாயினுஞ் சொல்லுதி:—ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னே தோ சொல்லாய், எ-து. இவையனைத்து மொருங்காகச் சோதது நீ சாக்கி ரத்தித் திந்திக்கு மறிவாவதியுது அதனையெனுஞ் சொல்லுதி, எ-து.

இருந்தாற காணுவென்பது நபாதி, காணுதலால் யானுங் கண்டி-
லனென்பது, நாஸதி. இதனை மறுக்க அவஸ்தாத்திரியம், காட்சித்திரியம்,
அபிமானித்திரியம், குறிப்பித்தாரா. குறிப்பிக்கவே, இவற்றை யுணாவான்
தேகியொருவ னுளனாகத் தோனுகின்றது. தோனறவே, அத்தேகியென
லறிவாகிற பொருளென விளங்க, ஆகரீ நனவிலெண்ணு மறிவுதா னேதோ
சொல்லா யென்றா. எனவே, அவ்வறிவு பிரத்தியேகாத்ம சொரூபமாயி-
றது. தேகமே யாதமா வென்றது, நாஸதிகம். அதனை மறுக்கச் சீவனெ-
னக் குறிப்பித்தது, ஆஸதிகம். இவ்வாஸதிகத்தை மறுக்க அறிவென்றது,
வேதாந்தம்.

(க-து.) அறிவாகிற புருஷ னொருவ னிதோவிருக்கின்றனென வாசசி-
யாத்தத்தாற காட்டியதென்பது. (௨௩)

௨௪ - கவி. அ - கை.

[அந்நன்ம வினாவிவ வாசிரியருக்குத் தேவரீ ரொருவ னுளனா-
கக் குறிப்பித்தது மெய்யே சந்தேகமில்லை அவனினையனெனத்
தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுமி ரண்டுங் காணுத சுழுத்தி கண்டுந்
தினமனு பவித்த லொகருந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிகும பின்னை மறைக்கும் தருளு வீரோ.

(இ - ள.) நனவுகண் டதுநான், எ - து. சாககராவஸதை கண்டதும்
நானே — கண்டநனவுளநினைவுநீங்கிக் கனவுகண்டதும், எ - து. எனனாற்
காணப்பட்ட சாககரா வஸதையா யுள்ள ஸமரணை நழுவிக்க் கனவாகத்
தோனற அக்கனவு கண்டதும் நானே — இரண்டுங் காணுத சுழுத்தி கண்-
டும், எ - து. இவ விரண்டவதையுங் காணப்படாத சுழுத்தியவத்தை
கண்டதும்நானே — தினமனுபவித்த லொகரும், எ-து. அந்நன்மமாகயானே
தினமனுபவித்துக்கொண்டு வருதலால் தேவரீ ரொருபுருட னுளனென்ப
தொகருஞ் சமறு மையமில்லை — தெரியவுமில்லை சற்றே மனதினி லுதிக்-
கும் பின்னை மறைக்கும், எ-து. அது பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படவு-
மில்லை, இல்லையென்று லங்குன நிலலாது உளதாகக் கொஞ்ச மனதில-
தோன்று கின்றது அறியலாமெனில யாதோ வதனை மறைக்கின்றது:—
(ஆதலின) அதருளுவீரோ, எ-து. அவ்வைய நீங்க வதனை யனுக்கிரகிப்பீ-
ராக, ஏ-து.

நானென்பதை முதனிலைதீபமாகக் கி யேனைய வீரவத்தைபாலு மொ-
ட்டிக. கனவு கண்டதுமென்றதனால், நனவுகண்டதுமென்றும். இவற்றாற்
சுழுத்திகண்டு மென்னும் வினையெச்சத்தை வினையாலணையும்பெயராக்
கும். ஆகவே, நனவுகண்டதும் நானே கனவுகண்டதும் நானே சுழுத்தி

கண்டதும்நானே யெனப்பெற்றும். கண்டவென்னும் பெயசொச்சத்திற்கு நானென்பதை யெழுவாயாக்கில நனவுகண்டதும் கனவுகண்டதும் சுழுத்திகண்டது மென்னும் வினையாலணையும்பெயாகருக்குப் பயனிலையெங்கே, இருப்பதைவிட்டுத் தோன்றவெழுவாயென நானென்பதை வருவிப்பானே னதுகூடாது, கண்டநனவெனப்பதற்கு என்னுற காணப்பட்ட நனவெனப் பொருள்கொள்ளிற் பழுதென்னை. தினமனுபவித்தல யானுதலாலிதனாலும் நானென்பது மூன்றிடத்து மெழுவாயாதற குறுதிபெற்றும். அஞ்ஞான மகலாததாற் றெரியவுமில்லையெனவும், பூர்வசமஸ்காரமுள்ளதாற் சற்றே மனதின் லுதிக்குமெனவும், குருவாயத்தம் விளங்கும் பரிபாககால மின் னும் வராமையா லதுதடையாதலபற்றிப் பிணை மறைக்குமெனவுங் காரணங்கண்டாம். தினணமாதல்தோன்ற, நானேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தாம். எந்த ஸமரணையானு னனவாகத் தோற்றிறறே அந்தஸமரணையந்தனவாகிற கோலந்தவிரந்த வவசரத்தைக் கண்டநனவுள் நினைவுநீங்கி யெனவும்;—அங்ஙனநீங்கிய வக்கணமே தானே கனவாகத்தோற்றலி னத்தனைக் கனவுகண்டதுமெனவும், அந்த நனவுகோலம்போலக் கனவுகோலமுங் காணுநமூலியவக்கணமே தானே சுழுத்திகோலமாகத் தோற்றலி னத்தனை யிரண்டுங்காணாத சுழுத்திகண்டுமெனவுங் கூறியதாகப் பொருள் கொண்டாம். கொள்ளவே, அவஸ்தாததிரியம் காட்சித்திரியம் அபிமானித்திரியமென்னு மிம்முககோலமுமாக நின்றது வோஸமரணையேயெனக் கண்டாம்.

(க-து.) இவ்வனமாக நின்றறிந்தது நானாகத்தோற்றலா லத்தனை தினமனுபவித்த லொகருமெனப்பதறா குறித்தாமெனப்பது. சுழுத்தி கண்டதும் வேறென்றேபோலெனப் பாடமுமுண்டு. நினைவுநீங்கி யெனறது வேடத்தை வேடதாரியாகக்கோடல் மரபு. உ-ம. ராசாவந்தான தோட்டிவந்தான பிறவுமன்ன.

(உச)

உரு - கவி. அ - கை.

[அங்ஙனம் வினாவிய மாணுக்களை விளக்கிவிப்பானவேண்டி. அதத்துவாவிருத்திலடச்சுணை தடத்தலடச்சுணை சொருபலடச்சுணை என்னுமுன்றனுள், தடத்தலடச்சுணை அதத்துவாவிருத்திலடச்சுணை காரணமாக வதிசூகசூகம் வஸதுவுண்மையைத் தெரிவிக்கப் புகுந்தனொன்பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றோ]

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டு வார்போலாலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போற் தாலத்தை முன்பு காட்டிச் சூகசூகம் சொருப மான தாலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி னாரே.

(இ - ள்.) தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போல, உ-து. தாரின்ற நிலத்தருகேநின்ற சிலமரங்களைக் காட்டி யவற்று

ளொன்றால் மூன்றும்பிறையைக்காட்டுவார்போலவும்;—ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல, எ-து. ஆகாயத்திலுள்ள நட்சத்திரங்களைக் காட்டி யவற்று ளொன்றாகிய வருந்ததியென்பதைக் காட்டுவார்போலவும்;—தூலத்தை முன்பு காட்டி, எ-து. முன்னர் தூலதேகத்தி னிலையை விளக்கி — சூகசும் சொருபமான மூலத்தைப் பின்புகாட்டி, எ-து பின்னா திரிகரணங்களாலு மெட்டுதற் கதிசூகசும் சொருபமாகவுள்ள மூல காரண வுண்மைநிலையை யையமற் விளக்குவான்வேணடி:—முனிவராதொடங்கினா, எ-து. ஆசிரியா கூறத்தொடங்கினா, எ-து.

மரத்தொகையு ளொன்றாலுந் தோகையாற் காட்டொணுமையிற் றனியென்றா. ஆதலிற் றனியென்பதைப் பிறையென்பதற்கு விசேடணமாகக் கொண்ணுது. தாலமென்பதைப் பணையாக்கின, ஆலமென்பதை யாதாகவேணடும். இவ்விரண்டுமொழிகளையுந் தானமாகக் லெவர்க்கு முரணினமை. இவ்விரண்டுமொன்றானது ளொன்று கீழ்மேலகாட்டல். அது போலத் திரிசியமாயுள்ள கீழ்நிலையைவிளக்கி மேலாரின்னுள்ள திருக்குவை விளக்கல். மற்றொன்று சமஸ்தத்துளளும் ஒன்றைப் பிரத்தியேகமாகக் காட்டல். அதுபோலச் சமஸ்த திரிசியத்துளளும் திருக்குவைப் பிரத்தியேகமாகவிளக்கல். இவ்விருவகை யவமாக வுபதேசிக்கப் புகுந்தனொன்பது தோன்ற விவ்விருவகை யுவமானங் கூறினா. ஆலம், திசைச்சொலி லொன்று. இவ்விருவயமு மிந்நூலி லிருப்பதாகத் தெரிககுதும். ஒன்று பிறைகாட்டலபோல தஞ்சமான குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப்பாம லென்னுங் கவியிலும்;— ஒன்று அருந்ததி காட்டுவார்போல, தன்பதியல்லாப்போகடமையல்ல னல்லன்னொ ளொன்னுங் கவியிலும்:—தானே சொப்பிரகாச மென்பதை, எல்லாங்கண் டறியுமெனனை யென்னுங்கவியிலுங் காணலாம். ஆதலின் மூனிலக்கணையாலு முபதேசிக்கப் புகுந்தா ரிரண்டிற் குவமைகூறி யேனையவற்றிற்குக் கூறானு முபமேயங் கூறியிருப்பதா லுபமானமயாங்கோட, லுந்ததாபத்தி.

(க-து.) இலக்கணாத்தத்தாலவஸதுவவிளக்கப்புகுந்தனொன்பது()

உசு - கவி. ஆ - கை.

[முன்கவியிற் தூலமென்பதொற் பந்தமெனவும், மூலமென்பதொன் முததியெனவும் பொருளபடுதலிற் பந்தமெனல மூடமெனவும் முததியெனல தெளிவெனவுந் திணைங்கொண்டு மூடத்தை யத்தியாரோபமெனவும், தெளிவை யப்பாதமெனவும் பெயுந் தநது இவற்றை யிரண்டுத்திகளாக்கி யுபநிடதமனைத்துங் கூறு மாதலா லிககே யத்தியாரோபவுத்தியை முன்னர் தெரிவிக்கப் புகுந்தனென்பதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றார்.]

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு முத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுணாக்கும்வே தாந்த மெல்லா மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தததான் முத்தியா மிவ் விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்.

(இ-ள்.) அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லு முத் தியாற் பந்தம் வீடென் றுணாக்கும் வேதாந்தமெல்லாம், எ-து. பிரபல சுருதியாகிய வேதாந்தமனைத்தும் அததியாரோபம், அபவாதம் எனக்கூறக் கிடந்த விவ்விரண்டித்தியிறை பந்த மினையதெனவும், முத்தி மினையதென வுங் கூறுநிற்கும்:—மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமாம், எ-து. பொய்யெனப் பொருள்படுவதாகிய வாரோபமெனப்பதனால் வினைந்தது பந்தமென ப்படுவதாம்:—அபவாதத்தால முத்தியாம், எ-து. மெய்யெனப் பொருள் படுவதாகிய வபவாதமெனப்பதனால் வினைவது முத்தியெனப்படுவதாம்:— இவ்விரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய், எ-து. இங்ஙனனகூறிய விவ்வி ரண்டினுள் முன்னா அத்தியாரோபங் கூறப்புகுது மதனைக்கேளுதி, எ-று.

மித்தையாமாரோபமென்பதனால், சத்தியமா மபவாதமென்றும். பொய்யாலாயது பந்தமெனப்பதுதோன்ற, மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமென்றா. இவையனைத்தும் பின்னா வருவதா லாங்காங்கு விளக்கிக் காட்டுதும்.

(க-து.) இரண்டுத்தியுள ளாரோபயுத்தியை யினிக் கூறப்புகுவே'னெ ன்பது. (௨௬)

௨௭ - கவி. அ - கை.

[அத்தியாரோபமெனம் கருத்த மிக்கவிவிற கூறுகின்றா.]

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லா மோரோர் வஸ்துவினை வேறே யோரோர் வஸ்துவென வோர்த னாருடு பணியாத் தோன்ற னரனாகத் தறியிற் றேன்ற னீருடு கானற் றேன்ற னிரந்தரம் வெளியிற் றேன்றல்.

(இ - ள்.) ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம், எ - து. ஆரோபமெனவும் அத்தியாசமெனவும் கற்பனையெனவும் இன்னு ம்வை போல்வனவாகக் கூறத்தருவன வெல்லாம்:—ஆரோ வஸ்துவினை வேறே யோரோர் வஸ்துவென வோதல், எ-து. ஒவ்வொரு பொருளையும் வேறே யொவ்வொரு பொருளாக் வுணர்ந்தலும்:—நாருடு பணியாததோன்றல், எ-து. பழுதை பாம்பாத்தோற்றலும்:—நரனாகத் தறியிற் றேன்றல், எ-து. கடடை கள்ளனாகத் தோற்றலும்:—நீருடு கானற்றேன்றல், எ-து. கான னிராகத்தோற்றலும்:—நிரந்தரம் வெளியிற் றேன்றல், எ-து. வெளி நிரந் தரமாகத்தோற்றலும், எ-து.

இவ்வுருபு மயக்க மெல்லாம், “யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருளசென் மருங்கின வேறுறுமை சாரும், எனனுஞ்சூத்திரவிதியாற் திருத்திப் பொருளமைக்கப்பெற்றன. நிரந்தரம், இடையின்மை. ஆரோபம் அத்தியாசம் கற்பனை இவைபோலவன பொய்பென வுணர்த்தற்கியைந்த பரியாய நாமங்கள். திருக்கு திரிசியமெனப்பவறுள், திருக்குவினார்மம், ஓனறையொன்றாக வுணர்தல், அதாவது, பழதையைப் பாம்பெனவும் கடடையைக் கள்ளனெனவும் கிளிஞ்சலை வெள்ளியெனவு முணர்தலாம். திருசியத்தினறாமம், எவ்வனமெவ்வனமாக வுணர்தலோ வவ்வனமவ்வனமாகத் தோற்றல், அதாவது; பழதை பாம்பாகவும் கடடை கள்ளனாகவும் கானல் நீராகவும் கிளிஞ்சல் வெள்ளியாகவுந் தோற்றலாம்.

(க-து.) விபரீதமினையதென வுதாரணமுகத்தாறகாட்டியதெனபது.)

௨௮ - கவி. அ - கை.

[இந்தத்திருஷ்டாந்தத்தை யேற்றற்கியைந்த தாஷ்டாந்தமினையதென விககவிபிற கூறுகின்றா]

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி யொப்பமா யிரண்டற ரென்ற யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கு மப்பிர மத்தி ரேன்று மைமபூத விகார மெல்லாஞ் செப்பிய கற்பி தத்தாற செனிததவென் றறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள.) இப்படிப்போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி, எ-து. யாவ் கூறிய வித்திருஷ்டாந்தம்போல நாமரூபங்க ளிரண்டுமில்லாமல்:—ஒப்ப மா யிரண்டற ரென்ற யுணர்வொளி நிறைவா நிற்கும், எ-து. எவ்வு மொரு தனமைததாயும் இரண்டெனனுங் காரணகாரிய பாகுபாடின்றி யேகசொ ரூபமாயும் எவ்வு நிறைநதுள்ள ஞானப்பிரகாசமாய் மிருப்ப தெந்தப்பிரம மோ:—அப்பிரமத்தி ரேன்று மைமபூத விகார மெல்லாம், எ-து. அந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் மெய்போலத் தோற்றும் பஞ்சபூதமு மவற்றின் விகார மூமாகிய வண்டாண்டகோடி சராசரங்களுனேத்தும்:—செப்பிய கற்பித்த தாற செனிததவென் றறிந்துகொள்ளே, எ-து. முனசொல்லிய கற்பித்த திண லுதித்தனவென் றறிந்துகொளவாயாக, எ-து.

சுயம்பாகப் பழதையிற் பாம்பெனனு நாமரூப மெவ்வனமின்றே, அது போன்று சைதனயமிருத்தலி னாமரூபங்க ளிரண்டுமின்றி யெனவும்; பாம்பெனனும் பிராந்தி தோன்றியவிடத்தும் மறைந்தவிடத்தும் பழதை யவ்வனமாகா தொருதனமைத்தா நின்றவாறுபோன்று விசாரணைக்கு முன்னு ள்ளதாயும் விசாரணைக்குப் பின்னிலலாததாயுந் தோன்றுஞ் சுகஜீவபரம் போலாகா தொருதனமைத்தாச் சைதனய மென்றும்விளக்கலின் ஒப்பு மாயெனவும்; பிராந்திபாமபாற் பழதை காரணமும் பாம்பு காரியமும் மயிற்று, மெய்யாகப் பாம்புகாரியமாயிற் பழதையும் மெய்யாகக் காரண

மாகலாம். அங்ஙனமின்றே லிங்நம முமினறும். ஆகவே, காரணகாரியத் துவிதம் பழுதைக கின்மைவாறுபோன்று, பிராந்தி சகசீவபரத்தாற் சைத் தன்யக் காரணமுஞ் சகசீவபரம் காரியமுமாயிற்று. மெய்யாகச் சகசீவபரங் காரியமாகில மெய்யாகச் சைதனயமும் காரணமாகலாம, அங்ஙனமின்றே லிங்நம முமினறும். ஆகவே, காரணகாரியத்துவிதஞ் சைதனயத்துக் கின மையா விரண்டறமெனவும்; பழுதைக்குக் காரணகாரியப்பிராந்தி வந்த போது மது துவிதமாகவிலலை, நீங்கியபோது மேகமாகவிலலை, இரண்டு காலத்தும் பழுதையிருந்தபடி யிருக்குமாறுபோன்று, சைதனயத்துக்குக் காரணகாரியப்பிராந்தி வந்தபோது மதுதுவிதமாகவிலலை, நீங்கியபோது மேகமாகவிலலை, இரண்டு காலத்தஞ் சைதனய மிருந்தபடி யிருத்தலால் ஒன்றாயெனவும்; இங்ஙனமாயவஸது தன்னுருவாக முயலவாக கிலசகா கநிற்கும் குறியெனத்தோன்ற வுணாவொளி நிறைவாநிற்குமெனவுங் கூறி னார். இங்ஙனநிற்ப தெந்தப் பிரமமோவென்ற தெஞ்சிநின்றது. பாம்பு கள ளன் முதலிய பிராந்தி தோற்றமகாதாரம் பழுதை கடடை முதலியவை யாறாற்போலச் சகமுதலிய திரிபதாரத்த பராகந்தி தோற்றம்குப் பிரமமெ னப் தாதாரமெனவிளங்க அப்பிரமத்திற றேன்று மைமபூத விகாரமெல லாஞ் செப்பிய கற்பித்ததாற் செனித்தவென்றா, சமஸதமு முணமையெ னக் கோடலைத் தவிரத்தருக் கற்பித்ததாற் செனித்தவென றறிந்துகொள னேயென்றா. இத்திரிபதாரத்தமுஞ் சோதனையி லாமுண்டென்ற கியைந் துறுதியாநிலலா தலலவிலலையென்பதற்கே யியைந் துறுதியாக நிற்பதெ ன்னை, ஆதலினிவவுதாரணமனைத்துமையமின்றியேற்றற்பாலதெனவுணாக.

(க - து.) தாஷ்டாந்தரத்தினிலை திருஷ்டாந்தரத்தினால் விளங்கக் கூறியதெனபது. நாமரூபங்க ளிரண்டுமின்றியெனப்பதற்கு அவாகமனே கோசரப்பிரமமெனப் பொருள்கொள்ளினு மமையும். அப்பிரமத்திற றே ன்றுமெனப்பதை யேழாமவேற்றுமையிடப்பொளாககி யுரைசெய்ததும்ன்றி, ஐந்தாம்வேற்றுமைநீங்கற்பொருளாகவேனும் ஏதுப்பொருளாகவேனுமுரை செயினு மமையும். ஏதுப்பொருளாக வமைவது, அந்தப்பிரம மிங்ஙன மாகுகவெனச் சங்கற்பிக்க அந்தப்பிரமசங்கற்பத்தா லுதித்தவெனக்கோ டல். ஏழாம்வேற்றுமையிற கோடல்; அலை, கிவலை, துறா கடலி லுதிநீ தொடுங்கு மாபோ லென்னலை. இது வேதாந்திசம்மதம். ஏனையவை பிறா சம்மதம், பெருகுமாதலிற் சுருக்கினும். (உஅ)

உசு - கவி. அ - கை.

[அனைத்துந் கற்பித்தாலுண்டாய தெங்ஙனமென வினாவிய மாணக்கனோக்கி முன்னா செனித்தவெனனுஞ் சிருட்டியை யுகபத்திருட்டி, கிரமசிருட்டியென விரண்டாக்கி, முன்னர் உக பத்திருட்டி கூறுவான்புகுந்தா ரிக்கவியி லவவியத்தத்தில முக ளுணவுகிப்பைக் கூறுகின்றார்.]

அதுதானெப் படியென் நககா லநாதியாஞ் சீவ ரொல்லாம்
பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்துமவ் வியதந் தன்னி
லிதுகால ததது வபபே ரீசனுட் பார்வை யாலே
முதுமூல சுபாவம் விட்டு முககுணம் வியதத மாமே.

(இ - ள்.) அதுதானெப் படியென் நககால, எ-து. அநதச் சிருட்டி வகைதா னெநநனமெனக்கேட்கில் — அநாதியாஞ் சீவரொல்லாம், எ-து. அநாதியாயுள்ள சீவபேதமனைத்தும் — பொதுவான சுழுத்திபோலப் பொருந்துமவ் வியததநன்னில, எ - து. மறைவே வடிவாயுள்ள அவவியத்த மென்னு மூலப்பிரகிருதியின்கண, சாதாரணமான சுழுத்திய வத்தையில் தினமுந் தவகுமாறுபோன்று நீலையாகத் தவகும — இது காலத்ததுவப் போ, எ-து. இந்த வவவியததமே காலத்ததுவமென்னும் பெயராயுடையது — ராசனுட் பார்வையாலே, எ-து. ஈஸ்வரன தாதாமுக திருஷ்டியினால் — முதுமூல சுபாவமவிட்டு முககுணம் வியததமாம், எ-து. அநாதியாயுள்ள மூலப்பிரகிருதியான சுபாவநதினின்று நீங்கிச் சாதவீத ராசத் தாம் தமென்னு முககுணங்களும் வெளிப்பட்டன, எ-து.

வியததம், வெளிப்படல அவவியததம், வெளிப்படாமை. சிதரூபமே சீவராதலின் அநாதியாஞ் சீவரொல்லாமெனவும், சுழுத்தியகனரூ ரிலையாதலின் பொதுவான சுழுத்தியெனவும், அவவியத் தத்தையனறிக காலத்ததுவ மினமையின் இதுகாலத்ததுவப்பேனெனவும், உயிரகன தாமே மறைவினின்று நீங்காவென்பதுதோன்ற ராசனுட் பார்வையா லெனவுகூறினார். தெளிவிககில் மயக்கநீங்குமென்பதுதோன்றப் பார்வையாலே முககுணம் வியததமாமென்றா. முககுணம் வியததமாதல், சிருஷ்டி வந்தவகை. இந்தச் சிருஷ்டி வந்தவகையைக் கூறல், பிறவிமயக்கந் தெளிவித்தறகு. தெரிவிககில் மீண்டும் திரும்பாதென்னுங் கருத்துகொண்டு, ராசனுட் பார்வையென்கொண்டா னெனக்கொள்க. இங்கே யீசனென்பது, சுத்தசைதன்யத்தை.

(க-து) உயிரகளைத்தந் தமமைத்தாங் கறபிதசைதன்யமென னுணராததுயுமாறு, முககுணவியத்தவகூறியதென்பது. தமது நிசவடிவம், உணர்வொளி நிறைவாரிறறல். பரிசோதனையாலனறித் தமதுணமைநீலை சற்றும் விளங்காது, விளங்கவேண்டி யிககே சிருட்டி கூறலாயினா. (உக)

௩௦ - கவி. அ - கை.

[முறகூறிய முககுணங்களினிலே யினையவென விககவியிற் கூறுகின்றா.]

உத்தமம் வெருபு ரீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகுஞ்
சுத்தசத் துவந்த மத்தோ ட்சுத்ததத் துவப்பேர் சொல்லுஞ்
சத்துவ மழுக்கி ருட்டாச் சாற்றுமுக் குணமு மூன்று
யொத்துள வெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே.

(இ-ள்.) உத்தமம் வெண்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகும், எ-து. சாத்துவிதம் ராசதம் தாமதம் எனக் குணமூன்றும். அவற்றுள், சாத்துவிதம் உத்தமம், ராசதம் மத்திமம், தாமதம் அதமம், இவைமூன்றும் யோகியுதை. சாத்துவிதம் வெணமை, ராசதம் செம்மை, தாமதம் கருமை, இவைமூன்றுநிறம்:—சுத்தசத்துவந் தமத்தோ டசுத்ததத் துவப்போ சொல்லும், எ-து. சாத்துவிதம் சுத்தம், தாமதம் அசுத்தம், ராசதம் சுத்தாசுத்தம், இவைமூன்றுநாமம், என்னும்பெயர்களைச் சுருதிகள் சொல்லும்.—சத்துவ மழுக்கிருட்டாசசாறமும், எ-து. சாத்துவிதம் அழுகினமை, ராசதம் அழுகு, தாமதம் இருட்டு இவைமூன்றுநதோற்றம் எனச் சுருதிகள் முறையிடும:—முககுணமு மூன்று யொத்துளவெனினும், எ-து. இந்த மூன்றுகுணங்களு மூன்றாகி நின்ற தம்மு னொத்துநின்றாலும் —தம்மு னொருகுண மதிகமாம், எ-து. தமக்குள்ளே யாதானு மோர்குண மிஞ்சி நிற்கும், எ-து.

“ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற குறிததே” யெனனும் விதியால், உத்தமமெனறதனால் மத்திமம் அதாமததை வருவித்தாம், உபயமாஞ் சிவப்பென்றதனால் மூன்றாவது நீலமென்றும். தமத்தோடென வொடுகொடுத்துப் பிரித்ததனால், ராசத மிசையெசசமெனக் கண்டாம், கண்டதனால் ராசதம் சுத்தாசுத்தமாயிற்று. ஏனைய குணங்க ளழுக்கிருட்டெனறதனால், சாத்துவித மழுக்கினமையென்றும். தாமத மிருட்டெனறதனால் சாத்துவிதம் வெளிச்சமெனினுமமையும் நெருஞ்சிமுள மூன்றால் தமக்கு னொத்துளவாயினும் யாதானுமோமுள மேலிட்டிருக்குமாறுபோன் றிருந்ததலின் முககுணமு மூன்று யொத்துளவெனினுந் தம்மு னொருகுண மதிகமாமேயென்றா. இக்கவியை யுறதுணராதாக கிவநனமாய நயமெவநனத்தோன்றும். இக்கவியை வேறுவிதமாகப் பாடமோதி யுரைகொளவாருமுளா பெரும்பாலு முரணும்.

(க-து.) சாத்துவிதமுதலிய முககுணமும், யோகியுதை தாமதத்தோற்றமெனபவைகளைக் குறிப்பிற் றரவுணாததியது, சுருதிசம்மதம். புத்திக்கு முரணினமையா லேற்றற்பாலதே. முககுணம் வியத்தாமெனவே, யேனையவைகளைக் கூறவேண்டுமென்று. முதற்காரண காரியமாதலின், அரசன். வெளிப்பட்டானென்புழி, யேனையசேனைமுதலியவைகளைக் கூறவேண்டுமென்றதல் போலும்.

(௩௦)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[உகபத்திருஷ்டிகூறி யினிக கிரமசிருஷ்டிகூறப் புகுநதாரிக்கவியில் மூலப்பிரகிருதிமுதல் குணத்திரியயீருககிடந்த நான்கின்புங் கூறுகின்றார்.]

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேறுச் சொல்வாரமருவுமல் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு மென்று மருணமக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு மென்றுங் கருவகங் கார மூன்றுயக் காட்டிய ஈனமா மென் லுங்

(இ-ள.) ஒருவழி யிதுவாயித்தை யொருவழி வேறுச்சொல்வர், எ-து. சிருஷ்டிவகையிரண்டி லிதுவொருவகையாம். இந்தச்சிருஷ்டியையே வே ருருவகையாகச் சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள — மருவுமவ வியத்தநதா னே மகத்தவ மாகுமென்றும், எ-து. முன்கூறக்கிடந்த அவவிபத்தமெனனு மூலப்பிரகிருதியே மகத்ததுவ மெனப்படுவதாமெனவும் — அருணமக தத் துவநதா னகங்கார மாகுமென்றும், எ-து முன்கூறிய மகத்ததுவமே யக ன்கார மெனப்படுவதாமெனவும் — கருவகங் கார மூன்றாக் காட்டிய குண மா மென்றும், எ-து பிறவிக்குக்கருவாயுள்ள விவகங்காரமே முன்னர் மூன்றாக்காட்டிய குணங்களெனப்படுவதாமெனவும், எ-து.

(க - து.) மூலப்பிரகிருதியே மகத்ததுவமெனவும், மகத்ததுவமே யகங்காரதத்துவமெனவும், அகங்காரதத்துவமே குணத்திரியமெனவு முண ரகூறியதென்பது. பணிபேதங்களிறை பொன்னையும், பட்டேதங்களா னூலையும், கட்டேதங்களான மண்ணையும், தேசபேதங்களா லேமபூதாம ச சையோகத்தைபு முற்றமுற்றநதாநக கிப்பேதங்களைத் தத்தமுதற காரண ததின்னு வநதவகையைத் தெரிவிக்கி லாதநத முதறகாரணத்தையன்றி யததற்குரிய விகாரங்களிலையென னுணமையாகவுணாந தவவவாதார மறவாதிருப்பா இவ ரிங்னமிருப்பதா லாதேயமாகிய விகாரங்களில லாமற்போயினவோ, அவவாதார நாட்டமாகவே விகாரங்களைநோக்கி லனை தது மவவாதாரமாகவே விளங்கும், இஃதுணமையை நீனைப்பூட்ட லாயி றது. இந்தநீனைப்புமறப்பு வோப்புருடனது புடைபெயாச்சியாதலானும், இப்புடைபெயாச்சியெழுச்சி தவிாதலா லொன்றிலொன்று தததமக்குளில லாம லன்னியோனனியாபாவ முறுகின்றது, இவ்விருணமிகாலத்தும் புரு டனிருநதவண்ண மிருந்து இவறறைச சாட்சியா யநிரதிரூபதினனும், இப்புருடன விகாரியுமல்லன, நிரவிகாரியு மல்லனென்பதை யுணர்த்தச சிருஷ்டிவகை கூறவந்ததேயன்றி வேறுககாகவன்று. இதுபோலத் தாவந டாநதிரமுமென லுக்கித்துணாக. இதனையுணாவோர பரிபாடுகளல்லனோ லனாததமதாம் இஃதனறியு மிக்கவியினகருத்தைக் கொஞ்சம் வெளிப் படையாகத் தெரிவிக்குதும், அதாவது; — அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகவிளங்குஞ் சைதன்யத்தில் விஸமரணயாக வெழுந்தருபதி யை மூலப்பிரகிருதியெனவும், அங்ஙனமெழுந்த ரூப்தியே நிலத்துணுந் றியவிதை யுபுக்குமாறுபோல் திரிபதாராததங்களும் வெளியாகா துள்ளட க்கிரிறகு மவசரத்தை மகத்ததுவமெனவும், அங்ஙனம் வெளியாககா துள் ளடக்கிக்காட்டு மவசரநிலையான ரூபதியே வெளியரும்பிய மூளைபோல் சகசீவபரபேதங் காட்டாது பொதுவாக வெளியெழுதலி னவ்வெழுச்சியை யகங்காரதத்துவமெனவும், அவ்வெழுச்சி வடிவாரிண ரூப்தியே; அம் மூளை மூன்றாகவெழுக்கு மாறுபோனது, இனிச சகசீவபரமாதற்கு மூன்றாக வெளிப்படுதலின் அவவவசரத்தை முக்குணமாமெனவும் கூறியது. (௩௩)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[முன்னர் கூறியவற்று ளீராகவுகித்த முக்குணங்களிற் பிரதி பலிதத தினையதெனவும், அம்முனநில சாததுவிதகுண மிவவவ சரத்தி லினனபெயரை யேற்குமெனவும், அதிலுதித்த சிறசாயைக்குப்பெய ரினையதெனவும், குணரகிதமான சிததுக்குப்பெய ரினையதெனவு மிககவியிற் கூறுகின்றா.]

இக்குணங் களிலே விண்போன் நிருக்குஞ்சிற சாயை தோன்று முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகு மக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி யாமி மாயை யெக்குணங் களுமபற் றுதோ னிமித்தகா ரணனா மீசன்.

(இ - ள்.) இக்குணங் களிலே விண்போன் நிருக்குஞ்சிற சாயைதோ ன்றும், எ-து. இம்முக்குணங்களிலு மாசாயம்போன்றிருக்குஞ் சைதன யத்தினது சாயாவடிவம் பிரதிபலிக்கும்.—முக்குணங்களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயையாகும், எ-து. இநதமுனறு குணங்களிலும் பரிசுத்தமா யுள்ள முதற்குணமான சாததுவிதமானது மாயையெனப்படுவதாம்.—அக் குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமி, எ-து. அநதக்குணத்திற் பிரதிபலித்த பிரமத்தினது சாயாவடிவமானது, அநதரியாமியெனப் பெயாபெறுவதாம்:—மாயையெக்குணங்களும் பற்றுதோ னிமித்தகாரணனாமீசன், எ-து. மாயாமயமான எவ்வகைப்பட்ட குணங்களும் தன்னையெனப்படுது நின்றன னோ னிமித்தகாரணனாகிய வீசனும், எ-து.

விண்போன்று பரிபூரணமாயிருக்கை சித்துக்கன்றிச் சாயைக்கன றுமையின சித்தைப்பிரித்து எழுவாயாகுகாது சித்தினது சாயையெனப் பொருள் கொண்டாம்:—சைதனயம்போற் காண்டலைச் சிறசாயையென வும், சகசீவபரமாதற்கெனக் குறிககச் சிறசாயை தோன்றுமெனவும், “பேதமுறுபுந்தியே மாயை” யாதலாலபுந்தியை முதற்குணமெனவும், மாபாசகித் வீசனென்பதுதோன்ற அக்குணப் பிரமச்சாயை யந்தரியாமி யெனவுங் கூறினா. இங்கே யந்தரியாமியெனப்பது, ஈசனது காரணசரீர வுபமானநாமத்தை. நிமித்தகாரணனாமீசன் மாயாரகிதெனப்பதுதோ ன்ற, மாயையெக்குணங்களும் பற்றுதோனெனப்பட்டது.—சிறசாயை பிரமச்சாயையென்னு மிவ்விருமொழிகளும் ஆறும் வேற்றுமைததற்கிழ மைப்பொருள். சித்தைச் செகசீவபரமென்னது சாயையையெனக்கூறி யது; கற்பிதசைதனயமெனற்கு. இதனையுடனப்படற்கு மாறுளதேலசோத னையி னல்லலிவ்வெனற் கியையாதுநிற்கக் காட்டலாம், காட்டவலியின் தெவகாட்டவலியுனோரக் கழமைபூண்டொழுகை யெளிதிலுணாதற்கியை

(சு-து.) முக்குணப்பிரதிபலனசித்து கற்பிதமெனவும், முதறகுணம் மாயையெனவும், அமுதமுதகுணப் பிரதிபலனசித்தை யநதரியாபி யெனவும், மாயாரகிதவீச வினையெனவருகூறியதென்பது. முக்குணமாக வெளிப்பட்டது ஞெபதியெனறதன லநதஞெபதி சுயம்பெனற் குறுதியெனனை யினறதலா லதனையே யிங்கே சிறசாயையெனக் கொண்டார். சிறசாயை தோனறறகிடம் முக்குணமாதலி னுதாரமெனப்படும். படவே, சிறசாயை யாதேயமெனப்படும் படவே, யிவவிரணமிமாரீனற தநதஞெபதியே யிதிலையமுளதேல தினமு நம்மாற பிரத்தியட்சமாகக் காணீனற மூனறவஸத்தைகளீ லெந்தெநதவஸதை யெங்கெங்குளதோ, அநதநதவஸ்தையில தோற்றறகுரிய தூலாதி மூனறுகாட்சிகளி லொவ்வொன்றுளதாக வாங்காங்கு காணும், ஆங்காங்கு காணுந்தூலாதி காட்சிக்கிடம் மூனறவஸதை. இம்மூனறவஸதையு மாதாரமாகவே காட்சிகளாதேயமாயிற்று. இவ்விரணமிமாகிரிபது, ஓலமரணையே; இதுரிகழா வுயிரிலையாதலா லேற்றறபாலதே யாதலினையமொழிக. இதனலமாயையென்பதம், ஈசனென்பதம், அநதரியாபியெனனுங் காரணதேக வபிமானி நாமமென்பதம், முறகூறிய ஞெபதியனறி யிலையெனபதம் பெற்றும். இவ்வன முணராதார் ஞானியரல்லா. ஏனெனில், கலக்கமகலாமைபறறி. பேதமுறுபுரதி மாயையெனவே பேதமறுபுரதி யுளதாகக் குறிப்பிக்கினறது, அபுரதி மாயாரகிதமெனகுறியிற்று. இவ்விருதன்மையாநிப்பது மநதஞெபதியே, இவ்வனமாயதை யறியவேண்டில்; ஞெபதியரல்லாத ஞானி யஞ் ஞானிய ருளரோ இலையாதலி னேற்றறபாலதே. இன்னுஞ் சிருஷ்டித தொடர்புளதாதலிற் பின்ன ரிதஞெருமையைக் கூறுது மிதுர்க்க. (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[முனகவியில சாததுவிதகுணத்தை மாயையெனவும், ஈசனபிமானத்திரியத்தில் அநதரியாபியெனவருகூறி; யிககவியில மதையே சுழுத்தியவதையெனவும், காரணசரீரமெனவும், ஆநந்தமயகோசமெனவருகூறி; யினிச சீவனுக்கு ராசதகுணமவிதையெனவும், அக்குணப்பிரதிபலனஞ் சீவனெனவும், அபிமானத்திரியத்திலிவனுக்குப் பிராகஞெனவருகூறுகினறா.]

ஈசனுக் கிதுசு முத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரங்
கோசமா னந்த மாகுங் குணமிரா சதம் விததை
தேசறு மவிததை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி
நாசமா முயிராக்கப் போது நாமமும் பிராக்கு னுமே.

(இ - ள்.) ஈசனுக்கிதுசுமுத்தி யிதுவே காரணசரீரங் கோசமா னந்தமாகும், எ-து. இந்தச் சாதவிதகுணமே யீசனுக்குச் சுழுத்தியவதையாயும், காரணசரீரமாகவும், ஆனந்தமயகோசமாகவுமிருக்கும்;—குணமிராசதம், எ-து. இனி யிராசதகுணமோவெனில்;—அவிததை தேசறுமவிததை,

தோற்றுஞ் சிறசாயை சீவகோடி, எ-து. அவிததையெனவும், மலினரூபமான விந்த வவிததைகளிலெல்லாம் பிரதிபலித்த சிறசாயைகளைத்தொஞ் சீவகோடிகளெனவும்:—நாசமாமுயிராகப்போது நாமமும் பிராகஞ்ஞமே, எ-து. நாசமுறத்தக்க விவவுயிராகனாக கவவவசரத்திலியைநத நாமம் பிராகஞ்ஞெனவுமாம், எ-து.

தேசமும்விததையென்றதனால், தேசுளது மாயையெனக்கொளநின்றது. சாததுவிதகுணம் மாயையென்றா, அம்மாயைதோறுமெனதுது அவிததைதோறுமெனதுது; இதனைப்பலவென்னிற பிரத்தியட்சத்திற்கியைநதது, அதனைப்பலவென்னிற லப்பிரத்தியட்சமாதலி னெவருமுட்படா. ஆயினும் இநதுவேதாகமங்கள், முககுணங்களில் முதற்குணத்தைச் சாததுவிதத்திற், சாததுவிதம் ராசதம் நாமதம் எனப்பிரித்ததாற்போல வேளையகுணங்களையும்பிரித் தொன்பதுபாகமாககி முதற்பாகங்களைத் திரிமூர்த்திகளாககி யொவ்வொருமூர்த்திகளு மளவிலதாகக கூறாநிற்கும் இதனை யறியவேண்டிற் கட்டளைகளிலும், பிரபுலிங்கலீலைலும், ஏனையநூல்களிலும் காணலாம். இவையெல்லாம் வாஸ்தவமென்பதைப் பிரிதிவுத்ததுவமுதல நாதத்ததுவமீறாக வொன்றிலொன்றோடுகிக்காட்டப்புகு ம்பவாதயுத்தியாற் காணலாம். சுருதி யுத்தி யனுபவமுகத்தா லொடுக்கிக் காட்டத் தெரியாமெகுறந்ததை நூலமேலேற்றத் திரியுநானிய ானகுமெனியா. வித்தை, ஞானம். அவிததை, அஞ்ஞானம். ராசதகுண மவிததையெனவே, சாத்துவிதகுணம் விததையாயிறது, இதையவிததையாகக அகங்காரம் விததையாயிறது, இதை யவிததையாகக மகத்ததுவம் விததையாயிறது, இதை யவிததையாகக மூலப்பிரகிருதி விததையாயிறது, இதை யவிததையாககப் பிரமம் விததையாயிறது. இங்ஙனமாக விதநகப்பாறசேறல், சொல்லால் அநவததாதோடமநேரிடும் எனவே, லட்சியாராதத்தா னேரிடாதென்ப தருததாபத்தி. பருதிமுதல விருதியிறவாககிடாத தத்துவவடுக்குகளைத்து மறிவறியாமை யடுக்குகளாயின எனனை “அறிவறியாமை யநேகவடுக்கே மேலுங்கீழு மெனமனாபுலவா” எனபதனா காண்க.

௩௭ - கவி. அ - கை.

[அநதவவித்தையே யானந்தமய கோசமெனவும், சுமுத்தியவஸ்தையெனவும், காரணசரீரமெனவுகூறி யினிச குககுமசரீரவாரோபமவருமா நிககவியிற கூறுகின்றா]

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த கோசஞ் சுமுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னயிம மட்டு மோக முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னேம் வழுத்துஞ் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.

(இ-ள்.) அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவாக கதுவேயா னந்த கோசம், அது அழுக்காகிய வலித்தாமயமாவுளள சீவாகனாக கவவவித்தையே

யானந்தமயகோசமாம் — சுழுத்தி காரண சரீரம், எ-து. சுழுத்தியவத்தை யுங் காரணசரீரமுமாம் — சொன்னவிமமட்டு மோகமும்குணத் திரண்டாலவந்த மூலவா ரோபஞ் சொன்னோம், எ-து. கூறிய விதுகாறும் மோகமயமான முழுக்குணமென்னப்பட்ட சாததுவித ராசதத்தால்வினைந்த காரணசரீர வத்தியாசத்தைச் சொல்லினம்:—வழுத்துருக் குமவாரோப வழியுநீ மொழியக கேளாய, எ-து. யாவருஞ் சொல்லப்பட்ட சூகசுமசரீர வத்தியாசமாககததையும் யாங்கூற நீகேளுதி, எ-து.

மூலப்பிரகிருதி, மகத்ததுவம், அகங்காரத்ததுவம், முககுணம், மாயை, ஈசன, அவித்தை, சீவன, இவ்விருவா காரணசரீரம், சுழுத்தியவத்தை, இவ்வவத்தைக்குரிய வபிமானநாமம், கோசம், என்பவைகளைக் கூறும் போதெல்லா மறவாதிருத்தற கடிக்கடி யாங்காங்கு கற்பித்ததா லிவை செனித்தவென்று நினைப்பூட்டியவாறுபோன்று, இங்கும் மறவாதிருத்தற் குச் சூகசுமவாரோபவழியு நீமொழியக கேளாயென்றா. மறக்கி லிருந்துப் பயன் சற்றும் வாயக்காதென்ப தருத்தாபத்தி உத்தமம் வெறுப்பு நீல மென்னுங் கவியில ராசத் மழுக்கெனக் கூறியவாறே யிக்கவியிலு மழுக் கொடு பற்றுஞ்சீவாக்கென்றா. (௩௪)

௩௫ - கவி. ஆ - கை.

[சாததுவிதம், ராஜதமென்னுங் குணங்களின் கற்பித்ததைக் கூறியவாறுபோன்று, தாமதத்தை யு மிரண்டுசத்திகளாகிய யவற்றிற்குரிய பெயரினையவென விக்விதம் கூறுகின்றா.]

எமமா யாவி நோத வீசனா ரருளி னாலே
பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம போகசா தனமுண் டாகத்
தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாயப் பிரிந்து தோன்றும்
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும்.

(இ-ள்.) ஏம் மாயாவினோத வீசனாரருளினால், எ-து. திரைச்சீலைபோன்ற மாயையை வினையாடடாகவுடைய பரமசிவத்தின் கிருபையினால்:—பூமலி வுயிரகட் கெல்லாம போகசா தனமுண் டாக, எ-து. உலகில மிகுள்ள வுயிரகட்கெல்லா மனுபோகத்திற்கியைந்த சாதனக்கருவிக ளுண்டாகுமபடி:—தாமத குணமிரண்டு சத்தியாயப் பிரிந்துதோன்றும், எ-து. முககுணங்களிற கடைக்குணமாகிய தாமதகுணமானது இரண்டுசத்திகளாகப் பிரிந்துதோற்றும்:—வீமமா மூடலென்றும் விவிதமாந் தோற்றமென்றும், எ-து. பயகமபனாதிகட கிடமாயுள்ள வாவரணசத்தியென்றும், நானுவிதகூடசிகளுக் கிடமாயுள்ள விசேஷபசத்தியென்றும், எ-து.

தாமதகுணம்; ஆவரணம், விசேஷபுமென நிரண்டுசத்திகளாகப் பிளவுபட்டுநிற்குமென்றயிற்று. இங்ஙனமாதற்குத் தாமதகுணத்திற்கு வலியின்மையின, ஈசனாரருளினாலெய்வம்; பூமிமுதலியவை பின்னருண்டாவதா

யினும், இப்போதுகாணப்பட்டுள்ள வுயிரகட்கிடம் பூமியாதலாற் பூமலி யுயிரகட்கெல்லாமெனவும், அபின்னமெனபதுதோன்ற விரண்டுசத்தியாயப பிரிந்துதோன்று மெனவுகூறினா. அறியாமையை மூடலென்றும், அறிவைத் தோற்றமென்றுகொள்க.

(௩௫)

௩௬ - கவி. அ - கை.

[காரணதேகத்தையு மதற்குரிய வவஸதையாதிகறபிதங்களை யும் கூறினதுபோன்று, இனிச சூக்குமதேகத்தையுந் தூலதேகத் தையுங் கூறவேண்டுவதால், முந்திச சூக்குமதேகவுறபத்தி கூற ப்புருந்தா ரிக்கவியில விசேஷபசத்தியிலெழுரு சூக்குமபூதவுறப. த்தி வரலாறு கூறுகின்றா.]

தோற்றமாஞ் சததி தன்னிற சொல்லிய விண்ணம் விண்ணிற் காற்றதாங் காற்றிற் நீயாங் கனலினீர் நீரின் மணனும் போற்றுமிய் வைந்து நொய்ய பூதங்க ளென்று பேராஞ் சாற்றுமற் றிவற்றிற் போக சாதன தனுவுண டாகும்.

(இ - ள்.) தோற்றமாஞ் சததி தன்னிற சொல்லியவிண்ணம், எ-து. விசேஷபசத்தியில் ஞானவான்களால் வழங்கப்பட்டிவருகின்ற தனமாத தினாயென்று மாகாயமுதித்தது:—விண்ணிற காற்றதாங் காற்றிறநீயாங் கனலினீர் நீரினமணனும், எ-து. அவவாகாயத்திற்காற்றறு மக்காற்றிற லக கினியு மவ்வகினியிற சலமு மநதசசலத்தில மணனுமுதித்தன.—போற்றறு மிவ்வைந்து நொய்யபூதங்க ளென்றுபேராம, எ-து. மேலாகசசொல்லப பட்ட விர்த்தத்தன்மாத்திராகளைந்துரு சூக்குமபூதமெனப பெயாபெறும் — சாற்றுமற்றிவற்றிற் போகசாதனதனுவுணடாகும், எ - து. இவ்வனம பெ யாப்பெறக்கிடந்த வநதசூக்குமபூதத்தில் போகமு மதற்கியை சாதனமா யுள்ள சூக்குமசரீரமு முணடாகும், எ-து.

பஞ்சீகரிக்கப்படாததா லபஞ்சிகிரத பஞ்சமகாபூத மெனவுமாம். தூலதேகம் தூலபூதத்தாலாயதெனறேறபார, மனது தூலதேகமாகுமா ஆகா தவிடத் தஃதோதேகமன்றோ அஃதேநதபூதசையோகத்தா லாயவுடலெ ன்றெண்ணாததென்னை: வாதமாதிரிமுனறுநோயககு மாதாரந தூலமென் றுறப்போக, காம, வெகுளி, மயக்கமெனனு முககுற்றநோயககு மாதாரம மானதமென்றேலாததென்னை: அம்முனறுலவதைவது தூலதேகம், இம் முன்றலவதைவது மனது: அஃதிஃதாமா, இஃதஃதாமா, இஃதெனன விவேகம்: இச்சா ஞானப புடைபெயாச்சிககு வினைமுதல மானதம், கிரி யையென்னும் புடைபெயாச்சிககு வினைமுதல தூலதேகம். எவ்வனமென விது: வத்தான், போனான், என்பவற்றிற்கு வினைமுதல தூலதேகம்; கேட் டென, பார்த்தேன், என்பவைகளுக்குவினைமுதல ஞானேந்திரியம்; நினைத் டென, மறந்தேன், என்பவைகளுக்குவினைமுதல மனது; அறிந்தேன், அறி

யேன், எனபவைகளுக்கு வினைமுதல சீவன். இங்ஙனமிருக்க மிசிரிம்பிப்பா
னேன் “சினேவினை சினேயொடு முதலொடு செறியு” மென்னுஞ் சூத்திர
தகிலுள்ளவும்மை சினேயொடுசெறிதலபோல முதலொடுசெறித லவவளவு
சிறப்பன்றென்பதை யுணர்த்தநின்றவி னிழிவுசிறப்பு. இவகே விண்ணுதி
யெனறது, அறிகருவியாகிய ஞானேந்திரியங்கட்கும், அரதக் கரணங்கட்
கும் முதற்காரணமாயிற்று. ஆகவே, தூலதேகத்திற்கு முதற்காரணந தூல
பூதமெனப் பிரததியடசமாயிற்று. இதையு மறுத்தல, குதாசகம். “நயம்
படவுரை” யென்பதை யறியார்போலும். மனமுலவுதற்கிடஞ் சூக்குமபூத
ம், தூலமுலவுதற்கிடந் தூலபூதம். இவவனுபவமில்லாரிலை யெங்கனும்,
இதுதிணைம். இரணமெமை வருவித்தது, ௪௦-கவியில், தூலதனுவும போ
கமு முண்டாகவெனறதனால். (௩௬)

௩௭ - கவி. ௮ - கை.

[முககுணமெனறவைகளை மும்மூன்றெனப்பதுபாகமாக்கி முத
றகுணமூன்றையுந் திரிமூர்த்திகளாகவும், இரண்டாகுண மூன்
றையுஞ் சீவாதமா அநதராத்மா பரமாத்மாக்களாகவும் பிரித்து
மூன்றாகுண மூன்றையுந் கரணேந்திரியம் பிராணுதி கன்மேந்
திரியந் தனுவாதி தூலபூதங்களாகக்கூறப்படும்தார, இக்கவியில்
முதற்குண கற்பிதங்களைக் கூறுகின்றார்.]

ஆதிமுக குணமிப பூத மடங்கலும் தொடர்ந்து நிற்கும்
கோதிலவெண் குணத்தி லேந்து கூறுணர் கருவி யாகு
மோதிய பின்னை யைந்து முளமபுநதி யிரண்டா ஞான
சாதன மாமில் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே.

(இ-ள்.) ஆதிமுக குணமிப பூத மடங்கலும் தொடரநது நிற்கும், எ-து.
தாமதமாகநின்ற சாத்துவிதமுதலிய மூன்றுகுணங்களிலு மிந்தச்சூக்கும
பூதங்களினததுங் கூடியிருக்கும். — கோதிலவெண்குணத்தி லேந்துகூறு
ணர் கருவியாகும், எ-து. புனிதமான சாத்துவிதகுணத்தில் ஐந்துவிதமான
பாகமுணரப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களாம்:—ஓதிய பின்னை யைந்து முளம்
புநதி யிரண்டாம், எ - து. முன்னாகூறிய மறற்பாகமாகிய வகக்கரண
மைந்தும், மனம் புத்தி யெனவிரண்டாகத்தேறும்;—ஞானசாதனமா மில்
வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே, எ-து. சாத்துவிதகுணச் சமஷ்டிவியஷ்டி
பபிரிவினா லிந்தவேழு மறிகருவியாம், எ-து.

கோதிலவெண் குணத்திலெனவும், இராசகுணத்திலெனவு மிடப்பொ
ருளாகியதால், ஆதிமுககுணமென்பதை யிடப்பொருளாக்கினும், கோதி
லவெண் குணமென்றதனால் சாத்துவிதமென்றும். ஓதியபின்னையைந்தென
றதனால் முன்னையைந்தென்று வருவித்துப் பின்னையவைந்தைச் சமஷ்டி
யெனவும், முன்னையவைந்தை வியஷ்டியெனவும் பொருள்கொண்டாம்.
இவகே யைந்து ஐந்தென்றது தன்மாத்நிகாக்கை. இவையனைத்தும் கூறு

டனாகளில் விரிவாகவிளங்கக் கூறியிருப்பதால் தாங்கொண்டகருத்தை விரித்துத்தெளிவிக்கச் சூருக்கியுரைத்தனா. இதுநிறக. அந்தக் கரணங்களை யைந்தெனவும், நானகெனவும், மூன்றெனவும், இரண்டெனவுந் தத்தமக கியைந்தவாறு கூறாநிற்பாபோ லிவருமிரண்டெனச் சூருக்கமபற்றிக் கூறினர். கன்மசாதனமென நிருபபதுடற்றி ஞானசாதனமாமெனரா. இவையேழுந் தாமத்திற சாத்துவிதப்பிரிவென்பது குறிப்பு. (௩௭)

௩௮ - கவி. அ - கை.

[இரண்டாங்குணக் கற்பிதங்களைக்கூறி யிங்ஙனமாய்லையே சூக்குமதேகப்பிரபஞ்சமென விககவியிற கூறுகின்றா.]

இராசத குணத்தில் வேறிட டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும் பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற கன்ம மென்றும் பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகஞ் சுராசுரர் நரர்வி லங்காத தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம்.

(இ - ள்.) இராசதகுணத்தில் வேறிட டெடுத்தகூ றைந்துமைந்தும், எ - து. இராசதகுணத்தில் வெவ்வேறுகப்பிரித்தெடுத்த கூறைந்தைநரா வது, — பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிறகன்மமென்றும் பராவிய பெயராம், எ - து. பிராணதிவாயுக்களெனவும், பாரித்ததொழிறகியைந்த கன்மேந்திரியங்களைனவும் எவருமேற்கப் பரவியபெயர்களையுடையதாம், — இந்தப்பதினேழு மிலிங்கதேகம், எ - து. இந்தப்பதினேழுத்ததுவழுஞ் சூக் குமதேகமாம்; — (யாவாக்கெனின்) சுராசுரநரா விலங்காத தோன்றிய வுயிரகட்கெல்லாம், எ - து. தேவர் - இராககதா, மனிதா - மிருகமாதிரியாகத் தோன்றிய வுயிரகளைத்திற்கும், எ - து.

ஐந்துமைந்துமெனறது, நிரனிறை. பிராணதிவாயுக்கள் சமஷ்டியென வும், கன்மேந்திரியங்கள் வியஷ்டியெனவுமாம். சூட்சுமதேகத்தைச் சில ரிருபத்தைத் தத்துவமெனவும், சில ரிருபத்தநானகெனவுங் கூறாநிற்பா. சத்தபரிசாதிவிடயமைந்தது, சித்தமகங்காரமிரண்டு, ஆகவேழையுஞ்சூருக் கிப் பதினெழென்ற நிருநூலாசிரியா. (௩௮)

௩௯ - கவி. அ - கை.

[இந்தச்சூக்குமதேகத்தினுற் சீவேஸ்வராகளுக்கமையுங் கற்பனா நர்மங்களை யிககவியிற கூறுகின்றா.]

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவற் கிலங்குதை சதனென் றுரு மீவ்வுடன் மருவு மீசற் கிரணிய கருப்ப னாகு மீவ்வுட லிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்ககூக் குமச ரீர மீவ்வுடன் கோச மூன்றா மிதுகளு வவத்தை யாமே.

(இ - ள்.) இவ்வுடல மருவுஞ்சீவற்கிலங்குதை சதனென்றாகும், எ-து. இந்தச் சூகசுமவுடலை யானென்றபிமானிகுமவசரத்திற சீவனுக்கு விளங்காநின்ற தைசதனென்னுமபெயாவரும:— இவ்வுடல மருவுமீசற் கிரணிய கருப்பனாகும், எ-து. இந்தச்சூகசுமசரீரத்தை யானென்றபிமானிகு மவசரத்தி லீசனுக்கிரணிய கருப்பனென்னும பெயாவரும:—இவ்வுடல விரண்டு போசுமில்லிக் சூகசுமசரீரம், எ-து. இந்தச்சரீர மிவவிரணமிபேர்க்குஞ் சூகசுமசரீரமாம்.—இவ்வுடலகோசமூன்ற மிதுகனுவவத்தையாமே, எ-து இவ்வுடலுக்குப் பிராணமயம், மனோமயம், விக்ரானமயமென்னுங் கோசமூன்றாகும், இந்தவுடலே சொப்பனுவத்தையாம், எ-து.

ராகசுகுச சமட்டியுஞ் சீவனுக்குவியட்டிய மென்பதுதோன்ற, இவ்வுடலிரணமிபோக்கு மிலிக்சூகசுமசரீரமெனவு ர, இவ்வுடலுக்கே மூன்று கோசமும், சொப்பனுவத்தையு மென்பதுதோன்ற, இவ்வுடலகோசமூன்ற மிதுகனுவவத்தையாமே யெனவுங்கூறினா.

(க-து.) இருவாகு மபிமானிநாமம், இன்னசரீரம், இன்னினனகோசம், இன்னவவத்தையெனத் தெரிவித்தாரொன்பது. இவையெல்லாம் வந்த தற்சவசரம் விரிக்கிறபெறாகும். (ஙக)

௪௦ - கவி. அ - கை.

[உயிர்களுக்குப் போகறுகாதற்குச் சூகசுமதனுமாததிரர் தூலதனு வனநி யமையாமையின தூலப்பிரபஞ்சமும் வேண்டுமென்பதை யிககவியிற கூறுகின்றா]

சூகசும சகமிம மட்டுஞ் சொல்லினே மிப்பாற தூலமாகுமா ரோபந தானு மடைவினின மொழியக் கேளாய் தாக்குமில் வுயிரக்குத் தூல தனுவுமபோ கமுமுண் டாகக் காக்குமில் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செயதான றுனே.

(இ - ள்.) சூகசுமசக மிமமட்டுஞ் சொல்லினேம், எ-து. இதுகாறுஞ் சூகசுமப்பிரபஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொன்னேம்.— இப்பாற் தூலமாகுமா ரோபநதானு மடைவினின மொழியக்கேளாய், எ-து. இனித் தூலப்பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கிய வத்தியாசத்தையுங் கிரமமாக யாங்கூறக்கேளுதி:— தாக்குமில்வுயிரக்குத் தூலதனுவும் போகமுமுண்டாக, எ-து. இன்பதன் பங்குறிற றுக்குறுகின்ற விவவுயிரக்குத் தூலசரீரமும் போகமுமுண்டாகுமபடி.—காக்குமில் வீசனபஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான்றனே, எ-து, எவ்வுயிர்களுயுங் காத்தலையேயியலபாகவுடைய விரதச்சிவன அபஞ்சீகிர தத்தைப் பஞ்சீகரித்தனன், எ-து.

சூகசுமசகமென்றதனால் தூலமாக்குமென்பதனைத் தூலப்பிரபஞ்சத் தையென்றும், உண்டாகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், “பிறவுமேற்கும்

பிற" வெணபதினா செயதானெனனும் வினைமுறறை யவாவியது. தாககு தலுயிர்க்குங் காககுத லீசனுககு மியறகையாதலிற் பிறவற்றே டொட்டா தொழிக. அபஞ்சிகிரத பஞ்சபூதத்தின் விகாரம் பஞ்சிகிரத பஞ்சமகா பூதமென்பதுதோன்றப், பஞ்சீகரணங்கள் செயதான்றானே யென்றா. சூக குமபூதத்திற் கித்தாலபூத மபேதகாரியமாதலிற் சோதனையிலிப்பூத மித தையாகின்றது. யாதினாலென்றறுணாவாரிலலை இலலாததினா லததற் கு முதற்காரண மிலலாமற்போயிறறே, இஃதெல்லா மன்னஞ் சதறுமில் லாதகுற்றம். எனனை, "தம்பிரானருளிச செயத சவணமாததிரத்தினமட் டே, யிம்பராருலகநதன்னில யாவரு மறிவதன்றி, யமபொனே மன்னநதா னு மறிபவ ரில்லையாஹ, செமபொனே ஸவானுபூதி செப்பவேண்பிவது முண்டோ" என்றா தததுவராயா. முன்னா சூககுமவாரோபமென்றற போல விங்கே தூலமாககுமாரோபமென்றது, மிததையெனலை மறவாதி ருக்க. மறத்தலியலபென்னில (முயலவாலன்றேமறத்தலு) மிது சொல வாதம், நினைத்தலுமறத்தலுந் தன்னாலாதலி னியலபனறு. இரணபிகாலத துந் தானிருத்தலினலும், இவவிரு புடைபெயாசசிக்கும் தான வினைமுதலா தலாலும், தனனையனறி யிவவிருபுடைபெயாசசியு மின்றதலானும், தானி வையன்றதலினலும், இயறகை செயற்கையைப்பறறித் தனியேவாதித்தல மூடம். தானுகிய எழுவாய்விடாமை விவேகம். (சு0)

சுக - கவி. அ - கை.

[முன்னா பஞ்சீகரணங்கள் செயதானெனனுகுறி யிக்கவி
யிற செயதவகையை விளங்கக்கூறுகின்றா.]

ஐந்துபூ தமும்பத் தாக்கி யவைபாதி நநநான் காக்கி
நந்துதம் பாதி விட்டு நாலொடு நாலுங் கூட்ட
வந்தன தூல பூத மகாபூத மிவற்றி னின்றும்
தந்தன நான்காந் தூல தனுவண்ட புவன போகம்.

(இ-ள்.) ஐந்து பூதமும் பத்தாக்கி யவைபாதி நநநான் காக்கி, எ-து. அபஞ்சிகிருத பஞ்சபூத தனமாததினைகளைப் பததுபபங்காக்கி முதற்குறை ந்தைவிட்டுப் பிறகூறறதை நநநான்காக்கி —நந்துதம் பாதிவிட்டு நாலொ டி நாலுங்கூட்ட, எ - து. மித்தையான தததஞ் சுயாமச பாதியைவிட்டு விட்டு ஏனைய நான்கு சுயாம்சத்தோடு பிறபாதி நான்கையுங்கூட்ட —வந தன தூலபூதம், எ-து. தூலபூதங்களுண்டாயின. —மகாபூத மிவற்றினின்று ந் தந்தனநான்காந் தூலதனுவண்டபுவனபோகம், எ-து. இந்தத் தூலமகா பூதங்களினின்றுத் தூலசரீரங்களும் சகலவண்டங்களும் அவற்றுள்ளொன்றா ளிய பூமியும் போகங்களுமாகிய நான்குமுண்டாயின, எ-து.

சுயாம்சமே கற்பிதாம்சமாகத் தோற்றலின், ஐந்துபூதமும் பத்தாக்கி யுண்டாம், அந்தக் கற்பிதாம்சமென்துந் தத்தஞ் சுயாமசத்தோடு கூடும்

போது பிரிதிவிறபிரிதிவு, பிரிதிவிலப்பு, பிரிதிவிறதேய்வு, பிரிதிவில்வாயவு, பிரிதிவிலாகாசம், எ-ம. அப்புவிற்பிரிதிவு, அப்புவிலப்பு, அப்புவிற்தேய்வு, அப்புவிலவாயவு, அப்புவிலாகாயம், எ-ம. இவ்வாறே மறற மூன்றையுமாக ஐயைந் திருபததைநதாம், ஒவ்வொருபூதத்தி லைந்தையு மிப்போதேயாராயசுசியிற் பிரததியுடசத்திற் காணலாம் பொய்யனறு. தததஞ்சயாம சமிருபபதா லதைத்தள்ள வொவ்வொனறும் நந்நானகாம். ஆதலி னவைபாதி நந்நானகாகுகியெனவும், ஒவ்வொரு பூதமைநதனு ளொவ்வொனறும் தததஞ்சயாமசததை யியலபாகவேயகலாது, ஆதலி னதைககொள்ளவேணியிவ தினறெனபா, நந்துதம்பாதிவிட்டெனவும், ஏனையநானகையும மறறச சுயாமச நானகோடுகலக்கத தூலபூதமுதிககுமாதலால், நாலொடு நாலுங்கூட்ட வநதன தூலபூத மெனவுகூறியினா. இதையுந் தத்துவககட டனை பழுதறவிளக்கும்.

(சுக)

சுஉ - கவி. அ - கை.

[இநதத் தூலதேகத்தினற சீவேஸவராகருக்கமையுங் கறப

னூநாமங்களை யிக்கவியிற் கூறுகினறா]

தூலமே மருவுரு சீவன சொல்லிய விசுவ னாகுந்
தூலமே மருவு மீசன் சூழ்விராட புருட னாகுந்
தூலஞ்சாக கிரவ வததை சொன்னதோ ரன்ன கோசந்
தூலகற பணையீ தென்று தொகுத்தது மனத்திற் கொளவாய்.

(இ-ள.) தூலமேமருவுருசீவன சொல்லியவிசுவனாகும், எ-து. வியட்
டியில தூலதேகத்தை தானாகமருவிய சீவனுக்கு அபிமான நாமமாகச்சொ
லப்படுவது விசுவனென்னும்பெயராம்—தூலமேமருவுமீசன் சூழ்விராட்
புருடனாகும், எ-து. சமட்டியில தூலதேகத்தைத் தானாகமருவிய வீசனாக
கு அபிமானநாமம் என்கு நிறைவான விராட்புருடனென்னும் பெயராம்:—
தூலஞ்சாககிரவவத்தை, எ - து. தூலதேகந் தானாகத் தோற்றமவசரஞ்
சாககிராவஸதையாம்—சொன்னதோரனனகோசம், எ-து. ஐந்துகோசங்
களி லிததூலதேக மோரனமயகோசமாம்:—தூலகறபணையீதென்று தொ
குத்தது மனத்திற்கொளவாய், எ-து. காரணகறபிதமும் சொப்பனகற்பித
மும்போல விதுவுந் தூலகறபிதமென்று தொகுத்துக்கூறியதை மனதில
வைசகுதி, ஏ-து.

இருவருநதூலதேகமா நின்றவவசரத்தி லபிமானிராமமும், அவஸ்தா
நாமமும், இன்னவிதகோசநாமமும். மீண்டும் நினைப்பூட்டக் கற்பணையீ
தென்று தொகுத்தது மனத்திற்கொளவாயென்றா. சிருஷ்டியைத் தொ
கை, வகை, விரிபுனபவற்றுள் வகைவிரியையேலாது தொகுத்தது, தூ
னெடுத்துக்கொண்ட தத்துவவிளக்கம், சந்தேகந்தெளிதலென்னு மிவறு

ஹை ஹை விரி யாககறகு. உகபதசிருஷ்டியையுங் கிரமசிருஷ்டியையுங் கூறினது, மெய்யெனபவாகனை மறுத்தறகு. செகசீவாகனைப்போலப் பரத ஸதயு மித்தையெனக்கூறியது ; “அல்லையலையீதென வரும்மைகளு மன மைச்சொல்லினாறு மறுத்தினைக்கு மிசகநதரநாடறகு” எ - ம் “ஆனலல னபெண்ணலல னலலாவலியுமலலன, காணலுமாகா னுளனலலனிலலனல லன, பேணுங்காறபேணு முருவாகுமலலனுமாம்” எ - ம. கூறுவதெனனை ஆதலிறறகுமெனவறிக. இலனெனனி னுளனெனவரும், உளனெனனி லில னெனவரும், இநதத்தீராவழககைத் தவிரப்பதெவாகருமரிது இதை யெங் கணுவகாணலாம். வேதாந்திபோல வழககறறகுடனடடா றோனையா. (சுஉ)

சுங - கவி. ஆ - கை.

[இருவர்க்கு முபாதிபுண்டாயிற பேதநதெரிவ தெங்ஙன மெனறறகு விடையக்கவியிற கூறுகின்றா.]

சீரிய வீச னுர்க்குஞ் சேவறகு முபாதி யொன்றே
லாரிய குருவே பேத மறிவதெப் படியென் றககாற்
காரிய வுபாதி சீவன காரண வுபாதி யீசன்
வீரிய மிகு சமட்டி வியட்டியாற பேத மாமே.

(இ-ள.) சீரியவீசனாக்குஞ் சேவறகுமுபாதியொன்றே லாரியகுருவே பேத மறிவதெப்படியெனக்கால, எ - து. மேலானவீசனுக்குஞ் சேவனு க்கு முபாதியொன்றாறு பேதநதெரிவதெங்ஙனமாஞ் சிறந்தகுருமுாதியே யெனவினுவில் — காரியவுபாதிசீவன காரணவுபாதியீசன, எ-து காரி யவுபாதிபாற்பவன சீவனெனவும், காரணவுபாதிபாற்பவ னீசனெனவு மாம் — (இஃதெனறியும்), வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாறபேதமாம், எ-து. இழிவுறாத சமட்டிவியட்டியாலும் பேதமாம், எ-று.

‘காரணசீரத்தில மாயைகாரணம், அவித்தைகாரியம். சூசுக்குமசீரத் தில அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதங் காரணம், மனம் காரியம். ஸதூலசீரத்தில பஞ்சிகிருதபஞ்சபூதங் காரணம், தூலதேகங் காரியம். ஒன்றுக்கொன்றுபா தான வுபாதேயமாயிருத்தலின் மறுத்தறகிடமின்று, இஃதெவரு மேற்றற பாலதே. (சுங)

சுசு - கவி. ஆ - கை.

[முன்னர் சமட்டிவியட்டியெனறா, அதனை யிக்கவியில திஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமுகத்தால விளக்குகின்றா.]

மாந்ந்கள்போல் வியட்டி பேதம் வனமெனல் சமட்டி பேதஞ்
சுரந்ந்கடா பரந்ந்கள் பேதந் தனியுடல் வியட்டி யென்பார்
பரம்பிய வெல்லாங் கூட்டிப் பார்ப்பது சமட்டி யென்பா
நிபந்திய பலசி வர்க்கு மீசற்கும பேத மீதே.

(இ.ள்.) மரங்கள்போல் வியட்டிபேதம் வனமெனல் சமட்டிபேதம், எ-து. தனித்தனி மரங்களைப்போல வியஷ்டிபேதமும், தோப்பென்பது போற சமஷ்டிபேதமுமாம்:—(இதுபோல) சரங்கடாவர்ங்கள்பேதம் தனியுடல்வியட்டியென்பார, எ-து. சரமசரமெனனு முயிகளின பேதத்தை விளக்கநிற்பது தனித்தனியுடல்களாம், அவ்வுடல்களை யறிவுடையோர் வியஷ்டியெனக்கூறுவா:— பரம்பியவெல்லாகூட்டிப் பார்ப்பதுசமஷ்டியெனபார, எ-து. இவ்வனந்தனித்தனி யென்கணுமபரவிய சமஸ்தபெளதிகங்கனையெல்லா மேகமாகிப்பார்ப்பது சமஷ்டியென றறிவுடையோர் கூறுவா:—இரங்கியபலசீவாககு மீசறகும பேதமீதே, எ-து. இரக்கமுறத்தக்க சமஸ்தசீவர்களுக்கும், ரஸவரனுக்கும் வந்தவுபாதிபேதமிதுவாம், எ-து.

எல்லாத ஞாலதேகங்களு மவனுக்கோ ஞாலதேகமும், எல்லாசூக்குமதேகங்களு மவனுக்கோ சூக்குமதேகமும், எல்லாக்காரணதேகமு மவனுக்கோ காரணதேகமுமாம்—இது சமஷ்டிவியஷ்டி பேதத்தினதனமை. காரணகாரியத்தானும், சமஷ்டிவியஷ்டியானும் விளங்குதல பேதமேயாதலினிருவரு மேகமாகாரொனத் தாபிக்கப்படுகந்தது, பின்னேகமாககறகு.

(க-து.) இவவேதுக்களாலிருவரு மேகமாகாரொனபது, இருவருங் கற்பிதச்சகிதராதலினெனக. (சச)

சுரு - கவி. அ - கை.

[இதுகாறுங் கற்பிதம் வந்தவகையைத்தெரிவித் தினி யபவாதஞ் சொல்லப்புகுதுமென விக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

கற்பனை வந்த வாறு காட்டினோங் காணப் வெல்லாஞ் சொற்பனம் போல வெண்ணித் துணிந்தவன ஞானி யாவான் செப்புதை மழைக்காலம்போய்த தெளிந்தவா காயம் போல வறப்புத மூத்தி சேரு மபவாத வழியுங் கேளாய்.

(இ - ள்) கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பவெல்லாஞ் சொற்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவனஞானியாவான், எ-து. வெறும்பொய்யாகிய சகசீவபரந தோற்றனமாத்திரமாக வந்தவகையைக்காட்டத் தகுந்தவாறுகாட்டினோம், ஆதலி னகமபுறத்திற் காணப்படுவனவாகிய சமஸ்த திரிசியங்களை யிவ்வேதுக்கனையறவாது சொப்பனம்போலப் பொய்யெனச் சிந்தித்துத்தெளிந்தவனயாவனோ வவனே யையயினி ஞானியாவான்:— (இவ்வனமிருக்க) செப்புதைமழைக்காலம்போய்த தெளிந்தவாகாயுங் போல, எ-து. மேகங்கள் நெருங்கத்தக்க மழைகாலரீங்க யாதொரு மாசியின் றித் தெளிந்தவாகாயத்தைப்போல:—அற்புதமுத்திசேரு மபவாத வழியுங் கேளாய், எ-து. அற்புதமான வைக்யமுத்தியையடையத்தக்க அபவாத மென முன்னர்கூறியபுத்தியின் வகையையும் யாங்குநக்கேனாதி, எ-து.

பகுதிவிசுதி யிடைநிலையனைத்துந் தோற்றன்மாதிரமென வாங்காங் கு நினைப்பூட்டி வந்தோமென்பார், கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோமென வும், ப்ராதிபாலிகாதிசத்து மூன்றையும் பகுதிவிசுதியிடைநிலையென்றும். யாங்காட்டியவாறு கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலால், அஞ்ஞானஞ், சந்தேகம், விபரீதமற்றவன் சீவனமுத்தனாவானென்பார், காண்பவெல்லாரு சொப்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவன் ஞானிபாவானெனவும், இங்ஙனமாய விசாரத்தெளிவைக்காட்டச் செறபுதைமழைக்காலம்போய்த தெளிந்தவாகர்யம்போலவெனவும், தானேதானாகுமுத்திபோலவ தொன்றின ருமையின, அற்புதமுத்தியெனவுகூறினார். ஏனையவை, பதவிமுத்தி போக வென்பதைப் போயென்றது, காலமயக்கம். மொழியுங்கேளாயெனறவும் மை, அத்தியாரோபத்தைச் சொன்னதுமன்றி யென்பபொருடலால் லிறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. இங்கேகற்பனை, ஒன்றையொன்றபுத்திவிசுத பததாற்கோடலை. (சுரு)

சுசு - கவி. அ - ஐ.

[மேலபவாதமென்ற ருத்தித்தகையதென விககவிபிற

பமுதற்ககூறுகின்றார்.]

அரவன்று கயிறென ருற்போ லாளன்று தறியென ருற்போற் குரவன்ற னுபதே சத்தாற கூறுதூல் வெளிச்சங் கொண்டு புரமன்று புவன மன்று பூதங்க ளன்று ஞானத் திரமென்றும் பிரம மென்றுந் தெளிவதே யபவா தமாகாண்.

(இ - ள்.) அரவனதுகயிறெனருற்போ லாளனதுதறியெனருற்போல், எ-து. இதுபாம்பல்ல கயிறென்றுகாட்டினு லெததகைத்தோ வதுபோல வும், இவன்களானலலன் கடடையென்றுகாட்டினு லெததகைத்தோ வது போலவும்:—குரவனனுபதேசத்தாற கூறுதூல்வெளிச்சங்கொண்டு, எ-து. ஞானஞ்சிரியரனுக்கிரகித்த ஞானகண்ணினாலும் மகான்களாற்சொல்லப் பட்டவனுபுதிதூலென்னும் விளக்கத்தினாலும்:—புரமனதுபுவனமன்று பூதங்களன்று, எ-து. யானென்பபடுவது அஸ்தியாதியிருபததைதது தத்துவமாகக்காணப்பட்ட தூலதேகமுமல்ல, இரத்ததூலதேகத்துக் காதாரமாயுள்ள பூமியுமல்ல, இரத்தப்பூமிகுமாதாரமாயுள்ள ஸதுஸூதமு மதற்காதாரமாயுள்ள சூக்குமபூதமு மதற்குமாதாரமா வடுக்கடுக்காரினுள்ள ஞனத்திரியமும் அகங்காரமும் மகத்ததுவமும் மூலப்பிரகிரதியுமல்ல:— ஞானத்திரமென்றும் பிரமமென்றுந் தெளிவதே யபவாதங்காண், எ - து. பரஞானம் அபரஞானம் ஸதிரஞானமென்பவற்றுள் ஸதிரஞானமெனவும், அபரஞானமே நிரதிகயானநமாதலி னதுவேபிரமமெனவும், ஐயநிரிபின்னித் தெளிவுந் தெளிவதே யபவாதமென்னு முத்தியெனக்காணுதி, எ-து.

பழுதையைப் பாம்பென்பதும், கடடையைக்கள்ளனென்பதும் மூடம், இரணையத்தியாசமெனனா, இடையுடையாரததுவிதிகளல்லாதார். (எங்ஙன மெனில்) நானென்றசூசயம்புவடிவம், மெய்யுணர்வு. இதைமறந்த அறிவு, மூலப்பிரகிருதி. இதைமறந்தஅறிவு, மகத்தத்துவம் இதைமறந்தவறிவு, அகந காரத்தத்துவம். இதைமறந்தவறிவு, குணத்திரியம். இதைமறந்தவறிவு, ஈசன. இதைமறந்தவறிவு, சீவன. இதைமறந்தவறிவு, சூகசூகமூதம். இதைமறந்த வறிவு, சூகசூகமெளதிகமான மனது. இதைமறந்தவறிவு, ஸதூலபூதம். இதைமறந்தவறிவு, ஸதூலபூதமெளதிகமான ஸதூலதேகம். இதைமறந்த வறிவு, எழுவகைத்தோற்றத்தி லோர்தோற்றம். இதைமறந்தவறிவு, வால மதியூகமகியுனொன்று. இதை மறந்தவறிவு, வருணசிரமங்கனிலொன்று. இதைமறந்தவறிவு, ஆண பெண் பேடியுனொன்று. இதை மறந்தவறிவு, நாய, தந்தை, அண்ணன், தம்பி, தமக்கை, இளையான், பேரன், பாட்டன் முதலிய பாததியவகையுனொன்று. இதை மறந்தவறிவு, விருப்பவெறுப பை வியலபாக்ககோடல். இன்னுமிதனினுங் கீழாக்கிடந்த வுணர்வுபே தங்களுள். இப்பேத வுணர்வுகளினின்றொ சமறுமகலா ராதலினும, அல்லவிலையென்றகே யியைந்த திரிபதாரத்தங்களை யு மாராயசசிகஞ்சு சற் றுமுடனபடாது மிருகாதிகளைப்போ லெங்ஙனமெங்ஙனம் யாதுயாதுகா ணப்படுகின்றதோ அங்ஙனமங்ஙன மதையதைச சத்தியமெனக்கண் மிழல வதினாமைவுணாக. எனவே, கீழாகச்சென்றிழியு முணர்வினகடையை ஆரோபமெனவும், மேலாகச்சென்றேறு முணர்வினமுடிவை யபவாதமெ னவும் கூறுவதைக்காண்க. நானல்லாத விப்பேதவுணர்வுகளை நானென்று ணாதல்தவிரந்து, மெய்யுணர்வை நானென்பபழுதறவுணர் ததுநானாக விளங்கல் அபவாதமெனரா. தத்துவக்குழாததையே யானெனக்கொண்ட திடத்தைத்தவிரக்கப் புரமன்று புவனமன்று பூதங்களுன்று, எ-ம். தனது சொருப் பித்தனிலித்தன்றென விசாரித்துக் கையிழந்துழி நீயறிவெனவிள க்கலினும, அவ்விளக்கமே லீட்டாலபரஞானமும் பரஞானமுகழன்று தான் ஸதிரஞானமாநிறறலினும ஞானஸதிரம், எ-ம். அறிவேயானந்தமா தலின் பிரமமெனவும், ஞானேதயத்தி லானந்தோதயமும், ஆனந்தோதய த்திலஞானேதயமும் இவ்விருபேதமுமிறந்து விளங்கலைத் தெளிவதேயப வாதமெனவுகூறினா.

(௧-து.) தன்னை யுபாதித்திரியத்து னொன்றாகக்காண்டல் ஆரோபம், தன்னை ஞானப்பிரகாசமாக விளங்கக்காண்டல் அபவாதமென்பது. இவ்வி ருமுயறசியுந் தனதாதலில் தானேஞானஞானமெனவும், இவைமுற்றினுந் தான்மாறாததால் தானிவையனறெனவுங் கண்டாம். இரட்டிற்றொழித் லென்னுமுத்தியால், இல்லாதது பாம்புங் களானுமெனவே, யிருப்பது செதையுந் கட்டையுமென்றயிற்று. அதுபோல ஒல்லாந்து செக்கிவபா மெனவே, யிருப்பது ஞெப்திப்பிரியமென்றயிறறு. இதனையும் பழுதையே

பாம்பாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, பிரகஞையே சகமாதியாகத்தோற்ற
லின் அபேதகாரணகாரியமாயிற்று. இது சோதனைக்கியைநததாதலின்,
கன்மமபத்திபோற் கதையனறு, உணமைதூல, விருத்திஞானமும் சான்
ரோரனுபவமுமினறி பொன்றான் மாத்திர மையமகலாதாதலி னிரண்டும்
வேண்டும். அபவாதம் - மயங்காமை. (சசு)

சஎ - கவி. அ - கை.

[மூன்கவி பபவாதமாவது; அபேதகாரணகாரியமெனக் குறிப்
பித்தா ரதனை யேகமெனதுணாத்த இக்கவியிலு
மபவாதத்தையே கூறுகின்றார்.]

படமுதா லும்போற செய்த பணியும்பொன் னுமபோற பார்க்கி
கடமுமண் னுமபோ லொன்றங் காரிய கார ணங்க [ற
ஞடனமுதற சுபாவ மீற யொன்றிலொன் றுதிதத வாறே
யடைவினி லொடுக்கிக காண்ப தபவாத வுபாய மாமே.

(இ - ள்.) படமுதாலும்போறசெய்த பணியும்பொன்னுமபோறபார்க
கிற், கடமுமண்ணுமபோலொன்றங் காரியகாரணங்கள், எ-து வஸ்திரமும
தூலும்போலவும், செய்தவாபரணமும் பொன்னுமபோலவும், மடபாதிர
மும் மண்ணுமபோலவும், திருக்குதிரிசயத்தைச் சிறுதித்துப்பார்க்குமிடத்தி
லபேதகாரணகாரியமாயிருத்தலி னேகமேயாம் — உடனமுதற சுபாவமீற
யொன்றிலொன்றுதிததவாறே, எ-து. விசுத்திதூலதேகமுதல பகுதிசுபாவ
மீறாகத் தத்துவங்களைத் தததமக்குள் முனன் ரொன்றிலொன்றுதித்தவா
றெங்கனமோ வங்நனமே:—அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாய
மாம், எ-து. கிரமமாக வொன்றிலொன்றோடுக்கி யுணமையைக்காண்ப
தபவாதமெனநதநதிரமாம், எ-று.

பார்க்கிலென்றதனால், திருக்குத்திரிசியம்வருவித்தாம். இம்மூன்றுப
மானங்களு மபேதகாரணகாரியமெனத் தெரிவிக்கப்படுநதது, திருக்குத்தி
ரிசிய நிலைமைநோக்கி. எங்நனமேனில. தூல, பொன், மண், இவைகளையன
றிப், படம், பணி, கடம், எங்நனமின்றே வங்நனம் ஸமரணையையனறி
யவஸ்தாததிரியம், காட்சித்திரியம், அபிமானித்திரியம், சமஷ்டிவிஷயஷ்டிக
ளாகவிருக்கவேண்டும். அவ்நனமின்றே யாதலி னையமினறிப்பொருநதும்.
எங்கெங்கேஸ்மரணையுண்டோ வங்கங்கே சமஸ்தமுமுணமி. இன்றேவின
றும். தோற்றமுமொடுக்கமும் ஸ்மரணைக்கன்றிச சகத்துக்கெனின் நனறே,
சகத்தைத்தனித்துவிசாரிப்புழி யாராய்தலுக்குமுன்னர் நாமரூபமாகவும்,
மின்னர்பாழாகவுத்தோற்றலென்னை. அஃகிங்நனமாயிதின்றேல ஸ்மரணை
யின் பிறழ்தலாகவேண்டும், ஸ்மரணையின்பிறழ்த லெங்நனமெங்நனமோ
வங்கங்கென்றதோற்றல செகத்தினதிலபாகவேண்டும், அன்றேல முர

ணினதிகூடாக, வலியினதேற சொன்னவாறு கேளுதி. இதனாற் சகமாதி மூன்றும் ஸமரணைக் குபாதேபமாயிற்று. சித்தசுடபேதமுளதெனின், அறிவையனறி யறிபாமை யிருக்கவேண்டும், உண்டெனி னூராய்தலினகண ணலலவிலலையென்றகன நறிவுமாததிர மிருசிநிறபானேன, நிறறவி னறிவேசமஸதத்திற்கு முததகாரணமாயிற்று. ஆகவே, அறிவு திருக்கும், அறியாமை திரிசிபமுமாயிற்று. அறிவறியாமை யிரண்டாதலா லிவை காரண காரியமாமேயெனின், பொருளலலவறதைப் பொருளெனறறித லெந்தவறியோ, அந்தவறியே பொருளாப்பொருளென நறிவதனறே; வேறெனின், எந்தவறியு பழுதையைப்பாம்பென்றதோ, அந்தவறியே பழுதையைப் பழுதையென்றதும், வேறெனறாதலால் அறிவேயறியாமையாயிற்று. அறியாமைபற்றி யறிவுகாரணமாயிற்று, அறிவுக்கனலியமனறாமையி னறியாமை காரியமாகாது, அதனாலறிவுகாரணமாகாது. இதனாலறிவே காரணகாரிய மாமென்பபெற்றும் பெறவே காரணகாரியங்களுளென்றென்ற கையமெனனே, இனறாதலி னொன்றாக காரியகாரணங்களென்றா. இதனை யப்பவாதவுபாயமெனற கிழக்கெனனே, ஒன்றிலொன்றுதித்தது சபாவமுதலுட லீரூய தெவங்னமோ அவங்னமே யுடனமுததசபாவமீரூ யடைவினிலொடு ககிககாணப் தப்பவாதவுபாயமாமெனமுடிக்க. இம்முறைசறநுமறியாதா ரிந்நுலையாள லருங்குமருசுமந்ததுபோலும், ஆயுதபாணிபேடிபோலுமாம். தாமே யந்தரவாதிபாக விக்விசுரு வழக்கறுததுகா஁றும் வேதாநதிக னெங்கனும்றியா இருக்கி லவாமொழிபுலப்படலரிது. எங்ஙனமெனில், உள்ளதையிலலதாகவும், இல்லதையுள்ளதாகவும், ஆமெனலையலலதாகவும், அல்லதையாமென்பதாகவும் ஆக்கும் சவானுபவவலியினராதலின். இங்ஙனமாபமேலாய நிலையைச் சைவத்திலும், வைணவத்திலுங் காணலாம். இவ்விருமதவயிபுந்நுங்குதலாதாக கி஁தோக்கதைபோலும்.

(க-து.) அபகாதவுபாயம் துவிதமாக்கா தேகமாகஞ்ஞமனபது. இது
சுவரனுபவமியிதேலமுரணம். (சுள)

சு - கவி. இ - நை.

[விசேஷப்படி, ஆவரணமெனத் தேவரீராக்நிப சத்தியிரண்டி-
லுள விசேஷப்பத்தியை விளக்கியவாறுபோல, ஆவரணசத்தியி-
ரிலையையு மிணையதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணுக்கர்
விருவினதை மிக்கவியிற்சூறுகின்றார்.]

தூடண தமததில் வந்த தோற்றமாஞ் சகதி செய்யு
மீடணை விகாரஞ் சொன்னீ ரிரண்டுசத் திகளென் றீரோ
மூடலாஞ் சத்தி செய்யு மோகமுஞ் சொல்லு மையா
கேடறு குருவே யென்னக கிருபையோ டருள்செய் வாரோ.

(இ - ள்.) தூடணதமத்திலவநத தோறமமாஞ்சத்திசெய்யு மீடணவி
காரஞ்சொன்னீ ரிரணிசெத்திகளென்றோ, எ-து, முக்குணங்களிலு மிழிவா.

யுள்ள தமோருணத்தினின்று தித்தன விரண்டுசத்திகளென்றோ, யவற்றுள் ஒன்றாகிய விசேஷபசத்தியெய்யு மீடணத்திரயத்திற்கிடமாயுள்ள விகார ரூபமான தேகாதிப்பிரபஞ்சம வந்தவகையைச்சொன்னீர்:— மூடலாஞ்சுத்தியெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா கேடறுகுருவேயெனன, எ-து. மற றென்றாகியவாவரணசத்தியெய்யும் பிராந்திரூபமான விபரீதத்தையு மினைய தென் மையனே, களங்கரகிதமான குருமூர்த்தியே யடியேனுக்குத் தெரி விக்கவேண்டுமென நிரந்தகேடக:— கிருபையோடருளசெயவாரோ, எ-து. மகாகருணையோடு தெரிவிக்கப்பகுந்தனர், எ-து.

அனாத்நரூபமாதலின் தூடணதமமெனவும், தூலகுக்குமநதோற்றன மாத்நிரமாதலின் தோற்றமாஞ்சுத்தியெனவும், இத்தோற்றத்தை மெய்யெனக்கோடலால் வினையுமபய னிஃதெனபாராடணை விகாரமெனவும், திணைபோலவதின மூடலாஞ்சுத்தியெனவும், ஒன்றை யொன்றா யுணாதற கியைதற்பாலதின மோகமெனவுக கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) விசேஷபசத்தியைப்போல வாவரணசத்தியையும் விளக்கவேண்டுமெனபது. (ச-அ)

சுசு - கவி அ - கை.

[ஆவரணமென்பது மறைப்பாதலா லிசசத்தி செல்லிடஞ் செல்லாவிட மினையவென விக்கவியற்கூறுகின்றா.]

தானிகர் தனக்கா மீசன ற்ளையுந்தங் களைத்தாங் கண்ட ஞானிக டமையு மன்றி நாஸ்தி நபாதி யென்னு மூனிறை யுயிர்க ளுள்ளி னுணாவிழிக் குருடாம வண்ணம் வானிலந் திசைகண் மூடு மழைநிசி யிருளபோன மூடும.

(இ-ள.) தானிகாதனக்காமீசன ற்ளையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட ஞானிக டமையுமன்றி, எ-து. தனக்குத்தானேயிகராயுள்ள மாயாரகிதவீசனையும், தங்களைத்தா முள்ளவாறுகண்டுள்ள மகான்களையுமறைக்காதனறி —நாஸ்தி நபாதி யென்னு மூனிறையுயிர்களுள்ளி னுணாவிழிக் குருடாமவண்ணம், எ - து. இல்லவேயில்லையென்பது நாஸ்தியும், இருந்தாரகாணாவென்பது நபாதி யுமாதலி னிவற்றையே யுண்மையெனனும மாமசதேகத்தினிறைந்த மூடவுயிர்களி னுள்ளத்திற் சதோதயமாக விளங்கு ஞானகண்குருடாகும வண்ண மெவ்வண்ணமோ வவவண்ணம்.— வானிலந் திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும், எ-து. இஃதாகாயம், பூமி, திக்குகள், எனறுதெரிய வொட்டாமல் மூடிக்கொள்ளுகின்ற மழைகாலத்தமாவாசை யிராக்காலத் துக் கருக்கலைப்போல ஆவரணசத்தி மூடியிருக்கும், எ-து.

(க - து.) இந்தவாவரணசத்தி; மாயாரகிதவீசனையும், சீவனமூத்தா னையு மூடாமல், ஆஸ்திகர்களாக மெய்போனடித் தகத்தில் தேகமெயா னைப் போகமெழுத்தியென றுறுதிகொண்டு ராகாதிகளைக் கைவிடுவது

போற்காட்டிக் கரவிலாளுகின்றவாகனையே மூடுமென்பது. மாயாசகிதனனெனக்காட்டத் தானிகர்தனக்காமீசனெனவும், அவித்தாசகிதரனென்னக்காட்டத் தங்களைத்தாங்கண்ட ஞானிகளெனவும், மூடுமென்னுங்குறிப்பேற்றோ சகிதனெனவும், மூடாமென்பா ரன்தியெனவும், நாஸ்திகர், நபாதியென்பவற்றைத் திரிகரணசாட்சியாகவேற்பவா நாஸ்திகர், வாக்குக்காயநீங்கலாஃ மனசகாட்சிமாத்திரமாகவேற்பவர் போலியாஸ்திகர், என்பதுகுறிப்பிறனோன்ற நாஸ்திரபாதியென்னு மூனிற்றையிராகளெனவுங் கூறினார். ஊனைத் தேகமெனவல, காரணவாகுபெயர். ஒருணாவுமுத லையுணாவிதுவாயுள்ள வுணாகருவிந் றையிருக்கெனக். சததமுதலிய பஞ்சவித்யங் கடகு மிவை யுணாகருவியானு விவற்றிற் குணாகருவி மனமாகவேணமும், இமமனத்திருணாகருவி யுபிராகவேணமும், இவவுயிருணாவாயினு முடலைத்தானென்றிருத்தலா லரியாமையாகவேணமும், இவவறியாமைக்குணாகருவி யோசயமப்பறிவிருக்கவேணமும், அதனினுமேலாய கண்ணினமையி னதனையுருவகப்படுத்தி, யதுகுருடாமவண்ண மிருளபோல மூடுமென னா ரிஃதெவாக்கு மறுபவமாதலிற் றடையெனனை. அவவுணாவு; தனனை யுந் தனக்காதாரத் தலைவையுங்காணாதற் கேதெனனை, இவவாவரணத்தாலன்றோ, அனதேற் கூறுக. இவவாவரணமாவது; பஞ்சகோசம். ஆவரணமெனினுங் கோசமெனினுமொத்கும். இஃ தெவவுயிர்பாலின்று, உளதாதலிற் பொதுப்பட வுயிர்களெனனார். இதனைத் தனபாலிருக்கக் காணத்தெரியாதா மதத்திராதலி னிதனைமறுப்பா, வேதாரதிமாததிராஞ் சோதனையகலாணாதலின் மறுக்கான. கண்டதேகாட்சி, கொண்டதேகோலமெனனுங் கொள்கையைக்கண்டு ரொருவருமில்லை. இவாகளைவிட மதத்தொன்பவாகிடையார். இவாக் ளிவவாவரணசத்தியை யேற்பதெவன். இவ்வாறே போலிஞானியரும், அடாஞானியரு மிதனையேலார். ஏலாமைக்கே திம்மறைப்பாலெனவுணாக.

(சக)

டு - கவி. ஆ - கை.

[கூடஸதபிரமமாகிய வதிஷ்டானத்திற்கும் சீவேஸவரொன்னு மாசோபத்திற்குமுள்ள பேதந்தெரியவொட்டாது மறைப்பது மிவவாவரணசத்தியேயென விககவியிற் கூறுகின்றார்.]

பூன்றமாம் பிரமத் திற்கும் புறத்துள் விகாரங் கட்டு மாறகூ டத்த னுகு மகத்துள் விகாரங் கட்டுந் தோன்றிய பேதஞ் சற்றுந் தோன்றாமன் மறைத்து மூடு மூன்றிய பவ வியாதி யுண்டாககு முபாதி யீதே.

(இ - ள்) பூன்றமாம் பிரமத்திற்கும் புறத்துள்விகாரங்கட்டும், எ-து. பரிபூரணமாயுள்ள பிரமத்திற்கும், அதற்குப்புறம்பாயுள்ள ஈசனும், அவனதுபாதிருந் தொழில்களுமாகிய விவைகட்கும்:—ஆன்றகூட்டத்தனுக்கு

மகத்துளவிகாரங்கட்கும், எ-து. எவற்றினுஞ்சிறந்த பிரத்தியேகாதமாவுக
கும், அதற்குவெதிருததமாக வசத்திலுள்ளசீவனும், அவனது பாகிஞ்ஞக
தொழிலகஞ்மாகிய விவைகட்கும்—தோன்றியபேதஞ்சாறுந் தோன்றும்
ன் மறைத்துமூடும், எ-து உண்டானவழிவந்தான வாரோபபேதஞ் சிறிதுந
தோன்றவொட்டாம லதனையறியவெழுந்த வுணாவைமறைத்துச் சத்தென்
றுணரும்படி யசத்தாபுள்ளவைகளை மூடிக்காட்டும் — ஊன்றியடவலியாதி
யுண்டாசகுமுபாதிபீதே, எ-து நிலையாபுள்ள பிறவிநோயை விடாது வினை
விச்சத்தக்க வுபாதியாவ திவவாவரணசத்தியே வேறென்று, எ-று.

இவனெதற்கு முபாதியாயிருக்கிறென்னென்றுவிடததில் தடையென்ப
பொருடரலா லிவகேதடையென்ப பொருள்கொண்டாம். தன்னையதா
னுணாதற்குத்தக்க முயல்வென்குள்தோ வங்கே தடையாயிரா தேனைய
விடததுத தடையாயுறுமென்றதனால், பத்திகாணடி, சனமகாணடியைக்
குறிப்பிக்கின்றது இவவிருவருள பத்திகாணடியுந் தனைய யடிமையாக
கியதேயன்றித் தன்னையதான விசாரித்துத்தெளியவில்லை, யிதனால் பொரு
ளல்லவற்றை யாண்டாண்டிமையென்றான, தன்னையடிமையாககிய விம
முயற்சி சித்தசுத்திக் கியைந்ததன்றி யாவரணசத்தியை யகற்றற்கன்று.
(எவ்வளமெனில்) பஞ்சகோசவிசாரத் தெளிவினமையினனும், ஆசானின்
றித் தன்னையதானாராயவுழி யெட்டாமை யினால்தெளியெனவும், இச்சாரானக
கிரியையெனனும் புடைபெயாசசியிருத்தலி னிவை வினைமுதலினிறிச்சுழா,
வினைமுதலிருக்கவேண்டுமெனி னிருந்தாற காணப்படாநாவென்பது நபாதி
யெனவுங் கொள்ளுகொள்கை யகலாமையினனும்மென்க. சொருபசமாதி,
சகசசமாதி யென்குறிக்க அகமபுறமென்றது சொருபசமாதி யசத்தி
னிகழ்வது, சகசசமாதி புறத்தினிகழ்வது. சொருபசமாதியிலதிவந்தானம்,
கூடஸ்தன. இதற்காரோபமான விகாரங்கள் சிதாபாசன, வியஷ்டிமன
முதலிய கரணக்குழாங்குள, இதற்குவிடயம், சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த
மென்னுந் தனமாதிகளாகுள, சரோத்திரம், தொக்குமுதலிய வையுணா
வுகள, இதற்குவிடயம், சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னும் ஸதுஸ்பூதா
ம்சங்கள், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம், என்னுங்கனமேந்திரி
யக்குழாங்குள, இவற்றிற்குவிடயம், வசன, தான கமன, விசறக ஆனந்
தமென்னுந் குழாங்குள, பிராண, அபானமுதலிய தசவாயுக்கள, இவற
றின்சேட்டைப்பிரிவுகள, மெய, வாய, முதலியவவயவங்குள, இவற்றிற்கவ
யவி, தூலதேகம், முதலியவைகள். இன்னு மித்தாலதேகத்திற்கு விகாரங்
கள் குழவிமுதலிய பருவபேதங்கள், சராசரபேதங்கள், எழுவகைத்தோ
ற்ற பேதங்கள், வருணசிரமபேதங்கள், அண்ணன, தம்பி, தாய, தந்தை
முதலியபாத்தியவகைகள், இவைபோலவனபிறவுமாம். இதனையிங்னம்
விளக்க, ஆன்றகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்குமெனவும், இங்ன
மாயசொருபசமாதி நிறைவேறினனரிச சகசசமாதிக்கூடாது. இம்மர

புனோக்கிப் புறமெனவும், சொருபசமாதியாவது ; அகத்தில தேசமுத லானமாவிறுதியாக லின்ற தத்துவங்களை லியதிகளைத்துசேறல், இது வஸ்து வை யணுவககணுவாகத் தரிசித்தல். இதனைச் சொருபசமாதியெனவும், அகசசமாதியெனவுகூறுவா. இதுநிற்க, சகசசமாதியாவது ; தேகத்துக் குப்புறம்பி லுடலாதிப் பிரமமிறுதியாகநின்ற வியாபகவியாப்பியங்களை லியதிகளைத்துசேறல், இதுவஸ்துவை மகத்துக்கு மகத்தாகத்தரிசித்தல். இதனைச் சகசசமாதியெனவும், புறசசமாதியெனவுகூறுவா. சகசசமாதியி ல்திஷ்டானம், பிரமம் இதுதகாரோபமான விகாரங்கள், ஈசன், சமஷ்டி, கரணங்கள், அதற்கியைவிடயங்கள், ஞானப்பொறிகள், அதற்கியைவிட யங்கள், கனம்பொறிகள் அதற்கியைவிடயங்கள், வாயுக்கள், தேகங்கள், புவனங்கள், அலக்தம், ஞசக்தம், குணத்திரியம், அகங்காரத்தத்துவம், மகத்தத்துவம், மூலப்பிரகிருதி, இவைபோலவன பிறவுமாம். இதனை யிங்ங னமவிளக்கப் பூன்றமாமபிரமத்திற்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கு மெனவுங் கூறினா. சுறபஞ்சகித்ததைக் சுறடனாகித்தெனச் சீவேஸவரணாககோ டல், ஆவரணத்தாலாதலின் மறைத்துமூம்மென்றா. இம்மறைப்பையேலா ரகன்றவராகவேணகிம். அங்ஙனமின்றே, பொருளலவற்றைப் பொருளெ ன்றுணாவராதலின் தன்னேத்தா னெங்ஙனமுணாவா, அங்ஙனமுணராக காறு மயலை நானென்னுமபிராந்தி பெங்ஙனமகலும், அகலாககாரும் வினை யுடல்கள் வந்துவந்துநீங்கும், ஆதலின் பவவியாதி யுண்டாககு முபாதி யீதேயென்றது. சதநியம் சதநியம். ஞாயமுஞ், சோதனையும், அனுபவமு மிருத்தல் நிதனைமறுத்தலமுடம்.

(க-து.) மெய்க்குமபொய்க்கும் பேதநதெரியவொட்டாமல் மெய்யே பொய்யாகவும், பொய்யேமெய்யாகவும் காணசெய்யுமென்பது. (ரு0)

ருக - கவி. அ - கை.

[முன்னர் பொய்யை மெய்யாகக்கோடல்போன்று சீவேஸவ ராகளைக் கூடஸதபிரமாகக் கோடலிற் பொய்மெய்க்குள்ள பேத நதெரியவொட்டாமல் மறைக்கத்தக்கது ஆவரண சத்தியென றுசிரியாகூற, மாணககனையனே ; பொய்க்குமமெங்கு மிடையி னின் றுனறிவற்றைமறைக்க இதனால் மெய்மறைப்படினும் மறை படாவிடினும் பொய்யங்ஙனமாகா தொருபடித்தாநின்று தோற் றற்கேதென்னையோவென வினவ, அதற்குத்தர மிக்கவியி லாசிரி யா கூறுகின்றா.]

ஆதார மறைந்து போன லாரோப மெங்கே தோன்று மாதார மறையா தாயி னாரோப நிலையே யென்று லாதாரஞ் சமம் விசேட மாமென விரண்டு கூறு மாதாரஞ் சமமா மெங்கு மாரோபம் விசேட மாழே.

(இ-ள்.) ஆதாரமறைந்துபோன லாரோபமெனக்கேதோன்றும், எ-து. ஆதாரமாகிய கூடஸதபிரமம் ஆவரணசதஜிமறைக்க வதனூல்மறைப்பிரம யின, அவ்வதிஷ்டானத்திற காரோபமாயுள்ள சகமாதிரிபதாராததங்களு மெங்ஙனங்காணப்படும், காணும்போகவேண்டியதே, யதுஞாயம் காண ப்படுகின்றதே — ஆதாரமறையாதாயி னாரோபமில்லையென்றால், எ - து. ஒன்று மறைக்க வதனூலாதார மறையமாட்டாதெனபிராகி லப்போதா ரோபமறைபடவேண்டுமேமறைபடாததென்னை, எனறுகேட்பையாகில் — ஆதாரஞ் சமம்விசேடமாமென விரண்கூறும், எ - து. அதற் காசிரிய ராதாரமெனபது; சமமெனவும், விசேடமெனவு மிரண்கூறாறிரும் — ஆதாரஞ்சமமாமென்கு மாரோபமவிசேடமாமே, எ - து ஆதாரமேசமமா தலி னசசமமென்ப தெங்ஙனும் பரிபூரணமாரிறைந்துள்ள வதிஷ்டான மாம, விசேடமென்பதேசமாயுள்ள கற்பிதமாம, எ-று.

ஆதாரங்காணாதபோ தாதேயங்காணவேண்டுமெனறே காணபானே ன், ஆதாரந்தோன்றும்போ தாதேயந்தோன்றவேண்டுமெனறே தோன் றுவதென்னை, எனறுகேளவியினப்பிராயம், மெயஞ்ஞானம் விளங்கா தார்க்குச் சகந்தோற்றுவதும், விளங்கினார்க்குந் தோற்றுவது மெனையென்பது. எனவே, ஆதாரமுண்டாயி னாரோபமுணமையும், ஆதாரமின ராயி னாரோபங்காணகையு மிருத்தலி னாதாரவாதேயமென்னுஞ் சொல்லுக குப் பொருத்தமென்கேயென்பதைக் குறிப்பிக்க, இங்ஙனம் வினாவினதாகப் பெற்றும். அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தார, சூரியனே கானல் சலமென விரண்டானுறபோல, ஆதாரஞ் சமமவிசேடமாமென விரண்கூறாமென வும், கானலென்னுமுணமைக்குச் சலங் கற்பிதமாயதெங்ஙனமோ அங்ங்ன மாயதென்ககாட்ட, ஆதாரஞ்சமமாமென்கு மாரோபமவிசேடமாமேயென வுங் கூறினார். சமமாதாரமாமென்கும், விசேடமாரோபமாமெனமுடிக்க. ஆதாரத்தைத்தவிரச் சமமவிசேடமினறென்ககாட்ட விங்ஙனங் கூறவந்த தனறி வேறெனறென்க. மெயமமையென்றுலகைக்கருதிக் கடாவல் தவிரதி யெனச்சொல்லாதுசொல்ல விவவிடைதந்தனா, இவையாவுங்கற்பிதமென விடாது தாங்காங்கு காட்டிவந்தனராதலினென்க. தனக்கெனச் சொரூப மொன்றிலாத சகசிவ பரங்களைச் சத்தெனக்கோடலைத் தவிராத் கத்தி யாரோபமபவாதங் கூறவந்ததனறி யிருந்துகூறவந்ததெனும். சுவரனுபவ முறையே முற்றியவிடத்தனறி யிவவுளவெங்ஙனந்தெரியும். தூமந்தோற் றியவிடத்துத் தோற்றவிடத்து மக்கினியிருக்குமாறுபோனது, ஆரோபப் தொற்றியவிடத்துந் தோற்றவிடத்து ஆதாரமிருக்குமெனவறிக. இத் தைத் தினவனுபவத்தில் நமமிடத்திலநாமேகாணலாம். எங்ங்னமெனில், சகந்தோற்றியபோதுந் தோற்றதபோதும் ஸமரணியிருக்கின்றது, இருப தா லேனையவீரவத்தைக் கிணு ரிகழ்வதையுணருகின்றது. (ருக)

௫௨ - கவி. அ - கை.

[மூன்னர் சமம் விசேடமென்றதைத் திட்டாந்த தாட்டாந்தங்
களினு லிக்கவியில விளங்கக்கூறுகின்றார்.]

சகமதி லீதுவென் சுட்டாச சமானககண் மறைந்தி டாது
மிகவுரை கயிறும் பாம்பும விசேடக்கண் மறைந்து போகு
மகமெனுஞ் சமானம் தன்னை யஞ்ஞான மறைத்தி டாது
பகவாதோர் விசேடஞ் சீவன் பரனெனு மவரை மூடும்.

(இ - ள்.) சகமதி லீதுவென் சுட்டாச சமானககண் மறைந்தி டாது,
எ-து. உலகமெவற்றிலும் யாவராலு மிஃதெனச் சட்டியறியவொண்ணாத
சமமாகிறகண், ஒன்றும்மறைக்க, அதனாலமறைந்திடாது. — மிகவுரை கயிறும்
பாம்பும் விசேடக்கண் மறைந்துபோகும், எ-து பெருமபாலு மூலகத்தா
ராலவழங்கத்தக்க பழுதையும்பாம்புமாகிறவிசேடக்கண்; ஒன்றும்மறைக்க
அதனாலமறைந்துபோகும். — (அதுபோல) அகமெனுஞ்சமானந்தனை யஞ்
ஞானமறைத்திடாது, எ-து. சமமெனப்படுவதாகிய தானெனும்பொருளை
யஞ்ஞானமெனது மாவரணமானது மறைக்கமாட்டாது. — பகவாதோர்
விசேடஞ்சீவன் பரனெனும்வரைமூடும், எ-து. சொல்லத்தக்கமற்றொன்று
விசேடமெனப்படுவதாம், அங்ஙனமவிசேடமெனப்படுவதாகிய சீவேஸ்வ
ராகளை மறைக்கும், எ-து.

திருஷ்டாந்தத்தில சமமாக நின்றதூஉம், விசேடமாக நின்றதூஉங்
கண்ணே. எங்ஙனமெனில், பழுதைபாம்பாகவும் மீண்டுமதுபழுதையாகவு
மாறவில்லை, இது பாவையின் பிரதிபலனமேயன்றி வேறன்று, பாவை
பழுதையைபாராயவதன்முன்னா பாம்பாகவும், பின்னரனறாகவுந் தோற
றியதியாது, பழுதையன்றே, யஃதிருந்தவண்ணமிருக்கின்றதே, பாம்புண்
மையன்றே, பிராந்தியன்றே, அந்தப்பிராந்தி யறிதலின்கண்ணதோ, சடத
தின்கண்ணதோ, அவ்வெழுச்சி சடத்தினறாமமமெனில், உணாதலினறிய
விடத் துண்டாகட்டும், அங்ஙனமின்றே யறிதலினறாமமமே. அன்றெ
னின ஞாயமவேணடும், இன்றெனின வாயபொத்திக்கிடக்கை யுத்தமாக்
கழகு. பாம்பாகப்பிரதிபலித்ததும், அதனை மெய்யெனக்கண்டதும், கண்டு
பயகமபுதிருமிகளாநின்றதும், பின்னா தெளிந்ததும், அக்குறிகளின்றி
நின்றதும், இவ்விருவியப்பு முணாததறினறதும், பழுதையா, அதுசடமன
றே, ஆதலின கண்ணையாம். கண்ணிங்ஙனமாற்றறே, இன்றெனின்,
கண்ணையன்றி யிக்குறிகளுண்டாகட்டும், இன்றெனின், கண்ணுக்கிரண்டு
தாமமமிருக்கின்றது. இதனைவிகாரமாநின்றதந்தானே, அன்றாய்ச்சாட்சி
யாநின்றதந்தானே. இஃதெனறியும், பொருளல்லதைப் பொருளென்றுண
ர்ந்ததும், அங்ஙனமுணர்ந்ததாற் பொருளல்லது. பொருளாகத்தோற்று
வதும், பின்னர் பொருளைப்பொருளென் றுணர்வதும், அங்ஙனமுணர்

ததாற் பொருள்பொருளாக விளங்குவதும், உணர்ந்தலதர்மமமாகிய கண்ணையன்றியின்றும்மையின தானே ஞானஞாநமானமாகநிற்பதும், நிற்கவே யிங்கேதிறுக்குதிரிசியம் வேறன்றியிறறு, ஆகவே, தானே விகாரமும் நிகாரமும்மென்ப பொருடருகின்றது, தரவே, கற்பிதமுஞ் சயம்புந் தானே யென்பபெற்றும், பெறவே, சமமும், விசேடமும் வேறன்றெனத் தானேயருத்தாபத்தியாற் குறிக்கநின்றது. தானே பழுதையாகவும பாமபாகவு மாறிபக்கண்ணுந் தானவநனமாகாது சாட்சிபாரின்றது கண்ணுதலால், அது போலப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணராதலும், பொருளைப் பொருளென்றுணர்ந்தலும், அறிவாதலா லிரதவறிவுக்குக் கற்பிதமென்றும், எதாராததமென்றும் பெயாவரலாமே, ஆதலாற் கற்பிதவறிவுக்குச் சீவேசவரொனவும், எதார்த்தவறிவுக்குக் கூடஸதபிரமமெனவும் பெயாவரத்தகும். திஷ்டாரநத் தாஷ்டாரநதங்கடகுப் பழுதினமையை யிவவேதுக்களா லுணர்ந். கண்ணென்ப துலகததையறிதலபற்றி யறிதற்கருவிபு னொன்றெனவுலகத்தா ரறிவரோயன்றி யததுவாதலையும், அங்ஙனமாதலே, திரிபுடியாதலையும், இது தானெனவறியாதயலெனக்காணலையும், அங்ஙனங்கண்ணி விருருப்புவெறுபுற்றறிதலையும், இன்னு மிவைபோன்ற புடைபெயாசரிகளையும், இவையே பந்தததுக்கியைநத்தென்பதையும், இது பகிாமுகதிறுடடியாலாயதென்பதையும், இத்தனையனாததமுமாயது கண்ணுலாதலா லிவை யாவும்ழிவதுங் கண்ணுலேயேயெனச் சகசசமாதியென றேரரந்ந்தவ மிருகின்றதென்பதைம், அஃதகமுக்கிஷ்டியா லாவதென்பதையும், இத்தனையபயனதுக்காபாவம், கிருதகிர்த்தியம், சாவகாமாபதிகம், பராபதிபராபயம், என்பவற்றையுங் கேடமேறியார பாரததும்றியாரிராக விங்ஙனமாய்லையதெனக் கண்ணை யெங்ஙனங் கணிப்பொன்பதுதோன்றச் சகமதிவிதுவெனக் கூடாக் கண்ணெனவும், பந்தமுத்திக்கியைநத் புடைபெயாசரி தனபாலிருப்பினுந் தானவநனமங்ஙனமாவதுபோற் காண்டலேபன்றி மாறா தெனவு மொருபடித்தாயிருத்தலின, சமம், விசேடம், என்பவற்றுள் கண்ணைச் சமமெனவும், அதிஷ்டானமாதலின, மறைந்திடாதெனவும், மாறுந்தகையதாதலின் கண்ணைவிசேடமெனவும், ஆரோபமாதலின மறைந்துபோகுமெனவும், அதிஷ்டானமு மாரோபமுந் தானையாதலின சமானக்கண விசேடக்கண்ணெனவும், அதுபோலத் தானன்னியமாகாது விளங்குதலின, பரக்கொளையக் கூடஸத பிரமமென்பாரா, அகமெனுஞ் சமானமெனவும், அவிதஜியாமாயா ரகிதமாதலின, அஞ்ஞானமறைத்திடாதெனவும், தானன்னிபமாகவிளங்கலின, பரக்கொளையச் சீவேசொனபாரா, விசேடஞ் சீவனபா னெனவும், அவித்தியாமாயா சகிதமாதலின, அவரை யஞ்ஞான மூடுமெனவுங் கூறினா. இவ்வகையை யுத்தமாமறுக்காரா, சோதனைஞாயத்தாற் புகடபுவினென்க. இங்கேயஞ்ஞானமென்ற தாவரணத்தை. இக்கவியில, திஷ்டாரந்நது சமமவிசேடமெனவும், தாஷ்டாரநது சமம் விசேடமெனவு மிருக்கக்காரிந்நம். மனக்கவியில, விசேடமாரோபமென்றதனால் சமம்-அதிஷ்ட

டானமெனறாயிற்று. அறிவே யதிஷ்டான மாரோபமெனக்காட்டக் கண
ணே யதிஷ்டான மாரோபமெனக் குறிப்பித்ததா. (௫௮)

௫௩ - கவி. அ - கை.

[உணமைவிளங்கவொட்டாமல மறைப்பது விசேஷபசத்தியா
யிருக்க, ஆவரணசத்தியினமே லிபபழியையேற்றியது யா
துபற்றியோவென, மாணுககனவினாவதை யிக்கவியிற
துகின்றா.

கேவல நிலைதோன் றுமற கெடுத்தது பஞ்ச கோசஞ்
சீவனுஞ் சகத்து மாகிச் செனித்தவி சேஷப மன்றோ
வாவர ணந்தா நேபா முநர்த்தமென் றுரைத்த தேதோ
மேவருங் குருவே யென்று வினாவிய மகனே கேளாய.

(இ-ள்) கேவல நிலைதோன் றுமற கெடுத்தது, எ-து. நிரதிசயானந்த
வாழ்வு, விளங்கவொட்டாமல மறைத்துக்கெடுத்தது — பஞ்சகோசஞ் சீவ
னுஞ் செகத்துமாகச் செனித்தவிட சேபமனறே, எ-து. பஞ்சகோசமாக
வும் சீவனுக்கும் செகத்தாகவுமுண்டான விசேஷப சத்தியல்லவா, இங்ஙன
யிருக்க — ஆவரணநானேபா முநர்த்தமென் றுரைத்ததேதோ, எ-து. ஆவ
ரணசத்தியேபாழென்றும் அனாததருபமென்றும் கூறியது யாதுபற்றி
யோ — மேவருங்குருவேயென்று வினாவிய மகனே கேளாய, எ-து. இடைத்த
றகரியகுருநாதனே யிதனைவிளக்கவேண்டுமென நிரந்நுவினாவினவனேநோ
கவி ஞானபுத்திரா யானகூறக் கேளுகி, எ-து.

தானேதானாக விளங்குவதைச் கேவலநிலையென்றா. கெடுத்ததென்ப
தை மறைப்பாறகெடுத்ததாதலின் மறைப்புவுருவித்தாம். விசேஷபசத்தி
யின் சேடடை, கேவலநிலை தோன்றுமற கெடுப்பது. அதனதுநிலை, பஞ்ச
கோசஞ் சீவனுஞ் சகத்துமாகச் செனிப்பது. அனாததம், தனக்கெனச் சொ
ருபமொனதில்லாதது. நமதுணமைவடிவை விளங்கவொட்டாமலு மதை
யுணனவொட்டாமலு மறைக்ககின்றது ; கோசமுஞ் சீவனுஞ் செகத்தும
பிரத்தியட்சமாதலினும், இவைமயமாகின்றது ; விசேஷபமாதலினும்
விசேஷபத்தினமேல வைத்துப் பழிகுகின்றன். ஆனந்தமயகோசத்தைப்ப
ற்றி மற நான்குகோசமு மிருத்தலினும், இனம்பற்றி யிருத்தலினும்
மிககே கோசமைந்தெனவும், விசேஷபசத்தியனறேனும் பஞ்சகோசவாதா
வினிற்றலி னிதுபற்றிச் சீவனெனவுங் கூறினா. இது வழுவனது. (௫௩)

௫௪ - கவி. அ - கை.

[செனனத்துக் கனுகூலமாயினு முத்திக்கு மனுகூலமாயிருப்ப
தன்றோ விட்சேபசத்தி; ஆவரணசத்தி யங்கனமனறே, சென
னத்துக்கே யிடமாயதென விககவியிறகுகின்றா.]

தோற்றமாஞ் சத்தி தானே துன்பமாம் பவமா னு
மாற்றலான முத்தி சேர்வார்க் கனுகூல சகாய மாரு

மூற்றமாம் பகற்கா லம்போ லுபகார நிசியி னுண்டோ [தே.
மாற்றமென் னுரைப்பேன் மைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல லா

(இ-ள்.) தோற்றமாளு சத்திதானே துன்பமாம் பவமானுவம், எ-து. விசேஷபசத்தியே துகருபமாகிய செனனததுக கியைந்தகருவியாயினும்— ஆற்றலான் முத்தி சோவார்ச் கனுக்ஷசகாயமாகும், எ-து. மிகாமவலி யா லைக்கியமுத்தியடைபவாக கியைந்தசகாயமாகவுயிருக்கும்.—ஊற்ற மாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியினுண்டோ, எ-து. தெளிவுக்கிடமாகிய பகற்காலத்தைப்போல வுபகார மிராக்காலத்தினுண்டா:—மாற்றமென்னு ரைப்பேனமைந்தா மறைப்பது மிகப்பொல்லாதே, எ-து. அநதப்பகைமை யைக்குறித் தெனனசொல்லுவன ஞானபுத்திரா, அறிவைமறைப்பதே யிய ல்பாகவுடைய வாவரணசத்தியானது யாதினு மிக்ககொடியது, எ-து.

விசேஷபசத்தியைவிடப் பவம்பேறெனநெனத்தோனறத் தேற்றேகாரந னந்தனர். பவததுகசியலபுதுனபமெனலேத துன்பமாம்பவமென்றா. அறி வவனபதேவிசேஷம் அறியாமையெனபதே யாவரணமெனக்குறிககப, பக ற்காலமெனவும் நிசியெனவு மூவமரணித்தார். ஒன்றையொன்றாவுணாதல விசேஷம், அதனு லொன்றுமற்றொன்றாகத் தோற்றல ஆவரணம். உணருந் தகையதாதலி னெயப்பழிப் பொருளைப்பொருளென வுணரினுமுணரும், டுணர்வதாற் றுககநிலித்தியுந் தடையற்றவானாதமுநதரும், அங்ஙனம் தரலே முத்தியாதலால் விசேஷபசத்தி முத்தியடைவாக கனுக்ஷசகாய மாகுமென்ற ரஃதுணைம். ஆவரண மங்ஙனமாகாதெனபதற்குமாரெ ன்னை. இவையெல்லார் தனனையு முலகையும் விசாரிககத்தக்கவாறு விசா ரிப்பார்க்கேதெரியுமன்றி யேனையோரொத்திறததராயினு மவாககெங்ஙனம் விளங்கும், விளங்குமெனசெருக்குறினு மிழக்குதுவா. உலகம் மெய்ம மைபோற்றேற்றலி னாவரணமாம், இவவுலகம் மெய்மையென மயக்கா ததெவரை இன்றுதலி னெங்ஙனமுணமையைவிளக்கும் விளக்கறபால தன றுமையின், உயிர்களெங்ஙனமுய்யு முயதற்கிடமினமையின் மறைப்பது மிகப்பொல்லாதேயென்றா. ஒன்றுமற்றொன்றாததோற்றல, ஸமரணசெ கத்தாகத்தோற்றலை. இதனையறியார, மதஸ்தராதலி னனாதிநித்தியமென பா, படைப்பென்பர், சுபாவமென்பா, தமக்குப் போகசாதனவஸதுவெ ன்பர், இன்னு மிவைபோலவனவாகக் குழறிவழிநதுவழக்கிடுவா. இங்ஙன மாகாது ஸமரணயாகவுலகைககண்டு களித்திருப்பவன வேதாந்தியொரு வனே அவனேஞானி. ஏனையர் தத்தமையேஞானியொனக்கொள்ளினு மரு ஞானியரோ.

(ருசு)

ருரு - கவி. அ - கை.

[ஆவரணமென்னல் தேசமும்பிரபஞ்சமுமென்றால் பிராரத்த முடிவிலும் சலப்பிரளயாகத்தினு மழியுமன்றே; அழியி னதுமுத்தியுன்றே, முத்தியாயின் விசேஷபசத்தியாலயாது

பயனென ஆசிக் கித்தபோலத தானே யாசிக்கித் ததற்கு
விடை யிக்கவியில தானே கூறுகின்றா.]

சுமுத்தியிற பிரளயத்திற் றேற்றமாஞ் சகங்கண் மாண்டு
மமுத்திய பவமபோய முத்தி யடைந்தபே ரொருவ ருண்டோ
முமுத்தவிட் சேப மெல்லா முத்தியிற கூட்டு கிற்குங்
கொழுத்தவா வரண முத்தி கூடாமற கெடுத்த கேடே.

(இ - ள்.) சுமுத்தியிற பிரளயத்திற் றேற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்மும்,
எ-து. தினசுமுத்தியிலும், சலப்பிரளயத்திலும் தோற்றன்மாதிரிமாவு
ள்ள தேஃமுதலியசமஸதபிரபஞ்சங்களும் மாண்டவிடத்தும்—அமுத்தி
யபவமபோயமுத்தி யடைந்தபேரொருவருண்டோ, எ-து. அவிததையிற்
பதித்திருக்கின்ற சென்னசஞ்சிதங்களைநசித்து முத்தியடைந்தவாகள யாவ
ராயினுமொருவருளரோவிலரோ —முமுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிறகூட்
டுகிற்கும், எ - து. தாமதமெனனு முழுக்குணத்ததாயிய விசேஷபசத்தி
பாகமனைததும் முத்தியிறகூடுமபடிசெய்யும் —கொழுத்தவாவரணமுத்தி
கூடாமறகெடுத்தகேடே, எ-து. மூடத்தனமையிலமதாத்த வாவரணசத்தி
யானது முத்தியிறகூடாமற கெடுத்தகேடிதுவாம், எ-று.

தேகத்துக்குப் பிராரததமுடிவுகாலஞ் சேயமையாதலி னனிமைப்ற்
றிஃ சுமுத்தியெனவும், செகததுக்குப் பிரளயம் பலவற்றாலாதலின பொ
துப்படப்பிரளயமெனவும், சுயம்பாகவொன்றிலாமையிற றேற்றமாஞ்
சகங்களெனவும், கணமேனுங்காணுமறபோதலால் மாண்டெனவும், இழிவு
சிறப்புமமையென்பததோன்ற மாண்டுமெனவும், எதிமறையெனக்கா
ட்ட வுண்டோவெனவும், கரணமைந்தும், பொறியைந்தும், இன்னுமியை
போலவன பிறவுமாதலின் விசேஷமெல்லாமெனவும், இவற்றை சமக
ருமந திரிகரணமொத்துப்புரிபவ ாங்குமுளராதலினனும், இம்முயற்சி
விசேஷபசத்தியின புடைபெயாச்சிபாதலினனும் முத்தியிற் கூட்டுகிறகுமெ
னவும், முன்னரே யாவரணசத்தியினையதென்றும், அதனுலுறுணருமிட
தகில முத்திதருதற்கியைந்ததன்றாமையின, முத்திகூடாமறகெடுத்தகேடே.
யெனவுகூறினா. பிரளயமுண்டென்பதற்கடையாளம், பூமியைத் தோ
ண்டிக்கொண்டிபுகுந்தோறும் வெங்காயப்புகாக ளுரிக்கவுரிக்க வடுக்கடுக்
காயிருக்குமாறுபோன றிருத்தலானும், ஆங்காங்குப்பறபல விதேதங்களிரு
ததலினனும், சாவமதசாஸதிரிகளும் மறுத்தற்கிடமின்மையினனும், சலப்
பிரளய மாங்காங்குவரக கண்டுகொண்டிருப்பமாதலினனு மேற்றற்கைய
மின்றென வுணாக. தேகாதிப்பிரபஞ்சராசமே முத்தியென்பாரை மறு
த்ததி.

(௫௫)

. ௫௯ - கவி. அ - கை.

[ஆவரணம்போலனறி முத்திக்குமியைந்தது விசேஷப்பசத்தி யெ
னரீர், இதுவு முன்னர்மிததபெனரீர், இதுகாரணமால்

ருமுத்தியு மித்தையாமன்றோவெனத் தானேயாசங்கித்து
விடை தானேயிக்கவியிற்கூறுகின்றா.]

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்ற மான
சுத்தியும் பொய்யே யென்றா சத்திசா தனமா வந்த
முத்தியும் பொய்யா மென்னின மோகரித் தினைவி லங்கா
னித்தினை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமைய யாமே.

(இ-ள்.) சுததியிலவெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான சுததியும்
பொய்யேயென்றால், எ-து கிளிஞ்சலில் தோற்றிய வெள்ளிப்பிராந்தி டெ
ங்ஙனம்பொய்யோ அதுபோலச் சைதனனியத்தில் மித்தையாகத்தோற
றிய விசேஷபசத்தியும், பொய்யாகுமேயானால் — சத்திசாதனமாவந்த முத்
தியும்பொய்யாமென்னின, எ-து. அந்த விசேஷபசத்திகாரணமாவந்தமோ
க்ஷமும் பொய்யாகுமல்லவாவெனத் கேட்பையாயின் — மோகரித்தினை
விலங்கா வித்தினைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமையாமே, எ-து. மய
க்கமானசொப்பனசிகங்க காண வசசிகங்கத்தினு லககணமே யநகித்தினை
நீங்கித் தெளியுமாறுபோன்று, அசசத்தியாலுண்டாய முத்தியிருசுத்திய
மாம், எ-து.

அதற்குக் கூறியவிடை சொப்பனம்பொய்யாயினு மதிலெழுந்தசிகங்
கமும்பொய்யே யதுவிழிக்கசெய்ததுபோல விசேஷபசத்தியுஞ் சிரவண
மனனாதிகளானிறைத்துச் சாட்சாதசாரமவினங்கசெய்ய அவ்வினங்கமே
தீர்க்கச்சொப்பனசகந தெளியசெய்தலி னிங்ஙனங்கூறியதே தருமென
வுணர்க. மானதம் விசேஷபசத்தியாதலானும், அந்தமானதம் விஸமரீண
யாதலானும், அந்தவிஸமரீண யன்னிதாககாத தத்துவமாதலானும், விடய
மேபயனாகாதலானும், இதற்குக்காலவரையறை யின்றாதலானும், பிறப
பிறப்பு, துன்பவின்பம், மாறாகவலை, ஒழியாசசஞ்சலம், தணியாவவா,
முதலியவிவரையே வினோதமாகக்கொள்ள வியற்கையாக வரையின்றிய
ஐழ நிகழ்வதானும், இவையாவு மதோமுகத்ததாதலானும், இதனுக்கியைந
துத காமியத்தவமாதலானும், இவற்றிறசலிப்புறுவ தரிதாதலினானும், தேவ
கதியா லோரபோதிதுநேரிடினு மந்தர்முக திருஷ்டி யினையதென்றியா
ததினு னீழேயிலலாதாமாறும், இவ்வனநேரிடுவதும மீண்டுமாறுவதுங்
கணக்கின்றிநிகழும், நிகழ்வுழி யிஃதென்னேகொலோ விவங்ஙனம் பலதர
மாயினோமேயெனச் சற்றெண்ணமவரும், அந்தவெண்ணமும் விடயப்பிராக
கால்மாதும், மாறாமலிருத்தம் குபரதிபூணவரும், அதுவும் பிறவிமாறமா
றும், மாறிலும் பூர்வசெனம் சமஸகாரமாதலால் சற்றேநீணவுவரும், வரி
னத்தவக்குறையினின் றெடுத்தாளவரும், அதுமேலீட்டால், வைராக்கியம்
வரும், அதுவும் பிறப்புமாறுவதால் மாறிமாறி முடிவி நிலையுறும், இதுமே
லீட்டால் ஞானத்திற் சற்றே விசாரமுறும், அதுவும் பிறப்பு மாறமாற
வருவியுழி யெத்தனையோ சென்மாந்தத்தில் நிலையுறும். அதுவும், சிர

வணம், மனனம், நிதித்தியாசனம், சமாதி, சாட்சாதகாரம், என வைந்து பாகமாம். இவற்று னொவ்வொன்று மனநதபிறவிகளி னிலைத்தலரிது, இவவைந்தும் வாயக்கினும், சகச்சமாதி கைகூடலரிது, இதுகைகூடல் வரையு மெத்தனையோசெனமங்கன வந்துவந்துபோகும், கைகூடினும் சொ ருபசமாதியுஞ் சகச்சமாதிபு மேகமாதலரிது, அதுவு மெத்தனையோபிறவி களில் கைகூடலரிது, அங்ஙனங் கைகூடலன்றோமுத்தி, இம்முறையாக வரறபால தாதலினும விசேஷமாகியமானதம் முத்தியிற் கூட்டுகிறகு மென முனகவியற்குறிஞா, அதனைநிலையுறுத்த விககவியினு மிங்ஙனங் கூறினொன்பதி லையமெனனை. பொய்யே மெய்யை விளக்கிவிக்குமென்ற தற் கெடுததுக்காட்டிய வுமமானத்திற் பழுதெனனை. ஞாயஞ், சோதனை, பொருத்தம், இனையவெனக் கேட்டறியாத ஏட்டுஞானிகளாற் பழுதுறி னதுபழுதனறு. இதனைச் சிந்தித்தது தெளிக. மயங்கறகவென்பார் நிரு வாணநிலை மெய்யாமெயென்றா. இங்கே சிங்கமெவ்றது, விருத்திஞான ததை. நாவாண நிலையென்றது, ஞானஞ்ஞானரகித் நிலையை. எனனை, “வாலமதி பூதமதி போனஞான வஞ்ஞானக் காலமுநாககண்டு கழித்தோ மே.” என்றாசொருபஞானதேசிகர். கந்தரனுபூதியில், “சூறியைக் சூறி யானு சூறித்தறியு” மென்னுங்கவியில். “அறிவற் றறியாமையு மறந்துவே” யென்ற ருணகிரிநாதர்.

(௧-து) பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமென்பது.

(ருசு)

ருள - நயி. அ - கை.

[பொய்யைப் பொய்யாற் கெடுக்கலாமெனறதை வலியுறு

த்த இன்னுந் திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களை

யிக்கவியிற் கூறுகின்றா]

இம்பரி னஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிருமபா லெய்யு மம்பினை யமபாற் பற்று மழுககினை யழுககான மாய்ப்பார் வம்பியன் மாயை தனனை மாயையான் மாய்ப்பா பின்னைத் தமபமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே.

(இ-ள.) இம்பரினஞ்சை நஞ்சா லிரும்பினை யிருமபா லெய்யும், அம் பினை யமபாற் பற்று மழுககினை யழுககான் மாயப்பா, எ-து. இவவுலகத் தில விஷத்தை விஷத்தினுலும், இருமபை யிருமபினுலும், பிரயோகிக்கி னற் அம்பை யம்பினுலும், படிந்த வழக்கை யழக்காலு மாய்த்துவிடுவர். (அதுபோல) —வம்பியன் மாயை தனனை மாயையான் மாய்ப்பார், எ - து. நிலையின்மையையே யியலபாக்வுடைய மாயையென்பதை நிலைமையையே யியலபாக்வுடைய மாயையென்பதினாற் கெடுப்பா:— பின்னைத் தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடு தடிபோற் போமே, எ-து. அங்ஙன மாய்த்த பின்னா நிலையான வந்தமாயையும் நிலையற் மாயையோ டொக்கப் பிறே,

தத்தைத் தகிக்கச்செய்கின்ற தமிழ் முடிவி லப்பிதோத்தோ டொக்க நீராவ தென்குனமோ வங்குன நாசமாம், எ-று.

விஷத்தை விஷத்தாற் கொல்லல, இரும்பை யிரும்பா லறுததல, அம்பை யம்பாற் றடுததல், அடூக்கை யழுக்காற கெடுததல, என்னு மததற்குரிய சிறப்புவினைகளை மாப்ததலெனனும் பொதுவினையான் முடித தது, விதிபற்றி யென்க. எனனை, “வேறுவினைப் பலபொரு டமுயிய பொ துச்சொலும், வேறவற் றெண்ணுமோ பொதுவினை வேண்டும்.” என்றா பவனந்தி. வம்பெனபதற் கொழுங்குனமையெனப் பொருடநது கூறினு மமையும். ஒழுங்கின்மையாவது; பொருளலலவற்றைப் பொருளாகக் கோடல். இதனாலசுத்தமாயையெனவும், ஒழுங்குனமையென்றதன லொ முங்குனமையெனக் கொள்ககிடநதது. அதாவது; பொருளைப் பொரு ளாகக்கோடல். இதனற் சுததமாயையெனவும் பொருடந நின்றது. நிற்க வே, விசேஷப் மானதமென்றாயிற்று, ஆகவே, மானதம் மாயாகாரியமாயினு மிவகே காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரிததுச சுததமசுததமென விரண டாககிக் கூறியதாகப்பெற்றும். மாயையெனபது; புதகிவிகற்பமே மாயை யாதலி னசுததமெனவும், லிர்விகற்பமே யஃதலலாமையிற் சுததமெனவுங் காணக்கூறினார். ஒன்றை யொன்றாகக்கொளவது, மனதாதலா லநதமனதே யுள்ளதை யுள்ளதாகக் கொள்ளுமன்றே; இதனால் மனதுக்குப் பகிராமுக் திருஷ்டி யந்தர்முகத்திருஷ்டி யெனப்பெற்றும், பெறவே, பகிராமுகத்திருஷ் டியை யந்தர்முகத்திருஷ்டியாற் கெடுததது மனதாதலாலும், மனதையன்றி யிக்கிரியை யிலலாமையாலும், இக்கிரியையை வினைமுதலாககி மனத்தை யடக்க மனநதுனை யாகுமென்றா சான்றோபலரும். அதுபோலவே யிந னூலாசிரியரு மதற்கியைந்த உபமானங்களுலே யகருத்தையே கூறின தாகக் கண்டாம். தனது புடைபெயாசசி பேதததாற் றுனிரண்டெனப் பட்டதேயன்றி வேறோகாரணததா லனனாமையின மனதொன்றேயாம். என்குனமெனில; ஒருவனுக்கே, துஷ்டனென்றும் பின்னா யோக்கியனென் றும், வீந்தது அவனது சேடடையாலனறி யவ னிரண்டலலன், அக்கிரியை யால், துஷ்டன் யோக்கியனென் றிவனுச கெடுங்குனமாயிற்றே; அதுபோல, மனதுக்கும் வந்ததென வுணாக. இங்ஙன முணாகாணதா லொங்ஙனத் தெளி வர். இது, ஒருவன் தனனைத்தானே யோக்கியனாகத் திருத்திக்கொண்டாற் போலும். ஆதலின் மாயைதனை மாயையால் மாயப்பொனவும், பொரு னல்லவற்றைப் பொருளெனவுணாதல், மயக்கம். பொருளைப் பொருளென வுணர்ந்தல், தெளிவு. மயக்கத்தைக் கெடுக்கவெழுந்தது தெளிவாதலா லது மாய்ந்தபின்னர் தானு மொக்க மாயுமன்றே; அதுபற்றித் தம்பமா மதுவுங் கூடச் சவஞ்சுடி தடிபோற் போமே யெனவுங் கூறினார். மருளுந் தெரு ளுந் தானல்ல, தன்னைத்தவிரவு மில்லை. தெருணசித்தவிடத்துந் தானசி யாததா லதனைச் சூனியமென்றெண்ணாக. இந்நிலை தானேதானாகக் கற் றினை வுணர்க. அருளுனமே தானென றிருநதாற்போல, ஞானமே தா

னென நிருத்தால தானாகுமா, இரண்டு தானல்லவெனக் குறிக்க விற்கு
னவ கூறினா. இது மனனத்தாலனறித தெளிவுபெறச் செய்யாது. இதை
ப்பதவுரையாக வாசித் தெனபயன. சொல்லென்ன; விடயம் வெள்ளையோ
ஆழமாழமாதலி னெனவுணாக. (ரு)

ருஅ - கவி. அ - கை.

[இவ்விரு மாயையுரு சீவாகளிதத் திருப்பதைக் காட்டச்
சத்தாவததைகளைத் தொகைபாக விககவியிற்
கூறுகின்றார்.]

இத்தமா யையினுற சீவர்க் கேழுவத் தைகளுண் டாகு
மந்தவே ழுவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக் கேளாய்
முந்தவஞ் ஞான மூடன் முனைத்தலகா னுத ஞானஞ்
சந்ததங் கண்ட ஞானம் தழல்கெடல குளிரமை யாதல்.

(இ - ள) இத்தமா யையினுற சீவர்க் கேழுவத் தைகளுண் டாகும்,
எ-து. சுத்த மசுத்தமெனக்கூறிய விவ்விருமாயையினுல, சீவாகளுக் கேழ
வதைகளுண்டாகும் — அந்தவே ழுவத்தை தம்மை யடைவினின் மொழியக்
கேளாய், எ - து. அந்த வேழுவத்தைகளைபுக கிரமமாக யாங் கூறக் கே
ருதி — (அவை) முந்தவஞ் ஞான மூடல் முனைத்தல காணுத ஞானஞ் சந
ததங் கண்ட ஞானம் தழல்கெடல குளிரமையாதல், எ - து. முதலிலுள்ள
வருஞானமும், ஆவரணமும், விசேஷமும், பரோட்சமும், அபரோட்ச
மும், துககரிவிராதியும், தடையற்றவானந்தமுமாம், எ-து.

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விசேஷம், மிவைமூன்று மசுத்தமாயை. பரோ
ட்சம், அபரோட்சம், துககரிவிராதி, தடையற்றவானந்தம், இவை நான்
குஞ் சுத்தமாயை. அவைமூன்று மசுத்தத்துக் கியலபு. இவை நான்குஞ்
சுத்தத்துக் கியலபு அசுத்தம், பந்தம். சுத்தம், முததி. எனவே, யிவ்வி
ருதகையாயதும் மாயையென லேறகப்பெற்றும். வரம்புடையது, வேதர்
ந்தம். ஏனைய, பிற. (ருஅ)

ருக - கவி. அ - கை.

[அவ்வவத்தைகளை, வகையாகக் கூறப்புகருதா ரிக்கவியில்
அஞ்ஞானமுதல் பரோட்ச மீறியுள்ள நான்கினையுங்
கூறுகின்றார்.]

பிரமமார் தனை மறந்த பேதமை யேயஞ் ஞானம்
பரநிலை காணு மென்று பகர்தலா வரண மூட
னரனொரு கருத்தாற் சீவ னுனென முனைத்த ரோற்றங்
குரவன்வாக் கியத்தாற் றன்னைக் குறிக்கொளல் பரோட்ச ஞானம்
மகாமகோபாத்தியாய

(இ-ள்.) பிரமமார் தனை மறந்த பேதமையே யஞ்ஞானம், எ-து. பிரமஸ்வரூபமாகிய தனனை மறந்த மறதியே யஞ்ஞானமெனப்படுவதாம் — பரநிலை காணே மென்று பகாதலா வரண மூடல், எ-து. பிரமசொருபத்தினிலை யெவ்வனமாயதோ வதனைக் கண்டிலமே யிருந்தாற காணுதாவெனக் கூறுதல் ஆவரணமெனப்படுவதாம். — நரனொரு சுருத்தாற சீவ னுனை முனைத்த றேற்றம், எ-து. புருட னோவிதநனைவாற சீவனே நானெனக் கோடல் விசேஷபசுத்தியெனப்படுவதாம் — ரூரவனவாக கியத்தாற நன்னைக் குறிக்கொளல் பரோடச ஞானம், எ-து. ஞானசிரியர துபதேசமொழியால் தனதுனைமெடிவ மினையதெனக் குறியாது குறித்துக்கோடல் பரோடசஞான மெனப்படுவதாம், எ-து.

சைதனயததையனித் தனக்கோ சொருபமினமையின, பிரமமாந தனையெனவும், நாஸ்தி நபாதியெனபது தோனறப் பரநிலை காணே மென்று பகாதலெனவும், இவகே நரனெனபது புருடன. புருடனெனடது, உடல்தோறு நின்றதுணாவான அவன, தேகமன்று தேகி. அவனாக செவவுடலுஞ் சுதந்தரமன்று, ஆதலிற் பிரத்தியேகாதமா இவவாதமா, உணர் தல் தகையதாதலி னறிவு. இவவறிவே புருடசத்தத்துக் கியைந்ததனி வேறுபொருளெனமையி னிதும்றுக்கறபாற்றன்று. காரறுத்தானெனனு மாகு பெயா போல்வதின மனிதனைக் கோடற்கவென்பார, நரனெனவும், இந்த வறிவாகிய புருடன தனனை மறந்துழிச் சார்பினையதெனத் தெரியாது தத்தளிக்குங்கா லிது நானெனறகுத் தூலதேகமநேரிட்டதா லிதனைக் கோடல் சீவனெனவும், இஃதோ ரவசரமாதலி னொருசுருத்தாலெனவும், நியதிகனைநவிடத்தி லாகிரியா நீயறிவென றுணாதத் துபதேசமாயினு மினனும் விளங்காமையிற் பரோடசமெனவுங் கூறினா.

(க-து.) தனனை மறந்தபேதமை, யஞ்ஞானம் அப்பேதமையை மறந்தபேதமை, யாவரணம். அப்பேதமைகளைக் கெடுத்தற் கொருவாறு தனக்கு ளெழுந்த மூடஸ்புரிப்பு, விசேஷபம். இதனை விளக்கக் குருவாலெழுந்த விசாரஸ்புரிப்பு, பரோடசம். எ-து. (ருஃ)

கூ0 - கவி. ஆ - கை.

[ஏனைய வபரோடசம் துக்கநிவிாததி தடையற்ற
வானந்தமெனனு மூனறையு மிக்கவியிற்
கூறுகின்றார்.]

தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போ
யுத்துவி தந்தா னுத் தபரோக்ஷ ஞான மாகுங்
காத்தானஞ் சீவ பேதந் கழிவதே துக்கம் போதன்
மூத்தன யெல்லாஞ் செய்து மூடிந்ததா னந்த மாமே.

(இ - ள்.) தத்துவ விசாரஞ் செய்து சகலசந் தேக மும்போ யத்துவி தநதா னை லபரோட்ச ஞான மாகும், எ-து. தத்தெனல யாது, துவமெ னல யாதெனச சிரவண மனனாதிசுளாற் றககோபால விசாரணைசெய்து அவவவற்றிலுள்ள சகலசந் தேகமு நீங்கி யசியென்னும் பதத்தினு, லத்து விதமாகிய வவக்கியநிலை தானாகவிளக்க லபரோட்சஞான மென்பபடுவ தாம் — கததனா னு சீவ பேதங் கழிவதே துக்கம போதல, எ-து. தான லதைத் தானெனறகுக் கர்த்தத்துவனா றினறுள்ள சீவ னனந்தபேத சரா சரமாககாண்டலி னந்தசீவபேதங் களாககருதிதலே துக்கநிவிர்த்தி பெனப்படுவதாம்:—முததனா யெல்லா னு செய்து முடிந்ததா னந்த மாமே, எ-து. சீவனமுததனா னு ஞானஞ்ஞான சாதனக்கிரியைக் ள்ளதைதையு னு செய்துமுடிந்ததே தடைபற்றவானந்த மெனப்படுவதாம், எ-து.

நிருபாதிசுமாக, தத், அது. துவம, நீ. யெனப்பிரிதது, அசி, ஆனாய. எனக்கொண்பி அவவிருபதங்கடகு மிடையில தேற்றேகாரம வருவித்து, அது, பரம. நீ, சீவன. என்றாக்கி, பரமே சீவன சீவனே பரம். எனறைக் கியங்கோடற கானையெனபதனை யிவற்றேடுசோதது, அதுவே நீயானாய், நீயே யதுவானாயெனத் தெளிந்தது தான் துவிதமற விளங்கலை, அபரோட்ச ஞான மெனவும், அவவிளக்க மேலிடமேலிடப் பழைய வாசனாத்துவிதங்க ளனுவனுவாக் கழியும், கழியவே, சமஸதமுநு சினமாததிரமாக விளங் கும, விளங்கவே, அன்னியமெனப் திறந்துபோம். இறக்கவே, திண்பாலிட மெனற கிடமின்றும், இனறாகவே, காமாதிசுளின்றும், இனறாகவே, மானத் தமெனப்பதன்றும், இனறாகவே, யாதொரு துக்கமு மெனவனமெழும், எழு தற கிடமினமையைத் துக்கமபோதலெனவும், அநதத்துக்கநிவிர்த்தி மே லிடமேலிட அஷ்டவிதானந்தத்து ளொவ்வொன றனுபவத்துக்கிபநத் தவசரவாறு தோன்றித் தோன்றி யடங்கும், அடங்கவே, இத்தடைகளிறந்த வானந்தமதாம், ஆகவே, தானே சச்சிதானந்தமாம், இவ்வனமாதலை யான நதமாமெனவும் கூறினா. இரட்டிற்மொழிதலெனனுமுத்கியால தத்துவம், உணமை. ஞானந்தைததவிர வுணமை யென்கணு மினறாதலால், தத்துவ மெனறகு ஞானமெனப் பொருள்கொண் டிக்கவிசு ஞானசெயின் முரணு தமையும். ஈசனெனப்பதற்குச் சீவன வேறுதலின, சீவன், ஈசனெனப் பேதங் கறப்பித்தற்குச் சீவபேதமெனறா ளொனினுமமையும். எல்லாஞ்செய்து முடிந் ததெனக் கவியிருத்தலி னதனை யானந்தமென்பதற்கு விசேடணமாக்கி, முத்தனென்பதற்குக் கிருதகிததியெனெனப்பொருளிருப்பினுமகவனங்கூறு தல, கூறியது கூறலென்னுங் குறறமாம், அங்ஙனம் வராமெனக்குச் சீவன் முததனெனப் பொருடந்தாம்.

(க - து) அங்ஙனமெழந்த விசாரஸ்புரிப்பே சொப்பிரகாசமாக விள க்கல், அபரோட்சம். அங்ஙனமெழந்த விளக்க மேலிட்டால் பசுபதி பா சஞ சினமாததிரமாக விளங்கும், விளங்கவே, மனோவாத்திக கிடமின்றும், இனறாதலே, துக்கநிவிர்த்தி, இந்தத் துக்கநிவிர்த்தியே யளவினப்பமாக்கலி

னிதுவே தடையற்றவானந்தம், என்பது. வியடடியுபாதி யளவாத் தனனை
க்காண்டல், சீவபேத மெனினு மமையும், எனனை. “பொன்று முடம்பள
வாகி யிருப்பாரும் பூசுர ராவர்களோ, என்று முளவறி வானவ ரனறே
விரூபிதம் பாள ராவார.” என்றா தததுவராயா. சீவபேதத்தா-லீசுரபே
தம், சாட்சித்துவிதபேதம், ஏகவாதம், உண்டாகலாயிறறு. சசாதி முதலிய
முன்றுமினமையே யபரோட்சமென்பது. (௬௦)

௬௧ - கவி. அ - கை.

[இவவேழவததையயு மையமினறி யேறகத் திருஷ்டாநதமாகத
தசபுமான கதையை யிக்கவியிற கூறுகினறா]

இதுரினக கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட டாந்தம்
புதுமையாம கதைகேள் பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி
யுதகதி ரத்தி லேறி யொருவனென் பதுபே றொண்ணி
யதனெடு தான்பத் தானென் றறியாமன் மயங்கி நின்றான்.

(இ-ள்) இதுரினக கறியும் வண்ண மிப்படி யொருதிட டாந்தம்
புதுமையாங் கதைகேள், எ-து. இந்த வேழவததையினிலை யினனு முனகரு
விளங்கும்படி யிதேபிரகாரமாகத் தெரிவிக்கத்தக்க புதுமையான தசபுமா
ன்கதை யொன்றுண்டு, அதனைத் திருட்டாநதமாகக் கூறுகின்றேன கே
ளுகி:—(அதாவது) பத்துப் புருடரோ ராற்றை நீந்தி யுதகதி ரத்தி லேறி,
எ - து. பத்துபே ரொருங்கே யோராந ளாமமுள்ள வோராற்றை நீந்தி
யந்தநீக்ககையி லேறி—ஒருவனென் பதுபே றொண்ணி, எ-து அப்பதின
மரு ளொருவ னென்பதுபேரையெண்ணி — அதனெடு தானபததானென்
றறியாமன் மயங்கி நின்றான், எ-து அநத வெண்ணிக்கையோடே, தான
பத்தாவது புருடனென் றெண்ண வகையறியாமல் திகைத்துநின்றான்,
எ-து.

நீதியென்பதனால், ஆழமுங் காலமும் வருவித்தாம். (௬௧)

௬௨ - கவி. அ - கை.

[இக்கதையைப்போல வவவேழவததைகையுந் தனித்தனிச காட
டப்புருந்தா ரிக்கவியில அஞ்ஞானமுதல பரோட்ச
மீருகநானகியையுங் கூறுகினறா.]

அறியாத மயலஞ் ஞான மவனிலை காணோ மென்னல்
பிறியாவா வரண மாகும் பீடைகொண் டழல்விட் சேபம
கிறியாளன் றசம னுண்டு நிற்கின்ற னென்ற சொல்லைக்
ஞறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொளவது பரோட்ச ஞானம்.

(இ-ள்) அறியாத மயலஞ் ஞானம், எ-து. அங்ஙனத் தசமனைக் கா
ணாத மயக்கம்போல்வது அஞ்ஞானமாம்:—அவனிலை காணோ மென்னல்

பிரியாவா வரண மாகும், எ-து. அவனிலலவே யில்லை யிருந்தாற் காணு அதனு லவனைக் காணுமென்பதுபோலவது அகலாத வாவரணமாம்:— பீடைகொண்ட மூலவிடசேபம், எ-து. விசனமும் றமுதலபோலவது விசேஷ பமாம்:—நெறியாளன றசம் னுண்டு நிற்கின்ற னென்ற சொல்லை, எ-து அவவழிச் செல்வோனெருவ னிமமடமையைக்கண் டுதென்ன வதிசயம் பததாவதுபுருட னிருக்கின்ற அவனீயாக நிற்கின்றென்று சொல்ல அச சொல்லை,—குறியாக வெண்ணி நோக்கிக் கொள்வது பரோட்ச ஞானம், எ-து. ஓங்குமியாக நினைத்து அவனிருக்கின்றென்ன மதிப்புறுவதுபோல் வது பரோட்சஞானமாம், எ-து.

உண்டென்பதே சாலும், நிற்கின்றென்ன மிகைபடக் கூறியதனால் ரீயாக நிற்கின்றென்ன வுளாகொண்டாம். இக்கவியும் பினகவியு மெடுத்தது ககாட்டுவமை. (கூஉ)

கூட - கவி. அ - கை.

[இக்கவியி லேனைய மூனறினையுங் கூறுகின்றா]

புண்ணிய பதிகக் பின்னும் புருடரொன் பதின்மர் தம்மை யெண்ணிய ரீபத் தாவா னென்னவே தன்னைக் காணல் கண்ணினிற் கண்ட ஞானங் கரைதலபோ வதுநோய் போத றிண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே.

(இ - எ.) புண்ணிய பதிகன பின்னும் புருடரொன் பதினமர் தம்மை யெண்ணிய ரீபத் தாவா னென்னவே, எ-து. புண்ணியமான விரங்குண முள்ள வநெறிச்செல்வோன மீண்டு மவ்வொன்பதுபேராயு மவனைக்கொ ண்டே யெண்ணசெய்துஇங்ஙன மெண்ணிய ரீ பததாவது புருடனன்றே வுனை யேனென்னுது விட்டுவிட்டனை யென்றதட்டி வின்வ வின்வவே:— தன்னைக் காணல் கண்ணினிற் கண்ட ஞானம், எ-து. தன்னைததா னெண் ணிப் பிரததிபடசமாகக் காணல்போலவது அபரோட்சஞானமாம்:—கரை தலபோ வதுநோய் போதல், எ-து. காணுமென்ற துக்க நீங்கல்போல் வது துக்கநீவித்தியாம்:—திண்ணிய மனதி லையந் தெளிதலா னந்த மாமே, எ-து. தன்னைத்தான கண்டதினால் திடமுற மனதின்கண் சந்தேக நீங் கித் தெளிதலபோலவது தடையற்றவானந்தமாம், எ-து.

விடயகதப்பிரத்தியட்சம் ஞானகதப்பிரத்தியட்சமெனக் கோடங்கி யைந்த பிரத்தியட்சப்பிரமாணம் அவ்ஷதிப்பிரமாணத்து ளொன்று. இங்ங் னவநிருக்கப் பரோட்சஞானத்தை யபரோட்சஞானமென வெண்ணிச் செருக்குறுவோரை மறுக்கக் கண்ணினிற் கண்டஞான மென்றார். அந்திதா வ்வெழுசரி ஐயந்தெளிதலையெனக் குறிப்பிக்கச் சுருக்கினார். பின்னத் தெனக் கண்ணுற் காணுக்காரும் பாம்பென்னுற் திகி லெங்ஙன மகலும் அக லாககாரும் பயசம்புனிக ளெங்ஙன மகலும். அதபோலத் தானறிவே னக் கண்ணுற் காணுக்காரும் பாசமென்னுஞ் சோகமென்கண் ரீதும், ரீதும்,

காக்காறு மல்ல லெவன நீங்கும். ஆதலின் ஞானகதப் பிரத்தியட்சம்
 ன்றி யமையாது, நெருப்பென வாயாறகூறிற் சமைக்கவொண்ணாது தீப்
 மெனக்கூறி லிருணங்காது. இதுபற்றியே வேதமுஞ் சான்றோரு ம்பைந
 தனர். கண்ணினிற் கண்டஞான மப்ரோட்சமெனவே, யேனையவை ஞானம
 ன்றாயிற்று. ஞானமெனின திரிபுடி யகன்றருண்டோ உண்டெனின சுசாதி
 விசாதி சுததபேத மலாததற் கேதென்னை, முரணும். விளங்கினோரும்
 நவநவவினோதவழியாக வதிற் பிராககாகச சென்றனா. செல்லா தவவிளந
 கத்தையே கைப்பற்றி யவவினோதங்கனையெல்லாம் ஞானகற்பிதமென்று
 ணார் தவ்வழி மருளா தவறறையெரிப்பவ னததுவிதியொருவனே யென
 பதுதோனற், அப்ரோட்சததைக் கண்ணினிற் கண்டஞான மென்றா. பெ
 ருருமாதலிற் சுருக்கியுரைததாம் தாவுடாநதததிற் பதிகன, ஆசான. தசம
 ன், ஆன்மா. ஒன்பதுபோ, விசுவன், தைசதன், பிராகஞன், வைசுவாநரன்,
 சூததிரானமா, அநதரியாமி, சிறசொலிதை, பொற்புவிசாநதன், பிரசாபத
 தியன் என்பன.

(25)

சு.சு - கவி. அ - கை.

[தசபுமான் தன்னைததான் கண்டதுபோல யானுமெனையா
 ன் காணததெரித்தருள வேண்டுமென்ற மாணுககனுக்குச
 சாமவேத மகாவாகியங் காரணமாக விககவியி லனுக்கிர
 கிககப் புகுகின்றா.]

தெசபுமான் றனைக்கண் டாற்போற் றேசிக மூர்த்தி யேயென்
 னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மென்றான்
 சுசிபெறு மிலக்கி யார்த்தந் தொம்பதந் தற்ப தங்க
 ளசிபத மயிககியஞ் செய்யு மதிசய வுண்மை கேளாய்.

(இ-அ) தசபுமான் றனைக்கண் டாற்போல தேசிக மூர்த்தி யேயென
 னிசவடி வினையான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மென்றான், எ-து. பத்
 தாவான் தன்னைததான் கண்டதுபோலச் சமருருநாதனே யெனதெதாத
 தவடிவத்தை யானகாண நீர் காட்டவேண்டுமென்றான்:—சுசிபெறு மிலக
 கி யார்த்தந் தொம்பதந் தற்பதங்க ளசிபத மைக்கியஞ் செய்யு மதிசய வு
 ண்மை கேளாய், எ-து. உனதெதாததவடிவை விளக்கத்தக்கது வாசசி
 யார்த்தம், லட்சியார்த்த மென்பவற்றுள், லட்சியார்த்தம். இந்தப் பரிசுத்
 தமான லட்சியார்த்தத்தைப் பற்றித் ததவமசி யெனனு மூன்றாவது மகா
 வாகியத்தைத் தொம்பதந் தற்பத மசிபதமென மூன்றாக, அதனொர்ய
 முப்பதங்களுஞ் சீவேச ரோகமென வைக்கியஞ் சாதிக்கும். அங்கனஞ் சா
 திக்கு மற்புதமான வுண்மைநிலையை யாங்கூறக்கேளுதி, எ-று.

என்னிசவடிவென யான்கொண்டவைகனையெல்லா மன்றென மறுத்
 ததமயி னிவ்வனம் வினாவியதென்க. இனிபன்றோ மறுக்கப்போவது, மறுத்
 ததமயி விறத்தகாலத்தாற் கூறிய தென்னையெனின், முன்னர், தேகமல்லா

மல வேறே தேசியா காணே னென்ற யென்னுங் கவியிலும், நனவுகண்டதுநான கண்ட ஈனவுள நீனவு நீங்கி யென்னுங் கவியிலும், பொதுப்பட நியதிகளைந்து காட்டியதா லிங்நனந தா னனைத்துமாமெனக் கருதிக் கேட்டதெனக். யானறியவெனின பாவுனையாமெனக் கருதி யான்காண வென்றும், காணவென்னுந தனவினைகருக் காட்டல பிறவினை. இந்தப்பிறவினையை யவாபால வைத்தது சொல், குணம், குறிகளா லனறென்றற்கு இதெல்லாளு சைகளை. இந்தச் சைகளுநுபமே யாசிரியராதலின காட்டவென்றுங் கூறினான். சுசிபெறு மிலக்கி யார்த்த மென்றது, வாசசியார்த்த மசுசியென்றற்கு இலக்கியார்த்த மென்றதனும், ஐக்கியமென்றதனும் மிகே தற்பத தொம்பதார்த்தமென்றது; கூடஸத பிரமத்தை காணுமறகாணல், காட்டாமறகாட்டலென்னு மனுபூதியிருத்தலி னிஃது மறுக்கறபாற்றன்று. இவன் சலவிஞானத்தில் மிக்கோனென்பது இவன் வினாவாலிக். சுருதியுத்தி யனுபவமென்னு மூனறனுள், சுருதியூவமா வுணாததப் புருதலைக் காட்டத், ததவமசியென்றா இஃதுபதேசத்துக் கியைந்த வாக்கியம். தொம்பதத்தை முன்னாககூறியது, முந்தித் தன்னை விளக்கற்கு. (சுசு)

சுரு - கவி. ஆ - கை.

[இந்தமகாவாக்கியம் முப்பத்ததா லுணாததுவதைத் திருவ்
டாநதபூராவமாகக் கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியில், ஆகாயத்தை
பபோலச் சைதனயம் நானகாயிருப்பதைக் கூறுகின்றார்.]

விண்ணொன்றே மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும் பாரி
மண்ணொன்ற கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்று [ன்
மெண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெவகுமாம் பிரம மீச
னண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ னானகுசை தன்ய மாமே.

(இ-ள்) விண்ணொன்றே மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும்,
எ-து ஆகாயமொன்றே மகாகாயமென்றும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாய
மென்றும் — பாரின் மண்ணென்ற கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண்
ணென்று மெண்ணுங்கற் பனைபோல, எ-து. உலகத்தில் மணமயமென்ற
சூரிய கடத்திலிருப்பதைக் கடாகாயமென்றும், அக்கடசலத்திற் றேற்றுவ
தைக் கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமென்றும், நீனக்கத்தக்க விபரீதமாயிருப்
பதுபோல் — ஒன்றே யெவகுமாம் பிரம மீச னண்ணுங்கூ டஸ்தன் சீவ
னானகுசை தன்ய மாமே, எ-து. ஏகசைதன்யமே, பரிபூரணப் பிரமமென
வும், ஈசனெனவும், நிரந்தரமாயுள்ள கூடஸ்தனெனவும், சீவனெனவுங் கூற்
பிதமாக நான்கு சைதனயமா யிருக்கின்றது, எ-து.

கூடசலவிண்ணென்றதனால், மேகசல விண்ணெனக்கொள்க: ஏதாகாய
த்துக்கு நானகாகாய மெவ்வனமோ, அங்நன மேகசைதன்யத்துக்கு நான்
குசைதன்ய மிருத்தலி னிவவுவமை பொருந்தும். நான்கு சைதன்யமாமே

ன்றதனால், ஒன்றேயென்பதை யேகசைதனயமென்றும். அறிவையனறி
யியாருகானென்றகுப் பொருள்வேறிலலை, இலலைபாகவே சமஸ்த நாணை
லெல்லீ மறிவையன்றி வேறாகுமோ; ஆகுமென்ற, சோதனையிற் புதுதம.
புதுதற்கு வலியின்றேல் வாய்பொத்திக்குடக்கை நனறு. உபாதிருண பேத
மாயினுஞ் சலபேதமுண்டோ; அதுபோல, வுபாதி குண பேதமாயினு மறிவு
பேத முண்டோ. உணடெனி நெந்தநானுக கெபிற்றவி சுதந்தரம். இன்றே
லெந்தத் திணை பா லிடஞ் சுதந்தரம் சுதந்தரம்போற் காண்டலேயன்றி
யாது முடனபாடனறு. இங்ஙன மெல்லாவறிவுமானு லொன்றோ, பலவோ,
ஒன்றென்றி் பலவாகாதிருக்கவேண்டும். பலவெனிலுபாதிருண நதானாகவே
ண்டும். இருமையு மனறெனில, சாயாதிருக்கவேண்டும். அதுகாறும் பல
வாகத் தோற்றலின், ஒன்றே நானகு சைதனயமாமே யென்றா.

(க-து.) இந்த வேகசைதன்யஞ் சமஷ்டி வியஷ்டி சகிதத்தாற சீவே
சொனவும், ரகிதத்தாற கூடஸ்த பிரமமெனவுங் காணுமாதலி னானகு சை
தன்யியமெனல கூடுமெனபது. சோதனை ஞாயந தெரியாதா ரிதனை மறுத
தென. (கரு)

சூசு - கவி. அ - கை.

[அந்தமுப்பதங் காரணமாக நானகு சைதனயத்திற்கும் வாச்சி
யாராதத லட்சியாராதத மீனையவென
விககவியிறகுகின்றா]

பூச்சிய வீசன் சீவன புகலபத மிரண்டி னுககும்
வாச்சிய மிலக்கி யந்தான் மலமிலாப பிரம மான்மா
காய்ச்சிய பாஸி னெய்போற கலந்தொன்றும் கடைநதெ மிகு
மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிநது நீ பிரிந்து கொள்ளே.

(இ-ள்.) பூச்சிய வீசன் சீவன புகலபத மிரண்டி னுககும் வாச்சியம்,
எ-து. வெறும்பெயா மாத்திரவடிவாயுள்ள சீவேசாகள் முன்னர்க் கூறிய
தத்துவமென்னு மிருபதங்கட்கும் வாச்சியாராததமாம்: — இலக்கி யந்தான்
மலமிலாப் பிரம மான்மா, எ-து. மலரகிதமான கூடஸ்தன பிரம மிரண்டு
யிலக்கியார்த்தமாம்: — காய்ச்சிய பாஸி னெய்போற் கலந்தொன்றும், எ-து.
காய்ச்சின பாலினகண் வெண்ணெய் யெங்ஙனம் வேற்றுமையினறி யபேத
மாக் கலந் தொன்றாயிருக்குமோ, அதுபோல, வாச்சியார்த்தத்தி லிலக்கி
யார்த்தம் வேற்றுமையினறி யபேதமாகக் கலந்தொன்றாயிருக்கும்: — கடை
நதெடுக்கு மாச்சிய மென்ன வுன்னை யறிநது நீ பிரிந்து கொள்ளே, எ-து.
அங்ஙன மிசிரிம்பித்த வெண்ணெய்யை மாத்திரங் கடைநதெடுக்குமாறு
போன்று வாச்சியார்த்தத்தில மிசிரிம்பித்திருக்கின்ற வுனதெதார்த்த சொ
ருபத்தை மாத்திரஞ் சிரவண மனனாதிகளா லையுந்நிரிபநச் சிந்தித் துணர்
ந் தக்கநிலைகளினின்று பிரத்தியேகமாக நிற்றி, எ-து.

அவன்காரியம் பூசசியமாயிறென்னு முலகவழக்கத்தில், பூசசியம் - வெறுமையைத் தரநின்றது. பொன்னையனறிப பணிக ளெனங்னமோ வங் னனஞ் சாட்சியையனறிச் சீவேசா தோற்றனமாதிரிமா யிருத்தலின், பூச சிய வீசன சீவனெனவும், இவவிருவரு முபாதி குணசகித கற்பிதராதலின் வாசசியார்த்தமெனவும், பொன்போன்று பாரமார்த்திகமா யிருத்தலின் மலமிலாப பிரம மானமாவெனவும், இவவிருசாட்சியு முபாதிரகித வதிஷ்ட டானமாதலினிலகியார்த்தமெனவும், காய்ச்சிய பாலினெய்யென்றதொற காய்ச்சாத பாலினெய் சிறந்ததெனெனக் குறிப்பிக்கநின்றது. அதுபோல, ஐயந் திரிபற்ற வுணாவு நிரதிசயாநந்தோதயததுக்கிடமாம், அறுதவுணர் வவவுதையததுக் கிடமன்றும். கடைநதெடாவிடத்தும பாலாயினும் வெ ணனெய மிசிரிமபித்திருக்குமாறுபோன்று, ஆயாதவிடத்து மறிவாயினும் நிரதிசயாநந்த மிசிரிமபித்திருத்தலின் பாலினெய்யோற கலநதொன்றமெ னவும், கடைநதவிடத்தன்றி வெண்ணெயெழாததுபோல, ஐயந் திரிபறு விடத் தானநதமெழாது. ஆதலின், கடைநதெடுக்கு மாசசிய மென்ன வுன னை யறிநதுநீ பிரிநது கொள்ளே யெனவுங் கூறினா.

(க-து.) வாசசியார்த்தத்தை விட்டு லட்சியார்த்தத்தைப் பற்றுக் வெ னபது. இதைப்பற்றலே யசிபதாராதந்ந கைகூடல். தத - ஈசன. துவம் - சீவன. அசி - பிரமம். இது வாசசியார்த்தம்; தத - பிரமம். துவம் - கூட லதன. அசி - ஐக்கியம். இது லட்சியார்த்தம். (சுசு)

சுஎ - கவி. அ - கை.

[பிரிநதுகொளந்நமவகை தெரிகிலனே யெனற மாணக்கணுக்காசிரி யா தூலதேகமும் பிராணதி வாயுக்களு நீயல்லை யென பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

பிறிவதெப் படியென் றக்காற் பிணமாகு முடனா னென்னு மறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மன்றோ வெறியதோர் துருத்தி மூசச விடுவது போல மூக்கா லெறிபிரா ணனுநீ யல்லை யிராசத குணவி காரம்.

(இ - ள்.) பிறிவதெப் படியென றக்காற பிணமாகு முடனா னென்னு மறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகாரமன்றோ, எ-து. பிரிநதுகொ ளந்நமவகை பெய்நங்னமெனக் கேட்பையாயின் சொல்லுதுங் கேளுதி யினீ ப பிணமாதற கியைநத் தூலதேகத்தை நானென்னு மகவகாரமாகிய வநி வைக் கொல்லல் வேண்டும் யாதினாலெனில், ஸதூல பஞ்சபூதாம்ச சை யோக விகாரப்பொருளன்றிச் சுயமபென்றகுப் பொருள யாதானும் வே றுளதோ, ஆதலி னது நீயல்லை. ஆயிற் பிராணவாயு யானுக் கெடுவென்கிறே யெனின்:—வெறியதோர் துருத்தி மூசச விடுவது போல, எ-து. உணர்வி ழந்ததாகிய வோர் துருத்தியானது காற்றை வாங்கி விடுவதென்றமோ

வதுபோல: — மூக்கா லெறிபிரா ணனுநீ யலலை யிராசத குணவி காரம், எ-து. மூக்கினுற காறறை வாங்கிவிடுகின்ற தசவாயுககளிற் சிறந்த பிராண வாயுவும் நீயலலை, யாதினுலெனி லிராசதகுணத்தின விகாரத்தா லாயதன ரோ சயம்பன்றாதலிற் கூடாது, எ-து.

இருக்கும்போது நடைபிணமென்றும், இறந்தபோது கிடைபிணமென்றும் வழங்கலிற் பிணமென்றும், தனித்தனி சொல்லப்பெற்று மலலைப லலை யென்றகே யுரியவாமாதலின் முக்கியத்தைப் பிராணனுமென விறந்ததுதழீஇய வெச்சவுமமை கொடுத்தது கூறியதென்க. தன்னையு மறியாது மறொன்றையு மறியாதென்னு மிழிவுதோன்றப் பிராணவாயுக குவமை கூறவந்தவா துருத்தியெனனது வெறியதோரா துருத்தியென வடை கொடுத்துக் கூறியதைக் காண்க. தாமதகுணத்தில் ராசதகுணவிகாரம் பிராணதிவாயுக்கும், கனமேந்திரிபங்களு மாதலின், ராசதகுண விகார மென்றும்.

(க-து.) தூலதேசமும் பிராணதி வாயுககளு நீயலலையெனபது. பினகலியி லவஸதை, தனு, கோசம், அபிமானி, காட்சி, நீயலலையெனக் கூறப்படுகுதலா லிக்கலியில தூலம் பிராணனோடனறிச் சாக்கராவஸதையும், அனனமயகோசமும், பிராணமயகோசமும், விசுவனும், தூலக்காட்சியும் நீயலலையெனக் கூட்டுக. முனபின் னோக்கலா லிது சிங்கமோக்கு (௭௭)

சு.அ - கவி. அ - கை.

[ஏனைய தத்துவங்களுநீயலலையென விக்கலியிற் கூறுகின்றார்]

கரணமா மனது புநதி கருந்தாவா மிவையான மாவோ தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குணவி காரம் வரமறு கனவா நந்த மயனையு நானென் னாதே விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகார மாமே.

(இ-ள்.) கரணமா மனது புநதி கருந்தாவா மிவையான மாவோ, எ-து. அநதக்கரண மெனப்படுவதாகிய மனதும் புத்தியுமாகிய விவைகள்காததா வாதலின் காததாவாகிய வான்மாவாகுமா ஆகாவே ஆதலி னீயலலை. — தரமுள விரண்டு கோசஞ் சத்துவ குண விகாரம், எ-து முதலதர பிரண டாந்தரங் கூறியதால் ஏனைய மூன்றாதரம் நானகாந்தரமாயுள்ள மனோ மயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமுமோவெனில் தாமதத்தில் சாததுவி தகுண விகாரமாதலி னிவை நீயலலை. — வரமறு கனவா நந்த மயனையு நா னென் னாதே, எ - து. சிறப்பற்ற கனவையும் ஆனந்தமயகோசத்தையும் ஆனந்தமயகோசனாகிய பிராகஞ்ஞையும் நானெனக்கொள்ளற்க, யாதினு லெனில்: — விரவிய தமவஞ் ஞான விருத்தியின் விகாரமாமே, எ-து. சுயம் பல்லாத தாமதமும் அவித்தையுமாகிய விவவிரண்டு விருத்தியின் விகார மாகும் ஆதலிற் கூடாது, எ-து.

நித்தத்தை மனதிலும், அகங்காரத்தைப் புத்தியிலு மடக்கிக் கூறியது சுருங்கச் சொல்லலென்னு மழகுபற்றி. கரணமெனப் பொதுப்படக் கூறியதன்ற புறக்கரணத்தையுங் கொள்க. ஆன்மாவைக் காததாவெனப்பதன்ற கரணத்தை யாததாவென்றும் கரணம், சூகசூகமதனு காட்சி, சூகசூகம்பி ரபஞ்சம். அபிமானி, தைசதன. ஆனந்தமயகோசத்தையு மபிமானியை புளு சொன்னதினால் அவஸ்தை, சுழுத்தியும், காட்சி, பாழுமெனக்கொண்டாம் தலு, அவிததை. எனவே, இஃதொன்றினமுடித்தலென்னு முத்தியாயிற்று. ஆகவே “சொற்றவற நியலான மறறைய பிரவுர தெற்றென வுணர் தல தெள்ளியோரா கடனே” யென்னும் விதியால இவ்வவசாததிற் கூறாத தத்துவங்களை யெல்லாங் கூட்டி நியதிகளைக் வெண்பதுபெற்றும்.

(சு-து) இதுகாறும் தத்துவங்களை நியதிகளைத்தெனபது. (சுஅ)

சுஅ - கஅ. அ - கை.

[நியாவ திணையதென விககவிழற் கூறுகின்றா.]

சுத்தொடு சித்தநா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாக்ஷி யேக நித்தியம் வியாபி பானமா நீயது வாவ நிரது பொத்தொடு சடநதுக காதி பொருந்துபே தங்க ளான குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய.

(இ-ள்.) சுத்தொடு சித்தநா னந்தஞ் சமந்திரஞ் சாட்சி யேகம், நித்தியம் வியாபி யானமா நீயது வாவநிந்து, எ-து சுத்தது, சித்தது, ஆனந்தம், சமம், திரம், சாட்சி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி யெனப்பங்னை ஆனமாவாதலின, நீ யந்தவானமாவென வுணைநீ யநிந்து --பொத்தொடு சடநதுக காதி பொருந்துபே தங்க ளான, எ-து. அசத்தது, சடம், துக்கமுதலியவை களைத் தமக்கியல்பாக வுடைய பேதப்பொருள்களா ரின்றுள்ள -குத்திரப் பஞ்ச கோசக் குகைவிட்டு வெளியி லாவாய, எ-து. பஞ்சகோசமெனனும் வஞ்சகக் குகைகளினின்று வெளிப்படுதி, எ-து.

சுத்தது - உள்ளது, சித்தது - இங்கே தன்னையறிவது, ஆனந்தம் - மாறாசுகம். சமம், என்று மெனகு மொருபடித்தாரிற்றல். திரம், இங்கனநிறற்ற கு மாறினமை. சாட்சி, அதுவதுவாகியு மாகாதவற்றை விலட்சணமாககின்ற னுணாதல். ஏகம், பலவாகியுமாகாது தனியாரிற்றல். நித்தியம், இங்கனநிறற் லொருபோதனறெனல். வியாபி, வியாபகத்துக்கெல்லாம் வியாபகமா ரிற்றல். ஆனமா, இக்குணங்களுக்கெல்லாங் குணியாக நிற்குமறிவு. நீ இக குணிதா னீயெனப்படுவது. எனவே, நீ வேறுகாது நிலெனப்பதாயிற்று. அறிவுக்கயல்; பஞ்சகோசங்களுக் கயல்ன்மையின அசத்தாதிகளைப் பஞ்ச கோசங்களுக் கடையாககினா. அசத்தாதிகட் கருத்தம் விளங்கச் சத்தாதிகளைக் கூறினும். ஆதியெனத்தன்ற, சமம், திரம், சாட்சி, ஏகம், நித்தியம், வியாபி, பூரணம் எனப்பவைகளுக்கு மாறாய் மொழிகளுனவே

லவையுங் கொள்க. சென்மங்கட கியைந்தது தேகம். அறிவன்மையின அறிவே சதது தன்னை யறிதற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவே சிதது. சத தேசித்து சித்தேசதது எனற கிபைதற்பாலது வேறன்றாமையி னறிவே யானந்தம். யாவு மறிவாநிறநலி னறிவே சமம் அதனை யெவவித வாத த்தானு மாற்றக் கூடாமையி னறிவே திரம். தானே சமஸ்தமாயினு மன் றாகநினை நிறைவைச் சாட்சியாக வறிதலி னறிவே சாட்சி. சராசரபேத மறிவுக்கனமையி னறிவே பேகம். முதலிடை கடை யினமையி னறிவே நிதகியம். சமஸ்த விபாபகமுந் தன்னிடத் திருத்தலி னறிவே விபாபி. இங் கனமாய குணங்களுக் கெல்லாங் குணியாக வழக்கிறந்து நிறற்றபாலது வேறன்றாமையி னறிவே யானமா. ஆனமாலையனறி நா னீ யெவ்வகை களிலலை யாதலி னுனமாவே யறிவு அறிவையனறி யாஃமாவென்ப சில லையாதலி னறிவே நீ. அறிவையனறி நீ யெவ்வதற்குப் பொருள் வேறின் மையி னீயது வாவறிந்கதனவும, பஞ்சகோசமு மறிபாமையாதலி னை தனைவிட்டு வெளியிலாவாயெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) இங்மன மாராயநது சன்வதாற நேறிய தறிவே யானமாவெ னபது. இதனை மறுப்பார அததவாதிசுனலலர். அததவாதிய ரரியார். சொலவாதிய லொளிபார். அதனை யாராயதி. (கூக)

௪௦ - கவி. அ - கை.

[அங்மனந் தெரிவித்தவாறு கின்ற மாணுக்கன தையத்தெளி
விகசவியிற சொல்லப் புகுகின்றார்]

பஞ்சகோ சமுமவிட் டப்பாற பார்க்கின்ற போது பாழே விஞ்சிய ததுவல லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணே னஞ்சன விருளை யோநா னகமென வனுப் விபபேன வஞ்சமில். குருவே யென்ற மகனமதி தெளியச் சொல்லவார்

(இ-ள.) பஞ்சகோ சமுமவிட் டப்பாற பார்க்கின்ற போது பாழே விஞ்சியது, எ-து. தேவார் நியதிக்கின்றவாறு பஞ்சகோசமுந் தாண்டி யப் பாண்ட நடயிற பாகசுமபோது மிஞ்சுகின்ற காண்பது பாழே — அதுவல லாமல் வேறொன்றுந் தெரியக் காணேன, எ-து. அந்தப்பாழ் காணப்படு கின்றதேயன்றி, வேறொன்றுங் காணக் கண்டிலன் — அஞ்சன விருளை யோ நா னகமென வனுப் விபபேன, எ-து. கருமைபான விருளையா நானென தனுப்பிப்பன்:—வஞ்சமில் குருவே யென்ற மகனமதி தெளியச் சொல்லவார், எ-து. உண்மையாகத் தெளிவிக்க வெழுந்தருளிய குருநாதனேயென நிரந்தகேட்ட மாணுக்கனது மதிதெளியுமவண்ணத் தக்கவிடை தருகின்றார், எ-து.

பஞ்சகோசத்தை விடுதலாவது; அவை தானாகநின்ற அழுத்தத்தை. அதாவது, பஞ்சகோசமும் விகாரரூபமனறிச் சுயமயன்றெனக் காட்டியத

னும, காடடிபவண்ணை தானுந் தோடங் காணத் தானே யவவழுத்தஞ்
சிறிது சிறிது தளருமாதலினும, தளரத்தளர அவ்வவற்றினுள்ள பாச
மணுவணுவாக நழுவுமாதலானும், நழுவினும், அவவவ்வாசனை வினாவிலக
லாது, சிறிதுசிறிதக அவவவ வவற்றினிலககும் விழிம், இங்ஙனம் விழிதலை
யென வறிசு. இங்கே பாழாவது; பஞ்சகோசமுங் காணமை. முன்னர்
பஞ்சகோசமா நின்ற தறிவாதலா விப்போ தனறூறிதபது மறிவே. முன்ன
ரறிவுவிளங்கி விப்போது மறிவு விளங்கலாம். முன்னா நாமருபமா விள
ங்கியவாறுபோன நிப்போது பாழா விளங்குகின்றது எனனும் விவேக
மிவனுக்கின்றேனும் பாழிற பயனின்மைபற்றிப் பஞ்சகோசமுமவிட டப
பாற பார்க்கின்றபோது பாழே விஞியததுவல்லாமல் வேறெனதும் தெரி
யக் காணெனனவும், நாமருபமும், பாழு மறிவினது கற்பித்ததோற
தம், அவையோர் முதலன்று, இவ்விருமைக்கு முதலாயிருப்ப தறிவு. இவ்வ
றிவே யிவனுயினும் விளங்காமைபற்றி யஞ்சன விருளை யோநா னகமென
வனுப் விப்பெனனவுங் கூறினான பஞ்சகோசமும் பாழு மறிவையன்றி
யிலையெ னது முளவு அவ்வனுபவிக்குத் தெரியுமன்றி யேனையோராக கெங்
கானத் தெரியும் இவ்வனுபவியாதலிற் றெளிபச் சொலவாரொனப்பட்டது.
உலகில ஞானனுபவிக்க னொழிய வேனைய குருக்களனைவரும் இது பஞ்ச
கோசத்தி லொன்றாமேயெனத் தெரியாததனை மெய்ததேவ பாவமெனக்
கொண் டிப்பதேசித்துக் கனிததுத் திரிகின்றனா, இங்ஙனமாய பாவமெல்லா
மஞ்சுகற்பமன்றோ, இது மஞ்சுகற்பமெனவறித் திவற்றைவேண்டா
து மெயப்பொருளை யுணர்த்தத்தக்கவனைக் குருவாக விவன விழைந்து
பலபுழிகால மெய்ததவம் புரிந்ததனாலன்றோ வித்தகையான குரு விவனு
க்கு வாயத்தனா. யாவரு முணர்ந் துயயும்படி யிங்ஙனமாய மரபு தெரிவி
க்கப்பட்டது. (௭௦)

எக - கவி. அ - கை.

[தசமன்பாழாகி னீயும் பாழாகலாமென்பதை
யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

முன்புகல் தசமன புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
யொன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனாற் தனைக்கா னுது
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழுவனோ பாரா
யனபுள மகனே காண்ப தடங்கலும் காண்பா னீயே.

(இ - ள்.) முன்புள தசமன புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி,
எ-து. முன்னாககூறிய பததாவான தனது புத்திவிகற்பத்தாற் பலகக லெ
ண்ணியெண்ணி:— ஒன்பது பேரைக் கண்ட வொருவனாற் தனைக்கா னுது
பின்பவ னிடையிற கண்ட பெரியபா ழுவனோ பாராய், எ-து. ஒன்பதுபே
ரைக் கண்ட வொருவனாகிய தன்னை யெண்ணிக்காணுது, பின்ன ரவன் தன்
னிடத்திற் கண்டபெரிய பாழதானு; தசமனெனப்படுவோ னிதினை நன்கு

சிந்தித்துக் காணுதி—அன்புள மகனே காண்ப தடங்கலங் காண்பா னீயே, எ-து. எனது பிரியமுள்ள ஞானபுத்திரா; அகம்புறத்திற காண்ப படுவனவா நின்றுள்ள திரிசியமனைததுங் காண்பவ னீயேயாகும், எ-து.

புத்திமோகம், கலக்கபுத்தி. அவனபாமுலலனென மறுக்க வெநிரம றைப்பொருடா நின்றது ஓகாரமென வறிக. இங்கே பாழாவ தொன்றுந தோன்றாமை. நாமருபமுதல் பாழீறாய வனைததையுங் காண்ப தடங்கல மெனவும், அடங்கலங் காண்பதறிவு, அவ்வறிவு நீயேயெனக் குறிப்பிச்சு, அடங்கலங் காண்பானீயே பெனவுநகூறினா.

(க-து) பகுதி விசுதி யிடைநிலை கறபிதங்க ணீயலலை யிவற்றிறஞ்ச சாட்சிநீயெனபது. (எக)

௭௨ - கவி. அ - கை.

[முன்னர்ச சாட்சி நீயேயெனபதை வறபுறுத்தக் கூறிய வாணைய யிகவியில் மீண்டுங் கூறுகின்றா.]

தூலஞ் குமவஞ் ஞானந தோன்றுமுன நவததை தாமுங் காலமோர் மூன்றுஞ் சனமக கடலெழுங் கலலோ லங்கள் போலவே வந்து வந்து போனதெத தனையென பேனா னுலமர் கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே.

(இ - ள்.) தூலஞ் குமவஞ் ஞானந தோன்றுமுன நவததை தாமுங் காலமோர் மூன்றும், எ-து. தூலம், சூக்ருமம், காரணம் என்னு மிம்மூன று தனுககளும, இவை காணப்படுதற் கிடமாயுள்ள சாக்நிரம், சொப்ப பனம், சுமுத்தி யென்னு மூன்றவஸதைகளும், இவற்றிறஞ் காலவநா யறையா நின்றுள்ள இறப்பு, நிகழவு, எதிரா, என்னு முக்காலங்களுநமாகிய விவைகள்:—சனமக் கடலெழு கலலோ லங்கள் போலவே வந்து வந்து போனதெத தனையென பேனா, எ-து. பிறவிசாகரத்தில் தானே பெழந் தடங்குதலை யியலபாகவுடைய பேரலைகளைப்போலவே தோன்றித்தோன்றி யழிந்ததாகிய தொகை யெத்தனையெனக் கணக்கிடுவன யான — ஆலமா கடவு ளாணை யவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே, எ-து. முன்னர்ச சனகாதிக்க கணுகிரகிக்கக் கலலால விருட்சத்தினதீழ்க் குருமுஞ்ராததமாக வெழுந்தரு ளிய பரமசிவத்தினமே லாணைப்படி யந்தத திரிசியங்களனைத்திறஞ் சாட்சியாநின்றது நீயே வேறிலை நீ யிதனை யனுபவித்துக் காணுதி, எ-து.

போனதென்பது, தொகையொருமை. கடலுக் கலை ளியலபாமாறு போன்று, பிறவிக்குத் தூலமுதலிய விவ்வொனபது மியலபாமெனறதா யிற்று. இதற்குத் தடையுளதேல கூறுதும், நம்பிக்கை யனறு. கேளுதி ஞாயமுகத்தால். எங்ஙனமெனின், இப்போது யாம நின்றது பிறவியோ, வன்றோ; பிறவியெனில், இறதப்பிறவியில தூலமுதலிய விவ்வொனபதுந தோன்றித்தோன்றி மறைகின்றனவோ, இன்றோ; மறைகின்றனவெனில், இப்பிறவி நழுவளவு பிங்ஙனமாய தொகையொருமை யெத்தனை. கணக

கிலை யெனின், பிறவிதோறு மிங்நனமாவதுளதோ, விலதோ; இலையெனின், இப்பிறவிக் கிவை யிலதாகவேணமே, உளதாதலிற் பிறவிதோறுமுளதாக வேற்கவேணமே, இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. இனிப் பிறவிக் குபாதிக்கோ, அறிவுக்கோ, உபாதிக்கெனின், உபாதி சடமாதலி னறிவாகுமா; ஆகுமெனின், உபாதி தன்னுலதா னறியப்படுகின்றதோ, அன்னியத்தாலோ; தன்னுலெனின், சொப்பனசமுத்திகளி லறிந்துகொள்ளவேணமே யங்ஙன மின்றமைக்கெதனை அறியாதேனும் யோனிவழித்தாத லுடலாதலி னுபாதிக்கேயாம் யோனியெனப்பது, நாலவகையை. இதுநிறச. இனி உபாதிக்கப் பிறவி, அறிவுக் குபாதி யோ, உபாதிக்கெனின், உபாதிக்க கறிவு யாது கரு சுகசாதனத்துக்கெனின், அறிவு சுகசாதனமாயின் சுகத்தை யனுபவித்தல யாது உபாதியெனின், தன்னையேனு மனனிப்பதைப்போ முன்னர்த்தகையதாகவேணமே, அப்போது யலமனது. சூகசுமமெனின், சமுத்தியிற் கேவலசுகத்தை யனுபவித்தற் கியைந்த வுணர்வினதாகவேணமே, இல்லாததால் சூகசுமமெனும். காரணமெனின், அவித்தையாகவேணமே, தன்னையதா னறிதற்பால தன்றாமையின் தன்னையதா னசுகசுமம் மென வுணங்குமே, கூடாததால் உபாதிக்க கறிவெனும். அறிவுக் குபாதியெனின், ஒருவாற்றற் றொருங்கும் அவஸ்தாததிரியம், காட்சித்திரியம், உபாதித்திரியம், அபிமானித்திரியம் கிற்ப திவ்வறிவேனும், சாககிரத்தில தூலத் தைத் தனுவாகப்பெற துலக்ப்பாகத்தை நுகாவதும, சொப்பனத்தில சூக் குமத்தைத் தனுவாகப்பெற தங்குள சுகத்தை நுகாவதும, சமுத்தியில காரணத்தைத் தனுவாகப்பெற தங்குள கேவலசுகத்தை யனுபவிப்பது மறிவெனினும், அஃதிங்ஙன மிழை யறிவா றொங்குனு மின்றதலா னதனைக் கணிப்ப தெளிந்தது, இதுநிறச. அறிவுக் குபாதியெனல், இது தன்னையதா னறியுமடமீயா தந்திரம் எங்ஙனமெனில், இம்முன்று தனுவு மஞ்ஞா ன தனுவாகுமபோது ஞானதனு விருக்கவேணமே, அதுவு மறிவுக்குச் சுகத் துபாதிபாகவேணமே, சுகத்தவுபாதி யி லசுத்தவுபாதி யும், அசுத்தவுபாதி யில சுகத்தவுபாதி யி னின்றாயினும், அறிவிருத்தலாற் சாட்சியாகவேணமே. அறிவேநீயாதலால் நீயே சாட்சியென்றா. இதற்குமே லுணமையின் றுதலாற் கடவுளானே யெனப்பட்டது. வந்துவந்து போன தெத்தனை யெனப்பெனயானெனவே, இனிவரப்போவ தெத்தனையோ வெனக் குறிக் கின்றது. உபாதிக்கே பிறவி, அறிவுக்கனது; அறிவு நீயாதலி னீயே சாட்சி யெனப்பது பொருந்தும்.

(க-து.) இதனிலு மையங்கொள்ளா திருப்பதற் கிங்கனங் கூறியதென்பது. (௭௨)

௭௭ - கவி. அ - கை.

[ஒவ்வொன்று மறொன்ற லறியப்படுமாறுபோன்று யானும் யாதா லறியப்படுவனென்ற மாணக்கன வினாவுக் கிகழ்வியில விடை கூறுகின்றார்.]

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்ட றிவே னென்று சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோ பல்லார்முன் நசுமன் நன்னைப் பார்த்ததுந் தனைக்கொண் டே. தா னல்லாது பதினென் றுனு மவனிடத் துண்டோ பாராய்.

(இ - ள்.) எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்ட றிவே னென்று சொல்லாதே, எ-து. சமஸதததையும் பாரத் தறியப்பட்ட வென்னை யெதைக்கொண் டறிவேனென்று பிறாசொல்லவதுபோலச் சொல்லாதே — சுயமாஞ் சோதி சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோ, எ - து. சுயமபாயுள்ள பிரகாசரூபமான சூரியனைக் காண்டறகு வேறோ சூரியன் வேண்டுமோ, அல்லது வேறுண்டோ — பலலாரமுன் நசுமன் நன்னைப் பார்த்ததுந் தனைக் கொண் டே. தா னல்லாது, எ-து. தானல்லாத மறறென்பதுபோமுன் பத தாவான் தன்னைக் கண்டுகொண்டதுந் தனைக்கொண்டே யல்லாமல் — பதினென் றுனு மவனிடத் துண்டோ பாராய், எ - து. தன்னைத் தான காணுந் தொழிலிற் பதினொராவது புருடனு மவனிடத் துண்டே ரீயே காணுதி, எ-து.

சுடருக்குச் சுடாவே றுண்டோவெனது முவமையால், ஆய்மா பிர காசவடிவமெனவும், சுயமாஞ்சோதியெனது முவமையால், சொப்பிரகா சமெனவும் பெற்றும். மறறெனறாலன்றி யானமா தன்னைத்தானறியாதே னனும் போலிருளினிகளபோல கூறறசுவென்பார, எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண்ட றிவே னென்று சொல்லாதே யெனவும், தன்னைத் தான் விகற்பித்துப்பாக்கருந்தொழில் தன்னிடத்தல்லது வேறிடத்தினமை போலத் தன்னைத்தா னிவிகாரமாகிப் பாக்குந்தொழில் தன்னிடத்தில ல்லது வேறிடத்தினமையின் பதினெனறனு மவனிடத் துண்டோ பாரா யெனவும் கூறினார். ஒன்பது பேரொனக் குறிக்கப் பலலாரொன்றது. எனனை, “ஒன்றல் லனபல தமிழுடை வடநூ, லிரண்டல லனபல வென்றிசினே ரோ.” என்றார் பிறரும். நினைவினுக் கனவினுஞ் சுழுத்தியினுந் திரிபுடியை விளக்குவிப்பது சோம சூரியாக்கினி யவ்விடத்தின்றே யாதுவிளக்குவிப் பது, ஆத்மப்பிரகாச மெனறற கையஞ் சிறிதுமில்லை. இஃதோருயிர்பால ன்று, எவ்வுயிரிலு மாதலின் தடுத்தறபாலதன்று.

(க-து.) தானாகிய வறிவு சொப்பிரகாசமென வுணர்த்தினுனபது. இதனை நம்பற்க வெனனது பாராயென்றா. ஐயந்திரிபுகனறாகக்கே யிது வினங்கும். (எஃ)

எச - கவி. அ - கை.

[ரீ சுகத்துமலலை பாழு மலலை டறிவேயெனபதை யிக்கவியற் கூறுகின்றார்.]

முறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணு
வறிவுற்ற கூதர்க்க மூடர்க் கனவத்தை பலமாத் தீரு

மறிபடு பொருண் யல்லை யறிபடாப பொருண் யல்லை
யறிபொரு ளாகு முன்னே யனுபவித் தறிவாய் நீயே.

(இ - ள்) அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவேறுண்டென மெண்ணும், எ-து. ஞானத்துக்கும் ஞான முணாதத்தக்க ஞானம் வேறுஎதென மெண்ணுகின்ற — அறிவற்ற குதாக்கமுடாக கனவத்தைபலமாத் தீரும், எ-து. மெய்யுணர்விழந்த குதாக்கவாதிகளாகிய மூடஞானிகளுக் கனுவஸ்தா தோடமே பீரயோசனமாக முடியும். (ஆதலி னநநெரிச செலலறக):—அறி பரி பொருண் யல்லை யறிபடாப பொருண்யல்லை, எ-து. அறிப்பி பொரு ளாகிய பதிபசுபாசமு நீயல்லை, அறியப்படாததாகிய பாழெனும்பொருளு நீயல்லை. (ஆயின யானாவ திபாதெனின்) — அறிபொருளாகு முன்னே யனுபவித் தறிவாய் நீயே, எ - று. தன்னேததானுணரறபாலதாகியபொ ருள் மெய்யுணர்வாதலா லத்துவே நீ, அகங்ளமாய வுன்னே நீயே யனுபவித் தறிவி, எ-து.

கைவெண்ணெயை நெய்யென்றறிபா தலைவார்போன்று, தானாகிய வறிவினுண்மைநிலை யிஃதென றுயந்தனுபவிக்க வகையறியாது, அறிவுக்கறி வென்பா, (அதாவது) சீவவறிவு, பரவறிவு, என விரண்டு. பரவறி வுணாத தாது சீவவறிவு தன்னேததா ணுணராதெனல். மெய்யே, சீவவுணர்வுணாத் தல பரவுணர்வு. பரவுணர்வு ணாததல, வேறுணர்வுணடாகவேணடும். அத னே யுணர்ந்த வேறுணர் வுணடாகவேணடும். அதனேயுணராத வேறுணர் வுணடாகவேணடும். இங்ஙனஞ் செல்லில் முடிவெங்குளது, இனகுதலி லிதனை யனுவததாதோடமென்பா கலைவல்லோர். இங்ஙனமாகுமென வறி யாது, அறிவுக்கறிவெனக் கூற்றகுப்பயன் அனுவததாதோடம் இதனை யறி யாததா லறிவற்ற குதாக்கமுடொன்றா. இதில் தோடமெனனை? இவ்வா ஞானியென்பா ரிவரினும் விவேகியாபோலும். இது ஞானமாகுமா, இவா ஞானமெனபதைக் கேட்குமறியார் போலும், அநதவ்ரினும் பிருந்தறியார் போலும். இங்கே குதாக்கமுடொன்பதில், குதாக்கமாவது; ஒழுங்கின்றி வாதித்தல். அதாவது, ஸமரணையையறிச சகசீவபர்த்துள் சகமெனல் யாதெனி, லிதே தோற்றுகின்றதே யது தானெனல். அததற்குரிய பெயரு ளதாயிருக்கச் செகமெனும்பெய றோற்றறபால தெதுவெனில், முன்போல மீண்டும் விடைதரல். இது தோற்றமன்றோ, வுளதேல் காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டெனில், விரலாலிதுதானெனச் சுட்டிக்காட்டல். இவ்விர வுடலன்றி யில்லை, இவ்வுடல், உலகனறி யில்லை, நீ யுடலன்றாதலால், நீ வேறாயிருந் துலகைக்காட்டுகவெனில், இதற்கு நேராக வுததரவின்றிக் கண்டபடி சொ லவாதஞ்செயல். காயத்தாற் சுட்டிக் காட்டவொண்ணாதேனும், வாக்கா லெனுவ காட்டுகியெனில், சொல்லா லிதுவெனக்கூறல். சொல், சுத்தத்தை யன்றி யில்லை, சததம், ஆகாயத்தையன்றி யில்லை, நீ யாகாயமன்றாதலால், நீ வேறாயிருந் துலகைக் காட்டுகியெனில், இதற்கும் முன்போலச் சொல்

வாத்தஞ்செயல. காயத்தாலும் வாக்காலுஞ் சடடிககாட்ட வகையினறே லும், மனத்தாலேனுஞ் சடடி யறிதியெனில், எகனனமெனவரும். மனம் உலகாநிலலாது வேறாயிருந் துன்னவேண்டுமெனில், வேறாயிருந்துதா னுன்னினே நெனவரும். வேறிடம் பாழனறே அங்கே மனமென்கே, உன்னுத லென்கே, காணப்படு முலகென்கேயெனில், முனபோலச் சொல்வாதமவரு ம். இங்ஙனஞ் செய்தலே குதாக்கமென வுணாக. இங்ஙனமாய வழக்கில மூழ்கியெழாதார்க்கு வேதாந்தப்பட்சமிது, சிந்தாந்தப்பட்சமிதுவென றெங் கணந் தெளிதற்கிடந்தரும். ஆதலி னவாவழிச்செல்லா திதனைக் கேளுதி. நீ யுன்னு லறிப்படுபொருளாமெனி னுலகமாம், உலகஞ் சடமாதலி னீயலலை. நீ யுன்னு லறிப்படாப் பொருளாமெனின ஞுனியமாம், ஞுனியஞ் சடமாதலி னீயலலை. இவ்விருண்டையுமறிவ தறிவாதலி னது நீயாமெனபா, அறிப்பிடு பொருண் டலலை யறிப்படாப் பொருண் டலலை யறிப்பொரு ளாகுமெனவும், சொல்லவாகவும், நீனைவளவாகவும் போகாதே யென்பா, அனுபவித் தறிவாய நீயே யெனவுக கூறினா. நீயே யென்பதில், ஏகாரந் தேற்றப் பொருள் இவ்வுரை காணிலன்றிக் குதாக்க மடங்காது. (எசு)

எரு - கவி. அ - கை.

[அறிவாகிய நீனதமஸத்தை யன்றித் துவித்ததிறகுப் பசையின்
றென வுபமானத்தாலிககலியிற கூறுகின்றா]

மதுரமாய் கட்டி சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லா
மதுரமாக் கியவ தற்கு மதுரந்தான சுபாவ மனறே
வதுவிது வெனுஞ்ச டங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்தே
யதுவிது விரண்டு மாகா வகம்பொரு ளறிவாய் நீயே.

(இ - எ.) மதுரமாங் கட்டி. சுட்ட மாப்பணி யார மெல்லாம், எ-து. தித்திப்பாகிய வெல்லககட்டி சோததுச சுட்ட மாப்பலகாரங்கனையெல லாம்:—மதுரமாக் கிய வதற்கு மதுரந்தான சுபாவ மனறே, எ-து. தித்திப் பாககிய வவ்வெல்லககட்டிகுத் தித்திப்பு சுபாவமல்லவா. (அதுபோல)— அது விது வெனுஞ் சடங்க ளறிவாக வறிவைத் தந்து, எ-து. அதுவென்னும பிரமமும், இதுவென்னுங் கூடஸதனும், ஏகசைதன்யத்துக்குச் சடங்குளா தலா லந்தச் சடங்குள ஏகசைதன்ய மாகுமபடி யுன்னுடைய ஞானதிருஷ்டி யைக் கொடுத்தது:—அதுவிது விரண்டு மாகா தகம்பொரு ளறிவாய் நீயே, எ-து. அது விதுவென்னுங் கூடஸத பிரமத் துவிதமாகா தகம்பொருளா கிய தானென்னு மேகசைதனனியத்தை யதுவாகத் தரிசனஞ் செய்தி, எ-து.

வெல்லமானது தனமதுரத்தால மாவைத் தனமயமாக்குவ தெங்ங னமோ; அங்ஙனம் உனது ஞானதிருஷ்டியானது தனது சொப்பிரகாசத் தால் சாட்சித்துவித்ததைத் தனமயமாககுமெனப் பொருள்படநின்றது.

தனமயமாகக், ஏகமாக்கல். இங்ஙன மாகக்லால வெலலப்பலகாரங்கள் மதுரமாதிரிமா நினறறபோலசு, சாட்சித்துவிதங்கள், ஞெப்திமாத்ரி மா நிறகுமென வறிக, இதுதா னததுவித மெனப்படுத்தல். இதனையே யக ம்பொருளெனவும், இதுமெய பொய்யெனப்பதை யறியவேண்டின் நிட்டை கூடுதி, யப்போது நீயே யறிவாபென்பா, அறிவாய நீயே யெனவுங் கூறி னா. சாட்சித்துவிதத்திறகுச சீவேசா சடமாறறபோல, ஏகசைதனயத் திறகுச சாட்சித்துவிதஞ் சடமாகவேண்டுமே, அதனா லது விது வெணுஞ் சடங்களெனப்பட்டது. ஐக்கியமாகக் கியைநதது சாட்சித்துவிதமனறிச சீவேசொனல் பொருந்தாது. அது நேரோயியையும், இது வலிநது வியை யும். வலிந் தியையினுந் துரத்ததாம்.

(க - து.) சாட்சிகள் துவிதமாககாணில், உனதனுபவ ஸபூரிப்பைக் கொடுக்கி ல்லத்தேகமாக விளங்கும். அங்ஙனம் விளங்கலே வியாபகவிளக் கம், அவ்வியாபகவிளக்கமாக நிலனுதி யெனப்பது. (எரு)

எசு - கவி. அ - கை.

[உபதேசிக்க வெடுத்துக்கொண்ட தத்தொமசியென்னு மகா வாக்கியத்தில, தத்தொமென்பதை வாசசியார்த்தம் லட்சி யார்த்தமென விரண்டாகக், வாசசியார்த்தத்துக் கைகயங் கூடாதென விக்கவியிற கூறுகின்றா.]

இத்தநீ தொம்ப தத்தி னிலக்கியப் பொருளா மென்றும் பந்தமில் பிரம மேதற பதந்தனி னிலக்கி யார்த்த மந்தமாந் சீவ னீச னவர்களே வாசசி யார்த்தஞ் சந்ததம் பேத மாவார் தமக்கயிக கியங்கூ டாதே.

(இ - ள) இத்தநீ தொம்பதத்தி னிலக்கியப் பொருளாம், எ-து. இந் தநிலையாயுள்ள நீ யென்னுங் கூடஸதனே தொம்பதத்தினது லட்சியார ததமாம்—என்றும் பந்தமில் பிரம மேதற பதந்தனி னிலக்கி யார்த்தம், எ-து. எப்போதும் பந்தரகிதமாயுள்ள அதுவென்னும் பிரமமே தற்பதத் தின லட்சியார்த்தமாம்:—அந்தமாஞ் சீவ னீச னவர்களே வாசசி யார்த தம், எ-து. முதலீயுள்ள சீவேச னொனப்படுபவர்களே, நீயெனனுந் தொம் பதத்திற்கும், அதுவென்னுந் தற்பதத்திற்கும் வாசசியார்த்தமாம்:—சந்த தம் பேத மாவார் தமக்கயிக கியங்கூடாதே, எ-து. ஐக்கியமாககினும் எப் போதும் பேதமுறுவராதலி னிவாக்குக கைக்கியமென்பதே கூடாது, எ-து.

நீ தொம்பதமெனறதனால் அது தற்பதமெனவும், பிரமந் தற்பதமெ னறதனால், கூடஸதன் தொம்பதமெனவும், அந்தமாமெனறதனால் ஆதி யெனவும், சீவ னீச னவர்களே வாசசியார்த்த மெனறதனால் தொம்ப தந் தற்பதம் நீ அது வெனவும், உணாகொண்டாம். பேதமாவாரொண்ப் பொதுப்படக்கூறினும் சமஷ்டி விவஷ்டிபேதஞ் சாட்சிக்கின்னம்மின் சீவே

சனாக் குறிககப்பெற்றும். பெறவே கற்பித சைதனயொனையிற்று. இது சுருதிபூர்வமாக வுபதேசிக்கப் புகுமாததம்.

(க-து.) ஐக்கிய மினையதற்கெனவும், கூடாமை மினையதற்கெனவுங் கூறியதெனபது. அநதததா லாதிவருவித்தாம். (எசு)

எள - கவி. அ - கை.

[ஐக்கியங் கூடாமைக கே திககவிமிறகூறு கினறா.]

பேதமா னதுவுங் கேளாய் பேராலு மிடங்க ளாலு
மோதரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும
பாதலம் விசம்பு போலப் பலதூர மகன்று நிறபா
ராதலா லிவர்க்கெந் நாளு மயிககியமென் பதுகூடாதே.

(இ-ள்.) பேதமா னதுவுங் கேளாய், எ-து. முன்னாப பேதமென்றே மே யதுவு மினனதெனக் கூறக் கேளுதி —பேராலு மிடங்க ளாலு மோ தரு முபாதி யாலு முடலாலு முணர்வி னாலும, எ - து. சீவேசொனனும் பெயாகளாலும் பூமிமுதலிப் விடங்களாலும், கைலாய முதலிய விடங்க ளாலும், சொல்லுதற்கரிய சமஷ்டி வியஷ்டியென்னு முபாதிபேதங்களா லும், காரணசீரம் காரியசீரமென்னுந் தேகபேதங்களினாலும். பேரறிவு சிற்றறிவென்னு முணர்வுபேதங்களினாலும் —பாதலம் விசம்பு போலப் பலதூர மகன்று நிறபா, எ-து. பாதாளமுஞ் சுவாககமு மெங்ஙன மதிசூ ரமோ வதுபோ லவவள வதிசூர நீங்கிநிறபார்களா—ஆதலா லிவர்க்கெந் நாளு மைக்கியமென் பதுகூடாதே, எ-து. ஆகையா லிவவிருவாக்கு மைக் கியமென்ப தெநநாளுங் கூடாது, எ-று.

பெயா, இடம், உபாதி, உடல, உணவு, என்னுமிவைகளால் தனித் தனி பேதமுடையோ சீவேசா. எனவே, இங்ஙனம் பேதமுற்ற சித்தம் என்று மலலொறுதென்பதைக் குறிக்கப்பெற்றும். அவா பேதமுறுவதா லாயபய னெமக்கென்னையென்னுங் கடாவரி னிதுவிடையெனக்கொள்க. நானெனனதாருலகி லொருவரு மிலலை, அதனை யாராயப் புகுவாரு மிலலை, உளொனில ஆராய்நதாராயநது சென்றுசென்றெட்டாமைமி னனகே பொ ருளலத்தைக் கொண்டனா, கொண்டதற்ற றுவிதபேத மறுதற்கிடமிலலை, இல்லாததாற சிற்றறிவு சிற்றின்பம், பேரறிவு பேரினப்மென்னும் பேத மெங்ஙன மகலும், அகலாததால், சுகம் தனக்கயலென்ப தெங்ஙனநீந் தும், 'நீங்காதாகவே, தேகமே நானென முனபோல வரும், வரவே, ஆண பெண்பேதம் தானேவரும், வரவே, மோகாதிகட கிடமாம், இடமாகவே, பந்தம்பலப்பீடம், படவே, ஆலம்விழுதபோற கெட்டியாம். இவைவெல லாம், நானலதை நானுக்ககொண்ட விபரீதததாலன்றோ; இங்ஙனமாய வுலசாத்தில் உடனமுலில் உடலையனறி நானெனறகுப் பொருளறியா ரொ ள்லத நானென வறிவா. உடலோடொழிந்ததெனில், உட ளுனாகவேண்டும்.

ஆகுமனின், அனனியததா லறியப்படாமலும் அபிமானிககப்படாமலும் உபசரிககப்படாமலும் தானே காததத்துவமா நின்று ஆலிங்கன முதலிய வற்றாலாய சுகபபேற்றை யனுடவிக்கவேணமும் அநுநமினறே. ஆதலின காததா. இதனைத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டனுபவிப்போன காததா. அவன ஆனமா, அவனுடலன்று அவன சிதது. உடல சடம். ஆதலின என னனம் ஒன்றும் போகதாகமுடையோன் ஆனமா. அவனுக்கிவவுடல் நீந குவதாற போகதாக மொழிந்ததோ இலையே ஒழியாதளவு மிதுபோ னாற வுடல யாதேனும் வேணமும். வேண்டவே, எந்நனஞ் சென்னமகல வா அகலாதளவும் அலலலறாது ஆதலால், நானென்பதை யறிந்தேதீரவே ணமும். இதனை மறுத்தற்கிடமின்று. நானென்பதை யுள்ளவாற்றிந்தா லப போது பேதமெங்கே அறிபாதளவு முண்டெனக் குறிப்பிக்கப் பேதங்கா டடப் புகுந்தனரன்றி வேறன்று. அறிவையன்றிச் சீவேசரினறாதலா லந தநாட்டத்தி லேகம். இது லட்சியாராதம். தன்னையறிவேவடிவெனக் கேட்புங் காணுதானுக் கயனுனெனக் காணுமாதலா லவனுக் குபாதி யன ரிச் சீவேசரொன்றகுப் பொருளவேறென நெந்நனமபமும் படாது, ஆதலி னநாட்டத்திற் சீவேசா பெயா இடம் உபாதி உடல உணாவு முதலிய வற்றாற பேதமாகக் காணப்படுவரன்றே, ஆதலிற் பேதம். இது வாசியா

(க - து) லட்சியாராதம் ஏகத்தையும், வாசியாராதம் பேதத்தை யும் விளக்கநின்றதென்பது. இனி யேகமாகக் குப் பேதங் காட்டியதென வறிக. (என)

எ-து - கவி. அ - கை.

[வாசியாராதமெனனும் பேதவாதத்தை மறுத்தற்கு லட்சியா ராதமென நபேதவாதமா நின்றுள்ள மூனிலக்கண வாக கியத்தின் பெயரை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

வடநூலவல லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருளசே ராம லிடராகிற பொருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற கொள்வர் திடமான வதுவு மூன்றாச் செப்புவார் விட்ட தென்றும் விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாததென்றும்பே ராமே.

(இ-ள்.) வடநூல வல்லவாகள சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராம லிடராகில, எ-து. சமஸ்கிருதப் பூரணப்பண்டிதா வாசியாராதத்திற் பிர திவாதிக்கும் வாசகாராதம் பொருத்தமாகாமற் பேசிக் குமாயின்:—பொ ருளாம் வண்ண மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வா, எ-து. பேதநீங்கி யனர்த த மர்த்தநுபமாக விளங்க இலட்சணவாக்கியத்தால் திருத்திப் பொருள கொள்வாகள்:—திடமாக வதுவு மூன்றாச் செப்புவார், எ-து. அந்த லட்ச ணவாக்கியமு மூன்றுவிதமா யிருப்பதாகத் திடமாகக் கலைவல்லோரோ

சொல்வார்கள்:—விட்ட தெனாறும் விடலிலா தென்றும் விட்டு விடாந் தென்றும் பேராமே, எ-து. அவை, விட்டலட்சணையென்றும், விடாதலட்சணையென்றும், விட்டுவிடாதலட்சணையென்றும் பெயாபெறுவனவாம், எ-து.

வாசகப்பொருள் சேராம லிடராதல் எனபது; அவாகள் வாசசிபாரத்தமுழுது முணர்ந்தவிடத் தைபநதோன்றுமாறு; நாமுஞ் சீவராதலி னிப்பேத மென்றகலுதுமோ வெனவரும், வரின, யாமாநென வரும். அடிமைத்திறத்துக் கணர்த்தாமெனின், இதனபலன யாதெனவரும். நலவினீதீவினைக கியைந்த சுகதுக்கமெனின், ஒன்றிலொன் நிலலாமற்போத லப்பயனுக் கியலபு நமசகியல் பிவறறோடு மொத்தணடிருத்தலோ வெனவரும். இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், முதலிய பயனவேறுள, இவற்றிற கியைநத தவம்புரிமி னிவையும வாயககு மடபோ திவ்விடர் நீங்குமெனின், இப்போதிலலாத வப்பய னெப்போது மிருககுமாவெனவரும். அது கேளவியல்லவெனின், யானே யையமமாயிருக்கின்றேன விடையு மையமமாயி னென்செயவேனெனவரும். அதற்குறுகிமொழி யிலலாமற்போதலே யிடராதலெனவறிக. பொருளாமவண்ணமெனறது; எதைச சீவனெனல். எதையீசனெனல். உபாதிசுணமெனின், ஓாமுதலனறே யிவை யோாமுதலுககுத் துணைகருவியாமே யெனவரும். எதுவானு லறிகின்றதோ வதுவெனின், புடைபெயாசசிபா, அதுவும வினேமுதலனறே யெனவரும். விசுதிமுதல பகுதியிறுவாக கிடந்த தத்துவககூட்டங்களெனின், தத்துவசோதனையில் அல்லவல்லவென்று வரலாமா வெனவரும். அறிவெனின், சின்னவறிவு பெரிபவறிவென்று வரலாமாவெனவரும். உபாதியாதியாலெனின், முன்னமே யறிவனறென முடிந்ததே யெனவரும். இங்கே விடைதரற்கு மொழியினமையி னிது லட்சணுவாககியமினறி யமைபாதென்பதுபறியெனக. கொள்வொன்னும் வினைக்கு வடநூலவலலவாகளெனவே, சொல்லுமென்னும் வினைக்குக் காத்தா சுருகியெனககொளக.

(க-து.) லட்சணாத்தமினறித் துவிதபேத மறாதெனபது. லட்சணர்த்தமெனினும், இலககியார்த்தமெனினு மொக்கும்.

வினா.—மீமாம்சத்திலுள்ள கர்மம், பத்தி, ஞானம், எனபவற்றுள் கலை வல்லோரும் ஞானத்தை யேலாததற கேதெனனை?

விடை.—அஃதெட்டாமையற்றி.

வினா.—அதனாற் கலவிஞானத்துக்குச் சிறப்பென்னை?

விடை.—தம்மை யொழுககவழி நடாத்துதலே யென்க.

வினா.—இவனோனு முணரவிடத் திவர்கெய்த பாஷியத்தி லென்சிற

புது

விடை.—இவர்போன்றனர் மதிக்குமதிப்பே யெனவுணர்க.

வினா.—துவிதபாவ முடலிலோ, உணர்விலோ? உடலிலெனின், உணர்மமா, உணர்விலெனின், அவவுணர்வு தன்னை யறிதற்பாலதா; அயலை யறிதற்பாலதா? தன்னை யறிதற்பாலதெனின், அயலெனலுண்டா? அஃதிருண்டாகுமா? இவையெல்லாஞ் சொல்வாதமெனின்?

விடை.—இதற்குமேறே றேன்றாமையின், குதாக்கமென வோராது தாக்கமெனவெண்ணி முன பின்பொருத்தமினறி வாதிபப ரிதுவேய்னறி வேறோ பசையுமின்றென வுணாக. (எஅ)

எக - கவி. அ - கை.

[மூன்று லட்சணாதத்தையு முதாரணமுகத்தா லிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப போடு தென்றுந் தங்கிய சோயந தேவ தததெனென் றுஞ்சொல வார்க ளிங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிர்தமூன றுகாக ளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம பொருளாந் தானே.

(இ-எ.) கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப போடு தென் றும், எ-து. விட்டலக்கணையென்பது; கங்கைக்கண னுள்ளது இடைச்சே ரியென்றும், விடாதலக்கணையென்பது; கறுப்புஞ் சிவப்பு மோடுகின்றதெ ன்றும்:—தங்கிய சோயந் தேவ தததெனென் றுஞ்சொல வார்க ளிங்குதா ரணங்க ளாககி, எ-து. விட்டிவிடாத லக்கணையென்பது; அவெனெனவு மிவ னெனவு நின்றனானதேவதததெனென்று மிவறறை யிங்கே யுதாரணங்களா ககிச சததுக்கள சொல்லுவார்கள —இரதமூன றுகாக ளாலே துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம பொருளாந் தானே, எ - து. இரதமூன்று லட்சணாதத்ததிலுற பிரபலசருதிக்கு முரணயவறபசருதி வாக்கியங்கள னேததும் பொருளாகமுடியும், எ-து.

கங்கை கிககையினின்றேன செவியி லக்கையில தயிர்விற்போள் சததங் கேட்டவளவி லிசசத்தங் கங்கையின்கண னுள்ளதாகக் கருதி நீரி லிருகருமா விடைச்சேரி, கையிலிருக்கும். நீரிலிராதென்புழிக் கங்கைவி ட்டது. அதுபோல, உணருந்தாம முபாதிதோறு மிருத்தலி னஃதுபாதி யின் தர்மமமா, வேறெனறின தாம்மமா? சடமாதலி னுபாதியின் தர்மம ன்றென்புழி யுபாதி விட்டது. (இது விட்டலக்கணை.) இங்கே யுபாதியென் றது, தூலமுதலிய மூன்றுதனுவை. ஒருவன் தனது கறுப்புப்பசுவையும், சிவப்புக்குதிரையையும் பற்றச் செல்லுமபோது, அவைகள் வினாவாகவே ட விவ னலுத்தறின்று அம்மாககமா யெதிரில் வருவோனைக் கண்டு, கறு ப்புஞ் சிவப்புங் கண்டையாவெனக் கேட்க, அதற்கவ னிரண்டு மோடுகின் றதெனக் கூற, இதனால் கருமையுஞ் செம்மையுங் குணமாயிற்றே யஃதோ டிமா, ஓடுதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு வினாமுத லுடலாயிற்றே யஃதலுட

லே குணியெனப்பட்டது, படவே அவன குணத்தைக் கேட்க, குணத்தை விடாது குணியைக்கண்டு விடைத்தானென்றாயிற்று. ஆகவே குணமவிடாதது. அதுபோல, முன்ன ருபாதியனறென நின்றது யாதெனின்: அது மனோவாகுக் காயங்களால் நன்னதென வறிதறகரிதாதலின, குணங்காணமாக வறியவேண்டுமென, நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், சக்து, சித்தி, ஆனந்தம், இவைபோன்ற பரவஸ்துவுக் கியைந்த எண்ணிற்றது குணங்க ளமைக்கப்பட்டன. இவைகளில் யாதானு மோகுணங் காரணமாக வறியநின்றது, பரம. எனவே, குணமவிடாதது. (இது விடாதலக்கணை.) இங்கே குணமென்றது, சகுணங்களை. தேவதத்தென்னும் பெயருடையோ னொருவன், காசியிற் சிலகால மாசனாயிருந்தான். அஃதழவழியா வந்ததுபோலிங்க, அதனால் விந்திவந்த தென்திசையில் கடுந்துறவியானான் எனனுமிடத்து, அவ்வரசவேடமும், அக்காலமும், அவவிடமும்; இந்நரச சன்னியாசவேடமும், இக்காலமும், இவ்விடமும், தேவதத்தனை யன்றி யில்லாமையின், அரசனே சன்னியாசி, சன்னியாசியே யரசன், என்றாகவேணமென்றே; ஆயினும், குடுமபத்திர சன்னியாசமும், சன்னியாசத்திர குடுமபமும், ஒன்றிலொன்றில்லை, இல்லையெனும், இவ்விண்ணுந் தேவதத்தனிலேனோ, உளனெனில், இவ்விண்ணும் தேவதத்தனோ அல்லெனில், இவ்வேயன்றி யவையுளவோ, இல்லையெனில், தேவதத்தன்மாதிரி முண்மை, ஏனைய வேடமுதலிய வனைத்துங் கற்பனை. இவ் னவையல்லதென விடமும், இவ்வேயன்றி யவை யில்லைபாதலின் விடாதும், இருப்பதுபற்றி இது விடமிவிடாதது. இதுபோல, அறிவல்லாத நாளென்ப தெங்குணுமில்லை, உளதே லறியாமை. இலதே லறிவாகடும். எனவே, அறிவையன்றி நாளென லில்லை, நாளென்னு மகம்பாவ மில்லாத வுயிர்களில்லை யென்றாயிற்று. ஆகவே, திணைபா லிடமல்லாத வுயிர்களுளவோ, இல்லவோ? இல்லவெனில், எந்தத் திணைபாலிடங்கட கெனமுமுரியன. யாதுக்கு முரிபதனறெனின், இந்நதவுயிராகிய வறிவு; எந்தக் காலமிடங்கட்கும் பெயாகட்கு முரியது? யாதுக்கு முரியதனறெனின், அப்போதறிவு யாவு மல்லவாகவேணமும். அல்லவெனின், இத்திணைபாலிடங்க ளன்னியமாகவேணமும். ஆகாதெனின், யாவு மறிவல்லவெனவு, மறிவன்றி யில்லையெனவும பெற்றும். அறிவு வுண்மை. அயல் கற்பிதம். அயல்லல வறிவென்புழி விட்டது. அறிவன்றி யயலில்லையென்புழி விடாதது. (இது விடமிவிடாத லக்கணை.) இங்ஙனமுணர்ந் தனுபவித்தல, லட்சியாததம். இங்ஙனமுணராத பாவித்தல, வாச சியார்த்தம். இது நிஜானுபூதி வாக்கியமென்பதை யறியவேணமுன், தினர்தோறும், சகலத்தில யாவுமாயும், கேவலத்தி லல்லாததாயும், நீயாகிறவற் றுநிற்பதைக் காணலாம். ஐயநதிரிபுக் கிடமின்று. இங்ஙனமுணர்நதாரக் கேயிம்மையில்தானே முத்தியென்பதுகூடும். என்னை, “ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் வான நணிய துடைத்து” என்றா திருவள்ளுவநாயனார். ஞானகாண்டமாகிற விம்முனறிலக்கண வாக்கியத்தால, க

மம், பத்தி யெனனு மிவவிரண்டு காண்டமாகிற் வாசசியாராததமனைத்தும பொருளாதற் கிடமுணமையின் இந்தமுன றுகை ளாலே துங்கநூல் வி ரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாத் தானே யென்றா. துங்கநூல், உயாவுநூல். அது, பிரபலசுருதி அது, ஞானகாண்டம் விரோதம், எதிர்மறை. துங்கநூலுக் கெதிர்மறை பதகி, காமம், இவை யறபசுருதி. ஆதலின துங்கநூல் எனபது, பண்புத தொகை. ஞானகாண்ட மின்மேல யாவுமு ரணும். மததததோ, சானது. (எக்)

அ0 - கவி. ஆ - கை.

[இந்த விலக்கண வாககியத்தைமாதகிரம் விடாது சிந்திக்கில்
துவிதபாவ மிறக்குமெனபதை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

பன்னிய சோப மென்னும் பதங்களின் வாசசி யார்த்த மன்னிய தேயங் கால மவனிவ் வென்ப வெல்லாந்
சொன்னவின் விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக் கியமவிடாம லுன்னிழற் றேவ தத்த னெருவனை வெளியாக காட்டும்.

(இ-ள.) பன்னிய சோப மென்னும் பதங்களின் வாசசி யாராததம், எ-து. முனதாக கூறிய சோ, அயம் எனப்பட்டு பதங்களின் வாசசியாராததமாவது, — அன்னிய தேயங் கால மவனிவ் வென்ப வெல்லாம், எ-து. வெவ்வேறான இடமும், காலமும், அவனும், இவனும், எனச்சொல்லப்பட்ட வனைத்துமாம் — சொன்னவின் விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக்கியம் விடாம லுன்னிழல், எ-து. இங்ஙனமாகக்கூறிய விவவிரோதக் கற்பிதநிலைகளை விட்டு முடிவாயுள்ள இலக்கிபாராததத்தை விடாது சிந்திப்பையாயின் — தேவ தத்த னெருவனை வெளியாக காட்டும், எ-து தேவதத்தன் கற்பிதங் க ளல்லாதவி னவனைமாத்திர மவவிலக்கியாராத்தம் பிரததியகூடமாகக் காட்டிவிடும், எ-று.

சோ, அயம், வாசசியார்த்த மெனவே, தேவதத்த நிலக்கியார்த்த மென்றாயிற்று. ஆகவே, சோ, அயம், எனப்பவை, சுததம், அசுததமென்றி றகும். சுததம், கூடஸதபிரமம், அசுததம், சீவனீசன், கூடஸதபிரமத்திற கைக்கிய முரணினித தானேயமையும். சீவேசருக் குபாதி குணங்கள் சமஷ்டி வியஷ்டியாயும், பேதகாரண காரியமாய் மிருததலின், ஐக்கியம் முழுதுமுரணும். முரணுவவசரம், லட்சியார்த்தம். முரணுமவசரம், வாச்சி யாராததம். ஆதலின் தொகையிலக்கியம் விடாமலெனவும், சொன்னவின் விரோதம் விட்டெனவும், இங்ஙனமாய் நிலையாலன்றி யேகசைதன்னியம் விளங்காததலின் உன்னிழற் றேவதத்த னெருவனை வெளியாக காட்டுமெ னவுங் கூறினா.

(க-து.) உணமை விளங்கறபாலது விட்டுவிடாத் லட்சணையென்பது. விளங்கல், தன்னேத்தான காண்டலை. தன்னேத்தான காணுமா நிங்ஙனமெ.

ன விநியாதார், எஹ்நமாய நிலை சொல்லினுங் கேளார். சுரபுரீர் போல வத்தனி யானந்தம் மோழைபோல்வதன்று. இனிக் கூறுநிலையானு முணாக. ச:—அயம், சோயம். இது குணசந்தி. .(அ0)

அக - கவி. அ - கை.

[தற்பதம் தொம்பதமெனது மிருபதங்களும் அவற்றினி லகடியா ர்த்தங்களு மைக்கியத்தை யுணர்த்தற்பாலவென வசிபதங் காட்டுநிலையை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

தத்துவப் பதங்க டாமுஞ் சாட்சியாய்ப் பிரம மான வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னு மர்த்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத மைக்கியங் காட்டும்.

(இ - ள்.) தத்துவப் பதங்க டாமும், எ - து. பேதம் அபேதமெனப்ப ற்றுள் அபேதநிலையை யேற்றற்கியைந்த வவசரத் தற்பதந் தொம்பதமெ ன்னு மிவ்விருபதங்களும்.—சாட்சியாய்ப் பிரமமான வத்துவை விடாமல், எ-து. சாட்சியானின்றுள்ள கூடஸத் பிரமமாக விளங்கிய சுயஞ்சைதன்ய த்தை லட்சியிக்கும் லட்சியம் விடாமல்:—பேத வாச்சியார்த்தத்தை விட்டு, எ-து. சீவேஸவர பேதமாயுள்ள வாச்சியார்த்தத்தைக் கையறவிட்டு.— நித்தமுமதுநீ யாகு நீயது வாகுமென்னு மாததமும, எ - து. எப்போதும் பிரமமே கூடஸதனும் கூடஸதனே பிரமமாம் என்னு மாததமும —அக ண்ட மெனறே யசிபத மயிக்கியங் காட்டும், எ-து. ஏகமென்றே யசிபத மானது துவிதநாசத்தை விளக்கும், எ-று.

சாட்சியாய்ப் பிரம மான வத்துவெனறதலை, லட்சியார்த்தமாயிற்று. பேதவாச்சியார்த்த மெனவே, அபேத லட்சியார்த்தமென வுணர்கொண் டாம். தத்துவப் பதங்கடாமும் அர்த்தமும ஏகமென்றே அசிபதமானது ஐக்கியங்காட்டுமெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. அசிபதமானது; வாச் சியார்த்தத்தை விட்டு வத்துவை விடாமல் ஐக்கியங்காட்டுமென முடிக்க. அது நீ யாகும் நீ யது வாகு மென்பது ஏகாரந் தொக்கிநின்றவெனக் குறி க்கின்றது. லட்சியார்த்தங் கூடஸத் பிரம மெனறதலை, வாச்சியார்த் தஞ் சீவேசொன. றாயிற்று. அசியெனனும் பதமானது ஐக்கியத்தையே காட்டிற்கும் பதம்.

(க-து.) அசியெனனும் பதம்; வாச்சியார்த்தத்திற் பிரமமெனப் பொ ருடந்து, லட்சியார்த்தத்தில ஐக்கியப்பொருளைத் தரும். இவ்வைக்கியத் தை மறுப்பா ரிதனை யேற்றற்கோ ருத்திசொல்லுதம். அதாவது; உடல கேரறு நிறகு மறிவு வுடலன்று, அப்போது பிரத்தியேகவஸ்து. அதனை யறியவேண்டினுன் குறியி லுடலதட்டிமா தட்டாவிடத் தவனாக் கறிவு பவனாக், ஏகமா? பல்வெனில், உபாதி தட்டவேண்டும். இனறெனில், ஏகமா

உவேணமே. இங்ஙனமாவதாலும், அனுபவ மிருத்தலாலும், மறுத்தற்கொணனது. (அக)

அஉ - கவி. அ - கை.

[ஐக்கியத்திற் கியைவ திணையதெனவும், இயையாத திணையதெனவும், உபமான பூர்வமாக விக்கலிற்ற ஈறுகின்றா.]

கடநீரின மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன றுமெப் போது
மிடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்
திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென நிருத்தி டாயே.

(அ-அ) கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே, எ-து. கடசலப் பிரதிபிம்பாகாயமும், மேகசலப் பிரதிபிம்பாகாயமு மித்தை யே—குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன றுமெப் போதும், எ - து. கடாகாயமும் மேகாகாயமு மெப்போதுங் கலம் தேகமாதற்பாலன்:— (அதுபோல்) இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம், எ-து. எவற்றிற்கு மிடமாயுள்ள பிரமமும் கூடஸதனுமாகிய விரண்டு மெப் போது மேகமேயாம்.—(அதலின்,) திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோக மென நிருத்தி டாயே, எ-து. யாதோ ராயமு மினதித் திடமாகச் சுவா னுபூதியாகிய சிவோகமென நிருத்திடுகி, எ-து.

வாச்சியாததமாகிய சீவோசா மிததையாதலா லவாகட கெங்ஙன மைக்கியங் கூறத்தகுமென்பார, உபமானத்தாற் கடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே யெனவும், மேகநீரில் வானென்றதனால், குடவா னென்றதோல மேகவானென்றும் இதனால் கடாகாயமும் மேகாகாயமு முணமையாதலி னிரண்டுங் கூடி யேகாகாயமாகத் தகுமென்பார, குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன றுமெப் போது மெனவும், அதுபோலக் கூடஸதனும் பிரமமு முணமையாதலி னிரண்டுங் கூடி யேகசைதன்னியமாகத் தகுமென்பார, இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகமெனவும், இதுவே ஸதிரமான வனுபூதியென்பார, திடமாகச் சுவானுபூதியெனவும், இதுதா னகம்பிரமமென்பார, சிவோகமெனவும், இதனி னுமேலாயநிலை யெவ்விதத்தினு மிலையாதலி னிருத்திடாயே யெனவுங் கூறினா. சிவ, அகம், எனப்பது, சிவோகமென்றபிற்து. எவ்வுயிருமாகிய வறியும் தேகோகம், பிரானோகம், இரத்திரியோகம், மனோகம், புத்தோகம், முததோகம், பூரணாதோகம், சத்தோகம், சித்தோகம், சாந்தோகம் முதலிய விவைபோலவன பிறவுமாகத் தானாதற்பாலதின் முடிவாகச் சிவோகமெனல சுருதி யுத்தி அனுபவ சம்மதமெனவறிக.

(க-து.) ஐக்கியநிலை-சிவோகமென முடித்துச் சம்மாவிருத்தன ராசிரியொன்பது. இஃதுபதேச முடிபு. (அஉ)

அட - கவி. அ - கை.

[அவ்வுபதேசத்தா லிவன தரிசித்த தீனையதென
விககவியிற கூறுகின்றார்.]

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப பாமந்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாதையுந் தள்ளி யுள்ளிற்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மெனனு
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக கண்டான்.

(இ - ள்.) தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப பாமல,
எ-து. துககநீவிததிக்குத் தஞ்சமா நின்றுள்ள குருநாத னனுக்கிரகித்த
தத்துவசோதனைவழிததாச சென்று சிறிதூ தவறாமல் — பஞ்சகோ சமுங்
கடநது பாதையுந் தள்ளி, எ-து பஞ்சகோசங்கனைய மொவ்வொன்றாகக்
கடந்து அப்பாற றேறறும் பாதையு மொழித்து — உளளிற் கொஞ்சமா
மிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரம மெனனு, நெஞ்சமு நழுவி, எ-து. உள்ள
த்தினகண னெழிந்த பறறுககளன்றி மிச்சமாக வொதுங்கி மறைந்து
நின்ற அற்பவாசனா விருப்பையும் விட்டுக் கூடஸ்த பிரமமெனனு நீனைவும
மெல்லநழுவி:—ஒன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக கண்டான், எ-து. ஏகமாகப்
பிரகாசித்துநின்ற பரிபூரண சைதனியத்தை யககண்ணுல தரிசித்த
னன், எ-து.

தத்துவவழி, ததவமசி யென்னும் வாங்கியவழியைத் தபபாமல, கட
ந்து, தள்ளி, விட்டு, நழுவி, கண்டான் எனமுடிக்க. கொஞ்சமா மிருப்பெ
ன்பது போனதொழிய மீந்த வாசனை. நழுவுதல் சத்தசங்கற்பமுஞ்
சிறிது சிறிதகலல். ஒன்றாய் நின்ற பூரணத்தைக கண்டானென்பது திரிபுடி.
யிழப்பைக் காட்டநின்றது மெய்யே, கண்டானென்புழிச் காணுதல் ஞா
னம், காணப்படுதல் ஞேயம், காண்பான் ஞாதூரு. இங்ங்ன மிருக்கத்
திரிபுடி யிழப்பென லெங்கனங்கூடும் இது சொப்பிரகாசத்தின் மகிமை.
என்னை, “அத்துவித வததுவைச சொப்பிரகா சத்தனியை” என்றா தாயு
மானவா. உள்ளத்திலென்பது உள்ளிலென விடைகருதையா நின்றது

(க-து.) குருநெரிச்சேறலா லாய பயனைக் கண்டனெனப்பது. இது
தான் ஞானகதப்பிரததியடசமெனப்படுதல். இதனையறியாதானொனசொ
லினு மெனனை, இதனைத் தானே தானாகவிளங்கலென்பா சத்துக்கள். (அட)

அச - கவி. அ - கை.

[முன்னா விளங்கிய பிரததியடசஞானத்தின் பின்னா வினைந்த
வனுபூதிநிலை ளீனையவென விககவியிற கூறுகின்றார்.]
அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுக்கர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற குருவுங் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான்.

(இ-ள.) அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழந்தியே யகண்ட மாகி, எ-து. சொப்பிரகாச வெழுச்சிக் கனுபவமாயுள்ள தடையற்றவானந்தப் பிரவாகத்தில் மூழ்கி, மூழ்கவே யகண்டபரிபூரணமே தானாகி—தனுக்ரணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து, எ - து. தனுக்ரண புவன போகங்கள் முதலிய சகல கற்பிதமு நசித்து —சித்தாய மனதுபூ ரணமாய, எ-து. தெரிவே வடிவாகியும் சினமாதிரிமானதால் மனது பரிபூரணமாகியும்.—தேக மா னசுற குருவுங் காண, எ - து. பூரணமே மானிடத் திருமேனிகொண்டெ ழுந்தருளிய சறகுநூந்தனுங் காணும்படி —நனவின்ற சுழுத்தி யாகி நன ம்கன சுபாவ மாண, எ-து ஹங்காமல துங்குதலாகிய நனவிறசுழுத்தி நிலைபாடுகொண்டு சமபுத்திர னின்று தனது சுபாவமாகிய நிரதிசயானந்த வடிவமாயின, எ-து

பிறியபந்தக் கொருவ னோநாள தேவகதியால் தனக்கு விழிவர அத னால் பூத்தினகரணைக் கண்டாங்கு இவன ஞானதினகரணைக் கண்டான், அவனுக்குப் பயக்கப்படுத்திக் கொடுக்க மின்றே அங்கு மிவனுக்கு மின் றும், இன்றாகவே யிவனுமாய வனுபவானந்த மவனுக்குச் சற்றே, அது போ லிவனுக்குச் சற்றே அன்றதலின் அனுபவானந்த வெள்ளத் தழந்தி யே யகண்ட மாகி யெனவும், அவனுக்குச் சூரியப்பிரகாச மேலீடு ஆன நதமேலீடு முண்டாகுமன்றே அம்மேலீட்டால் தனுக்ரணத் தானகு மிரு க்க அவனுக்குக் காணுமா இவனுக்குக் காண, காணுதலின் தனுக்ரணங்க ளாதி சகலமு மிறந்தெனவும், அவனறிவு சூரியப்பிரகாசமானின்று பூரண மாகுமே, அதுபோல விவனிவிழ, ஞானசூரியப்பிரகாசமாயப் பூரணமாக லாமே, ஆதலின் சித்தாய மனதுபூ ரணமா யெனவுங் கூறினா. ஊன விழி த்திறப்புகே யிவ்வளவு வியப்பாயின ஞானவிழித்திறப்புக் கெவ்வளவு கோடி வியப்பாகலாம். இதனைத் தெரிவிக்க விவ்வுவமை கூறினோம். இங்ங னமாய ஞானனுபவ மில்லா ரொங்கு மிதனை யேறபா என்னை, “முகக் கனியும் பற்றசோறு முனப்பிருக்க நாயருநதிக், கக்கிய சோறறைக் கருது வா எக்கலைக்கும், எல்லாப் பொருட்கு மிருமபொருளாய் மெனனது, வல்லார்க் கடிமை புகுவா” எனறா சொற்பானந்தா. தானாகி வறிவைக் காணுதா அறிவுக் கறிவெனக் குழறி ஞானவரம்பைக் காணுது வாளாபோ யினா. இவரை ஞானியென நேறபா ரிவாபோலவா. இவா “மோனமெ ன்பது ஞானவரம்பு” என்னும் பிரபலசூத்திர முடிவை யெவ்வளவு மெட்டு வா. ஆயி னிவாசூறு மோனமோ இதனுக்குக் கீழாய் மோனவகையுளா னது. இவருந் தானுநந்தமென்பா, இஃதயலையோ தன்னையோ? தன்னை யெனின தானே சச்சிதானந்த மெனனாகரா? அயலையெனின் தானாகி வறிவை யளவைகளா லளந்து தனக்கயல காட்ட வலியுண்டாகவேண்டும், வலியின்றேல் சமமா விருக்கவேண்டும். தா னறிவு, அய லானந்தமெனின், தனக்கானந்த மன்னியமாகவேண்டும். அன்னியமாயின் தா னுநந்தமெ னனா திருக்கவேண்டிட. நல்லது, தனக்கயல சிவம் அது சச்சிதானந்தமெ

னின் தானெனவாகவேண்டும். சத்துரு சித்தெனின, அநதசசிதது தனனை யறிதற்பாலதோ அன்னியததையோ? அன்னியததையெனின, அப்போது சடமாகவேண்டும். சடமெனின சததெனப தசததாகவேண்டும். ஏனெனின, தன்னால் தானறியப்படுவது சதது. அன்னியததா லறியப்படுவ தச த்து. அசதது சடததையா சத்துசிததெனனல. இப்பமத தானிருக்கு மய லைச ஈசசிதானநதமெனலும போதும். இதுநிறக பின்வரு மரபோது விளக்குதும்.

(க-து.) நனவிற சுழுததிரிசையோடு சுபாவர்லையு மெய்திறதென்பது

அரு - கவி. அ - கை.

[இவ்வாறாய் நிடடைதெனிற தாசிரியரை வணங்கி நிக்
மொனறுசொலவானுயினு னெனப்பதை யிக்கவியிற
கூறுகின்றா]

அளிமக நெடுமபோ திவ்வா றுனபின மனது மெல்ல வெளியில் வந்திடவு ணார்து விமலதே சிகனைக கண்டு துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழந தெழுந்து சூழ்ந்து குளிர்முகச் சுவாமி கேடகக் கும்பிடடு நினறு சொல்வான்.

(இ-ள்) அளிமக நெடுமபோ திவ்வா றுனபின மனது மெல்ல வெளியில் வந்திட வுணரது விமலதே சிகனைக கண்டு, எ - து. அனபுள்ள புத திரனாகிய மாணுககன வெருநேர மிநநனமாய் நிடடை புரிந்தபின்னா மெல்லத் தனது மனம் துரியாந்தததினினது துரியத்திலவர் அதினினது சாமானியமாக விஸமரணையிலவர் அதினினதும் விசேடமாகச் செகததாக ஸ்புரிகக அதினினதும் பௌதிகமாக ஸ்புரிகக இகநனம் ஸ்புரித்ததன லுலகை நனகுணர, இநநன முணரநததனலை கநங்கரகிதமாக விளங்கிய குருநாதனைக கண்டு — துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழந தெழுந்து சூழ்ந்து, எ-து. கணகளினின்று மானநதபாவப்பரு சொரியத் திருவ டிகளை யஞ்சலியோடு வணங்கி மீண்டெழுநது வலம்புரி யிடம்புரியாகப் பிரதட்சணமவந்து:—குளிர்முகச் சுவாமி கேடகக் கும்பிடடு நினறு சொல்வான், எ - து. உபசாரதவநததையுடைய குருநாதன கேட்கும்படி யஞ்சலிகரத்தனக நினறுகொண முதனைச்சொல்லுவன, எ-று.

உணரது கண்டு தொழுது வீழந் தெழுநது சூழ்ந்து கும்பிடடு நினறு சொல்வான் எனமுடிததல சிறப்பேயனறித தனிததனி வினைமுறறுக்குத லிற் சிறப்பிலையாதலின ஒரு வினைமுறறுக்கி முடித்தாம். (அரு)

அசு - கவி. அ - கை.

[இங்கனமாய் வுதவிகளுக கைம்மா றறியேனெனத்
துதித்தலை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

ஐயுனே யெனது ளேநின் றனந்தசென் மங்க ளாண்ட
மெய்யுனே யுபதே சிக்க வெளிவநத குருவே போற்றி

யுயயவே முத்தி நல்கு முதவிக் கோ ருதவி நாயேன்
செய்யவே றொன்றுங் காணேன நிருவடி போற்றி போற்றி.

(இ-ள.) ஐயனெ யெனது னேனின் தனந்தசென் மங்க ளாண்ட மெய்
யனே, எ-து. கர்த்தனே அடியே னுளத்தகலாது ின் தனந்த செனமங்க
டோறு மாண்புநத மெய்யனே —உபதே சிகக வெளிவந்த ஞருவே போ
ற்றி, எ - து எனனை விளக்கவிகக எளிதி லெழுந்தருளிய ஞருநாதனே
நமஸக்காரம் —உயயவே முத்தி நல்கு முதவிக் கோ ருதவி, எ - து. பிறவி
யினினையுமபடி ரி ரதிசயானந்த மாக்குவித்த வுதவிக்குப்பதிவதவியை —
நாயேன செய்யுமா றொன்றுங் காணேன நிருவடிபோற்றி போற்றி, எ-து.
நாயபோலவஞ்சியயான செய்யும்படியான மாககம் வேறொன்றுங் கண
டிலன ஆதலின் தேவரீர திருவடிகளுக்கு நமஸக்காரம் நமஸக்காரம், எ-து,

பிறவிகடோறு மெனதுனேனின் றுண்டதென்பது, ஏற்றறபாலதோ
தளளறபாலதோ ? தளளறபாலதெனில், யாவரு மிங்ஙனமாய் சுவானுபூதி
யெளிதிற் பெறலாமே; யா னெளிதி லிமமையிற் பெற்றது, பிறவிகடோ
று மெனத்திவைத் திருத்திவந்தமையால ஏற்றறபாலதேயென வழிக.
இதனாலன்றோ வுபதேசிகக வெளிவந்த ஞருவே யென்றா. இதற்குக் கை
மமா நிவ னநிவாயவிடதது வே றினமையின், உயயவே முத்தி நல்கு முத
விக் கோ ருதவி நாயேன செய்யுமா றொன்றுங் காணே னெனப்பட்டது.
இதனினு மேலாய வுதவி யினறென்பதைச் சுருதி யுத்தி யனுபவத்தாற்
காணலாம். இவ்வனுபவ மத்துவித்ததி லொழிய வேளையவிடத் தின்றெ
ன்பதை ஞாயஞ் சோதனையாற் காணலாம். (அசு)

அஎ - கவி. அ - கை.

[அதற் காசான சொரூப ிட்டனாக மாறுதிருப்பதனினும் வேறு
கைமமா நிலையெனவிககவியிற் கூறுகின்றா.]

கிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
துட்டமாந் தடைகண் மூன்றும் தொடராமற் சொரூப ஞான
கிட்டன யிருப்பா யாகி னீசெயு முதவி யாமே.

(இ - ள.) கிட்டனிவ் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கி,
எ-து. மாணுக்க னிங்ஙனங் கூற வதற் காசிரியாமகிழ் தவனைப்பார்த்து:—
கிட்டவா வென விருத்திக் கிருபையோ டருளிச்செய்வார், எ - து. கிட்ட
வாவென்றவனை யருகிலிருத்தி மிகக் கிருபையோ டினனு மூறுதிமொழி
கூறலாயினா:—(அதாவது,) துட்டமாந் தடைகண் மூன்றும் தொடராமல்,
எ-து. மிகக் கொடியனவாகிய தடைகள் மூன்றுள், அவை மூன்றும் நின்
னைத்தொடராமல்:—சொரூப ஞான கிட்டன யிருப்பாயாகி னீசெயு முத

வியாமே, எ-து. சொரூபஞான ரிடடையில் மாறாதிருப்பையாயி னதுதா னீசெய்வதாகிய வுதவியாகும், எ-து.

சொரூப ஞானரிடடையாவது;—அறிவே வடிவாபவினங்கல. உண மைஞானிகள் வேண்டுங் கைமமா நிதனையேயனறி வேறனறென்கருதிக் கநின்றது, இவாகூறிய கைம்மாறு. எனவே, பொருள் புகழ் அடிமை முத் லியவை வேண்டியனது. இவை வேண்டினோ அனுகிரியொனப்படுவோர். இவரே யுலகிற பெருமபானமையோர். அவாரியா. ஆதலி னநநிலை வழு வறகவென்றாயிற்று. வழுவறகவென்றது, நீ வழுவின அநநிலைவழுஉம, வழு வின் முனபோற சகந்தோனறும், தோனறின் அகமமதை யுண்டாம், உண டாயின பறதவினைவுக் கிடமாம், இடமாயின தவனையாம், தனையாயின பிறவிக்கிடமாம், இடமாயின ஒழிவின்றும், இன்றாயின அமைதியின்றும், இன்றாயின ரித்தியதிருத்தியின்றும், இன்றாயின் அல்லலே யொழிவின்றிய பயனமுடியு மாநிலைப பறறியென்க.

(க-து.) நீ வழுவாதிருப்பினும் தடைக் கிருப்பதால் வழுவுசெய்யும், செய்யினும் முன்ன ரவைகளால் நீ பட்ட வருத்தத்தை யுன்னுக, உன்னி டுல சொரூபரிடடனுயிருப்பை, இருத்தலே கைமமாறென்பது. (அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனந்தெளிந்த ஞானமு நழுவுமோவென றையுறற மாணு

ககனேரோககித் தடைகள்வரில் அனுபவநழுவுமென

மீண்டுங் கூறுதலை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

நீநானென் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கு நானாகத் தெரிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான றானாகும் பிரம ரூபஞ் சறகுரு தாலாற் றேனறு மாணுவந் தடைக் ஞண்டே லனுபவ முறைத்தி டாதே.

(இ - ள்.) நீ நானென் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா யெங்கும், எ-து. நீயென்றும் நானென்றும் கூறப்படும டேதமிரண்டினறி யெங்க ணும் பரிபூரணமாக வியாபித்துநிற்பது.—நானாகத் தெரிந்த ஞான நழுவு மோ குருவே யென்றான, எ-து. எனது சொரூபமாகத் தெரிந்துகொண்ட ஞானமானது நழுவிப்போகவுங் கூடுமா? எனது குருமுகாததமேயென்று மாணுக்கன் கேட்டான்.—தானாகும் பிரம ரூபஞ் சறகுரு தாலாற் றேன றும், எ-து. தானேதானாக விளங்கிய பிரமஸ்வரூபமானது சறகுருவின லும் பிரபலசுருதியினுங் காணப்படும:—ஆனாலுந் தடைக் ஞண்டே லனுபவ முறைத்திடாதே, எ-து அங்ஙனங் காணப்படுவதாயினும் அதனை மறுக்குந் தடைகளுள், உளவாகவாயக்கி னனுபவ முறுதிப்படுமா? வுறுதி ப்பட்டாதே, எ-து.

தத்துவங்களினைதையு மாராயநது தெளியததருவது ஞானமன்றி வேறன்று. அந்நானத்தையன்றி நானெனபது வேறன்று. அந்தநான பகிாமுகத்தில் நானீயென விரண்டாதற கியைநத கண்டங்களாயும், அந் தர்முகத்தில் நானீயென விரண்டாதற கியையா தகண்டமாயும் நிற்ப தால் இங்கே முதத்திசைக கியைநதவாறு நீநானென றிரண்டிலாம னிறைநதபூ ரணமா யெங்கு நானாகத் தெரிநத ஞானமெனவும், அந்நா னதிசையிலும் ஞானதிசையினு முள்ள நானெனல அவவவவாறு விளங் கும, விளங்கினு மவை தானன்று தன்னையன்றி யவையிலலை, ஆதலி னமு வும். இந்நிலை பேதங்களினைததும விளக்கத்தக்கது ஞானானுஷ்டானம். இவ்விளக்கத்தில்தான ஞானானுஷ்டான ரகிதமாயிருக்கவேண்டும், இங்ஙன மாகவேண்டுநீலை ஞானானுஷ்டான மினறியக்கண னுறுதிபடாது அது பற்றித் தடைகளுண்டே லனுபவ முறைத்திடாதேயெனவுங் கூறினா.

(க-து) தடைகளவயத் தாகாவிடி லனுபவ நிலைக்குமெனபது. தூலா ல மாத்திரமெனின அனுபவமவராது. சமகுருவால மாத்திரமெனின சா ன றோனுபவமு மிதுதானே எனனு மையநதீராது. ஆதலிரண்டு மின்றியு மையாது. இது தெளளியோராகடமை. (அஅ)

அக - கவி. அ - கை.

[தடையென லினையதெனவும், அதனைக்கெடுத்த லினையதெனவு மிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

தடைகளே தெனிலரு ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள் படாசெயு மந்த மூன்றும் பலசன்மப பழக்கத் தாலே யுடனுடன் வரும்வந தக்கா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத் திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல சிந்தித்தத மெளித லாலே.

(இ-எ.) தடைகளே தெனிலரு ஞானஞ் சந்தேக விபரீ தங்கள், எ-து. தடைகளயாதெனில, அருஞானம் சந்தேகம் விபரீதமெனபன —படாசெயு மந்த மூன்றும் பலசன்மப பழக்கத் தாலே யுடனுடன் வரும், எ - து. துன்பத்தையே வினைவிகு மந்தமூன்றுவிதமும் அனந்தசெனமப பழக்க த்தினு லடிக்கடிவரும். — வந்தக்கா லுயர்ஞானங் கெடும், எ - து. வந்தால் மேலாய ஞானப்பிரகாசங் கெடும்.—(ஆதலின்) அவற்றைத் திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதலாலே, எ - து. அம்மூன்றையு முறுதியாக நின்று கெடுத்தலசெய்தி கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதல என னு மிம்மூன்றேதுக்களானும், எ-து.

அருஞானம், பொதுவாகப் பழுதையைப் பாம்பெனவும், கட்டை யைக் கள்ளெனவுங் கோடல. சந்தேகம்; பழுதையோ பாம்போவெ னவும், கட்டையோ கள்ளனாவெனவுங் கோடல. விபரீதம்; ஸ்திரீமா கப் பழுதையன்று பாம்பெனவும், கட்டையன்று கள்ளெனவுங்கோ

டல, கேட்டல; சிரவணமாகிய சடவிதலிங்க தாற்பரியம். சிந்தித்தல; மனனமாகியபுத்தி நாககம் அனுமானமெனப்பன. தெளிதல; நித்தியாசனம் சமாதி சாட்சாதகாரமெனப்பன. நித்தியாசனம்; மந்திரயோகம் பரிசயோகம் பாவயோகம் அபாவயோகம் மகாயோகமெனப்பன. சமாதி; சுவவிகற்பசமாதி நிர்விகற்பசமாதியெனப்பன. சாட்சாத்காரம்; சீவன முத்தி விதேகமுத்தியெனப்பன.

(க - து.) தடைமாரக்கமும் அதனைக் கெடுக்குமாரக்கமு மினையவை னத் தெரிவித்தாரொன்பது. கணமும் விடாதுபழகுக வென்றாசான் றோ. (அக்)

கூ0 - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனஞ் செயயாவிழிற பந்த நசியாதெனப்பதற்
சூவமை யிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

அக்கினிக் கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தீயால் வந்தபந் தமுமவே வாது
சிககெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த றெளித் லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே.

(இ-ள.) அக்கினிக் கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது, எ - து. மந்திரத்தினு லக்கினிக் கட்டுப்படுமாயின சிறுதுருமபையு மெரிசுக்கமாட் டாது - (அதுபோல), மக்கின ஞானத் தீயால் வந்தபந் தமுமவேவாது, எ-து. ஞானாக்வினி மந்தப்படுமாயி னக்கணத்தெழுந்த பந்தம் தீனைத்து ணையாயினு மதனை யெங்ஙன மெரிக்கும், அதனு லெத்தெங்ஙனமெரிபும் - (ஆதலின்), சிககெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தல தெளித் லாலே, எ-து. உடனே சான்றோரா லிடைவிடாது பழகிச் சந்தேகங்களைக் கேட்டலும் விடையைச் சிந்தித்தலும் சிந்தித்தவாறு தெளித்தலுமாகிய விவவேதுக்க ளால:-விக்வின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே, எ - து அனு பூதிக்ருத் தடையாயுள்ள அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமெனப்பவற்றைப் போக்குதலெய்தி, எ று.

ஞானம் அக்கினியாகாவிழின பந்தம் நீறாவதெங்ஙனம், நீறாகாவிழின சின்மாததிரமாகச் சகலமும் விளங்கலெங்ஙனம், விளங்காவிழின அல்லலற று மன மமைதிபெற லெங்ஙனம், இன்றேல் ஞானசாதனத்தா லென்பயன், ஆதலின் சான்றோர் பலரும் ஞானத்தழலென்றார். இதனை மறுப்பா ரனு பவித்தறியார். பிரமமெனினும் ஞானமெனினு மொக்கும். எனனை, “பிரம நேயப் பிரம நெருப்பிடை, பிரம மாகிய மந்திரத் தனனினுல, பிரம மாய சருவுடன் பெய்துபின், பிரம மேயடை வாருளா பினனுங்கேள்” எ - ம. “அறிவு தாகிய வங்கியி லேகொள், அறிவையேசில ராகுதி பண்ணுவா, செ றிவ தாஞ்சமத்தீயிடை யோசில, றொறிய தாய புலனகளை யீவாகள்” எ-ம.

கூறினா கண்ணபிரான. மக்கின ஞானத்தீயால எனப்பாடமோதி யுரை
கூறினம். வந்தபந்தமும் வேவாது என்றதனால் இனிவரும் பந்தமும் வேவா
தெனப் பொருடரலால் எதிராதுதழீஇய வெச்சவுமமையாயிற்று. (௯௦)

௯௧ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளி னிலக்கண மினையவெனத் தனித்தனி
யிக்கவியிற கூறுகினரா.]

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் பிவதஞ் ஞானம்
குரவன்வாக கியநம் பாமற் குழம்பின மனஞ்சந தேகந்
திரமறு சகமெய் யென்றுந தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர்.

(இ-ள.) பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் பிவதஞ் ஞானம், எ-து.
சைதனியத்தைக் கணிகண டிதுநா னிதுநானெனக் கொள்ளுந திட
பாவனையை மறைத்துத் திணைபாலிட பேதங்களைக் காட்டுவது, அஞ்ஞான
மெனப்படுவது — குரவனவாக கியநம் பாமற் குழம்பின மனஞ்சந்தேகம்,
எ-து, ஞானஞ்சிரிய ருபதேசமொழியை நம்பாமல் கலங்கின மனதே சந
தேகமெனப்படுவது — திரமறு சகமெய் யென்றுந தேகநா னென்றும்,
எ - து. நான்குசூலத்து நீலையிலலாத செகத்தை மெய்யெனவும், ஸதூல
தேகத்தை நானெனவும் — உள்ளே விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்
பா மேலோர், எ-து. அகத்திற கலங்கிய அநதமயக்கமே விபரீதமெனப்
படுவதெனக் கூறுவாசானரோ, எ-து.

பேதம், அபேதமென விருவகை அவற்றுள், உபாதான மூபாதேயமெ
னத் தோன்றாமை பேதமும், தோன்றுதல் அபேதமுமாம். அதாவது;
கடபேதங்களை மணனெனவும், பணிபேதங்களைப் பொன்னெனவு முணரா
மை, தோன்றாமை. உணாதல், தோன்றுதல் சைதனயவிளக்கமே பரமென
பதோ, ஆனந்தப்பெருக்கே பரமெனப்பதோ எனக்கலங்கல சந்தேகம்.
இவற்றுள்ளொன்றும் நீலையுறமை விபரீதம். இம்மூன்று முறையா கொங்கு
மிலா, இதனைக்காட்ட இங்கே விளக்கியதெனக். (௯௧)

௯௨ - கவி. அ - கை.

[அத்தடைகளைக் கெடுக்கத்தக்க கேட்டல் முதலியவற்றி
னிலக்கண மினையவென விக்கவியிற கூறுகினரா.]

தத்துவ வனுபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பா
ரொத்துள பொருளு கததா லுசாவல்சிற் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தயிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே.

(இ - ள்.) தத்துவ வனுபோ கந்தான சாகித்தல கேட்ட லெனபார், எ-து. தத்துவமசியெனனு மகாவாக்கியானுபவம் விளங்க விடாது நிட்டை கூடலை கேட்டலெனவும்:—ஒத்துள பொருளு கத்தா லுசாவலசிர தித்த லெனபார், எ-து. பேதமாகா தொத்துநின்றனள அசிபதாரத்தமாகிற வை க்கியப்பொருளி லையமுறி லதற்கியைநத யுத்திகொ டாசான்பால விசாரித தலை சிரத்திலெனவும்:—சித்தமே காரத மான தரிசனம் தெளித லெனபார், எ-து. அந்நன்ம விசாரிததுச சிந்திக்கச சிரதிகக வையந தங்கற கிடமின்றாக வககணமே விபரீத மகலுமாதலின மனமானது சாவகறபி தமு மிறநதவிடததுச சதோதயமாக விளங்கு மேகாரத தரிசனத்தைத தெளிதலெனவுங கூறுவா சத்துக்கள், எ-று.

ஆசான்பார் கேட்டவாறு நிட்டை கூடலை கேட்டலெனவும், ஐக்கி யங் கூடுமா நெருங்குமெனச சிரதிக்க வுசாவலைச சிரதித்தலெனவும், அந்நன்ம சிந்தித்தலாலாய பயன சித்தமயக்கந்தாரது சுயம்பாவிளங்கலைத் தெளிதலெனவுங் கூறினா. இங்கே அருளுனம், சந்தேகம், விபரீதம், என பன மூன்றும் பந்தம். கேட்டல், சிரதித்தல், தெளிதல் எனப்பனமூன்றும் முத்தி. இந்தப் பந்தமுத்தி யெய்துவது செயற்கையாலோ இயற்கையாலோ? இயற்கையாலெனின், விதி ரிடேதம் வேண்டுமென்றே. செயற்கையாலெனின், இந்தச்செய்கைக்கு வினைமுதல சீவனோ ஈசனோ? ஈசனெனின், பிறந்திறநதானென் றிருக்கவேண்டும். சீவனெனின், பந்தத்துக்கா முத்திக்கா? பந்தத்துக்கெனின், முத்திக்கோ? ஈசனெனின், இவன் வினை விப்பானேன, அவனதை யழிப்பானேன. சுபாவமெனின், முடிவுதானி னோ? இனமெனின், உபசாரதமின்றாமே; இன்றாயின் அல்லலறிநுப்பதற் கிடமின்றே; ஆதலின், இங்நன்ம வாசித்துத் தெளிவதினு மூடனாயிருக்கை மிகவுந்ந், இங்நன்மனது; நானல்லாதவுடலை நானெனப்பிமானித தழுந்திய தெந்தவுணாவோ அநதவுணாவா லப்பந்தத்தைக் கெடுக்கவேண்டு மென்றி வேறொன்றாலென்பது மூடம். எங்நன்மெனின், அவனவனபந்த மவனவனால வினைத்தனமேல அவனவனபந்த மவனவனாற் களைதலொண்ணுது. தேகோகபாவத்தோற்றம் உடலாலோ உணாவாலோ? உடலாலெனின், சடம். உணர்வாலெனின், தகும். அந்தவுணாவுதானே யுயிர். அநதவுயிர் தேகநீக்கத்தில் தேகோகபாவவிழப்பு; தன்னாலோ வேறொன்றாலோ? வேறொன்றாலெனின் னனுபவ மிருக்கவேண்டும். தேகோகபாவந தன்னாலாயதால் தன்னு லிழப்பாகவேண்டும். அநதவிழப்பே மரணவாதனைக்குறி. சிலருக் கிவ்வாதனை யில்லாமையுமுண்டு. தமரகவாயவினாலேனும் மூச்சுஸ் தம்பித்தலாலேனும், ஞானநாட்டத் தறுதியாலேனு மெனவுணாக. பெண்ணி பிள்ளை பண்டங்களி லவனவன வைத்தபாசம் ஆனவனதுழி யவன வனை வதைக்கக் காண்கின்றோம். தன்னால்வந்த பந்தந் தன்னால்விவ்றும் ன்றி வேறொன்றாலாகாது. தன்னாலுபவித்தேனும் ஞானக்கினிகொண டெரித்தேனுமென வுணர்க. என்னை, “தன்னால் வினையுஞ் சகசீவபரந், தன்

ஞ லழியுந் தனதாம் விழியால, என்னு லெனையெனனி லெனக்கருளும், மன்னே யடியே னபய மபயம்” எனரூரத்ததுவராயா. தன்னுல்வினந்தது; அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதமாதலி னவை தன்னு லழியவேண்டுமென் பதுபற்றிக் கேட்டல சிந்தித்தல தெளிதலசெய்தி. இங்ஙன மனுதினமுஞ் செயவையாயின் நிர்வாணம் பெறுவாயென்றா. ஏனையோ ரனறெனவில் கநறகு நீயேயெனப் பிரித்தலின பிரிநிலையேகாரம். இந்த ஏகாரத்தா லவ னவனபநத் மவனவ னதுக்கவேண்டுமெனபதாயிற்று. இத்தனை யறிந்து செய்தி. (கூட)

சூட - கவி. அ - கை.

[ரித்தமு மிகுநன முயலவேண்டுமெனநீர், முடிவின்றே
வெனற மாணுககனேரோககிக காலவரையறை
யிககவிழிற் கூறுகின்றா.]

எத்தனை நாணஞ்ர தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்பை
யத்தனை நாணம் வேண்டு மப்பாலோர செயலும் வேண்டா
ரித்தமும வெளிபோற் பற்றா ஞேயமாத திரமாப்ச சீவன்
முத்தரா னவாவி தேக முத்திபெற றிருபப றென்றும்.

(இ-ள.) எத்தனை நாணஞ்ர தாவு ஞானமு மிருக்கு மென்பை, எ-து. எவ்வளவுகாலங் காண்பானுங் காட்சியு மெனனைவிட்டகலவிலலை யென்பை யோ —அத்தனை நாணம்வேண்டு மப்பாலோர செயலும்வேண்டாம், எ-து. அவ்வளவுகாலமு மிவவிடைவிடாமுயற்சி வேண்டுமேபனறித் திரிபுடி யறி லப்பாலோர முயற்சியும் வேண்டுவதின்று —ரித்தமும் வெளிபோற் பற்றா ஞேயமாத திரமாப்ச சீவன் முத்தரானவா, எ - து. எப்போதந் தனனை யொன்று பற்றினுந் தானொன்றையும் பற்றாத பூதாகாயம்போலச் சகலகற்பிதங்களுந் தனனைப்பற்றினுந் தானொன்றையுமபற்றாதசிதாகாயமா ததிரமாகச் சீவகற்பிதங் கடந்தசீவன்முத்தராக —விதேகமுத்திபெறறிரு பபொன்றும், எ - து, விதேகமுத்திபெறறுக காலவரையறையினறித்தா னேதானுகவிளங்குகிறபா, எ-து.

விடயமபயனுகபபெறில் ஞானஞ்ஞானமவேண்டும, அறிவுதனைத்தா னேபயனுகபபெறில் ஞானஞ்ஞானம்யாதுக்கு. எனவே, தானேஞானஞ் ஞானஞேயமெனப்பெற்றும். விடயநதனதுகற்பிதமாதலினதிரிபுடிவேண் டும். ஞானநதனத்திட்டானமாதலினதிரிபுடிவேண்டுவதின்று. திரிபுடியை த் தனது விருத்திஞானத்தைக் கொடுத்தகுகாணில் அனைத்துஞ்சொப்பி ரகாசமாகவிளங்கும். அங்ஙனங்காணுவில திரிபுடிமயமாநிற்கும். இத்தனை த்தினவனுபவத்திற்காணலாம். ‘புராணம்போ னம்பிக்கையன்று.’ பிரத்திய ட்சம். நீ முன்னாக் கற்பிதமாயவிடத்துத் திரிபுடியும் கற்பிதமாயிற்று. நீ யிப்போது சொப்பிரகாசமாகப்பழகில் திரிபுடியுஞ் சொப்பிரகாசமாக

விளங்கும். அங்ஙனமாயதும் நினதுமுயற்சிகாரணமாகவன்றோ? இங்ஙனமாவதும் நினதுமுயற்சிகாரணமாகவெனக்கூறவேண்டுமோ? அப்போது விடயமயமானதுபோல, இப்போதுசினமபமாவையெனபதுறுதியாதலால், சின்மாதிரமயமாகச்சினனாபழகில் திரிபுடியுமங்ஙனமாம், ஆதலின் அப்பாலோசெயலும் வேண்டாமென்றா பகாமுகத்தில் ஞேயம்விடயததையும், அநதாமுகத்தில் ஞேயமனானததையுங்குறிகக நினதது. ஆதலிற் சிதாகாயமென்றும்.

(க - து.) பொன்னைப்பறபல பணிபேதங்களாககறகுப்பன்னாவேணமும், அவையனைத்தையும்பொன்னாவுருக்கறகு நிமிடமாகிறசினனாவேணமும். அதுபோலத, தனனைக்கறபிதமாகிய சசசீவபரமாககறகுப் பன்னாவேணமும், அவறறைததானாக்கறகுத் தவமுடிநதோனாக்குச சினனாவேணமும், ஆதலின்பழக்குவெனபது. இங்ஙனமாயமுயற்சிவிடாதோரே சீவனமுத்தராசிப் பின்னாவிதேகமுத்தராநா, இதனையுமுனாதியெனப்பா, ஞேயமாத்திரமாயச சீவனமுத்தரானவா விதேகமுத்திசபற்றிருப்பாரொனரா. இதுகாமுறலாததுபதேசமாககமெனவுனாக (கூட)

கூச - கவி. அ - கை.

[இனிஞானத்தினமநிமைதோன்ற, அதனைத்தானாகப்பெற்ற சீவனமுத்தரநாலவரின் பெயரினைப்பெனவிசகவியிற கூறுகின்றார்.]

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நாலவகையாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்ட
னாவர் நாம மீதா மவர்களிற் பிரம வித்தின்
ருனமு மறறை மூவா தாரதம் மியமுஞ் சொலவேன.

(இ - ள) ஞானமார்சீவனமுத்தர நாலவகையாவாகேளாய, எ - து. அறிவேவடிவாகப்பரிபூரணமாநிறைந்துள்ள சீவனமுத்தரொன்போ நான்குவகையாயிருப்பா, அதனையாங்கூறக்கேளுதி—வானிகாபிரமவிதது வரன்வரியான்வரிட்டன ஆனவாநாமமீதாம், எ-து. ஆகாயமபோன்றபிரமவிததெனவும், வரனெனவும், வரியானெனவும், வரிட்டனெனவுமாயினோ நாமமிதுவாகும்:—அவர்களிற் பிரமவித்தினுனமு மறறைமூவா தாரதம் மியமுஞ்சொலவேன, எ-து. அநநாலவருள்பிரமவித்தினிலையையும், ஏனைய மூவரினதாரதம்மிய நிலைகையு மினிசொல்லப்படுவன, எ-து.

இங்ஙனான்குவகையான சீவனமுத்தருஞ் சிதாகாயமேதானெனத தெளிந்தவராதலின் வானிகொனவுவமைகூறினா. பிரமவித்தையுமைகொடித்துப்பிரித்தது, விதிவிலக்குவமூவாதுபலவிவகாரங்கள்செய்ய அதனாலவருமின்பதுனபங்கள்றுகர்தலபற்றி. றுகரினுஞ்சிதாகாயமாக்குவன். இதனைப்பின்னருங்கவிகளாலுணர்க. (கூச)

கூரு - கவி. அ - கை.

[இந்நாலவருளபிரமவித்துக்கள தமதொழுக்கநடைகளில் வருண
சிரமங்களைவழுவினநிடத்திக்காட்டலை யிக்கவிபிற்

கூறுகின்றா.]

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவா தெளியு முன்னர்
வாரமாயிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகாரியமா னாலும் பலாக்ருப காரமாக
நேரதாச் செய்வார் தீர்ந்த நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள்) தீரராய்ப் பிரமவித்தாய்தெளிந்தவா, எ-து. (பிரமவித்தெனப்படுவோ) யாதோரபாயங்கட்குங்கலங்காத தீரமுடையராயும், பிரமவித்தெனலும் பெயருடையோராயு நின்று ஐயந்திரிபினறிததனைத் தெளிந்தவா — தெளியுமுன்னாவாரமாயிருந்த தங்கள் வருணமாச்சிரமம், எ-து. இங்ஙனந்தெளிதற்குமுன்னரே தமக்குரிமையாலின்றுள்ளவருணசிரமதருமம் — சொன்னபாரகாரியமானாலும் பலாக்ருபகாரமாகநேரதாச்செய்வாரா, எ-து. கனமிகளுக்காகச்சொன்னபாரமானகாரியமாயினு மவற்றைப்பலருக்கும் முன்னடையாகக்காண விதிவிலக்கொழுங்கொக்கச்செய்து காட்டுபவா — தீரநதநிலைவிடாச்சீவன்முத்தர், எ-து. வழக்கனைத்துநதநதநிலையாதோ அந்நிலையினையுநீர்க்காதசீவன்முத்தி திசையுடையவா, எ-து.

சாவமுஞ் சினமாத் திரமாவிளங்கலின் பயகமபனாதிகளுக கிடமின்று, ஆதலின் தீரராயெனவும், தாம் பிரமஞானமாநிறமலின் பிரமவித்தெனவும், தாமமுன்னாவருணசிரமவொழுககவழித்தாய்ச்சேறலி னிவவுணமைநிலைவாயத்தது இவ்வாறனைவாக்கும் வாயக்கவேண்டுமென்னுங் கருணைபற்றி முன்னடந்துகாட்டலையுன்றித் தமக்காகவனறென்பாரா, பலாக்ருபகாரமாக நேரதாச்செய்வவொனவுங் கூறினா. (கூரு)

கூசு - கவி. அ - கை.

[இதுமுதன் மூன்றுகவியானு மந்தப்பிரமவித்துக்களினிய
வியப்புநடைகளை விளங்கக்கூறுகின்றா.]

காமமா திகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றார்
தாமரை யிலேத்தண ணீர்போற சுகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர னொனக்காண் பிப்பார் பண்டிதத் திறமை காட்டா
ருமரு மாவா ருள்ளத துவகையாஞ் சீவன் முத்தர்.

(இ-ள்.) காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார், எ-து. காமக்குரோதாதிகள்யாதோதாதுவினாலநேரிடினு மக்கணமேயவற்றையறிவாக்ககாத்தலி னெங்ஙனந்நிலையும், நிலையுறுவாதலின்கணத்தின்கிக்குமனறே நசித்தலின், எங்ஙனமனம்? பற்றவிடம்பெறுவர் பெருார்: — தாடி.

னாயிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுகூடிவாழ்வார், எ-து தாமரையிலை தண்ணீரிலிருந்து மெங்கனம்பறற்றுநிற்குமோ அங்கனஞ்சகத்தோடுகூடி நின்றும் பற்றின்றிவாழாநிற்பா:—பாமரனெனக்காணப்பிப்பா பண்டித்த திறமைகாட்டா, எ-து. மூடபாப்போலத்தமமைக்காட்டிக்கொண்டுநிறி வர் பண்டிதராயினு மத்திறமைதமிழ்த்திலிலலாததாகக் காட்டிக்கொண் டிருப்பா:—ஊமருமாவாருள்ளத துவகையாஞ்சீவனமுத்தா, எ-து. ஊமை கள்போலவுமிருப்பா, உள்ளத்தின்கணமாறுதஞானக்கனிப்புடைய பிரம வித்தாகியசீவன்முத்திதிசையுடையோ, எ-து.

மனஞ்சொப்பிரகாசமாக விளங்கலின, மனத்திற் பற்றானவும், சொப்பிரகாசப்பிரதிபலனஞ்செகத்தெனக்காணபரனறி யஃதோமுதலெ னவெங்கனஞ்சித்ததிலவைப்பொன்பா, தாமரையிலை தண்ணீர்போற் சகத்தொடுகூடிவாழ்வாரொனவும், தோற்றினுஞ்செகத்தைச்சினமாதிரி மாக்க கணப்பதேதொழிலாகவுடையவ ரிவ்வொங்கனம்பண்டித்த திறமை காட்ட நேரமுடையவரொன்பதுதோன்றப் பாமரனெனக்காணப்பிப்பா பண் டித்ததிறமைகாட்டாரொனவும், யாதோர்கற்பிதமுமின்றிச் சொப்பிரகாச மாத் திரமவிளங்கிக்கொண்டிருக்க வேறென்ன சொல்லவிடமுண்டென்பா, ஊமருமாவாரொனவும், சொப்பிரகாசமாக வவருள்ளதோதலினனும், அன்னியக்கனிப்புக் கெங்கனமிடமாம், தற்பிரிதிககே யிடமாதலினனும், உள்ளத்துவகையாஞ்சீவன்முத்தொனவுகூடியவாறுதாணக். வந்தாலும், சகத்தொடும், ஊமரும், ஆகியமூன்று மிழிவுசிறப்புமமை. ஊழாலன்றித் தமக்குச்சமறும்பிரியிலையென்பதுதோன்றச் சகத்தொடுகூடிவாழ்வா ரொனப்பட்டது.

(கூசு)

கூஎ - கவி. ஆ - கை.

[இ - து.]

பேதகன் மததால வந்த பிராரத்வ நாநா வாரு
மாதலால் விவகா ரங்க ளவரவர்க கான வாரு
மாதவஞ் செயினுஞ் செயவர் வாணிபஞ் செயினுஞ் செயவர்
பூதலம் புரப்ப ராயம் புருநதுண்பர் சீவன் முத்தா.

(இ-ள்.) பேதகனமத்தாலவந்த பிராரத்வநாநாவாகும், எ - து. பேத கன்மம், அபேதகனமமெனக்கனமமிரண்டாம், அவற்றுள், பேதகனமம், உலகம்பேறுக்கக்கண்டுபுரியுங்கனமம். அபேதகனமம், தானுக்கக்கண்டுபுரி யுங்கன்மம். இங்கனமிருக்கப் பேதகன்மததாலவந்தவழி நானாவிதமாம்:— ஆதலால்விவகாரங்களவரவர்க்கானவாகும், எ-து. ஆதலின விருத்திகளெவ ரெவர்க்கெதெதுவோ அவரவாககதுவதுவாம்:—(எங்கனமெனின,) மாத வஞ்செயினுஞ்செயவர் வாணிபஞ்செயினுஞ்செயவர், எ-து. மகாதவத்தைச் செய்வவருப்புற்றுச்செய்யினுஞ்செய்வா, வியாபாரஞ்செய்வவருப்புற்றுச்

செய்யினுஞ்செய்வர் — பூதலம்புரப்பாயம் புகுநதுண்பர் சீவனமுத்தர், எ-து. பூமியையாளவேணடினுமாளுவா, பிசசைபுகுநதிரந்துண்பினு முண்பா (இவாகளாரொனின,) பிரமவிததென்னுஞ்சீவனமுத்தாகள், எ-து.

ஊமெனபது, பூவஞ்செயதவினையை. அபேதகனமமாதலின் நிலையொ ததனா. பேதகனமமாதலின கிர்த்தியம்பேதிததனா. எனனை, “ஊழிற் பெருவலியாவுளமறறென்று சூழினுந்தானமுநதுறும்” என்றாதிருவள்ளு வா. ஞானமாத்திரம, அபேதகனமம். ஏனையவிரணமம் பேதகனமம். பேதகனமம், உடலுக்கியைநதது. அபேதகனமம், உணாவுக்கியைந்தது. அபேதகனமமிருப்பதுபற்றிப்பேதகனமமென்றா. புரப்பினுமெனறதெஞ்சி யது, ஐயம்புகுந்துண்பினுமெனறது மறறே. இந்தவும்மை களிட்டததைக காட்டரினறன. (௧௭)

கூஅ - கவி. அ - கை.

[இ - து.]

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன் னின்றது புசிப்பார் வெயயி னிலவாயவிண் விழுது வீழ்நதும் பொன்றின சவம்வாழந தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார் நன்றுதி தென்னார் சாட்சி நடுவான சீவன் முததர்.

(இ-ள.) சென்றதுகருதாராளைச் சோவதுநினையாக்கணமுன னின்ற துபுசிப்பார், எ-து. போனதைப்பற்றிநினையா, இனிவருவதைப்பற்றியுநினையா, இப்போதியாதுகிடைப்பதோ அதனைமாத்திரமபுசிப்பார்:—வெய்யிலிலவாயவிண்விழுதுவீழ்நதும், எ-து. உடடண்கிரணமானது சீதளகிரண மாயாகாயத்தினினரூலம் விழுதுபோற்பலருமவியக்கவிறங்கினும்: — பொன்றினசவம்வாழநதாலும் புதுமையாவொன்றும்பாரார், எ-து. செத்த பிணமீண்டுமுயிரோடுகூடிவாழினும், ஒன்றையும்திசயமாகப்பாரார்கள்:— நன்றுதிதென்னாசாட்சி நடுவானசீவனமுத்தர், எ-து. இதுநன்கு, இது தீதென்னுஞ்சொல்லாகள, இவவிரணமுறகுமநடுவாகச்சாட்சியாரினறுள் ள பிரமவிததாகியசீவனமுத்தாகள, எ-து.

வீழ்நதாலுமெனபது வீழ்நதுமெனவந்தது காலமயக்கம். இன்ன தனுபவித்தது, அனுபவிக்கின்றது, அனுபவிப்பது, என்னும்க்காலபேதம், அவருக்குச்சினமாததிரமாவிளங்கினும், பசிதணிதலபற்றிவேணடுவதாதலி ன கணமுனனின்றதுபுசிப்பாரொனவும், எத்தனையற்புதமானவியப்புஞ்சிதா காயமாரிறறலி னசசிதாகாயநாட்டமகலாகக்கெங்குநனறதோன்றும், எங் கனமவியப்பொன்பார், புதுமையாவொன்றும்பாராரொனவும், யாவுமித் தையாயததானுவிளங்கலின், நன்றுதிதென்னாரொனவும், ஞானஞ்ஞானங் கட்காதாரமான நிலையினொனபதுதோன்றச், சாட்சிநடுவானசீவன்முத்த றொனவுகுகிறார். இவையனுபவவினோதம். (௧௮)

கூகூ - கவி. அ - கை.

[ஏனையமூவரினரியவியபுநடைகளை யிககவியிற் கூறுகின்றா.]

பின்னைய மூவரின ரணடு பேர்களுஞ் சமாதி யோகந்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேக சஞ்சார நிமித்தந தானு
வுன்னுவோன் வரன்வேற ரோரா லுணர்பவன் வரியா னாகு
மன்னியர் தமமாற் றன்னு லறியாதோன வரிட்ட னாமே.

(இ - ள்.) பின்னையமூவரிலிரண்டு போகளுஞ்சமாதியோகந் தன்னையுற்
ற்றிப்பா, எ - து. மறமூவரிலிரண்டுபோ சமாதியானதையகலாதிருப
பர்:— தேகசஞ்சாரநிமித்தந்தானுவுன்னுவோன்வரன், எ - து. தேகசஞ்சா
ரத்துக்காக வுண்ணநினைப்போன வரனெனப்படுவோன் —வேறரோராலு
ணர்பவன்வரியானாகும், எ - து. பிறாவலிந்துட்டலாலுணவறிவோன வரி
யானெனப்படுவோன்— அன்னியாதமமாற்றன்னுலறியாதோனவரிட்டன
மே, எ-து. அன்னியராலும், தன்னாலுமுணவுநேரிட்டலையறியாதோன வரிட்
டனெனப்படுவோன், எ-று.

தானேசென்றிரந்தோவனையேனுமபுசிப்பவன் வரன், பிறாவலிந்
துட்டவுணவுன்போன வரியான, உறக்கத்திலவலிந் துட்டமுயதாயைநோக்கி
யெனக்கேனிராததிரியுணவிடவிலையென்ற சிறுபிள்ளையைப்போலத்தானு
முணவுண்டதையறியாதான், வரிட்டன எனவே, தனபசியைத்தன்னாலறி
வோனவரனெனவும், பிறராலறிவோனவரியானெனவும், தன்னாலும்பிறரா
லுஞ்சுற்றமுறியாதோன, வரிட்டனெனவுநகுறிககப்பெற்றும். தானேதன்
பசிதெரிநதுண்ண லுடலவளாததற்கனறே, வதைதவிராததற்கனறிவேறுக
கன்று, வதையாலரிட்டடைபங்கமும், ரிட்டடைபங்கத்தாலமனக்கலக்கமும்,
மனக்கலக்கத்தால முனபோலச் சுகதுக்கத்திலமொத்ததுண்டலை தலுமாம்,
ஆதலினெனக். இச்சை, பரவிச்சை, அரிச்சையெனப்பிராரதவமுனறெனலை
யிககே காணக்.

(கூகூ)

க00 - கவி. அ - கை.

[இந்நாலவகையாயசீவனமுததாகளுக்கு முததியிற்பேதமில்லை.

ஆயினும், பேதகன்மங்களாலுண்டாகுநதாரதமயியந

களை யிககவியிற் கூறுகின்றா.]

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றனேகரா னாலு முத்தி
சரியாகும் பாடுபட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றா
பெரிதான விட்ட துக்கம் பிரமவித் தனுப விப்பன்
வரியானும் வரனு மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமா வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றனேகரா னாலுமுத்திசரியாகும்,
இ-து. இடைத்தற்கரிதாபியவிச்சீவன்முத்தர்க ளிவ்நமனமனேகபேதமுடை

யராயினும், முத்திபேற்றிலேபேதஞ்சுதறுமிலா — பாபேபட்ட சமாதிக்ஞப
டலனெதென்றால், எ-து. பாபிபட்டபேதசனமாகியசமாதிக்குப்பலனயா
தெனின — பெரிதானவிட்டதுக்கமபிரமவிததனுபவிப்பன, எ - து. மிக்ஷி
பைத்தனபங்களைப் பிரமவிததேயனுபவிப்பன — வரியாற்றுவாணுமற்றைவ
ரிட்டனுஞ் சுகமாவாழ்வார், எ - து மற்றவரியானும், வரனும், வரிட்ட
னும் நீரஞ்சயானந்தமாகவாழ்வார்கள், எ-து.

சிதாகாயத்தையனறியிவாசஞ்சுருவிலேவேறினமையின, முத்திசரிபாரு
மெனவும், பலவாருணவிவசாரங்கனிற்சமபந்தப்படுதலி னவ்வவற்றிற்குரி
ய நயநவ்வுடங்குதாழ்மேவரும், வரவே, அதனுள்ளபத்துபங்களுவினையும்,
வினாதேயனுபவிக்கத்தக்கோனதானுதலால், பெரிதானவிட்டதுக்கமபிரம
விததனுபவிப்பனனவும், அனுபவித்தாலுமித்தனையுஞ்சிதாகாயமாகியதன
னையெட்டிப்பாக்கத்தினேததுணையுமில்லாததாகக் கண்டுகொண்டிருப்ப
னதலி னவனுக்குமுத்திசரிபாருமெனவகூறினார். கூறவே, நனவு,
நனைவு, கனவு, சுமுத்தியெனநான்காம். இவை, விஸமரணையாகவேனும்,
தஸமரணையாகவேனுமிருக்கும். இந்நாலவருநதஸமரணையா. ஆயினும், பிர
மவிதது, நனவாசவும், வரன, நனைவாசவும், வரியான், கனவாசவும்,
வரிட்டன, சுமுத்திபாசவு மிருப்பொன்பதுபெற்றும் நனவுவிஸமரணையா
தல, சகத்தாகப்பரிணமித்தலை. நனவுதஸமரணையாதல, சிறபரகாசமாக
விளங்கலை. நனவுவிஸமரணையாயினவனமாசவும், நனவுதஸமரணையாயி
னவனமாசவுமவிரிந்தொழுகும். இவ்வனமாய்விரிவொழுகாததைச், சக
கோசவிகாசமெனபா. இச்சசலகேவலங் கற்பித்தமெனவும், எதாராததமென
வுமிரண்டாற்றுகும். கற்பிதங்கெடுத்தல, எதாராதத்தில. எதாராததங்கெடுத
ல், ததாகாரத்திலென்றிருத்தலி னிவாசாதனந்ததாகாரமாதற்கெனவறிக்.
இவாசமுத்திநனவிறசமுத்தியெனவும், ஏனையசமுத்திமக்கினைசமுத்தியென
வுமாம். மூவரும்விடாநிட்டையிலிருப்பதுபற்றிச் சுகமாவாழ்வாரொனவும்,
விவசரித்தலைப்பற்றி யிட்டதுக்கமபிரமவிததனுபவிப்பனெனவுகூறினதே
யமையுமெனின, பிரமவிததைப்பற்றி யுள்ளதத்துவகையாஞ்சீவனமுத்தொ
னவும், தாமராயிலேதனணைப்போற சகத்தொழுகூழ்வாழ்வாரொனவும்,
இன்னுமிகவபோன்றவற்புத்குணமுடையொனவுகூறியதெற்றுக்கு, பாா
பவரகளுக்கிவ்வனந்தோற்றலேயனறிவேறன்று இதுமுடிந்ததுமுடித்த
லென்னுமுத்தி. (கடு)

கடுக - கவி. அ - கை.

[அருளானியாபோலஞானிவவகரிப்பினு மாகாரொன்ற
கிக்கவியிலுவமைகூறுகின்றார்.]

பிரமஞா னிகளுங் கன்மம் பேதையர் போலே வாழ்ந்தாற்
றிரமறு மஞ்ஞா னம்போயச செனியாத வழியே தென்னிற்
பரவுமா காய மொன்றிற் பற்றாது மற்றை நான்கும்
விரவின தோடுங் கூடும் விதமிரு வோரு மாவார்..

(இ-ள.) பிரமஞானிஃ ஞ்ருகசுனமப பேதையாபோலேவாமநதால, எ-து. பிரமசஞ்ஞானமுடையோந்ரு கனமததையேபயனாகவடையமுடாக்நிபபோல விவகரிப்பிலாததுவாழிந - திரமமஞ்ஞானமபோயச செனியாதவழியெதெனனி, எ-து நிலையின்றியவஞ்ஞானாகிப்பதெநங்னம், நசிப - விமல இனிச்செனியாவாதெநங்னமமையுமனக சேடபையாயின, (இ-தனைக் கூறக்கேளுதி) - பரவுமாகாயமொனறிதபறந்து, எ-து, எங்குமொருதகைததாவியரிப்பித்துள்ளவாகாபமானது தவ னிற்பறநிறுந தானொன்றிமும் பறந்து - மறநைநான்குமலிரவினதோம்கூடம் விதமிருவோருமாவா, எ-து. ஏனையநான்குபூதமுந்தமதசமபுறத்திற பூரணமாகிறைந்து கலந்துள்ளதாகத்தோற்று மாகாபத்திற பமமலிதமெநங்னமொ வநங்னமவ விருகிறததோருமாவா, எ-து

பறமலலாதவாகாயதைப பறநுநான்குபூதமுமபற்று மாவோனது, யாதோபறமலலாதசுகந்தைப பாசபாதம் கசுநுதிப்பறதுவதஞ்ஞானமாதலி னஞ்ஞானிபொனவும, மாவுதனைப்பறநுகபடறநிறுந தானங்னனமாகாது விலடசணமார் ள் றுள்ளவாகாயமபோனது, எல்லாபறமற்குஞ்ஞுகமாகக்காணத தனலை பறநுகபடறநிறுந தானங்னமாவா தலவெல்லவெனறகனுவிடசணமாகநின்ற விளந்குஞ்சுகாதானகலஞ்ஞானமாதலின் ஞானியொனவும, உபமானமுகத்தாமதடையிது பேதநகாட்டறசெனக. ஐயநதிரிபகனற ஞெபதிப்பிரியமாகவிளங்குவோஞ்ஞானியர், ஏனையரல்லாதார், இதுவேபேதம் மறநைநான்கும் விரவினதோடு நகூடமலிதமிருவோருமாவா ஞெபபாட்டமோதி நகூட பூதமுந்தமமாலமிசிரிமபித்த பவுகிகநகனோடுமபற்றும, இவலிதமாக ஞானிபஞ்ஞானியிருவருமபேதமாவா ஞானதுகாட்டவாருமுள உபாதிகாரணமாக ஞெபதிப்பிரியமிரண்டாகநிற போரஞ்ஞானியா, உடாதிரகிதநகாரணமாக ஏசமாகவிளங்குவோஞ்ஞானியா, ஏனனில, ஞெபதிப்பிரியதகதகற்பிதமாகக்காணடோர்வா அனருக்ககாணபோரவா. கற்பிதெனில, சோதனையிலனருகப்போவானேன, ஆதலினிரண்டமேகம் ஏசமெனின, முனனிரண்டானுலனறோ இப்போதே கமெனனலாம் இரண்டாகக்காணப்படுதலுபாதிகந்தகாட்டததாலனறியினறெனின், ஒனருக்ககாணப்படுதலு முபாதிரகிதகாட்டததாலனறியினறெனபம். காட்டபேதததாலவனறதோறறியதறறி ஞெபதிப்பிரியமிரண்டிமனது, ஒன்றுமனது. இங்ஙனங் காணபோதாத்தஞ்ஞானியா, இதிலதமொறமமுடையோஞ்ஞானியோனும்ஞ்ஞானியோ, இவனாததானஞ்ஞானியொனறூந்நூலாகிரியா. ஏனையோருசசொலவதிலிவவளவுசிறப்பினது வெள்ளைமொழியெனக்கண்டபடியுனாகொளளநக. இதுவேபரமபனா யுரையெனலை ஞாயததாமகாணுதி.

(க-து.) ஞெபதிப்பிரியமேகமெனறகும், அனறெனறகு மியையுமென்போரா ஞானியொனபது இது தீக்கவாராயசசியின்றேல விளங்காது. உல்குனையஞ்ஞானியொனக்கொளினிழிவென்னை. (க0க)

௧௦௨ - கவி. அ - கை.

[சீவனமுதததாசசேவிததலாலாயபயனையும், இவாகளினியா
குமவிதேகமுத்திரிசைகூறப்படுதலையும் மிக்கவிருகூறுகின்றார்]

சீவனமுதததாசசே விததோர் சிவனய நெடுமா லா லா
மூவரு மகிழ நோன்பு முழுவதுஞ் செயது சநம
பாவன மாணு றென்று பலமறை முழங்கு மிப்பான்
மேவருஞ் சீவன் முததர் விதேகமுத தியுநீ கேளாய.

(இ-ள்) சீவனமுதததாசசேவிததோர், எ - து. யாவரிடைவிடாமல்
சீவனமுதததா முறைப்படிதரிசனஞ்செய்துவருபவரோ அவர்கள். — சிவ
னயநெடுமாலான மூவருமகிழ்நோன்புமுழுவதுஞ்செய்து, எ-து. சிவனும்
பிரமாவும் விட்டுணுவுமாகியமும்மூர்த்திகளும்கிழம்படி செய்யவேண்டிய
தவங்களனைத்தையுங் குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து — சநமபாவனமாணு
றென்றுபலமறைமுழங்கும், எ-து செனமஞ்சுத்தமாயினொன்று சகலவே
தங்களுமுறையிடம் — இப்பாலமேவருஞ்சீவனமுததா விதேகமுத்தியுநீகே
ளாய, எ-து. இனிக்கிடைத்தற்கரியசீவனமுததாக்களைப்பாற்றிச் சொன்னதும்
னறியும் அவர்கள் டையுமவிதேகமுத்திரிசையையும் யாங்கூறக்கேளுதி, எ-து.

இவனாததரிசித்தலா லிவரதுநோககுப்பட்டுக்கொண்டேவரும், வருத
லன்றியும் இவாகள்கலலவாக்ளென்றுன்னவுங்கிடைக்கும், இவருனமாயநல
ன, எந்தத்தவப்பேற்றினுமிக் குறவின சனமபாவனமாதற்குத்தடையென
ன. செனமநாசனமாணுறெனக்கூறுமையினேற்றற்பாலதே. செனமசுத்த
மென்றது, ஞானசாதனத்துக்கியைந்ததனுவை. பலமறைசசுருக்கம நான
முறையாதலின பலமறையென்றார். சீவனமுத்தி யறிவேதானுதல, விதேக
முத்தி ஆரியாதிதமாதல. இதெல்லாஞ்சொல்லாலன்று, உழப்பாலென
வுணாக. (௧௦௨)

௧௦௩ - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளின் ஆகாமியமுதலியமுனைவினைகளும் படுமபாட
டையிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

பஞ்சினை யூழித தீப்போற பலசென்ம விவித விததாஞ்
சஞ்சித மெலலா ஞானத தழல்சுட்டு வெண்ணீ ருக்கு
கிஞ்சிதா காமியந்தான் கிட்டாமல் விட்டுப் போகும்
விஞ்சிய பிராரத் துவத்தின வினையனு பவித்துத் தீரும்.

(இ-ள்.) பஞ்சினை யூழிததீப்போல, எ-து. பஞ்சைவடவாக்கினியெகங்
னரீருக்குமோவதுபோல: — பலசெனமவிவிதவிததாஞ் சஞ்சிதமெலலா
ஞானததழல்சுட்டுவெண்ணீருக்கும், எ - து. பலசெனமங்களுண்டாதற்கு
நாளுவிதவிதைபோலுமிருக்கின்ற சஞ்சிதவினைகளைத்தையும் ஞானுக்கினி

யெரித்துவெண்ணீருக்கிலும். — கிருசிதாசாமிபந்தானகிட்டாமலவிடபேரேரும், எ-து ஆகாமியந்தினைததுணையேனுங்கிட்டாமலவிடபேரேரும்: — விஞ்சியபிராரத்துவத்தின் வினையனுபவித்தததீரும், எ-து. அவைநீங்கலாகமிஞ்சின ப்ராரத்துவவினைய யனுபவித்ததீரவேனும், எ-து.

ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், என வினைமூன்றாம். அவற்றுள், ஆகாமியம்; மதி, விதி யெனவிரண்டாம். தானிச்சித்தவண்ணமவேணமிமெனல, மதி. அவவண்ணங்ககூடல், விதி. கூடாமை, சஞ்சிதம். சஞ்சிதம், பை. என்றால், கைகூடா அவாக்களைத்து மடைக்கப்படும்மை. விதி, ஊழ், பிராரத்துவமென்பன பொருபொருட்களினி. மதி, பந்தம், விதிதெயென விருதிற்றத்தாம். பந்தகனம், பொருளல்லவற்றைப்பொருளெனவேண்டியவாவல வித்திகனம், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென நெனச சோதனை, ஞாயம், பொருத்தமென்னுமிம்மூன்றுமுகத்தால் ஐயநதிரிபினறிககளைத் துள்ளதையுள்ளதாககோடல் வித்திகனமவிதி, இவவண்ணநேரிடல். பந்தகனமவிதி, அவவண்ணநேரிடல். இப்பாருபாட்டின் முறைப்பம்செல்லில யாதுமமுரணது. விதிமதியளவுதெரியாதார தீர்வுகொள்ளின் “வரமபின்றிவட்டாடி யறறே” யென்பதுபோலும் பிறவிக்கேதுவாதல், பந்தகனம் முத்திக்கேதுவாதல் வித்திகனம்.

(க-து.) இந்நாலவரும் வித்திகனமத்தாரொன்பது ஞானசுகினிபின் மிக கவக்கினியுண்டென்பார தற்காணா. பந்தகனம்மாரின்று, அஞ்ஞானம். வித்திகன்மாரின்றது, ஞானம். இங்கேஞானமென்றது, பரஞ்ஞானமாதலின் ஞானத்தியென்றா இரத்தஞானத்தியென்கணுமேலிடலின், சஞ்சிதம்பஞ்சுடோலவதா லெகநனமதன்முன்னிறகும். இனிவகாவுமாகாமிய மெகநனநதோன்றும். இகநனமிருக்கப் பிராரத்துவமனுடவித்துத்தீராம லெகநனமொழியும்; ஆதலின் விஞ்சியபிராரத்துவத்தின் வினையனுபவித்தததீருமென்றா. இந்நெறிச்செல்லார, சூதாகுகுகள். (கௌ)

கௌ - கவி. அ - கை.

[இவாகள்முன்னாசெயத நலவினை தீவினைகுகளும்வகையிவநமெனவிக்கலியிறகுகுகின்றா.]

பொறுமையாற் பிராரத்துவத்தைப் புகுகருநாட் செய்த கனம் மறுமையிற் றொடர்ந்தி டாமன் மாண்புபோம வழியே தெனனிசிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி செயதபா வத்தைக் கொளவ [ற்ரறிபவ ரறிந்து பூசித் தறமெலாம பறித்துண் பாரே.

(இ-ள்.) பொறுமையாற் பிராரத்துவத்தைப் புகுகருநாளசெய்தகன்மம், எ-து. மிககவமைதியோடுமபிராரத்துவத்தையனுபவிகருகாலத்தில தன்னையறியாமலசெய்தசன்மமானது: — மறுமையிற் றொடர்ந்திடாமல் மா

ணிடோம் உழியேதென்னிலை, எ-து. இனிவரும்பிறவியில்தொடர்ந்துவராமல் உழிந்துபோதற்குவகையாதென்னிலை. — சிறியவரிகழந்துஞ்ஞானி செயதபாவத்தைக்கொள்வா, எ-து. மெய்யாபோனமுத்துக்காட்டிமுத்தியினா மெய்ஞ்ஞானியாத தமது புண்ணடைவழிச் சென்றிலானவைது அவரறியாது செயதபாவத்தைப்பறித்தணுபவிப்பா — அறிபவரறிந்துகூழித் தறமெலாம் பறித்துண்பா, எ-து. இவாசிறிய ரிவாபெரிய லானவறியத்தகுந்திறத்தின ரிவாமெய்ஞ்ஞானியானாறுணரது அருகக்கடாதியமுதலியவற்றால் திரிசுரணமொத்துமெய்யனபுக் காழ்பூசித் தவாசெயத் தலலறமனைத்தையுமபகரித்தணுபவிப்பா, எ-து.

பொதுமையாவது, முன்னும்பின்னும் யோசித்துநடத்தல். அதாவது, இன்பமுநது எப்பொழுததகையதாதலின் செல்வமவந்துழிக்களிப்பதும், வறுமைவந்துழித்துக்கிப்பது மின்றிரிறதல். செயதகனமமென்றது, நற்கனமதுறகனமததை. நற்சனம, நடந்துகாட்டல். துற்கனம, பொய்சொல்லல். பொய்சொல்லலாவது, இவாரினதுழிவினானதோம்பசுவைத் தானகாணினும், பின்னரானாழிகைகழித்ததனைப்பற்ற வவவழித்தாய்க்கைவானகொழிவினாந்தோடுவோ னிவனாககண்டுக்கேடக, இவரிவனகைவாளகண்டறியேனென்னல், இதுபோலவனபிறவுமாம் சிறந்ததுயிரோ, உணவோ? உணவெனின், அனனம், காய, கனி, கிழங்கு முதலிவையனறோ? அதனைவலியின்றெனின், உண்ணுடல், எதும்பு, கரையான, நாய, புலிமுதலியவற்றிறகையாகநீசமமதிபடையா, அதுபோலென்றறி. கொலைபாதகன புலிமுதலியவைசான்றுயிரனறோ விவற்றைக்கொல்லலாமென்பதென்னே? இக்ககணேரிடமுழியெனக. தன்னுயிர்போற்காணுதுழியென்பயன, இவையனைத்தையுமனுதலாறகாணக. இத்திறந்துசெயதல். அறியாதுசெயதலாவது, நடந்துசெல்லுறி எத்தனையோவுயிர காலிலகப்பட்டிருளலும், இன்னுமிவைபோலவனபிறவுமாம் செயதகனமமென்பபொதுபட்டக்கூறியதனால், அறிந்துசெயதகனம, அறியாதுசெயதகனமமென்றும், இத்தனறியுமிக்கவியிலதானே யிவாசெயதபாவம், இவாசெயத புண்ணியமென்றிருக்கின்றன, ஐயமெனின்

(க0ச)

க0ரு - கவி. அ - கை.

[அவித்தைமுதலியமுன்றுதனு நசிகுமுறாநிகுனமென விககவியற்குதுகின்றா.]

அரியமெய்ஞ்ஞானத் தியா லவித்தையா முடனீ ருமே பெரியது லமுங்கா லத்தாற் பிணமாகி விழுந்நேர முரியசூக குமச ரீர முலையிரும புண்ட நீர்போற் றரியமாய் விபுவாய் நின்ற சொரூபத்தி லிறந்து போமே.

(இ-ள) அரியமெய்ஞ்ஞானத்தியா லவித்தையாமுட்னீராமே, எ-து. கிடைத்ததகரியமெய்ஞ்ஞானமென்னுமகனியினை, லவித்தையென்னுங்கார

ணசரீரமபஸ்மமாம்—பெரியதூலமுங்காலத்தாற்பிணமாகிவிழும், எ - து. பருத்ததூலதேகமும் பிராரத்தமுடிவுகாலத்தில் பிணமாகிவிழாதவிடம் — அந்நேரமுரியசூகசூமசரீரமுலையிருமபுண்டரீரபோல, எ - து. அக்கணமே தனக்கென்றறியசூகசூமசரீரமோ ஷலைகளத்தி லக்கினியிறகாயசசி வெளியிலெடுத்தவிரும்பிறபெய்த நீொங்ஙனஞ்சுணடிடபோமோ அதுபோல்— தூரியமாயவிபுவாயந்நசொரூபத்திலிறநதுபோமே, எ - து. தூரியமாயும் வியாபகமாயும் விளங்காநின்ற பிரமசொரூபத்திலநாசமாம், எ-று.

அவித்தாநாசமவேறொன்றாலனமையின ஞானத்தியாலெனவும், புலபூணநாசமாயினு மீண்டுமுனைப்பதுபோலாமென்னுங்குறிப்பைமறுக்க நீருமெனவும், தூலநாசமவேறொன்றாலனமையின காலத்தாலெனவும், அவித்தைநீறாயவிடத்து மீண்டும்முனைக்காதென்பதுதோன்றப் பிணமாகிவிழுமெனவும், அவித்தாநாசமவரினும் சொரூபமுதியாவிடத்து திகழுமென்பதுதோன்ற, அந்நேரமுரியசூகசூமசரீரமுலையிருமபுண்டரீரபோல தூரியமாயவிபுவாயந்நசொரூபத்திலிறநதுபோமேயெனவுங் கூறினா. அவித்தை, ஒன்றையொன்றாவுணாதல். அவித்தையாகியகாரணசரீரநீங்காவளவும் மனமாகிய சூகசூமசரீரங்கணக்கினறிவநதழியும் அமமனமாகியசூகசூமசரீரம் நீங்காவளவும் தூலசரீரங்கணக்கினறிவநதழியும். காரணசரீரநசிப்பே சூகசூமசரீரநாசம், சூகசூமசரீரநசிப்பே தூலசரீரநாசம். இங்ஙனமாதலைவிளக்க விககவியறகூறியமுறையென்க.

(க0௫)

க0௬ - கவி. அ - கை.

[காரணசரீரநாசவாசனாழிப்பே விதேகமுத்தியாதலா லிறந்த விதேகமுத்திரிலையைச் சீவனமுத்தாகளடைவொன பதை யிககவியற கூறுகின்றா.]

கடமெனு முபாதி போனாற கமனமொன் றுறா போல வுடலெனு முபாதி போன வுத்தாஞ் சீவன முதத ரடிமுடி நடுவு மினறி யகம்புற மின்றி நின்ற படிதிகழ் விதேக முத்திப் பதமடைந் திருப்ப றென்றும்.

(இ-ள்.) கடமெனுமுபாதிபோனாற ககனமொன்றாறபோல, எ - து. குடமென்னுமுபாதி யழிநதுபோனா னானகாகாயமுமேகமாவதெங்ஙனமோவதுபோல:—உடலெனுமுபாதி போனவுத்தாஞ்சீவனமுத்தர், எ - து. காரணசரீரத்தோடேனையவிரண்டுசரீரமு மொக்கநசிக்கும், நசித்தவகணமேசீவனமுத்தாகள்:—அடிமுடிநடுவுமின்றியகம்புறமின்றி, எ-து. ஆதிமத்தியாந்தமென்பதென்றியும் அகம்புறமென்பதென்றியும்:—நின்றபடி திகழ்விதேகமுத்திப்பதமடைந் திருப்பொன்றும், எ - து. இருந்தவண்ணமிருந தென்று மொருத்தைகத்தாகவிளங்குகின்ற விதேகமுத்திரிலையை யென்றுமொருபடித்தாயடைந் திருப்பர், எ-று.

கடமெனுமுபாதிபோனாககனமொன்றானுதர்போல எனறதனால், மே கமெனுமுபாதிபோனாககனமொன்றானுதர்போலவென்பதைவருவிககவே ணமும், வருவித்தாலமாதிரி நான்காகாயமுமேசமாகலாம். அங்ஙனமன றேல கடாகாயமும டசலபிரதிபிமபாகாயமுமொன்றானுதர்போல வெ னப்பொருளபடும். ப வே, சீவனுஞ்சீவசாட்சியுமேகமாம், ஏகமாயின், ஈச னும் ஈஸ்வரசாட்சியும்மகமாவதென்றே, இன்றாயின், மாயாநாசமின்றும், இன்றாயின் மீணியிவித்ததைதோனறும், தோன்றவே, முனபோலவிபீதம யமாம் ஒன்றைச் சாலலும்போ ததனினதையுக்கூட்டிமுடிக்கவேண் டும். எனனை, “ஒன்றினமுடித்ததனனினமுடித்தல்” எனப்பதொருத்தி, என் றாபவணந்தி உடலெனுமுபாதிபோனவுத்தரமென்பதற்குப்பொருள, மா யை, அவித்தையென்குறாணசீரத்ததைக்கொள்ளாவிடில், சூகமும், தூல, தனுநாசத்தான முத்தியயதற்பாலதோ, அடைநதாருளரோ, அங்ஙனங் கூறுஞ்சூருகியாதானுமுளதோ, உளதெனிலஃதற்பசுருதி, இஃதற்கம்பிக கைதூலபோலன்று, எதாரதம. எங்ஙனமெனின், உணாதற்பாலதுதல ன்று, உயிராதலின், உணாவையுயிரொன்பபெற்றும், இங்ஙனமாயதைவிள கக விதேகமுத்திப்பதமடைந்திருப்பனொன்றா.

(க-து.) சீவனமுத்திமேலீடே விதேகமுத்தியென்பது.

(க0சு)

க0௭ + கவி. அ - கை.

[இவ்வறுபவம்பலையதேயென வுதாரண முத்தநால்கவியிறகூறுகின்றா.]

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருங்க மண்ணை க கெல்லிய பின்னா தோன்றுங் கிணற்றினு காயம போல வொல்லையாம பிரம தூலா லுற்றது போலே தோன்று மெல்லையி னுமெப போது மேகமென றிருந்தி டாயே.

(இ-ள) சொல்லியமகனேயெங்குஞ்சூழ்வெளியிருக்க, எ-து. எனகிட் டப்படிசீட்டைகூட்டிச் சொல்லியனானபுத்திரா¹ பூமியைச்சூழ்ந்த வெளியா ன துளநுமபுறம்புமெங்கணுமபூரணமாயிருக்க வதனைவிட்டு:— மண்ணை க கெல்லியபின்னாதோன்றுங் கிணற்றினுகாயம்போல, எ-து. மண்ணைக்கின் டியாழமாகத்தோண்டியபின்னா புதிதாகத்தோன்றுங்கிணற்றிலுள்ள வா காயத்தைப்போல—ஒல்லையாம பிரமதூலா லுற்றதுபோலத்தோன்றும், எ-து. பழமைக்கெல்லாமபழமையாகியபிரமசொருபமானது, ஞானசாஸ திரத்தா விப்போது துதனமாகவுதித்ததுபோலவ்ளவாகும். (அங்ஙனம ன்று.)—எல்லையினுமெப்போதுமேகமெனறிருந்திடாயே, எ-து. காலரதித் தமானநா மெப்போதுமேகமாகவிளங்கும் பிரமசொருபமென்றகலாதிருந் திடுக, எ-து.

கிணற்றுகாயம்புதிதாகத்தோன்றுமாறுபோன்று, ஞானசாஸ்திரவிசா ரமுகத்தாற பிரமமதூதனமாகவுதித்ததுபோற்றென்றினும் அங்ஙனமென்

ணற்க. நாமேபிரமசொருபமாயிருக்க முன்னாவினங்காததெனனை. இடபோதுவிசாரித்துபோல அப்போதும் விசாரிக்கி னிதேபிரகாரமாகவினங்குதும், ஆதலி னப்போதொருபடித்து மிப்போதொருபடித்துமனது நாமென்பார், எல்லையினுமெப்போதுமேகமென்றிருந்திடாயெய்னரா.

(க-து.) எனறுமொருபடித்தாவினங்குவமாதலின விடாதுபற்றுக்கெவனபது. இன்னநிலையினமபாமென தளவைநூலா லெலலைகணித்தற கரியமெனப்பொருள்கொள்ளினும், எல்லையினுமெனதுபொருந்தும் (கடுள்)

கடுஅ - கவி. அ - கை.

[இதனினுமுறுதிமொழிவெறினறென விககவியிறகூறுகின்றா.]

கானனீர் கிளிஞ்சில வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர னாஜா
வானமை கயிறற்றிற் பாம்பு மலடிசேய முயலின கோடு
பினமார் தறிபு மானிற பிரபஞ்ச மெல்லாம பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுனனை நம்மாணை மறந்தி டாதே.

(இ-ள) கானனீர்கிளிஞ்சிலவெள்ளி கந்தர்ப்பநகர கஞ்ஞா வானமை கயிறற்றபாம்பு மலடிசேயமுயலினகோடு பினமாந்தறிபுமானிற பிரபஞ்ச மெல்லாமபொய்யே, எ-து கானலினகண்ணீர்போலவும், கிளிஞ்சிலவெள்ளிபோலவும், கந்தாவகசரம் போலவும், சொப்பனப்பிரபஞ்சமபோலவும், ஆகாயத்திற்கருமைபோலவும், பழுதையிறபாம்புபோலவும், மலடிபுத்திரனபோலவும், முயல்ப்காம்புபோலவும், பருத்தகடடையிற கள்ளனபோலவும், சமஸதிரபஞ்சமுமபொய்யே — ஞானமெய்மகனேயுனனை நம்மாணை மறந்திடாதே, எ-து. பரஞானமொன்றுமேமெய், சமபுத்திரநீர்ஞானமாதலினுனனையெனமேலாணைப்படி மறவாமலதுவாகவினங்குதி, எ-று.

சமஸதமுமித்தையெனப்பதற்குத்திஷ்டார்த்த மொனபதுவகையுள், மலடிசேயெனப்பதொன்றுஞ் சொலமாத்திரம். ஏனையவெட்டும், சொலமாதிரமுத தோற்றனமாதிரமுமாம். ஒவ்வொருபூதமுந் தத்தங்காரியவகையாலமகத்தும், காரணவசையாலனுவுமாதலேபோல, அண்டபிண்டமுதலியபெளதிகமுமாம். இதனைவஸதுபரிசோதனையாதகாணலாம். இஃதனறியும், ஆகாயத்தையனநிரானசூழ்தமும, நானசூழ்த்தையனநி யண்டபிண்டசராசரவடிவங்களுமிலையே, ஆகாயம், சமஸத்தத்திற்கு மாதாரமு மகம்புறமுமாரிந்தபுபோலத் தனககெங்கே, இனறெனின, யாதுபொருள். இந்நந்தாலன்றோகணிக்கலாமெனின, எவற்றிறகுமாதாரமாவானேன்? அங்ஙனந்தோற்றன்மாதிரமனநி வேறெனறெனின, சூனியமெனனலாமே; யிதனை மறுப்பதுவழி. சூனியமெனல்பொய்யனறோவெனின், தனககெனசசயம் பொனநின்மையின் பொய்யே. ஆகாயம்பொய்யாயின, அதன்காரியமனைதனும் பொய்யாகவேண்டுமேயெனின, சூனியமாமுடியாது சோதனையிறகாட்டவேண்டுமே, கூடாதெனின், மறுப்பதெனனை. ஆதலின சமஸதமும

பொய்யெனவும், பொய்யெனதேற்றற்கியைந்த வொன்பது வகைதிருஷ்டாநதமிழையவெனவுகூறினா. கூறியதாறகுற்றமெனனை, உண்டெனின், சோதனையாதியாலுணராததவேணும். கூடாதேவ பேசாமைநன்கு. கான லாதியேநீராதியாக மாறாததோற்றமாறுபோன்று, ஞெபதியேசகமாதியாகமாறாததோற்றலிவிவவுவமைபொருநதும். நீராதியாரோபம், கான லாதியதிட்டானம். அதுபோலசசகமாதியாரோபம், ஞெபதி, அதிவ்ஃடானம். சமஸதமும்ஞெபதியனதேல், சோதனையிலசமஸதமும் ஞெபதியாக முடிவதெனனை. ஆதலின், பொருநதும். இதன்றியும், ஆராயவதன்முன்ன ருலகமநாமருபமாகவும், பின்னரனராகவுங்காண்டலியாது நாமருபம்பாழிலும், பாழநாமருபத்திலுங்காணுததென்னை. ஒன்றல்லென நின்றதலினிஃதன்றியோன்னியாபாவமாயிற்று. இங்ஙனமாகிறபதும், நின்றனாவது மறிவாதலா லிதபாவம். பாவம், மெய். அபாவம்; பொய். எனவே, அறிவையன்றியாதுமின்றெனப்பெற்றும். பெற்றவே, அனைத்துநதிரிசியம், தானறிவு, என்றாயிற்று. ஆகவே, தன்னையன்றியனாததுமின்றெனக்கண்டாம். காணவே, மறக்கவேண்டியதனைத்தையும், மறவாமலிருப்பது தனையுமெனப்பொருடருகின்றது. தருதலின், ஞானமெய்மகனேயுன்னமற்றி டாதேயெனவும், இதுபோறசத்தியமவேன்றானமையின் நமமானையெனவுகூறினார். மத்ததரிதனைமறுக்கவலியுள்ளோல தமதுஞெபதியைத்தளையுலகருக்கத்தெரிவிக்கடும் ஸ்ரணபணடிதருமோ; யாதானுமோபெயாச சொல்லையேனும், வினைசொல்லையேனும், வஸதுசோதனையில, அலவல்ல, இல்லையிலையெனகலா திருக்கவு முபாதானவுபாதேயவகையால விகாரமின்றியோமுதலிருக்கவுந தெரிவிக்கடும். கூடாதெனின், மறுத்தலும் வலியுளபோற கூறலும், தம்போறபேதையா வியக்கவன்றோ. இதுநிற்க. அனைத்துமிததை, அறிவேசத்தியமென்று வேதமுடிவும் தீதைகளும், உபரிடதங்களுகூறுவது, மூடத்தாலோ, விவேகத்தாலோ? மூடத்தாலெனின், அறிவையன்றித் திண்பாஸிடமிருக்கத் தெரிவிக்கலாமே. கூடாதெனின், விவகத்தாறகூறியதெனடம் கூடாதெனின், சொல்வாதமாமுடியும், முடியவே, பயனின்றியசொல்லாறபகைநேரிட்டழிதும். இக்கவி தத்துவவிளக்கப்படலமுடிவாதலா லிங்கனகூறினானவறிக. நான்குராலத்தினுமித்தையெனருததக்கவுதாரணங்கூறியது, என்னமுலகுனமையெனக்கொள்ளாதிருத்தற்கும், இப்போதுமித்தையல்லவெனவும், ஓரவஸதையிலமற்றோரவஸதையிலாததாலமித்தையெனவும், வேதம் பொய்சொல்லுமாவெனவும், இத்தலலாமபகருவமுமனுபவமும வந்தாலதெரியுமெனவும், இங்ஙனமெல்லாம்வினாவது சொல்வதைக்கேடப் தெமதுமரபெனவுகூறியுணாவைவளாக்கத்தெரியாதுணாவுளாபபாபோறகாட்டி யுடலைவளர்க்குங்கள்ளாநியரிவொனக்காட்டறகுமெனக். இப்போதுமித்தையல்லவெனின், அநரியோனியாபாவமயாதுக்கு, ஆதலின்வழு. ஓரவஸதையிலமற்றோரவ

ஸ்தையிலலாததா லபபோது மித்தையெனின், அவஸ்தையொன்றிலொன்றில்லாதேனுமுகமினரே? உண்டெனின், உலகமித்தையென்னலாமோ? இவனுக்கிலையெனின், இவனுவுலகம். அன்றெனின், வேறாயிருக்க, இல்லையென்னலாமா? அதுவழு. வேதம்பொய்சொல்லுமாவெனின், உயிர்களசெனிககாததற்கிவவுலக காலவரையறையாதோ, இன்றெனின், வரையின்றியவுலகை வேதமித்தையென்னலாமோ? இதனைச்சான்றோர்களேற்பதெனனை கொலோ? அபிமானத்தாலன்றே அன்றெனின்; எப்போதின்றேவுலகம். எப்போதுமிருக்கின்றதெனின், வேதமுஞ்சான்றோருமுலகை மித்தையெனக்கூறுவதுவழு. இத்தெல்லாமபக்குவமுமனுபவமுமவந்தாலதெரியுமெனின், இவ்விரண்டுநிலையுமவந்தநீரிழ்தையெனறுலகைக்கூறலாகாதோ? கூறுவதையுணராதற்குவலியின்றேலெனசெயவேனெனின், சுருதி, யுகதி, அனுபவமென்னுமூன்றனுள், அனுபவமபின்னராகடயும், இப்போது முரணின்றிசுசுருதி யுலகைமித்தையென்றகுரைக்கூறலாகாதோ? வாசித்தாலதெரியுமெனின், வாசிக்கத்தெரிந்ததுமெவருமுரைக்கேட்பானேன். இன்னொருபோதா கட்டுமெனின், எங்கேனுங்கேட்டுவந்து சொல்லுதற்கோ? அன்றெனின், இப்போதுசொல்லலாமே. யோசிக்கவேண்டுமெனின், யோசியாமறறெளிந்ததென்கனம். இத்தெல்லாமுழுப்புறட்டி, அதலின் வழு. இங்ஙனமெல்லாமலினுவாது சொல்வதைக்கேட்பதெமதுமாபெனின், அருஞானஞ் சந்தேகம், விபரீதந தெளிவதெனயனோ? கேட்டுக்கொண்புவரிலதானே தெளியுமெனின், அங்ஙனந்தெளிந்தநீர்சொல்லலாமே. சொன்னால் கேட்கவலியுண்டோவெனின், உண்டோவிலையோ? அதைக்குறித்து முன்னமேபேசியாயிற்று. முன்போலவளர்த்துச்சொல்லல் விவாத்தமாம் ஆதலினிதுவுமவழு. முறையேயிவையெல்லாதெரியாதார, உலகுபொய், ஞானமெய்யென்பதைவாசித்துமென்பயன். கேட்டுத்தெளிந்தாலநிற்பயன்படா கேட்டுத்தெளிந்தவனியாதலின், ஞானமாகியவுன்னே மறந்திடாதேயெனவானை யிடங்ககூறினா. சத்தியஞ் சத்தியம் (க0அ)

தத்துவவிளக்கப்படம்

முற்றிற்று.

தஞ்சிநீற்றம்பலம்

இனிச்

சந்தேகந்தெளிதல்படலம்.

சந்தேகந்தெளிதலாவது; சந்தேகத்தினின்றுதெளிதல். முன்னா தத் துவவிளக்கப்பட்டலத்தில தானாகிறவானமாவவிளக்க விளங்கினுற்போல, சந்தேகமாதிரியாதார்த்தவ காரணமாகவெழுமையதைத்தெளிவிக்கத்தெளி

தல. இஃதைநதர்மவேற்றுமைதொகை நீங்கறபொருள். ஆதலின தத்துவ விளக்கப்படலத்தின்பின வைக்கப்பட்டது.

க - கவி. அ - கை.

[முன்னாசொருபசமாதிககண தானேதானாகத்தனித்தித்தவி ருத்தியானது மீண்டுநிநுமபாதவநன் திரடபடவேணடியதற கு மாறவுதிககுமையநதிரிபுகளைபகற்றித் தெளிவுபெறுநெறியை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

நரர்குழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்ப முரமுறக குத்திக் குத்தி யுரப்பிகரு முபாயம போலப் பரமமாஞ் சொருபந தன்னிற பற்றிய மனோவி ருத்தி திரநிலை பெறச்சந தேகந தெளிதலை மொழிகின நேனே.

(இ-ள) நரர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம, எ-து. மனி தாகளாழமாகக் குழிதோண்டி மெதுவாகநாட்டினபெரியகம்பமானது. — உரமுறககுத்திக் குத்தி யுரப்பிகருமுபாயமபோல, எ-து. இனியாதினனும் சையாதுறுதிபடவேண்டிக் கலமுதலியவைகளைப்பெய தக்குழியைக்குத்தி க்குத்திப் பலப்படுத்திமாற்றெவனமோவதுபோல — பரமமாஞ்சொருபந் தன்னிறபற்றியமனோவிருத்தி, எ-து. பிரமசொருபதிலமுநகியமனோவிரு த்தியானது — திரநிலைபெறச்சந்தேகந தெளிதலைமொழிகினநேனே, எ-து. அந்நனமேயுறுதிபெறுமவண்ணஞ் சந்தேகந்தோனறுமாயி னதனைக்கண்ணு தெளிவுபெறுமாற்றெவனமோ வந்நனமாயநெறியைத் தெரிவிக்கின்றே ன, எ-து.

“சித்தினமுயலவாறதிததாகுஞ் செடத்தினமுயல்வாறசெடமாகும்” எனறு மனோவிருத்தியிருப்பதனால், மீண்டுஞ்சடமாகாவண்ணங்காகவே ணமும், காததற்கிடையூறென்னே? சகச்சமாதியினருதலின உலகநதோன றும். தன்னெறிக்கண்ணிறகின்ஃதிருககினுநதோனறாது. அயாரநதாலதோ னறும், ஆதலினுலகைச் சினமாதிரமாகக்ககைகில தோனறினுநதோன் றுவினுமிடையூறினது. அந்நனங்கரைப்புழித்தடைகளவரும். அததடை களாவன; மலவிசர்ச்சனம், சலவிசாச்சனம், இவைபற்றியேனும், உணவுப் பற்றியேனும் சொருபசமாதிவிட்டகலவேணமும், அகலவுழித்தேகநதோன் றும், தோனறவே சராசரநதோனறும், தோனறவே, தேசம் - காலம்-வீடு- பட்டணமுதலியவைதோன்றும், தோனறவே திரிபுடிதோன்றும், தோனற வே இச்சாஞானக்கிரியையுண்டாம், உண்டாகவே, வித்திகள்மேலிட்டழி வதுபோலவன. ஆதலின ரிடடைகலையும்போதேசங்கற்பநதோன்றும், அந் நனந்தோனறுவதுஞுத்தியாதலா லதனையந்நனே சிப்பரசாசமாகவிளக் கி ல்னைததுமந்நனமாம். திரிபுடியுஞ்சிப்பரசாசமா யேகமாகவிளங்கும், இந்நனம்பழதலசகச்சமாதி. இதற்குத்தடைசந்தேகம். இதனைக்கெடுத்தல்

கக்கா

கைவல்லியநவநீதம்.

தேளிதல; ஆதலினதிரநிலைபெறச சந்தேகநதெளிதலைமொழிகினறேனே
யென்றா. திரநிலை, திரஞானமெனினுமமையும்.

(க-து.) பரஞானமாகவிளங்கியமனம், திரஞானமாதற்குத் தடைகளை
களைத் தள்ளுபது. (4)

உ - கவி. ஆ - கை.

[தத்துவவிசாரமுதலவிதேகமுததிபரியநதம் ஆசிரியரைப்பிரி
யாதிருந்தனனென்பதை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

நற்கருத துடையோ னுகி ஞானவா னுகி நினளேரேன்
மர்க்கட நிபாயம் போல மகாபூத விகாரந தொடரி
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன
சற்குரு வினைவி டாமற சந்தத மனுச ரித்தான்.

(இ - ள்.) நற்கருத்துடையோனுகி ஞானவானுகிநினளேன், எ - து.
சிறேசோதிநாட்டமசலாககருத்துடையோனுகியும், அயல்வழி வந்தானாகாது
ஞானவழிவமேதானுகியும் விளங்கினறமாணக்கன — மாக்கடஞாயமபோ
ல மகாபூதவிகாரநதொட்டி நிராகுணவிதேகமுத்திநிலைபரியநதம், எ - து.
மர்க்கடஞாயமெனவனமோ வதைப்போலத் துன்பஞ்சமகாபூதவிகாரமாகி
யதூலதேகமுதல குணரகிதமாவியங்குமவிதேகமுத்திரநிலை பரியநதமுள்ள
வனுபவரசங்களை — சொன்னசற்குருவினைவிடாமல சந்ததமனுசரித்தான்,
எ-து. விடாமறசொன்னசற்குருவைவிட்டிரீங்காமல சதாகாலமுநதொடா
ந்திருந்தனன், எ-று.

மாக்கடஞாயம, குரங்குபோற்பறந்துஞாயம. அதாவது, கோபுரமேறி
கீழ்க்குதிக்கினுந் தனதுதாயைவிடாதுபறந்துமுறைமை. மாக்கடம் - நிராக
குணமாரியமொழியாதலின் ரகரமாயிற்று. எனனை, “மனமுள்ளவையுமு
யிரமெய்யுமுயிரள் பலலாசசாரபுநதமிழிற்றபொதுவே” என்றாபவணநதி.
மாக்கடஞாயம்போலச சற்குருவினைவிடாமல சந்ததமனுசரித்தானெனமு
த்ததுபொருள்கொள்க. (உ)

ங - கவி. ஆ - கை.

[மாணக்களைச்சோதிப்பானவேண்டி மூன்றுகேள்விகேட்டலை
யிககவியிறகூறுகின்றா.]

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாத வன்பா
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாநின் றாயோ
சின்தையி லைய மெல்லாம் தீர்ந்தவோ தெளிவி னுள்ளே
யந்தாய் கலந்த துண்டோ வனுபவ முளைசெய் வாயே.

(இ-ள்.) சந்ததம்புருடனறனைச் சாயைபோல்விடாதவனபாமைந்த
னைநிராக்கி, எ-து. ஓர்புருடனது தேகசாயையானது எப்போதுமவனைவிட

புநீங்காவா நெங்கனமோ அதுடோல ஆசிரியனைவிட்டுநீங்காத வனபே வழ வாயமைததசுபுத்திரனைநோக்கி — சாட்சிமாததிரமாரினையோ, எ-து. கூடஸ்தபிரமமாக விளங்குகின்றனையோ — சிந்தையிலையமெல்லாந்தீர்த்த வோ, எ-து. உன்மனத்திடந்தசந்தேகங்களைத்தது நீங்கினவோ — தெளி வினுள்ளையந்தரங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுரைசெயவாயே, எ-து. பே தரங்கிதமானசுவானுபவத்தெளிவின்கணயாதானுமபேதமவந்துகலந்ததோ? இவ்வேனக்குத்தெரியுமபயாக வுனானுபவத்தைச்சொல்லுதி, எ-து.

விடாமலெனின, வினையொகாணமுடியவேணும். அங்கனமின்றே, மை நதென்னனும்பெயாகொணமுடியவதால் விடாதவெனப்பெயொச்சமாக சினும். வலிநதாமாநிபெயாருள்கொளவதினு மிதுநேரானதாலென்க. சா ட்சிமாததிரமாரினையோவெனறுங்கால், சிவேசாரங்கயற்பித்ததை விட டென்றற்றாடக்கத தொழிந்தச்சாற்களைத் தருதலினொழியிசை. சகச்சமா தியாலாபி யகலாச்சந்தேகங்களுள்ளினனவாதலி வத்தையுணாததச் சிந தையிலையமெல்லாந்தீர்த்தவோவெனவும், பேதரங்கிதமேதெளிவாதவின தெ ளிவினுள்ளையெனவும், விகற்பபுத்திசந்தேகருதலியல்பாதவின, அந்தரங்க லந்ததுண்டோவெனவும், நினதனுபவமுரைத்தாலன்றியிவற்றைத் தெரிந்த கற்றறகொண்ணாமையின, அனுபவமுரைசெயவாயேயெனவுகூறினா.

(க-து) களங்கமற்றவனுபுதியாகிறகண்ணடியி லமுக்குப்படிதலியல பாதலெனத் தெரிந்தவராதலி னிங்கனமவினாவினாபனது. இதுசோதனை.

ச - கவி. அ - கை.

[தனதுபவவினோதவுல்லாசத்தைத் தானேதனக்குளகண்டு விப்பபுறாசிரியரைடபுகழ்ந்து துதிக்கின்றனென்பதை யிக்கவி யிரகூறுகின்றா.]

எனவுரைத் தருளு மாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய சன்னவங் காட்டின மோகத் தமத்தெழு பேதப பேயக ன்றன்கரு ன்றதய வெறபி லுபதேச வருககள் றேனறி மனவிழி தெரிய ஞான வான்கதிர பரநநா லுண்டோ.

(இ-ள) எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதமவணங்கி, எ-து. என்றவினு வியனாசிரியரதுபயபாதங்கனையுட்வணங்கி. — எந்தாயசன்னவன்காட்டி னமோகத்தமத்தெழுபேதப்பேயகள், எ-து. எமதுகாததனை பிறவியாகிய கொடியவனத்தின்கண முடியமோகமென்னுயிருளிலெழுதற்குரிய பேதமா கிறபேயககணங்கள் : — உனதருளுதயவெறபிலுபதேசவருக்கன்றேன்றி எ-து. உனதருளாகிறவுதயகிரியில் ஞானோபதேசமென்னுஞ்சூரியனுதயமா ய.—மனவிழிதெரியனானவானகதிபரநநாலுண்டோ, எ-து. மனமாகிற கண்ணுக்குத்தெரியுமபடியாக மேலானஞானகிரணங்க ளெங்கனும்வியாபி ததுக்கொண்டாற் கணமேனுந்தவகுமா, எ-து.

சஞ்சிதங்கள் காடுபோலடாந்திருத்தலின, சன்னவன்காடெனவும், காடென்னுவனெனவறுது, எவருநதிகைத்து மீளாததகையதெனறகு; இதுனைத்தத்துவஞானுபவிகளறிவரனறி யேனையோசறறுமறியாரா, இதுநிறக. மோகம், மயக்கம். அதாவது; தேகமுதலியபிரபஞ்சங்னைமெப்பெனக்காண்டல். அடாந்தகாடிகுகிருளகலாமைபோன்று, அடாந்தசென்னகட்டுமோகமகலாமையின, மோசத்தமமெனவும், உடலுமுயிருமபேதம்போற்றேற்றினுஞ் சடமுஞ்சித்துமாதலினெனவனமேகமாம, இவ்வனமாயபேதமயமேயனறி யனைத்துமெவ்வனமேகமாகலாம, இப்பேதபுத்தியகனறசமயவானக ளெனகனுமில்லவேயிலலை பேதபுத்தியைப்பேதமெனறது, குணவாகுபெயா. பேதபுத்திதனிப்பேறிற்பகுடாமைமி னிங்கேயதனையுடையோரையெனக. அதனையுடையோரத்துவிதிநீங்கலாகச சமஸதமதஸதநும். அபேதவாதத்திற்குத்துவிதியொருவனையுத்தரவாதி. அவ்விருநையகலாதுவாழ்தல பேயகளாமாறுபோன்று, அமமோகஞ் சறறுமகலாதுவாழ்தல பேதவாதமாதலி ன் பேதப்பேயகளெனவும், எழுவெனறது வினைத்தொகை. பேயகளெழுநது சஞ்சரித்தறகுரிய திராககாலம், அதுபோலப்பேதவாதிகளெழுநது வாதித்துத் திரிதறகுரியது மோககாலம், ஆதலினெழுவெனவுக கூறினா. இதுபரத்தத்துக வியைவதுபற்றியெனக. அருளின்றியககண னுபதேசமெழாது, உதயகிரியினறியககண சூரியோதயமெனவனமாம, ஆதலின உனதருந்தயவெறபெனவும், பூதசூரியனுதித்துழியனறி பூனக்கணகாணவறியாது, அதுபோல, ஞானசூரியனுதித்துழியனறியககணகாணவறியாது, ஆதலி னுபதேசவருக்கள றேனறியெனவும், கணனிலலாவிடத்துப் பூதசூரியோதயத்தாலெனென்பயன், அதுபோலப் பரிபாகமனிலலாவிடத்து ஞானசூரியோதயத்தாலெனென்பயன், ஆதலின் மனவிழிதெரியவெனவும், இவ்விருசூரியொழினுஞ் சோராமுதலிய சத்துருக்களபதுகற்கிடஞ் சறறுண்டாயினுமுண்டாகலாம, தமதுகிரணங்க ளெனக ணும்பரவி னப்போதிடமெனகே, இடமினறாகவே, யவாகளுளரோவென்பாரா, கதிபரந்தாலுண்டோ வெனவுககூறினா இது வித்திக்கியைவதுபற்றியெனக. உண்டோவென்பதெதிமறை, உண்டோவென்னுங் குறிப்புவினைமுறறுக்கெழுமாய, பேதப்பேய்கள. சன்னவன்காடு, மோகத்தமம், பேதப்பேய்கள, இவைமூன்றும், இவற்றிறகெதிமறையாய, அருந்தயவெறபு, உபதேசவருக்கள, மனவிழி, ஞானவான்கதி, இவைநான்குமுருவகம். இக்கவியிறகூறியது நிச்சயஞானமன்று பிரத்தியட்சஞானத்தை எவவுயிருமறியையன்றியிலலை, அறிவனறே வுடறேறுகானென்பது. அந்தவறிவுதானே, தேகோகமுதல சிவோகமிறுதியாகநின்றது. வேறெனின காட்டவேண்டும், கூடாதெனி னெத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றெனி னறியாதிருக்கவேண்டும். ஆதலின், தேகமுதலசிவம்வவாயு மிவறறையகமெனி லிவையகமாகுமா, இவையயலன்றே, இதுஞானமாகுமா; அறிவு தனையேதானெ

னச சுருதியுத்தியாலோதல, நிசசயஞானம். அது சுசாதிமுதலிய கற்பனை யற்றதெனத்தேர்ந்தல, அபரஞானம். அதனையுள்ளவாறுகாண்டல, பரஞானம் திரிபுடியனையதுஞ் சினமாததிரமாவிககல, திரஞானம். இங்ஙன மிருததலி நிதனைமறுப்பாரா, அறிஞொனப்படினு மேறபதெங்ஙனம். (ச)

ரு - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனம் துதித்தமாணாக குசிரியரானோககி யின்னுமடியே னேத திருததவேண்டியதுளதே லதனைத்தெரித்தருளவேண்டுமெ ன நிரந்துகேட்டதை யிககவியிறகூறுகின்றாரா]

மந்திர மூர்த்தி தன்னான மாற்றிய பேயபோ னாலு மெந்திர வெழுதிக கடடி யினிவரா வகைசெய வார்போன் முந்தியுன் னுபதே சத்தான் மோகம்போ னாலு மையா புந்தியின றுறைக்க வின்னம் புகலுமவினா ணப்ப முண்டே.

(இ - ள) மந்திரமூர்த்திதன்னான மாற்றியபேயபோனாலும், எ - து. மந்திரக்காரனாலே புத்தியைவிக்காரப்படுத்திய பேய்க்கினும்: - எந்திரமெ முதிக்கட்டி யினிவராவகைசெயவார்போல, எ - து. எந்திரஸதாபிதஞ்செ யது அந்தப்பேய மீண்டுமணுகாவண்ணந் தக்கதந்திரஞ் செய்பவர்களைப் போல - முந்தியுன்னுபதேசத்தால் மோகம்போனாலும், எ - து. முன்னரே தேவரூபதேசத்ததாலுதித்த ஞானசூரியனால மோகவிருணீங்கினும்: - ஐயா புந்திரின றுறைக்கவினனும் புகலுமவிண்ணப்பமுண்டே, எ - து. ஐய னே யெனதுபுத்தியான தப்பிரமத்திலுறைந்திருக்கவேண்டி யடியேனகேட் டிக்கொள்ளவேண்டிய விண்ணப்பஞ்சிலவுள், எ - து.

ஐயசிலதடுமாற்றந் தனக்குளேதோன்றலைப்பற்றிப் புந்திரின றுறைக்க வினனும் புகலும்விண்ணப்ப முண்டேயென்றா (ரு)

சு - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமாகக் குருவைக்காண்டலி னிவரைச சிலமெனக் கருதித் தேவராயாதுபற்றிப் பிரமம் மனோவாக்குக்கெட்டி மெட் டாதென வேதத்திற்கூறிய ரதனைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணுகனவிலுவியதை யிககவியிறகூறுகின்றாரா.]

ஆகமப் பிதிமா ணத்தா லறியெனறும் வாக்குக் கெட்டா தேகமாம் பிரம மென்று மிதயததா லுணர்வா யென்றுஞ் சோகமா மனதிற் கெட்டாச சுயஞ்சோதி யெனறுஞ் சொன்னீர் மோகமா பிரண்டு சங்கை முளைத்தன பறித்தி டோ.

(இ - ள.) ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியெனறும்வாக்குக்கெட்டா தேக மாம்பிரமமென்றும், எ - து. அஷ்டவிதப்பிரமாணத்து ளொன்றாகிய சத்தப் பிரமாணத்தா லறிவாயெனறும், மீண்டுமந்தச் சத்தப்பிரமாணத்தா லந்த

ஐக்கமாயிரம முனக்கெட்டாதெனறும்—இதயத்தாலுணாவாயெனறுஞ்
சோக்கமானதிறகெட்டாச சுயஞ்சோதி யெனறுஞ்சொன்னீர், எ-து மன
த்தாலறிவாயெனறும், மீணடுமந்தச்சோக்கமாயிர மனத்தினு லந்தச்சுயஞ்
சோதியாகிய பிரமமுனக்கெட்டப்படாதெனறும் பூவத்திலீசனாகநின்று
வேதத்தைச்சொன்னீர்—மோகமாயிரணடுசங்கை மூன்ததன பறித்திடு
நீ, எ-து. இப்போதடியேனுக் கந்தமயக்கமான விரணடுசங்கைக் கென
தகத்திலுதிததன வவறறை மெல்லத தேவரீர் களைந்தருளவேணடும், எ-று

பிரமசொருபம்; வாகுக்கெட்டு மெட்டாதெனறும், மனதுக்கெட்டு
மெட்டாதெனறு மாதிரி லசரீரியாகநின்று வேதங்குறினதுநீரெனறே? அன
றெனில, இப்போதடியேனுக் கவவேதத்தி னரியரசரியங்கையெல்லாம
வெளியாகவினக்கிவித்து நீரெனறே? ஆதலின, நீரேயெனடதைத் தோனறு
வெழுவாயாககிணம். சொன்னீர்ஒன்பதற்கு வேறுவினேழுத லினறதுலப
ற்றியெனக் அனறுசொன்னவா நீராதலி னின்னுவினக்கற்கு நீரானீர், ஆத
லின் பரமசிவமே குருமுகூரத்தமென்பதற கையமின்று. இஃதுலிலதானே
மாணக்கன்சொன்னது ; ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுகருளுவே
யெனறான். எனனை, “மறைமுடியதனில் வினங்கிடுமொளியே மனிதரைப்
போலவந்ததெனுமென் சிறைதவிரத்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன்.” என்
றார் சாந்தலிங்கசாயிகள. இன்னும் பலருஞ்சொல்லினார். இவ்வனபிருப்பது
பற்றி வேதத்திற்குநியதன்றி யிலலாததைச்சொல்வதன்று. விபரமாகப்
பின்னர்கூறுதும்.

(சு)

எ - கவி. அ - கை.

[முன்னா பிரமம் வாகுக்கெட்டாதென்பதை
யிகசுவியற்கூறுகின்றார்,]

மறறைமுப் பிரமா ணைததால் வஸ்துநிர ணையங்கூடாதே,
யுறறதோர் விடயம் பூத முபயமன றுத லாலே
குற்றமாங் குணவி சேடங் கூடாம லிருக்கை யாலே
பிற்றது வாகுக் கெட்டா தென்பது மறிவாய் நீயே.

(இ-எ.) மறறைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிரணையங்கூடாதே, எ-து.
சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியும், ஏனைய பிரத்தியட்சம், அனுமானம், உப
மானமென்னு மூன்றனும பிரமவஸ்து இன்னநிலையதென யாவரானு நிச்ச
யிக்கவொண்ணாது:—(ஏனெனில், உறறதோர்விடயம்பூத முபயமனறுத
லாலே குற்றமாம், எ-து. எதிரிறகாணவுறறது பிரதயக்ஷமாகத்தகுவுதெ
னின், அஃதோர்விடயமாம். அனுமானிக்கத்தகுவுதெனின், தனதுகாரியத
திற்குத் தானோகாரணமாம். உபமானிக்கத்தகுவுதெனின், தனக்கோருப
மானம்வேண்டலி னிரண்டாம். இவ்வனமெல்லாந் தானன்றயவினங்கலின்,
இவற்றை யதன்மேலேறிக்கூறுவது குற்றமெனறே ஐயமின்றிக்குற்றமே

மாம — குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே யிறறதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதும்றிவாயரீயே, எ-து. இங்ஙனமாய்வப்பரவஸது, தனபரற் பிரத்தி யட்சமுதலிய குணவிசேடங்களைப் பிறறோற்றிக்கூறினும் தானவற்றிற குட் னப்படாதிருத்தலின் வேதமாகிய சத்தப்பிரமாணத்துக் கெட்டப்படாதெ ன்று கூறுவதையுந்யறிதி, எ - று.

மஹமுப்பிரமாணத்தா லெனறதனூல, சத்தப்பிரமாணத்தா லன்றியு மெனக்கொண்டாம். மறறையவென்பது கடைக்குறை. நாதாத்தமாதலிற சத்தத்தாலும், திரிபுடிசுகிதமாதலின் பிரத்தியக்ஷத்தானும், காரணகாரி யரகிதமாதலின் அனுமானத்தாலும், சுசாதி, விசாதி, சுகதபேதம்மிறத்தாத லின் உபமானத்தாலும் எங்ஙனமெட்டப்படும். பக்மென்றிருமறமாம், ஆத் லிற குறறமாமெனவும், பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், உபமானம், சத்தம், என்னுந்நானகையும் பிறர் தனமேலேற்றிக்கூறினும் தானனறாதலின் உறற தோரவிடயமபூத முபயமனறதலாலேயெனவும், இம்மூன்றும் வேதத்தை யன்றியிலலாததால், வாக்குக்கெட்டாதெனவுகூறினா. குணவிசேடமெ ன்பது மீமிசைப்பதம். குணவிசேடமென்ப திருநானகையுமெனக்கொள்க.

(உ - ம.) புனிற்றிளங்கன்று, மீமிசைஞாயிறு, நாகிளங்கமுஞ், உயாந தோங்குபெருவரை, எனபன், மீமிசை.

வினா.—ஏனைய அருத்தாபத்தி, அபாவம், ஐதீகம், சமபவமென்னு மிங் நாஸ்காணு மெட்டாதெட்டலா மெனனாதெனனை?

விடை.—அருத்தாபத்தி, குடியாலுணாதல், குறிகடந்ததாதலின்கூடா து. அபாவம், பொய். நான்குகாலத்துஞ் சதோதயமாகவிளங்கலின் கூ டாது ஐதீகம், தொன்றுதொடடுவழங்கல். சகச்ச்வபரம்போலத் தொன்று தொடடுவாங்கலென்று. தொன்று, தூதனம். என்னுங்காலங்கட கதீதமாத லின் கூடாது. சமபவம், ஒன்றன்கூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபிணக்கமெ னப்படல். அது பிணடப்பொருளுமன்று பிணடித்தப்பொருளுமன்று, ஆத் லிற்கூடாது, இதுபற்றியன்க. இங்கே பிரத்தியட்சமெனல், ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்தை. பிரத்தியட்சம் - தரிசனம். அனுமிததல் - அனுமானம். அருத்தத்துக்காபத்துவரல் - அருத்தாபத்தி. என்று முண்டெனல் - சமப வம். இன்றெனல் - அபாவம். இகம் - இயதி, ஐதீகம்.

(க - து.) இன்னினவேதுக்களால் வாக்குக்கெட்டாதென்பது. இத னே மறுத்தறக்கேதெனனை. வலியுளர்போற்கூடடுவாரா, அாததவாதியரல்லா. உறறதோர்விடயம் பூத முபயம் வஸதுவனறதலாலே மறறைமுப்பிரமாண ததால் வஸதுரிணயங் கூடாதேயெனவும், கூடாவிடத் திவவகுற்றமாம், இந்நக்கமுற்றமாக குணவிசேடங்களைக் கூட்டினும் கூடாமலிருக்கையாலே யெனவும், ஆதலி னிறறதுவாக்குக்கெட்டாதெனவுங் கூட்டமுடிக்க, இவற றுல நாம வஸதுரிணயம் பண்ணவுங்கூடாது, பண்ணினுமெட்டாது, என்

பத்து முக்கியத்துணிவு. எனனை, “வேதமுதலகலைகாட்சி முதலளவை விரிஞ்சனமுதல வின்னோர்செய்யுந், சோதனையுளகப்படாச சோதியுனைச்சோதிக்கத் துணிந்தேனந்தோ” என்றா பரஞ்சோதிமுனிவா. நானமாடககூடலான படலத்தில். (எ)

அ - கவி. அ - கை.

[எட்டாதெனக்கூறியவேத மெட்டுமெனமீண்டுங்கூறும், ஆயினுமிவவிரண்கிவிதமு மினனினனவேதுவினாக்கூடுமென விககவியிற கூறுகின்றார்.]

வாக்கியந் தனக்கெட் டாத வஸ்துவென் றுரைத்த வேதம்
வாக்கிய விருத்தி யாலவ வஸ்துவைக் காட்டிற் றன்றோ
வாக்கியங் களிலே மான மாவதே தென்ற யாகில
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய யாநீ கோளாய்.

(இ - எ.) வாக்கியநதனக்கெட்டாத வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம், எ-து. வாக்குக்கெட்டாதது பரவஸ்துவெனக்கூறியவாதவேதமே — வாக்கியவிருத்தியாலவ வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ, எ-து. ஒருவன கேட்டவாறுநிலலா தவ்வாக்கியத்தைச் சிரவனமனனாதிகளா லையநதிரிபறவிராதி செய்வதினா லஃதவவஸ்துவைக்காட்டினதல்லவா — வாக்கியங்குளிலேமானமாவதேதென்றயாகில, எ-து இங்நனமிருவகையாக்கூறிய வாக்கியங்குளிலயாதுசிறந்ததெனக்கேட்டுதியேல். — வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யானீகேளாய், எ-து. இவவிரண்கிவாக்கியமுமுணமையே வேதங்கள்பொய்சொல்லுமா, சொல்லாவே, யிதனையாகூறனீகேளுதி, எ-து.

வாக்கியவிருத்தி, வாக்கியாததமவிளங்கமுயறல். அதாவது; சொல்லெலாம்பொருளாமவண்ணஞ் சிரவனமனனாதிகளாலையநதிரிபறமுயறல். இங்நனமவிடாது முயன்றலவவஸ்துவைக் காட்டுமோ, காட்டாதோ? காட்டாதெனின், தீவிரதரமெற்றிற்கு. காட்டுவது திண்ணமாதலால், காட்டிற்றன்றோவென விரந்தகாலத்தாறகூறினா. எறுமபுமுடடைகொண்டுதிடடையேறின் என்றறபோலும். எனனை, “சொற்றிரியினும்பொரு டிரியாவினைக்குறை” என்றாபவணநதி. வாக்கியவிருத்திசெய்ததினால் மகானகளுக்குவஸ்துவைக்காட்டிற்றெனப்பொருள்கொள்ளின், அப்போதுகாலவழுவமைதியன்று. வாக்கியவிருத்திசெய்யினும் வஸ்துவைக்காட்டாதது அபக்குவங்காரணமாதலபற்றி. ஆயினும், எவ்நனமேனுங்காட்டிவிடும். இத்திணைநோக்கித், “தெய்வத்தாலாகாதெனினுமுயறசி தனமெயவருந்தக்கூலிதரும்” எனவும், இன்னும், “ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவினித்தாழாதுஞ்நுறுபவர்” எனவுவகூறினாதிருவளனுவா. காட்டும் காட்டாதென்றது, அவ்வாறமுயற்சியளவும் பக்குவவளவுப்பற்றி. ஆதலிரிண்குமெய்யே மறைகள்பொய்யாடுவனரா. வேறுகப்பாடமோதவியையி னேறக்?

உபாதேயங் காண்டலா லுபாதானந்தகமூயலவாற்காணாததற்கேதென்னை. உபாதேயம், விடயம். உபாதானம், ஞானம் இவ்விரண்டும்பேதம். (அ)

க - கவி. அ - கை.

[சுருதிகாட்டாமல்காட்டுமென்பதை யிக்கவியிற
கூறுகின்றா.]

தன்பதி யல்லாப் பேர்க டமையல்ல னல்ல னென்றா
ளனபனைக கேட்ட நேர மவளவெடகி மெளன மாண
ளென்பது போல நீக்கி யிதன்றிதன் றெனச்சே டித்த
பின்பரப் பிரமந தனனைப் பேசாமற பேசும் வேதம்.

(இ-ள.) தன்பதியல்லாப்போக டமையல்லனல்லனென்றான், எ - து. தனது நாயகனல்லாதபோகனை யிவனுவனனானது நாயகனென்ப பிறாவின வுந்தோறு மிவனல்லனினலெனென்று சொல்லிக்கொண்பவந்தான்: — அன்பனைக்கேட்டுநேர மவளவெடகிமெளனமாண ளென்பதுபோல, எ-து. முடிவியைகளைக்கேட்டவகனைத்தே யவளநானமுற்றுப்பேசாதிருந்தனென்னுலகத்தாகூறுவதுபோல — நீக்கியிதன்றிதனெனச்சேடித்த பின்பரப்பிரமநதனைப்பேசாமறபேசும்வேதம், எ - து. ஒவ்வொருத்ததுவதையுந்தனித்தனிவிசாரியாநிறப்புழி வேதமானதிதல்லவிதல்லவென்றுசென்று முடிவிலினிக்கூறவிடமின்றி மிகுசிரிந்த பரப்பிரமவஸ்துவையுணராததாமலுணரத்தும், எ-து.

மணமுரிந்தானைமருவிடவேண்டித் தனமனைககண் மாமனழைப்பித்துழி யவனதோழரோடுகூடியிருக்க, அக்கலிபாணப்பெண்ணை யவளது தோழிக ளிவனுவனனானது நாயகனெனனும்தோறு மல்லவல்லவெனக்கூறி முடிவிலிவனுவனக்கேடக விடையின்றிமெளனமாணான். இஃதை தீர்க்க. இதனைத்திருட்டாநதமாக்கினா, வஸ்துஇதுபோன்றிருத்தலின. எனனை, “ஆனலல்லன்பெண்ணல்ல னல்லாவலியுமல்லன, காணலுமாகாணுள்ள லல்லிலலனல்லன” என்றாசடகோடா. இன்னும், “உருவனறருவன றுள தனநிலதன், நிருளன்றொளியன் றெனநின்றதுவே” என்றாரருணிகிரிநாதா. “அலலைபலையீ தெனவருமறைகளு மனமைச்சொல்லினுற் றுதித்தினைக்கு மிசுசுநதரநாடறகு எல்லையாகுமோவென்மொழி” என்றார்பரஞ்சோதிமுனிவா. தானறிவு அவனினபமாதலின, அவளவெடகிமெளனமாணாளெங்ஙனமோ; அங்ஙனந தத்துவக்குழாங்களை நியதிக்கனைதுசெனறதறிவு, பிரமமானநதமாதலிற பேசாமறபேசும்வேதமென்றார். சிற்றறிவும் சிற்றின்பமு மெளனமாககுழிப், பேரறிவும் பேரின்பமு மெளனமாககற் கிடைப்புமெனனை, கேட்பானேன. எனவே, அறிவேசுகமெனக்காட்டநின்றது. ஆதலினறிவானநதமெனார்கண்டோர். அறிவுதனையயலாகக்காணுங்காறு மாநநத்தனக்கயலாகக்காணும். அறிவைக்கண்டார்க்கானநதமயலன்று தா

னேயானந்தம் எனசெனகின்பஞ்செனிகின்றதோ, அங்கங்கறிவைக்காணி
ன மோனமாம், ஆதலினமோனமென்பதுஞானவரம்பென்ற ளவையார்.
அங்கங்குபாதிவைக்காணின்மாளாமோசுமாம். மௌனமாமென்பாரேசா
மறபேசுமவேதமென்றார். மௌனமாவது, அல்லவல்லவென்றகெல்லை இன
னும், டேசிக்கொண்டேவந்துபேசாமன்றல காடழிக்கொண்டேவந்துகா
ட்டாமன்றலெனினுமறமையும். இதனைச் சூருசீ - வஸுபவவகையுட்காண்க.

(க-து.) சூருசிகாட்டாமல்காட்டல், அல்லவல்லவெனக்கூறிக்கொண்
டேவந்தயாந்த நிறறலென்பது அங்கவன்றிறறலனுக்குமுடிபு. இதனையறி
யார பலபிதநறியுமென்கை (க)

க0 - கவி ஆ - ஐ.

[இதுகாறு முதறசங்கைக்குத்தரங்கூறி, இனியிரண்டாஞ்சங்கைக்குத்
தரங்கூறுவானவேணடி மனமினயசுராத தெரிவிக்க வந
னுறபத்தியையிக்கவியிற கூறுகின்றார்.]

முந்திய சங்கைதீர மொழிந்ததை யறிந்து கொளவாய்
பிந்திய சங்கை தீரப் பேசுமுத தரநீ கேளாய்
யிந்தியங்களுக்கிராசனிதபமாமதினெண்ணங்கள்
புந்தியு மனமு மென்றே புறத்தகத் துலாவி யாமும்

(இ-ள) முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொளவாய், எ-து
முதறசங்கைக்கையந்தீரவிடைந்ததை யறிந்துகொள்ளுதி — பிந்தியசங்
கைப்பேசுமுத்தரநீ கேளாய், எ-து. பின்சங்கைக்கையந்தீரக உறுமுத்தர
தைநீகேளுதி — இந்தியங்களுக்கிராசனிதபமாம், எ-து. மனமுதலியவிக
திரியங்களுக்குத்தலைவனாயிருப்பது ஞானமாம் — அதினெண்ணங்கள் புந்தியு
மனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவிபாடும், எ-து அதினதுசங்கற்பங்கள்
புத்தியெனவும் மனமெனவுவகூறப்படப்ப புறமடிலுமகத்திலுமுலாவுநட
மாடும், எ-து.

இந்தியங்களுக்கிராசனமெனின, புந்தியுமனமுமெனச சொல்லாதி
ருக்கவேண்டும். சத்தப்பிரகரணமுதலியகட்டளைகளில் ஞானம், மனம்,
புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், என்கூறியிருக்கின்றது. ஆகாயத்திலாகாயம்,
கஞானம். ஆகாயத்திலவாயவ, மனம். ஆகாயத்திலக்கினி, புத்தி ஆகாயத்தி
லப்பு, சித்தம். ஆகாயத்திறிரிதிவு, அகங்காரம். அங்கங்கூறியதுமின்ன
காரணமபற்றியென்க. எனவே, மனமுதலியநான்குமறிவினஸுபரிப்பென
றாயிறு. அன்றேல, அறிதலதாமமிலலாதிருக்கவேண்டும். இருப்பதாலமு
க்கற்பாற்றந்து, ஞானமின்றியாதுறிகமும். யாதுண்டு இன்றாதலினேறற
ற்பாலதே. ஆதலினிதயத்தைஞானமென்றும். அதினெண்ணங்கள் புந்தியு
மனமுமெனவே, அதனதுபுடைபெயாச்சுயினவசாரிலைகளையறி மனமும
புந்தியுமோமுதலனென்ககுறிகக்க கூறியதாகக்கண்டாம். எவவுயிருந

தேகோகமாநிறழலின தேகததுக்குபபுறமபசமெனவும, அகத்திலமனமிச் சாஞானமாகநின்றுமுறலும், புறத்திலபுத்திபலகிரியைகளாகநின்று நடித்தி யறறலும் பற்றி யுலாவியாடுமெனவுவகூறினா. உலகத்தாரவனவன்புரிதொழிலைக்கணம் வியப்பதும் இகழ்வதும் புத்தியைபயனறிமனதையனது. வினோ தவேலையைக்கண்டு இவனதுபுத்தியெனனசிறத்தெனவும, இழிதொழிலை ககணம் இவனதுபுத்தியெனனமடமையெனவுந் தொனதுதொடடுவழங் கலி வினுவேசார்ந்து. புநதியுமனமுமெனககூறி யவற்றினபுடைபெயாசசிக ளாகிய யுலாவியாடுமெனப்பவைகளை முனயினனாககூறினும், புறத்தகததெ னறதனால் மாறறிப்பொருள்கொள்ளின வழுவனது. மனமாவது, சமிசய நீசசய சாருசலிய அபிமானங்கலில், சமிசயமாதலினனும், அறிவினபுடை பெயாசசியாதலானு மித்தோமுதலன்று அனநேனும், முதலாகநடித்த லிவித்தேவினமுதலாககி யெட்டுமெட்டாதெனறகுகூறவந்ததா லிதனது நீலையினயதெனககாணக.

(௧-து) மனமெனலினையதெனவறிவித்ததெனபது. புத்தியைப் புநதி யெனலமெலித்தலவிசாரம். உரைபிறகோடென்னுமுத்தியால், புறத்தகத தென்பதைப் பகிரமுகமந்தாமுகமென்றாகுகிப் புத்தியுமனமு மிவவிருமுகத தில யாதானுமொனறிலேனு முலாவியாடுவதியலபாதலெனக்கொண முங்ங ளாககூறினா ரொனினுமமையும். பகிரமுகம், பொன்னைப்பொனியெனவும, பழு தையைப்பாமபெனவுங்கோடல். அந்தாமுகம், பொன்னைப்பொன்னென வும, பழுதையைப்பழுதைபெனவுங்கோடல். கொள்ளவே, சுததபுத்தி சுத தமனம், எ-ம. அசுததபுத்தி அசுத்தமனம், எ-ம. பாருபிதறகிடம்பெறலா யிறறு. இதனைப் பிள்வருவதாறகாணக. (௧௦)

௧௧ - கவி. ஆ - கை.

[முன்னறிதயமெனறஞானம், விருத்தியெனவம் சிதாபாசனெனவு மிருபாலதாயமுறையை யிககவியிறகூறுகினனா.]

உனமுகம் போற்கண் ணடிக குள்ளொரு முகங்கண் டாறபோற சின்மய வடிவின் சாயை சித்துப்போற் றித்தி தோன்றும் நின்மல விருத்தி யந்த நிரல்வழி யாயு லாவந் தன்மநன் மகனே யித்தைத் தானனனே ஞான மென்பார்.

(இ-ள.) தன்மநனமகனே உனமுகம்போறகண்ணடிக குள்ளொரு முகங்கண்டாறபோல, எ - து. அறமவழுவினறியசற்புத்திரா உனதுமுகம் போலொருமுகங்கண்ணடியிறகாணப்படுமாறுபோன்று: — சின்மயவடிவின் சாயை சித்துப்போறபுத்திதோன்றும், எ-து. சின்மாதிராமகவிளங்குஞ் சைதன்யமானது புத்தியிற்றானேகாணப்படுமாறுபோன்று சாயாருபமாகப் பிரதிபலித்துக்காணப்படும — நினமலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும், எ - து. மேறகூறியசைதன்யமென்னு நினமலவிருத்தியானது, அநதச்சாயுட,

ருபவழித்தாகவேயுலாவிக்கொண்டிருக்கும்:— இத்தைத்தானன்றோ ஞானமென்பார், எ-து. இதையல்லவாசததுக்களஞானமெனக்கூறுநிற்பார், எ-று.

இங்கேசாயையென்றது, சிதாபாசனை. ஆடியால் முகம்; பிம்பம் பிரதிபிம்பமெனப்பட்டாற்போலப், புத்தியால் சைதன்னியம்; விருத்தி சிதாபாசனெனப்பட்டது. ஆடியாலன்றி முகத்திற்குமாறப் பிரதிபிம்பமுகமெனவருமா, அதுபோலப் புத்தியாலன்றிச் சைதன்யத்திற்குமாறச் சிதாபாசனெனவருமா? வந்ததால், சைதன்யமவிருத்தியெனப்பெயர்ப்பெற்றது. இங்கேபுத்தியென்றது பகிாமுகநோக்கத்ததை. அதிலு, தோற்றியசித்தைச் சாயையெனப்பதிலையமுளதேற சோதனையிறகாணலாம். எங்கெங்கேநானென லுண்டோ வவையெல்லாஞ்சிதாபாசனன்றோ? சிதாபாசனென்னுஞ் சீவனென்னுமொக்கும். அறிவு நானலைதநானென்றதனு லிக்கற்பிதப்பெயராகள்தனக்குவந்தன. இந்வறிவு சுயஞ்சைதன்யத்தின பிரதிபலனமாகச் சோதனையில் முடிவதா லிதனைச்சாயையெனவும், இஃத்திஷ்டானமாகக் காண்டலி னிதனைச்சித்துப்போலெனவும், சாத்தனென்னுஞ்சொல்தனபால புடைபெயாச்சியினறியக்கணபெயொனவும், ஆகியக்கணெனமுறாயெனவுமெங்கனமாயிறோ வதுபோலச், சிதாகாயமானது; புத்தியிலசித்துபோறசாயையாகப் பிரதிபலித்தலாகியபுடைபெயாச்சியைத் தனபாலில்லாவிடத்துச் சினமயவடிவெனவும், உடையவிடத்துநினமலவிருத்தியெனவும், அல்லதுவிருத்தியெனவும்பெயாபெறும். இங்னனமாதலபற்றியிப்பெயர்த்தனொனவும், நீரைவிட்டகலாதகானலெங்கனமோ அங்னனம் அக்கற்பிதவறிவினின்றி நின்மலவிருத்தியகலாதுலாவலின், நினமலவிருத்தியநதநிழல்வழியாயுலாவுமெனவும், இங்கேநிழலென்பது சிதாபாசனை. இச்சிதாபாசன கற்பிதவறிவன்றியும், இக்கற்பிதவறிவு நினமலவிருத்தியன்றியும், இந்தநினமலவிருத்தி சினமயவடிவன்றியு மின்றெனச்சானன்றோ கணமொப்பதால் இத்தைத்தானன்றோ ஞானமெனபாொனவுகுகிறோ. கூறவே, சித்துசம்பந்தஞானமாதலி னிதனை விருத்தியெனப்பெயரிடக்கண்டாம்.

(க - து.) இனிவிருத்தியெனவும், பலமெனவு மெடுத்தாளவேண்டுதலபற்றி யிக்கவியில விருத்தியினையதெனக்கூறியதெனபது. (கச)

கஉ - கவி. அ - கை.

[சிதாபாசனையேபலமெனக்கூறி விருத்தியைக்கண்ணாகவும், பலத்தைவிளக்காகவு மிக்கவியிறகுகின்றார்.]

உருக்கிய தராசீர் நானா வருவங்க ளானாற் போல
விருத்தியே கடப டாகி விடயமாப் பரிண மிக்கு
முருப்பல விடய மெல்லா மாபாசன் றோற்று விக்கு
மிருட்டினிஸ் விளக்குங் கண்ணு மில்லாமற் பொருள்கா னாதே.

(இ-ள.) உருக்கியதராரீரானா வுருவங்களானாற்போல, எ - து. குகையிலிட்டுருக்கியதராரீரானது; கட்டியவச்சினவிகாரவண்ண மெனவனானா வடிவங்களாகுமோ அங்ஙனம் — விருத்தியேகடபடாதிவிடயமாப்பரிணமிக்கும், எ - து. சித்துசம்பந்தஞானமே சடசம்பந்தமாரின்று கடபடமுதலிய விடயங்களாகவிகாரப்படும — அருபபலவிடயமெல்லா மாபாசன்றேறாறுவிக்கும், எ - து. அருமையானபலநுபமாகரின் தவவிடயங்களனைததையுஞ் சிதாபாசனுகிறீவனதெரிவிப்பன — இருட்டி ஸ்விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற்பொருளகாணாதே, எ - து இருட்டிலுள்ளபொருள்கள விளக்குங்கண்ணுமின்றியவிடத் தெனவனங்காணப்படுங்காணப்படாவே, எ - து.

பொருளகாணாதேயென்பதுதொகையொருமை. மூனகவியிலொருமையாகக்கூறியவிருத்தியென்பது வினாவி லிக்கவியிற்பனமையாதற்கேதெனனேகொலோ வினாத்தலி னொருமையாககினும். பரிணமித்த லதையன்றியிலையெனத் திண்ணமாககற்குத் தேற்றேகாரவகொடுத்தாமெனவறிக. எனனை, “ஐறசொருபந்தானே செக்சொருபமென்றா” சொருபானாததேசிகா. ஏற்றறபாலதன்றெனின், பொருளிடங்காலமமன்றிச் செகத்துக்குத் தனியேசொருபமெனனை? இன்றெனின், தெரிவையன்றியிமமூன்றையுங்காட்டவேண்டும். கூடாதெனின், தெரிவேயாதார்மாகவேண்டும். ஆதாரமாயினும், முதற்காரணமெனனலாமாவெனின், தெரிவாகமுடியாதவற்றைச் சோதனையில் சுயம்பாகமுடித்துக்காட்டலாமே? காட்டப்படாது சூனியமாகமுடிக்கின்றதெனின், அன்னிபோல்வியாபாவத்தா லொன்றிலொன்றி னரையழியும், அழியினும், அறிதலழியாமையாதலால், அந்தவறிவேயிவனனந்தோற்றுமென்றா. மறுப்பதெனனை. அறிவுக்குச்சகத்து சததாகக்காண்டலோ, அசததாகக்காண்டலோ? சததாகவெனின், அறிவினதுசத்தைத் ததவிரச் சகத்துவேறுசததாகக்காணலாமே? கூடாதெனின், மறுக்கற்க. எல்லாவிடயங்களுயுஞ் சிதாபாசனபலநுபமாககின்று தெரிவித்தலினனும், அனுபவித்தலினனும் சிதாபாசனாபலமெனல்கூடும். கூடவே, விருத்தி, கண்ணும். பலம், விளக்குமென்றாயிற்று. ஆகவே, இவ்விரண்டி லொன்றில லாவிடத் தோர்பொருளுங்காணாததலா லிரண்டும்வேண்டுமென்ப பெற்றும். இதுபகலினனாத்தலினிருட்டினிலென்றா. அறிவுவிகாரியாதுநின்றறியின் திரிபுடிகாணுமா? காணுமாயின், தனதுவிகாரம். பிம்பமெனவனமோ, அங்ஙனம்பிரதிபிம்பமாதலின் மயக்கமெனனை. இன்னும், கட்டியவச்சுக ளெவ்வெவ்விகாரமோ அவ்வவ்விகாரமான தராரீரான வுவமைகூறியதும் பொருந்தும். இவையெல்லாதன்னத்தானவிடாதுசோதிப்பாக்கேயன்றியேனையோர்க்கெனவருணமையாம். உருக்கியதராரீர கற்பிதவழிச்செல்லாதுழித் திரியுமா அதுபோல, அறிவுதனதுகற்பிதவழிச்செல்லாதுழித் திரியுமா? என்பதற்கேயிவ்வுபமானமெனவறிக. பரிணமித்தல், பால்தயிராதல போலும். இதனை நானுகுதிருஷ்டாந்தத்தினுள் பரிணமதிருஷ்டாந்தமென்பா. இதுசத்தியம், சோதனையிறகாணலாம்.

(க - து.) விருத்தி பலனெனவுருவகப்படுத்தக் கணவிளக்கென்றொ
னபது. இதுமுனமொழிந்துகோடலென்னுமுததி. (கட)

கங - கவி. ஆ - கை.

[கண்ணுமவிளக்கமுமாகியவிவ்விருணமுவேணமுவசரமினையதெ
னவும், இவற்றுளொன்றுவேணமுவசரமினையதெனவு
முபமேயத்தோடிககவியிற கூறுசென்றா.]

எரிகின்ற விளக்காற் கண்ணு லிருட்பொருள காணல வேண்
டுந், தெரிகின்ற பரிதிகாணச சென்றிழற் கண்ணே போதாந்,
விரிகின்ற சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும வேணமும், புரிகி
ன்ற விருத்தி யொன்றே போதுமெயப பொருளகாணபோரககே.

(இ-ள.) எரிகின்றவிளக்காதகண்ணு லிருட்பொருளகாணலவேணமும்
எ-து. எரிகின்றவிளக்கினாலும் கணகளாலு மிருட்டிலுள்ளபொருளைக்கா
ணவேணமும். — தெரிகின்றபரிதிகாணச சென்றிழற்கண்ணேபோதும், எ-து.
பிரத்தியட்சமாகக்காணப்படுகின்ற சூரியனைப்பார்க்கச்செல்லவேண்டில்,
கண்ணுனறேபோதும் — விரிகின்றசெகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும
வேணமும், எ - து. எவகுமாவிரிந்திருக்கின்றசெகத்தைக் காணவேண்டில்,
விருத்தியும்பலமுமாகிய விவவிரணமுவேணமும். — புரிகின்றவிருத்தியொ
ன்றே போதுமெயபபொருளகாணபோரககே, எ - து. அகமாகப்புரிகின்ற
விருத்தியொன்றுமே மெயபபொருளைக்காணபோருக்குப்போதும், எ-து.

எனவே, கற்பிதரகிதவறிவைவிருத்தியெனவும், கற்பிதச்சகிதவறிவைப
பலமெனவுங் கூறியதாகப்பெற்றும். பெறவே, ஓரறிவே யிலலையுள்ள
தாகநோக்கலிறகற்பிதமெனவும், உள்ளதையுள்ளதாநோக்கலின், எதார்த
தமெனவுமபடுதலாலும், ஓரறிவேயீரறிவாக்காணப்படுதலாலும், சகத்தை
க்காணவேண்டில்ரறிவுமவேணமும். தன்னேததானகாணவேண்டி லெதார
ததவறிவொன்றுமேபோதும். யாதினாலெனில், செகத்துகற்பிதவஸ்து,
அதனையறிவதுகற்பிதவறிவாகவேண்டும். அவவறிவு எதார்ததவறிவையன
றிவேறெனறாதலிரணமுவேணமும். தான கற்பிதரகிதவஸ்து தன்னேததா
ன்காணவேண்டில் எதார்ததவறிவாலன்றிக்கூடாது. தானகற்பிதரகிதமா
கும்போது அறிவுகற்பிதரகிதமாகவேணமும். தன்னேததன்னுலறிவதன்றி
வேறெனறாலைறாதலின், புரிகின்றவிருத்தியொன்றே போதுமெயபபொ
ருள்காணபோரககேயென்றா. விளக்குங்கண்ணுமபோலப் பலமும்கிருத
தியுமெனக்கொள்க

(க-து.) விளக்குங்கண்ணுமின்றியக்கண ணிருட்பொருளவிளங்காமை
போலப், பலமும்கிருத்தியுமின்றியக்கண செகத்துவிளங்காது. சூரியனைக்
காண்டறகுவிளக்குவேண்டாலாறுபோன்று, தன்னேக்காண்டறகுப் பலம்

வேண்டுவதினறென்பது. மெய்ப்பொருளைக்காணுமிருந்தியாவது, ஐயந்திரிபகலத்தெளிந்தஞானம். இதனையறியா ரபரஞானமென்பா. (கங்)

கசு - கங். அ - கை.

[மனமாவதித்தகையதெனத்தெரிவித்து, அது வஸ்துவையெட்டு
மெட்டாதென்பதை யிககவியற்கூறுகின்றா]

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள் [ம்
கருத்தெழும் விருத்தி வேண்டி கணக்கினுள் மனதிற கெட்டு
வருத்திய பலமா மிந்த மனதிறகெட டாது கண்டா
யருத்தமிப படியென றைய மகனறுந் தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள.) விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள, எ-து
சித்துசம்பந்தமானவிருத்தியும், சடசம்பந்தமானபலமு மிசிரிமிபித்தவிகா
ரரூபமே மனமெனச்சத்துக்களசொல்லுவார்கள — கருத்தெழும்விருத்தி
வேண்டி கணக்கினுள்மனதிறகெட்டும், எ - து, அகமுகராடககருத்தி
லெழும் விசாரஞானத்தெளிவுகாரணத்தா லந்தமனதிறகப்பரவஸ்துவான
தெட்டிமெனவும் — வருத்திய பலமாமிந்த மனதிறகெட டாதுகண்டாய,
எ-து. யாவையுமவருத்துகின்றபலமேவடிவாரின்றுள்ள வந்தமனதிறகெட்
டாதெனவுங்காணுதி — அருத்தமிபபடியெனறைய மகனறுந் தெளிந்தி டா
யே, எ - து, மனதிறகெட்டிமெட்டாதெனக்கருத்த யிங்ஙனமாமென்று
சிந்தித்தையந்தவிரதுந்தெளிந்திக, எ-று.

சிற்சடவடிவமனமென்றகு, விருத்தியும்பலமுங்கூடும்விகாரமேமனமெ
ன்பார்களெனவும், கருத்தாகவெழும்விருத்தியென்பபதம்பிரித்து, இனிப
டநொடுகமாகாதிருக்குதுமெனறக்கையோடெழும் விருத்திபென்பபொரு
ள்கொள்க. இஃதுதாயிறகோடென்னுமுத்தி. இங்கேகணக்கென்றது விப
ரம் அல்லது காரணம். விருத்திரூபமாயது சித்தமனமெனவும், பலரூப
மாயது அகத்தமனமெனவுமபொருள்கொண்டெட்டுமெனவும், எட்டாதெ
னவுந், திண்ணமபற்றிக்காணுதியென்பதைக் கண்டாயெனவுங்கூறினா.
இங்கேயருத்தமென்பது சாமபரதாயப்பொருள். சிந்திபாதுழி யையமக
றலுந்தெளிதலுங்கூடாமையால் சிந்தித்தெனவருவித்தாம். எககணுமபரி
பூரணமாரிதெனதுளதுசைதனயமாதலின “உளளத்திருந்துமொளித்தா
னபரனெனவும்,” “பொன்னுலகத்தினிற புவியிலந்தரத், தென்னுடையுட்பு
றத் திலங்குகின்றது, மன்னுசிறசோதியே வடிவமயாவுமாயத், தன்னுவ
தெனவும்,” “உலகெதுயாமாரொனன வற்றுரினறுணருமட்டுங் கலகழார்
பிறவிமோகங் கங்குலபோலமுடிநீற்கும் அலகிலாவுலகும்யாமு மழிவிவ
சிறசோதியனரே” வெனவுங்கூறினா சானரோபலரும். கழுத்தளவா
ரின்றுள்ளோ னிதுபாறகடெனெண்ணுதுமறந்துழித் தண்ணீரொங்கே
யெங்குகேயனத் தாகமேலிட்டலெவானபோன்று சித்தாயிருந்தும் மனந்
தவித்தலினெட்டாதெனவும், அங்குணம்பலவாழிகாலமலெவான் தெய்வக்

தியாகக கழுத்தளவாரினதைக்கண் டெளிதிற்பருகித்தணிப்பான்போன்று, இங்ஙனம்பலனுழிகாலம் பறபலகோடிசெனமெடுத்தும் பறபலவரியதவஞ்செயது மெட்டவறியாதுதவித்துநின்றமனம் தெய்வகதியால்தனக்குளபூரணமாரிஹைதுள்ள சிதாகாயத்தைக்கண் டெளிதுபசாரதமெயத்லி னெட்டிமெனவுகூறுவது, கூடுமோ கூடாதோ? கூடாதெனின, இப்போதெவாமனமு மல்லலகலாததாலெப்போதகலாம். சுபாவமெனின், தினசமுத்தியிற்சுபாவமென்கே. ஆதலினனவிறசமுத்தியென்றென்றுளது, அதுவாயக்கி னல்லலென்றமகலும். கூடாதெனமறுத்தல விசாரததவது.

(க-து.) மனதுககெட்டிமெட்டாதென லிங்ஙனமாயநிலையாலென்பது. சோதனைஞாயந்தெரியாதா ரிதனைமறுத்தல, தனபோலவாகனிப்புக் கங் கானதுதிரிதற்கெனக். அசுத்தம் பகிரமுகம். சுததம் அநதாமுகம். என்றுரைகொள்க. (கசு)

கரு - கவி. அ - கை.

[இதுகாறு மனோவாகக்குப பிரமம்மட்டிமெட்டாதெனப்பதைப் பறறிவிளக்கக்கூறினீர், இனிமனமரிவாததீபம்போ லென்று மிருத்தற்குபாயங் கூறவேண்டுமென்று மாணக்கனவினவ வதற்குத்தரமிக்கவியிற கூறுகின்றார். வேறு.]

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந் தேனினியோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாயச் சித்தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதி யோக, முஞ்சலையொத் தலைவதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற பலவுலகா வுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகமவஸ் துவிலசையா நிவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீசொல வீரோ.

(இ-ள.) வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேளீர், எ-து. களங்குகிதமான பரமார்த்தகுருவே தேவர் ரணுகுகித்தமாகக்கவகையெல்லார தெரிந்துகொண்டேன, இனியடியேனிரந்துகேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமானதுளது அதனைக்கேட்டருளும்;—சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாயச்சித்தந் ததாகாரமாவதன்றோ சமாதியோகம், எ-து. மனமானது யாதோராசனமுமினதி யகண்டபரிபூரணமாகவுந் தன்மயமாகவும் விளங்கலன்றோ சமாதியோக மெனப்படுவது. (அங்ஙனமினி)—உஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற பலவுலகாவுதிகும், எ-து. உஞ்சலைப்போலவைவது தனதுசுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகமாகப்பரிணமிககும்— இந்நெஞ்சகமவஸ்துவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோநீசொலவீரோ, எ-து. இங்ஙனமாய மனமநதப்பரவஸ்துவிலசையாமல நிவாததீபம்போன்றநிலையினை யடைவ தெங்ஙனமோ வதனையடியேனுக்குத்தெரித்தருளும், எ-து.

கரவாமலவினக்கியதால் வஞ்சகமிலெனவும், அநாசிரியரனறென்ற குப பரமராத் தருவேயெனவுகூறினா. அசையாவென்பது, அடைவதென னனுமவின்கொண்டுமுடிவதுசிறப்பு. அசையாதவெனக்கடைக்குறையாக கிப பெயரொச்சமாககினுமமையும்.

(க-து.) மனஞ் சற்றுஞ்சலியாநிலைபை யடையவேணடினெனப்பது. இவ்வேணடிகோள சகசரிடடையில், இன்னுமிவன்பயிலாததாலென்க. உஞ் சலையாததலேவது மனதின்சபாவமாகில மாற்றினுநதன்னியலபாமேயெ னின், பற்றுக்களையெல்லாஞ் சினமாத் திரமாக்குமளவுமியலபென்பம், அப பாலெனா னாம சிறுசடபேதநதவின மனமெனலேது. சிற்சடபேதங்க ற் சிதமச்சிசசைநனயத்திலெங்கே அறிவு வுளனும்புறம்புமொருதகைததா விராமகாவரையு மிப்பேதமகலாது. இதனை யிருவகைச்சமாதியுழப்பால் லுமி புணரவொண்ணுது (கரு)

கசு - கவி. அ - கை.

[அவ்வினாவுக்குவிடைகூறுவானவேணடி மனதிறகுரியமுக குணத்தினிலையினையும், அவற்றாலாயபயனையு மிக கவியிற கூறுகின்றார்.]

கருதுமனே குணமூன்ற மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தா ன மறநிரணபுங் கரந்து நிறகுந், தருமமிகு சத்துவமே லானபோ து சன்மார்க்க மானதெயவ சம்பத் துண்டா, மருவுமிரா சதமா தி லுலக தேக வாதனையாஞ் சாததிரவா தனையு மாகு, மருமக் னே தாமதமே லான போதி லசரசம்பத் துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே.

(இ-ள) கருதுமனேகுணமூன்றமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தாலம றநிரணபுகரந்துநிறகும, எ - து. ந்னைத்தலையேயியலபாகவுடையமனமா னது மூன்றகுணமாயிருக்கும், அமமூன்றில யாதானுமோருணமேலிட்டெ ழின் மறநிரணபுகுணமுமறைநிறுக்கும. — தருமமிகுசத்துவமேலானபோ து சன்மார்க்கமானதெயவசம்பத்துண்டாம், எ - து. சமகருமத்தாலமிகு நதசாததுவிதகுணமேலிட்டவசரத்தில் சன்மார்க்கமேவடிவாயுள்ளதேவ் சம்பத்துகிடைக்கும் — மருவுமிராசதமாலுலகதேக வாதனையாஞ்சாத் திர வாதனையுமாகும, எ-து. அத்திராசதகுணமேலிட்டவசரத்தி லுலகவாச னையுநதேகவாசனையுஞ் சாலதிரவாசனையுமுண்டாம்: — அருமகனேதாமத மேலானபோதி லசரசம்பத்துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே, எ-து. என்னரு மையானனாபுத்திரா தாமதகுணமேலிட்டவசரத்தி லசரசம்பத்துகிடை க்கு மிதனையறிந்துகொள்ளுதி, எ-து.

அந்தந்தகுணமேலிட லுக்கியைந்தபயனினையதெனவே, மனதுமங்ஙன மாமென்பதுபெற்றும். குணமியைநதவாறுமனமுசிற்பதால், மனேகுண

மேனப்பட்டது. ஒன்றுமேலுறிலிரண்டுகரநதநிறறலியல்பு. அதுபோலப் பலனுமவவாறியைதலியல்பு. எகவனமெனில, ஐமபூதநகட்டுருதனிதனி சபாவமவெவவேறு, ஒன்றோடொன்றுமிசிரிமபிததவிடத்திலுண்டாஞ்சபாவம்வேறு, அவ்வவற்றிற்குரிய காரணங்களையுன்னுமபோது சபாவமென்பதுமாறும், இவையெல்லாம்வஸதுசோதனையாறகாணலாம். (கசு)

கௌ - கவி. அ - கை.

[மனதுசத்துவாமசமாதலா லநரிலையிலமாறாதுநிறி னிர்வி

கறபசமாதியெளிதிலெயதுமென்பதை யிக்கவி

யிற கூறுகின்றா]

மனதுசத் துவசொருப மறறி ரணடும வந்துகலந் தனவவற் றை மாற்றி ன்றபோந், தனதுசன மார்ககமவிடா திருநத போது தாமதமு மிராசதமுஞ் சமிக்கும் பின்னேக, கனபரிண மஞ்சல னம் போமபோ எனககாற களங்கமற்று நின்றவா காயம போலு, நினதுளமப் படியாமப் பிரமத் தொன்றாய நிருவிகறப சமாதியி லே நிற்குந் தானே.

(இ-ள்.) மனதுசத்துவசொருபமறறிரணடுமவந்துகலந்தன வவறறை மாற்றிற்றைபோம, எ-து. மனமென்பதுசத்துவாம்சவடிவமாம, ஏனையரா சததாமதகுணமோ விடையிலவநதுகலந்தன, அவற்றையொழிக்கிலொழிந துபோம். (எகவனமெனில,) — தனதுசன்மார்ககமவிடாதிருநதபோது தாமதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும், எ - து. சைதனயததையகலாநாட்டமுற லாகிய தனதுசன்மார்ககநடையைவிடாதிருநதபோது தாமதமுமிராசத முநதானேநகிகும் — பின்னேககனபரிணமஞ்சலனம்போம போனககால களங்கமற்றுநின்றவாகாயமபோல நினதுளமப்படியாம், எ - து. நசித்தபி னனர் கனமாகப்பரிணமித்துக்காணப்படுநிரிசியமும போகஞுவர்த்துமுத லியசகலவிதகிர்த்தியங்களு மககணமேரீங்கும் ரீங்கினவககணமே களங்க ரகிதமானவாகாயமெகவனமோ அதுபோல வுனதுமனமுமகவனமாம — அப்பிரமத்தொன்றாய நிருவிகறபசமாதியிலேநிற்குந்தானே, எ-து. ஆத லா லநதப்பிரமத்தினிடத்தி னிர்விகறபசமாதியி னினதுமனமசைவின்றி நிற்கும், எ-று.

சிற்பிரகாசப்பிரதிபலனமே சாததுவிதமாதலாலும், அநதசசாத்துவி தமேமனமாதலாலும், மனதுசத்துவசொருபமெனவும், அககுணநெறிதநா நின் னு ஏனையகுணமிரணடையுந தவிரககததவிர்ந்துவிம், அகவனநதவிரந த்தெனநிலலாது விடாதொளிருந் தனதுசத்துவகுணததை யகலாதுநிறகில முன்னாதவிர்ந்தகுணமிரணடுந தாமேநாசமாமென்பதைவிளக்க, மறறிர ண்டும்வநதுகலந்தன வவறறைமாறறிற்றைபோம தனதுசன்மார்ககம் விடா திருநதபோது தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்குமெனவும், ஏனையவிரண்டு

ஞ்ணமுந தனதுசயவடிவனறெனக்காட்ட வந்துகலந்தனவெனவும், பரி
ணமம், பரிணமித்தல். அது பாலதயிராதலபோலும். இது திரிசியத்தைக்
காட்டநின்றது. இரத்ததிரிசியம், மகத்துக்குமகத்தாக்ககாண்டலிற் கன
மெனவும், இக்குணத்தையகலாத குணி திரிசியமாதலால், பரிணமமென
வும், பரிணமித்தல் பரிணமமாதலின், தொழிலாகுபெயர். சகந்தோற்றுந
தோறுஞ் சகலவிவகாரங்கட்குமிடமாதலின், சலனமெனவும், சகஞ்சின்
மாதிரமாக்காராதுபிச சலனத்துக்கிடமினமையின், பரிணமஞ்சலனம்
போமெனவும், வேறுபிகழாமையின் போனக்காலெனவும், மழைகாலந்
தவிர்ந்தெனக்காட்டக் களங்கமற்றுநின்ற வாகாயம்போலவெனவும்,
மனஞ் சிதாகாயமாதிரமாவியங்கலின், நினதுளம்பபடியாமெனவும், அச
சிதாகாயத்துக்கு வேறுபடாமையின், அபிரமத்தொன்றையெனவும், இங்
வனநிறகுநிலைக்குப்பெயராதலின், நிருவிகற்பசமாதியெனவும், நித்தியநிரு
த்திக கிதைவிடநிலேவேறினறாதலின், நிறகுமெனவுங்கூறினார்.

(க - து) மனோவமைதிக்கு, நிர்விகற்பசமாதியெனக்காட்ட வதினிலை
யினையதென்கூறியதென்பது. உபநிடதநெறித்தாசசென்றோக்கனறி யிந
நிலைசற்றுமியையாது, இயைந்ததுபோறகாணினு மிடையினமுவும். இதனை
யுயத்துணர்ந்துகொள்க. இஃதுபநிடதநெறித்ததாதலின் விடாதுமுயலுக.
முயலாவிடில், உபநிடதமேற்பழி யுனனாவரும், இதுசத்தியம். (கள)

கஅ - கவி. அ - கை.

[பிரமம்போ னினதுளமுந களங்கரகிதமாகாவிடத்துப பய
னினமென்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

களங்கமற்ற கண்ணாடி தனமுன் வேறோர் களங்கமற்ற கண்
னாடி காட்டும போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேதமாகி விக
ற்பமின்றி நிருவிகற்பமானோர் போல, வளந்தறியப் படாவிபுவா
யச் சத்தாயச் சித்தா யானந்த மாம்பிரமத தயிக்கிய மான, வுளந்
தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மென்கே யுலைவெங்கே யென்றுச
ங்கை யொழித்தி டாயே.

(இ - ள்.) களங்கமற்றகண்ணாடி தனமுனவேறோ களங்கமற்றகண்
னாடி காட்டுமபோது, எ-து. களங்கரகிதமான கண்ணாடியானது தனக்கு
முன வேறோர்களங்கரகிதமான கண்ணாடியைக்காட்டியவிடத்து:—விளங்கி
யதன்மயமாகி யபேதமாகி விகற்பமின்றி நிருவிகற்பமானோர் போல, எ - து.
களிமயின்றிவிளங்கிய தானெங்கனமோ வகனமாகி யாதோர்விகற்பமு
மின்றிப் பேதப்படாது நிர்விகற்பமாகின்றோர்போல:—அனந்தறியப் படா
விபுவாயச் சத்தாயச்சித்தா யானந்தமாம்பிரமத தைக்கியமான, எ - து.
இவ்வளவுளவினதென் றளவைகளாலனந்தறியப்படாததாயும், விபுவாயும்,
சத்தாயும், சித்தாயும், ஆனந்தமாயும்விளங்கும் பிரமத்தினிடத்தி லுக்கிய

மான — உளநதெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலைவெங்கேயென்று சங்கை யொழித்திடாயே, எ-து. மனநதெளிந்ததெங்கனமோ வநநனமிருந்தாலுலகமென்பதெங்கே, அதுபற்றியுண்டாளு சகலபிரவித்திநீவித்தி களுமெங்கே, யிலையே யாதலா லுலகையுமுலையை யு மொழித்தலெங்கன மெனக கேட்குஞ்சங்கைகள் யாதுக கதனையொழித்திடுதி, எ - து.

மனதைக் களங்கமற்றகண்ணாடியாக்நியது, ஐயநதிரிபகலவெண்ணு வதைப்பற்றி. இன்றேல, ஐக்கியமபோலவதனறி யைககியமனது. பிரமங் களங்கமற்றகண்ணாடிபோலவதால் மனமு மநநனமிருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி யிவவுவமைகூறியதென்க. மனநதெளியின தானப்போதனநதிற்பப் படாவிபுலாபச சததாப்சித்தா யானந்தமாநிதமுமெனக சூழ்ச்சிவிவநற ப் பிரமவிலக்கணமாகக்கூறியது. இஃதெடுத்தககாடயுவமை மனஞ் சித் தின்முயலவாலசித்தாளு செடத்தின்முயலவாலசெடமாகு மென்பதொக கும. ஆதலிற் சிற்சடமென்பபட்டது எங்கேயென்பது, உளதோவென்ப பொருடரநின்றது. இலையேயாதலா லுலகையுமுலையை யுமொழித்த லெங் கனமெனவருவித்தது, இசையெச்சம். அதாவது, நாலவகைச்சொற்களுந் வேண்டிவனவெல்லாந் தா தகலங்கூறவேண்டுகிறபது. உதாரணம். “இன ரொரிதோயவனன வினனாசெயினும் புணரினவெஞ்ஞாமைநீனது. என்றா திருவளஞவா. கேட்குமென்பது, ஒழிய்சை.

(க-து.) உளநதெளிந்தவண்ணநிரலில் எல்லாச்சங்கையுந் தாமேயக லுமென்பது, வினாவலெற்றிருகு. (கஅ)

கசு - கவி. அ - கை.

[மனமிறக்கி லின்றியமையாச்செயலக ளெங்கனமாமென மாணுககனவினாவலை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

ஏகமாய மனமிறந்தாற சீவன முத்த ரிருக்குமட்டிம பிராரத்வ மெதின லுண்பா, போகமா னதுபுசித்ததுத் தொலைப்ப தன றே புசித்தாலு மனந்தானும் போன தன்றே, சோகமா மனநிற்ந்தாற போக மில்லை தோன்றுமெனின முத்தொன்று சொல க்கூ டாதே, மோகமா மிதுதெளியக குருவே நன்றாய மொழிந் தருள வேண்டுமென்றான் முழுது மாணேன்.

(இ - ள்.) ஏகமாயமனமிறந்தாற சீவனமுத்த ரிருக்குமட்டிம பிராரத்வ மெதின லுண்பா; எ-து. பிரமத்தோடொன்றாக மனோலயமாயின சீவன முத்தாகள் தாமுயித்திருக்குமட்டித் தமதுபிராரத்வத்தை யெங்கனம் யாதின லுண்பாவிப்பா — போகமானதுபுசித்ததுத் தொலைப்பதன்றே, எ - து. பிராரத்வபோகத்தை யனுபவித்ததுத்தொலைத்தாலனறிப் போகுமோபோ காது: — புசித்தாலு மனந்தானும்போனதன்றே, எ - து. புசித்ததுத் தான தொலைக்கவேண்டும், அந்நனம்புசித்தாலு மனமுமிறந்தோ விற்ககவில

ஸ்யே—சோகமாமனமிறந்தாற போகமெங்கே, எ - து. போகத்தையே சோகமாகவுடைய மனமிறககுமாயின், எங்ஙனம் போகநுகாதல:—தோனறுமெனின் முததொனச்சொலக்கூடாதே, எ - து. போகநுகரவேண்டி மனமெழுமாயின், அவசை சீவன்முததொனச சொலவதெங்ஙனம்:—மோகமாயிது, ரிபசுருவேநன்றாய மொழிந்தருள வேண்டுமென்றான முழுது மட்டுமே, எ-து. குருநாதனே மயக்கமாயுள்ள விசசந்தேகந்தெளிவுபெறச செவவிதாத் தெரித்தருள வேண்டுமென்றிரந்துகேட்டனன சமஸ்தமுந தா னுவிளங்கியமாணுகன, எ - து.

(க - து.) இவ்வைந்துவிதமாகத் தோற்றமையந் தொலைப்பதெங்ஙன மெனசு குருவைமாணுகன வினாவினனென்பது. (கக)

உ௦ - கவி. அ - கை.

[இவற்றிற் குத்தரங்கூறுவானவேண்டி மனோநாசமிருவகையாமென விககவியிறகூறுகின்றா.]

மனநாசஞ் சொருப மென்று மருபமென்றும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமி வற்றில, வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவு மைந்தா, தன தான சதநுவமாய மனஞ்சே டிககத் தாமதமரா சதநசித்தல சொருப நாச, மனநாசத் துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்கும் போ தடங்குவதே யருப நாசம்.

(இ-அ.) மனநாசஞ் சொருபமென்று மருபமென்றும் வகுத்துரைப்பா ரிருவகையா வருமிவற்றில, எ-து. மனோநாசத்தைச் சொருபநாசமெனவும், அருபநாசமெனவு மிருவகையாக வகுத்துச்சொல்லுவாபெரியா, இங்ஙன மிருவகையாக வழங்கிவருயிவற்றினுள்—வினவாத சீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்று மேவுமைந்தா, எ - து. ஞானபுத்திரா வினவுதலவேண்டாத சீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும், விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமிருக்கும்—தனதானசதநுவமாய மனஞ்சேடிககத் தாமதமராசதநசித்தல சொருபநாசம், எ - து. தனதுசுயருபமான சாத்துவித குணமாக மனமேலிடில் தாமதகுணமும் ராசதகுணமுந் தாமேநாசமாம், அங்ஙனநாசமாதலே சொருபநாசமும்—அனகா சத்துவந்தானு மிலிங்க தேக மடங்கும்போ தடங்குவதேயருபநாசம், எ - து. மலரகிதமானவனே யந்தச்சாத்துவிதகுணமோ வதுவுஞ் சூகசுமசீரநசிகுமபோ தொக்கநசிகும, அங்ஙனமொக்கநசித்தலே யருபநாசமுமாம், எ - து.

சங்கைதவிரதவராதலின், வினவாதசீவன்முத்தரானவும், சேடித்தென்பபாடமோதில் காலவழு. எனனை, “முதலினுனகுமென்னுஞ்” சூத்திரவிதியாலென்றா பவணாதி. சொப்பிரகாசமேலீட்டில் சமஸ்தவிகாரகுணங்க

நூநிலாவாதலின், தனதானசத்துவமாய மனஞ்சேடிககத் தாமதமராசத்
நசித்தலெனவும், சூகசுமதேகநாசத்தைடபறிச சொப்பிரகாசமேலீடா
தலா லதனோடொக்கரசித்தல்கூடுமென்பாரா, சத்துவந்தானு மிலிங்கதேக
மடங்கும்போ தடங்குமெனவுகூறினா. இத்தனல, மனமெனல; ரூபரூப
மெனப்பெற்றும். ரூபமெனல, செகசீவபரம். அரூபமெனல, அதனவாசனே.
மனோநாசம்வேணடின, ரூபரூபநாசம்வேணடிம. இனநேல, ஆகா. (சின
மாத்திராமாககராததல) ரூபநாசம். அதுவுமெல்லமெல்லலூ ததமுக்கமாக
நமூவல, அரூபநாசம். எனவே, சைதனயத்தினஸபுரிப்பே மனமெனப்பெற
றும். பெறவே, சித்தசுடமும், ரூபரூபமும், ஸபுரிப்பையனறியின்றதலின்,
மனோநிலையெனக்கண்டாம். காணவே, அரூபத்தைப்பாழெனல, குற்றம்.
அனநேல, அந்தப்பாழையறியுந் தானெனலின்னோ? உளதெனில, அது; பாழு
மனறு, நாமரூபமுமனறு, ஞானமுமனறு, அஞ்ஞானமுமன்றென்பதாயிற்று.
இதனை யிவ்வாறென்றறியாதாரா கண்டபடியுறையிடினோ? ஆமென்ன,
யுத்திககுமுரணும். முரணின், அனுபவமுமுரணும். முரணின், முன்போற
பெத்தநிலையாம். இப்பேதமைக்கு ஞானனால் முற்றமுணர்ந்து மோதியும
பயனென், எனனை, “புராணமிகாசமெவையுங்கலையனேததும் பிராண
னறியாதுள விடத்தினைவ பிதறறையெனறா தத்துவராயா. மேலகாரண
தேகநாசகூறது சூகசுமதேகநாசகூறியது, ஐயந்திரிபுகருவினமுதன
சிக்கிலநானையவிததையறியுமெனக கூறவேணடுமோ, எனப்பதுபறியெ
ன்க. இதனை லட்சியாரத்தத்தாலன்றி வாசசியாரத்தத்தா லெவ்வனங்க
ணிப்பது. கூடாதிருக்கப் பதவுரையாற கணிக்கப்படுவாரா மிக்கவிவேகியா
போலும், அவாசாமபரதாயமுமங்கனம்போலும், தற்கண்டாக்கெனறு
முடியும். அதலின், புகழுகூட, அபினி, கஞ்சா, முதலியபோதைக்கும்,
களன்மங்கையார்போகத்துக்கும் விழைந்தலெனன்றா. களன்கடந்தலா
னிய ரொங்கணுமரியா, இதுநிற்க. இவ்வனமாய விவவிரணடுமுததிமேற பழ
துரைப்பாருளளோல, அவா, எத்தேகமாயினும், எப்போகமாயினும், ஆன
மாவெனவும், முததியெனவுங்கொளவார்போலும். தேகமும்போகமுந்தனக
கனனியமெனத்தெளிந்தனரோ, தெளியாதாரோ? தெளிந்தனரொனின், லட்
சியாரத்தமுக்கார்தனனனே. இவாகட்சியை யெவ்வகணுங் கடைப்பிடியறக.

(க - து.) மனோநாசம்வேணடின ரூபரூபநாசம்வேணடுமென்பது. ()

உக - கவி. ஆ - கை.

[சீவனமுத்தருநூநாசமனதின்ராதலினனும், அதனலெவற்றை
யும்பறறின்றி யனுபவிக்ககூடுமாதலானு மிகக்கூடு
மெனப்பதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

சுத்தமாஞ்சத்துவமே யுண்மையாகுந் துகளிருளபோ னுன்
மன்மென் சொல்லும் போமபோம், வர்த்தமா னத்தில்வந்த வுண்
வை யுண்பார் வருவதும்போ வதுநினைந்து மகிழார் வாடார், கர்த்

தாவா மகநதையைவிட்டகர்தத ராகிக கரணவிருத் திகளவத் தை காண்பா ராகி, முத்தரா யிருக்கலுமாம புசிப்புங் கூடி முட் லேயென் றறிநதுசங்கை மோசிப பாயே.

(இ-எ.) சுததமாஞ்சுததுவமேபுணமையாகுந துகளிநுளபோனும்மன மெனசொல்லும்போமபோம, எ-து. சுததமாபுளசாததுவிதகுணமே மெ யயுணாவாம, இமமெயயுணாவே பழுதினறி யெங்கணு மொருதகைததா விளங்குநு சொப்பிரகாசமாம, இச்சொப்பிரகாசமேலீட்டில், ராசத, தாம தமென்னுங் குணங்களிருளாம, இவவிருளெங்கனமகலாநூற்றகும், அகலு மாயின, மனமென்பதும் எங்கனநிறகும், நிலலாதாயின, மனமென்னுஞ் சொல்லு மெங்கனமகலாநூற்றகும், அகனறேவிடும். — (ஆதலின) வர்தத மானததில வரத வுணவையுணபாா வருவதும்போவதுந்நேநது மகிழாா வாடா, எ-து. நிகழ்காலமாகியவிப்போதுகிடைத்தவுணவுயாதோ அதனை யுணபார்கள, இனிவருவதைப்பற்றியும் வந்துபோவதைப்பற்றியும் நினை க்கமாட்டார்கள நினைத்துச்சுகத்தாலசநதோஷித்ததலும் இடுக்கத்தால துக கித்தலுங்கொள்ளாராகள் — காததாவாமகநதையைவிட்டகாததராகிக கர ணவிருத்திகளவதைகாண்பாராகி, எ - து. காதததுவமாரினுள்ளயா னெனதென்னுமகம்பாவத்தை யொருங்கேவிட்டு அவவகநதைசிந்தியில ராகியும் அக்ககரணபுறக்கரணவிருத்திகளையும் மூன்றவஸதாசசுழலியுங் காணபவராகியும் — முததராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடி முட்டிலேயென்ற றிந்துசங்கைமோசிப்பாயே, எ-து. சீவனமுத்தராகியுமிருக்கவுங்கூடும் சக லபோகமுநுக்கரவுங்கூடும் இவற்றிற்கெல்லாமயாதோராதையுமினறென்று ணாந்து இதுபற்றியினிவினுவப்புகுதலேயொழிதி, எ-து.

சாததுவித்ததைச சுததமெனவு முணமையெனவுங்கூறியதா லேனைய குணமிரணடையு மசுததமெனவும் மிததையெனவுங் கொண்டாம். இருள் போல்பவைகளையிருளெனறது உவமையாகுபெயா. இவவிரணடையுமிரு ளென்றதனால் ஏனையஒன்றும்பிரகாசமென்பபெற்றும். காததராமகநதை யெனின தினைவழுவாதலின காததாவாமகநதையென்றும். எதுகைபற்றி யெனின முதலடியிரணடாமடிக்கெனசெய்தும். அகாததராகியென்றதனால் சைதனயதையானெனவும், பொதுப்படக்கரணமென்றதனால் அக்ககர ணமபுறக்கரணமெனவும், அவததையெனறதனால் மூன்றவததையெனவுங் கொண்டாம். ரகரவொற்றெதுகையாசெதுகை.

(க-து.) மனது விஸமரணையாரின்று சகலவின்காரங்கனையும் வருவா துநடததும்போது தஸமரணையாரின்று நடததுவதற்குத்தடையெனனை. மூடநூனக்கிரியையினும் கல்விஞானக்கிரியை சிறந்தது, அதனினுநதத்து வஞானக்கிரியைசிறந்ததன்றோ? ஆதலால் மனததாலனுபவித்தலகூடிமென பது. எனவே, எல்லாமாயலலவுமாயிருப்பதுதனதுரிசையாயினும் நயிரிசை யாரின்னறெவற்றையுமையிறறுமெனக. இத்தனினுமிக்கதெளிவோடுநின்றிய

ற்றல் யாதுமினறெனவுணர்க. பிரவிததிநிவிததிகளை விருத்தியெனரு
னெனக்கொண்டு காண்பாரென்றுரைக்கினுமமையும். அனுபவிமுனைவேடி
விதுதெரியும். (உக)

உஉ - கவி. அ - கை.

[விவகாரங்குளமனவலைவுக்கிடமாதலின கூடாதென்ற
மாணங்கறகுத திருவுடாநதபூர்வமாக ஆசிரிய
ரிககவியில விடைகூறுகின்றார்]

விவகார வேளையெல்லாஞ் சமாதி யென்றால் விகற்பமன்
றே மனமலைது விடாதோ விட்டா, லவதான நமூவுமன்றே
வென்று யாகி லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு,
நவமாகப் பரபுருடன றன்னைக கூடி நயந்துகக மனுபவித்த நா
ரி நெஞ்சந, தவமான மனைதொழில்கள செய்யும் போதுந் தழு
வியனு பவித்தசுகந் தனைவி டாதே.

(இ-ள) விவகாரவேளையெல்லாஞ்சமாதியென்றால், விகற்பமன்றேம
னமலைத்துவிடாதோவிட்டா, லவதானநமூவுமன்றேவென்றபாகில எ-து
விவகரிக்குங்காலமெல்லாஞ் சமாதிசெய்தலெனத்தேவரீரகூறின பலவாக
சசிதையுமல்லவோ பலவாகச்சிதையின மனமலைத்துவிடாதோ அந்நவமலை
ந்துவிடுமாயின உணமைஞானநமூவுமல்லவா இதுகுகெனசெயதுமெனச
சங்கிப்பையாயின. —அதற்கொருதிட்டாநதங்கேளாசைகொண்டு நவமாக
ப்பரபுருடனறனைககூடி, எ - து. நீவினுவியதற்காக வோதிருட்டாநத
முளத்தனையானகூறக்கேளுதி மிக்கவாசைகொண்டுதிதாகவோசோரநா
யகளைககூடி —நயந்துசுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சம, எ-து. மிகவும்விரும்பமு
ற்றுசுககத்தையனுபவித்த வோஸதிரியினமனமானது — தவமானமனைத
தொழில்கள செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே, எ-து.
நோன்புமூவாதியற்றறகுரியவிலலறமாகசத்தொழில்களசெய்கிறபோ
தும் கள்ளநாயகனைத்தழுவியனுபவித்த மிக்கசுகப்பெருக்கைவிடுமா விடா
தே. அதுபோன்றிருக்கும், எ - து.

விகற்பம் - விடயமபலவாகச்சிதைதல். அவதானம் - பேரினபமெனி
னுமமையும். பரபுருடனென்றதனற சோரஸ்திரியெனபதுதானேயமைத
லின, நாரியெனபதற்குவிசேடமெற்றிறகு. விதிவழுவாதியற்றறுமனைதொ
ழிலெனினுமமையும். எனவே, அவள பலதொழில்புரியினு மப்போதெல்லா
ஞ்சோரவினபநமூவாததுபோலப் பேரினபநமூவாதெனக. இவளெய்தியப
யனசுகமாதலபோல ிட்டையாலெய்தியபயனுஞ்சுகமாம். இவளபலதொ
ழிலாற்பிரியினுமிவளைச்சுகமவிடாததுபோலச் சானரோபலதொழிலாற்பி
ரியினு மவகாசசுகமவிடாததுபற்றி யிவவுவமைகூறினா. இதுகூடாதெனி
ன், அதுவுகூடாதென்பம். சோரவினபமிவளைவிடாததுபிரததியடசமெனி
ன், அவளாயதுவிடாததும்பிரததியடசமெனப்பே. பருவமில்லாததுலுமந

கைக்கதுதெரியாததுபோல, பரிபாகமிலலாதுழலுவோர்க்கிஃதெங்கனந்தெரியும், தெரியாததாலதுபொய்யோ; அன்றேல, இதுவும்பொய்யன்று. விவகாரததாலிவனுக்குமனம்பேதிக்கினுஞ் சுகம்பேதித்ததோ? இன்றெனின, அவருக்குமங்கனமாமெனவறிக. இரதசசுக மிவளபோனறவனுக்குத்தெரியுமாறுபோன்று, அரதசசுகமு மவாடோன்றவாக்குத்தெரியும். என்னை, “பெற்றவடகேதெரியுமறதவருத்தமபிள்ளை பெறுபபேதையறிவாளோபேரானறத, முற்றவாககேதெரியும்” என்றா தாயுமானா. இதனைமறுப்பாபோலிஞானியரு மடாஞானியருமெனவறிக. இது குறிஞானமன்று, எதார்ததஞானம். எதாரததஞானம், குறியாலன்றிசசுயமாவிளங்கல.

(க - து.) பலவிவகாரத்தினுஞ்சுகபோதநடுவாதெனபது. ஆதலினவிவகாரவேளையெல்லாபுசமாதிசெயனபதுபொருநதும். (௨௨)

௨௩ - கவி. அ - கை.

[“சீவன்முத்தாகளகாததாவெனின போகதுகாதலெங்கனமென்றசங்கைக்குத்தரங்கூறுவானவேண்டிச சத்தககளமூன்றுவிதமாவதையும், அவாநிலைமகிமைபையு மிக்கவியிற்சூறுகின்றா.]

தேகத்த னலனுகி யகர்த்த னுகிச சீவனன்றிப பிரமமாய்த் தெளிந்த முததன, போகத்தை யுணபனென்றும் கர்த்தா வாமே பூரணமா மகாததனுக்குப போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத்தருளுய குருவே யிந்தத் துகளறுக்க வேண்டுமெனச் சொல்வையாயின, மாகர்த்தன மாபோகி மாதியாவி வகைமூன்று யவரிருக்கு மகிமை கேளாய.

(இ - ள்) தேகத்தனலனுகியகாததனுகிச சீவனன்றிபிரமமாய்த்தெளிந்தமுத்தன, எ-து. பிரக்ஞானமனித்தேகநதானலலாதவனுகியும், மறந்துநதேகநதானெனக்கோடலினமையினகாததனுகியும், சீவததுவமன்றிப்பிரமமேதா ருகியும் தெளிந்தசீவன்முத்தனெனபோன்: — போகத்தையுணபனென்றகாததாவாமே பூரணமாமகாததனுக்குபபோகமுண்டோ, எ-து. விடயபோகமனுபவிப்பனெனில, தேகநதானெனகாதத்ததுவம்வாயப்பதாமே. பூரணெனில, பூரணமாமகாததாவுக்கனுபவித்தலிலலாவிடத்துப்போகமெங்கனமுண்டு இலையே:—சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயிந்தது துகளறுக்கவேண்டுமெனச்சொல்வையாயின, எ-து. அடியேன்துயரமனைததுநதொலைத்தருளியகுருநாதனே, இங்கனமாகவெழுந்த விந்தசசந்தேகமாகிறுகளங்கததை நீக்கியருளவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின:—மாகர்த்தனமாபோகிமாதியாகி வகைமூன்றுயவரிருக்குமகிமைகேளாய், எ - து. மாகாததனெனவும், மாபோகியெனவும், மாதியாகியெனவு மூன்றுவகையாயவரிருக்குமகிமையைசூறுதும்நீகேளுதி, எ-து.

தேகமிருகதுமிதுபூதவிகாரந் தானல்லவெனத்தெளிதலின, தேகத்தன ல்னாகியெனவும், இவவுடலிருப்பும், அபிமானித்தலும், காததலும், உபசரித்தலும், இதநானெனக்கோடலும், இதனதுபூரிப்புவாடலாக கின்பதுனபமெய்தலும், இன்னுமிவைபோனறபிறவுமாதலும், அறிவாதலா லநிவேதானெனக்கண்டா ரிவவுடல்தானென்பரோ எனனா. ஆதலின அஃதத்தனாகியெனவும், அறிவுதானெனறாபபோது கூடஸதனென்பதாயிற்று, ஆகவே சீவனாயிருந்துஞ்சீவனலனை, உடலாகாராதவிரகதுவருதலின, சீவனன்றியெனவும், உடலுமுயிருமின்னுமவேறுபடுதலினமையின, சீவனின்றியெனப்பாடமோதியுளாகோடலகூடாது. கூடுமெனின, மஃானென்பபடாது, படுதலின், அதுவழு. சீவததுவருழுவியக்கண ண்சததுவமெங்கே. ஒருவனுக்கினறியக்கண பலருக்குமின்றோ, பலருக்குமிவவனுபவமொருங்குவாயக்கின பலருக்குமெங்கே? ஆயின சீவததுவங்காரணமாக வீசததுவமென்றததாபத்தியாறகோடலாகின்றதே யீதென்னென்கொலோ விபரீதமெனன்றக. எங்கெனகேசீவததுவபாவமுண்டோ, அங்கங்கேயீசததுவபாவமுண்டு. இன்றேலதுவுமின்றும், இதுலெனனவையமுன. இன்றதலாலதுபொருநதும். சீவத்துவருழுவியக்கண கூடஸதனெனவெனவெனவென. வருவெனில கூறியதுகூறலென்னுங்குறமாமா. வருவனறெனின, ஈசததுவருழுவியக்கண பிரமஸவருபமாவெனப்பதென்கனமறுக்கப்படும். படாதாதலின, பிரமமாயெனவும், சுருதியுத்தியனுபவததாலனறியையநதிரிபறாது. அறுமெனின வறியசொல்மூன்றுமொக்கத்தோநதவிடத்தேவிபரீதமறும், அறுதலேதெளிவாம். அன்றேல, மருளாம். சீவனமுத்தனெனறபாலதுதெளிவாதலால, தெளிந்தமுத்தனெனவுகூறினா.

(க - து.) சீவனமுத்தாபோகமனுபவிகக்கூடுமென்றகு விடைகூறுவானவேண்டி விரதத்திரயநதொகுத்துக்கூறினானபது. இது தொகுத்துசுட்டலென்னுமுத்தி. இனிவகுத்துக்காட்டலெனப்பதன லவறறைத்தனித்தனிககூறுதும். மாகாததனமுதலிய மூன்றுமாரியமாதலின மிகாவாம்.(உரு)

உச - கவி. ஆ - கை.

[முன்னர்கூறியமுறையே மாகாததனிலக்கணமியதென விககவியற்குறுகினனா.]

செய்கையுஞ்செய் விக்கையும்ற நிருக்குங் காந்தச சிலைமலை முன் னிருமபுகள்சேட்ட டிக்கு மாபோற, செய்கையுஞ்செய் விக்கையும்ற நிருக்கு மென்முன செடமான வுலகமெலாஞ் சேட்டை செய்யு, மெய்கலந்த விந்திரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி தான, மெய்கலந்த சமாதிககுஞ் சார்சி யேநான் இவயில்போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கந்த்தன்.

(இ-ள்.) செயசையுஞ்செயவிக்கையுமற்றிருக்குங்கார்த்தச சிலைமலைமுன லிருமபுகளசேட்டிக்குமாபோல, எ-து. தனவினையாகியசெயகையும், பிற வினையாகியசெய்விக்கையுமின்றிச சுமமாவிருக்குங்கார்த்தகதகளாலமைந்த பாவத்ததும்புக்திரில, இருமபுகளெனநனைசையுமோவதுபோல.—செயகையுஞ்செயவிக்கையுமற்றிருக்குமெனமுன செடமானவுலகமெலாஞ் செட்டைசெய்யும், எ-து. செயகையுஞ்செயவிக்கையுமின்றிச சுமமாவிருக்கின்ற வெனம்புக்திரில சடரூபமாயுள்ளசெகங்களனைத்தும் பறபலகிரத்தியங்களை சசெய்யாநிற்கும் — மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிருத்திக்கும விருத்திதானு மெய்கலந்தசமாதிக்கும், எ-து. தேகசுமடந்தமானஞானேந திரியகனமேதிரிய காரணமாகநிகழுமபறபலவிகரபரூபமாயுள்ள விவகார சசேட்டைசுட்கும், சகலவிருத்திக்குநந்தானுவிளங்கிய வாதமசம்பந்தமாக நிகழுஞ் சொரூபசமாதிக்கும் — சாட்சியேநானவெயிலபோலெனறுதைத்த வனே விபுமாகாததன, எ-து தனமுனசகலவுபிரகனும் பறபலகிரியைகளி யற்றறஞ்ச சாட்சியாரின்றுள்ளஞூரியனைப்போல நானேசாட்சியெனத்திர மாகக்கலங்காதுநின்றானெவனோ வவனேவிபுவனேத்திற்கும் விபுவாயுள்ள மாகாத்தனென்பபடுவோன, எ-து.

செய்கையுஞ்செயவிக்கையுமாவது; அசைத்தலையு மசைப்பித்தலையுமெ னக்கொள்க. காரதமலையானது அசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங் னனமிருக்க, இதின்னெதிரிலிருமபுகளசையுமாறுபோல; உபாதிரகிதமாகவிள ன்கு நானசைக்கவுமில்லை யசைப்பிக்கவுமில்லை யிங்நனமிருக்க, எனக்கெதி ரில சமஸ்தவுலகமுமசையுமாதலால், எனமுனனுலகமெலாஞ்சேட்டைசெய யுமெனவும், சகலவுபிரகநந்தத்தங்கிரியைகளியற்றறஞ்ச சாட்சியாரின்று னோன ஞூரியனதுதலபோல, அநாதமவிவகாரம ஆதமவிவகாரமெனவிர ணடாம். அநாதமவிவகாரம; தேகாகாரமாகவக்கரணபுறக்கரணங்களோ டிசூடி யியற்றுங்கிரியை. ஆதமவிவகாரம, மெய்யுணாவுசம்பந்தமாக விவே காகாரமாகக் கரணசம்பந்தமின்றிரிந்தியற்றுங்கிரியை. அந்தக்கிரியை மு டமெனவும், இந்தக்கிரியைசமாதியெனவுமாம். இவவிருவகைக்கிரியையு மென னுலியற்றப்படினுரானன்று. அஞ்ஞானமாரின்றக்கிரியைபுரிந்ததுமநா னே. ஞானமாரிந்திசகிரியைபுரிந்ததுமநானே. ஆயினும், இவவிரணமிகால ததுமநானெனலிருத்தலானும், இவவிாணமொனறிலொனறில்லாததானும் நானெனலையுணமை, நானேசாட்சி, என்பதுபற்றி மெய்கலந்தவிருத்திக்கு ம, மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ் சாட்சியேநானெனவுங்கூறினா. நானென்ப தேசநிதியாகவும், சாட்சியாகவுரின்றமைகாண்க. விருத்திதானுமெனறத னால், அறிவையன்றிசசகலவிருத்திகளுமின்றென்பபெற்றும்.

(க - து.) சகலமுமெனக்குமுன்னிகழுமெனவும், சகலகிரியைகட்குஞ் சாட்சியானெனவுந் திடமாகத்தெளிவுறுநின்றோனேமாகாத்தனென்பது. இது துணிபு. (உச)

உரு - கவி. அ - கை.

[நிறுத்தமுறையானே யேனையமாபோகி மாதியாகிகளினிலக
கணங்களை யிககவியிறகுகின்றா]

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுததஞ் சுத்த மபத்தியமபத்
தியமெனவு ணய்நதி டாமற, பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் கா
ட்டுத தீபபோற போகங்கள் புசிப்பவனமா போகி யாகூடு, சிறி
துவலி துகடனதன் னியங்க ணனமை தீமைகள்சே ரினுமபடிக
ச் செயல்போற சித்தம், வெறிதிருக்கு மவனேமா தியாகி யா
வன் விரதமிமூன னுள்ளவளோ வீடுள னோரோ.

(இ - ள்.) அறுசுவையின்குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியமபத்திய
மெனவுணயநதிடாமல், எ-து. அறுவகைஞ்சியினிதெனவும் அனநெனவும்
அசுத்தமெனவும் சுத்தமெனவும் அபத்தியமெனவும் பத்தியமெனவும் தா
னுண்ணுமுணவுகாரணமாக வதனைப்பகுத்துணராது — பொறுமையுடன்
கிட்டினதைக்காட்டுததீபபோற போகங்கள்புசிப்பவனமா போகியாகும்,
எ-து. பொறுமையோடெதுகிடைத்ததோ வதனைப்பகுப்பின்றிப்பற்றியெ
ரியுங்காட்டுததீயைப்போலப் பிராரததமாகிற வினபதுன்போகங்களெ
ன்ப பகுப்பினறியவழிப்பவனவனோ வவனமாபோகியென்பபடுவன:—
சிறிதுவலி துகடனதன் னியங்கணனமைதீமைகள் சேரினுமபடிகச்செயல்
போறசித்தம், எ - து பிராரத்துவபோகமறபமகத்தாகவேனும் தனதாக
வேனு மன்னியமாகவேனும் நனமையாகவேனு தீமையாகவேனுநேரிடினு
மதன்பால், தனதிடத்திலியலபாகத்தோற்றும் பிரதிபிம்பாதானாகாதிற
கும் படிகககண்ணுடியினசெயலைப்போலத் தனதுசித்தம் —வெறிதிருக்கு
மவனேமாதியாகியாவன் விரதமிமூன னுள்ளவளோவீடுள னோரோ, எ - து.
பற்றினறிநிற்பவனவனோ வவனேமாதியாகியென்பபடுவோன். ஆதலினிவ
விரதமூன் றுமுள்ளவர்களே யைக்கியமுத்தியுடையவர்களாம், எ-று.

அறுசுவையாநின்றபதார்த்தங்களை யறுசுவையெனறது, குணவாகுபெ
யா. உண்ணற்பாலதிபாதோ வதனைப்பூணெனறது, தொழிலாகுபெயா. ஆய
ந்திடாமல்புசிப்பவனெனவும், சேரினுமவெறிதிருக்குமவனெனவுங் கூட்டி
முடித்திடுக. அதன்பாலென்பதைவருவித்தாம். இங்ஙனம்போகநுகாதலும்
சித்தமவறிதிருத்தலும் சனனி பித்தம் முதலியவியாதிடேமலிட்டோபாலு
முளவே, யிவாகளும் மாகாததன் மாபோகியென்பபடுவாராகளேபேதமென
னை, இவர்கள் முடத்தாலும் வியாதிமேலீட்டாலும் ஆபத்துமேலீட்டாலும்
கவலைமேலீட்டாலும், அவர்கள் ஐயநதிரிபகன்ற தெளிவுமேலீட்டாலும்
மரணமறவாமைமேலீட்டாலும் சுகமுஞ்சுகியுமென்கேயெனனு மாராய்ச்
சிமேலீட்டாலும் இவைபோனறபிறவற்றாலுமாதலின பேதமேயெனவுண்
ர்க. இதனைச்சொல்லாதுணாவா, மறுப்பா.

(க-து.) இவ்விரண்டிகவியானுமவிரதத்திரயங்கூறியதென்பது. (உரு)

உசு - கவி. அ - கை.

[விதிவிலக்குவழுவினநியசெயலகனகலாதிருக்க விவனைக்கிருத
கிரத்தியனென்பதெனநகுகிமென வினாது
யிககவியிற கூறுகின்றா.]
வேறு.

மெய்யுந கொண்டு பிராரத வந்தரு விதிவழி நின்றிட வு
முய்யுந் கன்மிக னுக்கனு குணமா வுறுதொழில் செயதிட வுந்
செய்யுந் செய்கை முடிந்தவ னென்றாரா செப்புவ தெப்படியோ
நையுந துனப மகற்றிய குருவே நலமா வருள்வீ ரே.

(இ-ள) மெய்யுநகொண்டபிராரதவந்தரு விதிவழினைநிடவும், உய்யு
நகனமிசனுககனுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவும், எ-து. அககரணபுற
ககரணகுகுணையன்றியுந் தேகததையுந் துணைககருவியாகக்கொண்டு, பிரார
தவந்தருகின்ற நெறிவழித்தாய வழுவினநினை நரியதொழிலியற்றுகிற
வும், திரிசியமேபொருளெனநம்பி யுய்யுநகனமகாண்டுகளுக் கனுகூலமா
கவதற்கியைந்த விதிமார்க்கக்கிரியைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கவும்—
செய்யுந் செய்கைமுடிந்தவனென்றாரா செப்புவதெப்படியோ, எ-து. இந்
நகனமிருக்கசெய்யவேண்டியசெய்கையெல்லாந் செய்துமுடிந்தவனென
றுசொல்லாமாததிரமா வெவ்ருநகூறுவதென்கொளோ—நையுந்துனப
மகற்றியகுருவேநலனாவருள்வீரே, எ - து. வருதத்ததையேசெய்யுந்துனப
மாவுள்ளவனைத்தையு நீக்கியருளியவெனதுகுருநாதனே யிதனுககுவிடை
செவவிதாவுதாதருந்நவீராக வெனநிறந்துகேட்டனன, எ-று.

மெய்யுமென்னுமமை; இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. உய்யுநகன
மிகளெனறது, கனமமேபயனுகவுயதலை. கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொ
ழில்செய்திடல, சரியைகிரியைகளைவிதிவழித்தாசெய்துகாட்டலை. செய
யுந் செய்கைமுடிந்தவனென்றதனால், கிருதகிருத்தியனென்றாயிறறு. துனப
ருசெய்பவைகளைத்துனபமெனறது, குணவாகுபெயா.

(க-து.) விதிவிலக்குவழுவாசசெயலமுயலாநிற்க இவனைக்கிருதகிருத
தியனென நெனநகுகிமெனபது. (உசு)

உஎ - கவி. அ - கை.

[பலவியாபதி விரத்திவியாபதி யெனபவற்றுள இவன்விரத்திவியாப
தியனாதுலி னிவனசெய்துஞ்செய்திலனென்பதை
யிககவியிறகூறுகின்றா.]

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகை யாகு மவித்தை வசத்துறு நா
ளீடணை மமதை யகந்தை யுளார்க்கே யிகபர விவகா ரம்
வீடணு குவமெனு மிசசை யுளார்க்கே வித்தை படிப்ப வெலாம்
பாடன் மிகுந்தொழி லாற்பல னுண்டோ பரிபூ ரணமா னால்.

(இ-ள்.) ஆடவாசெய்தொழில்மூவகையாகும், எ-து. புருடாசெய்யுந் தொழில்கள் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் — அவித்தைவசத்துநாள்நேமம் தையகந்தையுளராகக்கேயிகபரவிவகாரம், எ - து. அவித்தாமயமாய காலத்தில ஈடனாத்திரியமும், அகமமதையுடையாராயாரோ வவாகளுக்கே யுரியது, இக்கலோகசுகததையும், பரலோகசுகததையும்பற்றி முயலும்விவகாரம் — வீடணுகுவமெனுமிசசையுளராகக்கே வித்தைபழிப்பவெலாம், எ - து. முததியடைகுதுமென்றவாசையுடையாராயாரோ வவாகளுக்கே யறிவைப்படிக்கு முயற்சியனைத்தும் — பாடனமிருந்தொழிலாற்பயனுண்டோபரிபூரணமானால், எ-து. அறிவேவடிவாகப்பரிபூரணமாயிடினவாகடஞானநூலமுதலியவைகளிலுள்ளபாடல்களை மிகவுமப்பியாசிககுமுயற்சியாலயாதாநுங்கிஞ்சிதப்பயனுளதோ இல்லையே, எ-து.

வித்தைபடித்தல்; கலவிப்படித்தலெனின், அஃதஞானதிசை, எல்லாக் கலவியையும்பழுத்தற்கற்ற வறிலவக்கற்றல். அனறெனின், வீடணுகுவமெனுமிசசையுளராகக்கேயென்பானேன? புகழுணுகுதுமெனுமிசசையுளராகக்கேயென்பாடமிருக்கின், கலவிப்படித்தலெனக்கூறலாம். ஆதலின், அதுவழி. இகபரவிவகாரம், அஞானதிசை. வித்தைபடிப்பது, ஞானதிசை பரிபூரணமாதல், இவ்விரண்டுமீயும்கனறதிசை. வித்தைபடித்தலாவது; பொன்னையன்றிப்பணிபேதங்களில்லாவாறுபோன்று, அறிவையன்றிச்சக சீவபரபேதங்கள் சற்றுமின்றெனவாசசியாரத்தத்தாலதீரவுணராகது, அதனைச்சமருவினருளா லிலக்கியாரத்தத்தாலதெளிவுபெறவிளக்கிக்கொண்டதனைக்கண்கணடிதுநானிதுநானென்ப பலகாலமுமவிடாதுபயிறல். இதனையப்பியாசமென்னுமமையும். அமையவே, பரிபூரணமாதல், ஆருடமென்றாயிற்று. இதனைப்படிக்கணிப்போரகங்காரிகள். சுயமாகப்பாட பிக்கவலியுளதாதலின்பயனெனிலுமமையும் பரிபூரணமாதல், தானையனைத்துமாவளங்கல். இத்திசையில் செயதுஞ் செயதிலென்றாயிற்று.

(க-து.) பரிபூரணனாதலால் பாசமுயற்சியெய்தாதென்பது. (2௭)

2௮ - கவி. அ - கை.

[தேவரீகூறியதொக்கும், இனியோசங்கை. அதாவது, ஞானமேதானென்பபுகுவோரக்குச் சிரவணதிகளவேண்டுமென்றேவென வினாவல். அதனை யிக்கவிழிந் கூறுகின்றா.]

சூரவர் சிகாமணி யேரீக கேளீர் கூறிய வழியொக்கும், பரமுடனிகமு மிகந்தவ ரனறே பழகுவா மெய்ஞ்ஞானம், விரவு முயற்சியின் மீண்டவ ரதையினி வேண்டுமெ ரோவேண்டார், சிரவண மனனா திகளவேண்டாவோ சித்த முறைத்திடவே.

(இ-ள்) சூரவர்க்காமணியேரீகேளீர் கூறியவழியொக்கும், எ-து. எல்லாவாசிரியர்க்குஞ் சிகாமணிபோன்றுவிளங்குபவரோ, அடியெனிரந்து

கேட ரூம்விண்ணப்பமொன்று ததனைநீர்கேட்டருளும். அதாவது; தேவரீரிதுகாணுகூறிவந்த மாககமனைத் துமங்கிகாரமே — பரமுடனிகமுமிகந்த வரன்றோ பரஞுவாமெய்நூனம், எ-து. பரலோகவிசசையும், இகலோக விசசையும் கடந்தவரன்றோ மெய்யுணாவேயானென்பபழகாதிதபா — விரவுமுபதசிரிளநீண்டவரதையினி வேண்டுமரோவேண்டாரா, எ - து. இசசையில் மெலிதெனமிசிரிமபித துகினதுள்ள முயற்சியினின்றுவெறுத்துத்திருமரின்வாக னினிபதைமற்றதும்விரும்பியுமுலல ரோவுமுலரா — சிரவணமன ஞுகிளவேண்டாவோ சிசுமுறைத்திடவே, எ-து இந்நுணமாயினுமிவாசுபஞ்ச சந்தநங் கலநகாதுறுதி பெற்றற்றற்குக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலவேண்டுமெனினொ, எ-று.

பரமுடனெனவுட னசொய்ததுபிரித்தது, சொற்கம், சத்தியமாதி யெனமத ததாகுது, மெலிட்டபதவினைக்கொகிபெனச ஒன்றினுந்லையுறத முயற்சியாதலினவிரவுமுபதசியெனவும், ஓகாலசித்தங்கலக்கமுற்றபால சின் சித்தமுறைத்திடவெனவுபுகுநிரா. முடிந்தவழங்குச்சிரவணதிகள நீண்குமவேண்டிவது, மாயாமயமாத்தலைப்பற்றியெனச. களங்கமற்றகண னுடிபலவாடைகளாலமுடப்பபட்டிருக்கிற பசடையுமாறுபோன்று, தெளிவுற்றதேனும் அறிவாற்றகணனுடிக் கையற்றிப் பெங்கண்மேனுஞ் சற்ற டையும.

(க-து) மகான்களகிருந்தகிரத்தியரனெனக்குறிப்பிககச சிரவணதிக னவேண்டாவோவெனபது இசசை - தொக்கது. (உஅ)

உசு - கவி. அ - கை

[அதற்குவிடைகூறுவானவேண்டிக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதலசெய்வா ரினனினைதகையினராவொன விசகவியற்குறுகின்றா]

கிளாமக னேகேள தத்துவ மறியார கேட்டல் செயக்கடனே தளர்வறு சிந்தித் தலினமுயல வாரசிலா சந்தே கங்களு ளார தெளிதலி னிறபார விபரீ தப்பேய தீரா வாதனை யோர [டேரா. வெளியுரு வாயறி வாய்நிறை வாயினா வேண்டு வ தொன்றுண்

(இ - ள்.) கிளாமகனேகேளதத்துவமறிபார கேட்டல்செய்ககடனே, எ - து. சினமாதிரமாவிலங்குநானபுத்திரா யானகூறுவதைக்கேளுதி, மெய்யுணாவின்யத்தெனக்கேட்டுமறியாதார சிரவணமபண்ணிக்கொண்டிருப்பா — தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயலவார சிலாசந்தேகங்களுளா, எ - து. சந்தேகங்க்கலாதசிலா ஓயாதமனனவயத்தராயமுயலாநிற்பர்: — தெளி தலினிறபாரவிபரீதப்பேயதீராவாதனையோ, எ - து, விபரீதமெனனுமே யினுலதீராதவாதனையுடையோகள சித்தந்தெளிவுபெறுமுயற்சியிலவிடா துறிதபா — வெளியுருவாயறிவாய நிறைவாயினா வேண்டுமெனதுண

டோ, எ-து. சுததமானவெளிமயமாகியும், ஞானப்பிரகாசமாகியும், அக ணடபரிபூரணமாகியுமெனவெனினா, யாதானுமீம்முனறனுள வேணடுவதோ னறுளதோ இலையே, எ-று.

தத்துவம், அறிவு. அது ; கற்பிதம், எதார்த்தமெனவிரப்பாற்றறு. கற் பிதம், அனாததம். எதார்த்தம், அர்த்தம் கற்பிதமெனினும், விபரீதமெ னினுமொகரும். விபரீதவுணர்வு, பண்டிதாபாமரரிடததம். எதார்த்தவு ணர்வு, தத்தெரிசனமுடையோரிடததமெனவுணர்க. உத்தமம், மத்திமம், அதமமெனமூன்றும். தெளிதவின்றல, உத்தமம். சிந்திதவின்றல, மத்திமம். கேடடலின்றல, அதமம். இம்முததிகையுங்கடநதவொனபது தோனற, வெளிபுருவாயநியாயநிறைவாயினொனறா.

(க - து.) கிருதகிர்த்தியொனகருபிக்க விமமுததிகையுங்கடந்தவ னொன்றொன்பது. செய்ககடனொனபதைமுதலிலைத்திபமாககி, என்னிரண டுடததுமொடங்க. விபரீதப்பேயெனல், உருவகம். ஒன்றையொன்றாக கோடலசாவமத்ததராதலினிதீனையே பேயெனலறிச. அறியார, உளார, வாதனையோ, எழுவாய வினையாலையுமபெயராதலினெனக. (உக)

௩௦ - கவி. அ - கை.

[அருஞானியாபோலப பலவேறு விகற்பகிர்த்தியம்புரிதறானே, கிருதகிர்த்தியநிலைகடையாளம். இதனைத் தந்திரத்தருளுமெ னவினுவியதை யிக்கவியீற்கூறுகின்றா]

ஐயா கேளீர் தத்துவ ஞானியு மருஞா னிகளபோ லச் செயயா நின்றேன கண்டே னுண்டேன சென்றே னெனலா மோ பொய்யாம் விபரீ தங்க ளவர்கூப போயின வென்றீ ரோ மெய்யாம் பிரம விசாரமி தன்கே வெளியா யுண்டீ ரோ.

(இ-ள.) ஐயாகேளீர்த்தத்துவஞானியு மருஞானியாபோலச செயயா நின்றேனகண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ, எ-து. ஐயனையின னுமுடியென்றேட்குமவிண்ணப்ப மொனறுளததனைக்கேடருளும். உண் மைஞானியருமருஞானிகளபோலச செயயாநின்றேன, கண்டேன, உண் டேன், சென்றேனெனகசொல்லததகுமா — பொய்யாமவிபரீதங்களவாக சூப்போயினவென்றீரோ, எ-து. பொய்யமமாகியவிபரீதங்களவாகசூரீங்கி பபோயினவென்றுகூட்களீரோ;— மெய்யாமபிரமவிசாரமிதனறேவெளியாயு னாயீரோ, எ-து. மெய்யம்மையாகியபிரமவிசாரணயிதல்லவே யிதனைவிளங கத்தெளிவாயுரைத்தருளும், எ-று.

செய்யாநின்றேன, உண்டேன, சென்றேனெனப்பவை, மிததையுடத் தியாசம். சுண்டேனென்பது, இதராததியாசம். இங்ஙனமிருக்க. 'இவை போயினவெனக கூறுவதெங்ஙனமியையும். இதுமெய்யம்மையானபிரமவிசார

ரமல்லவே, யிதனைதெரிததந்ருமென்பார், மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்
றே வெளியாயுறையீரோயெனறூ.

(க-து.) கிருதகிரத்தியொன்பதற்கிதுதககவுததரமனறெனக் குறிப்பி
தததென்பது. (ந.0)

நக - கவி. அ - கை.

[இவவிவகாரமவிதேசமுததிரியந்தத் தொடராதேநிறகும்.

தொடரிநுந்தெளியிறறலி னேனையாபோலன

றெனவிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

ஒய்ந்த கனுவிற கண்ட பழங்கதை யோதுவன வாநனை யா
லாய்ந்தறி வுறறவ னப்படி செப்பு வ னுபா சனுமா கான்
மாய்ந்த னுடலவே மளவும் விண்ணவன மனித னெனப்படு வா
வியந்தசி தாபா சனபோ மளவும் விவகா ரந்தொட ரும். [ன்

(இ-ள்.) ஒயந்தகனுவிறகண்டபழங்கதை யோதுவனவாதனையால்,
எ-து. கனங்கண்டவன ஒயந்தபோன தனதுவனவிறகண்டபழங்கதையினை
மறவாதுவாதனையாறசொல்லுவன்— ஒயந்தறிவுறறவனப்படிசெப்பு வ
பாசனுமாகான, எ-து தானியையெனெசு சுருதி, யுதகி, அனுபவததாலையந்தி
ரிபறவாராபந்து தெளிவுறறவறிவுடையோன மவனகூறுமாறுபோன்று
கூறுவன. கூறிலும், இவனவனபோலதனைமெய்யெனநமபிக்கூறுவனலலன்.
அதனால், இவனவனபோலபாசனுமலலன். அவனெனில, தெளிந்ததிர
தையனாதலி னகனவனமொருசகாலுமாகான — மாய்ந்ததனுடலவேமளவும்
விண்ணவன்மனிதனெனப்படுவான், எ-து. முன்னரே பிரகருதாயததால
மரித்ததனதுகாரணசரீரம் ஞாளுககினிமீமலீட்டால் நீராமளவும், மனித
னாயினும், தேவனே. இவனுக்கிவனதேவனாயினும், பாபபவாககும்னிதன
கககாரணப்படலின பிறராலமனிதனெனவழங்கப்படுவன — வியந்தசிதாபா
சனபோமளவும் விவகாரந்தொடரும், எ-து. ஆதலின, அறிவேதானெனக
கண்டவககணமே மரித்தசிதாபாசத்துவ மவிததைபோறபோமளவு மிவ
னுக்குலகவிவகாரந்தொடராதேநிறகும். எ-து.

அவனுலகைமறந்தது நித்திவைந்தது. இவனமறந்தது விசாரத்தெளிவு
வந்துழி கனுகாட்சியவனுக்குச சொற்பனம், நனுகாட்சியவனுக்குசசொ
ற்பனம். அதுகணசொற்பனம். இதுதீரக்கசொற்பனம். அவனவிழிப்பு, அஞ்
ஞானம். இவனவிழிப்பு, ஞானம் அஃதவனமறந்துநீட்டந்தது. இஃதிவன
மறவாது மறந்துநீட்டந்தது. அதனையவனுலகாக விழித்துழிசசொல்லுமா
றுபோன்று, இதனையிவனறிவாக விழித்துழிசசொல்லுவன், அதனையவன்
மூடவினோதமாகசசொல்லுமாறுபோன்று, இதனையிவன ஞானவினோதமா
கசசொல்லுவன். பலமததனதனையாதோவென வுணமையாக்ககொள்ளா

வாறுபோன்று, ஞானிபிதனைத் தற்பிரகிபலனமென வுணமையாகக்கொள்ளான். அவனுக்கது சொல்லுநயமுமாதிரமாயதுபோல இவனுக்கிங், சொல்லுந்தோற்றமுமாதிரமாயது. ஆதலினிவவுவமை பொருநதும், பொருநதாதெனபாரா யவாகதரவாதிகளெனவறிக. அவாகதரவாதம்; கோழிகோழி, எனனவிலையெனவிலையென்றபோலவது. ஆயந்தறிவுற நவனுமெனநவுமமைதொக்கது ஆபாசனுமெனநவுமமையிழிவுசிறப்பது. மாயந்தெனவினையெசசமாககிணு மொருசாரமையினுமமையும். இறுமுகநோ கரு முணர்த்தவனாதலி னுபாசனுமாகானைக்கொள்க உலகிநுப்புக தன னிருப்புமுணரவிடத்ததவனவிவகாரம். உணர்தவிடத்ததிவனவிவகாரம். இங்கேயுடலெனபது, தூலமெனின, அதுமாயநதவிடத்து மதுவெநதவிடத்து ந தேவருத் லெவருந் துலதேகத்தராதலின பொருத்தாதே. இவனுட்கு மாதிரமெனின, அப்போது தூலதேகமென்று. சூகருமவுடலெனின. சொப்பனஞ்சமுத்தியிலும் சாவசங்சாரகாலத்திலு மெவருமவிண்ணவராகவேணமும். இன்றே. இங்கேயிண்ணவன், ஐக்கியமுத்திசுருகியோன். அனறெனின, “ஐயத்தினையகித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தினவானந்நியதுடைத்து.” எனலுங்கவியில வானம் பதவிமுத்தியோ, பதவிமுத்தியெனின, ஐயநதிரிபறத்தேர்தலும் யசகாதிகிருத்தியமியற்றலுமொன்றோ? ஒனறெனின, தனனைத்தானெயதில, அயலெனலிலலை. இலலையாகவே, சுகமுமயலெனலினித்த தானே சுகவடிவாகத் தனனைத்தானனுபவித்தல கனமகாண்டத்திலுண்டோ. இத்தனைப் பாடுதுறையில், கக்க - அங்காரத்திற்காணலாம். இனறெனின, ஒனறெனல்கூடாது இதுகூடாதாசவே, அதுவுங்கூடாதெனமுடியும். ஆதலின், காரணவுடலாகியவலித்ததைய யுடனென்றோ. வியநத்சித்தாசன போமாவும் விவகாரநதொடருமெனத்து, மாயநததனனுடலீவமனவும யிண்ணவன் மனிதனெனப்படுவானெனபதுபற்றி, மாயினுங் காரணவுடன்றாமனவு மனிதனெனப்படுவானெனபோன்று, வியநுத்தாபாசனபோமனவும் விவகாரநதொடரும. உடன்றாயின, சித்தாபாசன மாப்பிள்ளைத்தோழனபோற சொல்லாதநமுவுவன். அதுன்றாமனவு மனிதனெனலுண்டி. இவனபோமனவும விவகாரமுண்டி, மனிதனெனப்படினுநதன்கிலலை. அதுபோல, விவகாரநதனபானிகழினும் தன்கிலலை. சிறப்பிரகாசநாட்டத்தில தானெயவகைத்தோற்றத்தானு மல்லாதலபோலத, தற்பிரியமகலாநாட்டத்திற் கிரிய செய்துஞ்செயதிலென்றாயிற்று. இவ்வனநின்றாகக்கே யிவ்வதரியுமன்றிர சொல்லாலும், நினைவாலுமெனனைபயனுள். இவற்றுவிதனைமறுக்கிற பயனினமையினதளர்த்தும்.

(க - து.) ததாகாரத்தில் செயதுஞ்செயதிலெனப்பது. இச்சை, அரிச்சை, பரவிச்சையுள்ளனதுகாரணமாக வினைநிகழினும், தனனையகண்ட மாகக்காண்டலின, கிருதகிர்த்தியனெனகருமிப்பித்தது. இதனைத்ததமசோ தனைத்தகாணக.

(நக)

௩௨ - கவி. அ - கை.

[நிடடையகலானென்னு மதுவுஞ்செயலன்றே ; கிருதகிர்த்தியனென
லெகவனங்கூடுமென்பதை யிக்கவிழ்கூறுகின்றா.]

ஆன லையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்று லு
நான விவகார நத்துய ரலவோ ஞானச கந்தரு மோ
போன லன்றே நன்ற நிடை புரிந்திடல் வேண்டா வோ
தான நிடை புரிந்தாற செய்கை தவிரநவ் வெப்படி யோ.

(இ - ள்) ஆறலையாருருவேகாண்ப தசத்தியமென்றாலும் நானுவிவ
காரநத்துயரலவோ ஞானசகந்தருமோ, எ-து. ஐயனே, குருநாதனே, மகா
னென்போனகிருதகிர்த்தியனா லு காணப்படுவனவனை துந்திரிசிய்மன
னே? அதுதிரிசியமாயிவ்வுமா தமனன்றே, அநாதம்மலினும், அதனைமெய்
யெனக்கொளவதென்னையா, கொண்டுநானுவிவகாரமபுரிதல் லன்னையோ,
புரிந்துமதனாலையதுமபயனசுகமாயினும், அதுமெயப்பொருளகாரணமாக
வந்ததன்றோமையின் துயராகமுடியுமன்றே ; அதனாலதுயரலலவோ ;
அதுமேலியுமன்றே, மேலிந்தோறும் தனித்தநிறைகவாயக்குமோ; வாய
ககாவிடந்து, அது சிதானநதவாமலைத்தருமோ —போனலன்றேநன்ற
நிடைபுரிந்திடலவேண்டாவோ, எ - து. இவ்விவகாரமொருங்கேநீங்கின
லன்றே, தனித்திருக்கைக்குநனகு. இந்நனகுநீதல நிடைபுரியாதுழி
வாயக்குமோ, வாயககாவிடந்து நிடைபுரிந்திடலவேண்டாவோ:—தா
னநிடைபுரிந்தாறசெய்கை தவிரநவ்வெப்படியோ, எ - து. வேண்டுமெ
னின், நானேதானுதறவியைநத விரத நிடைபுரிதலுஞ் செய்கையன்றே,
எந்தசெய்கையும்கனறவாற்றிவ்வும, இந்தசெய்கையையலாறதலின், கிருத
கிர்த்தியன்னெப்பதிவலுக் செக்டனமியையுமோ வந்திலை, எ - து.

(க - து.) கிருதகிர்த்தியனெனல சொல்லாலன்றி யாததகணடில
னென்பது. இதினான்கோகாரமுமெதிர்மறைப்பொருள். விடாவழக்கென
லிவ்வனமாய்தெனவுணர்ச்சு. அசத்துகாரணமாகவரும் விவகாரமாதலின்,
துயரலவோவென்பட்டது அழிக்கலினைசெய்சமம். (௩௨)

௩௩ - கவி. அ - கை.

[இக்கிரியைகளகததிலநிப புறத்தினிகழின், கிருதகிர்த்திய
னெனக கோடறகவென்பதை யிக்கவிழ்கூறுகின்றா.]

தெரிதரு மகனே யாரம் பததொடு தீரும் விவகார
முரிய சமாதியும் விவகாரங்களு முள்ளத் தொழிலன் றே
துரிய பரம்பொரு ளானவா வேறொரு தொழிலசெய் வதுமுண்
வரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னொரு டனுமன் மே. [போ

(இ - ள்.) தெரிதருமகனேயாமபத்தொடுதீருமவிவகாரம், எ-து. சகலவர்த்தவகையு மெளிதிலதெரிந்துகொளளததகக ஞானபுத்திரா; ஆரம்பத்திலசிரவணமன்னுதிகள செய்யுமபோதே சகலவிவகாரங்களும் —உரியசமாதியுமவிவகாரங்களு முளளத்தொழிலன்றே, எ-து. தன்னவிளகசுறஞரியநிட்டையும், கேட்டவாறுசிறுதித்துத் தெளிதலாகியசகலவிவகாரங்களு முளளத்தினகணிகழுந்தொழில்களன்றே —துரியபரம்பொருளானவா வேறொரு தொழிலசெய்வதுமுண்டோ, எ - து துரியமாசவிளநாம பிரமசொருபமானவாகள பிறிதோதொழிலசெய்வதுமுளதோ —அரியசமாதிகளபழகுவனெலவ ஞாநனுமன்றே, எ-து. செய்தற்கரியசமாதிகளகைகூம்படிபழகுவனாயி னவனாநுடனுமல்லனே, எ - து

சகலவிவகாரங்களோடு சிரவணதிகளசெய்யினபயன்படா. படுமெனின், பெருமைபற்றியெனவேண்டும். அதுபற்றியெனின், துககநீவித்ததிககெனசெய்தும். இனறாதலின், சிரவணதிகளசெய்யுமாரம்பத்தில்தானே சகலவிவகாரங்களுநீங்கியேவிடும் (எங்ஙனமெனின்,) சிரவணமானுவகைப்படும். அவை; உபககிரமோபசங்காரம், அப்பியாசம், அபூரவதை, பலம், உறபத்தி, ஆத்தவாதமெனபன். உபககிரமமாவது, சிருட்டிகுமுன் சுகததுசத்தெனல உபசங்காரம்; அந்தச்சத்தது, சுசாதிக விசாதிக சுகதபேதமிறத்தெனல. இதனை யொன்றாககி உபககிரமோபசங்காரமெனபா. இந்தவொன்றைவிசாரித்துத்தெளிதற்கே விவகாரசிரதைசற்றுமில்தாகவேண்டும். ஆதலின், ஆரம்பத்தொடுதீரும்விவகாரமெனவும், சவவிகற்பசமாதி, நிரீவிகற்பசமாதியைசசமாதியெனவும், இவற்றிற்குரியவரியவுழைப்பு கள்பலவாதலின் விவகாரங்களெனவும், இவையனைத்தும்மகத்திலாதலின், உள்ளத்தொழிலெனவும் துரியமேபரமாதலின், துரியபரம்பொருளெனவுங்கூறினா. ஆருடனாயினசமாதிபழகுவனா, பழகுவனெலாருடனுமன்றெனபதினமமை இழிவுசிறப்பு. ஆருடனுமன்றெனவே, அப்பியாசியென்றாயிற்று.

(க - து.) சமாதிகூடப்பழகின், கிருதகிரத்தியனன்றெனபது. ஏழாமவேறறுமைமூன்றாமவேறறுமையாயதுருபுமயக்கம். (ஙங)

ஙச - கவி. அ - கை.

[ஆருடாகளிறசிலா தியானுதிகளசெய்வதெற்றிற்கென வினாவிய தற்குவிடையிக்கவியிறகூறுகினனா.]

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி லற்றவ ருள் சித்த மடங்கு தியானு திகளசிலர் செய்குவ தென்னென் று லித்தல மருவும் பிராரத் வப்பிறி வெப்படி யப்படி யே முத்தரும் வெகுவித மாகுவ ளென்பது முன்னே சொன்னே னே.

(இ-ள்.) உத்தமகுருவேயாருடருமா யொருதொழிலற்றவருள் சித்த மடங்குதியானுதிகளசிலா செய்குவதென்னெனினில, எ-து. உத்தமமான

ஞாநாதனே, விவகாரங்களுளோர்தொழிலுமின்றி யெத்தொழிலுமின்றி நிற்பவர்களுக்குள் சிலராநுடராயிருந்துஞ் சித்தமொருப்படற்கையறத்தி யானாதிக்கைச் செய்வதிராதிருக்கெனக்கேட்பையாயின — இத்தலமருவும் பிராரத்வப்பிரி வெப்படியப்படியே, எ-து. பிறவிகாரணமாக விப்பூமியி னேரிமபிராரத்வபேதங்க ளெவ்வனமெவ்வனமோ வவ்வனமவ்வனமே; — முததநமவெகுவிதமாகுவொன்பது முன்னேசொன்னேனே, எ - து. சீவ னமுததரு மனேகவிதமாவொன்பதைப்பற்றி முன்னமேச்சாலியிருக்கி னறேனே யடிக்கடிக்கேட்பதெனின, எ - து.

(க - து) ஆநுடராயிருந்துஞ் சிலாகிருதகிதகியராரிலலாது தியான திகளசெய்வதெனையென வினாவிறகுத்தரம் பிராரதவகனம்பேததரா லெனவறிகவென்பது. ஆநுடருமாயென்பதிலுமமை, இழிவுசிறப்பு பிரா ரதவகனம்பேதசேடடைகளை யவாமேலேற்றிக்காணி னப்பியாசியாளெ னும், அவரதுதீர்ந்தநிலையின யவாமேலேற்றிக்காணி னாநுடனொவருதோ னறுவா. (பிழை) காணபாரமிசைத்தாதலி னவராநுடரோயெனவறிகவென பார, பிராரதவப்பிரிவெப்படியப்படியே முததநமவெகுவிதமாகுவொன் பது முன்னேசொன்னேனையெனறா. சித்தமடங்குதியானாதிகளசெய தல, அப்பியாசம். இத்தலமருவும்பிராரதவப்பிரிவு, அவரவாவினைக்கள வாக விமமையிலவரவாபாலையதும் பிராரதவபேதங்கள். இதுபசுக்குமா த்துளதனதனகன்று தேடித்தாயைமருவுமாறுபோல்வது. எனனை, “தாந தாமுனசெயதவினைதாமேயனுபவிப்பா” எனறாளைவையார. திரிசியநா டடத்தில வினையுண்டெனவும், திருக்குநாடடத்திலுன்னையினறெனவுங்கா ணும். அதோமுகமாதலி னுனமாபலவாகவும், ஊராதமுகமாதலி னுனமா வொன்றாகவுங்காண்டலினதுபொருந்தும். இருவகைமுகமும், இருவகைநா டடமுமின்றேல், ஊனமாபலவெனலும், ஒன்றெனலும், வினையுண்டென லும், இன்றெனலுமெங்கே. இவவுளவறியாதா டொத்தனைபலவாழிகாலம் வா திக்கினுமென்பயன். உடலுஞ்சேடடையுங்காரணமாக மாணக்கன்கேட டலின விடையுநக்கது. (நசு)

நுரு - கவி. அ - கை.

[ஞானிகள்விவகார முலகோபகாரமாகவனறித தமக்கனறென வுபமானபூவமாகவிககவியிறகூறுகின்றார்.]

நல்லவ னேகே ஞாலகுப கார ஞானிகள் விவகார மல்லது வேறொரு பெறுபே றும்மில் யதனா பிணியு மில் வலல சிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபா வ மெல்லவ ருக்கு மனுக்கிர கஞ்செயு மீச னடைந்தில னே.

(இ-ள.) நல்லவனேகேஞாலகுபகார ஞானிகளவிவகாரம் அல்லதுவே ரொருபெறுபேறும்மில் யதனாபிணியுமில், எ-து. சமபுத்திரானீஞ்சக்ககி

யாது யானகூறுவதைக்கேளுதி. ஞானிகளசெய்யும்விவகாரங்களைத்தூ
முலகோபகாரமாகவன்றித்தமக்கனது அதனூல்தாமடையுமவேரோசுப
பேறு ம்சுகப்பேறுமுனவோ யாங்கணடிம. இதயாதுபோலவதெனின் —
வலசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம், எ - து. செயத
மருவலியுள்ள சிருட்டியாதிபலதொழிலியற்றுவதால் வரக்கிடந்தபுண்ணி
யபாவங்களை — எல்லவருக்கும்னுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே, எ - து.
ஏற்றற்பாலவரோவவரவராகனூக்கெல்லாந் தரமறிந்துகொடுத்தருளுவன
னறி மீசனதானடைந்தனனே, இலனே, இத்தோலவதென்றிதி, எ - து.

அவரவாசன்மராகத்தாலுய்யும்பொருட் டவரவாருத்தினவனன
ஞ் சிருட்டியாதிமீசனசெய்வனன்றிக்கெம்க்கறகனது. அதுபோல, ஞான
வானகளு முயிரகளுய்யும்பொருட் டவரவாசுகியைவதும கடிவதுமன்பித
தம்பயனுக்காகவனது இவாசீவகாருணியரனறே லிவையெற்றிறகு. ஈசனா
முத்தியிலுயிரகளைக்கூடல்வான்வேணமத தனுக்காருதிகளைக்கொம்பிச்சுப
புசிப்பித்துத்தொலைப்பிப்பானென்பது பொய்யோ, மெய்யோ? பொய்
யெனின், புடைபெயாச்சிபிலலாதிருக்கவேண்டும். இருத்தலின், காணப
படானேனும் வினமுதலிருக்கவேண்டும். இல்லாதயாதும்கழாது. ஆத
லின், அவனன்றியோரனுவு மசையாதெனறனாசானரோபலரும். இதனை
மறுப்பார தாமயாதாலமுனறவத்தையினுமாறுதசைக்கப்படுதுமெனக கிஞ
சித்தமறிப்பாதார். பிறாகூறினுங்காதுகொடா. இவனாவிலேகியென்பா
ரிவாபோலபவா. இரத்தத்தனுகரணபுவன்போகமவாயத்தது, அவரவாவி
னையாலன்றியவனுலன்று அவனுலெனின், விதிவிலக்கெற்றிறகு. எதுகாறு
மெனின், அயலேத்தானெனத்தனனாதுளவும். அப்பாலோவெனின், தானே
தானுகிலிதிமதியெழுந்திடமினறே, இனருக்கே, அனத்தனஞ்சினமாததி
ரமாவிலங்கும். வினருக்கே, மேல்கீழொப்பினறியும் சசாதியாதிமுன்று
மின்றியும் தானமாதிரமாகமிச்சிற்றிற்றதும். அப்பாலோசெயலுமில்லை.
இதுதனதுசயக்கஷ்டத்தாலுணாவதன்றிப் பேச்சாறபயனின்றியமையும்.

(க-து.) ஈசனேப்போல ஞானிகளவிவகாரமும, அதன்பயனு முலகோ
பகாரமாகமுடிவதன்றித் தமக்கனறென்பது. இதனாலிவாதிருத்திராத்திய
னொன்றியிறது. (ஙரு)

ஙரு - கவி. அ - கை.

[அனந்தவேதுக்களிலெந்தவேதுவினல ஞானியீசனுக்கொப்பாவ
னேவெனற வினாவிறகுத்தரமிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி யெழுந்தரு ளுங்குரு வே
யீசனு ஞானியு மொப்பென் றீரோ யெப்படி யொப்பென் று
வீசனு ஞானியு மமதை யகந்தை யிகந்ததி னுலொப் பா
வீசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெல்லா மிவனு மே.

(இ - ள்.) ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே, எ - து. ஈசனாகியும், அருவமாகியும், உருவமாகியு மெளிதிலெம்பாலெழுந்தருளுங் குருமுஞ்ாத்தமே. — ஈசனுஞானியுமொப்பெனநீரே யெப்படியொப்பென னுல, எ-து. ஈசனுஞானியுஞ்சுமானாவொன்றுமுன்னாகுநீனீரே யெங் டு ஈமொப்பாவொனக்கேடையாயின் — ஈசனுஞானியுமமதைய+ந்தை யிக ளுத்தி ிலொப்பா, எ-து ஈசனுமஞானியுமகமமதையற்றிறப்பதாலொப்பா வா (இஃதனறியும்) — ஈசனுமாம்பலசீவருமா முலகெல்லாமியனுமே, எ-து. இஃதஞ்ானி ஈசனாகியும், சமஸதீவாகளாகியும், சகலலோகங்ளாகியுமிரு ப்பன், எ-து.

சுடசணவிலடசணமாயும், நீடகளமாயும், சகளமாயும் குருவிருத்த லிற், ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே. எ - ம, தன்னைய னறிச்செக்சீவபரினராதுலின் ஈசனுமாம்பலசீவருமா முலகெல்லாமியனு மேயெனவுங்கூறினா. சீவனமுத்தாபிரகஞ்சொருபமாகுவிளங்கலி னிவை யெல்லாப் பொருந்தும். எங்ஙனமெனில், பிரகஞ்சுபையன்றியிவைமூன்று முளவோ, இலவோ? உளவெனில், சோதனை ஞாயங்களாறகாட்டலாம். கூடாதெனில், இலையென்பமே. தோற்றமாவெனின், ஓரணுவேனுஞ்சயம் பாசசோதனையிறகாட்டலாமே. கூடாதெனின், இலையென்றொத்துக்கொள ளலாமே. இதனறியும், அறிவுதன்னையறிந்திசசாஞானக்கிரியைபுரியுமாவெ னின், புரியும். எங்ஙனம். * பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணாதல் ; மருளோ, தெருளோ? தெருளெனின், அறிவுசலனமுறுமா? சுபாவமெ னின், சுபாவத்துக்குவிதிவிலக்கெற்றிற்ரு. மருளெனின், பொருளல்லவற் றைப்பொருளென்றுணாவதினொன்றே அறிவுமருளென்றாயிற்று. ஆகலாமா, ஆகக்கூடாதே அதனையுன்னாதெனனை. தோற்றத்தைமெய்யென்பதூஉம், அறியாமையையறிவென்பதூஉம் நமதுபிழை. அதனைமறுக்குதும். தோற்ற மாந்னதும் மருளாந்னதும் ஞெபதியே வேறனெனவுணாக. மருளில் பல்விவகாரமியையும்போது தெருளிலியையாதோ? கூறவேண்டுமோ.

(க - து) இவனஞெபதிமாத்திரமாவிளங்கலி னிவனுக்கேசனையுமித ததி லெனனிழிவெனக்குறிப்பித்ததாரொன்பது. தன்னேமற்றதிறநுறுவதின மறவாதிதிறதல், மிகச்சிசோட்டமாதலி னீசனுக்குவமிக்கப்பட்டதென்க. ()

ஙௌ - கவி. அ - கை.

[எல்லாச்சீவருமியனுமெனவே, யதுகாரணமா வினாதலை யிக்கவியற்குறுகினரா.]

எல்லாச சீவரு மியனு மென்நீ ரிவன்றான் முததிய டைந் தெல்லாச் சீவரு முததி பெரும லிருப்பா னேனை யா வெல்லாச சீவரும் வெவ்வே ருனு லிவனெல் லாமல னே [ரோ. யெல்லாப் பொருளு முனாத்தருள் குருவே யிதைநீர் மொழியி

(இ - ள்.) எல்லாச்சீவருமியவனுமென்றீ ரிவனானமுத்தியடைந் தெல லாச்சீவருமுத்திபெறாமலிருப்பானேனையா, எ-து. ஐயனே சமஸ்தச்சீவாக னுமியனெயென்றுதாதீர், இவனமுத்தியடைந் ததுபோலெல்லாச்சீவருமு த்தியடையவேண்டுமே, அடையாததற்கேதெனன்கொலோ - எல்லாச்சீவ ரும்வெவவேறானுலிவனெல்லாமலனே, எ-து. முத்தியடையாததால் எல லாச்சீவருமவெவவேறாமன்றோ. வெவவேறுகுமானால், இவனெல்லாச்சீவ ருமலலனாமே - எல்லாப்பொருளு முகாத்தருள்கருவேயிதநீர்மொழியீ ரோ, எ-து. ஆரியபொருளனைததையுமுகாத்தருளியகருநாதனே ய்தையும நீர்விளக்கியருளும், எ-து.

இவனெயெல்லாச்சீவருமெனின், இவனபோலவை முத்தியடையாத தென்கை. அடையாததா லுயிர்வெவவேறுகவேண்டும். வெவவேறுகும னின், இவனெல்லாச்சீவருமெனலபொருந்தாதென்க. முத்தியடையவெ னற்பாலது, முத்தியடைந்தென்றது, “சொற்றிரியினுமபொ ருடியாவி னைக்குறை” யென்பதனாகாண்க. எல்லாச்சீவருமுத்திபெறாமலிருப்பானே னென்றவிடத்து ஞானிமுத்திபெற்றவனென்க குறிப்பாறகொள்ளவொட டாது இவனானமுத்தியடைந்தெனவெனினிடையாகக்கூறினா இன்முத் தியடைவானையடைந்தவனெனறதுதுணிவுபற்றி. இமையளவிறபூவவாச னையாலேனு மாடியிற்பிரதிபிம்பமபோல வறிவிறசமுதியிலெழுந்தருளுந் தேகாதிபிரபஞ்சப்பாவைகளவின்மே யெவ்வனவதுணிவுபெறலாம். “கள நகமறமகண்ணடி தனமுனவேறோகளகமறமகண்ணடி காடபிம்போ தென்ற” கவியிறகூறியவாறிருப்பராதலி னவ்வனவகூறவேண்டுமவாயிற்று. ஆதலிறபழுதினறெனின், அவ்வனமிருப்பினு மிப்போதேமுத்தியெனனலா மா, இனியயதற்பாலதாயிந்ரசியானநதவாழ் விவ்வனையெய்தியதாலே யமெனனையெனின், இவ்வனமேற்கோளுளவோ? “ஏட்டிலறிவினறியிறை தன்னிலறிவினறியிவவுடம்பினுடனே வீட்டிலுறவானையினிவீழ்பெறுமெ னபதுவளம்புகிலமே” எனார்த்தத்துவராயா. “ஐயத்தின்கிததெனநதார க்கு வையத்தின்வானநணியதுடைத்து” என்றாதிருவனளுவா. இதுநிற்க.

(க - து.) இவனபோலவையிரு முத்தியடையாததற்கேதெனனையெ னபது. (௩௭)

௩௮ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படச்சீவனெனினு மதுமலரகித்ததாலானமாவெனவும், சகித்தாரச்சீவனெனவுவகொளக்கிடத்தலின், ஆனமா, ஏக மெனவும், சீவனபலவெனவுமிககவியிறகூறுகின்றா.]

அகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதஞ்சீ வ னகமெனு மந்தக் கரண வுபாதிக ளளவிலை யாதலி னாம் . சகமுழு துங்குளிர் சந்திர னேகஞ் சலசந் திரர்பல வாஞ் சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால சட்டி குடமபல வால்.

(இ - ள்.) அக்மெனுமானமாபூரணமேகம், எ-து. நானென்னுமான்மா வானது பரிபூரணமாவிளங்கலின், ஏகமெனவும்.—அனேகவிதஞ்சீவன் அக்மெனுமந்தக்கரணவுபாதி க ள ள வி லை யாதலினால், எ-து. நானென்னுமந்தக் கரணோபாதி க ள ள வி ன று தலின் சீவனபலவித மெனவுமாம்.—சகமுழுதுங் குளிர்ச்சி ருநேகஞ் சலசந்திராபலவாம், எ-து. உலகமுழுதுங் குளிர்ச்சி செய்கின்ற வானசந்திரனேகமும், சலப்பிரதிபிம்பசந்திராகளபலவுமாம்:—சகமிதிலேரிஞ்ஞசிறுகுழிசாலசட்டிகுடம்பலவால், எ-து. இவவுலகத்தின் கண் ஏரியும், ஞாழமும், சிறுகுழிகளும், சாலும், சட்டியும், குடமும், இவை போலவனபிறவும் பலவாயிருத்தலால், எ-து.

அக்மெனபது, நான். தேகோகமுதலசிவோகமீராவுள்ள வகமென்னும் பேதங்களளவிறபுகாதன. இதுநந்தக்கரணவுபாதி க ள ளு மடங்கின். அநந்தக் கரணபிரதிபலனன் சிதாபாசனென்றிருத்தலானும், இவ்வந்தக்கரணமே வுபாதி யாநிறறலானும், இவவுபாதிபேதங் க ள ள வைகடந்தனவாதலானும், இங்ஙன மளவுகடந்ததுபற்றி யனேகவிதஞ்சீவனெனப்பட்டது. அறிவு, உபாதி யென வீரணடாம். மெய்யறிவுநாகுவிளங்கல், ஆனமா. யாதானு மோருபாதியை யானெனவழங்கல், சீவன். இதுவுமறிவேனுங் கற்பித்ததை யானெனலால், அறியாமையே. ஆதலினிதனைச்சிதாபாசனெனபா. அக்மெனுமானமாவென்றபோல, அக்மெனுமுபாதி யெனக்கூட்டிப்பொருள்கொள்க. அக்மெனுமானமாவென்றபோல, அக்மெனுஞ்சீவனெனறுவாயா தது, ஆனமாபொருணமாத் திரமாயும், சீவன் சொன்மாத் திரமாயுமிருத்தல பற்றியெனக். எனனை, “சீவனென்கின்றசொல்லும் பொருளுமாச்செறி ந்தவானமா.” என்றாவசிட்டபகவான். அறிவையனறி யானென்றகுப பொருளின்மையின், ஆனமாவெனப்பட்டது. மூன்றவஸ்தாவயமாகாதவற தைச் சாட்சியாநின்றணாவதெவவறிவோ, அஃதானமாவெனவும், அவஸ தைதோறு மவவவுபாதிவயத்தாநின்றணாவதெவவறிவோ, அதுசீவனெ னவுங்கொள்க. தனனைச்சொப்பிரகாசமாககாண்டல், ஆனமா. தனனையு பாதி யாக் காண்டல், சீவன். எனவே, சொன்மாத் திரமாயும் பொருணமாத் திரமாயுமெனக் கூறியதிலையமெனனை. வானசந்திரனபோலவதான்மா. சலசந்திரனபோலவதுசீவன். வானசந்திரன்; ஏதாரத்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்பமாயும் நிற்கும். சலசந்திரன்; கற்பிதமாயும், பலவாயும், பிரதிபிம்ப மாயும்நிற்கும். அதுபோல, ஆனமா; ஏதாரத்தமாயும், ஏகமாயும், பிம்ப மாயும்நிற்கும். சீவன்; கற்பிதமாகவும், பலவாகவும், பிரதிபிம்பமாகவுநிற்கும். ஆதலினுவமைபொருந்தும். எழுவகைத்தோற்றமாநின் றுயிரொளப பெயாக்கொண்டு சுகத்தைதுகாவதுடலோ, உணர்வோ? உடலெனின், தன னைத்தானுணரவேண்டும். உணராதெனின், உடலன்று. உணாவெனின், கனமேகதிரியம், ஞானேந்திரியம், மனதுநந்தக்கரணங்கள், உயிர் இவை தனனைத்தானறியாதத லினையனைத்துமுணர்வன்று. தன்னைத்தானுணரந் தாலதெதுவோ வதுமெய்யுணாவெனப்படும. இந்தமெய்யுணர்வையான்

மாவெனவும், அவையனைத்துங்கறபித வுணாவாதலின, சீவனெனவுங்கொ
ள்க. தானுகிறவுணாவையெட்டவறியார கறபிதவுணாவைச்சீவனெனவும்,
ஆன்மாவெனவும் பாருபாடுசுற்றுமுணராது மிசிரிமபிததுகூறுவர். இவா
மொழி வாய்மையன்று. எந்தவுயிரைச் சோதிக்கினும், அறிவாகவேமுடியு
மாதலா லது திண்பாலிடங்கமுனறது, அதனை யானமாவெனபதற்கைய
மெனனை. அவவறியையுபாதிபுளொனறமுடிககி னதனைச்சீவனெனபதற்
கையமெனனை. அறிவொன்றேபலலுயிராககாண்டலி னிவவுவமைதள்ளற
பாறறன்று. இதனைமறுப்பார், தனனைவிட்டுச்சோதிப்போர்.

(க - து.) இவனபோலவெவருமுத்தியெய்தாததெனையெனற வினா
விறகுததரங்கூறுவானவேண்டி மிக்கவியிலுவமைகாரணமாக வுயிரொன
றெனறகும் பலவெனறகுமிலக்கணங்கூறியதெனபது. (ந-அ)

நகூ - கவி. அ - கை.

[ஞானியேபலசீவனொனறகும் இவனபோலவாகளமுத்தி
யடையாததற்கு முதாரணமுகத்தா லிக்கவியி
லுத்தரங்கூறுகின்றார்.]

சட்டி குடங்களி னொன்று நசித்திட வதனுட சலசந் தர
னெட்டு முதறசந் திரனெடு கூடு மொழிநதவை கூடா வே
கட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன காரண வான்மா விற
கிட்டு மயிக்கிய முபாதி கெடாதவர் கேவல மாகா னோ.

(இ-எ.) சட்டிகுடங்களி லொன்றுநசித்திட வதனுடசலசநதரன ஒட்டு
முதறசந் திரனெடுகூடு மொழிநதவைகூடாவே, எ - து. முன்னாசட்டிகுட
முதலாகக்கூறிய வுபாதிக்குள்ளோருபாதிநசிக்க வகணமே யதனுடகாணப
பட்டுநின்றசலசநதிரன தனக்குமுதலாகவானத்தினினுள்ள பிம்பசந் திர
னோடொட்டியேகமாகும். ஏனையபிரதிபிம்பசந் திராக ளுநுநனமேகமாகக்
கூடுமா கூடாவே. (அதுபோல) —கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன காரணவா
னமாவிறகிட்டுமயிக்கிய, எ-து. பந்தித்திருக்குங்காரனோபாதியை நடுக்கச்
செய்தசீவன் எல்லாவுயிர்க்குமுதற்காரணமாரினுள்ள வதிஷ்டானவான
மாவிற்கலந்தேகமாவன :—உடாதிக்கெடாதவாகேவலமாகாரோ, எ-து. கார
னோபாதியைநசிக்கச்செய்யாத வேளையசீவாகளயிக்கியமாகாரா, எ - து.

உபாதிநசித்திடுசீவன, உபாதிகெடாதவொன்னுமிடத் திவ்விருவுபாதி
கூடு ஞாலதேகமெனறருத்தங்கோடறகன்றோ; சட்டிகுடங்களி லொன்று
நசித்திடவென்றுவமானித்தாரா. இவ்வனமிருக்க. அவித்தையாகியகாரண
வுபாதியெனறருத்தங்கொண்டதெற்றிறகோ, சட்டிகுடசந்திரனென்றோது
சலசந் திரனெனறமையானும், சலாதாரத்துக்காகவன்றிச் சட்டிகுடங்களா
திகூற்றக்கவசரமினறருதலானும், பிரதிபிம்பிததற்காய தாமஞ் சலத்திலிருப்ப
தானும், அந்தத்தாமஞ்சலமுமன்று சலத்தையன்றிவேறுமன்று. சலமெனி

ன், சலம்பிரதிபிம்பமாகுமா, வேறெனின், சலத்தையுன்றிவேறாகுமா; இங்
 டன முரணுமாதலானும், அந்தததாமம்பேதாபேதமாரிற்றுகுமாறுபோனறு,
 தூலானமாவென்றோ தந்தக்கரணபிரதிபலன வானமாவெனறமையானும்,
 சுரணதாரததுககனறி யெவ்வகைதூலமுங்குற்றகவசரயின்றதலானும், பிர
 திபிமாததிருகாயதாமங்கரணத்திருப்பதானும், அந்தததர்மங்கரணமெனின்,
 கரணம்பிரதிபிம்பமாகுமா? கரணத்தையன்றிவேறாகுமா; இங்ஙனமுரணு
 மாதலானும், அந்தததாமம்பேதாபேதமாரிற்றுகுமாதலானும், இதனையே
 யவிததையெனக்கொணடுவமானித்ததெனக். மகானிடத்துமேனையோரிட
 ததுங் கரணமிருந்துமையந்திரிபுற்றற்றமும் அசுற்றகுமிடமினமையின் நசித
 திடவென்றதவித்தாவுபாதிக்கே தகுமெனவறிந், இதுறிக. தூலநாசம்
 முததியெனின், பிரளயமுத்தியாகக்கணடிஸ்மே நுகருமநாசமுத்தியெ
 னின், சாவசங்காரமுக்கியாகக்கணடிஸ்மே. ஆதலிநுபாதியைக் காரண
 வுடலென்றனொமதாசிரியர். காரணவுடல, அறியாமை அதாவது; செகசீவ
 பரஞ்சயம்பனறியிருக்க விவற்றைச்சயம்பெனறும், அநாதிரித்தியததுவ
 மென்றமுணாதல். எனவே, அறியாமையெனலெங்கெங்குளதோ, அங்கங்
 குளதுசிவன். இலதேலிதென்றறியிறறு. ஆகவே, சிவன், அறியாமைவழிவ
 னென்பபெற்றும். பாலையனறித்தயிரோமுதலன்றாமேபோல, அறிவை
 யன்றியறியாமையோமுதலன்றி. அறியாமைநசித்தவிடத்தலெனவனமா
 ம, தனதுமுதலாம். நியாயவறியாமை தனதுமுதலாகாது. ஓசந்திரனேபல
 சந்திரனாகக் கரணடலபோல, ஒரறிவேபலவறிவாகக்காண்கின்றது. அவை
 பலவுருசந்திரர்களாயிற், இவைபலவுமறிவுகளாகலாம். ஆகவேலாகா
 வெனக். அவற்றினோரசந்திரன்கில முதலசந்திரனோடொட்டும். அது
 போல, அவற்றினோரறியாமைநசிகின் முதலறிவோடொட்டும். ஏனைய
 வையங்கெப்பொட்டாவாறுபோனறு, இங்குமொட்டாவாம், ஆதலிவிவ்வு
 மைப்பொருந்தும்.

(க-து) சிவனமுத்தனேபலசிவனானும், பலசிவருமுத்தியெய்தாரொ
 னனு மேற்கவமைந்ததென்பது. (ஙக)

சு0 - கவி. அ - கை.

[முன்னா ஞானியீசனுமாமென்றதற் கொருவாறொலுத்தரங்குறினீ,
 ரதனேபபூரணமாகவேற்றற்குத்தடைகளுள். அவற்றிற்குவிடை
 தரவேண்டுமெனலை யிக்கவியிறுகுகின்றார்.]

இவனயன் மால்சிவ னாகிய வீசரோ டெப்படி யொப்பா வன்
 சிவனமுதன் மூவரு மகில சிருட்டித் திதிநா சங்களசெய் வா
 ரவர்பிறர் மதிகளு முக்கா லங்களு மறிவார் விபுவா வார்
 தவமிகு குருவே யிவனுக் கவைபோற் சற்றுவ காணே னே.

(இ - ள) இவனயன்மால்சிவனாகிய வீசரோடெப்படியொப்பாவன்,
 எ-து. இந்தஞானவான், பிரமா, விடநு, ருத்திரன், என்றீஸ்வரததுவம்

வாய்ததவரோ டெப்படியொப்பாவன்:—(ஏனெனில்) சிவன்முதனமூவரு மகிலசிருட்டி திதிநாசங்களைசெய்வாரா, எ-து. உருத்திரனமுதலியமூவருஞ் சமஸ்தத்தையுஞ் சிருட்டி, திதி, சங்காரங்கள்செய்யாநிற்பா —அவாபிறா மதிகளு முக்காலங்களுமறிவாரவிபுவாவாரா, எ - து. இன்னுமவாகள பிறா நினைப்பவைகளையுந் திரிகாலங்களையுமறிவாராகள, அறிவதுமனறி, விபுவுக்கெல லாம்விபுவாவாராகள —தவமிக்குருவேயிவனுக் கவைபோற்சுற்றுங்காணே னே, எ - து. தவத்திலமிருந்தருநாதனே இந்தஞானவானுக்கந்தச் சாமா த்தியங்களிலொன்று மிருக்கக்கண்டிலனே யிதென்னசிறுமை, எ - து.

மூவருக்குமீசத்தவரு சிருட்டியாதிதொழில்களாலவாயததலி நீச்சொ னவும், குரு எல்லாததவங்களிலுமிகசுவராதலின தவமிக்குருவேயெனவுங் கூறினார்.

(க-து.) மூமமூாததிகோலமீசனாதலி னிவனுக்குஞானியொப்பாவனெ னில், சிருட்டியாதிதொழில்களும், சாவஞ்ஞத்துவமும், திரிகாலஞான மும், விபுத்தவமுமெங்கே, இல்லையேயெனபது. ஞானமாணலிநானகு மிருக்கவேணமும். இன்றேல, ஞானமலலவெனபாபலரும். இவ்வேதுகொ ணடுகேட்டெனெனக். இந்நான்கும், ஞானத்தினதுசேடடைகள். இது, புரி வானதுசேடடைகளைப் புரிவானெனபதுபோலும். ஆகுமா? ஆகுமெனின, வினைமுதலேவினையென்னலெனமும், அநுநமெப்பாடையிலக்கணமுமின றே, இதுதானவிலக்கணமாகவேணமும். இந்நாமெங்குமினறே, ஆதலிற பொருந்தாது. பொருந்துமெனில், குதாக்கம். குதாக்கம், முறைவழு. ஞானமெனல, எல்லாச்சேடடைகளுமறுத தானமாதிரிமாவிகள்கலெ னபோதுணனுணாவோ. இவ்ஞானியொனபோ. இப்பேதந்தெரி வரிது. (சு)

சக - கவி. அ - கை.

[ஞானியுமீசனுமாயையாற்பேதமாவரனறி, யறிவாற்பேதமாகா ளெனபதை யிக்கவியற்கூறுகின்றார்.]

தடத்து நீரிலாத திரியெரி யுபயமுந் தழுவுமுந் தனைக்காக குங், குடத்து நீர்விளக கினிலொளி யிரண்டுமோர குடும்பமாத் திரங்காக் கு, மடுத்த மைந்தனே ஞானியு மீசனு மறிவினாற் பிறி வில்லை, கெடுத்த மாயையின குணங்களான் மேலென்றுங் கீ ழென்றும் பிறிவா மால்.

(இ-ள்.) தடதுநீரிலாத் திரியெரியுபயமுந் தழுவுமூாதனைக்காககும், எ - து. தடாகசலமும், மததாப்புமாகியவிவவிரண்டும், ஏகமாநின்றுள்ள வோருகைக்காககும்:—குடதுநீர்விளககினிலொளி யிரண்டுமோரகுடும்ப மாத்திரங்காக்கும், எ-து. கடசலமும் தீபவொளியுமாகியவிவவிரண்டும்; ஓர் குடும்பமாத்திரங்காக்கும்:—அடுத்தமைந்தனே ஞானியுமீசனு மறிவினாற்

பிறிவிலலை, எ - து. என்னைவிடாததிததஞானபுத்திரா ஞானியும் ஈசனுமா
கியவிவவிருவரும், ஞானத்தினுறசமறமபேதமிலராவீர். — கெடுத்தமாயை
யினகுணங்களால் மேலென்றுகூழென்றுமபிறிவாமால், எ-து. ஒன்றுபடா
மறகெடுத்தமாயையினது குணபேதத்தால் மேலென்றுகூழென்றுமவேறு
பாடடையடையும், எ-று.

தழுவமுனனது ; வெவவேறுகாதேகமாகநின்றவூர். குடும்பத்தைக்
காப்பது, ஊனாககாப்பது. ஊனாககாப்பது, குடும்பத்தையுங்காக்குமெ
ன்பபொருளபடலின, ஞானிகாததல, தனமடமும். ஈசனகாததல, ஞானி
யுடனனேததையுமெனக்கொள்க. இங்கேகாததல, தனுகரண புவனபோக
ங்களை இதுமாயாசமபந்தமாதலின, கெடுத்தமாயையினகுணங்களால் மே
லென்றுகூழென்றுமபிறிவாமால், எ-ம, சமவடிவியவடிவெனனும்பேத
ங்களை யிருவருகுசினமாததிரமாககாததலின, ஞானியுமீசனுமறிவினாற
பிறி விலலையெனவுங்கூறினார். அறிவினாறபிறிவிலலையென்பதைப் பிரமன
கூறியபிரமனேதையினும், கிஷணபகவானகூறியபகவதகீதையினும், சிவன
கூறியசிவஞானபோத்தகிலங்காணலாம இமமூவருமஞானத்தையேபிரதி
வாதித்தனா. அதலினிவாமூவருமஞானியோ. இவா உபாதி குணந்தொ
ழிலாறபேதித்தாறபோல, ஞானியும்பேதித்தலின, இதுமாயாசமபந்தமெ
னறயிறு. தனுகரணபுவனபோகங்களைத் தனித்தனிவாகாககினும், பிரி
த்தலுங்கூட்டலுமீசனாதலா விவவிருணபிகாததலுமிவனுககே பொருந்தும்.

(க-து.) ஞானியுமீசனுமாயையாறபேதமுதுவரனறி யறிவாறபேதமு
றொனபது. மாயையென்பதறியாமை அதுசெகசீவபாங்களைமெயென
றுணருமறிவு. இமமூன்றுமறிவுக்கனாததம, அறியாமைக்கருத்தம. இது
மூடாபாலது. அதுவிவேகியாபாலது ; அறிவுவொத்தலின ஞானியையீச
னென்பதேற்கும். (சக)

சஉ - கவி. அ - கை.

[மானிடிறசிறந்தோரசித்துப்புருடா, பிறவியிறசிறந்தோரேவா.

அதுபோலப் பிரமபாவனையிறசிறந்தோரொவா. எனப்

தைபிககவியிறகூறுகினார்.]

நரரின் மனனனைச சித்ததைப் போலவே நாரணன் முதலா ன
சுரர்கண மாயைவல் லவரணி மாதிக டொக்கமா தவமிக் கோர்
தரணி மானிடர்க கவைகளில் லாமையாற றுழ்வுள ரான லும்
பிரம பாவனை யாலிவ ரவொனும் பேதமொன் றிலைபா ராய்.

(இ - ள்.) நரரின்மனனனைசசித்ததைப்போலவே, எ - து. மானிடர்
களில் அரசனும், அரசனில் சித்துப்புருடனு மெங்கனமதிகாரத்தானும்,
மகிமையானுமேலிட்டார்களோ அவாபோலப் பிறவியில் — நாரணன்முத
லானசுரர்களமாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கமாதவமிக்கோர், எ - து.

விட்டுனுமுதலியதேவாகள மாயாவலலபமுடையோரா, அணிமாதிசித்திகணி
றைந்துள்ளமகத்தாழ்வர்தவத்திலசிறப்பிறோ. — தரணிமானிடாககவைகளி
ல்லாமையால்தாழவுள்ளானாலும், எ-து. பூமியிலமனிதாசனாககவலலபங்
களில்லாமையா லநிலைக்குததாழநதநீலையினராயினும் — பிரமபாவனையா
லிவரவொனும்பேதமொனறிலைபாராய, எ - து. பிரமமேதானெனசசெய
யும்பாவனையினுல மானிட ரிவொனறும், தேவாசனவாகளெனறும் கொள
ளும்பேதம் யாதானுமொனறானதோ? இல்லையே நீயேயிதனைச்சோதித்துக்
காணுதி, எ-று.

பிரமபாவனையெவோ மானிடாமாதிரமனறு தேவருமாதலி னிவ
விருபேதமுமதிவனுடோ? உண்டெனில், அதுபிரமபாவமனறு. நரரிலென்
பதுபோலத தேவரிலெனககூறலாமெனின் நாரணனமுதலானசுராசளென
றிருக்கின்றதே, ஆதலிறபிறவியிலெனவருவிததாம். பிறவியிற் சிறந்தனொன
றுணாத்த எழுவகைத்தோற்றத்தில் தேவரைமுதலிலவைத்துவழங்குகின்ற
தன்றோ? இதனுலமுணாக. மனிதரில் மன்னனும், சித்திபுருடனு மென
சிறப்பறினும், மனிதரோ. அதுபோலப் பிறவியிற்சிறந்ததேவரில், இங்கிரஹும்,
பிரமனும், ருத்திரனும், நாரணனும், அணியணியாகவென்சிறப்பறினும்
வரோ. இவா பிரமபாவனையிலெவா பேதமின்றதலால், நூனி தேவனுமல
லன். மானிடனும்லெனென்றாயிற்று. சித்திபெற்றதா லுபாவும், பெற்றதா
லிழிவும, பிரமபாவனையிலெவகே யின்றதலால், பிரமபாவனையாலிவரவொ
னும் பேதமொனறிலைபாராயென்றோ.

(க - து.) பிரமபாவனையிலபேதமினமையின ாசனூநானியுமொப்பொ
ன்றதையமின்றியேறகப்படுமென்பது. இதனைச்சோதனை யாறகாண்க. (சுஉ)

சங - கவி. அ - கை.

[அஷ்டமாசித்திகளு மிவவுலகிலமுனிவாபாலதாரிகமு யாங்
கணமுருக்க, இவையீசனதுசுதநதரமெனற தென்னையெனறவின
விற்கு, இவாகளததந்தவமுயற்சியாற சிறசிலவடைநதனரனற்ச
சுதந்தரலலொனபதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

முத்தி நலகிய சறகுரு வேபல முனிகளுக்கணிமா தி, சித்
தி பூமியிற கண்டிருக்கவுமந்தச செலவயீ சனதென நீர், புத்தி
யொத்திட வுரைத்தரு ளென்றிழிற் புகழுமீ சனேவேண் டிப், பத்
தி செயதிமிந தவத்தினுல் யோகத்தாற பலித்ததென் றறிவா யே.

(இ - ள்.) முத்திநலகியசறகுருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி சித்திபூமி
யிற்கண்டிருக்கவும், எ-து. முததிசாம்பராசசியத்தை யடியேனுக்கனுகிர
கித்தசற்குருநாதனே, பலமுனிகளுக்கணிமாமுதலிய சித்திகளுளவாகப்
பூமியிலகண்டிருக்கின்றனமே யங்ஙனங் கண்டிருக்கவும்: — அந்தச்செலவயீ
சனதென்றோ புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிழில், எ - து. அந்தமகா

செலவமான தீஸவரசுதநதரமாமெனறுழாததருளினீர், அஃதெவ்வனம் அடியேன புத்திகொத்திருக்குமவண்ணந தெரிவிக்கவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின் —புகழுமீசனைவேணடிப பத்திசெய்திடுந்தவத்தினால் யோகத்தாற்பலித்ததெனற்றிவாயே, எ - து. யாவரானும்புகழ்ந்தருசசிகத்தக்க பரமசிவதைவேணடி மிருந்தபத்தியோடுசெய்யுந்தவத்தினனும், கிரியா யோகத்தினனும் வாயத்தெனற்றிந்துகொள்ளுதி, எ - து.

முனகலியில நாரணனமுதலியதேவர்கள், அணிமாதிகடொக்கமாதவ மிககோனொவும், இக்கலியில பலமுனிசுருக்கணிமாசித்திதிகள் தவத்தினால் யோகத்தாற்பலித்ததெனறுநு கூறினதால் இருவருக்குந்தவங்காரணமாக அணிமாதிகளவாயத்தவென்றாயிற்று. இவர்களுக்குவாயத்ததீசனால், அவர்களுக்குவாயத்ததாராலெனின, அவவீசனாலெனவறிக. ஈசனெனல், மாயாரசுகிதனை. ஏனையோராமாயவல்லவொன்றதனால் மாயாசுகிதொனத்தானேயமெகினறது. அவர்கள்மிகத்தவத்தா லணிமாதிகளமுழுதும்பெற்றனா, இவர்கள் தவத்தளவாசுகிற்சிலபெற்றனா அணிமாதிகளவாகடகேயுரிமை. இவாகடகிரவல். எனவே, ஈசனதமிசந்திரிமூர்த்திகளென்றாயிற்று. ஆயினீசனல்லா இவாகளீசனுடையகோலமன்றோ, கோலமாவீசன? அல்லவே, இதுநிறக.

(க-து.) ஞானிகள் சித்திகளைத்தவத்தினால் லடைந்தனொன்பது. சுதந்தரரன்னது. (சுக)

சசு - கலி. அ - கை.

[இப்போதுஞானிகளுக் கவாகளபோற்சித்திவாயக்காததற கேதென்னையெனறுவினாவலை யிக்கலியிறகுகின்றார்.]

சிவசொருபமான தேசிக மூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டுந், தவமு னோரடை குவொனி லவர்கள்போற் சகலரு மடையாரோ, வவர்கள் பூருவஞ் சித்தியு ஞானமு மடைந்ததுநு கண்டோ மே, ஸிவர்கண் ஞானிக ளென்றிழற சித்திக ளிவர்க்கிலாவகையே தோ.

(இ - ள்.) சிவசொருபமானதேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்திகளிரண்டுந் தவமுனோரடைகுவொனிலவாகளபோற் சகலருமடையாரோ, எ - து. சிவசொருபமேருருமுஞாததமாக வெழுந்தருளியகாத்தனே சித்திமுத்திக ளென்னுமிரண்டினையுந் தவமுடையவர்களைடவார்களென்றுரைத்தாலாவார்களைப்போலச சகலமுனிவருமதனையடையாததற்கேதெனனையொலோ:— அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுநுகண்டோமே, எ - து. அந்த ஞானிகள் பூர்வத்திற்சித்தியையும், ஞானததையுமடைந்ததையுஞ் சுருதியாறகண்டிருக்கின்றனமே:—இவர்கள் ஞானிகளென்றிழற சித்திகளிவர்க்கிலாவகையேதோ, எ - து. இப்போதிருக்கிறவர்களையும் ஞானிகளென்று

சொன்ன விவாகஞக்கச்சித்திகளிலலாததற கேதெனன்கொலோ, அறிக்கி
லம், எ-று.

அவாகள்போற சகலருமடையாரோ, அடைவார்களெனின், இவாகவி
லாவகையேதோ எனறுவினுவவேண்டியது. இதைவிட்டு அடைவாரோ
வெனப்பாடமோதி அடைவார்களாவெனறுகூறின, அடையமாட்டாரா
களெனறுகினறதே, இதுவினுவா? அல்லவே. அடையாரோ இவாக்கிலா
வகையேதோ என்பதிரண்டுஞ்சுடனவினா, அடைவாரோவெனறுது விடை.
இவ்விடைஞ்ருவினதாகவேண்டும் ஐக்கவியிலவினுவையனறி விடையொ
ன்றுமினறே யிதேதொன்றமை. வழுமவாதி பினகவி ஆசானவிடை. இக்
கவி மாணுக்கனவினா இதையறிந்துகூறவேண்டும் இதுநிற்க

(க-து.) பூவநூனிகளசித்தியெய்தினொனில, இப்போதுள்ளருளி
யரடையாரோ, அடையாததெனன்கொளபது. இடை விடா (சசச)

சுரு - கவி அ - டை

[முன்னாதவமென்றா ஆங்கிருவகையெனவும், அவற்றிலே பதம
பயனினையெனவு மிக்கவிபிதகூறுகின்றா]

காமி யத்தவங் காமிய மொன்றையுங் கருதிடாத தவமொன்றும்
பூமி யிறறவ மிருவகை சித்தியும் போதமுந் தருமைந் தா [வை
வாமி வறறிலொன நியற்றினு லொன்றையே யடைஞுவ ரிதுதீர்
யாழு னாதத்தவங் விரணடையு மியற்றினு ரன்றுள பெரியோ ரோ

(இ-ள.) காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங் கருதிடாததவமென்றும்
பூமியிறறவமிருவகைசித்தியும் போதமுந் தருமைந் தா, எ-து காமியத்தவ
மெனவும், நிட்காமியத்தவமெனவும் பூமியிலிருவகைத்தவமுண்டு. ஞான
புத்திரா! இவைசித்தியையேனும் முத்தியையேனாதவற்றாததவிடம் —
ஆமிவறறிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைஞுவரிதுநீவை, எ-து. இங்
கனமாககின்றனள விரண்டினுள தவமொன்றையேபுரிந்தோ ரத்தருரிய
பலவெனன்றையே யடைவாரா களிதுதீர்ப்பாம் — யாமுரைத்தவவிரண்
டையு மியற்றினுள்ளபெரியோரோ, எ-து. யாமுன்னாகூறியவவவிருத
வங்கனையுஞ், செயதவராகும் பூவததினுள்ளருனிகள், எ-று.

ஒன்றிலிச்சைகருதிச்செய்யுநதவம், காமியத்தவம். கருதாதுசெய்யுந்
தவம், நிட்காமியத்தவம் காமியத்தவம் சித்தியையும், நிட்காமியத்தவம்
முத்தியையுந் தருமெனக்கொள்க. ஒன்றியற்றில மறறோபயனுறதென்பார,
ஆமிவறறிலொன்றியற்றினு லொன்றையேயடைஞவொனவும், முன்னாசி
த்திமுத்தியடைந்தோ ரிருதவமுமுயனறவராகுமென்பார, யாமுரைத்தவவ
விரண்டையுமியற்றினு ரன்றுளபெரியோரோயெனவுக்கூறினா.

(க-து.) இருவகைதவமுயற்சியாலன்றி யிவவிருப்பனுஞ்சிறிதுமெய்தாதென்பது. இவவிருப்பனும்கடவுளிடத்தாலெனின், யாவரிடத்துமோரபடித்தாங்கிழவேண்டும். இன்றேல பாரபட்சமுடையாராம். இது கூடாது. சபாவமெனின், முயற்சியும் விதிவிலக்குவழுவாகியற்றவேண்டுமென்பது மெற்றறிதரு. கண்டபடிநடக்கலாமெனின், மிருகங்களிடுமென்கிறப்பு. மனுநீதிகக்கொத்துநடக்குதுமெனின், மனுமைக்கெதற்குக் காத்துநடக்கவேண்டும். வேண்டுவிதின்றேல, இதுவுமவேண்டுவிதினது. அரசனாக்கினைநெரிடுமெயெனின், அதுவுமீசுராக்கிளையா லிடுக்கனைநெரிடுமென்றோ, அதுபிரத்தியபட்சமன்றேயெனின், ஐந்தப்பிரத்தியபட்சத்தாற் கணிக்கவேண்டுமென்றோ? அன்றேல், மாணிததனைமைக்கொள்கிறப்பு. ஆதலின்வரவாவினோகாரணமாகவேயவரவரின்பதுன்பதுகாவா ஒருவரின்பதுன்பம் பிறருக்கியையாததெனினே? இதுபற்றிக் கணம்காண்டதிலவிபரமாகக்காணலாம். இதுஞானகாண்டமாதலின் வினைவழியேவந தனைவடிவவாயென்றாசானரோ அவரினுந்தெளிந்ததெனின், இதுவேமுறுபடார, மக்கடதா (சுரு)

சுரு - தவி ஆ - ஸக

[அத்தச்சித்திமுத்தியாதபயன்யதினோ ரிணையொன
விக் கவியிதகூறுகின்றா.]

அனக னாந்தனோ முதறிமுந் தனத்தையே யடைந்தனரல்லாமல, சனகன் மாபலி பகீரதன முதலினோ சித்திகள் படித்தா ரா விரிய சித்தியை விருமாநா சிலாசில ரிரணடையு முயன்றா கள், முனிவா சித்திகள விநோதமாந் திரந்தரு முததியைத் தாரா வே.

(இ-ஊ.) அனகனமாபலிபகீரதன முதலினோசித்திகளபடித்தாரா, எ-து. அகமம தையிறந்தனாநபுத்திரா? சனகமகாராசனம், மகாபலிசசகதிரவாததியும், பகீரதராசனம் முதலியசானரோ முததிவேணடி ஞானத்தையேசாதன மாகவடைந்தனரனிச சித்திகளவேணடிமுயனனரா இலரோ—இனிய சித்தியையிருமபினா சிலா சிலரிரணடையுமுயனனரர்கள், எ-து. கண்டுமகிழ்ந்தறிதாயுள்ள வணிமாதிசித்திகளைமாததிரகு சிலாவிருமபிமுயனனர கள். சிலாசித்திமுத்திகளிரணடையும் வேணடிமுயனனரர்கள்:—முனிவாசித்திகளவினோதமாந் திரந்தரு முததியைததாராவே, எ-து. இவவிருகிறத் தினருமுனிவரேயன்றிவேறல்லா, அஷ்டமாசித்திகளுமவாயக்கில வினோதமாக வினையாடலுரிதலமாத்திரந்தருமன்றி யைக்கியமுத்தியைச்சிறிதுந தாரா, எ-து.

எனவே, சித்தி அதிசயானந்தத்தையும், முத்தி நிரதிசயானந்தத்தையும் நதருமென்பதாயிற்று. சித்தி, காலமபோககல. முத்தி, காலாதிதமாதல்.

(க-து.) சிலாமுத்திகும, சிலாசித்திகும, சிலரிருமைக்குமுயனறன
ஒன்பது. இங்ஙனமனுபவமிருத்தலபற்றிககூறியதெனக. (சசு)

சுஎ - கவி. அ - கை.

[ஞானிகளிற்சிலாபயனினறெனத்தெரிந்துஞ் சித்திபற்றி
வருந்திமுயனறதெற்றிறகென்ற வினாவினகுத்தர
மிககவியிறகூறுகினரா.]

யோக ஞானமே முததியைந தருமெனி னொழிந்தசித்திக
ளவேண் டி, மோக மாயுடல வருந்தினர் சிலசில முததாக னே
னென்றாற, போக மாயவரும பிராரதவ கனமங்கன புசித்தன
றே நசித்தே கு, மாகை யாலந்தச சித்திகள் பிராரதவ மாரு
மென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) யோகஞானமேமுத்தியைததருமெனி னொழிந்தசித்திகளவே
ண்டி. மோகமாயுடல்வருந்தினாசிலசில முததாகளேனென்றால், எ-து. ஞா
னயோகமேமுத்தியைத்தருமாயி னதுநீங்கலானசித்தி உள்ளடையவேண்டிச
சிலசிலவமுத்தாகமிகவமுதிலமோகமுற றுடலமவருந்தினாகளே யஃதி
யாதுககெனின் - போகமாயவருமபிராரதவகனமங்கன புசித்தனறேநசி
த்தேகும, எ - து. போகநிமித்தநேரிமபிராரதவகனமங்களை யனுபவித்தா
லன்றே வவையொழிந்துபோகும - ஆகையாலந்தசசித்திகள் பிராரதவமா
ருமென்றறிவாயே, எ-து. ஆதலினந்தசசித்திகள் பிராரதவ கனமபலன்
னறுணாதி, எ-து.

கிரியாயோகம ஞானயோகமென்றிருத்தலின் யோகஞானத்தை ஞா
னயோகமென்றாம். மோகமாயுடலவருந்தல, அதிகமோகம்கொண்டுகன
லிடையிலும் ஒற்றைக்காலாதமுத்தனவுநீரிலும் ஊசிமுனையிலும் காற்று
ப்படச்சுணியிலும் இன்னுமிவைபோன்றவரியவிடுக்கணகளிலும் புறறாயக க
லலாய்மரமாயப்பன னுளநின்றறியகமிந்தவமுயறலை. சித்திகளவேண்டியுட
லவருந்தல இச்சைபற்றியாதலின், இச்சாபிராரததுவமெனக. பிராரதவக
ன்மவகள்புசித்தல தனுக்ரணபுவனபோகங்களிலொன்றாதலின், போகமெ
ன்றா. யாவருமனுபவித்துத்தொலைப்பதெல்லாம் பிராரததுவமென்றன
ந்ததப பிராரதவகனமங்கனபுசித்ததன்றே நசித்தேகுமெனப்பட்டது.

(க - து.) ஞானிகள்மிகமுயனறெயதியசித்திக ளிச்சாபிராரததுவமெ
ன்பது. இது; இச்சை அநிச்சை பரவிச்சையெனும்பிரா ரததுவத்துளொ
ன்று. (சஎ)

சஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமுபாததருளிய வாசிரியபாபுகழ்ந்ததுதித்தலை
மிககவியிறகூறுகினரா.]

இலக்க மாயிரஞ் சுருதியா லாகததா லென்மன மசையா மல்
பிழங்க வேண்டிமென் றருள்சூரு வேயகப் பிராரந்தியோய்த் தெ

ளிவா னேன், துலகக மானகண் ணுழைய யடிககடி துலக்கினுற் பழுதன் றே, யலககண மாற்றிய தேவரீ ரொனக்குரை யழுதங்க டெவிட்டா வே.

(இ-ள்.) இலககமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தா லெனமனமசையாமல் பில கசவேணமிமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோயத்தெளிவா னேன், எ-து. எண்ணிறந்தசுருதிகளாலும், யுத்திகளினாலும், என்மனமானது சலங்காது றுதிபெற்றவேண்டி யனுசுகிரகஞ்செய்தருளியருநாதனே ! எனதுமனமைய ிகரீங்கித்தெளிவுற்றனன்— துலககமானகண்ணுழைய யடிககடி துலககி ணுறப்பழுதன்றே, எ - து களங்கரகிசமானகண்ணுமைய யடிககடி துலககிக கொணடுவந்தாற்றமுற்றமுண்டோ? இல்லையோ— அலககண மாற்றியதேவரீ ரொனக்குரையிராதங்கடெவிட்டாவே, எ-து. துயரங்களுனததையு மொரு ங்கையொழித்ததருளியதேவரீ ரமயேனுகஞ்சொல்லிக்கொணடுவரு மயிர தாணுபவங்கள் தெவிட்டவில்லையே, எ-று.

அகிலாண்டகோடியெல்லாமென்கிறவிடத்தில், அகிலாண்டகோடியெ ன்பது, கணக்கினமையெனப்பொருளப்படுதலபோல, இலககமாயிரஞ்சுரு தியென்பது, கணக்கிறந்தசுருதியெனப்பட்டது. பலககவென்பது, பிலகக வெனமரீஇயது. அகப்பிராந்தி, சித்தப்பிராந்தியை. தெளிவாதல், சங்கற்ப ததைத்தவிரச சுகமினறெனத்தெளிதலை. அமிர்தங்கள், சுருதியாதிமூன்றை யுமெனப்பனமைகொடுத்தார இது, உவமையாகுபெயர். அறிவேயானந்த மாசமுடிதலின், தெவிட்டாவேயென்றார்.

(ச-து.) தேவரீரருளியசுகப்பேறுகள், தெவிட்டாவயிராதமபேரலபவெ ன்பது. இத்தலை, மூன்றுமொததுத்தெளிந்தனனெனக் குறிப்பிக்கப்பெற ரும்.

(சஅ)

சசு - கவி. அ - கை.

[அவரவருந் தததமவினைகளை யனுபவித்தே தீரவேண்டுமென றும், அவைஞானாகுகினியானீருமென்றும் வேதங்கூறில், யா னதுணிவதெங்ஙனமென மாணுக்கனலினுவலை யிககவியிற் கூறுகின்றார்.]

கைத வங்களைச் சாததிரஞ் சொல்லுமோ கருணையா லெனையா னு, மைய னேகுரு வேயெவ ராகிலு மனுபவித் தாலன் றிச் செய்த கன்மங்கள் விடாதென்ற வசன்முஞ் சென்மசஞ் சிதம் வே வத், துயய ஞானத்திச் சுடுமென்ற வசனமுந் துணிவதெப் படிநா னே.

(இ - ள்.) கைதவங்களைச்சாததிரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெனையா னுமையனேகுருவே, எ-து. கிருபையோடெனனையாள வெழுந்தவையனே

குருநாதனே! பிறழ்ந்துகூறுமொழிகளைவேதஞ்சொல்லுமா? அஃதியாதெனில்:—எவராகிலுமனுபவித்தாலன்றிச் செயதகனமங்களுவிடாதென்றவசனமும், எ-து. யாவராயினுநதானதானமுனசெய்தவினைகளைத், தாமேயனுபவிக்கவேண்டும், அனுபவித்தாலன்றிவிடாதென்றவசனமும்:—செனமசஞ்சிதமவேவத துயயநூனத்திச்சசுடுமென்றவசனமுந துணிவதெப்படிநானே, எ-து. பிறவிக்குகாரணமாரின்னுள்ள சஞ்சிதவினைவேகும்படியதனைப்பரிசுத்தஞாற்குகினி நீரூக்குமென்றவசனமுமாம். இவ்விருவசனங்குடில்ஃதுணமையென யானதுணிவதெனவனமஅதனைத்தெரித்திபறும்,எ-து

கைதவம், உறுதியின்றியமொழியெனினுமமையும். எவராகிலுமென்றது, எவ்வளவுயாநதநீயின்மாயினுமென்பதை. இவாதிரிமுாததிகளெனினுமமையம், நாரணனமுதலானசராக னணிமாதிக்கடாக்கமாதவமிககோமானபதஞ்ஞெனக. நாரணனமுதலினரும் செய்தமாதவமிகுதியாலன்றே, தொக்கவணிமாதிக்கென்றா. அணிமாதிசித்திமுழுது மிவாசஞ்சூவாயத்தல, பிராரததுவம். யாதுமுயறசியால், தத்தந்தவமிகுதியாலென்றாயிற்று. ஆகவே, இவாக்களுமவினையனுபவித்துத் தீர்வேண்டுமென்பதுபெற்றம்.

(உ-து.) எவரேனுமவினையனுபவித்துத் தீர்வேண்டுமென்றும், அவவினைஞாக்குகினியானீரூமென்றும், வேதங்கூறுவதிலயாதுணமையென்பது. செய்யுநகனமென்னது செயதகனமென விறந்தகாலத்தாநுபத்தியதால் சஞ்சிதவினையெனறெக்காளளவேண்டும். (சக)

௫௦ - கவி. அ - கை.

[அவவினாவிறகுவிடைகூறுவானவேணடி வேதங்களகூறும் பூரவபட்சம் சித்தநாதம் இனையவென விககவியிற
எ-துகின்றா]

சீவ பேதங்க ளளவிலை மைந்தனே செய்கையு மளவில லை யாவ வாமவ ரவரதி காரங்க ளறிந்துபக குவநோக கிப பூவ லாநதுபின் பலங்களகாட் மிவனபோற பூருவஞ் சித்தநாதம் காவல்வேதங்களிரண்டையுமவசனிகக்குங்காண்டமூவகையாலே.

(இ - எ.) சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவிலை, எ-து. ஞானபுத்திரா! சீவபேதங்களளவுபடாததா லவாகளமுயறசிபேதங்களுமளவுபடாவாம்.— ஆவவாபவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கி, எ-து. அவசியமாகவேண்டுமெனவாகிய வவரவரதிகாரதாரதமயிங்குளையுற்றுணாந்து தக்கபக்குவங்கையுநோக்கி —பூவலாநதுபின்பலங்களகாட் மிவனபோல், எ-து. விருட்சங்கன்முன்னாபுஷ்பிதது, பின்னாபலனதருமாறுபோன்று:—பூருவஞ்சித்தநாதங் காவல்வேதங்களிரண்டையுமவசனிகக்குங்காண்டமூவகையாலே,எ-து நமக்குவிதிலக்காறகாவலாரின்றுள்ள வேதங்கள்; பூரவபட்சம், சித்தநாதமென்னுமிரண்டிரியமங்களையும், கன்மமபத்திஞானமென்னுமூன்றுகாண்டங்கள் காரணமாகத்தெரிவிக்கும், எ-து.

சைதனயம், உபாதிசுகிததாறசீவனெனவும், உபாதிசுளெண்ணிறந்த
னவாதலின் சீவனுமெண்ணிறந்தனவாயிற்று. இங்ஙனமாதலபற்றிச் சீவ
பேதங்களையெனவும், அசசீவாகன சுகமவேண்டிய பறபலகிருத்தியங்
களியற்றாந்தலின், செய்கையுமுளவிலையெனவும், அதிகாரம், ஆளுகை
அறிந்து, தீரமறிந்து. எனவே, அவனவனுளுக்கத்திறமறிந்து ஸூரவபட்சத
தைச்சித்தாந்தமாகவும், சித்த நதத்தை ஸூரவபட்சமாகவும், மூன்றுகாண
டங்களாலே வேதங்களபிரதிவாதிசுமென்பாரா, அவ்வாமவரவரதிகாரங்க
ளறிந்து பூருவாசுதிதாந்தங் காவலவேதங்களிரண்டையுமவசனிகுங்காண
டமூவகையாலையெனவுக்கூட்டினர். டலங்குகாட்டுவனவிருட்சங்களாதலி
னிவவிருட்சங்களைத்தோன்றவெழுவாயாககிவருவித்தாம். அறிந்துவசனிக
குமெனவும், நோக்கி அலாந்து காட்டுமெனவுமுடிக்க. மூன்றுகாணடங்களை
யு மாங்காங்குமுத்தியெனவேதங்கூறலினிதுபற்றிப் ஸூரவபட்சஞ்சித்தாந்த
மெனதேறக்கலாயிற்று. படடிமாடுபோற்றிரிவானைக் கணமாகாண்டவிதிவிலக்
கு வயப்படுத்தவேண்டி. யிதுமுத்தியெனல், சித்தாந்தம். முன்படடிமாடு
போற்றிரிந்தது ஸூரவபட்சம். சமஸ்தததையுமீஸ்வராற்பணம்பண்ணுதே
கமேயானமா போகமேமுத்தியெனநிருத்தலி னிதன்மேற்பழுதுகாத்தல்,
ஸூரவபட்சம். அதனைச்சுத்தமாகக், சித்தாந்தம். அங்ஙனமீஸ்வராற்பணம்
பண்ணினுந் திரிபுடியறுதற்பாலதனமுமைபி னதனைச்சோரவிடல், ஸூரவ
பட்சம். அறுதற்பாலதுணைமைஞானமாதலி னதனைவிடாதுபற்றல், சித்தா
ந்தம். இதுபற்றியவிரண்டும் வேண்டுமதாயிற்று.

(க - து.) முன்கவியிறகூறியவிரணடுவசனம்பற்றித் துணிவுகூறுவான
வேண்டி. யிக் கவியிலஸூரவபட்சசித்தாந்தங்களைக் கூறியதென்பது. ஸூரவப
ட்சம், அனமெனல். சித்தாந்தம், அமெனல். (௧௦)

ருக - கவி. அ - கை.

[அவசரம்பற்றியவவிரணடுவசனமு மேற்றற்பாலதென
இக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

ஆன பாவிக ளடைவன நரகங்க ளவசிய மாளு லுந்
தான மந்திர விரதவோ மங்களாற் றவிருமென் பதுபொய் யோ
ளின் மாமபல சன்மசஞ் சிதவினை யெதகனை யானு லு
ஞான மாங்கனல் சுடுமெனற மறைமொழி நம்பினுல் வீடுண் டே.

(இ - ள்.) ஆனபாவிகளடைவனநரகங்க ளவசியமாளுலும், எ - து.
கொடியபாதகங்களையேவிரதமாகச் செய்தற்குரியபாவிக ளவசியமுடைய
வேண்டியதுநரகங்களையே, அங்ஙனமாயினும், (அவைகள்,) :—தானமந்திர
விரதவோமங்களாற்றவவிருமென்பதுபொய்யோ, எ-து. தீர்த்தங்களினம்பி
மூழ்கும்ஸ்தானங்களினுலும், மந்திரங்களினுலும், விரதங்களினுலும், யாக
ங்களினுலும் நீங்கிவிடுமென்றுவேதங்கூறுவதுபொய்யாகுமோ:—சுனமாம்

பலசெனமசஞ்சிதவினையெதனையானாலும், எ-து. இழிவுக்கிடமாவுள்ளப
லசெனமசஞ்சிதவினைக ளெதனைப்பறப்பலவிகற்பமாயினும் — ஞானமாங்க
னலசசிமெனமறைமொழிநம்பினாலவீனேடே, எ-து அவற்றைஞானமா
கிறவககினீரீரககிவிடுமென்று கூறும்வேதவசனத்தைத் திரிகரணமொத்து
நம்பி யனுடடிககினமுததியுண்டாகுமே, எ - று.

நரகங்கள்; மந்திரமுதலியவற்றற்றவிறுமெனபதும், சஞ்சிதவினைகள்;
ஞானககினியானீரமெனபதும் வேதமாதலாலிதனைநம்பிபுரியாவிடத்துப
பொய்யாம. நம்பிபுரிந்தவிடத்துப்பொய்யாமா வீடாமேயெனபார, மறை
மொழிநம்பினாலவீனேடேயென்றா. இரணவீடெனினும், அதுபதவிமுத
தியும், இஃதயிக்கமுத்தியுமாம். ஞானமாங்கனலெனபது, விரத்திஞானத
தை. அதனாலநரகங்களைதவிரும், இதனாலினிப்பிறப்பதுதவிரும். இதனையனு
பவத்தாறகாணபதன்றி வறுமொழியாலன்று. ஞானமாங்கனலுருவகம்.

(க - து.) அவவிரணடுவசனமுமவசரமபற்றி மெய்யெனறேறப்படு
மெனபது. தானம், ஈகையென்னுமமையும். (நுக)

நு - கவி. அ - கை.

[செனமசஞ்சிதத்தை நீரகக்குவது ஞானமாயிருக்கக் கனமத்தை
விரும்பியுயலவ தெற்றிறசெனவினாவை
யிக்கவியற்குகினுறா.]

என்ம நனதிரக கோயிலாத தினங்குடி யிருந்தருள் குருமூர்த் தி
சென்ம சஞ்சித வினையைவே ரறுத்திடுந தேவரீர் மெய்ஞ்ஞானந
தன்ம யந்தரு மகிமையை விபுதரா சகத்துனோ ரறியாமல
கன்ம மாங்குழி யினிலிழுந் தழிகின்ற காரண முரையீ ரே.

(இ-ள.) எனமனந்திருக்கோயிலாததினங்குடி யிருந்தருள்குருமூர்த்தி,
எ-து. எனமனதையேசிந்தவாலயமாகத் தினமுங்குடிகொண்டெழுந்தரு
ளியகுருமூர்த்தியே: — செனமசஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடுந தேவரீர்மெய
ஞ்ஞானம், எ-து. தேவரீர்ருளியமெபஞ்ஞானமானதுசெனமசஞ்சிதவினை
யை வேரோடுகலவிவிடம் — தன்மயந்தருமகிமையை விபுதராசகத்துனோ
ரறியாமல, எ-து. சமஸ்தமுந்தன்மயமாகும்படியாகவுஞ்செய்யும், இங்ஙன
மாயநிலையைத்தரத்தகசுமகிமையைத் தேவருஞ்சகத்திலுள்ளமானிடருமறி
யாமல: — கனமமாகுழியினிலிழுந்தழிகின்றகாரணமுரையீரே, எ-து கி
ரியாமார்க்கமென்னும்படுகுழியில வீழ்ந்தழிகின்றகாரணமயாதுக்கோ, அத
னைத்தெரித்தருளும், எ-று. *

தரியாத்தநிலையெசிறையைனான எனமனந்திருக்கோயிலாததினங்
குரு யிருந்தருள்குருமூர்த்தியெனவும், சங்கற்பமெழுந்தோறு மதனைசகின
மாத்திரமாக்குமகிமையதாதலின மெய்ஞ்ஞானதன்மயந்தருமகிமையென

வும், சமஷ்டிவியஷ்டிகளை யாண்டானடிமையெனக்கொண்டுபூசிக்கின உபாதி யன்றோ சீவனீசுமமா ஆகாதே ஆகாதளவும் பூசிப்பதிலென்பயன், பராக்கிலிவானறோ? அழிவதுபற்றிக்கனமமாங்குழியினிலிழந்தெனவுங் கூறினா. இதுபடுகுழியென்றறியா ததனைச்சிறப்பென்றுன்னுவோர் தேவரு மனிதருமாதலின், இவர்களை விபுதராசகத்துளோரெனப்பட்டது. இங்கே கனமமெனறது, சரியைகிரியைகளை. இவற்றையென, சித்தசுத்தியன்றிரிதி சயானந்தமன்று. இவற்றையேமேலெனத்திடமுற்றோ ரெங்ஙனஞானமொ ன்றுளதாகக் கருதியனுட்டித்துத்தெளிவா. இன்றாதலின் நிவரெனப்பட்ட து. சரியைகிரியைகளைப்பூரிவதுதோடமன்று, சித்தசுத்திக்கிடம். இடமாயி னும், அவ்வளவோமிநிலலாது, மேற்கிரியாயோகத்துக்கிடமபெறவேண்டும். இடமபெறின; ஞானயோகத்துக்கிடமபெறும். இடமபெறினதானேதானு தற்கியையும். இம்முறையறியா, யோகத்தையும், ஞானத்தையும்பழுதுகூ ருமிறபா. இதுநிற்க.

(க - து.) ஞானனுடானஞ்செய்வது சித்தாரந்தமாயிருக்கக் கனமா னுடானம்பூரிவதெற்றிற்கெனவினுவியதென்பது. கனமமேபூரிவார்பலரு மாதலின் இவ்வையந்தவிரதம் காசிரியரைவினுவின்னெனக், கனமத்தைக் குழியெனறது, மனோவலைவுக்கொழிவினமைபற்றி. (ருட)

ருட - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவானவேண்டி யந்தாமுகமபகாமுகமென்ப பிரித்து அவற்றினபயனினையவெனவிக் கவியிறகூறுகின்றா.]

அழிவி லாததற் பதந்தனை மைந்தனே யகமுகத் தவர்ச்சேர் வார் வழிந டப்பவர் பராமுக மாகினான் மலர்ந்தகண் ணிருந்தா லுங் குழியில் வீழுவர்கா ணப்படி வெளிமுகங் கொண்கொ மிகளானே பழித ருமபிற விககட லுழலுவார் பரகதி யடையா ரே. [ர்

(இ-ள.) அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவாசோவார, எ-து. ஞானபுத்திரா அழிவின்றிச்சத்தோதயமாகவிளங்குநதானாகியபத்ததை யந்தாமுகமாககின்றவரெவரோ அவரேயடைவார. —வழிநடப்பவாபராமு கமாகினால் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலுங் குழியில்வீழுவாகாண, எ - து. வழி நடப்பவாகள பராமுகமாகச்செலவி லவாகளகண்கள்மூடாதுதிருநதிருக் கினுந் தப்பாதெதிரினின்றபள்ளத்திலவசியம்விழுவாகள, அதுபொய்யோ நீயேகாணுதி. —அப்படிவெளிமுகங்கொண்கொமிகளானோ, எ-து. அவ்வா றுபகாமுகமே தமக்குப்பயனாகக்கொண்டு விடயவிசைசமேலிட்டிழலுங்கா மிகள்; —பழிதருமபிறவிககடலுமழுவா பரகதியடையாரே, எ-து. பழி யையேதரம்பாலதாகிய பிறவிசாகரத்திலுமழுவாரனறிப பரகதியாகியும ததியையடையவேமாட்டார்கள், எ - து.

அழிவிலாதபத்தந்தனையென்னாது தற்பதமென்றதனால், தானாகியபத் தமென்றும். தொம்பதந்தற்பதமென்பவற்றுள்; தற்பதம், பிரமமெனினும்

மையும். ஆயினும், தத்துவக்குழாமனைத்துந் தானலலதானலலவெனவிலக நியதிகளையமிஞ்சிநின்றது தானோ, அயலோ? அயலெனின, உடலாதிதத்து வக்குழாங்களை யயலெனக்களைவதெற்றிற்கு பிரம மயலோ? தானாயின, சீவேஸ்வரராகியவாரோபங்கடக்குக கூடஸதபிரமமதிஷ்டானமெனக கூற வரலாமா? கூறவந்தது தானெனுமபதமதிட்டானமென்றது. எகநனம், தானதிட்டானம், தனக்குகூடஸதபிரமாரோபம். இவற்றிற்குச்சீவேஸ் வரா ஆரோபம். எனவே, கூடஸதபிரமம் சீவேஸ்வரர்களுக்காதிட்டானமெ னவும், தானெனுந்லைக்காரோபமெனவுமபெற்றும். சீவேஸ்வரராகநின்ற துந் கூடஸதபிரமமாகநின்றதுந் தானே. தானென்பதைத்தள்ளி யிந்நான குசைதனபழுமென்கே தானினனான்குமனம். தனனைத்தவிருவுமிலை. ஆத லினதானயலனம். இதுபற்றித்தானாகியபதமெனவுவாகொண்டாம். அநி வேதானெனக காணபாரகமுகத்தவா. அயலேதானெனக்காணபா வெளி முகத்தவா. அதற்குப்பயன சிதாகாசமாதல். இதற்குப்பயன்பிறவியாதல். இதுபற்றி யவா தற்பத்தனைச்சோவொனவும், இவா பிறவிக்கடலுழலவ னெனவுவகறினா. உயாவுபற்றியழிவிலாததற்பதமெனவும், இழிவுபற்றிப பழிதருமபிறவியெனவு மடைகொடுத்ததெனக. வெளிமுகமாதலுக்குவமை பாராமுகம். அகமுகமாதலுக்குவமை யென்கே. இனநேனுமிசையெச்சத் தாற் பராமுகமாகாமையெனக்கொளக. எனனை, “பிறவிப்பெருகடனீந்து வாரீந்தா ரிறைவனடிசேராதா.” எனனுக்கவியில், நீந்துவொன்னுமவினை முற்றிற் கெழுவாயினநேனு மிசையெச்சத்தாற் சோந்நொனவருவித்தாற் போலும்.

(க-து.) அகமுகத்தவர்தானவா, பகிர்முகத்தவரயலாவொனபது. இவ விருமுகமுஞ் சொல்லாலறிவாரக கெனபயன். (ருங்)

ருச - கவி. அ - கை.

[தற்பதமடைவதும் பிறவியடைவது மீச்செயலாலன்றிச் சீவச செயலாலன்றையெனபானேநோக்கி யிதுமூடாவசனமாகு மென நிககவியிறகூறுகின்றா.]

சிறந்த நன்மையுந் தீமையு மீசனார் செயல்குஞ் செயல ன் னோ, பிறந்த சீவர்க ளென்செய்வா ரவாகளமேற் பிழைசொ லும் வகையே தோ, துறந்த தேசிக மூர்த்தியே யென்றிழற் சுரு திதுற பொருண்மார்க் கம், மறந்த மூடர்கள வசனிகளும் பிராந திகாண் மைந்தனே யதுகே ளாய.

(இ-ன்.) சிறந்தநன்மையுந் தீமையுமீசனா செயல்குஞ்செயலன்றோ, ன். து. சீவர்கள் சிறந்தசமகிருத்தியஞ்செயவது. மிழிந்ததுமகிருத்தியஞ் செய்வதும் ஈஸ்வரன்செயல்குஞ்செயலினாலலவா:—பிறந்தசீவர்களே ன்செய்வா ரவர்கள்மேற்பிழைசொலும்வகையேதோ, எ-து. அவன்பிறப

பிக்க வதனாற்பிறந்தசீவர்கள் சுதந்தரவீனராயிறே யவாகளென்னசெய்வார்கள் அவர்களமேறபிழைசொல்லுமவகையாதோ:—துறந்ததேசிகமூரத்தியெபென்றிடி, எ-து. சகலபற்றினின்றுநீங்கிய வாசிரியமுகூர்த்தமே யெனக்கேட்பையாயின —சுருதிதூறப்பொருண்மாரக்கமறந்த மூடர்கள் வசனிகுமபிராந்திகாண மைந்தனையதுகளாய, எ-து. வேதசாஸ்திரங்குறிக்கறிய வாத்தமாரக்கங்களைமறந்த மூடர்களெவர்களோ வவர்கள் பிதற்றுமபக்கவசனமேயனநி யறிஞாகூறுமவசனமன்று ஞானபுத்திரா! இதனெப்பற்றி யாந்தெளிவாகக் கூறுது மதனைக்கேளுதி, எ-து. காண, அசைநிலை.

பிராந்தி, ஒன்றையொன்றாகக்கொண்பிதற்றுமவசனம். ஆட்டுவிப்பானையனநி யாடுவாக்கென்னசுதந்தரமுண்டென்பார்போலச் சீவர்களென்னசெய்வாரவர்களமேற பிழைசொல்லுமவகையேதோவெனவும், உயிருமுடலுங்கூட்டலும்பிரித்தலுஞ் சீவத்தொழிலன்றே இரண்டுங்கூட்டியவிடத்தியங்குமியக்கமுஞ் சீவத்தொழிலாமா ஆகாதேயெனமறுத்ததென்னில், ஒருவன தன்மண்பெண்பொன்னைப் பிறன்பகரிக்கி லிவனசமமதியான பிறாபொருளையிவனகவாதற்குச் சமமதிப்பதெனனை இதுஞாயமாவெனவிவனைக்கேட்கில நானென்னசெய்வன சிவனிப்படிசகுப்புத்திகொழித்தானென்பன அவனுமவனுஞ்சொல்வானன்றோ? அதற்குமறுமொழியெனையுள, ஆதலினிவையெல்லாருசிவன செயலேயன்று சீவனசெயலேயென்பதை மறந்தவர் பேசுமொழியென்பார, சுருதிதூறப்பொருண்மாரக்க மறந்தமூடர்களவசனிகும பிராந்திகாணெனவுகூறினா.

(௧-து.) அனேததுஞ்சிவனசெயலெனறென்பது.

(ருச)

ருரு - கவி. அ - கை.

[முன்கவியிலனைததுமீச்சசெயலெனறெனவே சீவசெயலெனப் தாயிறு அப்பேதங்கனையிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

திகழ்ந்த வீசனார் சிருட்டியுஞ் சீவனார் சிருட்டியும் வெவ்வேறே, சகந்த னிற்பொது வீசனா சிருட்டிகள் சராசரப் பொருளெல லா, மகந்தை யாமபி மானங்களை கோபங்க ளாசைக ளிவையெல லா, நிகழ்ந்த சீவனார் சிருட்டிக ளாகுங்கா ணிமலனார் செயலென றே.

(இ-ள.) திகழ்ந்தவீசனாசிருஷ்டியுஞ்சீவனாசிருஷ்டியும்வெவ்வேறே, எ-து. எங்குந்தானுவினங்குமீச்சிருட்டியும் சீவசிருட்டியும்னுபவமாயிருக்க வீசனதென்பதுகூடாது, வெவ்வேறாம்:—சகந்தனிற்பொதுவீசனாசிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், எ-து. (எங்குனமெனில்) உலகத்திற்பொதுவாரிதபன ஈஸ்வரசிருஷ்டிகள். அவைசராசரமானினுள்ளபொருள்களனைத்தும். இது சீவசெயலென்று:—அகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்க

ளாசைகளிவையெல்லா நிகழநதசீவனாசிருட்டிகளாகுககா ணிமலனாசெயலனறே, எ-து. உலகத்தில மிகவுந தமமைமறந்து தமதிட்டபப்டிகழவன, சீவசிருஷ்டிகள். அவை; அகநதையாகிய வபிமானன்களும் கோபங்களும் ஆசைகளும் இவைபோல்வனபிறவுமாம். இஃதுநினமலமான வீசசெயலனறு. ஆதலின சிருஷ்டி யிருவகையாகும், எ-று.

சகத்தையிருவழியுமொட்டிக. பொதுவெனறதனாசிறப்பெனவும், நிமலனாசெயலனறே யெனபதனால, சீவனாசெயலனறேயெனவும் வருவித்தாம். சீவனாசனாரிவை மருஉமொழி. பொது; தனுநரணபுவனங்கள. சிறப்பு, போகம். போகமெனபது, இனபதுனபனங்களை. போகநுகாதலுக்குத் தனுநரணபுவனமின்றேறகூடாது. ஆதலினிமமூனறையுமபொதுவெனவும், தததமுயலவாலனறிப்போகமெயதாது, ஆதலிறபோகமொனறையுஞ்சிறப்பெனவுகனடாம். சராசரமெனபன, இங்கேயுடலகளை. சீவனெனின, சிருஷ்டிபேதம்பிரிப்பானேனீ சராசரநதனுவாகுழி, பொருளெல்லாமெனலேனைய கரணபுவனமென்றாயிற்று. புவனமெனறது, பூமிமாத்திரமன்று. சகலவண்டாண்டகோடிதனையும், கயிலாயமுதலியபதவிகளையு மெனககொள்க. இதுபற்றிச சராசரமும் ஏனையபொருளிடங்காலமுமென வுமமைததொகையாககாது, சராசரமாகியபொருளெல்லாமெனப பண்புத்தொகையாககின் முரணும்.

(க - து.) செயலகபேத்ததாற சிருஷ்டிபேதநதெரிவித்தனொனபது. அச்செயலாலாயவை, சராசரப்பொருளெல்லாம். இச்செயலாலாயவை, அகநதையபிமானமுதலியன. (ருரு)

ரு௬ - கவி. அ - கை.

[சராசரமுதலியனமுத்திசாதனமெனவும், அபிமானமுதலியன பந்தசாதனமெனவும், சராசரமாகிநசிககிற பிறவிநசியாவெனவும், அபிமானமாகிநசிககிற பிறவிநசிகுமெனவு மிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

மூவ ராம்பரன் சிருட்டிக னாயிர்க்கெலா முத்திசா தனமாகுஞ், சீவனாது சிருட்டிக டங்களைச செனிப்பிக்கும் பிணியாகுந், தாவ ராதிக ணசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சநங்க ணசியாவாங், கோப மாதிக ணசித்திடிற் பநதமாங் கொடுமபிற விகள் போ மே.

(இ - ன்.) மூவராம்பரன்சிருட்டிக னாயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும், எ-து. மும்மூர்த்திகோலமாரினுள்ள வீஸவரசிருஷ்டியாலாயவை யெல்லாவுயிர்களுக்கு முத்திசாதனமாயிருக்கும்:—சீவனாது சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும், எ-து. சீவசிருஷ்டியாலாயவை தங்களைச் செனிப்பிக்கத்தக்கவியாதியாரிற்றலி னிவைபந்தசாதனமாயிருக்கும்:—

தாவராதிகணசித்திடி லொருவாகஞ்சுனனங்கணசியாவாம், எ-து. விருட்சமுதலியசராசரப்பொருளகணசித்திடி ல யாதோருயிக்குஞ்சுனனங்கணசிக்கமாட்டாவாம்.—கோபமாதிகணசித்திடி பந்தமாங்கொடும்பிறவிகளபோமே, எ - து கோபமுதலியவை நாசமாகுமாயின பந்தமாரின்றுள்ள கொடியபிறவிகளுசமாம், எ-து.

சிருட்டியாலாயவைகளைச் சிருட்டிகளெனந்து, தொழிலாகுபெயர். ஈசகாரியம், தாவராதிகள். சீவகாரியம், கோபமாதிகள். முததிசாதனம், இருக்கினுமழியினும், கோபமாதிகணசியாவிடத்தென்பயன. எனவே, ஈசனமேற்பழியின்றென்பதாயிற்று. தாவராதிகளபெரும்பாலும் பந்தசாதனமாயிருக்க, முததிசாதனமென்றது; தவமபுரிவோராகுணவுக்கிலைகாயகனி கிழங்குகளும் தங்கறகுவனம் குகையாதி யியைந்தவிடமும் தாகந்தணிதற குச்சனையாதிருமாயிருத்தலபற்றி. கோபம் கெளதமரிடத்தும்,காமம் கிஷ்டணபகவானிடத்தும், இருந்தும் கொடும்பிறவிபோய தெனறதெனனை? துஷ்டங்கிரகத்திற்கும் முன்னாகூறிவந்த வேறபாட்டிற்கும் எழுந்ததே யனறித் தம்பொருட்டாகவனறு. குணமென்னுங்குணறேறிரின்றா வெகுளிகணமேயுங்காத்தலரிதெனவும், நித்தியபிரமசாரியெனவும் வழங்குவதெற்றிற்கு.

(௧-து) பிறவிக்கிடம், பந்தம். பந்தத்திற்கிடம், காமவெகுளிமயககம். இவற்றிற்கிடம் சீவச்செயலென்பது. இவவடிக்குறழுவின், பிறவிநசிக்கும். காமாதிமுன்னுயிச்செயலாயின, தாவராதிகளசீவச்செயலென்பம். அன்றேல, சொன்னவாறுகேளுதி. (௩௬)

௩௭ - கவி. ௮ - கை.

[காமாதிகளசீவச்செயலென்றி யீஸ்வரச்செயலெனறென விக்கவியற்கூறுகின்றா.]

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவர்பவ மொழிந்தார் க டேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோ க நாச மாகியவ விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத தர்களா னர் பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன றே.

(இ - ள்.) ஈசகாரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள், எ - து. ஈஸ்வரசிருஷ்டியாலாய பூதபௌதிககாரியங்கள் பிரளயகாலத் தொழிந்தும் பவமொழிந்தவரெவா கண்டிலமே:—தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகநாசமாகி யவவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானா, எ - து. தேசமும் காலமும் தேகாதிவஸதுக்களும் சிறிதுமழியாமலிருக்கவும் சீவசிருஷ்டியாலாய மோகாதிகாரியங்கள் மயமாகாது விவேகத்தானாசமுறையிருக்கவும் அவவிவேகநகாரணமாக வைக்கியுந் ததியடைந்தனா:— பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிதேய

லன்றே, எ-து. பாசத்துக்கியைந்தமோகாதிகாரியங்கள் சீவசிருஷ்டியா லாயதன்றி யீஸ்வரசிருஷ்டியாலாயதன்று, எ-து.

சீவன்காரியம் சீவகாரியமென்றப்போல ஈசன்காரியம் ஈசகாரிய மென்பதில்வழுவென்னை. ஈசகாரியமிருக்கவு மெவாபவமொழிந்தாக்களெ னப் பொருடா ஒழியவுமென்றா. ஒழியவுமென்பதிலுள்ளவுமமை, இறந் ததுதழீஇயது. இதுசாததனுமவந்தானென்பதுபோலும். இருக்கவுருள முத்தர்களானுன்பதனால் இருக்கவுமென்ப திருமுகத்ததாகும். ஆதலின் இஃதரிமாநோக்கெனப்படும். இதுபற்றியிமொழியையிரட்டித்துக்கூறா தொழிந்தனா. பாசமோகங்கள் இரண்டாமவேறுமையுருபுமபயனுந் தொ க்கத்தெனினுமமையும். பாசத்துக்கிடமாதலின் பாசமோகங்களெனவும், பசு வுக்குப்பதியாதலின், பசுபதியெனவுகூறினா. பசு-உயிர். ஞானமுதிராச்சி கஞ், ஞானமுத்தொனினுமமையும்.

(க-து.) காமாதிகளவினை வீசச்செயலாலன் றெனபது. பந்தமுமுத்தி யும்; காமாதிகளவினைவினாலும், ஒழிவினாலுமெயதுமென்றயிறு. இவ்விரு முயற்சியு மீசனதனெனக. காமாதிகள்வினைவே, பந்தம். பந்தவினைவே, பிறவி. காமாதிகளொழிவே, பந்தநாசம். பந்தநாசமே, பிறவிநாசம். இஃ தெவர்முயற்சி. (௫௭)

௫௮ - கவி. அ - கை.

[சீவேசநிலைமையித்தகையதெனறுணாதத உவமையாலிக கவியிறகூறுகின்றா.]

அச்சு வத்தமென் றொருமர மதிலிரண் டருமபற வைகளவா மு நச்சு மங்கொரு பறவையம் மரக்கனி நன்றுநன் றெனத்தின் னு மெச்சு மங்கொரு பறவையின னுதென வியங்கியப் பொருளா க வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்தவா றறிவா யே.

(இ-ள்.) அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண் டருமபறவைகளவாழு ம், எ-து. அரசெனப்பெயருள்ளவிருடசமொன்றுளது, அவவிருடசத்திலு, அரியபட்சிகளிரணவொழாரிறகும —நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி ந ன்றுநனெனத்தினனும், எ - து. யாவரானுமவிரும்பத்தக்க வகளுளபற வைகளிலொன்று, அம்மரக்கனிகளைக்கண்கொத்திகொத்தி நன்றயிருக்க ன்றுநனன்றயிருக்கின்றதெனத்தினனாகும் —மெச்சுமங்கொருபறவை கினனுதென வியங்கியப்பொருளாகவைச்சு, எ - து. யாவரானுநதுதிகப பெற்றவங்குள்ளமறோபட்சி யக்கனிகளைத்தின்னுதெனறுபெருமைதநது ஈந்தப்பட்டிகளைக்கூறிப்பொருளாகவைத்து — மாமறைசீவனையீசனைவகுத் தவாறறிவாயே, எ - து. மகத்தானவேதங்கள் சீவனையுமீசனையுமவகுத்துக் கவியுமுறையையிறிந்துகொள்ளுகி, எ-து.

அச்சுவததம், தலைகீழ்தாவுள்ளமாயாவிருட்சம். எனவே, எமதறியாமை யெனறியிறது. ஆகவே, சீவேஸவராகள கற்பிதமெனக்கொண்டாம். கொ ளளவே, கனிகளவிடயமெனவு மவறறைதுகாவதுசீவென்னவும், தின்னாது தீசென்னவுமபெற்றும். இங்ஙனமவகுத்ததுயாமனறென்பார், மாமறைவ குத்தவாறறிவாயே யெனறா. இங்கே யறியாமையி லறிவறியாமை. இவ்வி ருவருந்தன்னைத்தானறியாராதலினிவரறிவு, அறியாமை யெனனப்படும். ஆதலினிதனைமாயாவிருட்சமெனவும், தன்னைத்தானறியாத கடுந்துறவிபோ றலி னீசனையறிவெனவும், கடுந்துறவியல்லராபோறலிற் சீவையறியாமை யெனவும், இவ்வேதுபற்றி யமமரங்கனியைத் தின்னுமெனவுந் தின்னாதென வும், இவ்வறிவறியாமை மூடத்திலாதலி னிம்மூடஞ்சுத்தனறாமையானும், இவ்வசுத்தில் பரஞானம்பரஞானமாகவும், அபரஞானம்பரஞானமாகவும், மாறிககாண்டலானும், அச்சுவததமெனறது; தலைகீழ்தானவிருட்சமெனவு ம, இதுமாயையெனவுங் கூறியவாறுகாண்க. அனிராதசடதுககததைச்சசசி தானந்தமெனக்காண்டல மாறபவுணர்வாதலி னிதனைத் தலைகீழ்தெனவும், சுயம்பல்லாததைச் சுயம்பெனக்கோடல தேகாதிசனையாதலி னிதுவுந்தலை கீழ்தெனவும், நிரவயவமானதனைச்ச சாவயவமாகக்காண்டலும், அவஸ தாரகிதமானதன்னை யவஸதாமயழாக்கக்காண்டலும், காரணகாரியரகிதமா னதனைக்க காரணகாரியமாகக்காண்டலும், தந்தையாதிபகற்பனையிறந்த தன்னைத் தந்தையாதியாகக்காண்டலுமாகியவையனைத்தும் தலைகீழ்தெ னவும், பிறப்பிறப்பறதனைப்ப பிறப்பிறப்புடையனுகக்கோடல தலைகீழ் தெனவுங் கொள்ளினுமமையும். இன்னுமிவைபோலவன பிறவுங்கொள்க. இன்னுமுகாககிறபெருகும். என்னை, “சொற்றவறறியலானமறறையபிறவு ன், தெற்றெனவுணாதல தெள்ளியோராகடனே” யெனறாசானறோ. ஆத லின் தலைகீழ்தான மாயாவிருட்சமெனபது தடையினறியமையும்.

(க-து.) சமஸ்தமுமித்தையெனக்காட்டியதில் சீவேஸவரதாரதம்மிய மினையவெனவுணாததியதெனபது. அறிவையனறிச்ச சீவேசரினமையானும், அவ்வறிவுபொருளல்லவறறைப்பொ ருளாயறிவதானும், இவ்வறிவைறிதான மெனலகூடாமையானும் தலைகீழ்தானமரமாகவுவமித்ததிலென்பிழை. மறு பபாரதனனறிவைச்சுமறுஞ்சோதித்தறியார்போலும். தத்தெரிசனத்தால ன்றிக கலவிஞானம் திரிகாலஞானமுதலியவறறணியிராஞானமாதலி னித் தனை யச்சுவததமெனறதை மூடத்தால மறுக்கி லெனபயன். (ருஅ)

ருசு - கவி. அ - கை.

[காமாதிசேடடைசன் தமமாலவினைத்தெனக்கண்டார், அவற றையநடனேகனையத்துணிவா. எச்சுலவினைத்தெனக்கொண டார், கனைதற்குச்சுறமெண்ணமுறொனபதை யிக்கவிழிற் கூறுகின்றார்.]

இந்தச் சீவஞ்ஞல வறும்று பகையெலா மிவன்செய லல்லா 'ம லந்தத் தேவஞ்ஞல் வறும்மென்ற மூடாக ளதோகதி யுடையார்.க'

(இ - எ.) இந்நதசீவனூலவருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், எ-து. இந்தச்சீவனூலவினையுங் காமகஞ்ஞோதாதிக்கொன்னும்பசையனைத்து மிவன்செயலா லுண்டாயினவென்றுணரவேணமெவதன்றி. — அந்தத்தேவனூலவருமென்ற மூடாக்களதோகதியடைவார்கள, எ - து. அந்தத்தேவனூல வினையுமென்றமூடாக்கள நரகமேயடைவார்கள. — இந்நதசீவனூலவருமறுபகையெலா மிவன்செயலல்லாமல், எ - து. இந்நதசீவனூலவினையுங் காமகஞ்ஞோதாதிப்பகைகளனைத்து மிவன்செயலாலுண்டாயினவென றுணரவேணமெவதன்றி. — அந்தத்தேவனூலன்றெனும்விவேகியே யமலவீடடைவாரே, எ-து. அந்தத்தேவனூலவினாநததனறென ஐகிககத்தரும்விவேகியொவரோவவரோநின்மலமுத்தியையடைவார, எ-து.

அணிமைபற்றியிருந்த சீவனத்தையும், அணிமைச் செயலையும்; காமாதிக்கள தனது விசுவரூபத்தையேயன்றிக் கணதலகாறுநீங்காமாயலச் செயலைப்பற்றியிருந்தத்தேவனானவருடையதெனக். அறுபைக, காமக, சூரோத்த, லோப, மோக, மத, மாசசரியமென்பன. இவற்றைப்பெயர்ந்துவந்தவையாகுபெயர். அதோகதி, எவற்றினுங்கொடியாகதி. அதாவது, தேவகதி, மனுக்கதி, விஷ்ணுகதி, நரகத்தியென்பவற்றுளநரகத்தி. விவேகியேயென்பதிலேகாரம் பிரிநிலை. “ திரிவிதவுலகத்தரிதொருஞானி ” யெனறவெனருமைப்பற்றி விவேகியேயென் றொருமையாகக்கூறியதெனக். அறுபைகபுரதமதுவினைவெனப்பா, அவற்றைநசிக்கத்தணிவா. அவன்வினைவெனப்பா, அவற்றைவினோதமாகக்கொளவா. இவ்வாறமுடனொன்பதும், அவ்வாவிவேதியொன்பதும் குற்றமோ? குற்றமெனின், அவர்கட்குமனோசனமும் இவர்கட்கினமையும்வரற்கிடமெனின், அதலிற் பொருந்தாது.

(க-து.) காமக்குரோதாதிலின்பு தமதுசெயலாலெனக்கண்டார் விடுவொன்பது. இவன்செயலெனமூலென்பபாடமுமிருக்கின்றது. இவன்செயலாலாயதெனமூலென்பபொருளபிம், இதுவுங்கூடும். காமக்குரோதாதிலிணையும், அவற்றாலாயவின்பதுன்பத்தாக்கையு மீச்சசெயலெனநூலொங்கணுமரியா இதுபற்றிவரையறுத்ததெனக் இம்மூடபாத்திராமததநர். அல்லாதார்த்துவிதிக்கள். அவாகளயலைநானெனபோ. இவாகளறிவைநானெனபோ. ஆதலின்பவாமூடொனவும், இவ்வாவிலேகியொனவுகூறப்பட்டது. அயல்கோடறபாலதன்றாமையின, நானெனலறிவென்றும். அல்லவென்பார் மூடொன்றகூரியா. இவாவாதமே மாயாவாதமென்பபடுவது. இதுதன்பாலதெனச்சற்றுந் தெரியாதயலாமேலேற்றினோ. இவ்வாயிருக்கென்னது பிறப்பால் மனிதொன்பதிலென்கிறப்படி. முன்கவியிற்சீவொன்போரிவொனத்தெரிவித்தறங்கிகவிலிவகனகூறியதெனக். இவர்களை நாஸ்திககரஸ்திக்கொன்பவரும், யுத்திக்கொவவாதுகூறும்வேதார்த்தியருமென்பதிற்பித்தமையங்கோடறக்.

(ருக)

௬௦ - கவி. அ - கை.

[எஸ்வரசிருஷ்டிபொதுவெனல முரணுவதெனையென்றதற்கு
விடையிக்கவியற்குகினரா.]

நலமெய் யையனே யெல்லவாக சூந்தெயவ நாயகன் பொதுவா னார், சிலரை வாழ்வித்தல் சிலரொடு கோபித்தல் செய்வதெனென்ற யேற, குலவு மைந்தரைத் தந்தைபோற சிட்டகைக் குளிர்த்துதுட டகைகாய் வன், கலை கணல்வழி வரச்செயுந் தண்டமுங் கருணையென றறிவா யே.

(இ-ள.) நலமெய்யையனேயெல்லவாகசூந்தெய்வநாயகன்பொதுவானால், எ-து. நன்மையெமெயவழுவாயமைந்தகாததனே! யாவருக்குமீஸ்வரன்பொதுவாயிருப்பனின். — சிலரைவாழ்வித்தல் சிலரொடுகோபித்தல் செய்வதெனென்றயேல, எ-து. சிலரைவாழ்வித்தலும் சிலரைக்கோபித்தலுஞ் செய்வதெற்றிறகெனக்கேடையாயின். — குலவுமைந்தரைத்தந்தைபோற சிட்டகைக்குளிரந்து துட்டகைகாயவன், எ-து குலவிகொண்டிருக்கும் புத்திரரைத் தகப்பென்பபடிநேசிப்பதுங் கோபிப்பதுமோ அது போலச் சிவன் சிட்டபரிபாலனமுந் துட்டரீககிரகமுஞ்செய்வன்: — கலை கணல்வழிவரச்செயுந் தண்டமுங்கருணையெனறிவாயே, எ-து. துன்பமுறத்தணடித்தலும், வேதாகமசனமாராககநெறியில் வருமபடிசெய்யுங்கிருபையெனறிதி, எ-து.

சிட்டரைக்குளிரந்துதுட்டரைக்காயவனென்பது; சிட்டரைநேசித்துத் துட்டரைவெறுப்பனென வுராகொளறியையும். தணடித்தலுங்கருணையென்றதனால் பகையாகவன்றென்பதாயிற்று.

(க-து.) ஈசன, எவாபாலுமிரகமுடையனென்பது. இதனால்பட்சபாதனலலெனப்பெற்றும். நீதிவானதணடித்தல் ஒழுகுகநெறிசேற்றகு. இது போலுமெனின், யாதோகாரணமாகவேனு நயிரிலைமைசற்றநமுவினுநமுவுமெனத் தந்தையையுமாளித்தார. (௬௦)

௬௧ - கவி. அ - கை.

[இன்னுமவாபட்சபாதரலலரெனலை வறபுறுத்தவிக்கவியிலு
முபமானபூவமாகக்கூறுகினரா.]

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்கனல் புனன்மூன்றுந், தனைய டைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமும் தாகமும் தவிர்த்தாரா, மனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செயவா னகன்றவர்க் கருள்செய் யா, னினைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற மாகுமென் றெண்ணிநீ யறிவா யே.

(இ - ள்.) மனையிலங்கறுமைநதனே கறபகமரங்கனலபுனல்புன்றும், எ-து. குடும்பவிலங்கைத் தறித்தெறிந்தஞானபுத்திரா! கற்பகவிருட்சமும் அகனியும் சலமுமாகியவிலைமூனறும் — தனையடைந்தவாவறுமையுஞ்சீதமும் தாகமுநதவிததாறும், எ-து. தனையடைந்தவவொவரோவவரது, தா ரித்திரியதூதையும் குளிரையும் தாகத்தையுநீக்கி யிரட்சிகும:—அனையவீச னுமடைந்தவாக்கருள்செய்வா னகனறவாக்கருள்செய்யான, எ-து. அத்த கையதாகவீசனுந் தனையடைந்தவாக்கருக்கனுக்கிரகிப்பன அடையாதவா களுக்கனுக்கிரகிக்கான. — இனையகுற்றங்களுவாகுற்றமாகுமெனறெண்ணிநீ யறிவாயே, எ-து. இப்படிப்பட்டகுற்றங்களுவாகுற்றங்களாகுமென்று நீ சிந்தித்துத்தெரிந்துகொள்ளுகி, எ-து.

கறபகமாதிரிமூன்றும் வறுமையாதிரிமூன்றும் நேர்நிரனிதை. இவவுவமை யேறபதற கையஞ்சிறிதுமினறெனக்கொளக. மூன்றுமென்பது, தொகை யொருமையாதலின் தனையடைந்தவொன்றொருமையிறகூறினா. பாரபட்ச னல்லனெனக்குறிகக அனையவீசனென்றா. இவவளவுதெரியாதாரவரிஷ்ட மென்பா. இவாகள்குருத்தன மையமகலாமைக்கிடமாம். எவ்வனமெனில, சீவாகளெனசெய்வ ரவாகளமேறபிழையேதோவென்பதையும், ஈசனபார பட்சமுடையனென்பதையும், அல்லனென முரணினறிககூறவகையின்மை யையும், அவனைவெறுத்துக்கொள்ளுதற் கிடமாமென்பதையும் வறபுறுத்து கினறது. இனியவ்வனமாகாமல விதிவிலக்கியறறினரெனில, இப்போதவரி ஷ்டமெனவந்ததற கேத்தனையோ இனியுமவரிஷ்டப்படி நடத்துவரென த தானேபொருளப்படுகினறதே, ஆதலினவிதிவிலக்காலென்பயன. இனிவிதி விலக்காற்பயனுளதெனின், அப்போதெந்தசெனமத்திறசெய்த விதிவிலக காற்சிலரின்பமும் சிலாதுன்பமும் மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றனா, இது வகையறத்தோ தஃதெவ்வனமவகையறும். இவையெல்லாஞ் சந்தேகவிப ரீதமறாதவேற்பாடாம, இதுநிறக.

(க-து.) சறகருமகாரணமாகவினபதையும் துற்கருமகாரணமா கத்துன்பதையுந்தருபவனீசனென்பது. இஃதஹிதொட்டெனவறிக. அனா தியிற்சீவர்கள் கனமமுரிவானேனெனின, இப்போதுபுரிவானேன. இனிவ ரும்பயனுக்கெனின், இப்போதுவந்தபயனுக்கெப்போதுசெய்த்து. அவரிஷ்ட மெனின, கூறியதுகூறலாற கூடாது. முன்பினமுரணுறதுகூறவகையறியாதா ரத்துவிதிமுன னெனசெய்வா, இவனாநண்ணறக. (சுக)

௯௨ - கவி. அ - கை.

[ஐயனே விடாதுயாகளியறறுமிருவின்ககீடாக வின்பதுனபந கணீசனதருவனெனினிதறகுமுடிவுதானினறோவெனின, உண்டெனவிக்கவியிறகூறுகினறா.]

ஒன்று கேண்மக னேபுமான் முயற்சியா லுரைத்துமா னிட ிக்கீச, னன்று செய்யவே காட்டிய தூல்வழி நடந்துநல லவர்பின்

னே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விவேகராய்ச செனித்தமாயையைத்தளளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கல்போ நிச்சய மிதுதா னே.

(இ - எ) ஒனறுகேண்மகனேபுமானமுயற்சியா லுரைத்துமானிடர்கீசன, எ-து. அந்நானமாயின ஞானபுத்திரா! யானகூறவேண்டுமதுறுதி மொழியொன்றுள ததனைக்கேளுதி. அதாவது; புருடப்பிரயத்தனத்தினுல னறி வேறொன்றாலாகாதெனமுன்னர்கூறிப் பின்னர்சனமனிதாகருக்கு:— நன்றுசெய்யவேகாட்டியதூலவழி நடந்துநல்லவாபினனேசென்று, எ - து. மிகக்வுபகாரஞ்செய்யுமித்தமாகவே யேற்படுத்திக்காட்டியவேதாகமதூல களகூறும் விதிவழியேதவறுதுநடந்து சமசன்ரைவிடாதவாபினசென்று:— துட்டவாதனைவிட்டுவிவேகராய்ச செனித்தமாயையைத்தளளினின்று, எ-து. துட்டசேட்டைகளையும் அதுகாரணமாகப்பறறுதுட்டவாதனைகளையு மொருகேயொழித்துவிட்டு விவேகபாதிரராய முன்னாபுத்திவிகற்பத்தாற் றமதிடத்திறசெனித்த பிராந்திரபுமானமாயையென்பதைத் தள்ளவேண்டி யவாறுதள்ளி மனஞ்செலுழிச்செல்லாதுநின்று — ஞானத்தை யடைந்த வாபவங்களபோ நிச்சயமிதுதானே, எ-து. ஞானமினையதென வுணரவேண் டியவாறுணர்ந ததனைததாளுகவனுடடித்தடைந்தவாகளெவர்களோ வவர் களபவத்துக்கேதுவானசஞ்சிதவினைகளனைது மொருகேயொழிந்துபோ ம இதியையென்னை இன்றாதலானிதுவேநிச்சயமாக, எ - து.

விவேகியாயெனினுமமையும். ஆயினிதுபலாபாலேததராமபற்றி விவே கராயென்றும். நடக்குதலும் செலுதலும் விடுதலும் விவேகராதலும் தள் றுதலும் அடைதலும் புருடப்பிரயத்தனமனறிககூடாமையின, புமானமுய ற்சியாலெனவும், ஏனையவுயிராகடகனறென்பார மானிடாக்கெனவும், ஏனைய வுயிரையொழித்தது, பெரும்பாலுந தேவாபுண்ணியகன்மத்தராதலின சுக ததுக்கீடாயபோகத்துக்கேயுரியா. மிருகாதியைவகைத்தோற்றவுயிரா பாபக னமத்தராதலின துக்கத்துக்கீடாயபோகத்துக்கேயுரியராதலினெனக். மனி தா மிசிரகனமத்தராதலினிவவிரணமுக்கீடாய போகத்துக்கேயுரியராதலைப் பற்றியும், சுகதுக்கக்லையைக்கல்நதுபவித்தலி விவாகளந்லையைக்கணித் தொழிப்பொன்பதுபற்றியும், இவ்வொழித்தற்கியைநதவராதலின ஞானமெ யதுவொன்பதுபற்றியும் தெரிநதவனீசனாதலி னீசனுரைத்தெனவுகூறினா* முத்கியெய்த்தபாலரிவராதலி விவாகடகே நன்றுசெய்யவேகாட்டியதூலெ னத்தகும. பொதுப்படமானிடரெனினும், சாததுவிதகுணமிககாரையெனக் கொள்க. ஏனையகுணமானிடரை மத்திமவதமத்திறகூட்டுக. தூலவழிநடப் பதினூல விதிவிலக்குக்குக்கட்டுபிடுதலும், நல்லவாபின்னேசெலுதுதலா லவ ரதுநல்லொழுக்கமபடிதலும், ஞானத்தையடைதலால் தானன்னியமாகாது ஞானமாயவிளங்கலுமாம். இது கிருதகிருத்தியமாதலா லினிப்புண்ணிய பாவவினை கிடமினறெனவுணாக.

(க - து.) ஞானாகாரமேசுகற்பநாசமெனவும், சுகற்பநாசமேயிறு வினைநாசமெனவும், இருவினைநாசமேபுண்ணியபாவநாசமெனவும், புண்ணியபாவநாசமேசுகருகநாசமெனவுங் குறிப்பிற நெளிவித்தாரெனபது. இதுசீவனவினைபுரிதற்கும், ஈசனிதற்கியைநதபலனதருதற்கும், ஞானாகார முடிவாதலா விதுமுடிவிடங்கூறலென்னுமுததி. பொதுவாகஞானத்தை யிங்கேசொல்லி யினியிதனையேசொல்லப்புகுதலால துதலிப்புகுதலென்னு முததி. பவமகற்றதக்கதுஞானமெனவே, பொருளைப்பொருளாகக்கொள ஞமெய்யுணர்வெனப்பாபிறறு இதுபரிசுசினனதோடமற்றது. (௬௨)

கூரு - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானமுதிகுமாறெங்குனமென்றவினாவிறகு விடை விசாரத்தாலெனவிககவியிறகூறுகின்றா.]

இந்த ஞானநதான் வருவதெப் படியெனிலிடைவிடா விசாரத் தால, வந்த டைர்திமும் விசாரந்தா னேதெனின் மனதுயாற் சரீரத் தி, லீரநத நானெவன் சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன றுக்கூ டும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல பகாவிசார ம தா மே.

(இ - ள்.) இந்தஞானந்தானவருவதெப்படியெனிலிடைவிடாவிசாரத் தாலவந்தடைந்திமும், எ-து. இந்தஞானமுதிகுமாறுதா னெங்குனமெனவி னாவில, கணநேரமுமிடைவிடாது விசாரிக்குமவிசாரத்தினாலவந்துகிடைக் கும்:—விசாரநதானேதெனின் மனதுயாருசரீரத்தில, எ - து. ஆயினவிசார மெனபதுதானயாதோவெனின், மனமுதலாக நின்றனளதேகங்கனிலிருக் கின்ற:—இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெதுவிரண்டுமொன றுக்கூ டும் பந்த மேதுவீ டேதெனவுசாவுதலபகர்விசாரமதாகும், எ - து. இந்தநானெனப்பவ னெவன் சித்தெனலுஞ்சடமெனலும்யாது இவ்விரண்டுமொன றுக்கசமபந தித்த சமபநதம்யாது இனிசமபநதமுறத்தற்குவிடுதியாது என்றேயாது விசாரண்பண்ணிக்கொண்டிருத்தலே முன்னாகூறியவிசாரமாவதென்றறி நதுகொள்ளுதி, எ - று.

மனதுயாருசரீரமெனது; சூடசுமதூலகாரணமென்றயிறறு. உசாவு தல; சானறோரிடத்திவற்றைவிளங்கவிசாரித்தலை.

(க - து.) ஞானம்; விசாரத்தாலன்றியெய்தாதெனபது. இங்ஙனமாய். விசாரமின்றியெய்த லுத்தபரஞானம். இங்ஙனம்விசாரித்தல விடுதிவிசாரம். ஏனையவிசாரம் பந்தவிசாரம். விசாரமென்றறிவாயெனனது பகாவிசார மதாமேயெனப்பாடமோதியதெற்றிற்கெனின், மோனைபகரம்போலவியை யுபகரம்வராமையாலென்க. எனனை, “எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனை யிதுதியை”பென்பதனாகாண்க. விசாரமினையதெனவுணரத்தியது, விசார

மதாகுமென்னுது பகரென்றமிகையால், ஐயநதிரிபகறறத் தக்கோனிடத் தென்றாயிறறு. (சுந)

சுச - கவி. அ - கை.

[ஞானத்தைபுண்ணியபரிபாகநதராதாவென்ற வினாவிற்கு விடையிக்கவியிறகுகினரா.]

போன சன்மங்க டமிலனுட் டித்தநற் புண்ணிய பரிபாக ஞான மாககுமே விசாரமே னென்றிடி னாமுரைத் திடக்கே ளா யான புண்ணிய மீசராரப் பணஞ்செயி னசுசிபோஞ் சசியா கு மான தம்பினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவுமென் றறிவா யே.

(இ - ள்) போனசென்மங்கடமிலனுட்டித்தநற் புண்ணியபரிபாகம், எ-து. முன்னனேகசென்மங்களில் யாமனுட்டித்தநலபுண்ணியபரிபாகமா னது — ஞானமாக்குமேவிசாரமேனென்றிடிமுரைத்திடக்கேளாய, எ-து. ஞானத்தையும்வினைவிக்குமேஇங்ஙனமிருக்க; விசாரணைபண்ணுவதெற்றிற்கு விவாதநதானேயெனக்கேடபையாயின, மெய்யே யதுபற்றியாமுரைக்க வேண்டிவதொன்றுள ததனைக்கேளுதி — ஆனபுண்ணியமீசராரப்பணஞ்செ யினசுசிபோஞ்சசியாகும், எ-து. அங்ஙனமாயபுண்ணியங்களை யீஸவரப்பிரீ திசெய்தா லசுத்தநீங்கும் அசுத்தநீங்கவே சித்தசுத்தியுண்டாகும் — மான தம்பினைவிசாரித்து ஞானத்தைமருவுமென்றறிவாயே, எ - து. சித்தசுத்தியு ண்டாயபின்ன ரங்ஙனமாயமனமானது தன்னையுள்ளவாறுவிசாரணைசெய துண்மைஞானத்தைத்தானாகவடையுமென்றுணாதி, எ - று.

இச்சென்னமுனதாதலின போனசென்மங்களுமுண்டு. இச்சென்னத்தி லனுட்டிக்குமபுண்ணியாக ளாங்காங்குள ரதனைக்காண்கின்றோம். இதுபோ ல, முன்னருமுளரொன்பதற்கையமென்னை. புண்ணியபரிபாகம்; புண்ணிய மேலீட்டாலாயபக்குவத்தை. புண்ணியபரிபாகம், மேலாயபோகபாகியத் தைத்தருவதன்றியு ஞானமுமாக்குமே எனக்கொள்ளவேண்டிவதாதலாலிதி லுமமைதொக்கது. விசாரததாலஞானமவருமென முனகவியிறகுகி யிலபுண்ணியபரிபாக ஞானமாககுமேயெனக்கூறில், அதுகருவிப்பொருளு மிதுகாத்தாவுமாகின்றதேயெனில், மெய்யே ஒருபிரிதிஞானமாககுமேயெ னவும் மறநோபிரிதிஞானமாகுமேயெனவு மிருப்பதற்கெனசெய்தும். பு ண்ணியபரிபாகஞானமாகுமேயெனப்பாடமோதி புண்ணியபரிபாகத்தால் ஞானமெயதலாகுமேயென வெமதாசிரியருரையிடன ரதுவேபொருந்து மெனினுமங்ஙனமாகுக. புண்ணியமீஸவராப்பணஞ்செயினெனவே பாவ மன்றென்பதாயிற்று. பாவத்தையெனின, அசுசிபோய்ச்சசியாகாது. ஆயின் பாவமனனிப்பென்றதெற்றிற்கு? இடைவிடாதுபாவஞ்செய்தற்கு. அன்றே ல் மனனிப்பெற்றிற்கு. தானேவிடமிவிடலாமே, தன்னைப்புனிதனைனபுனி தர்மெச்சறகோ, பயனெனனை.

(க-து.) புண்ணியபரிபாகத்தாலமனஞ்சுத்தமாம், அந்தச்சுத்தத்தால் விசாரணைக்கிடமாம், அந்தவிசாரணையாலஞானமவரும், அந்தஞானத்தால முத்திகைகூடும், இங்ஙனமிருக்கபுண்ணியபரிபாகமஞானமாகுமெனக் கூறலாமா? இதுமுறையனறென்பது. புண்ணியம்-சமகருமம். அது, திரிகரணமுமொத்துபுரிதல். இங்ஙனம்புரிதலைவிட்டுச்செய்தல், புண்ணியப்போலி. இதனையாவாமாட்டுங்காணலாம். (கசு)

சுரு - கவி. அ - கை.

[கருமம் விசாரம் எனப்பவற்றுள், விசாரம் கருமத்தைப்போல வெல்லாதரவலியதா அல்லவே கருமம் ஞானத்தையுந் தராதாவெனறவினாவை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பத்தி யும்வயி ராககிய முமபர லோகமு மணிமா தி
சித்தி யுந்தவ நிட்டையும் யோகமுந் தியானமுஞ் சாரூ ப
முத்தி யுநதரும் விசித்திர கருமங்கண் மோகமாத திரந்தள னும்
புத்தி யுந்தர லருமையோ விசாரமேன் புண்ணிய குருமூர்த் தி.

(இ-ள.) பத்தியும்வயிராக்கியமுமபரலோகமுமணிமாதி சித்தியுநதவ நிட்டையும், எ-து. ஈசரபத்தியையும் நிராசையையும் சுவாககாதிலோகங் களையும் அணிமாமுதலியவஷ்டமாசித்திகளையும் காமியத்தவததையும் நிட் காமியத்தவமாகியநிட்டையினையும் — யோகமுந்தியானமுஞ்சாரூபமுத்தியு ந்தருமவிசித்திரகருமங்களுள், எ-து. இருவகையோகங்களையும் மூர்த்தியாதிய தியானங்களையும் சாரூபபதமுதறியையும் தரத்தகுந்தவினோதகருமங்களுள் — மோகமாததிரந்தளனும் புத்தியுநதரலருமையோ விசாரமேன்புண்ணியகுரு மூர்தி, எ-து. தருமசொஸுபியாகியகுருமூர்த்தியே! அஞ்ஞானத்தைமாததி ரந்தள்ளத்தகுந்த ஞானத்தையுந் தருதலவற்றிறகருமையா? அல்லவே, வி சாரமெற்றிறகு இதென்னவியப்பு, எ-று

(க-து.) பத்தியாதிமுத்தியிறுவாககிடந்த வொன்பதுபேறறையும் தர வலியுள்ளகருமத்துக்கா ஞானத்தைத்தருதற்கு வலிமையிலலை, யிதென்ன வியப்பென்பது. விசித்திரகருமங்களென்பபனமையாககியது; வினோதவித தைகளளவின்மையினதுபற்றியென்க. மோகந்தளனும்புத்தியெனனது மா த்திரமெனமிகைபடக்கூறியது, வலியற்றதென்ககாட்டற்கு. இவ்வொன்ப தையுந்தரவலியுள்ளகருமம் புத்தியுநதருமேயென்பப்பொருள்படலின், புத்தி யுமென்பதிலும்மை யிழிவுசிறப்பாயிற்று. ஏனையவொன்பதுவகையுமமை யெண்ணும்மை. விசாரமினையதெனத்தெரிவித்துங் கனமவமுத்தமவிடவில லையே ஏனையகொணமவிடுவர். செனம்மபலவேண்டும். விசாரமில்லாவிட த்து முற்றத்துறந்து மென்பயனென்பதை யிவன்றியானபோலும். அறியினு ஞானமொழியாலறிதுமென வினாவியதாகலாம். ஆதலினிஃதறிவின. இது பரிட்சிப்பதன்றோவெனின், தெரியினு மின்னும்விடையாதுளதோவெனனு

மையத்தாற்கேட்டதாகக் கொள்ளலாகாதா? ஆதலின் பரிட்சிப்பதற்கன்
றெனக். இங்ஙனமாகவருமவினுவனைத்தும் அறிந்துமறியாவினா. (சுரு)

சுசு - கவி. அ - கை.

[இதுவிசாரத்தாலன்றிக் கருமத்தாலாகுமாவென யுத்தியா
லுபமானபூவமாக விககவியற்கூறுகின்றார்.]

வேட மாறிய போகளை யறியவே வேண்டினான மகனே கேள்
கூட மாமவர் சுபாவங்கள் சீலங்கள் குறிகளாய் தறியாம
லோடி யங்குதித் துந்தலை கீழ்நின்று முயர்ந்தகம பத்தே நி
யாடி யுமபல கன்மங்கள் செய்யினு மவருண்மை தெரியாதே.

(இ-ள்.) வேடமாறியபோகையறியவே வேண்டினாலமகனேகேள், எ-து.
சற்றுமொழிவின்றி வேடத்தாலமாறியபோகளை யினையெனறறியவேண்டு
தற்கே யெண்ணுகொண்டு கண்டுபிடிக்கவிரும்புகொள்ளில் யாமோர்ந்த
திரங்கூறுதும்புனபுத்திரா¹ அதனைக்கேளுதி — கூடமாமவாசுபாவங்கள்
சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாமல், எ-து. இரட்சியமாயுளவவாகள் சுபா
வநடைகளையும் ஒழுகக்கூடியும் குறிகளையும் ஆராய்ந்துணாவதைவிட்டு:—
ஒடியுதி குதித்தும், எ-து. நாளொன்றுக்கேழுரோடியும் மருள்கொண்டார
போலாவேசமவந்துகுதித்தும் — தலைகீழ்நின்று முயர்ந்தகமபத்தேறி யாடி
யும் பலகனமங்களசெய்யினு மவருண்மைதெரியாதே, எ-து. தலைகீழ்தாக
நின்றதுவஞ்செய்தும் மிகவுமுயர்ந்தகமபத்தின மேலேறிக் கூத்தாடியும் இன்
னுமிவைபோன்ற பலவினோதகனமங்களசெய்தாலும் அவவேடதாரிகளினெ
தார்த்தவடிவ மெங்ஙனந்தெரியும் தெரியமாட்டாதே, எ - று.

கூடம் மறைவு. தேசவுளவுகாண வரசனாலேவப்பட்டுனதுமாறு
வேடந்தாளி யவ்னையினையெனக்காணப்புகுந்தமற்றொருவ னவனேகூடி
யுறவாடிநின்றபழகி லவனுணமை வடிவங்கண்டுபிடிக்கலாம். இங்ஙனஞ்
செய்தலைவிட்டு, அவனுணமைவடிவங் காணவேண்டிப் பலவிடத்தோடு
லும் குதித்தலும் தலைகீழ்தாநின்றலுமாகிய விவைபோன்ற பலகோரண
நடிப்புகளசெய்யினுங்காணுமா சான்றே யிதுபோலக் கையாயமுதலியதேச
வுளவுகாண வஞ்ஞென்னுமரசனாலேவப்பட்டுன் அவனெழுவகைத்தோ
ற்றவேடத்தால் மூடப்பட்டென்றேரமுங்கர்த்துள்ளான, அவனதுமாறுவே
டந்தள்ளி யவ்னையினையெனக்காணப்புகுந்த விவேகப்போலியெனபோ
னொருவன பரிாமுகமாகாதாகாங்குநினைதமற்று சித்தாதுதனித்தவனேடு
பலகா னிரவிகற்பத்தாற்பழகி லவனுணமைவடிவங்கண்டுபிடிக்கலாம். இங்
ங்ஙனமாயவதிருக்குமவாராய்தலைவிட்டு இவனுணமைவடிவங்காணவேண்டிச்
சுகநியாசமபூண்டுமின்னிடுஞ்செல்லாது நாளொன்றுக்கேழுர சற்றவிரைவா
கவோடியும் பரவசமாகிக்குதித்தும் தலைகீழ்தாநின்றறியதவம்புரிந்தும் ஊசி
முனைபோன்ற உயர்ந்தகமபத்தேறியாடியும், இன்னுமிவைபோன்ற அரி
பறபல சமகருமஞ்செய்தும்பயனெனனை, இன்றாதலாலாயதலேதகுதி.

ஆராய்தலானவெளிப்படுத்தும், சமகருமங்கள் மனதைப் புனிதமாக்கும். இஃததைச்செய்யாது, அஃததைச்செய்யாது. கருமம்புரிவோர்க்காராயதல தோடம். ஆராயதலசெய்வோர்க்குக்கருமந்தோடம். இதுமுறையாதலால வழுவனறு. ஆராயதலசெய்வோரிறாககுபகாரமாகக் கனமம்புரியினும் புரிவா. கனமம்புரிவோர்புகழ்வேண்டி யாராயதலசெய்யினுஞ்செய்வா, உபகாரமும் புகழூற தன்னேவிளக்கறகனறு. ஓடியும் குத்ததும் தலைழிநின றும் கம்பத்தேறியும் ஆடியும் பலகருமங்களசெய்து மவருணமைதெரியா தெனமுடிக்க. செய்துமெனறதைச்செய்யினுமெனறது காலமயக்கம். ஐந்து வினையுமிறந்தகாலமாயிருக்க வொருவினையெதிராகாலமாதலைப்பறறியெனக.

(க - து.) ஞானோதயததுக்குவிசாரமேதக்கதென்பது. இதனினுந்தந திரம வேறிலையெனப்பறந்ததாபத்தி. (௬௬)

௬௭ - கவி. அ - கை.

[விசாரமினறியக்கணஞானமெய்தலுற தனனைத்தானறித லுங்கூடாதெனப்பதை பிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத தால்வே தஞ், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமனறிச் சுருதிநூல் படித்தா லு, மன்ன தானங்க டவங்கணம் திரங்களா சாரங்கள் யாகங் க, ளென்ன செய்யினுற தன்னைத்தா னறிகின்ற திவைகளா ல் வாரா தே.

(இ-ள்.) இன்னவாறந்தப்பிரமத்தை யறிவிக்குமிலக்கணததாலவேத ஞானஞானஞானமும்விசாரத்தால்வருமனறி, எ-து. இவவண்ணமேயறதப் பிரமஞானப்பதை யறிவிக்கத்தக்கவிலக்கணத்தினால் வேதஞானாலிய ஞானமும் விசாரத்தாலவந்தெய்துவதனறி — சுருதிநூல்படித்தாலும் அன னதானங்கடவங்க ள் மந்திரங்களாசாரங்களயாகங்க ளென்னசெய்யினும், எ-து. அன்னதானங்கனையும் தவங்கனையும் மந்திரங்கனையும் ஆசாரங்கனையும் யாகங்கனையும் இவ்வனமாகவென்னறியைகளசெய்யினும் — தனனைத்தா னறிகின்றதிவைகளாலவாராதே, எ - து. இக்கிரியைகளால் தனனைத்தா னறியவருமா வராத்தே, எ-து.

விசாரத்தினானறிக கருமத்தினால் ஞானத்தையடையக்கூடாது. கரு மத்தினால்ஞானமெய்தலாமெனி னிவ்வனமெய்தினுறவகணுங்கணமில்மே, அனுபவமுண்டானுலேறகப்படமே.

(க - து.) கருமமசித்தசுத்திமாததிரந்தரவலியுள்ளது, ஞானத்தையுற தரவலியுள்ளதாயின சிரவணதிகளெற்றிறகென்பது. இத்தனாலொன்றுமற்றொ ன்றாலாயபயனைத் தராதெனப்பதுபெற்றும். பெறவே விசாரமேஞானததுக் குத்தக்கதெனப்பதாயிறறு. ஆகவே முயற்சிதாரதம்மியமினையதெனக்கண டாழ்.

(௬௭)

சுஅ - கவி. அ - கை.

[கருடமேதக்கதெனவதற்கியைந்த வுபமானபூவமாக வுபமேயம்

மாணுககனசூறுவதை யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

துளங்கு தாபபண மழுககறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற்
போமன நி, விளங்கு புத்தியா லுலகிலார் துலக்கினா விமலதே
சிகழாத்தி, களங்க மாசுமருஞ்ஞானமு மபபடி கருமத்தாற கழு
வாம, லுளங்கு றித்தஞ்ஞாததின லெபபடி யொழியுமீ தருள
வீரோ.

(இ-ள.) துளங்குதாபபணமழுககறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற்போ
ம நி, எ-து. பிரகாசிக்கின்றசெப்புக்கண்ணாயைக் களிமபறக்கையினுல
துலக்கினுற் போகுமேயல்லாமல் --விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினா
விமலதேசிகழாத்தி, எ-து. நினமலமானகுருமாததியே! துலக்கமாயுள்ள
புத்தியினுல துலக்கினவாகளெவாகள, (அதுபோல) --களங்கமாமருஞ்ஞா
னமு மபபடிகருமத்தாறகழுவாமல், எ-து. அசுததமாயுள்ளவஞ்ஞானத்
தைய மவவண்ணம புண்ணியகருமத்தினுசுத்தஞ்செய்யாமல். --உளங்குறி
த்தஞ்ஞானத்தினு லெபபடியொழியுமீதருளவீரோ, எ-து. உள்ளத்தினகண்ணி
னையதெனக்குறித்துக்கொண்ட ஞானத்தினுலெவ்வனமொழியு மீதெனனை
கொலோ விதனையறிந்தில னிதுவிளங்குத்தெரித்தருளும், எ-து.

கையாலதுலக்கினுலனறிக களிமபுரிங்கிசெமபுக்கண்ணடிவிளக்கமா
காது, (அதுபோல). திரிகரணமுமொத்துச்செய்யும் புண்ணியகருமமேலீட்
டாலன்றி யஞ்ஞானரீங்கிஞானமவிளங்காது. இவ்வனமிருக்க, மனதினிச
சயித்துக்கொண்ட நிச்சயஞ்ஞானத்தினு லஞ்ஞானமெவ்வனரீங்கும். ஞான
மெவ்வனங்கைகூட்டுமென்றென்க.

(க-து.) அஞ்ஞானவொழிவுக்குப் புண்ணியகருமமேதக்கதாகத் தோ
ன்றுகின்றதேயென்றெனப்பது. செமபுக்கண்ணடி, பளிங்குக்கண்ணடி
யென்றிருபாலது. முன்னாபெரும்பாலும் பளிங்குக்கண்ணடிவழங்குதலின
மையு மிப்போதுசெமபுக்கண்ணடிவழங்குதல்சிறிதுமினமையுமாம். ஆயி
னுமிநதூலாசிரியாகாலத் திவவிருவகையாடியும், வழங்கியதாகக்காண்கின்
றது. இவனசெமபுக்கண்ணடிபூவமாகச் சித்தாந்தப்படுத்தலும், அவா
பளிங்குக்கண்ணடி பூர்வமாகச் சித்தாந்தப்படுத்தலுமாயிருத்தலினென்க.
ஆயினுமிவனகருமமேமுகியமென்பன், அவாவிசாரமே முக்கியமெனப்பா.
இதுபற்றியிவருங்கவிகளாறகாணலாம், (சுஅ)

சுசு - கவி. அ - கை.

விசாரமேதக்கதென்குறிப்பிக்க வதற்கியைந்தவுபமானபூவமாக
வாசிரியரதனைமறுப்பதை யிக்கவியற்குகுகினரா.]

தர்ப்ப ணத்தினிற களிமபுவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலீன
மைந் தா, கற்ப எரிங்கினிற் கருநிறஞ் சகசமாக கறுத்ததன் று
ரோ பந், தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினுற் சாதனத தொ
ழிலவேண மிங், கற்ப எரிங்கிலா ரோபமே கறுப்பெனக் கணடிட
மனமபோ தும்.

(இ-ள.) தாபபணத்தினிறகளிமபுவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலீனமைந்
தா, எ-து. ஞானபுத்திரா¹ செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ள களிமபான ததற்குரி
யவுண்மையழககாம, அனநியுஞ்சபாவமாம, ஆதலால் — (இதுபோல)
கற்பளிகினிறகருநிறஞ்சகசமாக கறுத்ததனறாரோபம், எ-து. பழக்ககல
லிறறோற்றுகின்றகருநிறமானது சபாவமாகஉறுத்ததும்னது, உண்மையும்
னது தோற்றனமாததிரப்பொருளாம் — தாபபணத்தினிலழுக்கறவேணடி
னா சாதனதொழிலவேணமும், எ - து. செம்புக்கண்ணாடியிலுள்ள களிமப
கலவேணடில் கரமுதலியகருவிகளாறறுடைகஞ்ஞ சாதனதொழிலவசிய
மவேணமும்.—கற்பளிகிலாரோபமேகறுப்பெனக் கணடிடமனமபோ தும்,
எ - து. பழக்ககலலிறறோற்றுகின்ற கருநிறமானது தோற்றனமாததிரப
பொருளெனவறிதற்குச் சாதனதொழிலவேணமுவதினது மனமேபோ
தும், எ-து.

செம்புக்கண்ணாடியழகு வாலதவம் சபாவம். பழக்ககலகருநிறவழு
க ஞுண்மையும்னது சபாவமுமனது. அதனைப்போக்கச்சாதனதொழில
வேணமும், இதனைப்போக்கவறிதலேபோதும். அசுத்தமுமஞ்ஞானமுமொ
னறெனகை யவன்கொளகை. வேறெனகையிவாகொளகை. அவனியவிர
ணந்சித்தற்குக் கருமமேபோதுமென்கை. இவரசுத்தந்சித்தற்குக் கரும
மும், அஞ்ஞானந்சித்தற்கு விசாரமுமபோதுமெனகை புண்ணியகனமங்
களிலும் பாவகனமங்களிலுமெயப்பெழலசுத்தநீக்கம் பொருளல்லவறறை
ப பொருளெனக்கோடலிலெயப்பெழ லஞ்ஞானநீக்கம். களிமபப்போக
கப்போக, மீண்டுமீண்டெயதல செம்புக்கண்ணாடிகியல்பு. நீலநிறத்தை
யிதுதோற்றனமாததிரமெனக் காணக்காண விடாதுமெயபோலத்தோற்று
தல பழக்ககலவகியலபு அதனைப்போக்கறகுக்கருமமபலதரமும், இத்
னைப்போக்கறகுவிசாரமொரோதரமுமவேண்டுமென்க.இதுபோல,மனதைச்
சுத்தமாக்கச்சுத்தமாகக் கீண்டுமீண்டசுத்தமாதலமனதுக்கியலபு. அறிவை
விளக்கி யதிறசகசீவபரத்தையிவைதோற்றனமாததிரமெனக் காணக்காண
விடாதுமெய்போலத்தோற்றுதலறிவுக்கியலபு. அசுத்தமபோக்கற்குப் புண்
ணியகருமமபலகாலமும், பிராந்திபோக்கறகுத்தீரநதவிசார மொரோநிமி
ட்டமுமவேண்டுமென்க. அனுபவத்தாலனறியிவைவிளங்காவாம். (சுசு)

௭௦ - கவி. அ - கை.

[உபமேயபூர்வமாகவதனை யிககவியிலாசிரியாகூறுகின்றார்.]

இங்கு மப்படி சச்சிதா னந்தத்தி லிடாசடம பொயமூன் றுந், தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன் றே, பங்க மாசுமஞ்ஞானத்தைக கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக குந், துங்க ஞானமே கருமவஞ்ஞானத்தைச் சும்கின்ற நெருப் பா மே.

(இ-ள.) இங்குமப்படி சச்சிதானந்தத்தி லிடாசடமபொய்மூனறும், எ-து. உபமேயத்திலு முபமானத்திறசொல்லியபடி சதது, சிதது, ஆனந்த மென்னுமூன்றிலுள்ள பொயயாகியவசத்தும், சடமாகியமூடமும், இன்பம போற்காணுந் துன்பமுமாகியவிமூனறும் — தங்குமாயையின்கற்பிதமன றியே சகசவாஸ்தவமனறே, எ-து. காற்றிறசலனம்போற் பிரமத்திறநகிய மாயையினுலாய கற்பனாவடிவமேயலலாமல சுபாவமூனறு, எதாரத்தமு மனறு — பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக கருமங்கள்பகைசெயாதுறவாகும், எ-து. அசுத்தமாநின்றுள்ளவஞ்ஞானத்தைப் புண்ணியகருமங்களகெடுக்கா மலதனைவித்தியாகும். — தங்க்ஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச் சும்கின்ற நெருப்பாமே, எ-து. எல்லார்க்கையினுமேலாயபரஞானமே, கருமமேதனக்கு வடிவாநின்றுள்ள வறியாமையைத்தக்கததக்கவகினியாம், எ - று.

சச்சிதானந்தத்தி லிரிதசடதுககமெனவே, சததேயசத்தும், சித்தே சடமும், ஆனந்தமேதுக்கமுமென்றயிறறு சச்சிதானந்தம் பிரமத்தினசுயம பெனவும், சகசமெனவும், வாஸ்தவமெனவுந்தோன்ற, இடாசடமபொய மூனறும் தங்குமாயையின்கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமனறென்றா. சச்சிதானந்தத்திலிடாசடமபொய்யெனல், எதிரிரிநிறைப்பொருள்கோள். உதாரணம்; களிநுங்கந்நுமபோல, நளிகடற்கூம்புகலனுந்தோன்றும், தோன்றனமறந்தோராதுறைகெழுநாட்டே. இதுபொய்ச்சொற்களும் பொயா பயனிலைகளுமாநின்றவெதிரிரிநிறை. அறிவு முதற்காரணங்கருதாதுசத தெனவறியச் சகஞ் சத்தாககாணும். சுயம்புயாதெனவறியப்புகச் சுகமசத் தாககாணும். காரணங்கருதாமைமூடம், கருதுதலதெளிவு. இம்மூடத்தா லன்றே சகஞ்சுகமெனக்காண்டல். மூடங்காரணமாகவெழலசகமாருமா, ஆகாதே, துக்கமே சுகமாகக்காண்டலெனவுணர்க. சுகமெனின், மூடமன றிககாட்டவேண்டும். இன்றேல், துக்கமாம். சுகத்தைச்சத்தாவறிதலுஞ் சுகமாச்சுகித்தலு மறியைவன்றியினமையானும்; பிராதிபாலிகசத்தைய ன்றிச்சுகத்தும், அறியைவன்றிப்பிராதிபாலிகசத்தும், இன்றதலாலறிவேச தது, செகமசத்த. மூடமன்றிச் செகததுணமையும், அறியைவன்றிமூடமு மின்றதலால், அறிவேசித்தது, செகமமூடம். செகநதனதுபிரிதிபலனமெனக் காணுமையா லெழுஞ்சுகமாதலி னிச்சுகமறியாமையின்பாலது. அறிவேய

றியாமையாதலின, அறிவே சுகம், செகம் துககம். எனப்படுவதினனும் ; அறியாமையன்றிச் சுகமாதிரமுனறுமினமையானும் ; இம்முனறுமமாபாகா ரியமெனப்படலா லறியாமையே மாயையெனப்படுமாநலினனும், அறிவே பிரமமெனவும், அறியாமையேமாயையெனவும், அறிவகஞ்சசசிதானந் தமெனவும், அறியாமைக்கநிராதசடதுக்கமெனவும், அறிவையன்றியறியா மையினமையின சசசிதானந்தமேயநிராதசடதுக்கமெனவுங் கொள்ககிட ந்ததெனவறிக. அறிவானையறியாதது புண்ணியசனமம், ஆதலின் பங்கமா ரும்ருளுநத்தைக கருமங்கனபகைசெயாதுறவாக்குமெனவும், சசசிதான ந்தவிலக்கனமினையவெனக்கண் டொருமயாககியதெளிவே தெளியாமை யைக்கெடுக்குமாதலின, துங்களுநமேகருமவருளுநததைச சுகின்றுநெ ருப்பாமேயெனவுங் கூறியதை மறுப்பதற் கெக்காலததுமெனவலியுளது. இனறாதலா லிவவுவமேயம்பொருநதுமெனவறிக. விசாரளுநததாலெயது வது விருத்திருநாமாதலி னிதனைநெருப்பெனறதெனக்கொள்க.

(௧ - து.) ஞானத்துக்கருளுநமபேதமாதலின விசாரளுநததாலன றிக கருமத்தாலருளுநநசியாதென்பது. இதுபெறுமெனமாட்டலால் மா ட்டெறிந்தொழுகலென்னுமுததி. அருளுநததைக்கெடுத்ததற்பாலது கரும மன்று விசாரளுநமெனறலின், இன்னதலலதிதுவெனமொழிதலென்னுமு த்தி. சசசிதானநதமறியார, சகசீவபரமனுகிரித்தியமெனபா. அறிந்தாராக்க யலேது. ஒன்றுமற்றொன்றாதேந்நலையேழாமவேற்றமுமையாககல, வேற முமைமயக்கம். இங்ஙனமருவிவழங்கலால் மருஉ. (௭௦)

எக - கவி. அ - கை.

[அறிவறியாமை நினைப்புமறப்பெனக்காட்டத் தன்மறதியைக
செயிப்பதுதன்னினைவினாலெறி யயலாலெனறென
விககவியிறகுகுகின்றா.]

மனைக்குள் வைத்தபண டங்களை மறந்தவன் வருடநூ றமு தாலு, நினைத்து ணாநதபின கிட்டுமப படியிறத நிருமல வான மா வு, மனர்த்த மாநதன் மறதியைக கெடுக்குந்தன் னறிவினற் காணு மற, கனத்த கனமங்க ணாறுகஞ் செயயினுங் காணுமோ காணு தே.

(இ - ள.) மனைக்குளவைத்தபணடங்களை மறந்தவனவருடநூறமுதாலு நினைத்துணாநதபினகிடும், எ-து. ஒருவனோவீட்டினுளவைத்த பொருள களைமறந்துவிட்டான ; அவ்ஙனமறந்தவன் காணோமேயென்று வருடநூறமு தாலுங்காணுமா, இவனுக்கேநினைப்புவந் தினனவிடத்திலைவத்தோமல்லவா இவன்றுணாநதபினனானறோவவைகிடும், அல்லாமறகிடும்மா கிட்டாவே ; அப்படி யிந்த நிருமலவான்மாவு மனாததமானதன்மறதியைக்கெடுக்குந தன்னறிவினற்காணுமல, எ-து. அவ்ஙனமிந்தநினமலருப்பமான வானமபுருட

னும அநாத்நரூபமான தன்மறதியைக்கெடுப்பது தன்னினைவையாதலால், அதனையும்றியாதுஅதனாலதனைபுகாணாமல். —கனத்தகனமங்கணாறுகளு செய்யினுகாணுமோகாணுதே, எ - து. மேலானயாகாதிகுருத்தியங்களை நூறுகளுசெயதாஹுத தன்னுண்மைவழுவமவிளங்குமா விளங்காதே, எ-று.

செகசீவபரஞ்சயமபெனல, விகாரத்தை. அல்லவெனில், சோதனையி லொவ்வொன்றும் விகாரமெனமுடியாது காரணகாரியரகிதமாககாட்ட லாம். கூடாதெனின,இவைமூன்றுமாததந்நபமெனன்னலாமா, அநாததந்நபமெ னன்னலாமா? அாததந்நபமெனின,ஒவ்வொன்றிற்குஞ்சயமபிஃதெனக்காட்ட வேணும். கூடாதேல, அநாததந்நபமெனப்பதற்குச சந்துமையமின்று. ஆத லின், சகமாதிமூன்று மநாததந்நபமெனத்தத்கும். இவை தன்னேமறத்தவிடத் தில் தோற்றுப்பவாதலினும, மறதிர்க்கத்தினறாதலினும், மறதியேயிவை மூன்றுமென்றால வழுவென்னை, இன்றாதலா லநாதத்தமானமறதியெனவும், ஸ்நைப்புமறப்புரகிதமானவான்மா தன்னேமறத்ததுபோலவுந தன்னேநினைத் துக்கொண்டதுபோலவுநதோற்றலின், தன்மறதியெனவும், தன்னறிவென வும், அவஸ்தாவயப்பபடாம லவற்றைச சாட்சிபாரின்றுணராததல, ஆனமா. அவஸ்தைக்கடோற்றுமறத்ததவுபாதிவயப்பட மூன்பதுன்பநுகாதலாகக்காண டல, சீவன. ஆதலினின்மலவானமாவெனவும், தன்னேத்தானெட்டுங்கால ததுத தானசேயமைத்தாயினு மயலையுணராதத தானணித்தாரிற்றலி னகத் துசகூட்டாலிந்தவானமாவெனவும், தன்னேமறத்ததுதனனாலன்றியயலாலன று, இங்ஙனமிருக்கத் தன்னையறிவதுநதனனாலன்றியயலாலாகுமா? ஆகு மெனின, தன்னேமறத்ததுமயலாலென்பம் திரோபவசத்தியால்மறப்பும், அனுகிரகசத்தியாலவிழியுமெனின, இவ்விருவகைசத்தியுமாபாலது? ம யேஸவரன், சதாசிவனபாலதெனின, ஆனமாவுக்கென்னசுத்தரம். ஈன னெனின், இங்ஙனமாட்டுவிப்பானேன? வினைக்கிடாயெனின், திரிபதார்த தமுமநாதியாயிருக்க வுயிர்க்குவினைவருவானேன? சபாவமெனின, இடை யிலிவாகளமுயற்சியானீங்குமா, கூடுமா? இதுவுஞ்சபாவமெனின, நாஸ திகனிலுமிஃதென்கிறப்ப, இன்றாதலாலிதுமறுக்கற்பாறறு. தன்னேத்தான் விசாரித்ததுழியன்றித் தன்னேத்தானகாணக்கூடாதென்பா, ஆனமாவும் தன் மறதியைக்கெடுத்ததுத் தன்னறிவினாகாணாமல் கனத்தகனமங்கணாறுகளு செய்யினுகாணுமோ காணுதேயெனவுகூறினா ஆனமாகனமப்புரிதற பாலது பலனுப்புரிதறபாலதோவெனின, இம்மையிலொருவன்நீங்கேபுரி யில் துன்பத்தையும், அவ்நேயதைவிடிலன்பத்தையு மனுபவிப்பதுபிரத்தி யடசமனரே, இவ்வினைகடகுப்பயனறா மறொருவன்வேணும்மோ, அவ் வவ்வினையே யவ்வவற்றின பலனாகின்றதியலபாயிருக்க, இங்ஙனங்கேடப துவினாவன்று, வினாவழு. இம்மையிலேனுமறுமையிலேனு மவனவன்வினையே யத்தறஞரியப்பயனைத்தநதேவிம. இதுபற்றித் “ தானறமுன்செய்தவினை தாமேயனுபுவிப்பொன்றாசானரோ” தீவினைவிடலதனபயனும், நல்வினை

விடிவதன்பயனும், இவ்விரண்டுமொருங்கேவிடிவதன்பயனுநதானேயகலும், இதற்கொருவனெற்றிற்கு. இங்கேயொருவனவேண்டியதாகக்கூறியது, அவனைவேண்டிப் பூசித்தற்கெனக். ஏனெனில், பயபததிவரவேண்டிவது பற்றியாதலினனும், இன்பமுநதுன்பமுமவனதருவதாக ஐதீகமிருத்தலினனும், அவனன்றியோரணுவமுசையாதெனும்பழைய வாபதமொழியிருப்பதினனும், அவனதரிலாதடுப்பவரென்றிருத்தலினனும்மென்க. அங்நனமெவாவேண்டினு மவரவாவினைக்களவாகவனறித்தனனிடப்படிதரான், தரின, பாரபட்சன். இதுநிற்க. தன்னேத்தவிரவெங்கேயனைய மின்னோ வதுபரஞானம். ஈசனேனுமுனதே லஃதபரஞானம் பரஞானத்திலேற்போனிரிவோனென்கே. தன்னேமறந்ததுந்தனனாலே, தன்னையறிவதுநதனனாலே, யாதலின தனமறதியைத்தவிரகவென்பதாயிற்று.

(க - து.) பரகனென்ககயலாகத்தோற்றுஞ் சகமாதிமூன்றுமனாததருபமாகலா லவைதனமறதியெனத்துணிகவென்பது தனமறதியேதனக்கயலெனத்தினனம். தனக்கயலதோன்றுமனவாதானவிளங்காது. தன்னையனலில தானவிளங்குமென்க. (எக)

எஉ - கவி. ஆ - கை.

[சுகந்தருவதுஞானமெனவும், கன்மமெனவும் வேதநகூறுகின்றதே யிதிலயாதுதுணிவு, கூறுவதெற்றிற்கென மாணுக்கனலினவலை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

நன்மை யாங்குருவேசுகந்தருவது ஞானமே யெனும்வேதந், தன்ம பாவமிச்சிரங்குளாற நேவர்க டருவிடங்குகண்மார்தர், சென்ம மாகுவ சாதியா சாரமே செயதவரு சுகமென்று, கன்ம காண்டத்தில் விதிப்பதென் விதித்துள காரண முரையீரோ.

(இ - ள்.) நனமையாகுருவேசுகந்தருவது ஞானமேயெனும்வேதம், எ-து. நனமையேவடிவாயுள்ளசற்குருவே! ஞானகாண்டத்தில், சுகத்தைத்தருவதுஞானமேயெனறுவிதித்தவேதமானது—தனம்பாவமிச்சிரங்குளாற நேவர்கடருவிலங்குகண் மார்தாசெனமமாகுவ, எ - து. புண்ணியகன்மம், பாவகன்மம், மிசிரகன்மமெனமுனறும். இம்முனறுகன்மங்களில்; புண்ணியகன்மத்தாலமேலாயதேவசெனமமும், பாவகன்மத்தாலகீழாயவிறுடசம்விலங்குபறவைமுதலியசெனமமும், மிசிரகன்மத்தாலநெவாயமனிதசெனமமுமாம்— (இவற்றிற்கேதுவாய) சாதியாசாரமேசெயதவஞ்சுகமென்று கனமகாண்டத்திலவிதிப்பதென விதித்துளகாரணமுரையீரோ, எ - து. வருணசிரமத்துக்குரிய விதிவிலக்கிகலாதொழுகுமொழுகக்கமே செய்கின்றதவமாம். இங்நனமாயதவமே சுகத்தைத்தருமென்று கனமகாண்டத்தில் விதித்ததெற்றிற்கு, அங்நனமவிதித்ததற்குக் காரணம்யாது தெரிகின்றிலனினைத்தேவரீர்தெரித்தருளவேண்டும், எ - து,

(க-து.) வேதமானது ஞானகாண்டத்தில் ஞானமேசுகந்தரதபாலதென்கூறிக, சமைகாண்டத்தில் வருணசிரமவொழுகமேசுகந்தருமெனக கூறுவானென மாணக்கனவினுவின்னெனபது. ஞானமேயெனத்தினால் செய்தவமேயென்றும். ஆசாரத்தையனறித் தவமவேற்றெனறகு, ஆசாரமேசெய்தவமென்றா. சாதிகூறியதுபற்றி யாசிரமமவருவித்தாம். புண்ணியகனமமுதலியமுனறினாலாய பிறவிபேதங்களைப்பற்றி விரிவாகமுன்னகோகூறியிருக்கின்றன மதனாகாணலாம். (எஉ)

எஉ - கவி. ஆ - கை.

[கருமஞ்சுகந்தருமெனத்தோரவசரமபற்றியன்றி ஞானம் போலவதன்றெனக்குறிப்பிக்க விககவியி லறமபுரியுமாறுகூறுகின்றது.]

தினமு மண்ணுகர் பிள்ளைநோயக கிரங்கியே தீம்பண்டமெதிரகாடடிக, கனம ருந்துக ளொளித்துவைத தழைக்கின்ற கருணையார் தாயபோல, மனையறங்களுசெய மகங்களுசெய நன்றென்று மலர்ந்தவா சகஞ்சொலலு, நினைவு வேறுகாண் சுவர்க்ககா மிகளந்த நிரணயந தெரியாரோ.

(இ-ன.) தினமுமண்ணுகாபிள்ளைநோயககிரங்கியே தீம்பண்டமெதிரகாடடி, எ - து. தினந்தோறுமண்ணைக்கரநதுகின்ற குழந்தைக்குநோய் மிக வதனைக்கண்டிருக்கமுற்று மதுரமானவஸ்துவையோரகரத்தேந்தி யந்தக்குழந்தைக்கெதிரகாடடி — கனமருந்துக ளொளித்துவைத்தழைக்கின்ற கருணையார்தாயபோல, எ-து. மேலானவவிஷதங்களை மறறோகரத்தேந்தித் தனபின்னையொளித்துவைத்துக்கொண்டக்குழந்தையையழைக்கின்ற விரகமுள்ளதாயப்போல— மனையறங்களுசெயமகங்களுசெய நன்றெனமலர்ந்தவாசகஞ்சொலலும், எ - து. இல்லறங்களைசெய, யாகாதி கிருத்தியங்களைசெய, ஏனெனில், இனியடையுமபிறவிக்கிறனென்று வேதமானினியமொழிகளாற்றெரிவிக்கும்— நினைவுவேறுகாண் சுவாககாமிகளந்தநிரணயந்தெரியாரோ, எ-து. தெரிவிக்கிலும், கருத்திஃதன்றுவேறுதான், அக்கருத்தைச் சுவாக்காதிபோகத்துக்கே யங்காநதுதிரியுங்காமி கள சற்றுமுணரார், எ-து.

மண்தினனுதலகுழந்தைப்பருவம், ஏனையபருவமன்று. விடயதுகாத லஞ்ஞானப்பருவம், ஏனையபருவமன்று. மண்தினனலாலாயநோய சாமாலை முதலியன, விடயதுகாதலாலாயநோய பிறவிமுதலியன. தீம்பண்டமெதிரகாட்டலபோல பதவிப்பேறுகையெதிர்காட்டல. காமாலைதீர்க்கத்தகுமருந்துபோலவது பிறவிதீர்க்கத்தகுமருந்து. தாயானவந்தீம்பண்டங்காட்டல சொல மருந்தொளித்துவைத்தல, கருத்து. அதுபோல. வேதமாதாவும், சுவாககாதிபயனகாட்டல சொல, அனைத்தையுமொருங்கேவிடவேண்டுமெனல கருத்து.

(க - து.) எல்லாவெண்ணங்களைப் மொருங்கேமறந்துவிடலே, பிறங் கோய்க்குத்தக்கமருந்து. அவனொளித்துவைத்தநீதமருந்து, இவனொளித்துவைத்தநீதமருந்து. அந்நீதமருந்தைக்காட்டினாலுமுநீதவராத், இந்நீதமருந்தைக்காட்டினாலும்கருவியாவராத்.

ஆதலாலொளித்துவைத்தெனவும், இவளழைத்தலபோல வேதமாதாவழைத்தலை யினிவருங்குகளாலுங்காணலாம். அவளுக்குக்கருணைதன்முநீததைமேல, இவளுக்குக்கருணைமக்களுயிரமேல. முநீததைக்குத்தாயவன். மக்களுயிரக்குத்தாயவன். அவளசொல்லையுங்கருந்தையுங் குநீததையறியாவாறுபோல, இவளசொல்லையுங் கருந்தையு மக்களுயிரறியாது. ஆதலால், நீனைவுவேறுகாணசுவாகக்காமிக் எந்தநீர்நயந்தெரியாரோயெனவுங்குறினார்.

(க-து) வேதம், கருமமேசுகந்தருவதெனக் கூறினதாதக்கொள்ளின, சொல்லுங்கருத்துமொத்தனறே கூறவேண்டும், அவ்வளவுகாணாமேயென்பது. இதுபூவபட்சமாகத்தருவதாதலின சித்தநீதமன்று அந்நீதநீரையநதெரியாரேயென்பதினால், கருமமேசுகமென்புரிவரென்பதாயிற்று. தேகபோகத்துக்கியைந்தகருமமேமுககியமன்றி விசாரஞானமங்ஙனமன்றென மறுத்தல்தானேகெடவுபமானவகூறியதெனக். (எங்)

எசு - கவி. அ - கை.

[போகநுகாதற்கனறே மனையறங்களுசெய மங்களுசெய யெனந்து, இஃதுயிரகடகியலபாயிறே யிதனைவிதிப்பானென்ற சங்கைக்குத்தரமிக்கவியில் வேதம் மூடமனறெனக்கூறுகின்றார்.]

போக மாருயிர கண்டதை யுண்பதும் புணாவது மியலபேகா, னாக மங்களுஞ் சுபாவத்தை விதிக்குமோ வதனை தெரியாதோ, காக மேகறுத திடுநெருப பேசுகி கசந்திடு வேம்பேரீ, வேக வாயுவே யசையென வொருவரும் விதித்திடல் வேண்டா வே.

(இ - ள்.) போகமாருயிரகண்டதையுண்பதும் புணாவதுமியலபேகா னாகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ, எ - து. உயிரகந்தமக்குப்போகமாகக் கண்டதையெல்லாமுண்பதும், போகிப்பதுமியல்பாயிருக்க, இரதச்சுபாவத்தை வேதாகமங்களுமவிலக்கா திதனைவிதிக்குமா, இஃதென்னே கொலோவெனின:— அதனைத்தெரியாதோ காகமேகறுத்திடுநெருபபேசுகி கசந்திடு வேம்பேரீவேகவாயுவேயசையென வொருவரும்விதித்திடலவேண்டாவே, எ - து. வேதாகமங்களுக் கவளவுகூறித்துணராததெரியாதா, அதனைமூடமா, காகமேரீகறுத்திடுகவெனவும், வேம்பேரீகசந்திடுகவெனவும், வேகவாயுள்ளகாற்றேரீயசைகவெனவுமொருவாகட்டையிடலவேண்டாமோவொருவரும்வேண்டிவதின்றே யதுசுபாவமாயிறே, எ - து.

உயிரகளிடைத்தினபடி கண்டுசெல்லுநதோறு மப்போதப்போதவவவ
 றுனேரிடு மிடுக்கணகளைக்காட்டலவேண்டும், அங்ஙனங்காட்டாவிடில தோ
 டந்தானறாது, தோனறாவிடில, இடுக்கணியலபென வப்போகககளிலேயே
 யு னறழியும். அங்ஙனமுமுனறழியக்காணலனறா, ஆதலின, பையவவ்வயிரி
 னிடடபபடிசென்று, ஆங்காங்குள்ளகுறறங்களைக்காட்டி மீடகவேண்டும்.
 இங்ஙனமாயதநதிரததைவிட்டு, நீதிரும்பெனறாலதிரும்புமா, அதுபலவத்கா
 ரமனறோ, அதுமுறறுநிறகுமா, நீலலாதே, இதுவிவேகமா, அலலவே. இது
 பறநி பனறேவேதமும், மனையறங்களுசெயமகங்களுசெயநனறென்று மல
 ரந்தவாசகஞ்சொல்லும் இதனையறியாதிங்ஙனம்வினாவமுறையன்று. மு
 றைவமுனென்பாரா, அததனைதெரியாதோவென்றா. காகமாதிகளசுபாவத்
 தை யொருவருமவிதித்திடலவேண்டாவேயெனறது, சுபாவத்தைவேதமவி
 திகுமுராவெனக்காட்ட. அததனைதெரியாதோவெனறது, இதனைமறுக்க.
 விதிதத்து, உயிரகளவழிசெனறவைகளைத் தம்வழிமீடக. இவவுளவறியா
 தார் விடயமோகிசுள. இவாகளநானவேதத்தின்கருததறியாது வேதத்தின
 சொல்வழிசெனறறம்புரிவோர். வேதமானது சுபாவத்தைவிலக்குவான
 வேண்டியே விதித்ததென்க.

(உ - து.) வேதத்தின்கருததறியாதுமறுத்தல பிழையெனபது. (எசு)

எடு - கவி. அ - கை.

[பட்டிமாடுபோறகட்டுக்கடங்காகை கட்டுக்கடங்கக்கன்மம்

புரியவிதித்ததேயனறி வேறுக்கனறெனவிசு

கவியிறகுகின்றா]

களளு மூனுரீ விருமபினுள மகங்களுசெய் காமத்தின் மன
 தானற, கொளளும பெண்டொடு கலவிசெய யெனிலிவன குறை
 யெலாந் தொடானென்றே, தளளும வேதத்தின் சமமதஞ் சக
 லமுந தவிர்வதே கருத்தா கும, விள்ளு மிவ்விதி யென்னென்றிற்
 புருவ நியமமாம விதியன்றே.

(இ - ள.) களனுமூனுரீவிருமபினுளமகங்களுசெய் காமத்தினமனதா
 னுறகொளளுமபெண்டொடுகலவிசெயயெனில, எ-து. களளருநதவும், மா
 மிசந்தினனவும் ரீயாசைகொள்ளில, யாகாதிகுருத்தியங்களைசெய்யதிடுக,
 புணாநதனுபவித்தலாகியகாமத்தில மனதெழுமானுல ரீமணம்புரிநதுகொ
 ண்டுமனைவியோடுகூட்டபுணாநதிடுகவென்றுசொன்னுல:—இவனகுறையெ
 லாநதொடானென்றே தளளுமவேதத்தினசம்மதஞ் சகலமுநதவிர்வதேகரு
 ததாகும், எ-து. இவனமறறவைகளையெல்லாநதொடவேமாட்டானென றெ
 ணணங்கொண்டதனறோ, இதுபறறித்தொடானென்றேயவற்றைததள்ளிவி
 டும். ஆயினிதுதானோவேதத்தினசம்மதமெனில, உயிர்கள்சமஸ்தபற்றுக்க
 ளையு மொருங்குவிட்டுவிடறகேதனதெண்ணமாம :—விள்ளுமிவ்விதியென்

னெனில பூருவநியமமாம்விதியனறே, எ-து. இங்ஙனஞ்செய்யெனக்கூறிய விவவிதியாதுககெனக்கேடபையாயின, பூரவபடசமாகத்தஞ்ரததேயனறி நீச்சயமானவிதியன்று, எ - து.

நீச்சயமானவிதி, சித்தாந்தம். எனவே, பூரவபடசம், சித்தாந்தபடச மெனவிரண்டாம். பூரவபடசம், களைதற்பாலது. சித்தாந்தபடசம், நீலைத் தற்பாலது. இவவிதிநிலைத்தற்பாலதன்மென்பார, பூருவமெனறா. விரும்பின லமகங்குளசெய, காமத்தினமனதானுலகலவிசெய்யெனவே, விரும்பாமற போனாலசெய்யவேண்டாம், மனதிலலாமறபோனாலசெய்யவேண்டாமென றுயிறு. ஆகவே, இதுகனமிகஞ்செய்தித்தென்பதுபெற்றும். பெறவே, பூரவபடசமெனக்கண்டாம்.

(க - து) விதிக்கடங்காதார்க்கு விதித்ததநதிரமிஃதென்பது. இங்ஙன மாயத்திரங்களைக் கனமகாண்டத்திலநிக. குறையெலாந்தொடுத்தலாவது; கடைகடோறுஞ்சென்று போதைமிகுதியாலவமானபட்டலும், நல்லோரா லிகழ்பபட்டலும், பிறாமனைநயத்தலும், அவமானமெயத்தலும், நமிகமகலா மையுமாம். சகலமுந்தவாவதேகருத்தாவதெற்றிற்சு, ஆனமாக்களெப்பற றுமகனறிருக்கிற பிறவியகன்றிருக்குமென்பதுபற்றியென்க. ஆன்மாவறி வாதலிலறிவாமாததிரநிறக ஞானகாண்டத்திறப்பிரதிவாதிக்கினறதே. இத றை, கனமகாண்டத்தில பற்றுக்கனகற்றகுத்தநதிரமும, ஞானகாண்டத்தி லறிவாவின்னகற்றகுத் தந்திரமுங்கூறுமெனக்கண்டாம். இதுகாருணியத்தை விளசுகுகின்றது. (எரு)

எசு - கவி. ஆ - கை.

[மெல்லமெல்லப்பற்றுக்களசற்றகுத் தநதிரங்களைவேதற கூறுதலையறிந்து கருமம்புரிதலையொழிந்ததிக வென விக்கவியற்கூறுகின்றா.]

மதுவி றைச்சிக ஞுண்ணென்ற சுருதிபின மணந்துபா னொ னல்பா ராய, மிதுன விசசையும் புத்திரோற பத்தியால் விரும பென்ற விதிபா ரா, யிதையும் விட்டொழி யதிரயிட மிகவன்னி க் கிகழ்ச்சியற் றதும்பா ரா, யதைய நிந்துகன் மங்களா சைக னொழிந் தானந்த மடைவா யே.

(இ - ள்.) மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின மணந்துபாறொ லபாராய், எ-து. மதுமாமிசங்களைப்புகியென்றவேதமானது பின்னாமோதது பார்புகியாதேயென்பதைப்பா :—மிதுனவிசசையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும்பென்றவிதிபாராய, எ - து. புணர்ச்சியாசையும் புத்திரோற்பத்திவே ன்மொத்தலா லதுபற்றிவிருப்பங்கொள்ளென்று கூறுமவிதியினைப்பாராய:— இத்தையும்விட்டொழியதிரயிடமிகவன்னி க்கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், எ-து.

மதுவிறைச்சியோடு புணாச்சியையும் ஒருங்கேவிட்டொழிந்தச்சம்நியாசிக்கும, நயிவழிகபிரமசாரிக்கும யாதோபழிப்புமற்றதென்பதும்பாராய் :— அதையறிந்துகனமங்களாசைக ளொழிந்தானந்தமடைவாயே, எ - து. இங்ஙனங்கூறுமவ்வேதத்தின் கருத்தையறிந்து புண்ணியகன்மங்களிலவைத்தவாசைகளினினுநீங்கிப் பிரமானந்தத்தைஞானத்தினுலடைதி, எ-று.

முதலி லுணக புணாக வெனறவேதம் கடையில் முகாக, புத்திரோற்பத்தியாலவிரும்புகவெனறது; பற்றறுத்தற்கென்க. முதலில்கூறியதுயிர்வயப்படறமும், கடையில்கூறிய துயிரகேவலமாதற்குமெனவறிக. புத்திரோற்பத்தியாலமிதுனிச்சையும விரும்புகவெனறது; புத்திரள்குழம்பககாக குமயோகசியமவரில் புணாச்சிவிருப்பமவிட்டுத் தவதுக்குவனதுக கேக வேணடுமெனறபொருளபடர்நறது. இகழ்ச்சியற்றதென்பதுமெனனாதிசியற்றதுமெனககூறலின், என்பதெனலசொல்லெச்சம். கனமங்களாசைக ளொழிந் தானந்தமடைவாயேயென்பதினால், கனமஞ்சுகந்தருமெனல பூரவபட்சமெனவும், ஞானஞ் சுகந்தருமெனல சித்தாந்தமெனவுங்கொள்க.

(க-து.) இவ்விரண்டில் ஞானமேசுகமெனத்துணிர்தாமெனபது. இதுவொருதலைதுணிதலென்னுமதம். இதுகாறுங்குமமேசுகமெனக்கொண்டுகேமறுத்தலி னிதுபிராதமமதமேற்கொண்டு களைதலென்னுமதம். கருமமேசுகமெனபாரிக்கருத்தறியாதாரா. அறியி னககணமேவிரிவா. (எசு)

எஎ - கவி. அ - கை.

[சுக மிருவகையுள கருமசுக மோரவசரமபற்றிக கூறியதாக வேறறனன, இதுறிக. முனனா, எஃ. கவியில பககமாகுமஞ்ஞானத்தைப்பகசெயா துறவாக்குமென்பதைப்பற்றி யையஞ்சிறிதுள ததனையகற்றலவேணடுமெனவினுவலை யிக்கவியற்கூறுகினரா.]

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூ டிம் பலவு மானவஞ் ஞானமு ஞானமும் பகையெனப துளதா னனிலவி லேமறுப போலவஞ் ஞானமு நிமலஞா னத்தோ டே குலவி நின்றநதச் சிருட்டிகள செய்யவும் கூடுமோ குருமூர்த்தி.

(இ - ள்.) உலகமானவஞ்ஞானமும் கருமமுமுறவெனறவழி கூடும், எ-து. சகத்துருவமாநினுள்ள வறியாமையும், யாகாதிகிருத்தியமு முறவாகுமென்று தேவரீரகூறியவழியேற்றபாலதே :—பலவுமானவஞ்ஞானமும் ஞானமும்பகையெனபதுளதானால், எ-து. சகத்துருவமாகவன்றியுமின்னுமபறபல வினோதரூபமாகவுமிருந்துள்ள வறியாமையும், அறிவும் பகையெனபதுணமையானால் :— நிலவிலேமறுபபோல வஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோடேகுலவிரின்றநதச் சிருட்டிகளசெய்யவும் கூடுமோகுருமூர்த்தி,

எ-து. குருமாததியே! நிலவிறகளங்கமுறவாயிருப்பதுபோல, அறியாமையுமீ நினமலமானவறிவோடுகூடியுறவாரின்று, இந்தச்சிருஷ்டியாதிகளைச் செய்யத்தானகூடுமோ கூடாதே, எ-று.

உலகமானவளுஞானம் பலவுமானவளுஞானமெனப்பன், அருஞானத்தைமுதற்காரணமாக வலகமுமின்னுமபிறவுமபெருநிறமலின் காரியத்தைக்காரணமாக வுபசரிக்கப்பெற்றனினன. நிறகவே, அபேதகாரணகாரியமெனப்பெற்றம். பெறவே, அறியாமையே சகமாதிமுனமுமென்றாயிற்று. இத்தணிப்புறறியே காரியத்தைமுன்னருங்காரணத்தைப்பின்னருங்குறியதென்க. அறியாமையேசெகமாதிமுனமுனலை ஞாயமாதியாலுணர்கதுதம். இவ்வனுமுனாததவலியிலலா, பாதுகூர்னுநதுவிசமாகமுடியும். முடியின், பிறவிநாசமின்றம். பயனெனனே, இதுநிறக களங்ககதுசுருநிலவிடமாதலபோல, அறியாமைக்கறிவிடமாயிற்று ஆகவே, அறிவு புரணமும, அறியாமையேகதேசமுமென்குறிக்கின்றது. மீமலமின்றாதல்நருஞானமென்றா. மீமலஞானமெனந்து, பொருளைப்பொருளாகவுணருமவசரத்தை. சக்கரவாததிக்குறவாரின் தவனிலத்தையாளககூடும், பகையாரின்றாளககூடமா? அதுபோல, ஞானததுக்குறவாரின் தநின்கண்ணஞாநரு சிருட்டியாதிகளசெய்யக்கூடும், பகையாரின்றுசெய்யக்கூடும்வென்பான, அருஞானமுஞானமுமபகையெனதுளதானுலநிலவிஸேமறுப்போலவருஞானமு மீமலஞானத்தோடேருலவிநின் நிறதச்சிருஷ்டிகளசெய்யவுங்கூடுமோவென்றன.

(க-து) ஞானததுக்குப்பகையாக வதினின்றருஞானஞ்சிருஷ்டியாதிகள செய்வதெவ்வெனப்பது பரவுமெனத்தனல, செகமோடேனையவிரண்டமவருவித்தாம். உளனதெனப்பது உளதெனலிடைக்குற செயயவுமெனப்பிலுமமை யிழிவுசிறப்பு. கூடுமோவெனத்திலாகாரம், எதிர்மறை பலவெனல, உயினாயுமபரத்தையும். எனவே, “ஒளதலவெனலதமிழ்கடைவடனவிரண்டலவெனலவெனரிசினோ” எனப்பிறுறகானக. பலவுமெனப்பிறந்ததுதழீஇய வெசசவுமமை. (எஎ)

எஅ - கவி. அ - கை.

[பொதுப்படஞானமென்றோனு மதுசொருபஞானம் விருத்தி ஞானமெனவிரண்டாம் அருஞானததுக்குச் சொருபஞானமுறவும, விருத்திஞானமபகையுமென விககவியற்குறுகின்றா.]

சொருப ஞானமும விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமதிரண டாரு, சொருப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமாத தோனறுமவே நிலைமைநதா, சொருப ஞானமஞ் ஞானசத்துருவன்று கழுத்தியிற் கண்டாயே, சொருப ஞானத்தினமருவுமஞ் ஞானத்தைச சுமமவிருத்தியின்ஞானம்.

(இ-ன) சொருபஞானமும் விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமதிரணமாம், எ-து. சோதிஞானமானது, சொருபஞானமெனவும் விருத்திஞான

னமெனவுமிரண்டாரிற்கும் :—சொருபஞானமே விருத்தியினஞானமாத்
தோனறுமவேறிலைமைநதா, எ-து ஞானபுத்திரா ! சொருபஞானமேவிருத்
திஞானமாத தோனறுவதேயனறி யஃதோர்பொருளாகத் தனித்தென்கணு
மில்லை —சொருபஞானமஞஞானசததுருவனறு சுழுத்தியிற கண்டாயே,
எ-து. சொருபஞானமானதஞஞானசததுருவேயனறு, இத்தனைத்தினசுழுத்
திபிறகாணகினறையே — சொருபஞானத்தினமருவமஞஞானத்தைச்சுடும்
விருத்தியினஞானம், எ-து. சொருபஞானத்திலுறவாமருவிரினறுள்ள வஞ
ஞானத்தை விருத்திஞானமானதெரித்துவிடும், எ-து.

எனறெனலையீரிடத்துமொடிக. சுழுத்தியிறசெக்கதோற்றவிலையே
னறங்கேயறிய விடாதெவவுபிரா கேவலத்தினகண்ணு மறிவிருத்தலி னது
சொருபஞானமெனவும், தனித்துந் தனனைத்தானகாணவொட்டாத தறி
யாமையாதலி னதனையஞஞானமெனவும், அறிவுமறியாமையுமபேதமாயா
ங்குறவாரிறறலின சொருபஞானமஞஞானசததுருவனறு சுழுத்தியிறகண்
டாயேயெனவும், சமாதியிலுதிகஞுஞானம் விருத்திஞானமெனவும், ஞான
வான்கள சிந்தையாவினங்குவது சோதிஞானமெனவுங் கொள்க. சொருப
ஞானமஞஞானசத்துருவெனறெனப்பாடமோதில மறுவடியும், மறுபாட்டு
முரணுதலுக்கென்செய்தும். வலிந்துகோடலிற் பிறாபழிப்புக்கிடமாம்,
இதனைவிட்தன்னகு. சுழுத்தியில முடவயமாகாது தானறிவாகவிருந் தம்
முடத்தை யெதிரிட்டபிதலைப்பறநிச சததுருவெனறதெனின், சுழுத்தியி
லஞஞானக்கே டெயதியதுண்டா? முததிபெற்றருண்டா, விசாரமெற்றிற்
கெனவரும் இங்ஙனமாய வினவுக்கெல்லாமெனசெய்தும். உரைக்குப்பாட்
டனறு, பாட்டுக்குறையாதலிற பாட்டுசெலவுழிச்செல்லலவேணடும்.

(க-து.) விருத்திஞானமும், அஞ்ஞானமுமுறவன்றென்பது. எனவே,
சொருபஞானமுமஞ்ஞானமுஞ் சததுருவன்றென்பதாயிற்று. விருத்திஞா
னத்தோடனறிச சொருபஞானத்தோய்றவாமளவுஞ் சிருட்டியாதி நடக்கு
மெனக்குறிப்பித்ததாம் சோதிஞானத்தையனறிச்சொருபஞானமும் சொ
ருபஞானத்தையனறிவிருத்திஞானமு மினறெனக்கூறவந்தது, அஞ்ஞானஞ்
சிருட்டியாதிகளசெய்தற குத்தரங்கூறவேண்டியென்க. விருத்திஞான
மெழி லஞ்ஞானமிருநதாலன்றோ சேடடையுண்டாம், இன்றாதலா விதுவே
யஞ்ஞானநாசத்துக் கெல்லையென்க. அவனையிவனென்றறப்போலச சொ
ருபஞானமே விருத்தியினஞானமென்றிருத்தலின், ஏகாரந்தேற்றம். (எஅ)

எக - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானஞ்சொருபஞானத்தாலெரிபடாது விருத்திஞான
ததாலெரிபடுவதை யுபமானபூவமாக விககவியிற
கூறுகின்றார்.]

துருத்தி மாயையைச் சுழுத்தியிற சுடாதது சொருபஞான
நதா னே, விருத்தி ஞானமாச் சுட்டதெப் படியெனில் வெய்யி

லா லுலகெங் கும், பரித்த சூரியன் சூரிய காரதத்திற பறறியக் கினியா கி, யெரித்த வாறுபோற சமாதியில் விருத்தியா லெரிக குமென் றறிவா யே.

(இ-ள்.) துருத்திமாயையசசமுத்தியிறசுடாதது சொருபஞானநா னேவிருத்திஞானமாச சுட்டதெட்படியெனில, எ-து. துருத்திபோலவதா வுள்ளமாயயாகிய வஞ்ஞானத்தைச சமுத்தியவஸதையி லெரிககாதது சொருபஞானநானே, அதுவிருத்திஞானமானின றெரித்ததெங்ஙனமோ வதனைததெரிவிக்கவேண்டுமெனில —வெயயிலாலுலகெங்கும்பரித்த சூரிய ன் சூரியகாரதத்திறபறறி யக்கினியாகியெரித்தவாறுபோல, எ-து. ஊஷ ட்ணகிரணத்தின லுலகமுழுவதுஞ்சுமந்தசூரியனுனவன சூரியகாரதக்கல லிற்பறறி யக்கினிவடிவமாரீன றனைததையுமெரித்துவிட்ட தன்மையைப போல:—சமாதியிலவிருத்தியா லெரிககுமெனறறிவாயே, எ-து. ிட்டையினகண விருத்திஞானகுகினியாயெழுந ததனுலஞ்ஞானததையெரித்துவிடு மென்றறிதி, எ-து

துருத்திபோலவது, உசவாசரிசுவாசம். அதனையுடையதுடல, அவவுட னுனெனலறியாமை, அவவறியாமையேமாயை, இநதமாயையேயஞ்ஞான ம, ஆதலின்துருத்திமாயையெனறா. துருத்தியென்பதுதூததுருத்தி. இது போன்றதுமாயையெனப்பொருளபடும், படுதலாலுவமைத்தொகை, பண புத்தொகையன்று. இது; காரறுததானென்றறபோலும். தனதாகுகினையி னு லுலகைசசமகுகினறவ னரசனென்றறபோல, வெயயிலாலுலகெங்கும் பரித்தசூரியனென்றிறுத்தலமுறை. வெயயிலாலென்பது பரித்தலென்னும வினைகொண்டுமுடிய, எரித்தலென்னுமவினைகொண்டு முடித்தறகிடமின்று. எரித்தலுக்காகுகின, பரித்தலுக்கேதுவெங்ங், இதுநிறக. சூரியன் தானே பஞ்சையெரிககாமல சூரியகாரதத்திறபட்டெழுந்த தனதமசாகுகினியா லெரிப்பன. அதுபோல, சொருபஞானமானது தானேயஞ்ஞானததையெரி க்காமல சமாதியிலதனிப்பட்டவிடத்துதித்த தனதமச விருத்திஞானத்தா லெரிககுமெனமுடிக்க. இதனுலஞ்ஞானத்திறகுறவுசொருபஞானமும்,பகை விருத்திஞானமுமேயென வறபுறுத்தியதாகப்பெற்றும்.

(க-து.) விருத்திஞானமே யஞ்ஞானநாசமென்பது. சொருபஞானம், சூரியன். பரிபாகவறிவு, சூரியகாரதம். விருத்திஞானம், அக்கினி. மாயா காரியத்தைமாயையெனறது, காரணவாகுபெயா. வெயயிலாலுலகெங்கும் பரித்தசூரியனென் றடைகொடுத்தது, வெயயிலா லெரிக்காமலென்னுறயங் தோன்றற்கெனக.

அ0 - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமு மனதொழிலாலாயது, இதுவுங்கருமமன
றே, இஃதஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமனறே? இங்ஙனமிருக்க. கரு
மம், அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்காதென்ற தெனையெனவினுவலை
யிக்கவியிறகுகினரா.]

அருளு மையனே திரிவித கரணத்தா லாகிய தொழிலெல்
லாங், கரும மல்லவோ விருத்திஞா னமுமந்தக கரணகா ரியமன்
றே, வுரிய கனமமரு ஞானத்தைக் கெடுக்குமென றேதின லா
கா தோ, பெரிய ஞானமென தற்கொரு பெயரிட்ட பெருமை
யை யுரையீ ரே.

(இ-ள.) அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல்லாங்
கருமமல்லவோ, எ-து. சகலாரதத்ததையு முணாததியருளியகாத்தனே!
மனோவாகுக்காயத்தாலாகிய கிரியைப்பனை ததுங்கருமமல்லவா :—விருத்தி
ஞானமுமந்தககரணகாரியமனறே வுரியகனமமருஞானத்தைக் கெடுக்கு
மெனறேதினலாகாதோ, எ-து. விருத்திஞானமென்பதும் மனதினகாரியம
ல்லவா, இங்ஙனங்காரியமாகற்குரிய விருத்திஞானமென்னுங்கன்மமருஞா
னத்தைக்கெடுத்தவிடுமென்று சொன்னாலாகாதோ.—பெரியஞானமென்ற
தற்கொருபெயரிட்ட பெருமையையுரையீரே, எ-து. மேலானஞானமென்ற
தற்கொருபெரிய பெயரிட்டமகிமையைத் தேவரீர் தெரிவித்தருள வேண்
டும், எ-து.

சமாதியாயினுந் திரிவிதகரணமொததுச்செயதலன்றே, செயதலதொ
ழிலன்றே, இரத்ததொழிலாலாயது விருத்திஞானமன்றே, இரத்தவிருத்தி
ஞானமும், அரத்த்கரணத்தாலாகியபயனன்றே, இரதப்பயன், அரத்த்கரண
காரியமன்றே, இதனால விருத்திஞானம் கருமமாயிற்று. இதைக்கருமா
ககி, இரத்தக்கருமத்தாற்கெடு மருஞானமென்றாலென்னவழி, இங்ஙனமிரு
க்க, இதற்குட்பெரியஞானமென்ப பெயரிடுவதெனவே.

(க - து.) விருத்திஞானமாகியகனம் மருஞானத்தைக்கெடுக்குமென்
பது. இன்னுங்கன்மமே முக்கியமென்றானைக. (அ0)

அக - கவி. அ - கை.

[விருத்திஞானமுக கனமமு மந்தககரணகாரியமெனலமெய்யே,
இதுவேசித்தாரதமாயி னிருவகைதந்திரமெற்றிற்கென
விடைதரலை யிக்கவியிறகுகினரா.]

*விருத்தி ஞானம் தக்கர ணத்தொடு விருத்தியா கிலுமைத் தா
வொருத்தி மக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற துலகெங்கும் கண்
டோ மே, கருத்த னாகிய புருடந் திரங்களாங் கருமங்க ளவை
போ ல, வருத்த ஞானமோ புருடந் திரமன்று வஸ்துதந் திர
மா மே.

(இ - ள்.) விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியா கிலுமைதா, எ-து. ஞானபுத்திரா! விருத்திஞானமான தந்தக்கரணத்தோடுகூடிச் சம்பந்தித்த புடைபெயாச்சியாயினும் - ஒருத்திமசக்ளேதங்கனிர்ப்பைக கின்ற துலகெங்குங்கண்டோமே, எ - து. ஒருஸ்திரியினபிள்ளைகளே தங்களுஞ்ஞள்ளையொருவரோடொருவா பகைத்தடித் துக்கொணமுதற்பபதை யுலகமுழுதுங்கண்டிருக்கிறோமே. - கருத்தனுகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்களவைபோல, எ-து. கருமங்கள், அகம்பாவமுடையோனுகியபுருடனதுதந்திரங்களென்பபிழை அவைபோல. - வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமென்று வஸதுதந்திரமாமே, எ-து. அகமுகநாட்டத்தங்கெருத்தத்தாலெய்திய விருத்திஞானமோவெனில், புருடதந்திரமென்றுவஸதுதந்திரமென்பபிழை, எ-து.

ஒருத்தி, காரணம். அவள்பிள்ளைகள், காரியம் அவர்களொருவரோடொருவ ரடித்துக்கொள்ளுதலு, புடைபெயாச்சி இறத்தலு, அட்புடைபெயர்ச்சியின்பயன். இதுபோல, அந்தக்கரணம், காரணம். விருத்திஞானமும், கருமமும், காரியம். இவ்விரண்டிமொன்றோடொன்றுமாறுபடல், புடைபெயாச்சி. மாளல், இப்புடைபெயாச்சியாலாயபயன். விருத்தியாகிலுமென்பதி லும்மை, இழிவுசிறப்பு. புருடனாலாயதந்திரம், புருடதந்திரம். வஸதுவா லாயதந்திரம், வஸதுதந்திரம். காததனும்புருடதந்திரமெனவே, அகாததா வாமவஸதுதந்திரமென்றாயிற்று. உபாதிபானெனல், காததத்துவம், அழிவு யானெனல், அகாததத்துவம். மனமுபாதிவடிவாநின்றியற்றல், கருமம். அறிவேவடிவாநின்றியற்றல், ஞானம். இவ்விரண்டிமமனத்தின்காரியமாயி னும், அஞ்ஞானத்தைநீறுபடுத்தும்வலி யேற்றற்பாலதியாது இதனைக்கணிப்பா தத்துவஞானியையெனறி யேனையரல்லா. ஏனையருமெனின், சொல்லாலனறியாதத்தாலல்லா. ஒருத்திமக்களென்பதனால், தானேதாயென்ற மையும். தாயென்றுகூறவேண்டுமோ, கூறல், மிகைபடக்கூறலெனனுங் குற்றமாயமையும், ஆதலின்வேண்பிவதின்று. புருடனதுதந்திரமென்றாவ தால், வேறறுமைத்தொகை. புருடனதந்திரம், புருடதந்திரமென்றாயது, சிலவிகாரமாழாயதினையென்பதினாலெனக் புருடனென்னலபோதும், கருத்தனுகியபுருடனெனந்து; ஞாயிறு, திகைகளென்னலபோதும். செஞ்ஞாயிறு, வேண்டுகுகளென்றறபோலும் அடைவேண்டாதவற்றிற்கடைகொடுத்தல மிகையாயினுஞ், சான்றோறறலினவழுவமைதியென்க.

(க-து.) தந்திரமிரண்டாகுகியதா லஞ்ஞானத்துக்கஞ்சுத்தரு விருத்தி ஞானமெனத் தானேயமையுமென்பது. தமதுபுண்ணியகனமங்கனையெல்லா மீஸ்வராற்பணஞ்செயல், புருடதந்திரமெனலமெய்யே. இதுபோல வஸது தந்திரநிலையெங்ஙனமாயதோவெனில், அல்லலிலையாமுண்டெனறகியை யுபாது, நின்றுள்ளதுயாதோவதுவஸ்து. சித்தமுமநானகிவயமாகாதவ் வஸ்துவினேரே நிற்றலைச் சமாதியென்பா. பல்காலமுநேரோநிறக்கநிற்க எங் குமாரிகைத்துள்ளசிற்சோதியானது, அங்கனமசையாதுவினதுள்ள சித்தத்

தின்கண ணிருளிலமினமினிபோலவும், சுடாபோலவும், வளர்பிறைவரிசை போலவும், சூரியோதயம்போலவும், பகலொளிபோலவும், கணக்கின்றிய சூரியாபோலவும், உபாதிரகிதப்பிரகாசம்போலவும், தனதமிசம்பிரதிபலித் தல்தந்திரமெனவறிக. இம்முறையறியாபால் கேட்டென்பயன. (அக)

அஉ - கவி. அ - கை.

[கருமத்தைத்தியானயோகமெனவும், ஞானத்தைஞானயோக மெனவுமிரண்டாக்கி யிகக்கவியிலவிடைகூறுகின்றா.]

வகுத்த கனமங்கள் செய்யவுந் தவிரவு மற்றொன்றாக் கவுங் கூடு, மிகுத்த ஞானமப படியனறு தியானமும் விவேகஞா னமு மவே தே, செகத்தி லொன்றையொன றுவிவன் பாவிகஞர் தியா னங்கற பிதயோக, முகஸ்த மாக்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவ மோகமா மயங்கா தே.

(இ-ள.) வகுத்தகனமங்கள்செய்யவுந் தவிரவுமற்றொன்றாக் கவுங்கூடும், எ - து. சான்றோராலவகுக்கப்பட்டுள்ள கருமங்களானவை, செய்யவுங் கூடும், விட்டுவிடவுங்கூடும், வேறொன்றாக் கவுங்கூடும் — மிகுத்தஞானமபபடி யனறு தியானமும்விவேகஞானமும்வேதே, எ-து, மிகச்சிறப்பித்துள்ளஞா னமானது, அவைபோலப் புருடராலவகுக்கப்பட்டதனறு (எகனமெனில) தியானமெனப் பூஉம், விவேகஞானமெனப்பூஉம், வெவ்வேறவகுக்கப்பட டுள்ளனவாம் — செகத்திலொன்றையொனறுவிவன் பாவிகஞர்தியானங்கற் பிதயோகம், எ - து. உலகத்திலிவனொன்றைமற்றொன்றாகப் பாவிகஞர்தி யானமே கற்பிதயோகமெனவும் — முகஸ்தமாக்கண்ட ஞானமேவாஸ்தவ மோகமாமயங்காதே, எ - து, பிரத்தியட்சமாக்கண்ட ஞானமேயுண்மை யான ஞானயோகமெனவும்பெயராம். இஃததுபோலத்தெளிவினமையா லொன்றைமற்றொன்றாக் கலங்காதே, எ-து

இரண்டுமொன்றெனவிபரீதபுத்தியா னீமயங்காதேயெனினுமமையும். வகுத்தகனமங்கள், மிகுத்தஞானமென்றிருத்தலின, புருடந்திரததால் வகுக்கப்பட்டுள்ள கனமங்களெனவும், வஸதுதந்திரத்தாலசிறப்புகூற்ற ஞானமெனவும்பொருள்கொள்ளினுமமையும். வகுத்த, மிகுத்தவென்றதின ஸபிறவினையாக்கினும் கன்மானுஷ்டான் மீட்டங்காரணமாக்வாதலின்வருத் தமபற்றிச் செய்யவுந்தவிரவுமற்றொன்றாக் கவுங்கூடுமெனவும், ஞானனு ஷ்டானஞ் சுகப்பெருக்கேமேலிடச்செய்தலின, இட்டமவைப்பெற்றிரு. வருத்தநத்தட்டெகனமெனப்பதுகொண்டபடியனறெனவும், சுகனம்பே டமெனக்கொளாது வேடதாரியாக்கோடலின, செகத்திலொன்றையொ னறுவிவன் பாவிகஞர்தியானமெனவும், வாஸ்தவஞானமெனினும், விவேக ஞானமெனினுமொக்கும். தேவதத்தனை யவனவேடங்காரணமாகக் குழிப்பி யென்னும், சுகநியாசியென்றுங்காணு துள்ளவாறவன்சயவடிவைக்காண்ட

ஸேமுகஸதமாக்கணடஞானமே வாஸதவமெனவுநகூறினா. தியானமும், விவேகஞானமும்வேறேயென்பபகுத்துத் தியானநகற்பிதயோகமெனவே, விவேகஞான மெதாராததயோகமெனப்பெற்றும். கனமம்; தியானமெனவும், கற்பிதயோகமெனவும் பெயாபெற்றறபோல, ஞானமும். விவேகஞானமெனவும், எதார்த்தயோகமெனவும் பெயாபெற்றறினதது.

(க - து.) இவ்வனமாயவேதுக்கனாற கனமமும், ஞானமும், வேறேயென்பது. இன்பதுன்பங்களிடைவிடாதொழிவின் லினைவசததாலெயகினும், உள்ளக்களிப்பணுவேனா தாழா துயரா தொருபடிததாரிற்கும். இவ்வனநிறமல விழிப்பினுமுறக்கத்தினுமாயின தனனுவதெநவனங் கொளனுவதெந்வனம். இதுயாதுகாரணமாக வெயதியது? ஞானங்காரணமாக. அநதஞானம்; வாஸதவமாகவும், முகஸதமாகவுமிருக்கு மபரோடசஞானமன்றிப் பரோடசஞானமன்று. இஃதெனனவலியது, மேலகீழொப்பின நெனசெய்யுமவலியது. யாதாகசெய்யுமவலியது? சமஸததமுஞுகின மாத்நிரமாகசெய்யுமவலியது. இதுகாரணமாவெயதியசுக் மெந்வனமாயதோ? விதனையுடையாரோயறியவேணமே. அயலாயினொநவனமுறிவா. முகஸதமாககாணுஞான மத்துவிதியிடததும், கற்பிதயோக மேனையோரிடத்துமெனக்கொள்க. அஃததிஷ்டானம், இஃதாரோபம். அது மாறாதது, இது மாறுவது. (அஉ)

அட - கவி. அ - கை.

[மேறகூறியவருவகையோகத்தினிலக்கணங்களை யிக்கவியில் விளக்கி யஞானநாசத்தையுங் கூறுகின்றா.]

கண்ட நிர்த்தது ஞானங்கேட டதுதனைக் கருதுபா வனையோகங், கண்ட பேர்சொலக கேட்டது மறந்துபோங் கண்டது மறவா தே, கண்ட வஸ்துமெய தியானவஸ் துக்களபொய கறுவியஞ் ஞானத் தைக், கண்ட வக்கணங் கொலவது ஞானமே கருமமன் றறிவா யே.

(இ-ள்.) கண்டநிர்த்ததுஞானங் கேட்டதுதனைக்கருதுபாவனையோகம், எ-து. பிரத்தியட்சமாகக்கண்டநிர்த்தது ஞானயோகமெனவும், ஒருவாசொன்னவண்ணங்கேட்டதனைப் பாவிப்பதுபாவயோகமெனவுமபெயராம் — கண்டபேர்சொலககேட்டது மறந்துபோங்கண்டதுமறவாதே, எ-து. கண்டவர்கள்கொல்லக்கேட்பதுமறந்துபோகும், அவ்வனமாகாதுதான்கண்டது மறந்துபோகும், மறந்துபோகாதே:—கண்டவஸ்துமெயதியானவஸ்துக்கள்பொய், எ - து. நேரோகண்டவஸ்துயாதோவதுமெய, பாவிக்கப்பட்டவைகளெவைகளோவவைகள்பொய:—கறுவி யஞ்ஞானத்தைக்கண்டவக்கணங்கொலவது ஞானமேகருமமன்றறிவாயே, எ-து. அஞ்ஞானத்தைக்கண்டவக்கணமேயதனைச்சீரிககோற்ற்பாலது மெயஞ்ஞானமேயன்றிக்கருமம்ன்றெனவறிதி, எ - து.

வஸது மனோவாகசூக்கேட்டுமெட்டாதெனபதைப்பற்றி முன்னோகூறியிருப்பதால், இங்கேகூறவருவது முறையன்று. ஆயினும், இங்கேசுறது விசாரிக்குதும். காலதேசவஸதுவையன்றிச செசுமெனல தோற்றன்மாத் திரமுஞ் சொனமாத் திரமுமாமுடிகின்றதே, இப்போதுலகமெனற்குப்பொருளெங்கே? இதோதோற்றதுகின்றதேயெனில், அமமூனறிப்படாதுகாட்டலாமே? பொருளிடங்காலமென்னுங்காரணங் கருதாவிடத்துத்தோற்றலும், கருதியவிடத்துத்தோற்றமுமையுமானால், அப்போதுலகிருப்புகுமின்மைக்குங்காரணங் கருதாமையுங்கருதலுமாகின்றதே, இவ்விருபுடைபெயாதலுக்கும் விளைமுதலமனமாகின்றது. இந்தமனதையன்றிப்புடைபெயாசசியும், இந்தப்புடைபெயாசசியையன்றிச செசத்துணமையுமின்மைபுமெங்கே? ஆதலின, மனோகற்பிதமேபுலகமென்றாயிற்று. இதற்குதாரணம். வாசிட்டும, விரதநூயைகதையில், ௩ - கவிபிறகாணலாம். மனமானதுதானேசகதகாபபரிணமிததுத தானேதனைப்பார்க்கின்றதென்றால், தனைவிதமிததுத தனைத்தானகாண்கின்றவிது, தனைத்தானவிதமிதக்காமல் சுயம்பாகக காண்கின்றதரிதோ? அங்ஙனந்திருமபாதகுறையேயன்றிவேறன்று. இதற்குதாரணம்; வாசிட்டுத்தில் “ஆனறவமமனமபூரணததையடைந்து பூரண வெண்டுகளபோன்றதுறவினது” மென்னுங்கவியாறகாணலாம்.

(க - து) இவ்விருவகையோகவிலகணங்களைவிளக்கியதா லஞ்ஞானத்துக்குஞ்ஞானமே சத்துருவெனதுணரிதாமென்பது. உலகத்தில், பெருமபாலுமனோகாவேதார்திகளென மடாதிபதிகளாயிருந்து கண்டறிந்ததுஞ்ஞானமென்பதற்கு; வேதாந்தநூல்களாலறிவே யுணமையெனக்கூறியிருப்பதை மனதில்திடபாவமாயுறுதிகொளவதெனவும், மனனம், நிதித்தியாசனம், இதுவேயெனவும், இதற்குப்பய னீசனைவந்தித்தலேயெனவும், இதல்ல வென்பபரமஞ்ஞானிகளசொல்லினுங் கேளாதுதங்கமரபின்பழித்ததா நடக்குதுமெனவுங்கூறுவா. இத்தெனபுதுமை. கேட்டதுதனைக் கருதுபாவபோகமெனற்கென்செய்வா. கண்டவஸதுமேய திபானவஸதுக்களபொய யென்பானேன. ரிசசயஞ்ஞானம்போடசமாயிறே, இஃதப்போடசஞ்ஞானமாகுமா? ஆகுமெனில், ரவியாதிவின்றியிருநாசமாகுமா, யுத்தியாவது, அனுபவமாவதுண்டா? இதோசூரியனெனநனைததாலும், சொன்னுயிருள் போகுமா? போகுமானால், கருமமும், விருத்திஞ்ஞானமுமென விரண்டாகக்கூறுவானேன. அறிவேயுணமையெனநனைவால்திடபாவங்கொளரில், அறிவு, திரிசியங்களிலொன்றாயமுடியும், அலலது பாழாகவேனும், நனைவாகவேனுமுடியும். பாழெனில், மாயை. திரிசியமெனிலுலகம். நனைவெனில் தனதுக்குகம்தேகம். அறிவிவனமாயதன்றோ? எனனை, “அறியாப்பொருள்காரணமாயகுறித தறியுமபொருள்காரியமாமுலகம். நெறியாற்றிகழ்நான்மறையந்தமெலா ரீபனறெனவோதுநிரதரமே.” எ - ம். “அறியும்பொருளன்றறியாப்பொருளன நறிவாகியரீயெனும்பொருடான், பொறி

யினவழி சினறறியும்பொருளோ போதககணவிழித்தறியும்பொருளே” எ-ம. கூறியவற்றற்காணக. தேகாதிதததுவகஞ்ஞாநகன, அறிவாநூலசுவமறிவா கலாம. சிவதரிசனததிலத்ததுவகஞ்ஞாந, தததுவதரிசனததிற சிவமு மபா வமாயிறே, இரண்டையுமததுவாயிருந தறிநததறிவாயிறே, அஃதிருநத பழியிருக்கினறதே, அது சிவமாகுமா, தத்துவகஞ்ஞாந, ஆகாதே; இவயி ரண்டவசரநிலையாயும், அனறாயுமிருக்கின்றதே. இவவறிவே, சசுலநாநூயிரு ந்து மாங்காங்கெட்டப்புகில தூரதூரமாகவகனறேகின்றதே, இதனைததரிநி பபதறகன்றே, சிரவணமனனாதிக்களசெயவது. இவவறிவைததவிரமேலாய தென்னையுளது. இருக்கின்றதெனின, அதுதானா யிருநதறிவதுமிவவறிவுதா னே. அன்றெனின, கருமானுஷ்டானமு'ர, ஞானானுஷ்டானமுமபுரியுமறிவு பயனவேண்டியுன்றே? அப்பயனறிவுக்கன்றே, இமமைப்பயனும்றிவுக்கன ரே, அப்பயனிப்போதும், இப்பயனப்போதுமுண்டா? பயனென்றிலொர் றிலலாதாயினு மதனையனுபவிக்கும்றிவெப்போதின்று எப்போதுமிருக்கின்ற தெனின, இதனைலெட்சியாராததததாறகாநுது பராககிறசெலவதெனின. இவவறிவையன்றிரானென்றகுப்பொருள்கண்டிலமே. உபாதிநானாகுமா? ஆகாதவுபாதியைநானென்பபாட்பதுபோல, நானெனலெவிசாரித துணமை யாகப்பாடககவேண்டுமன்றே? எங்கேபார்க்கின்றனம், தன்னெவிட்டித்தனக கயலைநாடபுறப்பட்டனமே, இதுதானாவேதாநதியென்பதற குபரிடதசம் மதம். நன்றுநன்று, இப்போதேயிப்பெயனாயொழிக்காவிடில். நமபியடுப பாரகெடுவா, இதுதிணணம். இதுநிறக. இவரிப்போதேயுலகைமித்தையாக கற்கறியா னொகனனம்பிரமமாகருவா. மித்தையாக்குவொனின, இவவுலக ஞ்சமுத்தியிலிலையெனக் கூறுவதாமித்தையாககல, நனகுநனகு. இப்போ துமிலலாதகானனீனா யுலமைகூறவந்த துலகமிப்போதுமிலையென்றகன ரே, இக்காலத்திலகேடகி லககாலத்திலகூறவருவது, கலவித்தோசசியையு மனுபவததெளியையுகாட்டுகின்றதே, இதுநல்லவேதாநதம். இங்ஙனஙகூ றியுடலையுளர்த்தலேயன்றி யுணாவைவளர்த்தலாகுமா? இனியாவதிமமட மைமரபைவிட்டித தன்னையுள்ளங்கைநெலலிக்கனிபோற காட்டவல்லாரா த்தேடியகிகிற பிழைக்குதும், அன்றேறகெடுதும். இஃதகங்காரததாறகூறி யதன்று, துக்கரிவிாததிககென்க. நாமேகமெனலேசசொலலாறகாநுது, கண்ணாறகாணததுனியினதுபயனபடும. கண்டவஸதுமெய தியானவஸதுக கன்பொய் யென்பதிலையமெனனே? தன்னேததானகாணுதளவும், செகசீவ பாஞ்சத்தியம், காணினமித்தை. எனவே, காணமையேசத்தியமெனவும், காட்சியேமித்தையெனவுமாயிற்று. ஆகவே, காணமையுங்காட்சியுநதனது புடைபெயாச்சி, அப்புடைபெயாச்சிக்குவினைமுதல தான். இங்ஙனநதன்னே யன்றிவினைக்கழ்தனும், நிகழ்தலையன்றிசசத்தியமுமித்தையு மிலையெனக் கண்டாம். இதனினுமிக்கவித்தையெங்குமிலலை. இதுபிறவிதவிர்க்கும். ஈஸ வரநாயனஞ்செய்தலாகியபுண்ணியமோ, அதன்பலையனுபவிக்கப்பிறவித ரும். ஆதலின் “பிறப்பென்னும்பேதமை” யென்றா. கேட்டவண்ணம்பா

விததலயோகம். பாவித்தவண்ணங்காண்டலநூனம். இங்கனங்காண்டலை
சுதானநூனகதப்பிரத்தியட்சமென்பா. பாவனையையனறு. (அங்)

அச - கங். அ - கை.

[தியானமசத்தியமென்ற லதுகாரணமாவெழுமுத்தியு மசத
தியமனறேவெனறவினாவிறகுவிடை யிக்கவி
யிறகூறுகின்றா.]

சருவ முத்தியைத் தருகின்ற தியானமுஞ் சத்திய மன்றெ
ன்றால், சருவ முத்தியுஞ் சத்திய மன்றென்று சங்கியாதேரீ கே,
நூருவங் கேட்டவன் றியானிக்கும் பொழுதிலன் வருவமவாஸ்
தவமனறே, யருவ மாகுமப் பொழுதுகண னுங்கண்ட வருவம
வாஸ் தவமா மே.

(இ-ள) சருவமுத்தியைத்தருகின்ற தியானமுஞ் சத்தியமன்றென்றால்,
எ - து. சாவமுந் தானாகவிளங்குமுத்தியை மேதேருகின்ற தியானயோகமு
மிததையாமெனத்தேவரீகூறினான். — சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுச
ங்கியாதேரீகேள், எ-து. சாவமுந் தானாகவிளங்குமுத்தியுந் தியானங்காரணமா
கவந்தபடியா லதுவுமிததையாகின்றதேயெனச் சங்கியாமலேயானசொல
வதைரீகேளுதி — உருவங்கேட்டவன் தியானிகுமபொழுதி லவவுருவமவா
ஸ்தவமனறே, எ-து பிரமஸவருபமிருகின்றதெனக் கேளவியுற்ற
வனதனைச்சிந்திக்கும்பொழுதி லதுவிளங்காமையா லப்போதநதப்பிரமஸ்வ
ருபமவனுக்கு வாஸ்தவமல்லவே, ஆயின் — உருவமாகுமபொழுதுகண னு
றகண்ட வருவமவாஸ்தவமாமே, எ-து. தானேயநதப்பிரமஸவருபமாகுங்
பொழுது பிரத்தியட்சமாக ஞானகணனறகண்ட அவவடிவமப்போதுண
மையாகாதா, உணமையாகுமே, எ - று.

அதற்கு உத்தரமிருப்பதாற்சங்கியாதேரீகேளெனவும், கேளவிபட்டுத்
தியானிகில, அதுசாதனமன்றே, சாததியப்பட்டவிடத்தன்றே வதுதானு
கவிளங்கும் அப்போதுவிளங்காததனற்பொய்யானதும், விளங்கினதால்
மெய்யானதுமவனுக்கனி வஸதுவுக்கனறே, ஆதலின், தியானிகுமபொ
ழுதி லவவுருவமவாஸ்தவமனறேயெனவும், கணனறகண்டவருவம வாஸ்த
வமாமேயெனவுகூறினா. காரணம், தியானம். காரியம், முத்தி. காரணம்
பொய்யாகுமபோது காரியமெய்யாகுமாவென்பதுசங்கை, இதனைத் தானே
யாசங்கித்தா. தியானமேமுத்தியென்பதை மறுத்தற்குத் தியானமித்தை
யெனறதெனக். தியானமேமுத்தியாயின் மேலேஞானமெற்றிற்கு? தியா
னத்தாற்போடசமும், ஞானத்தாலப்போடசமும்மென்பெற்றும். பெறவே,
தானசயம்பிரகாசமாகவிளங்கல் வாஸ்தவம், அனறாகவிளங்கல் வாஸ்தவம்
எனமையெனலைக்கண்டாம்.

(க - து.) பிரத்தியட்சஞானமேயஞ்ஞானநாசமாமென்பது. பிரத்தியட்சஞானமாயினதிரிபுடியாமேயெனின், சமஸதமுஞ்சொப்பிரகாசமாகவிளங்கியலெனலேது, இலையே. ஆதலின், திரிபுடிநாசமெனக்கொள்க. எங்ஙனமெனின், ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயமென்பவற்றுள் இடையிலுள்ள ஞானத்தைவிளக்காவிடில், திரிபுடியுணமி, விளக்கில், எங்கே. ஆதலின், அஞ்ஞானவிமோசனத்துக்குக் கண்ணுறகண்டவுருவம் வாஸ்தவமெனப்பட்டது. விரிககிற பெருகும். (அச)

அரு - கவி. அ - கை.

[தியானிப்பானுக்குத்தியானமிதையாயினும் அவன் தியானித்த வண்ணம் பெத்தமேனுமுத்தியேனுமெயதுமெனலே யிகசவியிறகூறுகின்றான்.]

சடம தாகிய தியானமெய யாகிய சாவமுத தியைநல குந், திடம தானதெப் படியெனி லவரவர் தியானமே பிறப்பா கு, முடல மாசையாற நியானிககிற நியானித்த வுடல்களா குவர் மைந் தா, தொடர்ப வங்கெடச் சொருபமே தியானிககிற சொருபமா குவாமெய யே.

(இ-எ.) சடமதாகியதியானமெயயாகிய சாவமுததியைநலகுந்திடம தானதெப்படியெனில், எ-து. சடமாநின்றனது தியானமானது, சாவமுந் தானாகவிளங்குமெயயாகிய முத்தியைத்தருமெனறதிடத்தை யுறுதியாகக் கொள்வதெங்ஙனமெனக்கேட்பையாயின் — அவரவா தியானமேபிறப்பாகு முடலமாசையாற நியானிககிற நியானித்தவுடல்களாகுவாமெந் தா, எ - து. ஞானபுத்திரா! எவ்வொருங்ஙனமெங்ஙனந் தியானிககிறார்களோ அவரவா தியானத்தினவண்ண மங்ஙனமங்ஙனமாயிற்றப்பெய்தும். எங்ஙனமெனில், தேகவாசைகொண்சிந்தித்தில சிந்தித்தவண்ண மத்தறகுரியவுடல்களெய் பபார்கள — தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேகியானிககிற சொருபமாகுவாமெயயே, எ - து. விடாதுதொடர்தவருகின்ற பிறவிகெடவேண்டிப் பிரமசொருபத்தைத்தியானஞ்செய்யிற பிரமசொருபமாகவிளங்குவ ரிது சத்தியமேயிதனைச்சிந்தித்தறிதி, எ-து.

சடமதாகியதியானமெனறது ; தியானத்தனையு மறஞென்றையும் நியாதெனவும், மெயயாகியசாவமுத்தியென்றது ; தானன்னியமாகாது தானேதானாகவிளங்கலெனவும், பொருள்படுமாறுகாண்க. உயிரெனல, உணர்வு. எனனை, “உணர்வியலாமுயிரொன்றுமொழித்த, வுடனமுதலனை ததுமுயிரலபொருளே” என்றாபவணந்தி. இதில், உணர்வியலாமுயிரொன பது, அறிவுமயமாகியவுயிரொனக்கொள்க. இதுபற்றி யோரறிவுயிர், “புன மரமுதலவுற்றநியுமோரறிவுயிரொனவும்”, ஈரறிவுயிர், “முரணந்தாதிராவ நிகொழாரறிவுயிரொனவும்”, மூவறிவுயிர், “சிதலெறும்பாதிமூக்கறிவினமூ

வறிவுயினொனவும”, நாலறிவுயிரா, “தும்பிவண்டாடிகண்ணறிவினாலறிவுயி
 னொனவும”, ஐயறிவுயிரா, “வானவாமகணரகாவிலங்குபுள, ளாதிசெவி
 யறிவோடையறிவுயிரோ”, எனவுங் கூறியவாறுகாண்க. இங்ஙனமாயது;
 “மெய்காழகஞ்சாட்டஞ்செவிகளி, ஞெனுமுதலாகக்கீழ்க் கொண்கிமேலு
 ணாதலின, ஓரறிவாதியாவியினாதாகு” மென்பதனாலென்க. சததபரிசா
 திசன்யுணாதலைப்பற்றி புயினாவகையெனவும், தோற்றபேதத்தாலுயிரோ
 முவகையெனவும், உபாதிபேதத்தாலும், குணபேதத்தாலும், சததபேதத்
 தாலும், உணாவுபேதத்தாலு மொவ்வொருதோற்றவுயிரா, பறபலபேதமெ
 னவுங்கொண்டதேயன்றி, வேறுகாரணம் பற்றியனதே எந்தவுயிருககெந்
 தபிறவிசுத்தநதரம், இனதே உபாதிதோற்றத்தானும், வினைக்கீடாகப்பிறவி
 மாறுவதானும், மேல், கீழ்தாகவும், கீழ், மேலதாகவும், உயிராகின்றன
 வன்றோ? உயிரிங்ஙனமாதற்குக்காரணம், கடவுளிடமெனில, பாரபட்ச
 தோடமெய்தும் சுபாவமெனின, அந்நந்தவுயிரந்தந்ததோற்றமாகவே
 மாறுதொருபடித்தாயிருக்கவேண்டும், அங்ஙனமின்றாதலால்தோடமெய்து
 ம. நிலையாதமாறுதலே சுபாவமெனின, முடிவின்றும். முடிவின்றாகவே,
 ஒவ்வொருயிருமபிறவியால மாறிமாறிநிலையாதலையுமன்றோ? ஏற்றனம். ஒவ
 வொருயிருக்குப்பிறவியளவினதென நினமொழிகாட்டுகின்றனவன்றோ? மா
 றிமாறிப்பிறவியெய்தற் குயிரொப்போதுமிருக்கவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமி
 ருக்க, உயிரமுன்பினில்லாததெனக்கூறலாமா, கூறுகின்றனதோ, இதுபோ
 லவே யவரதுவாதமுமிருக்குமெனவறிக. மீண்டுஞ்சுபாவமெனில, முற்று
 நிலையாவாததோடமெய்தும். வினையெனின, எதுகாறும், விருப்புவெறு
 ப்புள்ளளவும். இதுவெதுகாறும், பொருளல்லவற்றைப்பொளாகக் கருது
 மறியாமையுள்ளளவும் இதுவெதுகாறும், தானேதானாகவிளங்குமளவும்.
 அப்பாலைனசெய்தும். வினாவொழிக. மீறிவினவெல்லாஞ்சொலவாத
 மாயமையும். உயிர்க் கிரகநிலைகள்பேதமறியாததால், இவற்றுள்ளொன்றைய
 வாயி வினைபுரியுமன்றோ? வினைபுரிதல், சங்கற்பித்தலை. அதாவது; சிந்தித்
 தல். சங்கற்பம், சிந்தித்தல், தியானம், இவையனைத்துமொருபொருட்
 ளளவி. வினைபுரிந்தாலன்றோ வதனபயனதமக்கெய்தும், எயதினாலன்றோ,
 அனுபவித்ததுதநீர்தல். அனுபவித்தற்குத்தனைக்கருவிபிறவிவேண்டுமன்றோ,
 இதுதியானங்காரணமாகவெய்தற்பாலதாதலின், பந்தத்துக்கேனுமுதகிக
 கேனு மவரவாதியானமேபிறப்பாகுமென்றா. தானேசமஸ்தபோகமுமாக
 பபரிணமித்திருத்தலைத் தானென்றறியாது தனக்கயலெனக்கருதலளவு மத
 னைச்சுக்கிக் வுயிரகந்தாவுமன்றோ? அவ்வநந்தாவதுதலேதியானம், அந்தத்
 தியானபேதமளவினமையின, உடலமாசையாலதியானிககில் தியானித்த
 வுடலகனாகுவொன்பதுஉம், சமஸ்தபோகமுந்தனதுபரிணமிப்பேயெனத்
 தெளிந்தாரா மீண்டுமயலெனநாடுவரோ, தன்னைத்தானடையத்தியானிப்ப
 ரன்றோ, ஆதலின், தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்கிற சொருப
 றாகுவொன்பதுஉம்பொருந்தும்.

(க - து.) இருவகையுள்ளதைத் தக்கவாறுதியானிககினறனரோ, வது வந்தேதீருமென்பது. இதனைமறுக்காததற்கேதுகூறியதைக்காண்க. பொருளைப்பொருளாகக்காணுவனவும், அவாநாசத்துக் கிடமினறு. இடமினறாவளவும் பேர்கதாக்கசியாது. நசியாவளவும், அதனையனுபவிக்க யாதானும் வினைபுரியவரும், வரும்ளவும்பிறவியகலாது. அகலாதுபற்றி யிங்ஙனங்கூறினான்க. இப்போதே பறபலபிறவிபேதமுந் தேகபேதமும் கோறிக்கைபேதமும், அடங்காவவாபேதமும், சங்கதபபேதமும், முயற்சிபேதமுமாயுயிர்களிருக்க, இன்னும்பிரத்தியடசம் யாதுக்கு. (அரு)

அசு - கவி. அ - கை.

[தானபிரமமாதற்குத்தியானமேபோதுமெனின விசாரமும்

ஞானமுமெற்றிறக்கெனற வினாவுக்குவிடை

யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பிரம ரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களுந் பிரமமா குவொன்றா, னரசு நீரமாங் குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென்னுதே, பரம பாவனை பரோக்ஷமாம பின்பநதப பரோக்ஷமே யபரோட்சந, திரவி சாரமா ஞானமே முதத்தியாந தீாவையீ தறிவாயே.

(இ-ள.) பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபோகளுந் பிரமமாகுவொன்றால் நரசுநீரமாகுரவனே விசாரமேன ஞானமேனென்னுதே, எ-து. மானிடவடிவாயெழுந்தருளியுருநாதனை 'பிரமஸ்வரூபத்தைத்தியானித்தவாகளுந் பிரமமாகவேவினாகுவொனத்தேவநீராகூறினால, மேலேவிசாரமும், ஞானமுமெற்றிறகோவெனச சங்கியாதுநிறி, யானகூறுவனதனைக்கேளுதி — பரம்பாவனைபரோட்சமாமபின்பந்தப்பரோட்சமேயப்பரோட்சம், எ-து. பிரமத்தியானமேபரோட்சஞானமாம, பின்னநதப் பரோட்சஞானமேயப்பரோட்சஞானமாம — திரவிசாரமா ஞானமேமுத்தியாநதீாவையீ தறிவாயே, எ - து. திடமாகவிசாரிக்கும்விசாரத்தாலான வந்தவப்பரோட்சஞானமே நிரதிசயானநதமாம, இதுவேதீரப்பெனவறிதி, எ-று.

அறிவினதுபிரதிபலனமாதலி னனைததுமீண்டுமறிவாம. இதுசருதியுத்தியனுபவத்துணிபாதலானும், சோதனைஞாயமபொருத்தமுகத்தாலாயந்த தெளிவாதலானும், அறிவேபிரமமெனப்பெற்றும். பெறவே, தினைபாலிடமாயுமன்றாயுமிருத்தலி னெல்லாமாயலவடிமாயிருந்த திஃதெனசுட்டாதுகூறினாசானரோ. ஆயினும், அஃதறிவேயெனக்கண்டாம். கண்டதாலிது மறுத்தற்பாலதன்று. மறுப்பார, கெடுவா. எனனை, “பூதாதியைநதுபொதியுலன்களெல்லாஞ்சித் தேதாதியநதமீவையெல்லாஞ்சித் தேதாதிய கறபயையுஞ்சித்தனைத்துங் காண்பானுகாட்சியுஞ்சித் தற்புமும்வேறிலலாமை யாகல்”, என்றாசொருபானந்தர். “ஞானமேபிரமமெனறமுதனமொழி

யினபயன்கேள்”, இதனைமகாவாககியத்திலும், அறிவேபரமென்பதைப்பற
 நிமுககியமாய, வாசிடடததில, தேவபூசைகதையிலுங் காணலாம். சகல
 மதத்தரு மெதனைத தெய்வமெனினுஞ் சொல்லாலன்றிப்பொருளாலன்று,
 சொல்லாலெனின், அறிப்பிப்பொருளும் நினைவும் பாழுமாம். பொருளா
 வது, மெய்யுணர்வு. அதாவது; படிப்பாணைப்படிப்பதெந்தவுணர்வோ வந்த
 வுணர்வு. இங்ஙனமாயவுணர்வேதெய்வமெனறி வேறென்பவெல்லாளு சோத
 னையினிலையுறு துத்ததளித்தழியும். ஆதலினறிவேதெய்வமென்றும். எல்லா
 வுயிருமறிவாதலின், ஒவ்வோருயிரும, தன்னைத்தானானசசிரதித்தல, தியா
 னம். அஃதறிவெனவிசாரத்தாற்றோததும் விளங்காமை, பரோட்சம். அத
 னேததக்கவாசாநுலவிளக்கிக்கொளளுதல, அப்போட்சம். அதோடுநிலலாது
 நானெனலாதியாக வனைத்தையுமெலகீழொம்பின்று யவவிளக்கமாகப்பன்
 னுளதிகவருத்தவகொண்டகமுகமாகப்பழுகியாககல, ஸ்திரவிசாரமாநா
 னம். அப்போதனனியஞ்சிறிதுமினறித தானாயத்தானனராயவிளங்கலின்,
 அதுவேதுக்கவிதாத்தியுந் தடையற்றவானந்தமுமாம், இங்ஙனமாயவானந்த
 மேதானுதல. இங்ஙனந்தானுதலேமுத்தி. இதறியாது பலருஞ்சொல்லப்பட்ட
 டமுத்திகளினிலைக்குமாறாயவாதலானும், இதுபோற்பழமையெனருமையா
 னும், அநரியமாதலானும், அஃதாகாவெனக. இதுதீர்வையென்பார, பரம
 பாவனைப்போட்சமாம் பின்பந்தப். பரோட்சமேயப்போட்சந திரவிசார
 மாநானமேமுத்தியாநதீர்வையெனரா. இந்நாலாசிரியா; பரோட்சமே
 யப்போட்சமெனத தேற்றேகாரங்கொடுத்தமையின், பரமபாவனையேப
 ரோட்சம், பரோட்சமேயப்போட்சம், அப்போட்சமேதிரவிசாரமாநானம்
 திரவிசாரானமேமுத்தியெனத தேற்றேகாரங்கொடுத்தனம். இங்ஙனங்
 கொடுத்த தொனறுக்கொன்றுதொடபாதலபற்றியெனக. இத்தொடர்
 புச்செல்லுமவழிச் செல்லவறியாதார், ஆங்காவருபயனிதுவேயெனநிற்பர்.
 நிற்பதால், அவ்வவ்வவசரத்தைமுத்தியெனபா. இவைமுத்தியாகுமா? ஆகா
 மைபற்றி யிவற்றைப்பதவிமுத்தியெனநனரறிஞா. இவவுளவறிந்தவராதலி
 னிவற்றைத்தீர்வையெனனுதொழிந்தனா.

(க - து.) பிரமஸவருபத்தைத்தியானிகருந்தியான முளளவாரெய்தின்
 தோடுநிலலா ததனவழித்தாசசெல்லி னிவவவசரநிலைகளை முறையேதநது
 விடுமென்பது. இன்னுநதொடாபிருக்கப் பிரமத்தியானம்பிரமமாகுமெ
 னல, துணிவுபற்றி. (அசு)

அள - கங். அ - கை.

[அஞ்ஞானந்தைக்கெடுத்தபின்னா விருத்திருானமிருக்க எங்ஙன
 மனுபவங்கைகூடுமென்ற வினாவிற்குத்தர மிக்கவியில
 கூறுகின்றா.]

வீட தாம்பரி பூரண சொருபத்தில் விருத்திஞா னமுங்கு
 டிச், சேட மாகிஞ லகண்டமா மனுபவ சித்தியெய். படியெய் னு

ந், சாடி நீர்மண்ணைப் பிறித்ததேற் றும்பொடி தானுமண் னெ
டுமாய், மூடி ஞானமு மறிவிலா மையைக்கெடுத் தொக்கவே
கெடுந்தா னே.

(இ - ள்.) வீடதாமபரிபூரணசொருபதிலவிருத்திஞானமுகூடிச்
சேடமாகினுலகண்டமாமனுபவ சித்தியெப்படியெனனால், எ - து. முததிக
குமுதமகாரணமாகியபரிபூரணசொருபதிலஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்தது தா
ன்மாத்திரயிஞ்சிறின்றுள்ளவிருத்திஞானமானது, தானுமப்பிரமத்தோடுக்
டிவிசேடமாயிருக்குமானால் துவிதமாகினதே, துவிதமானால், எங்ஙனம்
கண்டாகாரவனுபவசித்திவாய்க்கும். வாய்க்காதே, இதற்கெனசெய்து
மெனக்கேட்பையாயின்:—சாடிநீர்மண்ணைப்பிறித்ததேற்றும்பொடி தானு
மண்ணெடுமாயும், எ - து. சாடியிலுள்ளகலங்கனீர், நீர்வேறமுகூடுவேறு
கப்பிரித்த தேற்றுகொடபொடியானது, அவ்வமுகூடுதானுமொ
க்கமடியும்:—ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக்கெடுத் தொக்கவேகெடுந்தா
னே, எ - து. (அதுபோல) விருத்திஞானமுமஞ்ஞானத்தோடெதித் ததனை
நாசஞ்செய்து, அதனோடுதானுமொக்கவேமடியும், எ - து.

பரிபூரணசொருபமாதலேமுத்தியாதலால் இதனைமுனபினனாகியது,
காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்தற்கெனக். வீடு, முததி. பரிபூரணசொ
ருபம், பிரமம். முததிக்குப்பிரமம்பேதமெனக்கொண்டு நிமித்தகாரணகா
ரியமெனப் ரநிலையறியார்போலும். எந்தவறிவினலத்தவகனையெல
லாம் விசாரித்துத்தானல்லதானல்லவெனச்செல்லுகின்றதோ, அந்தவறி
வைவிடரியதிகளையப்பெற்ற தத்துவக்குழாங்களுவோருமானால் பிரமமும்
வேறாயிருக்கலாம். அங்ஙனமின்றே யிங்ஙனமிருக்க. சுசாதிகவிசாதிகசுசு
தபேதமயமாதல தத்துவக்குழாங்கள். அனராதல, பிரமம். அந்தமயமா
நின்றதும், இந்தமயமாநின்றதும், அறிவாதலால், அறிவேபிரமமுதலிய
வனைத்தமெனவும், ஒன்றிலொன்றிலலாமையறிவிலாதலால், அறிவேயுண்
மையெனவுகண்டாம். இங்ஙனமாயநிலை யிவனினுமாகாமையா லிங்
ங்ஙனம்வினாவினெனப்பெற்றும். பொருளல்லவற்றைப்பொருளெனதுண
ர்ந்ததும், பொருளைப்பொருளென்றுணர்ந்ததுநதானாலா லறிவேயுஞ்ஞா
னமும் ஞானமுமெனறியிறது. ஆகவே, தனனாலவினைந்தவஞ்ஞானந் தன்
னாலவினைந்தஞானத்தாலழியும்போது, தனனைவிட ஞானமவேறன்றதலா
லஞ்ஞானந்தையழித்துத் தானுமதனோடொக்கமாயுமென வுபமானபூவ்
மாகவிடைத்தத்தெனத்தெரிந்தாம்.

(உ-து) ஞானமுஞ்சேடமாகாதழியுமென்பது. சேடம், மிச்சம். இந்த
மிச்சம், பரிபூரணமென்றதத்தடை.

(அஎ)

அஅ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமிருக்கச் சீவனமுத்தரனுபவமென்பனமோவென
வினாவலுக்குவிடை யிக்கவியிற்சூறுகின்றார்.]

இந்த நிச்சய முத்தரு ளனுபவ மிருப்பதெப் படியென்
றா, சிந்தை யற்றபூ மண்டல விராசனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமா
வர், பந்த முத்திகண் மறந்துபோ முண்டென்று பலர்சொலி
னகையா வ, ரந்த ரத்தையுண் மிழிந்ததோர் கொதுகெனு மவ
ர்களை நகையா ரோ.

(இ-ள.) இந்தநிச்சயமுத்தரு ளனுபவமிருப்பதெப்படியென்றால், எ-து. இ
ங்ஙனமாயதீர்த்தநிலை சீவனமுத்தருக்கு ளனுபவமாக விருப்பதெங்ஙனமோ
வெனக்கேடையாயின:—சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போ
ற்சுகமாவா, எ-து. பயசிந்தையற்ற திரிலோகமண்டலாதிபதியாகிய சுகர
வர்த்தியும், இதுவர்க்குத்தீதென்றறியாத சிசுவும்போலசுகரூபமாவா:—பந
தமுத்திகள்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவா, எ-து. பந்த
முத்தியுமறந்துபோகும், பலருமுண்டென்று சொல்லுவராயினசிரிப்பா:—
அந்தரத்தையுண்டுமீழ்ந்ததோர்கொதுகெனு மவர்களைநகையாரோ, எ-து.
ஒருகொசுகானதாகாயத்தையெடுத்தவாயிலபோட்டுத் துப்பிவிட்டதென்று
சொன்னால்வாக்கைப்பாராததார்தானசிரிக்கமாட்டார்களா, எ-து.

சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போலெனவுவமைசூறியது;
அரசனுகுகெதிரினமைபோல மகான்களுக்குச்சுசாதிவிசாதிசுகத்பேதங்களி
ன்மையினும், சிசுவுக்குப்பகுப்பினமைபோல மகான்களுக்குத்தம்மைத்
தவிரச்சிறற்றிவுபேரறிவென்பதூஉம், சிறறினபம் பேரினபமென்பதூஉம்,
ஆகியபகுப்புச்சிறிதுமினமையினும், பந்தமுத்திகள்மறந்துபோமென்ற
து, அஞ்ஞானத்தாற்பந்தமும், ஞானத்தாலமுத்தியுமெய்தலமாபு. இங்ஙன
மிருக்க, இவர்களுக்குஞ்ஞானபேதமேது, தம்மைத்தவிரவிரணடுபேதமு
மினமைபற்றி மறதிகேவருதலானும், உண்டென்றுபலர்சொலினகையா
வொன்றது; சொல்லுவாமடமைபற்றியாதலானுமென்க. இங்கே அந்தர
மென்பது, ஞானாகாயத்தை. கொசுகென்றது, தானலதைத்தானென்போ
னா. ஆகாயமாகியவிபுத்துவததில் கொசுகெனலோர்ப்ரமாணுவினும் பர
மாணுவெனத்தகுமா? இஃதாகாயத்தைவிழுங்கியுமிழ்ந்ததென்றாலென்ன
வியப்போ, அதுபோல, சொல்லாலனறிப்பொருளாற் பார்த்தாயினுங்கே
ட்டாயினுமறியா, இவர்களாதபரமாகாயத்தையனறி யிவர்களுளோ,
இலரோ. இவர்களதைவிழுங்கியுமிழ்ந்தானென வியப்பன்றோ, என்னுளோ
னக. ஞானாகாயத்தையெடுத்தவிழுங்கல், முத்தி. உமிழ்தல் பந்தம். இதனை
யாராதானேறப், பாமரருமேலானனைக்குறிக்கின்றது. இவர்களவமதி
புக்கிடம்பெருரோ பெறுவார்களெனனுமெதிர்ப்பதைப்பொருடா சிந்தையோ

காரமெனக்கொள்க. நகையாரோயெனப்பாடமோதின, ஏகாரம், எதிர்மறை.

(க - து.) மகான்கள்பந்தமுத்திமறநதனொன்பது. சிதாகாயத்தை யன்றித் திண்பாலிடமிலலாமையி னேற்றற்பாலதேயென்றதிக. இருநதா லன்றோமறவாதிருத்தறகு. இதுதனைத்தானசோதித்துழித்தெரியும்.(அஅ)

அக - கவி. அ - கை.

[செகம்பொய்யெனறகுப் பொயக்கதையொன்றை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

மலடி மைந்தனுந் தாணுவிற்புருடனும் வான்மலா முடிசூழ யிலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுததிகை யிரசித்ததை விலேபே சிக கலக மாயினு ரிடையினிற் கயிறறராக் கடித்திரு வருமாண் டா ரலகை யாயினு றொனுமவிவ காரத்தை யறிந்தவன் மயங்கா னே.

(இ - ள்.) மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும் வான்மலாமுடிசூழ, எ-து. மலடிபுத்திரனும், தரிபுமானும், இருவருங்கூடிக்ககரவிருத்ததைக்கு மிமியிற்சூழக்கொண்டு. — இலகுகந்தாபநகரிலேசுததிகையிரசித்ததைவிலே பேசிக்கலகமாகியே, எ-து. விளங்காநின்றகந்தாவமென்னுநகரினகண் கிளி ஞ்சலவெள்ளியை விலைமதித்து, இவற்றைச்சுதநதரமாகிக்கொள்ளுங் கார ணத்திலெனதெனதென்று வழக்கிடமித்தமக்குள்ளே கலகமாய் — இடை யினிறகயிறறராக்கடித்திருவருமாண்டாரா, எ-து. இங்ஙனங்கலகமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், பழதைபாம்புகடிக்க, அதனாலிருவருமிறந்தாரகன் — அலகையாயினுறொனுமவிவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கானே, எ-து. அவ்வா றிறநதவாகளபேய்களாளுக, என்னுங்கதையினொழுங்கை யறிந்தவன் வளே அவனிவவுலகாதினயமெய்யெனமயங்குவன மயங்கானே, எ-து.

மலடியும், தாணுவுமெய். மைந்தனும், புருடனும்பொய். இதுபோல, பிரக்கொமெய். ஏனையவைபொய். சூடி, பேசி, கலகமாகி, மாண்டு, அல கையாயினுறொன்பனவெல்லாரு சேட்டைகள். இதுபோல, வந்தான், போ யினான். பாரத்தான், கேட்டான். நினைத்தான், மறந்தான். அறிந்தான், அறியான். எனபனவுஞ்சேட்டைகள் அநதவினைமுதலமெய்யாயி னநதச சேட்டைகள்மெய்யாகலாம். இநதவினைமுதலமெய்யாயி னநதசசேட்டை கள்மெய்யாகலாம். ஒருபோதுமாகாவாறுபற்றி இங்ஙனமாயவுவமையால் மித்தையெனத்தெரிவித்தனர். உபமேயத்தைமித்தையெனக்காட்ட முழுது மித்தையானகதையை யிக்கவியுபமானித்ததால், பிறிதுமொழிதலணி. உதா ரணம். “கெடும்புனலுள்வெலுமுதலை யடுமபுனலி னீங்கினதனைப்பிற” என்பதனானும்; “கொக்கொக்கூமபுமபருவத்து மறந்தன குத்தொக்க சித்தவிடத்து” என்பதனானுங்காண்க. முன்பின்பற்றி யிங்கேயுவுமேயமு லகாரிதியென்றும். ஏனையவையென்பது, தேகமுதலிய தத்துவங்குமுதத்தை.

இவைபிரகருயினதுசாயையெனவறிக. உபாதானவுபாதேயமயமாகாத தத்துவக்குழாங்களுங்களுமில்லை, இங்ஙனமாய்சோதனைபுகலாதாரிகக தையைமறவார். அகன்றார்மறப்பா. அசைகுறைதலைப்பற்றி யிரசித்தத்தையென்றும். சிலபிரதி, கலகமாயமுயற்கொம்பிறைகுத்தியே களைத்திருவரு மாண்டாரொன்றிருக்கின்றது, இதனையேறகினுமேறகலாம.

(சு - து) சித்தப்பிராந்தி, செகதபிராந்திதெளிந்தவனமயங்கானென்பது. கடிக்கவென்றபாலது கடித்தென்றயது காலவழுவமைதி. காலதேச வஸதுபரிசேசேத்புடைபெயாச்சி சற்றுமின்றிறுபதிமாததிரமாக வெருத னமைத்தாவின்ங்குந்தனபா லவாந்தரமாகத் தினைத்துண்புடைபெயாச்சி போற்றோனறிய ருபதிஸுபரிபபே, மலடிமைந்தன். பரிபூரணநாட்டவிழபபே, தாணுவிறபுருடன். இழபபென்றறியாமையே, வானமலா. அது திண்பாலிடமாமீக்குறலே, முடிசூடல். இதிலெயப்பற்றவிடத்தனைத்துமித தையாகக்காண்டலே, கந்தாபநகா. தனனைத்தா னொனவிசாரித்தலே, சுத்திகாரசித்தத்தையிலேபேசல். உபாதிசம்பந்தபாவநாசமெயதலே, கலக மாதல். ஆங்கெழுந்தவித்திறுானமே, கயிறறரா. அஃதெரித்தலே, கடித்தல். ஸுபரிபபும், நாட்டவிழபபும் நசித்தலே, இருவருமானல். பந்தமுத்தி கற்பிதமாகமுத்தலே, அலகையாதலெனக்கொள்க. பந்தமுத்திபகுப்பின மையைக்கூட்ட, அலகையென்றா. (அக)

சு0 - கவி. அ - கை.

[பொயயேகதயானவாறுபோலப் பொயயேசெகமெனக்குறிப்பித்தமையின், இந்நதப்பொயயெனலையே மாயையென்றனரறிஞா, இந்நதப்பொயயேசெகமாதியாக விகாரித்ததுதோற்றலின்னைத்துமாயாகாரியமென்பபபிம், இதனிற்சித்தமவையாதுபூரணமானசத்தாநிறியென்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

மாயை யென்பது பொயயெனி லதுபெற்ற வகையெலாம் பொய்யா மே, தாயை யன்றிமக் களுக்கொரு பிறவியுஞ் சாதியும் வேறுண்டோ, சேய சொர்க்கமு நரகமு நனமையுந் தீமையும் பாரா மற், நாய சத்துசித் தானந்த பூரண சொருபமா யிருப்பாயே.

(இ-ள.) மாயையென்பதுபொய்யெனி லதுபெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே, எ - து. மாயையென்பபபிவதுபொய்யானால், அதுகாரணமாக வந்தவனைத்தும் பொய்யாகவேண்டுமே, எங்ஙனமெனில்:—தாயையன்றி மக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ, எ-து. மாதாவின்துபிறவியையுஞ்சாதியையும்ன்றி யவன்பிள்ளைகளுக்கு வேறேபிறவியும்வேறேசாதியுமுளவோ:—சேயசொர்க்கமுநரகமுநனமையுந்தீமையும்புராணம், எ-து. நெடுந்தூரத்தனவாகிய சொரக்காதிபதவிகளும், ரவரவாதிக்கர்களும்,

நன்கெனப்பட்டவையும், தீங்கெனப்பட்டவையு மிவையெனப்பகுத்துணா தல் செய்யாது:— தூயசத்துசித்தானந்தபூரண சொருபமாயிருப்பாயே, எ-து. பரிசுத்தமாநின்றுள்ள சதது சிதது ஆனந்த நிததிப பரிபூரணவிலக கணமுடையதெதுவோ, அந்தச்சொருபமே நீயாதறகுமுயலுதி, எ-று.

யாமாசாமாயா, என்னுஞ்சுலோகப்பொருளை யுணர்த்தநிறைவின, மாயையெனப்பதுபொய்யெனிலெனவும், சுகசீவராஞ்சத்தியமபோற்றேறறுவ வேணுந் தமக்கெனச்சயம்பொன்றினறிச சோதனையிலயாவுமறிவாமுடிவ தெனனை? முடிதலினைததுமறிவின கறிபிதமெனற்கையமெனனை? கற்பித மாதலின மாயாகாரியமெனப்படும. இத்திண்ணநோக்கி, அதுபெற்றவகையெலாம் பொய்யாமேயெனவும், அனைத்துமாயாகாரியமெனற்குதாரணமாகத், தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுண்டோவெனவும், அறிவைத்தவிரவயலொன்றுளதாகச சோதனையிறசாணுமையின, சேய்சொராக்கமுநரகமு நனமையுநீமையும்பாராமலெனவும், அநிரதசடதுககவனித்தியகண்டலிலககணங்சுட கறிவெதிராமறையாதலின், தூயசத்துசித்தானந்தபூரண சொருபமெனவும், நாமெதுவாதலோவென்னு மையந்தவிரதியெனப்பா, சொருபமாயிருப்பாயேயெனவுகூறினா. அது பெற்றவகையெலாமெனப்பது ; அமமாயை காரணமாகவுதிககப்பெற்ற சகமாதிரி மூன்றுவகையாயுள்ளனவனைத்துமெனப்ப பொருள்கொள்ளினுமேற்கப்பெறும. தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ் சாதியும்வேறுண்டோவென்றவுதாரணம்; மாயையும், மாயாகாரியமும்பேதமெனற்கன்றோ, இங்கேகூறக்கிடந்தது. திரிபதாராததமுறிவுக்கயலென்னுமளவும், மாயாகாரியமெனப்படும. அறிவாயின, மாயையெனலெங்கே, அதன்காரியமெனலெங்கே, இன்றாதலின, மறுக்கற்பாற்றே.

(உ-து.) யாவும்பொய்யாகமுடிதலபற்றி யனைத்துமாயாகாரியமெனப்பது. இவற்றைமெய்யெனின் அஃதாரோதபா. (கூ0)

சுக - கவி. அ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரியமாவதால் மிததையாமேயெனின், எவ்வேறபா, இதுகுற்றமாகமுடியாதா, எனற வினாவை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

பங்க யாசனன் முதற்பல தேவரும் பாருள பெரியோ ரும் கங்கை யாதிரியார் தீர்த்தமுந் தேசமுங் காலமு மறைநா லு மங்க மா துமந் திரங்களுந் தவங்களு மசத்திய மெனச்சொன் னா லெங்க, னாயக னேயத னாற்குற்ற மில்லையோ மொழியீ ரோ.

(இ-ள்.) 'பங்கையாசனன்முதற்பலமுனிவரும் பாருளபெரியோரும், தாமதாமலலையிடமாகவுடைய பிரமன்முதலியப்பலமுனிவரும், மூலமுனிவர்கள் சான்றோர்களும்:—கங்கையாதிரியார்தீர்த்தமுந்தேசமுந் கால

முமறைநாலும், எ - து. கனகைமுதலியபுண்ணியதீர்த்தங்களும், காஞ்சி முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களும், சிவராத்நிரி, ஏகாதசி, நவராத்திரி, நோன்பு, காராத்நிகை, முதலியபுண்ணியகாலங்களும், நான்குவேதங்களும்:—அங்கமாமுந்திரங்களுந்தவங்களு மசத்தியமெனசொன்னால், எ-து. சந்தசு, கற்ப, வியாகரண, முதலியவாற்றங்களும, ஏழு கோடியாசுவிரிந்துள்ள மூலமந்திரங்களும், காமியம், நித்காமியமென்னுந் தவங்களி லொவ்வொன்றனேக பேதங்களா நிறைந்தவங்களும், ஆகியவியையனைதும் பொய்யென்றுசொன்னால்—எங்கனாயினேயதனா குற்றங்க ளிலையோ மொழியோ, எ - து. எமக்குக்குருவாகவெழுந்தருளியராயகனே! பொய்பென்றுசொல்வதனாகுற்றங்கள சம்பவித்தற்கிடமிலையோ? இதனைவிளங்கத்தெரிவித்தருளும், எ-து.

பங்கயாசனமுதலென்றதனா பிரமாவிஷ்ணுமுதலிய பஞ்சகாத்தாக்களுமெனப்பெற்றும். இக்கவியில் வந்திகத்தக்கவைகளையே மிதையாகுமென்றெடுத்ததுக்காட்டலின், எடுத்ததுக்காட்டணி. பங்கயாசனமுதற்பலதேவருமெனவும், குற்றமிலையோவெனவுமபாடமுமுண்டு. ஏனையகாலங்களையும், தேசங்களையும்ருத்தனாகுநின், வழுத்தற்குரியதனாரும், வழுத்தற்குரியதாகுகின், இந்த அருத்தங்களெல்லாநதாமேயமையும். ஏனையவுமிவ்வனமே.

(க-து.) அனைத்துஞ்சத்தியமெனப்பவா பலர். மித்தையென்பவாரியர். இதுயாவருக்கு குற்றமாமுடியுமே மிதற்கென்செய்துமெனவினாவினென்பது. அனைத்துமித்தையெனல தனக்குடனபாடனறெனக்காட்டினென்க. (கக)

கூஉ - கவி. அ - கை.

[அனைத்தும்பொய்யெனல குற்றமெனறென
விககவியற்கு. நுகின்றா.]

சொர்ப்ப னந்தனிற கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்வது பிழையா னா, லம்ப மாயையிற் றேன்றிய சகங்களை யசத்தெனல் பிழையா மே, சொர்ப்ப னந்தனிற கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலா மெனின்மைந் தா, வறப மாயையிற் றேன்றிய சகமெலா மசத்திய மெனலா மே.

(இ-ள்.) சொற்பனந்தனிறகண்டதைப் பொய்யென்றுசொல்வதுபிழையானால், எ-து. ஒருவன தன்கனவிற்கண்டதைப்பிறனுக்குச்சொல்ல அவனுபொய்யெனசொல்ல, கனவுகண்டவனதற்குடன்படாமல், நீ சொன்னது தப்பெனசொல்லலாகுமெனின்:—அற்பமாயையிற்றேன்றியசகங்களை யசத்தெனல்பிழையாமே, எ - து, இயல்பாகவேயுணர்வாயுள்ளமாய்காரணமாகவிக் க வலகங்களை வேதங்களும்மகான்களும் பொய்யென

கூறுவதுதப்பாகலாமே:— சொற்பனநதனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலாமெனின், எ-து. தப்பென்று சொல்வதுதகர்து, கனவிற்கண்டதைப் பொய்யென்றே சொல்லலாமெனபையாவின:— மைந்தாவற்பமாயையிற்றேனறிய சகமெலாமசத்தியமெனலாமே, எ-து ஞானபுத்திரா! இன்னதெனக்கணித்தறகற்பமாயுள்ள மாயைகாரணமாகவுதித்த வெல்லாவுலகங்களை யு மையமின்றிப்பொய்யெனக்கூறலாமே, எ-று.

நிலையன்றி யப்போதப்போது வெவ்வேறுகத்தோற்றஞ் சொற்பனக்காட்சிபோலவதா, என்றுமொருபடித்தாநிலையாயுள்ளவுலகம் எனச்சுருக்கவரின், மெய்யே, அநதக்காட்சிக்கு மிநதக்காட்சிக்குஞ்சுயம்புயாது? அதுவுமிதுவுமனோகற்பிதமன்றிவேறுயாது. கனவினனவும், நனவிற்கனவுமெனகே? காட்சியுமிவனமனனோ. இவவுலகம், சாககிராவஸதையுள்ளவம். அவ்வுலகம், சொற்பனவஸதையுள்ளவம். இவவிரண்டவஸதையுமறிவானியனறியில்லை. இவவிருவிதவுலகமும், இவவிரண்டவஸதையனறியில்லை. இவவிருவகையவஸதையும், இவவிருவகையுலகமுஞ்சூழத்தியிறகண்டிலம். இம்மூன்றவஸதையுமறிவானையன்றி யொன்றிலொன்றினறிச்சகடககாலபோல மாறுவதைத் தினந்தோறுங்காணகின்றனம். இவ்வனமாயநிலைகளை யுன்னவந்தெரியாது, பிறாசொல்லினுஞ்செவிராயக்கவுந்தெரியாது, இவ்வளவு திறமையற்றவாகள கேட்குஞ்சுவகைக்குத்தரம்பஞ்சமோ, கூறுதும். “எப்பொருளெத்தனமைததாயினு மப்பொருளமெயப்பொருளகாணபதறிவு” இந்நெறிச்செலபவரோ? எப்பொருளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருளபபடிக்காணபதறிவு. இந்நெறிச்செலபவரோ, சுவகைசெயப்புகுந்தோ. அந்நெறிச்செலபவராயினிவ்வனங்கேளா. இந்நெறிச்செலபவாராயினகேட்பா. எவ்வனமெனில், அவாகளபொருளப்பொருளாகவறிப்பவாகள. இவாகளப்பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகவறிப்பவாகள. இவாகளக்குவிடையென்சொல்லினு மவிசாரிககுப்புத்திசொவதுபோலும். பேதவாதம், அபேதவாதமித்தகையதெனவறியா. கண்டதேகாட்சிகொண்டதேகோலமெனபோர். புறமுகநாட்டமன்றி யகமுகநாட்டங்கேடும்றியாஞானிகள். இவரிடுஞ்சங்கையிவாபோலவாமதிப்பதன்றி யறிஞ்ஞாங்கனமதிப்பா. இது நிற்க.

(க-து.) உலகம்; சொப்பனம்போற்றுகுற்றமனறெனபது. இவவுவமைதக்கதென்க. சொப்பனத்திற்சுகித்தாறபோலு மிவவுலகத்திற்சுகித்தல, துக்கமெனக்காணவம். (கஉ)

கூட - கவி. ஆ - கை.

[இன்னுமதனையேவைப்புறுத்தப் பொய்யிஃதெனவும் மெய்யிஃதெனவு மிக்கவியிற்சூறுகின்றார்.]

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணியொன்று புராணம் கூய் பிடுமா னான், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிக்குக் குற்றங்கள்

விதித்தசாத் திரமுண டோ, பொய்ய தேனெனி னுமரு பங்க ளாம பூதமா கியமா யை, மெய்ய தேதெனிற சசசிதா னந்தமா வியாபிக்கு மானமா வே.

(இ-ள.) பொய்யமெய்யெனறமூடா புண்ணியொன்றுபுராணங்குப் பிடுமானுல, எ-து செகசீவபரமெனனுமொய்யைப் பொய்யெனறறியா துமெய்யெனறறிறதா மூடரன்றோ, இவாகளசெய்த அனனதானமுதலிய முடபத்திரண்டறங்களும, சிவகயிங்கிரியமுதலியதவசிகோஷடத்தாலும், பதினெண்புராணங்களு மிவாகளப்புண்ணியவாள்சொளைய விடாதுகோ ஷடிகுமானுல —மெய்யமெய்யெனறஞானிகுக்குறறங்க ளவிதித்த சாததிரமுணடோ, எ-து. காரணகாரியரகிதமாயதிராதோ, அஃதன்றோ மெய்யெனறதகுவது, அதனைச்சொல்லாலேலாது விசர்ரததெளிவாலேற்பு தன்றோஞானம், அங்ஙனமாய்ஞானதையுடையாரன்றோ ஞானிகளெனப் படுவோர, இவாகளன்றோமெய்யைமெய்யெனறஞானிகள, இவாகளமெய்யைமெய்யெனறதலிலவாகளமேற குறறமவிதித்ததகிடுமுணடோ, இவர்க ள்மேறகுறறங்க ளவிதித்தசாஸதிரமேனுமுணடோ, இலையே. இதுறிக. பொய்யாவதினையதெனவும், மெய்யாவதினையதெனவும், இனிக்குறறும் அதனைக்கேளுதி —பொய்யதேதெனி னுமருபங்களும பூதமாகியமாயை, எ-து. பொய்யெனப்படுவதிராதெனில, நாமருபங்களுகவெங்கணும்விரித் துள்ள பஞ்சபூதமெனப்படுவதாகியமாயையாம —மெய்யதேதெனிற்சசசி தானந்தமா வியாபிகுமானமாவே, எ-து. மெய்யெனப்படுவதிராதெனில சத்து, சிதது, ஆனந்தமென்னுமிலக்கணமே வடிவாயெங்கணுநிறைதுள்ள வானமாவாம, எ-து. ஏ - ஈறறசை.

பிரததியடசமாயுள்ளசகங்காரணமாகவன்றோ, அப்பிரததியடசமான சிவேசுராணுனடெனக்கோடல். விகாரததைச சயமபெனக்காட்டாதுல கைக்காட்டில, ஏனையவிரணடையுங்காட்டலாம. அங்கனமொருவருமின் றே. சொலமாததிரததானும், தோற்றமாததிரததானும், இம்முனறுஞ்சத் தெனறேறபதைவிட மிததையென்றேறபது மனமலையாமைக்கும், சஞ்சல மனுகாமைக்கும், உள்ள ககரிப்பகலாமைக்கும், தானேதானாதற்கும், இட் மபெறுமன்றோ? இங்ஙனமாய்பலனுக்கன்றோ, சறகிருததியமாகிதொழில் புரிவது. இவற்றைப் புரிவதைவிட வலகைமித்தையென்று மறப்பதுமாத் திராசெயயி னிப்பயனனைத்தையுமில்மையிறுனையனுபவிக்குதமே, இது வுள்ளதுகைகெல்லிக்கனிபோலாமே, இந்நனகையறியாமைபற்றிப் பொய்யைமெய்யெனறமூடானவும், சகமாகத்தோற்றுவதும், அன்றாகத்தோற் றுவதும், அறிவன்றோ, இதுவன்றோமெய், இதனையன்றோமெய்யெனக்கோ டல, கொண்டபடிக்கண்டவரன்றோமெய்ஞானிகள், காணுதாரன்றோபொ லிஞானியர். இவ்வாப்போலிஞானியொன்குறிக்கவன்றோ முன்னர்கண்ட றிறததுஞானமென்றது. இவற்றையெல்லாங்கருதி மெய்யை மெய்யென

ஞானியெனவும், இவர்களை மூடாகளெனறகெனையேதுளது, இன்றாதலின், ஞானிகளுக்கும்றங்கன்விதித்த சாஸ்திரமுண்டோவெனவும் கூறினா. பொய்யாகியசகசீவபரங்களைப்பொய்யென்றது, குணவாகுபெயர் மெய்யாகிய ஞானத்தை மெய்யெனறது உமிகவனமே. ஞானமனறியில்லையாதலின, மெய்யதானமாவென்றொனக்கொள்க. சச்சிதானந்தமானமாவெனவே, அனிரதசடதுக்கம்பிறவெனக்கண்டாம். சச்சிதானந்தமேயநிரதசடதுக்கமாகத் தோற்றலனறியயலனறெனச்சோதனையாறகாணுதி எவ்வனமெனில; ஒன்றுசொல்லுதம். ஓபாறையாகியகருங்கல, உளதோ, இலதோ? உளதெனில, சுயம்பாகவேணமே. சுயம்பெனில, உளிமுதலியகருவிகளாறசேதிப்பதற் கியையாதிருக்கவேண்டும். இயையுமெனில, சுயம்பெனனாதிருக்கவேண்டும். இயைந்தபோதன்ஞோதுளாகக்காணும். இப்போதுசுயம்பென்னலாகாதாவெனின, அந்தத்துளகளினசையோகமே பாரையாகத்தோற்றலனறியிப்போதுமவேறுக்ககூற்றகிடமுளதோ, இன்றே, தூனையனறிப்பாறையெங்கே, நமதுநாட்டந் தூளாகியக்கண, பாரையினமையும், ஆகாவிடத்துணமையுமாகக்காணப்பென்னே. நாமசத்தாகக்காணிலசத்தாகவும், அசத்தாகக்காணி லசத்தாகவுந்தோற்றலின், நமதுசத்தைக்கொடுத்தபாரப்பதனாற் சத்தாகத்தோற்றுவதேயனறிவேறென்னையுள. இதுவேதீரப்பென்றகுமெய்யதேதெனில சச்சிதானந்தமாவியாபிக்குமானமாவேயென்றா.

(க-து.) பொய்மெய்யிலக்கண மித்தகையதென வுணரத்தியபதெனபது. பொய்யையமெய்யெனுமளவுரு செனமமே. அதாவது, உருவமாகவேனுமருவமாகவேனும பாலித்தல. வஸது, இங்ஙனமன்றதலானும், தன்னையகலாததைவிட்டுத் தனக்கயலாகக்கருதியெட்டத்தவம்புரியினும், அணித்தாதற்கியைவதன்றாமையானும், தன்னையதான தேழிக்காணாதனவும், தான்தனக்கயலாகமுடியும், பரமுமயலாகமுடியுமெனக் கூறவேண்டுமோ? இதனாலன்றோ? அருள், பரை, ஆனந்தம், ஆனந்தாதீதம், இவைதனதனுபூதிவிலாசமெனக்காணாது, சிவானுபூதிவிலாசமென்பபராக்காயினா. அங்குந்தானின்றோ? இன்றெனில, அங்ஙனமனுபவித்தலதானன்றோ. அங்குந்தனையாயாமல்விட்டுவிட்டார்களே, இவர்களுக்கெங்கேதானமுடிவுண்டு, இல்லையே. பந்தத்திலயலநாட்டமபோல முத்தியிலுமயனுட்டமெனனி நிதஞானமாகுமா? தன்னவிட்டுவிட்டார்களே, மானிடசென்மத்திலதானேகண்டுபிடிக்கவேண்டுமே. “இப்பிறவிதப்பினுலெப்பிறவிவாயக்குமோ,” இதற்கென செய்தும் யாமறிகிலம். ஆனமாவேயுண்மையெனறனரோ யின்றுலாசிரியர், இதையாவதுவிசாரித்துத்தெனியாதது; செல்வக்கலவிமதர்ப்பு. பொய்யென்பதுமாயை. இதனைச்சத்தியென்றைவனையாக்கி மெய்யெனறனாமூடொனிமைமையும்.

கூசு - கவி. ஆ - கை.

[அனைத்துமாயாகாரிபமெனக்கூறி மிததையென்றா, அமமாயா
விலக்கணத்தையும், அதனதுபேதாபேதங்களையுந்
தெரிவிக்கவேண்டுமென, அறுவகையாக
வினாவை யிக்கவிழுகூறுகின்றா.]

மாயை யெனப்பதே துடையரா பொபடி வந்தது வருவா
னென, மாயை யெனப்பது பிரமத்தின் வேறெனின வஸ்துவு மிர
ண்டா மே, மாயை யென்பதும் பிரமமு மொன்றெனின வஸ்து
வும பொபயா மே, மாயை யென்றமே கங்களுக் கொருசண்ட
மாருத குருமூர்த் தி.

(இ-ள.) மாயையெனப்பதேதுடையரா பொபடிவந்தது வருவானென,
எ-து. மாயையென்பதியாது, அதனைச் சூதகதரமாகவுடையாராயாவா, அது
வந்தவகையெங் னம், வருத்தகேதெனனை — மாயையென்பது பிரமத்தின்
வேறெனின வஸ்துவுமிரண்டாமே, எ-து மாயையெனப்பது பிரமவஸ்துவி
னென்றமவேறையதெனின, அடபோதுவஸ்து, இரண்டெனக்கொளளபபிவ
தாமே — மாயையெனப்பதும் பிரமமுமொன்றெனின வஸ்துவுமபொயயா
மே, எ - து. ஆயினமாயையெனப்பதும், பிரமவஸ்துவுமொன்றெனக் கூற
லாமேயெனின, மாயையென்பபோலபிரமவஸ்துவும பொய்யெனக்கொள
ளபபிவதாமே — மாயையென்றமேகங்களுக் கொருசண்டமாருதகுருமூர
த்தி, எ - து மாயையென்றமேகங்களுக்கெல்லா மோர்பிரசண்டமாருதம்
போனது விளங்குபவரா கியகுருமூர்த்தியே, எ-து

(க-து.) இங்ஙனமாயையெனப்பற்றி யறுவகையாகவினாவினென்பது.
அறிவேபிரமம், அறிபாமையேமாயை. அறிவையன்றியறியாமையேறாயின,
பிரமத்தையன்றிமாயையேறாகலாம். யாதுகாரணகாரியங்கட்கு முடன்ப
டாமை யினையதென்றுணர்தல், அறிவு. உணராமை, அறிபாமை. யாதுண
மையையுணர்கின்றதோ, அதுவேயுணராததால், அறிவேயறியாமையாயிற்
து. அறிவையன்றித்தெளிவும், மூடமும்வேறினமையின், இவ்விருவினைக்கும்
வினைமுதல், அறிவாயிற்று. அறிவாகவே, இரண்டெனப்படாது. ஒன்றெ
னின், அறிவையன்றியறியாமையிருக்கவேண்டும். இனராதலின் பிரமத்துக்
கெனனாது, பிரமத்தினென்றா. மாயையெனப்பதும் பிரமமுமொன்றெனில
வஸ்துவுமபொயயாமேயென்றது; இனமைப்பொருளுக்கேயியைதற்பாலது
மாயையாதலி னதனோடுபிரமத்தையுஞ்சேர்த்தேகமெனின, அதற்குரியவி
னமைத்தனமை யிதற்குமெயதுமெனற்கெனக். சண்டமாருதம், பெருங்
காற்று. மாயையென்றமேகங்களுளென்பது, உருவகம். சண்டமாருதகுரு
மூர்த்தியென்பது, உவமைத்தொகை.

(க - து.) மாயையெனப்பற்றி யறுவகையாகவினாவினென்பது. இது
தொகுத்துச்சுட்டலெனனுமுத்தி. (கூசு)

சுரு - கவி. ஆ - கை.

மேலறுவகைவினுவின், இக்கவியினுனருவகைவினுவக
குததரங்கூறுகின்றா.]

அதனை யின்னதென றுரைத்திடப் படாமையா லவாச்சிய
வடிவா கு, மிதுத னக்குள துடலியா னுலகுமெய யெனுமவ ரு
டையோர் கள், கதையி லாதபொய வந்ததிப படியென்று கண்
டபே ரிலைமைந தா, விதன மாயையேன் வந்ததென் றுநபுத்தி
விசாரமற் றதன லே

(இ-ள.) அதனையின்னதென றுரைத்திடப்படாமையா லவாச்சியவடி
வாகும், எ - து. அமமாயைபித்தகையதென நியாவரானு மனைவகளாலெ
ட்டிச சொல்லப்படாததன லஃதவாச்சியவடிவமெனப்படுவதாம். - இது
தனக்குளதுடலியானுலகுமெய யெனுமவருடையோர்கள, எ-து. இதுதன
கருசொருதம், இவ்வுடலையான, இவ்வுலகருசுததியம், என்னுந்திடகரு
னமுடையாவோ, அவாகளையமமாயையுடையோர்கள் - கதையிலாத
பொயவந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைநதா, எ-து. ஞானபுத்திரா!
கதைகட்டிசொல்லவதற்குவுழியொன்றுமில்லாத பொயயாகியமாயை யின
னவிதமாக வந்ததென்று கண்டவாகளொருவருமில்லையே - விதனமாயை
யேன்வந்ததென்றது புத்திவிசாரமற்றதனாலே, எ-து. விசனததுக்கேயிட
மாயுள்ள மாயையானது, ஏனவந்ததென்றால், ஞானவிசாரணையெய்யும் வி
டாருயறசி சிறிதுமில்லாததினாலே, எ-து.

அவாச்சியவடிவம், தனக்கெனச்சொருபொருள் நிலலாமை. இதுதன
க்குளது, மமகாரம். உடலியான, அகங்காரம். பொயயை மாயையென்
றது, காரணவாகுபெயர். தாயதநதைவந்தவரிசைவகை யாதிதொடங்கிச
சொல்லுதற்கெட்டாமையால், கதையிலாதபொயயெனவும், உலகைமெய
யெனநமபிடுரு நியாவிடுங்கால, உலகைவிடுதற்குடருசுதறுமின்றிவதைவ
ராதலால், விதனமாயையெனவுகூறினா. புத்திவிசாரமறுதல, தனனைத
தானுள்ளவாறாயதலின்மை. மாயையையகதைகட்டிசொல்லவரும், அத
னைமெய்யெனக்கேட்பவரும், அவிவேகியர். எவ்வனமெனில், தனனைத்தா
னுள்ளவா றெட்டவகையறியாராதலினெனக.

(க-து.) நால்வகைவினுவகக்கும் நால்வகைவிடைநேரோகூறினொன்பது.
இதுதனக்குளவுடலினு லுலகுமெய்யெனப்பாடமுமுண்டு. அறுவகைவின
விருக்க, ஐவகைவினுவெனவும், அறுவகைவிடையிருக்க, ஐவகைவிடையெ
னவுங்கொண் டிராகூறுவதெனசிறப்போயாமறிகிலம். இதுநிறக. இவவி
னவிடைகள், கிரணிதைப்பொருள்கோள். ஏது, ஆர், எப்படிவந்தது, வரு
வானென், இரண்டாமே, பொய்யாமே? இவைவினுவோ, அன்றோ? வின
வெனின், அநுதற்குத்தடையெனின். அவாச்சியவடிவாகும், உடையோ

கள, கண்டபேரிலை, புத்திவிசாரமற்றதனால் வந்தது இவை விடையோ, வினாவோ? விடையெனின, நான்காதற்குத்தடையெனனை. வினாவிடையெனலையார்போலும்.

(சூரு)

சூசு - கவி. அ - கை.

[வஸதுவுமிரண்டாமேயெனனு மைந்தாம்பினாவிற்குவிடை யிரண்டுக்கவியினுக்கற்புக்குநதார, இக்கவியில், பிரமத திரகும், திரிசியங்கடகும், இடையிலோசத்தி யுண்டெனக்கூறுகின்றார்.]

அருவ மாகுமா யாவிவீத் தைகளவினையாடுமுன் றெரியா வே யுருவ மாம்பல கந்தர்ப்ப சேனையா யுதித்தபின் வெளியா கும் பிரம சத்திக ளனந்தமா மதைக்கண்டு பிடித்திடல் கூடா தே பரவு பூதங்கள் கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும வெளியா மே.

(இ - ள்.) அருவமாகுமாயாவிவீத்தைகள் வினையாடுமுன் றெரியாவே, எ - து. இரங்குசாலஞ்செயவோன, தனதுவினோதங்காட்டவினையாடுதற்கு முன்னரே, ஒருவாகண்ணுக்குமுபுலப்படா தருவமாரீனுள்ளதனதுவித்தை கள், எவ்வனகாணப்படும், காணப்படாவே :— உருவமாமபலகநதாபபசேனையா யுதித்தபின்வெளியாகும், எ-து. அவைபிரத்தியட்சத்திற குருவமாக காண்டற்குரிய பறபலவிசித்திரகநதாபப சேனையாயத் தோனறியபின் யாவருக்குங்காணப்படும்(அதுபோல)—பிரமசத்திகளனந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடல்கூடாதே, எ-து. பிரமத்திற்குரியசத்திபேதங்குணந்தவிதமாம், அதனைக்கண்டுபிடித்ததலயாவராலுங்கூடாது (மறநெருங்குமெனின்):—பரவுபூதங்களுக்கண்டனுமானத்தாற் பலருக்குமவெளியாமே, எ-து. எங்குமா வியாபித்துள்ளபஞ்சபூதங்களைக்கண்டு, அதுகாரணமாகவனுமானிக்கு மனுமானத்தினுலசகலருக்கு மிருப்பதாகவிளங்கும், எ-து.

கண்டனுமித்ததலாலென்பபாடமுமுண்டு. அருவமாகும்வித்தைகளெனமுடிகக. மாயாவி, பிரமம். வித்தைகள், சத்திகள். கந்தர்ப்பசேனை, பூதங்கள் இவையுபமான வுபமேயங்கள். அனுமானம், பலருக்குமென்னு மிவவிருமொழிகளை யு மீரிடத்துமொட்டிக. மாயாவிவித்தைகள் கந்தர்ப்ப சேனையா லனுமானித்தலபோன்று, பிரமசத்திகள் பரவுபூதங்களா லனுமானிக்கப்படுமெனவுணாக. பிரமசத்திகளனந்தமென்றது; இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, ஆதிசத்தி, பராசத்தியெனவைந்தாம். இவற்று ளொவ்வொன்று மெண்ணிறந்தபேதங்களாதலபற்றியெனக் இவைசோதனையாறறெரியலாம். அகந்தமெனபது தொகையொருமைபற்றி, அதையெனறா.

(க-து.) இவ்வுபமானவுபமேயத்தால சத்திகளிருப்பை யவற்றின்காரியங்களாலறிய லாமெனபது. அதிசூகசுமமான வித்தைகளெல்லாம், அந்நிலை

துட்ப மேலிடமேலிடக கணடுகொண்டேவருவதை யிப்போதுபிரத்தியட்ச
ச்சிற்றகாணலாம். (கூசு)

கூஎ - கவி. அ - கை.

[வித்தைகளபோலச சத்திகளகாரியபகாரணமாயிருந்தும், ஆதார
வாதேயகாணப்படுமாறுபோலத் தாங் காணப்படா
வென்பதை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

காரி யங்களுஞ் சத்தியா தாரமுங் காணுமற நதுமா யம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும் பாப்பவா கண்கா னும்
வீரி யநதிகழ் விததையா யினசத்தி வெளிப்படா ததுபோ லப்
பேரி யறபிர மததுக்கு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண டே.

(இ-எ.) காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமறநதுமாயம், எ-து.
சத்திகளுக்காரியங்களும், காரணமும், எவாகுங்காணடபும். ஏனையசத்
தியோ, சற்றுங்காணப்படாது —(எங்குனமெனில்), பாரினின்றமாயாவியு
ஞ்சேனையும் பாப்பவாகண்காணும், எ-து. பூமியிலிவவித்தைகளை வினையா
டிகொண்டிருந்த, இஃதிரசாலஞ்செய்யோனும், அவவினையாட்டாற காண
ப்படுஞ்சேனையும் வேடிகைப்பாக்காப்புறப்பட்டவாக்கு நேரோகாணப்
படும:—வீரியநதிகழ்விததையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோல, எ-து.
இனையாதவீரத்துவததால் விளங்குகின்றவித்தையாடிப் சத்தியானது காண
ப்படாது, எங்குனமோவதுபோல —பெரியறபிரமததுக்குமுலகுக்கும்பிறி
துசத்திகளுண்டே, எ-து. மிக்கவிலக்கணங்களுையே யியலபாகவுடைய பிர
மத்துக்கும், உலகத்துக்குமிடையே சிலசத்திகளபிறிதாகவிருக்கின்றனவே,
அவைகாணப்படுமா, காணப்படாவே, எ-து.

சத்திக்காதாரம், பிரமம். ஆதேயம், உலகம். மாயாசத்தியைத்தவிர
வுலகிருக்குமாயின, பிரமத்தைத்தவிர மாயாசத்தியிருக்கலாம். எங்ஙனம்,
*அறியாமையன்றியுலகிருக்குமாயின, அறிவையன்றியறியாமையிருக்கலாம்.
இலையெனின, வஸதுவுமிரண்டாமேயெனலகூடாது. மாயாவியும், சாலக
காட்சியும் பிரத்தியட்சம் வித்தை யப்பிரத்தியட்சம். அதுபோல, பிரம
மும், உலகமும்பிரத்தியட்சம். மாயாசத்தியப்பிரத்தியட்சம். சத்தியாசா
ரமுமென்பபாடமுமுண்டு. இங்கேயாசாரமுமென்பதுபொருந்தாது.

(க-து.) மாயாசத்தி பிரமத்தைத்தவிரவேறினமையா லிரண்டுவுஸது
வாகாவென்பது. பிரமப்பிரதிபலனமே சத்தியெனவறிக. (கூஎ)

கூஅ - கவி. அ - கை.

ஆறும்வினுவிற்குவிடை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனா மாயா வி
வித்தை காட்டிய விர்திர சாலமபோய் வித்துவா னுமபோ லப்
புத்தி மைந்தனே சத்திமா னுகிய பூரண வானமா வாம[வாயே.
வக்னூர்ணியுஞ் சொன்னதிட டாநதத்தின் வழிகண்டு தெளி

(இ-ள) சத்திசத்தனைததவிரவேறெனறுகாண், எ-து. சத்தியானதுசத்தனைததவிர வேறோமுதலனறெனககாணுதி —சத்தனாமாயாலிவிததைகாட்டிய விர்திரசாலம்போயவிததுவானும்போல, எ-து. சத்தனாகியமாயாவிததைசெயவோன தனதுவிததையிலைகாட்டிய இரதிரசாலவிததைககாட்சிக னீங்கியவிடததும் நீங்காதுநின்றேன விததுவான்மாத்நிரமாருமாறுபோல—புத்திமைநதனேசத்திமானாகிப் பூரணவானமாவாம வததுரிணயஞ்சொன்ன திட்டாநதத்தினவழிகண்டுதெளிவாயே, எ-து. அறிவுள்ளபுத்திரா! சத்திமானெனப்படும் பரிபூரணமாரிற்றைதள்ள ஆதமவஸதுரிசசயத்தை முன்சொன்னதிஷ்டாந்தமுறையைக்கண்டு தெளிநதுகொள்ளுதி, எ-று.

இந்திரசாலம், விததையைத்தவிர விலலாவாறுபோல, விததையும்; விததுவானேததவிரவேறின்றும், எவ்வனமோவதுபோல, உலகமும், மாயாசத்தியைததவிரவிலலாவாறுபோல, மாயாசத்தியும்; சத்தனாகியவானமாவைததவிரவேறின்றும். வேறின்றாகவே, இருப்பது, ஆனமாமாத்நிரமென்றாயிற்று. ஆகவே, விததையிருந்தபோதுமில்லாதபோதும் விததுவானிருக்குமாறுபோன்று, மாயாசத்தியிருந்தபோதுமில்லாதபோது மாதமாவிருக்குமெனப்பெற்றும். பெறவே, வித்தை, யாபாசதாமமபெற்றற்போல, வித்துவா னுபாசதாமமபெற்றனலன். அதுபோல, மாயாசத்தி யாபாசதாமமபெற்றற்போலச, சத்தனாகியவானமா, வாபாசதாமமபெறாறுகண்டாம். காணவே, மாயையைப்போல, ஆனமாபொயயன்றெனததெளிந்தாம்.

(க-து) வஸது, மாயையைப்போலப்பொயயன்றென்பது. போகவென்றது, போயென்றயது காலமயக்கம். ஆனமாவின்வஸதுவெனின், கிழமைப்பொருளாதற்கிடமின்று. ஆதலின், ஆனமாவாமவஸதுவென்றும். சிலபிரிதிகள், இந்திரசாலம்பொயவித்துவானமெயபோல, எனநிருக்கின்றன, அங்ஙனம்பொருள்கொள்ளினும்மையும். (க-அ).

கூகூ - கவி. அ - கை.

[முன்னாமாயையென்பதுபொயயெனக்கூறிப் பின்னர்பிறிது சத்திகளுண்டேயெனக் கூறுவதென்கொலோவென்றவினுவிற்குத்தர மிரண்டுகவியானுங்கூறப்புகுந்தா ரிக்கவியிலுண்டென்றேறகாவிடில் சராசரங்கடஞ்சுசபாவங்கள் வேறுமேயெனக் கூறுகின்றோ.]

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட்கிற, புல்லையாதியா மசேதனப் பொருளெலாம் பூத்துக்காய்ப்பனபா ராய், நல்லையாம்க் னேயதிற் சிற்சத்தி நடந்திடா திருந்தக் கால், தொல்லை யாய்வருஞ் சராசர வுயிர்க்கெல்லாஞ் சபாவங்கள் வேறு மே.

(இ-ள்.) இல்லையாகியசுத்தியையுண்டெனப் தெபட்டியெனக்கேட்கில, எ-து. மித்தையாகியமாயாசத்தியை மீண்டுமுண்டெனப் தெநவநவசுட்டி மெனக் கேட்பையாயின்:—புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத் துககாய்ப்பனபாராய், எ-து. புல்லையாதியாகவுடைய சடப்பொருள்களனை த்தம் புட்பிததுக்காய்க்கினறவைகளைக்காணுதி: — நல்லையாமசேனையகிற சிறசத்தி நடந்திடாதிருநதக்கால, எ-து. சறபுத்திரா! ஒவ்வொன்றிலுஞ் சிற்சத்தியானது வியாபியாதிருக்குமாயின்.—தொல்லையாயவருஞ் சராசர வுயிர்க்கெல்லாஞ்சபாவங்கள்வேறுமே, எ-து. தொன்றுதொட்டுவிடாதுவரு கின்ற சராசரமாரின்றுள்ளவுயிர்களுக்கெல்லாஞ் சபாவங்கள்வெவ்வேறு முடியுமே, எ-து.

சேதனம், அறிவு. அசேதனம், அறியாமை. இங்கேநடசருதல, வியா பிததல. சரம, அசைவு. அசரம, அசையாமை சராசரவுயிர்களி லெதெதற கேதேதியலபோ, அநவநவமநவநவமாவதுசிறசத்தியினதன்மையெனக்காண க. சோமிகுமாதலினதிலதிலெனவழிக்காதுகின்றனா.

(க-து.) சமஸ்தமுஞ் சிறசத்தியை யாதாரமாகக் கோடலின தததரு சபாவத்தினின்றுமாறுதென்பது. அனைத்துஞ்சிறசத்திலிவாசமாதலின் சிற சத்தியுண்டெனப்பெற்றும். சத்தியுண்டெனல பகாமுகத்தாலெனக். (கக)

க00 - கவி. அ - கை.

[அனைத்துஞ்சிறசத்திரியமத்தினால் தததமியலபவிட்டு
மாறுததை மிக்கவிபிறகூறுகின்றார்.]

கருப்பை முட்டையுட் பறவைகள் பலநிறங் கலந்தசித் திர ம்பா ரா, யருப்ப மாஞ்சத்தி ரியமமில் லாவிடி லரசிலா நகர்போ லாம, நெருப்பு நீர்களாங் கசப்புமே மதுரமா நீசனு மறையோ தும், பொருப்பு மேகமாங் கடலெலா மணகளாம புவனமிப் படி போ மே.

(இ-ள்.) கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பா ராய், எ-து. கருப்பையிலிருக்குமுட்டைக்குள் படசிகள்பலநிறங்கலந்திருக் கின்றவினோதசித்திரங்களாயிருப்பதைக்காணுதி:—அருப்பமாஞ்சத்திரியம மில்லாவிடி லரசிலாநகர்போலாம், எ-து. உணாதற்கரிதாகியசிறசத்தியி னியமமில்லாவிட்டால், அரசனிலலாதபட்டணம்போல பொழுதுகற்றநிலை யினதாகமுடியும்:—நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமா நீசனுமறையோ தும், எ-து. (எங்ஙனமெனில்), நெருப்புசலமாகவும், கசப்புதித்திப்பாகவும், சண்டாளன் வேதாத்தியயனஞ்செய்வதாகவுமுடியும்:—பொருப்புமேகமா ங்கட்டெல்லாமண்களாம் புவனமிப்படிபோமே, எ-து. மலைகள்மேகங்களாக வும், சமுத்திரமுழுவதும்மண்களாகவும், இதுபோலப் பூமிமுழுவதும்ந வனமாகவுமுடியுமே, எ-து.

அருபபூம், துககமெனினுமமையும். நியமம், ஒழுங்கு. பறவைக்கிடம், முட்டை முட்டைச்சிடம், கருடபை. எனவே, கருப்பையிலிருந்துமுட்டையும், முட்டையிலிருந்துபறவையுமுண்டாதலால், கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகளென்றா.

(ஈ-து.) ஆணைததுமரசிலாநகாபோலல்லைமாறுமெனபது. சததி; அக முகத்திற்சிறசத்தியாகவும், புறமுகத்திலமாயாசத்தியாகவுரிருக்கும். ()

க0க - கவி. ஆ - கை.

[எல்லாவிபரிதங்குடமுமாதாரமாதலி நிறதசசத்திபைநீக்கு மாற்றெவநனம். சதததுநகர்பேதமெனின, ஏகமாகக்காண்பதெவ நனம் அரிதெனின, நிரதிசயானந்தமாவதெவநனம். என மூன்றுவினாவையு மிககவியிறகூறுகின்றா]

ஆர்க்குருவ காணவு மறியவும் படாதென்று மவாச்சிய வடி வென்றாறு, சேர்க்கு நாமரு பப்பயிர வித்தென்றுரு செப்பிய நிறசத்தி, போகரு மாற்றெவநன நிறித்திடப் படாதெனிற பிர மபா வையென ரூப, பராகரு மாற்றெவநன முததியா குவதெ வநன பரமசத குருமுத்தி.

(இ-எ) ஆகருகாணவும் வியவுமபடாதென்று மவாச்சியவடிவென் றும், எ-து. அரிபராதி நடஞ்மேனையொவாகருவ கணமுறகாணவும், மன தாலியவுமபடாதென்தும், நிரவசனருபமென்தும் —சோகருநாமருபப் பயிவித்தென்றுரு செப்பியசிறசத்தி, எ-து. விபரிததுக்காளாகச்சோக் கின்ற நாமருபமென்தும்பயிர்கருக்குவிதையென்துரு சொன்னசிறசத்தி யை —போகருமாற்றெவநன பிறித்திடப்படாதெனிற பிரமபாவையென ரூபபராகருமாற்றெவநன, எ - து. நீக்குமாற்றெவநனம், வேறுபடுத்தக்கூடா தாயின, பிரமபாவையேகமாகப் பராகருமாற்றெவநனம் —முத்தியாகுவ தெவநன பரமசதகுருமுத்தி, எ-து. முத்தியடைவதெவநனம், மேலான சதகுருமுத்தியே, எ-து.

அறிவையன்றியறியாமையோர்முதலென்று. அறியாமையே சிறசத்தி யென்னுமிடத்து, காணவுமபடாதென்தும், அறியவுமபடாதென்தும், அவா சசியவடிவென்தும், நாமருபப்பயிர்வித்தென்தும், கூறச சிறசத்தியேற்க லாமே, தடையெனையுள, இதுபறியிவநனங்குநிறா.

(க-து) மாணுககனுக்குத்தித்தவினா வினையவெனபது. சித்திலலாவிழற் சித்தினதுகற்பிதமென்கே. உண்டெனில, தெரிவிக்கலாம். கல், மரம், முத லியவைகளெனில, சத்தினதுபிராதிபாலிகமனறி வேறுகக்கண்டிலமே. எவ்வனமெனின, சோதனையினியதிகளையப்பட்டவையனைத்து மன்னியமா காதறிவாகமுடிவதென்ன? முடிவதனாசத்தாகுமாவெனின, சத்தையன்றி யசத்தெனலென்கே. இனாறதலாலனைத்துரு சிறசத்திநியமமேயெனறியா

ஐதலின் வினாவின்னெனக. அறிவினா, அறியாவினா, எனபவறுளித்தறி யாவினா. (௪௦௧)

௧௦௨ - கவி. அ - கை.

[முதலிரண்டுவினாவுக்கு மிகவும்வினாத்தரகநுகுகின்றா.]

வாயுஸ் தம்பனஞ் சலஸ் தம்பன மணிமந்திர மருந்தா லே தேயுஸ் தம்பனஞ் செயதிடி லதிலதிற சிறந்தசத் திகளெய் கே நீயச் சசசிதா னந்தமாய் வேறொன்று நினைந்திடா திருப்பா யேல் மாயைச் சததிபோ மீதன்றி மந்திர மறைகளிற காணோ மே.

(இ-ள.) வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பன மணிமந்திரமருந்தாலே தேயுஸ தம்பனஞ்செயதிடி லதிலதிறசிறந்தசத்திகளெனகே, எ-து. மணி, மந்திரம், மருந்து, எனனுமிமூன்றானும், வாயுஸ்தம்பனம், சலஸ்தம்பனம், தேயுஸ தம்பனஞ்செய்வமாயின, அவ்வவற்றிற்குரியமூக்கியமாயுள்ள, சலனம், நெ கிழ்ச்சி, உட்டணமென்னுமிமூன்றுசத்திகளும், எவ்வனோ, இப்போதுகண டிலமே. (அதுபோல) —நீயச்சசசிதானந்தமாயவேறொன்று நினைந்திடா திருப்பாயேல், எ - து. நீயந்தசச்சசிதானந்தசொருபமாகி யிவற்றிற்குமா ராக வேறொன்றும் நினையாதிருப்பையாயின —மாயைச்சததிபோமீதன்றி மந்திரமறைகளிறகாணோமே, எ - து. மாயாசத்தியான துன்னையனியில லாமற்போம், இல்லாமற்போவதற்குபாய மிகவனம்புரிவதன்றி வேறேமந திரமுனதாக வேதங்களிறகண்டிலமே, எ-று.

ஸ்தம்பனம், ஸ்தம்பபித்தல அதாவது, சமூகங்கிறந்தல. சிறந்தசத் திகளென்றதினால், சலனம், நெகிழ்ச்சி, உட்டணமெனக்கொண்டாம் என கேயென்பதனால், இப்போதெனவருவித்தாம். எனகேயென்பது, எவ்விடம், இல்லையெனனுமொருளதரம்பாலதாதலின, பலபொருளொருசொல். இங கேயில்லையெனனுமொருடரலினது. நீயிரு மாயைச்சததிபோம், ஏன விரண்டெழுவா யிரண்டேயனிலைகளாதலால், இரண்டுவிடையெனக்கொ ள்க. மாயைச்சததிபோமென்பாருமுளா. நீயைச்சசசிதானந்தமாயிருத்தலே, பிரமபாவனையொன்றப பாரததலுக்கு விடையும், வேறொன்றும் நினைந திடாதிருத்தலே, சிறந்ததிபோததலுக்கு விடையுமெனக்கொள்க. சதது, சித்து, ஆனந்தம். இவற்றுள்; சதது, தான். சித்து, சுயஞ்சோதி. தானே சுயஞ்சோதியாகவிளங்கல், சத்தேசித்ததாகும். சுயஞ்சோதியேதானாகவிள ங்கல், சித்தேசத்தாகும். இங்ஙனமாயவொருமையே துக்கநிவார்த்தியாத லால், ஆனந்தமாகும். இதுதான்சச்சசிதானந்தமாயிருத்தலே. இங்ஙனமிடை விடாதுநிற்கல், அநிந்த, சட, துக்கந, தானேயகலும். இங்ஙனமகலல், வேறொன்றும்நினைந்திடாதிருத்தலென்பன். அவ்விரண்டுவினாக்களுக்கும், இவ்விரண்டும்கிடை.

(௪-அ.) மேற்கூறியவினாக்களிரண்டிற்கும் விடையிரண்டுநததனொ னபது அனுபவமில்லா ரிவ்விடைகாண்டலரிது. (௧௦௨)

கடுங் - கவி. அ - கை.

[மூன்றாமவினாவுக்குவிடை யிக்கவியற்கூறுகின்றார்.]

மேவு மண்ணிலல் வியத்தமே வியத்தமாம் விவகரித் திட வேண்டி, நாவினுன்மண்ணைக் கடமென்ப ரககட நசிப்பதும் நா வா லே, பாவு நாமரு பங்களை மறந்துமண் பார்ப்பதே பரமார்த் தாம், சீவ பேதகற பிதறுகளை மறந்துநீ சினமய மாவா பே.

(இ - ள்.) மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமே வியத்தமாம்விவகரித்திடவே ணடி. நாவினுன்மண்ணைக்கடமென்பா, எ-து. கடசத்திதற்கியமண்ணினிட த்தில் அக்கடத்தோற்றமெழுந்தருளிய வினேநிகழ்தற்குமுன்ன ரத்தோற்ற மெழாதுமறைபட்டிருக்கும், அந்நன்மறைபட்டிருந்தலே வினேநிகழாநிற புழி வெளிப்பட்டிருக்காணும், அந்நன்மறைபட்டிருக்காண்டலேயே யன்ன பாணுதிபாகவிவகாரநீரிதம், சொல்லாலேமனமயவடிவைக கடமெனவு லார்வழங்காநிற்பர் — அக்கடநசிப்பதும்நாவாலே பாவுநாமருடங்களைமறந் து மண்பார்ப்பதேபரமார்த்தம், எ - து. அந்நக்கடமுடைந்ததென்பதுஞ் சொல்லாலேயே, முன்னுமண்ணேபின்னுமண்ணே, இப்போதுமபாணைசட்டி குடுவைசால் முதலியவாயெங்கனும் வழங்கப்பட்டிள்ள நாமருபங்களைச் சற்றுநீளையாதுமறந்து மண்ணுகப்பார்ப்பதேபரமார்த்தமாம், (அதுபோ ல்) — சீவபேதகறபிதறுகளைமறந்து நீசினமயமாவாயே, எ-து. சீவபேத மாரின்றுள்ள கற்பிதவடிவங்களைத்தெயு மறந்து, நீசினமயமாக விளங் குதி, எ-து.

அவ்வியத்தம், வெளிப்படாமை. வியத்தம், வெளிப்படல். பித்தனை முதலியவற்றாலாய பாண்டங்களைக்கூறுதது, செல்வமவந்துழியனறி நிரந் தரமனஞமையினென்க. விவகரிப்பான்வேண்டிக் கடமெனல், விவகாரிக சத்தம். நான்குராலத்தும் மண்ணையனறிக் கடமெனற்குப் பொருள் தோற் றன்மாதிரிமாதலால், அதனை மண்ணைக்காண்டல், பாரமார்த்திகசத்தம். மண்ணையனறிக் கடமென லோராமுதலன்றென வுன்ராமல் சுயம்பெனக்கரு திக் கடமெனக்கூறல், மூடம். கடமெனக்காணுது மண்ணெனக்காணலை, விவேகம் சொல்லாலெனது நாவினுலெனது; நாவினுலாயதுசொல் லாதலா லிதுதுணைக்கருவியென்பபெற்றும், ஆதலின்கருவியாகுபெயர், இவ் வுவமைபோல, அறிவைச, சீவனீசனசெக்கத்தெனக் கற்பனையாகக்கொள் ளும் விபரீதங்களை மெய்யெனக்கோடல், விவகாரிகசத்தம். இப்பேதங்களை யெல்லாமவிசாரத்தாலமறந்து, அறிவாகக் காண்டல், பாரமார்த்திகசத் து. சீவபேதமென்பது; சீவனூதியாகப்பேதிக்குமபேதம். அதாவது; சீவே ஸவரசகம். இம்மூன்றாமறிவன்கற்பிதமனநிச சுயம்பலலாமையின், சீவ பேதகறபிதங்க ளென்றா. தெளிந்தவிடத் தனைத்து மறிவாக முடித்தலின், நீசினமயமாவாயென்பபட்டதென்க. கடமெனினுக் குடமெனினுமெற த்கும், பரமார்த்தம், உண்மை. எனவே, விவகாரிகம், கற்பிதம். எனது

யிற்று. அவ்வியத்தம், வியத்தம், எனக்கூறவந்தது; மண்ணையன்றிக் கடமின்றெனற்கூட அதுபோல, அனைத்து மறிவையன்றி யின்றெனற்கெனக். கடாதிக்கைமணனுப்பாரபதுபோல, சகமாதிரிபதார்த்தங்களுயுஞ் சினமர்த்திரமாப்பாக்கி லன்னியமின்றித் தானாயினங்கும, இங்ஙனமவினங்குதலேமுத்தியாதலால், இதுமுனராமவினாவிற்கு விடையெனக்கொள்க.

(க-து.) அன்னியமயமாகாமற் சினமயமாகுதியென்பது. கடமாதற் குரியதேமண, ஏனையவைமண்ணன்றென்றோ, மேவுமண்ணெனவடைகொடுத்ததெனக். இதுமுடிவிடக்கூறலென்னுமுத்தி. (க0ந.)

க0ச - களி. அ - கை.

[திரிசியமெனக்கிலையாயினுந் தோற்றுவானேன, என்றவினாவிற்குவிடை யிக்கவியிறகுகின்றா.]

பூரிக் குங்கன சச்சிதா னந்தத்திற் பொயசடம் துயாமுன றுந், தூரத் தாயினுந் தோனறுபாழ் விபரீதம் துடைப்பதெப் படியென்ற, நீரிற் றேன்றுந்தன் னிழறலை கீழ்தாய நின்றலை யினுந் ராப், பாரிற் றேன்றிய தனனேநோக கிடிலந்தப் பாழ் நிழல் பொயயா மே.

. (இ - ள்.) பூரிக்குகனச்ச்சிதானந்தத்திற் பொயசடம் துயர்முன றுந் தூரத்தாயினுந் தோனறுபாழ்விடரீதந் துடைப்பதெப்படியென்றால், எ-து. பரிபூரணமாகிறதென மெலாய் சச்சிதானந்தசொற்புததில் அநாத சடதுக்கமென்னுமுனறு மெனதுதிருஷ்டிக்கத்திறாதத்தாயினும், மெய்போலத்தோனறுகின்றபாழும், நாமரூபவிபரீதங்களுமாகியவழக்கைத் துடைக்குமாறெங்கனமோவங்கனமாய்நெறி யினையதெனத்தெரிந்தருளவேண்டுமெனக்கேட்பையாயின். — நீரிற் றேன்றுந் தன்னிழறலைகீழ்தாயின்றலையினும், எ-து. நீரிந் காணப்படுதெனினிழல் தலைகீழ்தாகநின்றலைந்தாலும் — நேராப்பாரிற் றேன்றியதனனேநோக்கி லந்தப்பாழ்நிழல்பொயயாமே, எ-து. தலைகீழ்தாகவின்நி நேராகத்ததையிலதோற்றியதனனேக்காண அந்தப்பாழானசாயையானதுணமையன்றாயமுடியும், எ-து.

தூரத்தாயினுமெனத்திடைக்குறை. சததையன்றியசததும், சிததை யன்றிச்சடமும், ஆனந்ததையன்றித்தகுகமும், இல்லையெனத்திடவிசாரத்தாற்றெளிதலின், தூரத்தாயினுமெனவும், தெளியினும்பாழானசெகசீவபரந் தோன்றுகின்றனவேயிதற்கெனசெய்தும், இந்தத்தோற்றத்தையும்கற்றுமா றெங்கனமெனவினாவின்னென்பார, தோனறுபாழ்விபரீதந் துடைப்பதெப்படியென்றலெனவும், கிணறு, தடாகம், முதலியவற்றின்களையி னின்றொருவன், எட்டிப்பார்க்குமிடத்துத் தன்னிழல்தலைகீழ்தாகத்தோன்றுமன்றோ? அதனைக்கண்டிலியப்புறமுத் தன்னைக்களையிற்காண வம்மயகதமக்கண்மேதிரும். அதுபோல, வியட்டியாகவேனுஞ் சமட்டியாகவேனு

நினறொருவன், தனனையகநமாககருதிரின் றண்டபிண்டங்களையெட்
டிப்பாக்குமிடத்துத், தான்சோபாதிக்கமாகவுத் தலைகீழ்தாகவு மிடவிடா
தலைவதாகதோற்றக்காண்பன்னறோ? பரிபாகநாலமவாதுழி, அதனைக்கண்
டருவருப்பறுதுத் தனனைநிருபாதிக்கமாகச்சிதாகாயத்திறகாண வம்மயக்க
மக்கணமேதொலையுமென்பா, நீரிற்றோன் றுநதன்னிழநலை கீழ்தாநினறலை
யினுநேராப பாரிற்றோன்றியதனைநோக்கிடி லநதப்பாழிழலபொய்யா
மேயெனவுங்கூடினா. உபமானததா லுபமேயம் வருவித்தாம நீர், அவித்
தை. நீழல், தததுவககுழாம. தலைகீழ்தாநின்றலைதல், எழுவகைத்தோற
றத் தெதிவ்வேயுறுது புண்ணியகனமததாலமேலும் பாபகன்மததாறகீழ
முபாதி யளவாகநின்றலைதலை. பாரா, சிதாகாயம். தோன்றுதல், நிருபாதி
மாகவினவகல். தனனைநோக்கிடல், தான்சொப்பிரகாசமாபவினவகக்காண
டல். அநதப்பாழிழல், அநதவிவாதத்தத்துவககுழாமாகியதனதுசாயை.
பொப, தோன்றியுநதவககினமை. எனத் திவடாநததாவுடாநதவககின
காணக. நீரிற்றோன்றுத் தனனிழ நலைகீழ்தாநினறலையினுமென்பது, பகி
றாகம். நேராப்பாரிற்றோன்றியதனைநோக்கிடி லநதப்பாழிழலபொய்யா
மேயென்பது, அநதாறாகம். இவவிருமுகமும் ஞானஞ்ஞானவககளிலெனவ
றிக்.

தனதெதாரததவடிவைநேராககாணத் தனதுகற்பிதவடிவந்தனககின்
றமென்பது. பொய்சடந்தயாமுனறு மறிவாகியகண்ணுடிக் கழககெனக்
கருதித்தொடைத்தலை வினையாககினா. தனதுஸமரணையிருவகைப்படும. அ
தாவது, விஸமரணை, தஸமரணையென. விஸமரணை, அந்நதசடதுக்கம்.
தஸமரணை, சச்சிதானந்தம். தனதுவிஸமரணையெனத், தனதுதஸமரணையாற
றொடைக்கவேண்டிமென்பபெறறும். பெறவே, தனனைவிடவிவ்விண்ணுஸ
மரணையு மினறெனக் கண்டாம். காணவே, இருப்பதுதானேயெனத்தெளி
நதாம். சச்சிதானந்த சிவந்தைச் சச்சிதானந்த மெனதுதூஉம், அந்நதசட
துக்கமாயையெ யந்நதசடதுக்கமெனதுதூஉம், குணவாகுபெயா. திரிசி
யநதனக்குக்காணுவகைக்குத்திகூறியது. (௧௦௪)

௧௦௫ - கவி. அ - கை.

[அறிவையன்றிக்காரணகாரியமின்றென விக்கவியிற்
கூறுகின்றா.]

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய நாமரூபப்பேர் க
ளான தெப்படி யழிந்ததெப் படியென வாய்குதல் பலனன் றே
மான மைந்தனே தீர்க்கசொற் பனசகம் வந்ததும் பாரா மற்
பொன துந்நினை யாமலுன் போதமாய்ப் பூர்ணமா யிருப்பாயே.

(இ-ள்.) ஞானங்காரணமறிவுகாண்காரிய நாமரூபப்பேர்கள், எ-து
அறிவேகாரணமாகவும், அவ்வறிவேகாரியமாகவுயிருக்கின்றது. அந்தக்காரி
யமோ நாமரூபப்போகளாயுள்ளவைகளாம் :—ஆனதெப்படியுதிந்ததெப்ப

டியென வாய்குதல்பலனன்றே, எ-து. இந்தவறிவேதிரிசியமானதெப்படி, யாகாதழிந்தவாறெப்படியென றூராயததுதெளிந்தவாறு? லலாது மீண்டு மீண்டு மிதுவேதொழிலாக வாராயதலபுரியாகிறதல், ஆதமலாபமனதே, ஆயினயாதுசெய்வதெனின — மானமைந்தனேதீரக்கசொறபனசகம வந்ததும்பாராமலபோனதுநீனையாம லுன்போதமாபப பூணமாயிருப்பாயே, எ-து. தனக்கிழிவவராதுகாக்கு மானமுள்ளனாபுத்திரா! எனதும் விடாது தோற்றுந தீரக்கசொறபனசகம போலவதாசிய விசசகமானது மூடததாலுதித்ததைப்பாராமலும், தெளிவாலழிந்ததைநீனையாமலும் முனதுநூனப்பிரகாசசினவாறெவனனமோ வநவனமாகவேநிதறி, எ-து.

அறிவேகாரணகாரியமெனகை, அறிவையன நிககடபடமெனனுங்காரியமும், மணநூலென்னுங்காரணமுமின்றும். இவ்விரண்டுமறிபடுபொருளன்றோவெனின, காரணநாட்டத்திறகாரியமும், காரியநாட்டத்திறகாரணமுங்காண தன்னியோனனியாபாவ மெயதுவதெனின. இவ்விரண்டவசரதது மததுவாததோற்றலறிவன்றோ, ஆனதுகொண்டென்க. இவ்வயிப்பிராயத்தைக கண்டுபிடித்தல மிகவுமிது எங்ஙனமெனில், அறிபடுபொருளென்னு மயக்கமகலாமைடற்றி யென்க. காரணத்தைத்தவிரக் காரியமோரமுதலெனவுஞ்சயமபெனவுமுணாத லறிவேனுமறியாமையெனப்படும். கடபடத்தைககாரியமெனக்கோடலபற்றியன்றோ! மண்ணுலையனநிககாரியமுளதாயின மண்ணுலகாரணமாகலாம. மண்ணுலகாரியமல்லாதபோதுகாரணமுமல்ல. மண்ணுலகக்குகாரணகாரியமெனவந்தது, கற்பிதமென்றுணர்கைசிசமாதலா லறிவெனப்படும். அறிவறியாமையெனனுநாம மிவ்விரண்டவசரம்பற்றிவந்ததறி யெதாரததமாததனகினமையின, ஆயகுதலபலனன்றே யுன்போதமாய்ப்பூணமாயிருப்பாயேயென்றா. அறிவேயறியாமையாதலா லறிவுகாண்காரியமெனப்பட்டது. தொன்றுதொட்டுப்பிறவிதோறும் விடாதுவழங்குவருதலினனும், சயமபெனறகுப பொருளின் நிச்சொப்பனக்காட்சிபோலவதினனும், சொப்பனம்விழித்துழியிலலாவாறுபோல, இச்சகமுந்தன்னத்தானகாணவிழித்துழி யிலலாமற்போதலானும், சொப்பனபோகத்தினித்தியதிருத்தியில்லாவாறுபோல, இவ்வுலகபோகத்திலுரித்தியதிருத்திசமறுமில்லாமையானுந தீரக்கசொறபனசகமெனப்பட்டதென்க. வந்ததும்பாராமலபோனதுநீனையாமலெனதது; இவ்வுலகமபயனற்றதெனக்குறிக்க. அறிதலகாண்காரியமெனப பாடமுமுனம். அறியாமையறிவெனதது, காரணவாகுபெயா. அறியாமையன்றிராமருப்பபெயர்களுண்டாயின காரியமுமுளதாம். இன்றேலிலதாம். அறியாமையாமுடிவதெனனை யாராயதலினகண நாமருப்பமாயுள்ளவனைததும். இஃதறிபூராமுறத்தலாற்பயனெனனை? பிறாமதிககற்கென்க.

(உ-து.) இருப்பதறிவொன்றுமேயன்றிவேறின்றெனபது. இதுபற்றியுன்போதமாயிருப்பாயெனத்தென்க. ஞானம், அறிவு, ஐகப்பொருட்களினி. ()

கருக - கவி. அ - கை.

[பொழுததிலெவளவுகாலமபழகியதோ, அவ்வளவுகால
மந்தாமுகத்திலுமபழகவேண்டுமென விககவியிற
கூறுகின்றா.]

அசத்தி லெமமட்டுண் டமமட்டும பராமுக மாகினு பம்மட மி
ரிசத்தி லுள விழிப பாவையா யிபபடி நிரந்தரப பழக்கத் தால
வசத்தி லுளமன நின்றுகினை மாத்திர வடிவமா கிடிவமைத் தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக் கடல்வடி வாவா யே.

(இ - ள்) அசத்திலெமமட்டுண்டமமட்டும்பராமுகமாகினுய, எ - து.
மெய்போலத்தோறதுஞ் செகசீவபரமென்னுமபொயி லெவளவுகாலஞ்
சம்பந்தமுண்டாயிருந்ததோ வவளவுகாலமளவும் பராககாகியபொழுதப
பட்டனை — அமமட்டிச்சத்திலுளவிழிப்பார்வையா யிபபடிநிரந்தரபழக்கத்
தால, எ-து. பொழுதமானவவளவுகாலவளவுற்றெனனு முணமையில
ந்தாமுகநாட்டமாந்ந நிவனமிடைவிடாதுபழகுவையாயி ன்நதபழக்க
ததால — வசத்திலுளமனநின்றதுசின்மாத்திர வடிவமாகிடினமைந்தா, எ-து.
மனநினவசத்திறஞ்செல்லா துனவசத்திலுன்மனநின்று சைதனயவடிவமாத்
திரமாகவினருமாயின ஞானபுத்திரா — கசத்ததேகத்திலிருக்கினு மானந்
தககடலவடிவாவாயே, எ - து. மலமுத்திரபாண்டமாதலினருவருக்கத்த
ககதேகத்தினி லிருக்கினும பிரமானந்தசமுத்திரஸவருபமாவை, எ-று.

சத்தெனறகுப்பொருளிலையனநிச செகசீவபரமினமையி னிவற்றை
யசத்தெனவும், பராமுகம், பொழுதம். நிசம், சைதனயம். உளவிழிப்பா
வை, தனத்தெனாததவடிவைவிடாதுகாண்டல். சினமாத்திரவடிவமாதல்,
மனஞ்சொப்பிரகாசமாகவினங்கல். மட்டி, அளவு. தஸமரணை, விஸமரணை
யென ஸமரணையிருவகைபட்டி. தஸமரணை, தனனைத்தானுளளவாறுகாண்
டல். விஸமரணை, தனனைத்தானயலாகக்காண்டல். பொருளல்லவற்றைப்
பொருளாகக்கொண்டதெவளவுகாலமோ, அவளவுகாலமும் பொருளைப்
பொருளாகப்பழகவேண்டும. அன்றேல், பழகியகாலவளவுபயன்றும். சை
தனயத்தையனநியாதுமிலலை, ஆயின யாதுமல்ல. எவ்வளவுமெனில், மண்
ணுலையனநிக கட்டட்டமிலலை, ஆமினமண்ணுலகட்டமல்ல; என்றும்போ
லும். இவ்வளவாயிசாரமுகத்தாற்பழகல், நிசத்திற்பழகல், இவ்வளவாயி
விசாரமின்றிப்பழகல், அசத்திற்பழகல், எனப்பதுபரிடதசம்மதவசனம். கச
த்ததேகம், உரிசசொல்லடியாகப்பிறந்த பெயொச்சத்தொடர். கசத்தல்,
தேகத்தியலு. உணர்ந்தார்க்குமாத்திரமெனக்கோடல் வழு. ஏனையோ
ர்க்குப்பிரியவடிவாயினும், மலமுத்திரபாண்டமன்றாயிற்றே? ஆதலினேற்
போபிழை. அறிவு, சதது. அறியாமை, அசத்து. அறியாமையன்றிச் சத
மாதிரிபதார்த்தமுமின்றாதலா லிவற்றையோர்முதலாகவுஞ் சயம்பாகவுஞ்

கொண்டு சத்தாகவேனும் அசத்தாகவேனும் பிரதிவாதிபமலலம். தன்னைச் சொப்பிரகாசமாகக்காண்டலு, அறிவு. அன்றாகக்காண்டலறியாமை.

(க - து) அசத்திறப்புகியதுபோல, சத்திலும்பழகவேண்டுமென்பது. நிகத்திலுள்ளவிழிப்பாரவையாமிப்படியென்பபாடமுமுண்டு அவ்வளவுகா லமபழகாவிடின் ததாகாரமாவதினறி விவாததமாகமுன்போலழிதும். ()

க௦௭ - கவி. அ - கை.

[ஆனமாசசசிதானந்தமென்றீர், சதது, சிததைபோல ஆனந்தஸ
வருபமாயின், அயலைபவாவுவதெனனை? எனறவினுவை
யிக்கலியிறகூறுகின்றார்.]

தானன்றி வேறொன்று மில்லாது பூரணச் சசசிதா னந்த குணமா, யூனின்ற வுயிர்தோறு மொன்றாகு மென்றால் தொக கின்ற பழகண்டி லே, னுனென்ற சீவன்கள் சத்தான வகையொ க்கு ஞானங்கள் வெளிகண்ட தா, லானந்த மிவைபோல வெளி யாக வுதியாத வடைவேது குருநாத னே.

(இ - ள்.) தானந்தவேறொன்றுமில்லாது பூரணச் சசசிதானந்தகுண மாய, எ-து. ஆனமா, தானமாதிரிமருபத்தனறிந் தன்னைத் தவிரவயலாக வேறையாதொன்றுமருக விடாதருதலின்றி யகவிக்ருகென தெவ்ருமபரிபூ ரணமாயும், சதது, சிதது, ஆனந்தகுணமாயும் — ணுனின்ற வுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்ற லதொருகின்ற பழகண்டிலேன, எ-து. மாமிசவடிவாய மைந்த தேகங்களிலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், அக்குணம் வெவ்வேறுகாம லேகமாநிறகவிளவகுமாயின், அக்குணம் தமக்குள் பேதியாதேசமாநிறகும வண்ண மடியேன சமறுமையமின்றிக் கண்டிலனே — நானென்றவன்கள் சத்தானவகையொக்கு ஞானங்கள் வெளிகண்டதால், எ-து. நானென்கூறா நிறகுஞ்சீவர்க ளறிவதுபற்றிக் கரணேந்திரியமென்னு ஞானங்களுள்வாகநே ரோகாணப்படுவதால் சத்தாகவன்றிச்சித்திராது, சித்தாயிருபதுபற்றியுயி ராகளசத்தாயிருக்கிறவிதம் யுத்திக்கொத்திருக்கின்றது. — ஆனந்தமிவைபோ லவெளியாக வுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே, எ-து. சததுஞ்சித்துமொத லுத்தோன்றுமாறுபோல, ஆனந்தமுமொத்திருக்கேரோகாணப்படாதவகை யாகுகொலோ யானறிகிலன்குருமாததியே! யிவ்வையநதவிர ததருளவேண் டிமென்றிரந்தனன், எ-று.

தானென்பபொதுபடக் கூறியதால், ஆன்மா வருவத்தாம். எனனை, “முதற்பெயர்நான்குஞ்சினைப்பெயர்நான்கும், சினைமுதற்பெயர்நான்கு முமுறையிரண்டு, தன்மைநான்குமுன்னிலையநதும், எல்லாந்தாநதானின னன்பொதுபெயர்”, என்றாபவணநதி. தானன்றிவேறொன்றுமில்லாததா ன்மாவாதலின், இல்லாததெனவினையேசசமாக்கினும், பெயர்சசமாக்கின்,

குணத்துக் காணினது. அங்ஙனமாசகின, தானன்றியென்னுதிருக்கவேண்
பும், ஆதலிற் பொருந்தாது பூரணசச்சிதானந்த குணமாயெனதனால்,
ஆனமாவெனப்பெற்றும். ஆனமாதானுதலின் தானன்றியெனவும், ஆன்மா
தனைத்தான விசாரிப்பாதுழி யயலுவளாம். விசாரித்துழிச் சற்றுமின்றும்.
ஆதலின்வேறொறுமில்லாதெனவும், சொல்லாலவேறுபிணுமர்த்தத்தாலொ
ன்றதலின், பூரணசச்சிதானந்தகுணமாயெனவும், தேகத்தை யூனென்ற
து, சாரணவாகுபெயர். ஆனமா சச்சிதானந்தமாயின் சத்துதித்தைப்போல
ஆனந்தமாயிருக்கவேண்டும். இருக்கின்றதெனில், அயலையவாயிலாவதெ
னவே? ஆதலிற் பொருந்தாதெனப்பாரா, ஆனந்தமிவைபோலவெளியாகவுதி
யாத வடைவ்வெனவுமகூழிஞா உபாதிபற்றப்பலவாகசக்காண்டலின், சீவ
ன்களென்பபட்டது. நான்னென்ற சீவனென்றது, நான்னெனாத சீவனைக்கா
ட்ட. அந்தச்சீவன், மகான். ஆனந்தமாயிருத்தலபற்றியெனசக.

(ச-து.) ஆனமாசச்சிதானந்தமாயின, ஆனந்தமெனக்கெயெனபது உட
ன்படாமைக்கேதில்தெனவுணாக சீவன்கள சத்தானவகையொக்குமென்ப
தமேசுதுகாட்ட, தானங்கனவெளிகண்டதாலென்பபாடங்கொண்டாம். வெ
ளிகண்டதாமென்ப பாடங்கொள்ளின், சத்தானவகையொக்குமென்றகுப
பொருத்தமின்றிவேறும். இவ்வியைபுணரவிடத்தனாயெனபயனுறும். அஃ
தொக்கின்றபடியெனிலுமெனயும் (க0௭)

௩0௮ - கவி ஆ - கை

[அதற்குவிடை கூறப்புகுந்தா நிக்கவியிலுபமானபூவமாக
விருத்திபேதத்தினுறகுணங்களபேதித்ததாகக்
காண்பதைக்கூறுகின்றார்.]

உருவங்க ளிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு மெ
ன்றாலு மே. கரணங்க ளோரொன்றி னோரொன்று தெரியுங் கண்
ககன்றி வாராது கா, ணருமந்த சச்சிதா னந்தச் சுபாவங்க ளான்
மாயின் வடிவாயி லும, பிரபஞ்ச மயமாம் விருத்திபே தத்தினுற்
பேதங்க ளாமைந்த னே.

(இ-ள.) உருவங்களிரதங்களபரிசங்களொருபூவி லொன்றாகுமென்ற
லுமே, எ-து. உருவங்களும், சுவைகளும், பரிசங்களும், ஓமலரினகண்பே
தமாகாதபேதமா யேகமாயிருக்கின்றவெனினும், —கரணங்களோரொன்
றினோரொன்றுதெரியுங் கண்கன்றிவாராதுகாண, எ-து. புறக்கரணமாகி
யபஞ்சேந்திரியங்களி லொவ்வொருபொறிகளால, அதற்குரியவொவ்வொ
ருவிடயமுமுணரப்படும், இங்ஙனமுணரப்படும்வகையாலனி வேறொன்று
லுணரப்படும்வகையெனவருமவரும், வராதே:—அருமந்தச்சச்சிதானந்தச்சு
பாவங் ளானமாவின் வடிவாயினும், எ-து. அடைதற்குமிகவுழிதாயுள்ள
சச்சிதானந்தமாவிகுஞ்சுபாவங்கள், ஆனமாவின்சுபாவங்கள்.

வாயினும்: - பிரபஞ்சமயமா மலிருத்திபேதத்திறை பேதங்களாமைந்தனே, எ-து. சததபரிசாதிவிடயமயமாநின்றனள சாத்துவிதமாதிய முக்குணத தாலவரும் விருத்திபேதத்தினால் பேதங்களையதற்குரிததாம், ஞானபுத்திரா, எ-து,

உருவங்கள், அழகுகள். இதுகண்ணுணராபவைகள். இரதம், இனிமை. நாவினுக்கனறிமுககினுக்கெனினுமமையும், அமைதலாலசுகந்தமெனப்பபிம். பரிசங்கள், தொக்காலுணராபவைகள். எனபனவைதிகம் கண, நா, தொக்கு. இவற்றிற்குவிடயம், உருவம், இரதம், பரிசம், எனவிககவியிறகூறுமுறைமை. உருவமுதலிய மூன்றும் மலரிலபேதமாயினு மவற்றைத் தனித்தனியு - ரும் பொறிகளாற பேதமுறுமாறுபோனது, சத்துமுதலியமூன்றும் ஆனபாவில பேதமாயினு மவற்றைத் தனித்தனியுணருஞ் சாத்துவிதமுதலியவற்றுல் வரும் விருத்திபேதத்திறை பேதமுறுமெனவுணாக. அக்ககரணம், மனம். புறக்கரணம், பொறிகள். இவ்விரண்டுக்கரணமெனினு மிங்கேபொறிகளை யெனக்கொள்க. கணக்கு, விதம். அருமருந்தனசச்சிதானந்தமென்ற பாலது, அருமந்தச்சச்சிதானந்தமென்றாயது, மருஉ. ஆனமாவுக்குச்சச்சிதானந்தங்கள் சுபாவமெனவும், வடிவமெனவுகூறியதால், மூன்றுமொன்றுக கொன்றபேதமெனவும், இங்ஙனமிருத்தலசுபாவமெனவுமபெற்றும், விருத்திபேதத்தினாலெனனது பிரபஞ்சமயமாமெனவடைகொடுத்தது, விடயா காரமனறிவேறுகாரஞ் சற்றுமாகாமையினெனக.

(க-து.) சச்சிதானந்தங்கள்; தத்தமிலக்கணங்களைத்தனித்தனியறிவ தாற் பேதமுறுவதுபோறகாண்டலன்றித் தமக்கினமையினபேதமெனென பது. விருத்திபேதம் மறுபாட்டிலிருப்பதா லாககே விளக்குதும். உருவமுதலியமூன்றும் மலருக்குவேறாயின, சத்துமுதலியமூன்று மானமாவுக்குவேறுகலாம். உருவமுதலியமூன்றுமறிவதாலன்றித் தனித்தனியெவவேறாயின, சத்துமுதலியமூன்றுத் தத்தமிலக்கணங்கையுணாவதாலன்றித் தனித்தனியெவவேறுகலாம். ஆகாதெனின, ஆனமாவானந்தவடிவமெனலேத் தடையினறி யேறகவேண்டுமென்றயிறறு. காண, அசைநிலை. (க0அ)

க0க - கவி. அ - கை.

[விருத்திபேதமினையவெனவும், அவைவாதவகையும
இக்கவியிறகூறுகினன்றா.]

தாமதமி ராசதஞ் சாத்துவித முக்குணத் தால்வரும் விருத்தி மூன்று, மாமவைகண மூடமுங் கோரமுஞ் சாந்தமு மபிதான மாரு மகனே, யேமுற விருக்கின்ற சச்சிதானந்தங்க ளெனமென்று மொன்றாகி லு, நாமுனைக் கும்விருத்திப்பிரிவின்றம் கொடுப ஞானுதி பிரிவாகு மே.

(இ-ள்.) தாமதமிராசதஞ்சாத்துவித முககுணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றும், எ-து தாமதம், இராசதம், சாத்துவிதமெனக்குணமூன்றும், இம்மூன்றனுமவரும்விருத்திபேதமூன்றும்—ஆமவைகளமூடமுங் கோரமுஞ்சாந்தமு மபிதானமாகுமகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா¹ அங்ஙனமூன்றனவைகளமூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமுமெனப் பெயாபெறுவனவாம்—ஏழுறவிருக்கினறசசசிதானந்தவக ளென்றெனறுமொன்றாகிலும், எ-து. கெம்பீரமாயிருக்கின்ற சதது, சிதது ஆனந்தமெனப்பன, என்றென்றைக்குமொருபடித்தாயே சுமாயிருப்பனவாயினும்—நாமுரைக்குமவிருத்திபிரிவினா சொரூபஞான திபிரிவாகுமே, எ-து. யாமுறகூறிய² விருத்திபேதத்தினு லானமசொரூபமாகிய சிததுமுதலியமூன்றும்பேதிகடும், எ-து.

தாமதம், மூடம். இராசதம், கோரம். சாத்துவிதம், சாந்தம். என்பனநோநீர்நிறை. தாமதமுதலியமூன்றுகுணத்தினதாமதம், மூடமுதலியமூன்றும். சத்தாதியெனனாதுஞானதியெனறது, அடியியைபுத்தொடைபற்றியென்க. ஒவ்வோருயிராகக் கண்ணுமேனும், மக்களிடத்துமொவ்வொருவர்பாலுமேனும், மூன்றுகுணமிருக்கின்றன, இருக்கினுமூன்றுளோருணமேலிடமிருநிறும, நிற்பதாலததற்கியைந்தவிருத்தியொன்றுமேலிடேநிறும. விருத்தியுள்ளானதுசாந்தம். இந்தச்சரந்தமிருவகைப்படும. அவை, காருணியசாந்தம், உபசாந்தமெனப்பன. உயிரக்கிடுக்கணுறுபொறுத்தல, காருணியசாந்தம். அன்னியமின்றிச்சமஸதமுரு சினமாததிரமாவளங்குஞ்சாந்தம், உபசாந்தம். இக்கவியிலசாந்தமென்றது, உபசாந்தத்தை. இந்நெறித்தாயவுபசாந்தமென்கே யுண்டோ, அங்கேவிடயானந்தமின்றி யாதமானந்தம் விளங்கும். விளங்குதலனுபவமாயென்றுநிகழ்தலா லின்றெனமறுத்தல, தானாகாப்பிழை, எனக்குறிப்பித்தற்கிக்கவிகூறியதென்க.

(க-து.) ஆத்மா வானந்தவடிவமன்றெனல; விருத்திபேதமறியாககுறையென்பது. தாமிகுந்தமசிரசுசதவமெனு முககுணத்தாலவரும் விருத்திமூன்றமெனப்பாடமுமுண்பு. “இஃதெஞ்சியசொல்லினையதக்கூறலென்னுமுத்தி” “பிறிதொழிபடாஅனறனமதங்கொளலெனனுமதம். ஆன்மாவைக் காணுதா ரானந்தமவேறெனுஞானியா. (க0க)

கக0 - கவி. அ - கை.

[மூடத்திறசததும், கோரத்திறசத்துஞ்சித்தும் சாந்தத்திற்சத்தது சிததுஆனந்தமுமிருக்கக் காணலாமெனவிககவியிற் கூறுகின்றா.]

சடமான மூடத் தருக்கல்லு மண்களிற் சத்தொன்று மேதோன்று மால், விடமான காமாதி கோரத்தி லானந்தம் விளையாது மற்றவைகளார், திடமான பொழிவாதி சாந்தத்தி லேசு

சி தானந்த மூன்றும்வெளி யா, மடமான மூடங்கள் கோரங்கள் விசொந்த மனமாகி லானந்த மே.

(இ-ள்.) சடமானமூடத்தருக்கலுமணுகளிற் சத்தொன்றுமேதோன றுமால், எ-து. மரம், கல, மண, இவைபோலவைசடமாந்நுள்ள மூடவிரு த்திகளாம். இம்மூடவிருத்திகளில் சத்தொன்றுமாதிரி இருக்ககாணும் — விடமானகாமாதிகோரத்தி லானந்தம்வினையாதுமற்றவைகளாம், எ - து. விஷம்போலவனவாகியகாமம், குரோதம், லோபம், இவைபோலவனகோர விருத்திகளாம், இந்தக்கோரவிருத்திகளில் லானந்தமாகுதிரமிருக்ககாணுது, ஏனையசத்தஞ் சித்தமிருக்ககாணும் — திடமானவொழிவாதிசாரந்த, நிலை ச்சி தானந்தமூன்றும்வெளியாம், எ - து. முததியென்றகுத்திடம், ம்ன்று ளள, ஒழிவு, சத்தம், ரூனியமுதலாயுள்ளவைசாரந்தவிருத்திகளாம், இந்தச் சாரந்தவிருத்திகளில், சத்தது, சித்தது, ஆனந்தமென்னுமூன்றும் யாவருங் காணவி ளவரும். — மடமானமூடங்களகோரங்கள் விசொந்தமனமாகிலானந்தமே, எ-து. மடமையேவடிவாயுள்ளமூடவிருத்திகளும், கோரவிருத்திகளும்லலா தகன்ற சாரந்தவிருத்தியமாகமனமாயிடினப்போதானமாவியலபாகவே யானந்தவடிவமெனக்காணும், எ-று,

சச்சிதானந்தமல்லாத சகலீவபரமில்லை. இல்லையாயினும், உணாதலா லிப்பேதவகாணும். எவ்வனமெனின, உணாதல், தாமதமுதலியகுணத்திரிய த்தி லொன்றினவயப்பட்டுநிற்கும். இக்குணத்திரியத்திலொன்று தத்தமக் கியைந்த விருத்திபேதமூன்றனுள் தனசயதர்மமவிருத்தியதாகு மிதனாலெ னவுணாக. மூடவிருத்தியிறசத்தும், கோரவிருத்தியிறசத்துஞ்சித்தும், சாந தவிருத்தியிறசத்துஞ்சித்ததுமானந்தமுமிருப்பதென்பமெனின, மூடவிருத் தியாகிய மரம், கல, மணமுதலியவைக ளனுகுகளையேயாகமேயு மவவனு க்களபரமானுவையன்றியில்லை, அந்தபரமானுதன் மாத் திரையையத்தவிரவி ல்லை, தனமாத் திரை யகங்காரத்தைத்தவிரவிலலை, அகங்காரம் மகத்தத்துவத் தைத்தவிரவிலலை, மகத்தத்துவம் மூலப்பிரகிருத்தியைத்தவிரவிலலை, மூலப்பிர கிருதி யான்மாவாகிய தன்னைத்தவிரவிலலை, தானுகிறசத்தேயிவ்வனம்பிரதி பலித்தலாற் சத்தொன்றுமேதோனறுமெனவும், கோரவிருத்தியாகியகாமக் குரோதாதிகள் தனதுவிஸ்மரணை காரணமாகவெழு மனாத் தரூபமாதலா லவைகளை மெய்யெனக்கோடலால் யானெனதெனவகமமதைதோன்றும். தோன்றவே, யுத்தாயுத்தந்தெரியாது மனஞ்சென்றவழியே பிறாமனையத் தல், பிறாபொருளைவஞ்சித்தலாதி தீவினைகளபுரியவேண்டிவரும். வரவே, யப்போதுசுகம்போலக்காணினுந் துன்பமாகமுடியும், முடிதலாலகோரத் திலானந்தம்வினையாது மற்றவைகளாமெனவும், சாரந்தவிருத்தியாகியவொ ழிவு சத்தஞ் ரூனியஞ் சபாவ மதிதமாகிகள் தனதுதஸமரணைகாரணமாக வெழு மரத்தரூபமாதலால், அவற்றைத்தனதுசொருபமாகவிடா தனுசந்தா னஞ்செய்யவேண்டும். செய்யவே, யானெனதெனனுமகம்மதைதாமேகழ

ஹம், கழலவே, யுத்தாயுத்தமென்பதிறந்து மனஞ்சின்மாத்கிரமாகவிளங்கும் விளங்கவே, யன்னியமினறிததானமாதிரமாகிறதும். நிற்கவே, சத்தேசித்தாசுவம், சித்தேசத்தாகவுமைக்கியம்மய்தம். எய்தவே, யானந்தநதாநா முடியும் முடியவே, சச்சிதானந்தவொருமையதாம், ஆதலபற்றியொழிவாதிசாந்தத்திலேச்சசிதானந்தமூன்றாமவெளியாமெனவுங்கூறினா.

(க-து.) விருத்தித்திரியமினையவெனவும், அவற்றாச்சச்சிதானந்தபேதமினையவெனவும், ஒருமையினையவெனவும் விளக்கியத்தேனபது. மூடங்குகோரங்காவின்சாந்த மனமாகிலானந்தமேயெனறது; மனதுமூ-விருத்தியாகில சததும், கோரவிருத்தியாகிலசததுஞ்சித்தும், சாந்தவிருத்தியாகில சததுஞ்சித்தமானந்தமூமென்பபொருடற்றகெனக. எனவே, மனங்காரணமாகவிடபேதாபேதநதோன்றிறதேயன்றி யானமாவுகநெனென்பபெற்றும். பெறவே, யானமாச்சச்சிதானந்தமென்றாயிற்று. யித்திரியா சச்சிதானந்த சொருபந தனனைவிடவேறென்பா. இவாதன்னிலக்கணங்கலலா தன்னியவிலக்கணங்கற்றாபோலும். ஆல், அசைநிலை. தருக்கலமண்ணெனது கலவ்வெனவுகாரசாரியைபெற்றது, “ஞானமலவனவொற்றிதுதொழிற்பெயரோவலவினைநிபவவனமெயவரி னுவவறுமேவலுஞ்சிலவழி” யெனனும விதியாலெனக. ஆனமா சச்சிதானந்தவிலக்கண மகனறதுங்கூடியதுமபோல்வதன வேறெனெனக.

(கக0)

ககக - கவி. ஆ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலக்கணமினையதெனத்தெரியாது எனங்னமான்
மாவுகவென நேறபெனென்றவினவுக்கு விடை யிக
கவியிறகூறுகின்றா.]

இகமான குருநாத நேசச்சி தானந்த மெனுமில்க் கணமறிகிலே, என்கலாத சத்தாவ தேதுசித் தாவதே தானந்த மேதென்றிடின, மிகுகால மூன்றுங் கெடாதிருப பதுசதது வேறுபாடறிதலசித்தா, மகிழ்காம துகட்போது சுகமாகு மனுபூதி வாழ்வென்ப தானந்த மே.

(இ-ள. இகமான குருநாத நேசச்சி தானந்தமெனுமில்க் கணமறிகிலேன, எ-து. இமமையிலடியேனுக்கியைவதானகுருசாமியே' சத்து, சித்து, ஆனந்தமென்னுமிலக்கண மினையவெனக்கேட்டறிகிலன. ஆயினும்—அகலாதசத்தாவதேது சித்தாவதேதானந்தமேதென்றிடின, எ-து. விடாதுநின்றள்ள சத்தென்பதியாது, சித்தென்பதியாது, ஆனந்தமென்பதியாதெனக்கேட்டபையின்.—மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசதது வேறுபாடறிதலசித்தாம், எ-து. அளவுக்கடங்காதுமிகுகின்ற இறப்பெதிராகழ்வெனக்கூறுங்காலமூன்றினு மிடையின்காதிருப்பதுயாதோவதுசத்தெனவும், இங்ஙனமாகின்றமகலிங்கவேறுபாடகல வவற்றைவிசாரித்திடுதல்யாதோ வதுசித்

தெனவும்வழங்கப்படுவதாம்:—மகிழ்காமறுகாபோது சுசுமாமுகமுழி வாழ்வென்பதானந்தமே, எ-து. எவருமகிழத்தக்க காமவின்பத்தை யனுபவிக்கும்போதெங்கனஞ்சுகமெழுமோ வநந்நமபோலவதாகியசுவானுழி சுசுவாழ்வென்படுவதாயதோ வந்தானந்தமென்படுவதாம், எ-து.

சச்சிதானந்தவிலகணமபிரமததுககலலது வேறெனறுக்கல்லாமை யின் பிரமமிலககியமென்பபெற்றும். இலககியத்தினமைதி யிலககணமாத லானும், இலககியகணடதற்கிலககணமியமபலினென்றிருப்பதானும், மாணுகக னிலககியமாகியபிரமததையுணர்ந்ததுபற்றி யதினிலககணததையுணர்வேண்டி வினவினன்னா. மிகுவென்னு மிகையா லிவநனங் காலநதிரி விதமாதல் கணக்கினமையென்கருகிககககணடாம். மிகுசாலுனறுங்கெ டாதிருப்பதுசத்தெனததனால், காலாதிதமெனவும்; வேறுபாடறிதலசுத்தா மெனததனால், அவநனங்காலாதிதமாந்ந றறிவறியாமையாபாபாடே யே சுமாக்கற்கு விசாரியாற்றறலெனவும், மகிழ்காமறுகாபோதுசுசுமாமுகமுழி வாழ்வென்பதானந்தமெனததனால், ஆலிககண்காலத்திருவருமன மொத்துப் புணருககா லிருவாமனதையுமடக்கி மேலெழுஞ்சுக மெனநன மோவதுபோல, அறிவு மானந்தமுந தமக்குள் பேதமின்றி விசாரித்துத் தெளியுங்காலத் தறிவேயானந்தமாகவும், ஆனந்தமே யறிவாகவுமாகும். ஆகுங்கால மனமென்பதிறந்து சினமாததிரமாகவினங்கும். வினங்கவே, சந கற்பமிற்க்கும். இறக்கவே, துக்கநிவித்தியாம். ஆகவே, தடையற்றவானந தமாததிரமேலிடமிற்றும். நிறக்கவே, சமஸதமுமானந்தமயமாகவே நிகழு மெனவுமருத்தந்தரக்கணடாம்.

(சு-து.) இவநனமாயநிலையேசச்சிதானந்தவிலககணமென்பது. இந்நிலைவழுவவாக்குப்பயனென. (கக்க)

ககஉ - கவி. அ - கை.

[ஆனமா தானசச்சிதானந்தமென விசாரித்துத்தெளிந்த விடத்து நிகழுமனுபவமயாதெனவினாவை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

நாசச் சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நால்வேத மாவாக்கிய, நீசச்சி தானந்த மென்றிடினு மாசிரியர் நீபிரம மாகுமெனி னு, மாசற்ற சச்சிதா னந்தநா னென்னவிவன் மனனுமனு பவமெவந னே, கோசப் புரங்களை யிடித்துத் தகர்த்தமத குஞ்சரக குருநா தனே.

(இ-ள்) நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாககியம், எ-து. நாசமுறுதலையேயியலபாகவுடைய சரீரத்திலிருக்குஞ்சரீரியாகிய வான்மாவைநோக்கி நான்குவேதங்கட்கும் முடிவாயுள்ளமகாவாககியங் கள்:—நீசச்சிதானந்தமென்றிடினு மாசிரியர்நீபிரமமாகுமெனி னும், எ-து.

நீச்சிதானந்தசொருபமே வேறனறெனச்சொல்லினும், அல்லதுசுறகுநா தனெழுந்தருளிவந்து நீபிரமசொருபமேவேறனறென வுறுதியாகச்சொல லினும். --மாசுற்றச்சிதானந்தநானென்னவிவனமன்னுமனுபவமெங்கனோ, எ - து இயல்பாகவேமலர்கிதமாயுள்ள சச்சிதானந்தசொருபமேதனதுச யவடிவமெனவொருவன் விசாரித்துத்தெளிந்தழியதனாலிவனடைந்த சுவா னுபவமெங்கனமாயதோ -- கோசப்பரங்கணையிடித்துத்தகரத்தமத குஞ்சுர கஞ்ஞாத்தனே, எ - து. தடையாயுள்ளவனமயமுதலியபஞ்சகோசமென னுமபட்டணங்களை யிடித்துத்தனாளாகிய மதயானைபோன்ற குஞ்சாமியே, எ-று.

நீச்சிதானந்தமெனறதும், நீபிரமமெனறதுமுத்தேசமொழி. அங்கு னமனுபவடித்துத்தெளிந்தவனெய்தியபலனை விசாரித்து, தானுதற்கெனக். அவனனுபவமெங்கனமாயதோ வதனையானறிய வுணர்த்தியுருமெனப பொருடருதலால், ஓகாரமொழியிசை. நானேச்சிதானந்தசொருபமென வொருவன்விசாரித்துத்தெளிந்தசொல்லாநிறக்கவெனப பொருள்கொண்டு சச்சிதானந்த நானென்னவென்பதைச் செய்வெனனும்வாய்பாட்டுவினையெ சசமாகுகு எங்கனென்பென்பாடமுமுணயி. கோசப்புரங்கன, உருவகம். புரங்கணையிடித்தனூந்தகரத்ததனும் மதங்கொண்டபோது யானைக்கியலபாமா றுபோன்று, கோசங்கையுருவ்வித்தனும், அவையிருந்தவிடமுந்தெரியாதழி ததனும் ஞானசச்செருக்குமெலிட்டபோது ஞானவானுக்கியலபாத்லபறநி யிங்கனங்கூறியதெனக்.

சச்சிதானந்தமாயவிடத் தெயதுமனுபூதியாதெனவினாவின்னென்பது. ஆனமாவேச்சிதானந்தமாயவிடத்துப் பிரமமாதற்கையமெனனை? இவ்விர ணிபத்தேசமுமொனறே. (ககஉ)

ககஉ - கவி. அ - கை.

[ஆனமாசத்தெனவிககவியிறகூறுகின்றா.]

சென்மார் தரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற செல்கால மிவனுண்ட லோ, கனமானு பவநரக சொர்க்கமெனில வருகின் ற காலத்து மிவனுண்ட லோ, வன்மாத யாதனு வுடலகடவு ளு டன்மனுட வுடன்மாறி மாறியழியுந், தன்மாய வுடல்கெடினு மி வனிருப் பதுகொண்டு சத்தென்ப தொக்குமக னே.

(இ-ள்) சென்மார்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனிற செல்காலமிவ னுண்டலோ, எ-து. ஆனமாதானபூவசென்மங்களிறசெய்துவந்த நலவினை தீவினைகளதேகத்தைதருமெனச சத்தப்பிரமாணமிருக்குமெனில், ஆனமா வாகியவிவன் முனசெனற்காலங்களிலெல்லா மிருந்திருப்பானல்லவா; -- கன்மானுபவநரகசொர்க்கமெனிலவருகின்றகாலத்தமிழனுண்டலோ, எ-து. இப்போதுசெய்தவருநற்கனமந தூக்கனமத்துக்கூடாக வினாவருமனுபவ

மர்வது; நரகமாவதுசொரககமாவதெனககூடின், இனிவருகசாலத்துமான
மர்விறுக்கவேணும்மலலவா:— உனமாதயாதனாவுடல்கடவருடன் மனுடவு
டனமாறிமாரியழியும், எ-து. உனமததமாரியயாதனாரீரமும், தேவசரீர
மும், மனிததேகமும் நிலையாதுமாறிமாரியழிந்துபோகும் — தனமாயவுட
லகெழினு மிவனிருப்பதுகொண்கி சததெனபதொகருமகனே, எ-து தன
துபிராந்திகாரணமாசவந்த தேகமழியினுந தானலலாததா லானமாவிறு
கின்றனனனே, இவனிருப்பதுபற்றிச சததெனபதிவனுக்குப்பொருந்தும்
சமபுத்திரா, எ-து.

செனமங்காரணமாகவானமாவுண்டென லெவாக்குமரபாதலினும,
அநநெறியேயேனு மானமாமுக்காலத்துமுண்டெனலை நிலையுறுததப்புகுந
தாரிநுலாசிரியராதலினும, இதனைமறுக்கநபாற்றனறு. மறுபட ரான
மாகாரணமாகப்புகவேணும், புகினும், ஆனமாதிரிகரணங்கட்குமெடும்வ
தன்று, ஆதலினுமானததாலுண்டெனலெப்பொருந்துமெனக். அனுமானம்,
புகைகாரணமாநெருப்புண்டெனல். இங்ஙனமாகவேனு மானமாசததென
றகுததடையெனையுள். கனமததுககீடாகததேகங்கனவந்தகலவன்வென
வே, ஆன்மாவிறுந்தனனே கனமமபுரியவ்ணம்மென்பதனுனித்தியமாயிற
து. தேகங்க ளான்மாவாயி னவைபோலவான்மாவும் வந்துவந்தகலலாம
போகமான்மாவுக்கோ, தேகத்துக்கோ? தேகஞ் சடம், அகரீததா, விகாரவ
டிவம், துணைக்கருவியாதலின் தேகத்துக்கன்று, ஆன்மாவுக்கென்பபீம்.
ஆன்மாவிறுந்துதானேதேகபோகங்களை யனுபவிககவேண்டும், இன்றேயயா
துக்கனுபவம், ஆதலினுனமாவேசத்தெனப்பீம். ஆதியந்தமேற்றலின்நே
கந்தேகியன்று. ஆராவியறகையவாக்கோடலும், அகற்றலும், பந்தமுத்தி
யாதலி னிதனையுடையதுதேகமன்று தேகியென்றகையமெனனே? இதனு
மானமாசததெனப்பீம். ஆன்மா தானேததேகமுமன்று, தனனைத்தவிரவு
மிலலை. எனவே, யெல்லாமாயுமல்லவுமாயுமிருப்ப தானமாவெனப்பெற்றாம்.
பெறவே, பிராதிபாலிகசத்து, விவகாரிகசத்து, பாரமாரதிக்கசத்தென்னு
மபோலிசத்தன்று, எதாரதசத்தானமாவென்றயிறுது. ஆகவே, யிதனையக
றற்ற்கிடமினறெனக்கண்டாம். இஃதெமதுதுணிபு.

(க-து) ஆன்மாவே சததெனப்படுவதனி வேறினறெனவுணாகவென்
பது.தெளிநதாக்கிஃதுடனபாடி, ஏனையோக்கனறுவேறென்பா. வேறென்
னல சொலவாதம், ஆததவாதமன்று. அல்லவோவனறபாலது, அலோ
வென்றயதிடைக்குறை. (ககங)

ககச - கவி. அ - கை..

[ஆன்மாவேசத்தன்றாபோலசசித்தெனையுமானதமெனையு
மேறகுமென் நிக்கவியிற்சுறுகின்றா.]

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராததிரியி லிரவிசுட ரற்ற
பொழுதும், மருளாம லிருளையும் பொருளையுந தெரிகின்ற வ

கைகொண்டு சித்தாகு மே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன் னிடத்தினிற பேராத பிரியமதனா, லருகாத பிரியஞ் சுகத்திலவரு மாதலா லானந்த மாமைந்த னே.

(இ-ள்.) இருளாகமூடுசுழுத்தியிலிராததிரியி லிரவிசுடர்ற்றபொழுதும், எ-து. இருளமயமாக வெங்கணு மூடிக்கொள்ளதக்கசுழுத்தியவதையிலும், கருக்கலிரவிலும், சூரியனுமவளக்குமிலலாதபொழுதும்:—மருளாமலிருளையும்பொருளையுந்தெரிகின்ற வகைகொண்கித்தாகுமே, எ-து. ஐயத்தாலமயங்காம லவநனமூடியவிருளையும் வைத்தபொருள்களையுந் தெரிந்துகொள்ளுமவித்ததினா லான்மாசித்தெனப்படுவதாம்:—பெருவாழ்வுமிக சதானேதன்னிடத்தினிற பேராத பிரியமதனால, எ-து. தடையற்றவானந்தநதானுதலால பெரிதானவாழ்விலமிகுந்ததுதானே; யிவநனமாய தானேதன்னிடத்தினீக்கமற்ற பிரியவடிவாயிருப்பதினால:—அருகாதபிரியஞ்சுகத்திலவருமாதலா லானந்தமாமைந்தனே, எ-து. என்றுஞ்சுருங்காததற்பிரியமானது தானானந்தவடிவமாதலால தனதானந்தத்திலெழுகின்றது. இதுபற்றி யானமாவானந்தசொருபியெனப்படுவதாம். ஞானபுத்திரா, எ-று.

இரவிசுடரென்றதனால, இரவிமுதலசுடரிதுவாயுள்ள வொளிபேதமேற்கினுமமையும். ஏனையபொருளுணாததடாலதன்றாமையானும், மருளாமலென்றமையானும் வைத்தபொருளென்றும். எவ்வனமாயவாழ்வு மான்மாவககயலாதலபற்றிப் பெருவாழ்வுமிகச்சதானேயெனவும், தன்னிடத்திலதானே பேராதபிரியவடிவாயிருப்ப தானமாவையன்றி யின்றதலின், தானேதன்னிடத்தினிறபேராதபிரியமெனவும், அருகாதபிரியம், ரித்தியதிருத்தி. இதுதன்னிடத்தன்றிப் பிறிதிடத்தெங்கணுமினமையின், அருகாதபிரியஞ்சுகத்திலவருமெனவும், தானின்பவடிவமாதலா லான்மாவானந்தமாமெனவுஞ்சுநினா. இவ்வனமாஞாகிதுதெரியுமன்றி யயலாவெறுப்பதென்னே? யாவரும்நன்றகுறகுறதினசுழுத்தியி லானந்தம் வருவானேன, சாககிரசொப்பனவலலசை சாந்தப்பித்தவ தியாது, நானின்றதா னனகயாந்தறங்கினென்னெவருஞ்சொலவதற்குறயமெனனை, சுகவடிவமானமாவன்றேல, அங்கேயாதோவிகற்பமுமின்றித் தனித்துந்நதுயாமன்றே, அங்கேதன் தேகமுதலியசகமனைத்துவ கண்டிலமென்றுணர்ந்து விழித்துக்கூடவந்ததுயாமன்றே, யாமெனற்கான்மாவையன்றிப்பொருளுணடோ? இனதே, இவ்வனமிறுக்க, ஆன்மாவை யானந்தவடிவமெனற கையுறுவதெனனை. சகலத்திலானமாவிருந்து மவ்வனங்காணப்பட்டாதது நமதுகுற்றம், அதன்குற்றமன்று. எவ்வனமெனில, தேகமாதிராதமிறுவாககிடந்த தத்துவக்குழாமயமாகக்காண்கின்றது, அவ்வனமாகக்காண்கின்றோம். விசாரணையி லலலவலலவெனப்போவானேன், போவதா லான்மா தத்துவக்குழாததுனொன்றுமன்றே, அப்போதான்மாமாததிரந தனித்துவிளங்குவதெனனை, விளங்குவதாதுலகமெங்கேயுலவெங்கேகாணுதிருப்பதெனனை, காணாததாறுககநிலிர்ந்தியுந் தடையற்

றவானந்தமுமெய்துவதென்னை, எய்துவதாலதனகுற்றமன்று, விசாரித்துத் தெளியாதநமதுகுற்றமே. நமதுகுற்றத்தாலநிலலாது, கேவலத்திலானநவ டிவாகக்காணநின்ற ததன்சயவடிவாதலபறியென்க. ஆன்மாவின்சயவடிவ மானந்தமென்றகிழுககென்னை? தினசமுதகியிலியலபாகவே யான்மா தனிக குமாறுபோன்று சகலத்திலுமியலபாகவே தனித்திருத்தலை யாங்கனடிமம், இதுதத்துவக்குழாததைவிசாரததா லகத்திறகாணும். உதாரணம். “என்று மிருநதபடியிருபபதியலபேயென்னுமொருவேத” மென்பதனாகாண்க. என் றுநதனித்திருத்தலான்மாவாதலா லானநதமென்றா. தமிழ்பா ரயசைசுகிப போர்.

(க-து.) ஆன்மாதன்னைந்தானுணரற்பாலததலின் தானேயானநவடி வாமெனந கையமின்றென்பது (கசு)

ககரு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாசுகசாதனம்போலவதன்றென விககவியிற கூறுகின்றா.]

அன்னபா னுதிசுக சாதனம் தாகையா லார்க்குமவெகு பிரிய மாகு, மின்னவா றுனமாவு மானநத சாதன மெனகருதல பொ ருளல்ல வே, சொன்னவான் மாவையொரு சுகசா தனங்களொ டி சொல்லுவா யாகின்மக னே, யுன்னதா னநதமவே றேவனு ப விப்பதா முபயவான மாவுமுள வோ.

(இ-ன) அன்னபா னுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்குமவெகுபிரியமா கும், எ - து. அன்னமாகியவுணவும், பானமாகியநீரு மிவைபோலவனபிற வும், சுகத்துக்குசசாதனகருவியாயிருப்பதா லெவாக்கும வெகுபிரியவடி வாயிருக்கும்.—இன்னவா றுன்மாவுமானநதசாதன மெனகருதலபொருள லலவே, எ - து. இதேபிரகாரமாக வானமசொருபமுது சுகத்துக்குசசாத னகருவியென நினைத்தலபொருளாகுமா? ஆகாதே.— சொன்னவானமா வையொரு சுகசாதனத்தினொடு சொல்லுவாயாகினமகனே, எ - து. ஞான புத்திரா ! மேற்கூறிய வாதமசொருபத்தைச சுகசாதனங்களி லொன்றே டிவமையாகக்கூறுவையாயின:—உன்னதானநதமவே றேவனுபவிப்பதா மு பயவானமாவுமுளதோ, எ - து. உனைவிடவுனதானந்தமென்பதுவேறுதா னே, வேறுயினதனையனுபவிப்பதற கிரணடாவதாகநின்றுள்ள வானமா வென்பதுமுண்டோ, எ-து.

பசிதணித்தருகியவைகளையன்னமெனவும், தாகந்தனித்தருகியவை களைப்பானமெனவுக கூறுவதுபொது ஆகியெனறமையாற சத்தபரிசாதி விடயமெனப்பெற்றும். அன்னபா னுதிசுகளைச சுகமெனனுது சுகசாதனமெ ன்றது; பசியுநதாகமுநதணித்தவுடன், எதிரிலிவையிருந்தும்வெறுப்பாகசுகா ண்டலிளென்க. ஒப்பினமையின வெகுபிரியமாகுமெனவும், பொருளல்ல

வறறைப்பொருளெனக்கோடலால் சுகமல்லவறறைச்சுகமெனக்கோடல்வரும, இங்ஙனமாகாரியா ஆவாராவரும். இதுபற்றியாககுமெனவும், நிரதிசயானந்தமொன்று, அதையனுபவிக்குமானமாவொன்று, ஆகவிரண்டாகவேண்டும். இரண்டாயின, விடையானந்தம்போலவதாகும். அன்றைல், ஆனமானந்தமெனச்சிறப்பெய்தற்கடையானமெனனை? விடயானந்தம்போலானமானந்தமுஞ் சுகசாதனமெனின, விடயானந்தத்தைவேறாநின்றனுபவிப்பதானமாவைப்போலாதமானந்தத்தை வேறாநின்றனுபவிப்பதாதமாவாகவேண்டும். அங்ஙனங் கொள்ளில், இரண்டான்மா விருக்கவேண்டும். ஆதலினுபயவானமாவு முளவோ வெனவுகூறினா, உபயவானமாவு மெனபதிலுமமை, எதிமமை. உளவோவெனபதி லோகாரம், வினா. விடயானந்தத்தையனுபவிப்பதாதமா, ஆதமானந்தத்தையனுபவிப்பதாதமாவென்புழி, அஃதயலை, இஃதுதன்னைதானையெனத்துணிபுதரலால், இன்னவாறானமாவானந்தசாதன மெனக்கருதலபொருளல்லவே யெனததுணிந்து கூறினாரெனக். இதுதுணிபறியா ரானமாவையானமாவனுபவிக்குமாவென்றிகழ்ந்துகூறுவ தென்னவிவேகமோ யாமறிக்கிலம்

(க-து) விடயத்தைப்போலவானமாவையுஞ் சுகசாதனமெனலகூடாதென்பது. ஆரக்கும், முற்றுமமை. ஆனமாவென்பதி லுமமை, உயாவுசிறப்பு. நீயாகிறசுகத்தையனுபவிப்பதற்குநீயெனலவேறுளதோவெனபார, உன்னதானந்தமெனத்தற்கிழமையாக்கினா. (ககரு)

ககசு - கவி ஆ - கை.

[ஆனமானந்தத்தையானமாவே யனுபவிக்குமெனற துறுதிபெறுமாறு நாலவகையேதுக்களை யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

விடயசுகமதிலவருதல் பிரியமாத் திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவில்லாம், விடயசுகம வருபிரிய மாறிவரு மான்மாவில் வெகு பிரிய மாறாது காண், விடயசுகம விடலுமாய் கொள்ளுமாமான்மாவை விடுவதெவர் கொள்வதெவர் பார், விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யவனுல் விடப்படா தொருநாளு மே.

(இ-ள.) விடயசுகமதிலவருதல்பிரியமாததிரமாகும் வெகுபிரியமானமாவிலாம், எ-து. விடயத்தைச்சுகமெனக்கருதி யனுபவிக்குங்காலச்சுகத்தில்வரும்பயனாகியபிரியம், அப்போதுபிரியம்போற்காணுமனவினதாம், ஆனமாவைச்சுகமெனக்கருதிச் சுருதியுத்தியனுபவங்காரணமாக வனுபவிக்குங்கால, அவ்வானமாவிலப்போதெழுமபிரியங் கணப்போதூளவினதன்று, எனறுமவிடாதிருத்தலின வெகுபிரியமாயிருக்கும்:— விடயசுகம்வருபிரியமாறிவருமானமாவில் வெகுபிரியமாறாதுகாண், எ-து. விடயசுகங்காரணமாக மேலிடவரும பிரியமானது நீலைபாது மாறிமாறி வரும், ஆன்மநாட்டத்தைவிடாதிருக்குங்கா லப்போதவ்வான்மாவில் மேலிட்டெழுமபிரிய

மான் தின்னவளவினதென வுவமைகொண்டு கணித்தற்கரியதாகும். அன் றியு மென்று மாறாதொருதகையதாகவுநிற்கு நிலையினதாம்:— விடயசுக் கம்விடலுமாவ் கொளலுமாமானவை விடுவதெவாகொளவதெவாபா, எ-து. விடயசுசுமமானது வெறுத்துவிடுதற்கும் விரும்பியேறறுகுகொள்ளு தற்கும் தகுதியதாம். இதுபோல, வானமாவெறுத்து விடுவாயாவா, வெறுத்துவிடாதுவிரும்பியேறபவர்யாவ ரிதனைநீயேயாராய்நதுகாணுதி.— விடயசுசுபோகநகன்விமேவனை யவனாவிடப்படாதொருநாளுமே, எ-து. இஃதன்றியும், விடயசுசுமயமாயுள்ளபோகநகன்யொருவன வெறுத்துவிடக் கூடும், அந்நகனமதைவெறுத்துவிட்டவன தனனாலதனைவெறுத்துத் தன னைத்தான்புறம்பிஷ்கதறக்கூடுமோ? ஒருநாளுங்கூடாதே, எ-து.

விடயசுசுமென்னாதுபிரியமெனமிகைபடக்கூறியது, விடயசுசுசுமாயி ருப்பதியல்பேனும் பிரியமியலபாயிருப்பதுமுறையோ? நமமிடத்தின்ன்று ம் பிரியத்தைவிடலுங் கொளலுங்கூடும், சுகத்தைவிடயத்தினின்றும் பிரிக கவுங் கூட்டவுங்கூடுமா? சுகம், விடயத்துக்கியறகைபோலவது. பிரியம், நமக்குசெயறகைபோலவதுபற்றியெனக். விடயசுசுமென்றாற்போ லான் மசுகமென்ன வேண்டும். ஆதலினிகே சுகமெஞ்சிநிறுது. விடயசுசுபபிரி யமென்னாது விடயசுசுமதிலவருதலபிரியமெனறமையின், சுகமவெறு பிரி யம்வேறெனப்பெற்றும். ஆனமாவிலவெகுபிரியமெனறதனால, விடயப்பிரி யமற்பமெனத் தோன்ற, விடயசுசுமதிலவருதல பிரியமாததிர மாருமென வும், மாததிரம், அளவு. இநகேயறபத்தைக்குறிககநின்றது. விடயமான மாவுக்கனனியமாகுமபோது, அதனசுகமும், அதுபற்றிவருமபிரியமும், அ ன்னியமாகவேண்டுமென்றோ? அப்போது பிரியமறபத்தனமையையும், மாறு ம்புடைபெயர்ச்சியையு மேறபதற கிடையூறென்னையுள. அதுபோல, ஆன் மாவுக்கான்மாவனனியமாகாதபோது, அதனசுகமும், அதுபற்றிவருமபிரிய மூ மனனியமனறாகவேண்டும். அப்போது பிரியம் அதிகத்தன்மையையும், மாறுப்புடைபெயர்ச்சியையுமேறபதற கிடையூறென்னையுளவெனபா, இங் கனங்கூறினான்க. “இஃதெஞ்சியசொல்லினையதக்கூறலென்னுமுததி”.

(க-து.) விடயப்பிரியஞ்சிறுபான்மை, ஆதமப்பிரியம்பெருமபான்மை. விடயப்பிரியம் மாறிவரும், ஆதமப்பிரியம்மாறாதுநிற்கும். விடயப்பிரியம் விடபிங்கொளவுமியையும், ஆதமப்பிரியம்விடவுங்கொளவுமியையாது. விட யப்பிரியத்தைநீக்கினவன் தன்னைத்தானீக்கிவிடக்கூடுமா கூடாது. இங் கன மாயவேதுக்களா லான்மாவுஞ்சுகசாதனமெனலை மறுத்தானொனபது. எப போதுமென்றுணர்ந்த, ஒருநாளெனனாதொருநாளு மெனப்பட்டதெனக், இஃதாத்மானுபவிக்குடன்பாடனறி விடயானுபவிக்கெனமுடன்பாடா ம். உடன்பாடமை விசாரியாக்குற்றமன்றி யான்மகுற்றமன்று. தன்னைத் தான்விசாரித்துத் தெனியாதார், ஆனமா சச்சிதானநதமெனலேலாது வே மென்பார். இதுநிற்க. இதுகன்மம்பத்திபோனம்பிக்கையன்று, பிரத்திய

ட்சமாதலினபானொளார். நிரதிசயானந்த மான்மப்பிரியம், ஏனையவிடயா
னந்தம் பிரமானந்த மனனியோனனியாபாவமெயதலால், அதிசயானந்த
மெனடபெற தயலப்பிரியமெனறியுறுது. (ககசு)

ககசு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவிடயம்போல விருப்புவெறுப்புருவனறெனின சிலர்
தனனைத்தானவெறுத்துக் கொலைசெய்துகொள
வானெனென்றவினுவிறகு விடையிக்கவி
யிறகுகின்றா.]

வேகின்ற கோபங்க ளாலென்னை நான்கொன்று விடுகிறே
னென்றுசில பேர், சாகின்றபடியினும் தனனையே தான்கொன்று
சாவனெனல சங்கையல வே, தேகந் தனைக்கொல்லு மவனால்
விடப்பட்ட தேகமவ னல்லன்மக னே, யாகந் தனிற்கோப மல
துதனை யொருநாளு மான்மா வெறுப்பதிலே யே.

(இ-ள.) வேகின்றகோபங்களாலென்னை நான்கொன்றுவிடுகிறேனென
றுசிலபோ, எ - து. சிலபோயாதேனுமோகாரணமபற்றி மிக்ககோபங்
கொண்டெனனைநான கொலைசெய்துகொள்ளுகிறேனென்று:--சாகின்றப
டியினுறதனையேதான்கொன்று சாவனெனலசங்கையலவே, எ-து. அதற
கியைநதமுயறசெய்து சாகின்றபடியினு விதறகெனசெய்துமெனக்கேட்
பையாயின, மெய்யே, இவ்வனநதன்னையேதான்கொலைபுரிந்துகொண்டொ
ருவனசாகின்றனனே யிஃதெனனைகொலோவெனசசங்கிததல சரியானசங்
கையலவே. - (எங்ஙனமெனின்.) தேகநதனைக்கொல்லுமவனாலவிடப்ப
ட்ட தேகமவனலன்மகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! தனதேகத்தைத்தானே
கொலைசெய்துகொளப்பவனெவனோ வவனாலவிடப்பட்ட அவன்தேகமவனா
குமா, அவன்தேகமலலனே ஆயின்சமமதிவசனம்யாதெனின்: - ஆசந்த
னிற்கோபமலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலேயே, எ - து. அவ்
னுக்கெழுந்தகோப மவனதேகத்தினமேலன்றி யவனாகியவானமாவின்மே
லன்றே, ஆனமாதனனைத்தான வெறுத்துக்கொளவதுமுண்டா, ஒருநாளு
மில்லையே, இதனையோசியாதுகூறுவ தெனனைகொலோயாமறிகிலம், எ-து.

வேகின்றகோபமெனறமையின் மிக்ககோபமென்றும். பலருக்குமுன்
டாங்கோபமனைத்து மொருவருகிரண்டுருக்கொண்டாற்போலவதின, கோ
பங்களெனப்பனமையிறகூறியதெனக். அவனசங்கிதத்தாக விவராசிகுதித்
துக்கொண்டது, விடயம்போ லானமாவும் விருப்புவெறுப்புருவாழெனலைக
குறிப்பித்தறகு. தேகஞ் சடமகாததாவாதலின தனனைத்தான்கொலைசெய்
துகொள்ளுமோ கொள்ளாதே, ஆதலின, தேகியாகிய வான்மா தன்னைத்
தான்காணவகையறியாதே தன்னைத்தானெவ்வனங் கொலைசெய்துகொள்
ளும், அவ்வனமன்று. ஆனமாதனனைத்தேகமெனக்கருதியு பாவமேலீட்டா

ஸதனைத்தானெனத் தொன்றுதொட்டு வழங்காநின்றலின, அதுபற்றியீக
சொண்டகோபத்தா லெனனைநானகொலைசெய்து கொள்ளுகிறெனென்று
சொல்லித் தனனைத்தானகொன்றுசெத்தானெனலுலகவழக்க மதனைசசந
கையெனக்கொளவதுதவிரகவெனபா, தன்னையேதானகொன்றுசாவனெ
னல சங்கையலவேயெனவும், ஆன்மா தேகமானுல தேகத்தை மாயததுக
கொளவதுகூடும், அங்மனமனதே. இதுபற்றித் தேகமவனலெனெனவும்,
மூ—ததனத்தாற மனகோபத்தைத் தனதேசத்தினேற்ற காட்டினதனறித்
தனமேலனெனபார், ஆகநதனிறகோப மலதுதனையொருநாளு மானமா
வெறுபத்திலையெனவதுகூறினா. விடயமலலாதது பிரமம், அதற்குரிய
வானநதவிஸகனத்தை யானமாவுக்குமுரியதெனமாட்டமுடததலின, இது
மாட்டெறிநதொழுகலெனனுமுத்தி

(க-து) ஒன்றையொன்றாகக்கொண்டுசெங்கிடபதுதவிரகவெனபது. சங்
கையென்றலென்றோபித்தியிருக்கின்றது. தன்னையே தானகொன்றுசாவ
னெனல மயக்கவனரி. (௩௧௭)

ககமு - கவி. அ - கை.

[ஆன்மாவேபிரியவடிவமெனக்காட்டப் பிரியபேதங்களை
மிகக்கவியற்குறுகின்றன.]

தாகப் படுமபொருளி லுமமகன் பிரியமார் தநயனிலு முட
ல்பிரிய மா, மாகத்தி லுமபிரிய மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும
பிரியமுயி ரா, மேகப் பிராணனிலும் வெகுபிரிய மான்மாவி லிந்
தவான் மாமுகு கிய, மூகத்தி னுற்கெளண மித்தைகற்ற தாமுன
று மொனறினென நதிகமக னே.

(இ-ள்.) தாகப்படுமபொருளிலும்மகன்பிரியமாக தனயனிலுமுடலபி
ரியமாம், எ-து. எவருமபிரியப்படற்கியைந்தது தனம், அந்நததனத்திலு
மிககது சுயபுத்திரபபிரியம், அநதசுசுயபுத்திரபபிரியத்திலுமிககது தனதே
கப்பிரியம்:—ஆகத்திலும் பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயி
ராம், எ - து. அநதத்தேகப்பிரியத்திலுமிககது பஞ்சேதிரியப்பிரியம் அந
தப்பஞ்சேதிரியப் பிரியத்திலும் கரணமாகியமனம்பிரியமாகக்காணகை,
அந்தமனம்பிரியமாகக்காணபதிலுமிககது, உயிர்பிரியமாகக்காணகை,—ஒக
ப்பிராணனிலும் வெகுபிரிய மானமாவி லிநத வானமாமுகு கியம், எ - து.
அநதத் தனதொன்றான வுயிர்பிரியமாகக் காணகையிலுந் தனதானமப்
பிரியம் மிகப்பெருக்காகக்காணகை, ஆதலினிநதவானமாவேயெவற்றிலுமுகு
கியமாரும்:—ஊகத்தினுற்கொளணமித்தைகாதாமுனறு மொனறினென
நதிகமகனே, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவறறையெல்லாமனத்தினுலுக்கிக்குங்
கால, கொளணம், மித்தை, காத்நா, எனவாதமா முனறுவகையினதாகப்

பெயாபெறக்காணும், இம்முனறுவகையு மொன்றுக்கொன றதிகமாகக்கா ணும், எ-று.

தனம், மசுன, உடல, புறக்கரணம், அக்ககரணம், உயிர், ஆனமா, எனப்படுவனவாகியவிலவேமூம், பிரியத்திலொன்றுக்கொன றதிகமேனும், ஆனமாமகாமுக்கியமெனறதனூ லேனைபவாறும, அமுக்கியமெனப்பெறமும். இனியிவறறையெல்லாஞ்சுருக்கி நானகாதமாவாக்கப்படுநதா ரிக்கவியில தொகையாசுமுனறைக்கூறி யொன்றுக்கொன றதிகமென்றொன்சு. ஒரு வனதன்வீசிபறறிவேவதையாசுதியிறகாணமுனனா தனபண்பபெட்டியையெ டிக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில, தொடடிலிவறறாகுந்தனமசுனைபெடுக கத்துணிவன் கூடாவிடத்தில, தன்னுடலைப்பாதுகாக்கத்துணிவன். கூடா விடத்தில, கணமுதலிய தன்பொறிகட்கிடையூறுவராதுகாக்கத்துணிவன். கூடாவிடத்தில, மனமுதலியவக்ககரணங்கட கிடையூறுவராதுகாக்கத்து ணிவன். கூடாவிடத்தில, தன்னுயிரையேனுங்காசகத்துணிவன். கூடாவி டத்தில, முடிவிலநானாகியவானமா விடையூறெய்தாதுகாக்கத்துணியாநிற பன். ஆதலி னிமமுறைவநதவாறிவவேதுபறறியெனக.

(க - து.) உயிராக்கியறகையெனப்பிரியபேதங்களை ந்நாயேயெடுத்தக காட்டிஞ்ஞொன்பது. இவ்வுனங்காட்டியது, தனமாதிரியங்குளி லொவ்வொ னறிறகுநடடமெயதத் தனக்குவநததாக மாணமெயதலுமுனவென்றுணர் ததற்கெனக இவ்வுனமாயிரியபேதமனைதது மாதமபிரியலேசமாதலின், தற்பிரியந்துக்கிடையூறின்னெனசு. தனமாதிகுளிலுள்ளவுமமைகளிழிவுசிற பபு. கரணத்திலுமெனபதும், இவறறிலெனபகிறபெயருஞ்சாரியையுநதொக கன். ஆக்கவினைக்குறிப்புமுறறு முன்று விரியுமமூன்று தொகையுமாயிருதத லினனைததையுநதொகையாக்கி முடிவிலமுறறாக்கியுமாயிட்டாம. இதுசிறப புப்பறறியெனக.

(கசுஅ)

ககக - கவி. அ - கை.

[நானகாதமாவெனறமும், ஒன்றுக்கொன்றுமுக்கியமென்றும், அவசரமிக்கவியிறகுகினரா.]

கெடலான பொழுதிவன் காணிக்கு மகனான கெளணவான் மாமுக்கியம், விடலாத வுடலம் பரிகருநா ஞுடலான மித்தை யான மாமுக்கியம், நிடமான நன்மைகதி வேணடினாற் காத்தனூ ஞ் சீவவான மாமுக்கியஞ், சடமாயு முத்தியினில் ஞானவான் மாவான தானே மகாமுக்கியம்.

(இ - ள.) கெடலானபொழுதிவனகாணிக்ஞமக்ஞன கெளணவான்மா முக்கியம், எ-று. தன்னுயிராக்குகெடுதிவநதபோது தனதாஸதிக்குரியோன மகனாதலா லவனகெளணவானமாவெனப்படுவன், அந்தவவசரத்திற்குள னவான்மாவே முக்கியமாகும் — விடலாதவுடலம்பரிகருநா ஞுடலான மித்

தையான்மா முக்கியம், எ-து. தன்னவிட்டுநீர்நாததனதுடலைத் தானெனச் சமக்கும்போது தானென்றசூரியதிவனுக்குடலாதலா லவ்வுடலமித்தையா னமாவெனப்படும, அந்தவவசரத்தில மித்தையானமாவேமகாமுக்கியமா கும்: - திடமானநனைமகதிவேண்டிஒற காததனஞ்சீவவானமாமுக்கியம், எ-து இடையிலழியாதுறுதியாயுள்ள நறகதியடையவிருமபினால், அப்போ துதானொருமுதலாகின்றதறசூரிய வரியமுயற்சியெய தப்பலனை யனுபவித் தறருக் காததத்துவமாயிருப்பவனசீவனுதலால், அந்தவவசரத்திலசசீவன் சீவவான்மாவெனப்படுவன, அதனாலநதசசீவவானமாவே மகாமுக்கியமா கும்:-சடமாயுமுத்தியினில ஞானவானமாவானதானேமகாமுக்கியம்,எ-து. சடததுவமாயுள்ளவனைத்து மொருங்கேநசித்தறகிடமாயதுமுத்தியாதலா லநதமுத்தியிலஞ்ஞகாரமாயிருந்ததனை யதுவாயனுபவிப்பவனஞ்ஞாத மாவாதலால், அந்தவவசரத்தில ஞானானமாவெனப்படுவன், அதன லந்த ஞானானமாவானதானேமகாமுக்கியமாகும், எ-து.

காணி, உரிமை. உரிமையாவது, ஆஸ்தி. இதுபறியாஸ்தியென்றும். தனதுரிமைகளும்கனபாத்தியனாதல, தனநதத்திலாதலால், கெடலான பொழுதெனப்பற்றி, தன்னுயிர்க்குக்கெடுத்திவநதபொழுதென்றுகொண்டா ம. விடலல்லாதவென்றது, விடலாதவென்றாயிடைக்குறை. மகனமுக கியமாயவிடததுக கெளணவானமாவெனவும், உடலமுககியமாயவிடத்து மித்தையானமாவெனவும், சீவானமாமுக்கியமாயவிடததுக கர்த்தானமா வெனவும், ஐக்கியமுத்திக்கானமா முக்கியமாயவிடதது ஞானானமாவென வுமபெயாவநததெனக. இநதவவசரமெல்லாமான்மாவாயிருத்தலி னநகான கையுமானமாவென்றதெனக. சடமாயுமுத்தியினிலென்றதனால் திரிபுடியற றதென்றாயிறு, இவ்வனமாயதுபறியயிக்கியமுத்தியென்றும். அமமூன றையு மானமாவென்றதவசரமபறியும், தானாகியவான்மாவைஞானவான மாவென்ற தெநார்த்தமபறியுமென்க. ஆதலினமமூன்றும், பூாவபடசம. இது சித்தார்த்தம்.

(க - து.) ஞானவானமாவேமுககியமாமென்ற கிங்கனகூறினொன் பது. பிரியபேதங்காடநானகானமாவென்றது; ஞானவானமாவைக்காட டிலும் பிரியவடிவமவேறினறெனநாடடியதை வைப்புறுத்தறகெனக. ஐக்கி யமுத்தியென்றது; நிரகியானநதததை. வேறெனல பிதறறல. இதிலமுக கியநானகில, ஆக்கவியெனஞ்சிநின்றன. (கக்க)

கஉ0 - கவி. அ - கை.

[விருப்புமுதலியமூன்றாமயமாகாதவானநதமே ஆனம சொருபமெனப்பதை யிக்கவியிறகூறுகினரா.]

புலியுமனு கூலமெனி லிட்டமாம பகைசெயிற் புதல்வனெ னினி னும்வெறுப் பா, முலகிலிரு வகையும்ல் லாதபுல் லாதியி லு

தாசீன மாமாக லான, மலினமறு சின்மயன் பல்வகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிக ழா, னலகிலா னந்தவடி வாசுமுன சொருபத்தை யாராயந்து பார்மைந்த னே.

(இ - ன.) புலியுமனுசுலமெனிலிடமாம்பகைசெயிற் புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம், ஏ-து. புலியேனுநமகஞரயமுண்டாதம் கனுசுலமாயிருக குமாயின விருப்புருவாகும், தந்தைக்குவிரோதமாநடசகில புத்திரனேனும் வெறுப்புருவாகும் — உலகிலிருவகையுமல்லாதபுலலாதியி லுதாசீனமாமாக் லால, ஏ-து. உலகின்கண்ணிலவிரணமிவகையுமல்லாத புலமுதலியவைகளி லிருப்பதுதாசீனமாகும், ஆதலின் — மலினமறுசின்மயன்பலவகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான, ஏ-து. களங்கரகிதமானஞானமே வடிவாவி னங்குமானமாவென்போன, இங்கனமவை போலப்பலவித்ததானுமானந்த மென்பது சமறுமில்லாத விருப்பமுதலியமுன்னுமவமதிப்பெய்தான :— அலகிலானந்தவம் வாசுமுன் சொருபத்தை யாராயந்து பார்மைந்தனே, ஏ-து. அந்தவான்மா நீயாதலா னீயேதடையற வானந்தவடிவமென்பதா கும், ஞானபுத்திரா இதிலையமுளதே லுனத்தொத்தவடிவத்தைச் சுருதி யுத்தியனுபவங்காரணமாக நீயேயாராயந்துதெளிந்துகாணுதி, ஏ-து.

அனுசூலத்தாற்புலியுமவிருப்புருவாகவும், பகைத்தலாற்புத்திரனுமவெ றுப்புருவாகவும், புலமுதலியவையிலிருவகையுமல்லாததா லுதாசீனவடி வாகவுங்காணும். உதாசீனம்; விருப்பு வெறுப்பாயிருக்கை. புலியுமென்பதி லுமமை, இழிவுசிறப்பு. புதல்வனெனினு மென்பதிலுமமை, உயாவுசிறப்பு. ஆனமாதனனா லுணருந திரிசியத்தில் விருப்பாதி மூன்றாமன்றித் தன்னிடத் தின்று. எனவே, தானிமமுவுருவாகக்காணப்படாதென்பதாயிற்று. தற்செரி சனத்திலிவையுமுன்று தன்பாலினமையின மலினமறு சின்மயன்பலவகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிகழானெனவும், இம்முன்றுருவுமாகத்தானி பைத்தபாலதனனுமையி னான்மா வலகிலானந்தவடிவாசுமெனவும், நீயுமா னமாவாதலா லலகிலா னந்தவடிவரீயே யிதனைக்கண்டு தெளிதியென்பார, உளசொருபத்தையாராயந்துபாரொனவுகூறினா. இதுகனமகாண்டம்புத் திகாண்டம போலவதன்று, ஞானகாண்டமாதலி னிப்போதேயுளளகை நெல்லிக்கனிபோல விவருத்தங்களை யனுட்டித்துக் காணலாம். தானாகிய வான்மா சத்துஞ்சித்துமன்றி யானந்தமவேறென்பார, தன்னைத்தான்காணு தார. இவா தன்னிழப்பு, அருடடெரிசனம், பனாதெரிசனம், ஆனந்தோத யம், ஆனந்தாதீதமெனத் தனக்கயலாகக்கண்டு வாளாபோயினா. இவர்க ளெல்லாங் கிரியாயோக்கமுறியினரன்றிஞானியரன்று. இதுநிறக.

(க-து.) ஆன்மா, விருப்பு, வெறுப்பு, உதாசீனத்துளொன்றன்றாதலி னானந்தவடிவமேயென்பது. இனிக்குறப்புக்குமவுடவிதானந்தத்து ளிஃதாத் மானந்தமாதலி னதற்குதுவேவியுனக்கொள்ள வேறுகூறுதொழிந்தனர் இஃதுரைத்தாமென்றலென்னுமுததி. தன்னிலக்கணமினையுதெளிவித்தனா

ணர்க. தன்னேத்தரிசியாவளவுநதற்பிரிய மிமமுவகையாகக் காணுமென்பத
ருதாபததி அனைத்து மாதமப்பிரதிபலனமாதலி னெல்லாசச்சமு மாண்மா
வேயெனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும- (கஉ0)

கஉக - கவி. அ - கை.

[தனவானநதமுதலியவானநதபேதங்குளபலவெனநீ ரத்தொகை
யின்விபரததைத தெரிவிக்கவேண்டுமெனவினவ அத்தற்கு
விடையிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

மானஞ் சிறந்தகுரு நாதனே யானந்த வகைகளெத தனையெ
ன்னி லோ, ஞானந திகழநதபிர மானந்தம வாசனா னந்தமவிட
யானநத மென், றுனந்த மூன்றுவித மெட்டுவகை யெனபாசில
ரவ்வைந்து மிதிலடக கம, யானநத வகைசொலக கேண்மைந்த
னே யெட்டு மஃதினன தினனதென வே.

(இ-எ.) மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயானநத வகைகளெத தனையென
னிலோ, எ - து. பெருமையிறசிறந்தசுதகுருநாதனே, ஆனநதவகைகளபல
வெனக்கூறினீரேயவையாவையெனில - ஞானநதிகழநதபிரமானந்தம் வா
சனானந்தமவிடயானநதமென றுனந்தமூன்றுவிதம், எ-து. ஞானமேவடி வா
விளங்குகின்றபிரமானந்தம், வாசனானந்தம், விடயானந்தம், எனவானநத
மூன்றுவகையாம் - எட்டுவகையெனப் பரிசுரவவைந்துமிதிஸ்டகம், எ-து.
சிலொட்டுவகையென்றுசொல்லுவா, அநதவைந்துவகையுமிம்மூன்றிலடக
கமாம் - ஆனநதவகைசொலககேளமைநதனையெட்டு மஃதினன தினன
தெனவே, எ-து. ஞானபுத்திரா ! அநதவெட்டுவிதானநதங்களுமின்ன தின
னதென்று தனித்தனியே சொல்லப்படுகும் தனைக்கேளுதி, எ-று

சமஷ்டி யுபாதி ஞானந தொழில்காரணமாகப் பகவதீலைக்ருநிறபா,
மதததா. மகாவாகியமும், சததுக்களும், இந்நூலாசிரியரும், ஞானமே
பிரமமெனக்கூறுநிறபா. அஞ்ஞானமேவஸதுவெனிலெவாககுமுடன்பாட
ன்று, ஞானமேவஸதுவெனலெறுபபதெனனே. இதுநிறக. அவ்வைந்துமெ
ன்றது; ஆதமானந்தம், முக்கியானந்தம், நிசானந்தம், அத்துவிதானந்தம்,
ஞானானந்தமென்பவற்றை. இதிஸ்டகமென்றது, பிரமானந்தத்திலாதலா
லொருமையிறகூறலாயினா. ஏனையவைந்துமெனதருபபதிலாக அவ்வைந்து
மென்றா. இதிலெனப்பொதுபபடக்கூறியிருக்கப் பிரமானந்தத்தி லெனக
கொண்டது; ஏனையவிரணடினம்சங்க ளன்றதலபற்றியெனக. எட்டுமிகக
வியிற்கூறுதுமற்கவியிற கூறப்படுவதால, அஃதெனப்பறசுடடாககினும்.
எட்டுமென்பது தொகையொருமைபற்றி யஃதென வொருமையிறகூறினா.
எட்டுவகையெனபாசிலொனந்தனால, மூன்றுவிதமெனதுபலொனப்பெற
றும். எட்டுமெனபதிலும்மை, முற்றும்மை. இனி வகுத்துக்காட்டப்படுத
லா லித்துதொகுத்துசுடடலென்னுமுததி.

(க-து.) ஆனந்தபேதங்கனையெல்லாஞ் சருககித்தொகையாகவெட்டென்பது. (௧௨௧)

௧௨௨ - கவி. அ - கை.

[மேலட்டவிதானந்தமென்ற ரதனவகையை யிக்கவியிற் கூறுகின்றா.]

போகத்தில் வருசுகம விடயசுக நித்திநாப போதுளது பிரமசுக மா, மோக ந தனநதலிற் சுகமவா சனைசசுக முழுப்பிரியமானமசுக மாம, போகத்தி லுளதுமுக கியசுகமு தாசீன முற்றசுர நிசசுகம மா, மேகத்தை நோககலத துவிதசுகம வாககியமெழுந்தசுக ஞ்ரானசுக மே.

(இ-ள.) போகத்திலவருசுகமவிடயசுகந்திநாப போதுளதுபிரமசுக மாம, எ-து போகங்காரணமாவயதுஞ்சுகம விடயசுகமெனவும், நித்தியையெனறகுரியதிபாதோ வதனிலெழுஞ்சுகம்பிரமசுகமெனவும் —மோகத்தனந்தலிற்சுகமவாசனைசசுக முழுப்பிரியமான்மசுகமாம, எ-து. மயக்கமாயுளவுறக்கத்தெழுஞ்சுகம வாசஞ்சுகமெனவும், எங்குநதனதுபிரியவழிவாகக்காணுஞ்சுக மான்மசுகமெனவும் —போகத்திலுளதுமுக்கியசுக முதானேமுற்றசுக விசசுகமதாம, எ-து. சமாதிராரணமாவெழுஞ்சுகமுக்கியசுகமெனவும், உதாசீ எங்காரணமாவெழுஞ்சுகமவிசசுகமெனவும் —ஏகத்தை நோககலததுவிதசுகம வாக்கியமெழுந்தசுகஞ்ரானசுகமே, ௨-து. தானமாதிராமியிஞ்சிபிறழ்வே நோக்குவதாலெழுஞ்சுகமததுவிதசுகமெனவும், மகாவாக்கியங்காரணமாக வெழுந்தசுகமஞ்ரானசுகமெனவுமபெயாபெறும், எ-து.

இனிவிறறைத தனித்தனிகூறப்புகுதலா லொவ்வொன்றினிலக்கணங் களையாங்காங்குகூறுதும். போகம், இரண்டொன்றாகவினைதல, அவவவறறையுமவவயவிலக்கணங்களாறகாணலாம். (௧௨௨)

௧௨௩ - கவி. அ - கை.

[அஷ்டவிதானந்தங்களைபுற தனித்தனியொல்லடபுகுவார, இக்கவிடலவிடயானந்தவிலக்கண மினையதெனக் கூறுகின்றா.]

வேறு

இவ்வாறுநாசெய்த சுகபேதங்களி னியல்பா மவைசொலமகனே கே, லொவ்வா நனவினி லுழல்வா னிடர்கெட வறங்குஞ் சயந்ததி லுறுநே ரஞ், செவ்வா மனமக முகமா மதிலொளிர்சித்தின் சுகநிழல சேருங் கா, ணவவா நிவனுள மகிழ்வா மனுபவ மதுதான் விட யசு காநந் தம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறுநாசெய்தசுகபேதங்களி னியல்பாமவைசொலமகனேகே, எ-து. இங்ஙனந்தொகைவகையாக்ககூறிய வானந்தபேதங்களுக்கு

கியல்பாயுள்ள விலககணங்களைத் தனித்தனியேவிரிவாகயாங்கூற ஞானபுக
 ளிரார்கேளுதி :—ஒவ்வாநனவினிலுழலவா லிடாகெட வுறங்குஞ்சயனத்தி
 லுறநேரம், எ-து. இயைதற்கொணுதபந்தசாக் கிரத்தில் விவகாரம் பிச்ச
 முழலவோன தனதல்லலகெடவுறங்கறகமைத்த பஞ்சனைமெததையிலவிழி
 துயிலுங்கால. — செவ்வாமனமகமுகமாமிசிலொளிர் சித்தினசுகரிமுலசே
 ருங்காண, எ-து. தடையினரிமனமானதுசுகாரமாதலைவிட் டகமுகமா
 கருவும், அப்போதமனத்திலறிவானதத்தினசாயைபட்டம் — அவ்வாறவ
 னுளமகிழ்வாமனுபவ மததான விடயசுகானந்தம், எ-து. அந்நவமபட்டம்
 றியா லவனுளமானதுசுகாரமாகக்காணும், அந்நவகாணபதே திரு
 னுபவமாம, அந்நெறித்தாயசுகமே விடயானந்தம்மனபட்டம், எ-து.

சுகமெனக்கருதற்கொவ்வாததுபற்றி யொவ்வாநனவென்றா. இந்நன
 வலலைததரற்குரித்தாதலிற் பந்தசாக் கிரமென்றும். உறங்குஞ்சயனமது
 றுநேரமென்பாடமுழுணம். உறச்சுகமவருமபோது மனமானதியலபாகவே
 தினந்தோறஞ் சுகாகாரத்தினின்று நழுவுலும், சுகாகாரமாதலு மெவவு
 யிராகுமனுபவமாய்ருக, இத்தனைகேடும்ழியிலவரு தியுனாகோடலம்பாரு
 ரதாது. பொருந்தமே ின, விடயானந்தம்மனவும, உறங்குஞ்சயனத்திலு
 றுநேரமெனவுகூறுவதெற்றிறஞ், ஆதலிற்சூடாதெனக. முனசவியிலபோ
 கத்திலவருசுகமென்றா. போகமாவது, இணைதல இரக்கெனமுரு சிகா
 னந்தசாயையம்னைதலை. விசாரத்தெளிவால் மனஞ்சுகாகாரத்தினின்று நழு
 விச்சுகாகாரமாதலென்று, மூடத்தாலாதலென்று. இங்கே விசாரத்தா
 லெனின், ஒவ்வாநனவினிலுழலவா லிடாகெட விசாரத்தாலுறங்குறநேர
 மென்றிருக்கவேண்டும். தொக்கிருக்கின்றதெனின், உறங்குஞ்சயனத்திலு
 றுநேரமென்பானேன். இங்கேசயனமெனத்தாரணங்கடடையெனின், அப
 போதடயோக மென்னலவேண்டும். அதுதானெனில், உரையிறக்காடலென
 னுமுத்தியா லங்கனவகொள்ளினு மொருவாறு பொருந்தும். பொருந்தமே
 னும், இதுவிடயகாரணமாகவந்தசுகமெனறே. குண்டலிசத்தியிலமனமல
 யித்தலா லிந்தக்குண்டலிசத்தியுமோவிடயமனறே? மனலயமாதற்கிடமா
 மெயெனின், தினசுமுத்திபோலவதாமதனாலவிடயசுகமென்றா. மனந்ததா
 காரமாக வதனாலயதுருசுகமெனக்கூறுமையின விடயசுகமேயெனக.

(க-து.) விடயானந்தவிலககண மினையதெனக்கூறினொன்பது. ()

கஉச - கவி. அ - கை.

[பிரமானந்தவிலககணமினையதெனவிககவியற்கூறுகின்றா.]

ஈனந் தருசுக விடயந் திரிபுழ யிடரா மெனமன மசையா
 மற், சேனந் தனது குலாயந் தனில்விழு செயலபோ னித்தினா
 செறிசே வன், றுளந் தமிழ்பர னுடனென் றுவனெரு தனையல
 லதுபிற நினையா ம, லானந் தம்மப மாவன் சுகமிரு மதுதா னுய
 ர்பிரமானந்தம்.

(இ - ள்.) ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையாமல், எ-து. பிறப்புவிடென்னுமிரண்டினு ளிழிவாயுள்ளபிறவியையேதரற்பாலதா கிய சுகமபம்போற்றோற்றமவிடயந் திரிபுடியாயிருப்பதா லவைதுன்பமே யெனவிசாரத்தாற்றுணிந்து மனஞ்சுறுஞ்சலியாதுநிற்கு - சேனந்தனது குலாயந்தனில்விழு செயல்போ னித்தினா செறிசீவன், எ-து ஆகாயத்திற பறக்கும்பருந்து தனதுகூட்டிலுததுவிழுஞ்செயல்போல வறக்கததேத மாக்கவமைத்தேவனெனபோன் - தானந்தமிலபரனுடனெனறுவனெருதனை யல்லதுபிறநீனையாமல், எ-து. தானிங் னனமாயநிலைபதென வளவைகளாற கணித்ததற்கரிய பிரமத்தோடிருண்டறக்கலக்காரிதபன், தெளிந்தவிடத்துத் தனித்துநின்றது தானமாதிரிமாநல்லா லங்ஙனந்தனித்துநின்றதனைமாந் திரமனநி யயலென்பதுளதாக்கத்தை யாராபொருளெனக்கருதாது - ஆன நதமமயமாவனசுகமிகுமதுதானுயாபிரமான்ந்தம், எ-து. ஆனந்தமயமாக விளங்குவன். அங்ஙனமாகநீசுஞ்ஞானவவவானந்தமே மேலாயபிரமான்ந்த மெனப்படுவதாம், எ-து.

ஈனம், குணவாகுபெயா விடயந் திரிபுடியிடராமெனமன மசையாம லித்தினாசெறிசீவனென்பதினால, இங்குக் கத்தினாபென்பது நனவிறசுழு த்தி. சுத்தகேவல நிலையென்பாருமுளா. தனக்கயலென்ப தொன்றுமினநி யனைத்துஞ் சினமாதிரிமாவிளங்கப்பிரிந்த தந்நெறித்தாச சலியாதுநிற்க வேண்டவரும். யாதினாலெனில், விடயந்திரிபுடி யிடராமெனக் கண்டதுப றறி. அங்ஙனஞ்சலியாதுநிறதலே சுத்தசுகலம். இந்நெறித்தாயசுத்தசுகலம யமாகவே, மனமெனலேது, அதுசலித்தலெனலேது? இன்னுமையின, மன மசையாதசுத்தசுகலமயமாகிறபுறி யுறக்கமவருமன்றோ, அவவுறக்கந்தான சுத்தகேவலமெனப்படுவது. இந்நெறித்தாயவனசீவனாதலால், நித்தினாசெ றிசீவனெனவும், அந்நித்தினா, சுகமேலீதி அசுகமேலீதி, மலரகிதமாத லாறபரனெனவும், அப்போது சீவனந்தசசுகாகாரமாயவிடுவனாதலால், பா ணுடனெனறுவனெனவும், அங்ஙனஞ்சுகாகாரமானிறவனசீவனாதலானும், தனனையனநிலேறுகண்டலனாதலானும், ஒருதனையல்லது பிறநீனையாமலெ னவும், ஆனந்தமயமனநித தானவேறுகாரமாதற கிடமினமையின, ஆனந தமமயமாவனெனவும், இந்நிலைத்தாய அவசரத்தையே ஞானநூலனைத்தும பிரமான்ந்தமெனலானும், இப்பெயரையேற்றற்பாலதாதலானும், சுகமிகும துதானுயாபிரமான்ந்தமெனவுகூறினா.

(க-து.) பிரமான்ந்தவிலக்கண மினையதெனக்கூறியதென்பது. ஆனந தமயனுமாவனெனப் பாடமுமுண்டு. திரிபுடி, ஞானம், ஞானம், ஞானம், ஞான மென்பன. ஒருதனையெனறதனால், தானமாதிரிமெனப் பொருள்கொண் டாம். திரிபுடியிடராமெனறதனால், உபமானத்தி லுததுவிழுசெயல்போ லென்றாம். அளவைகள், அஷ்டவிதப்பிரமானங்கள். முனக்கவியில், ஆலீதி

கனசுகத்தை விடயானந்த மெனனாது, தினசமுத்தி சுகம்போ லாறுதல
செய்யாமைபற்றி யெனக. இக்கவியிலும், நித்திரையெனல, நனவிதசமுத்
தியை. (சஉச)

கஉரு - கவி அ - கை.

[ஐயமுறாதறகினனுமபிரமானந்த மின்னயதென
விககவியிற்கூறுகினரா.]

தூங்குஞ் சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப் பொருள்விழி
துயில்லோர க, டாங்கும மலரணை நனரா கசசிலர் சம்பா திபப
து தானச கந, திங்குந ஸ்ம்மையு மாண்பெண முறைமையுந் தெ
ரியா தமளிசெய் பொழுதே போ, லாங்குள வெளிகளு மறியா
வனுபவ மதனா லதுபிர மானந் தம்.

(இ-ள.) தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல சுருதிப்பொருள்விழிதுயி
லவோரகள — நனவிதசமுத்திசுகத்தைப்பிரமானந்தமெனபது மகாவாககி
யாராதமேயனறி வேறனனாமெனக்கொளவோர் தூங்காமலதுங்குபவா —
தாங்குமமலரணைநனராசசிலா சம்பாதிபபதுதானசுகம், திங்குநனமையு
மாண்பெணமுறைமையுந் தெரியாதமளிசெய்பொழுதேபோல, எ-து. சிங்க
மபோன்றமைதத்கருவிகளாற்றங்கப்பெற்ற புஷ்பசயனத்தைச ஸ்ம்நனரா
கசசம்பாதிபபதுஸ்தானசுகமவேண்டியாதலால், அம்மலரணையி லிதுதிமை
யெனவும், நனமையெனவும், ஆண்பெணமுறைமையெனவு முணரும்பாரு
பாடுசெறுந்தெரியாதுறங்குமாறுபோல — ஆங்குளவெளிகளுமறியாவனுப
வ மதனாலதுபிரமானந்தம், எ-து. அந்தநனவிதசமுத்தியின்கண ணகமபுற
மீனையவெனபதுந் தெரியாதுறங்குமனுபவமாம், அவ்வனுபவத்தாறகணிக
குஞ்சுகமெதுவோ, அதுவேபிரமானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து

விழிதுயிலவோரகளதூங்குஞ்சுகமது பிரமச்சுகமெனலசுருதிப்பொரு
ள், எனக்கொணங்கூட்டித் தூங்காமறாங்குவோர் தாமங்கனநூங்குங்
காலெழுஞ்சுகம் பிரமசுகமாமெனக்கூறுவது சுருதிப்பொருளாம், வேறன்
றெனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். எனவே, வேதாராததழும், மகான
கன்பிரமமெனலு மொக்குமெனபதாயிற்று. பிரமச்சுகமெனல, எழுவாய்.
சுருதிப்பொருள், பயனிலை. இதுகாறு மிவவெலலைகடவாமைக கெழுவா
ய்பயனிலை கூறியதெனக. தாங்குமெனனும் வினைக்கெழுவாய் தொக்கியிரு
ப்பதால் சிங்கமபோன்றமைதத கருவியென்றும். தாங்குமமலரணைநனரா
கச்சிலர் சம்பாதிபபது தானசுகமபறியாதலால், அதிலுறங்கில, நனமைதி
மையாண்பெணமுறைமையா திக ளெங்குநந்தெரியும், தெரியாததலபற்றி
யிவ்வுவமைவேண்டிக்கூறினா. மலரணை மிகத்துயிலவினைததற்குத்தானமா
தவி ணச்சுகம்பேண்டி நனராசசம்பாதிபபதென்றானக. பலானனாது
சிலரானது, நிரந்தர மிவங்களுசெய்வோர் மிக்கசெலவத்தார சிலராதல

பறியென்க. தானசுகமென்றது, இவவிடத்திற்கையநத காரணப்பெயரா ம. பூகசுகமெனின், பூகமெனறகுப்பொருள்கள், ஓடபுல, கருங்குரங்கு, காந்தி, தருக்கம், படை, படைவகுப்பு, பெண்குரங்கு, முசு, எனபன். இது பலபொருளொருசொல். இவற்றுள் யாதிகுக் பொருந்தும். பொருந்தா மையின், ஐயிருகற்றததுள் மாறுகொளக்கூறலெனலை யேறகும். இதற்கெ னசெயதும். சான்றோ ராட்சியெனின், பொருத்தமின்றி யிராது. சம்பாதி பபதுதா னாகமெனப் பாடங்க ளிருக்கின்றன வெனிலோ; ஊகமெனபது, உத்தி, குரங்கு, நினைவு, புலியெனபன். இதுபலபொருளொருசொல் இவ றறுவெவரு ததம்பறியமமொழிவந்தது. யுத்திபறியெனின், உபமான வுபமேயசாதாரணதாம் மினைபதென்றறியார்போலும். உபமானதையுப மேயமாககலாமா ? அதைச சுருதியுத்தியனுபவததுள், யுத்தியனுபவமாகக லாமா? தாங்குமமலரணை நனுக்ச்சிலாசம்பாதிபபதுதானாகம், தீங்குந்நன் மையுமாணபெணமுறைமைபந தெரியாதமளிசெயப்பொழுதே போலெனல காறுமுவமையன்றோ ? இதற்குவமேயம், ஆய்குளவெளிகளுமென்பதுமுத லறியாவனுபவமெனபதுகாறும். தானசுகமெனப்பிறிதிகளிருப்பதெனனே? அங்ஙனமாகவு மிகங்ஙனமாகவும் பிறிதிகளிருக்கி னெருதலையாகத் துணிதலை நோக்குதும். தானசுகமெனினும், தானாகமெனினு முபமேயத்தொடாப ன்று, உபமானத்தொடாபு. இவ்வரம்புகடந் துரை கூறுவது, கல்விவரம் பறியார்போலும் யிதற்கெனசெயதும். கவிக்குறற மன்று, கவியிலக்கண ங்கலலாதுனா கூறு நமதுகுறறம். ஆதலின் தானசுகமெனலேயையமின்றிப் பொருந்தும். இலக்கணமில்லாக்கலவி யுப்பிலலா வுணவுபோலும். அதையா தரவாக்ககொண மிராகூறலென்னுரை பசையற்றதாம். வெறுவாய்மெல வதுபோலும். சுருதியுத்தியனுபவங்காண்ட லுபமேயத்திலன்றி யுபமானத் திலன்று. உபமேயமவிளங்ககூறுவ துபமானமாதலின்கூடாதெனக். தாங் குஞ்சுகமதுபிரமசுகமெனல் சுருதிப்பொருளவிழி துயிலவோர்களெனப் பு சுருதிப்பிரமாணமாம். தாங்குமமலரணை நனுக்ச்சிலா சம்பாதிபபது தானாகமெனக்கூறி யிதுயுத்திப்பிரமாணமெனப்பொருந்தாது. ஆங்குள வெளிகளுமறியாவனுபவமெனற தனுபவப்பிரமாணமாம். கலவித்திறமின் மையா லிக்கவியிலலலாத யுத்திப்பிரமாணத்தை யுண்டெனி லெங்கனமே தகப்படும. அவாபோலவாரோறபா.

(க-து.) பிரமானந்தமெனபது சுருதிக்குமனுபவததுக்குமியைநதிற்குக் கக காட்டினொன்பது. உரையை யாவர்கூறினு மிலக்கணவழுவின்னிக் கூற வேணடும. கவிக்கிலக்கணமுரண வுரைகூறின், எவவாசிரியராயினு மெந்த சாமபரதாயமாயினு மெனசிறப்பு. கவிக்குரையன்று, உரைக்குக்கவிபோ லும், இதனையெவோறபா. இந்நூலாசிரிய ணெவிதானந்தமென்றார், இவ றறுள் தானாகமெனலகிடையாது. இததிறத்தாரா, பிறருரைமேறகுற்றங்கா ட்டலி லெனசிறப்பு. தனகோணலைத் தானியிரத்தவறியார்போலும். தெரி

யாதவளிகைப்பொழுதேடோலெனச் சிலபிற்திகளிருக்கின்றன. பொருந்து மாறுறாயிடுக. போலிவேதாநகிரியமுலகமாதலின. தாங்குமமலரணை திக குந்நனமையும், விரிததலவிகாரம். (கஉரு)

கஉசு - கவி. அ - கை.

[பிரமானநதில்லக்கண மினையதென நனகுறத்தெளிந்தேன, இப்
போதோரணுபவ்மென்னுள னுதிக்கக்கணடேன தனைக் கஉட
டருளுமென மாணுக்கணவியநதுவதை யிக.
கவியிறுதுகினரா.]

உதவும புவியினி லொருவன் னனுபவ மொருவன் மனதி
னி லுதியா தே, மதியுங் கெடுகிற துயில்கொண் டானநத மய
னன றேசுக முறுகின ரு, னினுவிஞ் ஞான மயனாஞ் சிந்தையி
னினவாய வந்திடு மெனலகண டேன், கதைவிண ணோர்புகழ்
குருவே நீரிது சொல்லீர் சகலமும் வல்லீ ரோ.

(இ-ள.) உதவுமபுவியினிலொருவன் னனுபவ மொருவன் மனதினிலுதி
யாதே, எ-து. வேணடுவதைததையினறி யுதவததக்கஞானபூமியேழனுள்,
ஒருவன்கண்டசுவானுபவ மறொருவன்மனதிமகாணுமா, காணசே, இதெ
ன்னவியப்ப, அதனைச்சொல்லுகிறேன், அதாவது.—மதியுங்கெடுகிறதுயில
கொண்டானநத மயனன்றோசுகமுறுகின்றன, எ-து மனதும்சிக்கததக
கயோகரித்திரா காரணமாக வானந்தமயனாகிறவானமாவன்றோ பிரமான
நதவடிவமாகின்றன, இங்ஙனமிருக்க — இது விஞ்ஞானமயனாஞ்சிந்தையி
னினவாயவந்திடுமெனலகணடேன், எ-து இவ்வானந்தமானது விஞ்ஞா
னமயனாகியமானதனிததில் ற்ணைவுவடிவாகவந்தவிடுமெனச் சததுக்கள
கூறுவதைப்பிரததியடசமாக வடியேனிடத்திற கண்டனன் —சுதைவிண
ணோர்புகழ்குருவேநீரிது சொல்லீர் சகலமும்வல்லீரோ, எ-து. அமிரதத்தை
யுட்கொண்டதேவாகளாலுந் துதிக்கப்பெற்றகுருநாதனே! சகலாரததமு
மையமின்றிவிளங்குப் போதிப்பதிலவல்லமையுடையவோ! யிஃதெங்கனங்
கூடும் தேவாரோயிவ்வையமகலத்தெரிததருளவேனடும், எ-று.

உதவுமெனப்பொதுபபடக்கூறியதனால் வேணடுவதையெனவும், புவி
யெனப்பொதுபபடக்கூறியதால் ஞானபூமியெனவும், துயிலெனப்பொதுப
படக்கூறியதால் யோகரித்திராயெனவும், ஆளநதமயனெனப்பொதுபபட
க்கூறியதால் லாத்மாவெனவுங்கொண்டாம். இரட்டுறமொழிதலெனனுமுத
தியால், முத்திக்குசசாதனமானதுகாரணங்களை யுதவததக்கவிபூமியி லொ
ருவன் கண்டவனுபவ மொருவன்மனதினில், எங்ஙனங்காணும், காணதேய
னவுதாரணமாகியதாக வுள்கொள்ளினுமமையும்.

(க-து.) நினைவிறதவானந்தம் நினைவாயதெங்ஙனமெனவினாவினா
ன்பது. ஏனெனில், இவன்தன்சமாதியிலமன்நாசத்திறகண்ட தடையற்ற

வானந்தம், சமாதிவிட்டகாலத்திலும், தனனினவெல்லாமிடைவிடாது துறறுக்கொண்டிருத்தலினனாக. இடைவிடாது துறறுக்கொண்டிருத்தலாவது; யாதுபுரியினும், யாது நீண்ககிலும், யாது சுகிக்கிலும், கலையாது கொஞ்சினிறையிருத்தல. மலடியறியாளபினனாவருத்தம், அதுபோல, ஏனையறியாளவானந்தநிலைம. இவனையதிய விவவனுபவமொழி சத்தியமாதலபறறியிவநனம் வினுவினனெனக. எனலென்பது, எனறுசொல்லுதல இதனாலசத்துக்களென வருவித்தாம். யாதினாலுங் கெடாததென்பதுதோன்ற மதியுங்கெங்கிற வென்றா. மதியுமென்பதிலுமமை யுயாவுசிறப்பு ஆனந்தநீனவாயவந்திமென்றதனால, ஆனந்தமேநினைவு நினைவே யானந்தமென்பபெற்றும்

(க - து.) நினைவிறந்தசுகம், நினைவாகிறபதற கேதெனனையென்பது மனமிறந்தவிடத்துதிகடும் பிரமான்ந்தத்தை யானமாவனுபவிகக, மனதுககெட்டுவானெனல வினா. (கஉச)

கஉஎ - தவி. அ - கை.

[சத்தமனதும், பரமாதமாவும், ஒன்றையெனவுபமானமுகத்தாலிககவியிறகூறுகின்றா.]

நெய்யும் வெண்ணெயு மிருபேர் களுமறி நினைவிற பிறிவறி வினிலிலலை, செய்யுந் நனவிலி லிறுகும மனதொடு சேருஞ் சின்மய விஞ்ஞானன, நையுந் துயாமன நமுவும் பொழுதுணர் ஞானச் சுகமுணு மானந்தன, பெய்யுந் துளிகளு நீருங் குளமொடு பாரும் போலிவர் பிறிவன் றே.

(இ - ள.) நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறி நினைவிறபிறிவறிவினிலிலலை, எ-து. நெய்பென்றபெயரும், வெண்ணெயென்றபெயருமாகியவிவ விரணமும், பகுத்துணரத்தக்கமனத்தாலாய பேதமேயன்றியவவிரண்டையும் நுகிககத்தக்கநாவுணர்வுக்குசசுமறுமிலலை. —செய்யுந்நனவினிலிறுகும மனதொடு சேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன, எ-து இச்சாஞானககிரியைகளைச் செயதற கியைந்த சாக்கிராவத்தையில் விசாரத்தாற நனதுசெயலிறசருககிய மனதோடுகூடிய சின்மாதகிரமாயிருக்கும் விஞ்ஞானமயெனென்போனும் —நையுந்துயாமன நமுவும்பொழுதுணர் ஞானச்சுகமுணுமானந்தன, எ-து. வதையத்தக்கதுயாமயமானமனது மெல்லநமுவறகியைந்தசமாதிகாலத்தில தனனையேயுணரத்தக்கஞானந்தத்தை யனுபவிககினறவானந்தம்யனுவானமாவும் —பெய்யுந்துளிகளுநீருககுளமொடு பாரும்போலிவா பிறிவன்றே, எ-து. துளிகளு துளிகளும, சலமு, குளமுககாயும். என நனமபேதமின்றேவதுபோல விஞ்ஞானனும், ஆனமாவமாகியவிவ்விருவருந்தமமுனபேதமிலராம, எ-து.

அறிநினைவெனவே, சடசுகாரணமாக வறியுநினைவென்றாயிறும். கண்ணுக்கிரணடாகத்தோற்றினுநாவுணர்வுக கொன்றே. அன்றியும், நெய்

வெண்ணெயெனச் சொற்பேதமேயன்றிப் பொருட்பேதஞ் சற்றறுங்கணழலம். அதுபோல; விஞ்ஞானமயன, ஆனந்தமயனெனச் சொற்பேதமுந் தோற்றபேதமுமேயன்றிப் பொருட்பேதமு மனுபவபேதமுஞ் சற்றறுங்கணழலம். வெண்ணெயன்றி நெய்யெனலும், சலமன்றித் துளியெனலும், கரையன்றிக் குளமெனலும், எனகே. அதுபோல, விஞ்ஞானமயனையன்றி யானந்தமயனெனப்பவ னெங்கே. எனவே, அறிவையன்றியானாதமெனலெங்கேயென்றாயிற்று. ஆகவே, அறிவேயானந்தமெனப்பெற்றும். பெறவே, ஞெப்தியேபிரிய மபிரியமே ஞெப்தியெனக்கண்டாம். காணவே, அனுபவத்திற பேதமின்றெனத்தூணிந்தாம், இத்தூணிபு; இதனைமறுக்கற்கவெனக் குறிப்பிக்ககின்றது.

(க-து) விஞ்ஞானமயனெனலும், ஆனந்தமயனெனலும், ஓர்வசரமபற்றிச் சொல்லாற்பேதங்கூறவந்ததேயன்றிப் பொருளாதசமத்துமின்றென்பது. இவ்வனுபவஞ்சகசாஹுபவத்திற குருமுகத்தாற்காணப்படுவது. ()

க௨௮ - கவி. ஆ - கை.

[வாசனானந்தவிலக்கணமியைத்தென விககவியிறஹுகின்றார்.]

ஒன்றாகியபிர மாநந் தனசுக மொழிவா னேனவெளி வருவா னே, னென்றான முன்செய்த கருமம் வெளியினி லீடுககுஞ் சுழுத்திவிட் டெழுந்தோ னு, நனறு யினசுக மகலான வெளியிலு நடவான மறதியும் பெறமாட் டா, னனறு மென்யிருந் துறங்குஞ் சிலகனம் மதுவே வாதனை யானந் தம்.

(இ-ள) ஒன்றாகியபிரமானந்தசுக மொழிவானேனவெளிவருவானேனென்றால், எ-து. ஏசமாகவினவகுமபிரமானந்தமெனவேயான தனதுசுகானந்தத்திலின்றுநீங்குவானேன வெளிப்படுவானேனெனக்கேடல்பயாயின -- முனசெய்தகருமம்வெளியினிலீடுககுஞ் சுழுத்திவிட்டெழுந்தோனும், எ-து. ஸ்ராவத்திற செய்தகன்மமானது புறம்பிலெயல்லவிழுக்கும், அதனால்சூழ்ந்திபைவிட்டிரீங்கினவனும். -- நனறுயினசுகமகலானவெளியிலு நடவானமறதியும்பெறமாட்டான, எ-து. வெகுபிரியமானவந்தசுகத்திலின்றுமரீங்கான, புறம்பிலுஞ்செல்லான, அசசுகத்தைமறக்கவுமாட்டான -- அன்றமெனவிறுந்துறங்குஞ்சிலகனம் மதுவேவாதனையானந்தம், எ-து. இப்போதவசிபமலை, இப்போதவசிபமா மெனந்நேத்துறங்குவாதான சிலபிரயத்தன்மப்போதுரிக்கழ்வனவாம், அவ்வனநீகழ்தலேவாசனானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து.

பிரமானந்தமெனது பிரமானந்தனைததனால், அமமயமானவனுன்மாவாகியபுருடெனப்பெற்றும். முனசெய்தகன்மமென்றது, தினமும்வழக்கமாகச் செய்துகாணவந்த தினவித்ததியை. தினசுழுத்திகலைவிலென்றுணமோ, அவ்வனம் பிரமானந்தமேலீடாகிய சுழுத்திகலைபுகா னிகழ்மனுபவானந்தமாதலிந்தனைவாசனானந்தமென்றார். சுழுத்திகலைவில, விவகாரவிர்த்தி வெளியிலீடுக்கும்போது, அஷ்வானந்தப்பிரியந் தீர்க்கும். அவ

வானந்தவசத்தாருதுமெனின, விவகாரசங்கறபநதடுகதும். சுகத்தைவிட்ட கலக்கடாமையி னிதுதருணமல்லவெனவும், இடபோதேசெய்யாவிடிவ வளவுசட்டமவரும், ஆதலினிதுதருணமாமெனவு மங்கேயிங்ஙனநிகழ்தலின, அனறாமெ னவிருதறுநகுஞ்சிலகனமெனப்பட்டது. வெளிக்குவரவொட டாமலதற்பப தவவானந்தாம்சமாதலால் வாசனானந்தம் மனதென்க.

(சு-து) இந்நுதிப்பெயரனறெனககாட்ட விவ்வுதுக்களைத்தெரிவித்து வாசனானந்த விலக்கணங் கூறியதெனபது. வெளிக்கிழுத்த லிருவகையேது பதறியெனியு மமையும். அதாவது, பிராரத்தகனமம், சகசநிடடையென பன். வெளிக்குவருதல், விருநானமயததுக்கு வருதலை. இருவகையேதுக்க ளின்னாவெனது துணியது, நயம்பதறியென்க. அதாவது, சனமமாயினபிரா ரத்துவெனவும், ஈலையின லுடையெனவமாம சகசநிடடைக்கிழுத் தலெனக்காண்டல கூடாமையின முனசெய்தகன்மமென ஈலிலிழுக்குமெ னதென்க. சுமுதநிவிட்டெழாத னனுமென்பதுதோன்றா சுமுதநி விட்டெ ழுந்தோனு மெனபதினசுன்னுளளவுமமை, இறந்ததுதழீஇயவெசசவுமமை.

கஉக - கவி. அ - கை.

[சிசானந்த விலக்கணமிய்யதென விக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

அந்தக் கணமுட லகமென் றிடாகளி லலைந்தே சுகத்தனை மறந்தே போ, முநதைச் செயுமவினை சுகதுக கந்தரு மோநந் தருநடு வடிவே கா, நெனதப புருடனு மொருசிற தையுமற வி ருந்தே னெனலனு பவமா கு, மிந்தப படிதனு தாசீ னச்சுக மிது வே நிசமெனு மானந தம்.

(இ- ள) அந்தக்கணமுடலகமென்றிடாகளி லலைந்தேசுகந்தனைமறந தேபோம், எ - து. தேகமே நானென்றுன்ன வக்கணமே யானமாதபப் பெருக்கிலகப்படின்னதிசையெனக்காணு தலைது தத்பிரியத்தைச சற்று மெண்ணமின்றிமறந்தேவிடுவன. — முநதைச்செயுமவினைசுகதுகந்தருமோ னந்தருநடுவடிவேகாண, எ-து. முனசெய்த கன்மமானது சுகத்தையேனுந துக்கத்தையேனுநதரும். மோனரிலையோ வங்ஙனந்தராது, மததியகதர்லை யையேதரும் — எந்தப்புருடனு மொருசிறதையுமற விறுந்தேனெனலனுபவ மாகும், எ-து எந்தப்புருடனுயினும் யாதோர்சிறதையுமின்றி யானிருந்தே னெனக் கூறுவது, எவாகரு மனுபவமாம். — இறதப்படிதனுதாசீனசுக மிதுவேரிசமெனுமானந்தம், எ - து. இவ்வாறுதன்னுலனுபவிக்கப்பட்டது தாசீனசுகமாதலா லிதுவேரிசானந்தமெனப்படுவதாம், எ-து.

அந்தக்கணமென்றற்கு, தன்தேதார்த்தவடிவமறந்தவந்தக்கணமென் றும், மறந்ததனுலதனதெதார்த்தசுகந்தனை மறந்தேபோமென்றுங் கூறியது னுபவமிருத்தலிற்பொருந்தும். பூர்வக்னை; சுகதுக்கத்துளொனறுதருமாயின்;

மகாமௌனம்; மத்தியகதர்லையைத்தருமௌனரா. காண், அசைநிலை. தன் னுதாசினசுகம்; தனதுவிருப்பவெறுப்பற்றசுகம்.

(க-து.) விழிப்பி லொருசிறதையும் நிறறலாலாயசுகமே, நிசானந்த மென்பது. இது யாதோர்னைவுமற்றின்றவிடத்துதிதத சுகமாதலாற் கார ணப்பெயராயிற்று. சுமுதகிசுக மென்னலாமேயெனின், உணாவற்றவிடத ததன்றாமையின் பொருந்தாது. இதனைச்சமரசுக மெனினுமமையும். ஒரு சிறதையும்விறுத்தல, கற்பனையறல. எனவே, நிசமென் றாயிற்று. நிசத்தி லுதித்தலா னிசானந்தமெனப்படுமெனக். ஞானஞ்ஞானததுக்கிடையாதல பற்றி நடுவமவெனப்படும். இதனை முக்கியானந்தமெனக் கூறுவார, முனபி னனநியார்போலும். (சஉசு)

கஉ0 - கவி. அ - கை.

[முக்கியானந்தவிலக்கணமியைதென விககவியிறகூறுகின்றா.]

நிசமா னதுமுக கியமோ குடததுள நீரன றேவெளியீரந தான் வசமா மகங்கர மறைந்தா னிசமது படிந்தான முக்கிய வகையா குந், திசையார் திரிசய மறியா தேதுயில செறியா தேயுட றறி போ லே, யசையா தேமதி சமமா கியநிலை யதுதான் முக்கிய வாகந் தம்.

(இ-ள.) நிசமானதுமுககியமோகுடத்துள நீரனறேவெளியீரநதான், எ - து. நிசானந்தமானதுமுககியானந்தமெனப்படுமோவெனின், குடத்தி லுள்ளநீரினுலன்றே புறம்பிலீரமாகக்காணப்படுவது, ஆதலின் முக்கியான ந்தமெனப்படாது. — ஆயினெவ்வனமெனின், வசமாமகங்கரமறைந்தா னிச மதுபடிந்தாலமுககியவகையாகும், எ - து. பிறவிதரற்குவசமாயுள்ளவகங் காரமானது திசைகாணதகன்றுநிசவடிவங்கைகூடுமானு லப்போதுமுககிய மெனகிறவகையையேறப்பதாகும் — திசையார்திரிசயமறிதாதேதுயிலசெறி யாதேயுடற்றிபோலேயசையாதே மதிசமமாகியநிலையதுதான்முக்கியவான ந்தம், எ-து. எவகணுநிறைந்துள்ளதிரிசயத்தைநாடாமலும், உறக்கத்ததன வயப்படாமலும், மனமானதுநடுநிலையதாகி னதுவேமுககியானந்தமெனப்ப டுவதாம், எ-து.

முக்கியமோவெனப்பதிலோகாரம, வினா. அகமுகமாகச சொரூபசமா இயிற்கண்டசுகமன்றே புறம்பில தானே விருப்பவெறுப்பின்றிய சுகமாக ககாணகின்றதென்பதுகுறிப்பிறுளற வுவுமையாறகூறிப்பதென்க. அகம புறமொத்தலி னிசானந்தமெனவும், அகங்காரமறைதலும், உணமைசோத லும், திரிசயமெனப்பது சமறுங்காணவறியாமலும், முழுதுமானந்தநிதினா யில் முழுகாமலும், தேகந்தறிபோலசையாமலும், மனமானதுஞானஞ்ஞா னநெறித்தாச்செல்லாமலுநிறற கைத்திலாதலால, முக்கியானந்தமெனவுங் கருகிக்கூறியதாகக்காணகின்றது. இதனையறியா தொனறையொன்றாககூறு

வாரா செய்யுட்பிரயோக மறியார்போலும். இவ்வநரிந்கவேணடியது மன மாதலால், மதியைமனமென்றும். அதுதானென்பது சுட்டுப்பெயராதலின், மதிசமமாகிய நீலையென்பதை யினையெச்சு மாக்கிலும். செறிதல், நெருங்கல ஆதலின் துயிலசெறியாதேயென்பதற்கு, உறக்கத்தனவயப்படர்ம லென்றும்.

(சு-து) இனையவாயவேதுக்களா லிதுநிசானந்தமன்று முக்கியானந்த மென்றானபது. இக்கவிகஞ்ஞாயிந்நெறித்தாயது, கவிநோக்காலென்க. ()

கட்க - கவி. அ - கை.

[இவ்வெனைவிதானந்தங்களு ளடங்காதவானந்தபேதங்க ளுள், அவையுமபிரமானந்தலேசமென விகக்கியிற டுதுகின்றா]

மனுடன் மனுட கந்தரு வனறே வகந்தரு வன்பிதிர் பிறனித் தே வன, நனுடன் கரும சுரனசுர னிந்திர னுசான் பிரசா பதியா னேன், கனவி ராட்ட னிரணிப கருப்பன் கருதும் மிப்பதி னொருபே ரின, பினவா னந்தங்க னுனாயாம பிரளய வெளள்க கடலபிர மானந்தம்.

(இ-ள்) மனுடன்மனுடகந்தருவன நேவகந்தருவனபிதாபிறவித்தே வனநனுடன், எ-து மனுடன், மனுடகந்தாவன, தேவகந்தாவன, பிதிரா, பிறவித்தேவனநனுடன் — கருமசுரனசுரனிந்திரனுசான் பிரசாபதியானே ன, எ-து. கருமசுரன, சுரன, இந்திரன், ஆசான், பிரசாபதியானேன் — கனவிராட்டலிரணியகருப்பன், கருதுபிப்பதினொருபேரின், எ-து. கனவி ராட்டன், இரணிபகருப்பன், எனக்கருத்ததக்க விரதப்பதினொருபோகளி ன — பினவானந்தங்க னுனாயாம பிரளய வெளள்ககடல பிரமானந்தம், எ-து. ஒன்றுக்கொன்றுபேதமாயுள்ளவிவவானந்தவகைகள், கற்பனாதத் திறிரளயமபோனதெழும் பிரமானந்தமெனனுமபிரவாகசாகரத்தி னுனா போலவனவாம், எ-து

ஆனந்தபேதங்களிற மனிதனி சிமந்தோர், மனிதிற; சாவபூமனும், மனுடகந்தாவரில், மனிதனுயிருந்துபுண்ணியபரிபாகத்தாற் கற்பாந்தத்திற் கந்தாவனமனுடகந்தாவனும், தேவகந்தாவரில்; பூவபுண்ணியகாமத் தாலமனுடகந்தாவபதவியினின்று தேவகந்தாவபதவியடைந்ததேவகந்தாவ னும், பிதிரில், கிருஷ்டிகாலத்தேயுண்டான வகினிஸவாந்தாமுதலிய பிதிரும், பிறவித்தேவர்களில். கற்பத்துக்காகியிலதானே தேவப்பிறவி யையுடையவாசானசதேவனும், கருமசுரரில், மனுடனுயிருந்துசெய்தவசுவ மேதாயகன்மபலத்தாற் நேவனாகசசெனித்த கனமதேவனும், சுரரில்; காலனமுதலியோருமாம். ஆசான், பிரகலபதி. பிரசாபதியானேன், பிரமன்.

என்பன. கனவிராடடி; வியாபகமான விராடபுருடன். பின்னவெனறபாலது, பின்னவென்றயதிடைக்குறை. இப்பதினோரானநதங்களுநுதாயெனவே அஷ்டவிதானநதங்களும் அலையெனப்பெற்றும். பிரளயமென்றது, இங்கே கற்பனாததை. மண்ணுதியயாவூத்தனதுருவாகக்கொள்ளுமவசரத்தை, விராடபுருடனெனவும், எங்குமாப பிரகாசிக்கின்றவற்றையெல்லாம் தனது தரத்ததாகநிற்குமவசரத்தை, இரணியகருப்பனெனவுங்கொள்க. மண்ணுதியெனறது, அஷ்டமுகூத்தத்தை.

(க-து.) அஷ்டவிதானநதமாட்சிப தளவிலானது மே கங்கையாதலால், அவற்றுடலவற்றைக்கூட்டுகொன்பது. சிலபிந்திகள. பிறித்கருமத்தேவனெனவும், தனுடனனசரனெனவும், இந்நிரனாசாமெனவும், களகனவிராடடிரணியகருப்பனெனவும், பதினோரோசனெனவும், இந்நென்றன. இதனுளியைதற்பாலதேற்கப்படும. தைநதிரியவட்டத்தபபம் விராடடிரணியகாப்பமொன்றாகிப பதினொன்றாகுகுச. (௧௩௪)

க௩௨ - சவி. அ - ரு

[இந்நனமாயவழைபுகியுடைபொன்றசினான்
யிசுவிடாஹுகென்ற]

எவனாகிலுமிந்தது துரியாதிததி லேழாம பூமியி லிருந்தானே, லவனா ரதன்சுகன சிவனபாலயன்முத லறிவோரனுபவசுகபோதம், விவகாரதிராசிய மிழுவே யனுபவமெனமுனசொல்லிய விவகாரி, யுவமானமுமறி மகனே யாவனடி யுதிருமபொடிசுளென முடிமே லே.

(இ-ள்.) எவனாகிலுமிந்தது துரியாதிததி லேழாம பூமி லிருந்தானே ள-து. யாவனையினுமிந்தது துரியாதிதமாகிற வேழாமபூமி லிருப்பனாயின் — அவனாரதன்சுகனசிவனமாலயன்முத லறிவோரனுபவசுகபோதம், ள-து. அவன், நாரதன், சுகன், சிவன், விஷ்ணு, பிரமன்முதல்யவறிஞரதுசுகபோதவடிவமெனப்படுவன — விவகாரதிராசயம்துவேயனுபவமெனமுனசொல்லிய விவகாரியுவமானமுமறிமகனே, ள-து. விவகாரிகதிரிசயவிழப்பும், இதுவேயனுபவநிலையாமென முன்னாக்கூறியவிவகாரியுபமானமு மினையென ஞானபுத்திரா' நீயறிதி—அவனடியுதிரும்பொடிசுளென முடிமேலே, ள-து. அந்தமகானதுதிருவடியிலுதிருநதுசுக ளெனதுசிரசினமேல மகுடம்போல வனவாம், ள-து.

சண்டாளனையுக்குறிகக எவனாகிலுமெனவும், துரியமேதுரியாதி - மாவதுபற்றித் துரியாதிததிலெனவும், துரியம் ஞானபூமியிலேழாவதாதலிலேழாம்பூமியிலெனவும், இருப்பானேலென்பது, இருந்தானேலென்றயது காலமயக்கம். அவன், எழுவாய். சுகபோதம், பயனிலை. விவகார, அதிராசியம், விவகாரதிரிசயமென்றயது; குணசந்தியினுலெனக. விவகாரியுவமா

னமுமெனறதனால், விவகாரதீர்ப்புமுமெனவும்மெவருவிததாம். இஃதென னுமம்மை. எவனாகிலுமெனபதிலுமமை, ஐயம்.

(சு-து.) மகானதுபெருமையைக்குறிக்கத் துரியமேதுரியாதீதமாயினு னொன்றொன்பது. விவகார, திரிசியம், எனப்பிரித்து விவகாரத்திற்கியைந்த திரிசியமென்றுகாசுபி லிங்கேபொருந்தாது. ஆதலின்ஞ்ஞசந்தியாக்கினும். துரியாதீதத்தைமுன்னாக் கூறாதிருக்க, இந்தவெனச்சட்டியது, எப்போது துரியநிலைவாயத்ததோ, அப்போதேபதுதுரியாதீதமாக்குமெனனுந் துணிபு பற்றியெனக.

(கூஉ)

கூஉ - கவி. அ - கை.

[விததையானந்தநீங்கலாக ஏனையசுகவகைகளைக்கூறினும்.

இதிலினனுமையமுளதேற்கேட்குதியென மாணக்களைக்

கேட்டலை யிக்கவிழிறுதுகினுரா.]

வேறு

இந்தவா ஸைந்துகுகஞ் சொல்லினோம் விததைசுக மினிமே ற சொலவா, முந்தைமா யையுஞ்ச்சி தானந்தப் பொருளுமே மொழியும் போதி, ஸந்தமா மததுவித சுகமானம் சுகமிரண்டு மங்கே சொன்னோம், தொந்தமாற நியமகனே யின்னமுனக கை யமுண்டேற் சொல்லு வாயே.

(இ - ள்.) இந்தவாறந்தசுகுகஞ்சொல்லினோம் விததைசுகமினிமேற சொலவாம, எ-து. இவ்வாறாக விடயானந்தம், பிரமானந்தம், வாசனாந்த ம, நிசானந்தம், முகியானந்தமென்பபடி மைந்துசுகததையுஞ்சொல்லினோ ம. விததையானந்தத்தை யினிமேறகூறுதம் — முந்தைமாயையுஞ்ச்சிதா னந்தப் பொருளுமேமொழியும்போதி, எ-து. முன்னோமாயையபற் றியும், சச்சிதானந்தப்பொருளைப்பற்றியுந், சொல்லிக்கொணர்வருமபோ து — அந்தமாமததுவிதசுகமானம்சுக மிரண்டுமங்கே சொன்னோம், எ-து. வேதமுடிவிலுள்ளவததுவிதானந்தமும், ஆத்மானந்தமுமாகிய விவவிரண முலகணங்கையுமயவிடத்தில்தானே சொல்லிவிட்டோம் — தொந்தமாறநி யமகனேயின்னமுனககையமுண்டேற்சொல்லுவாயே, எ-து. பந்தங்களைக் கிக்கொண்டசுறப்புத்திரா! இன்னமுனககையமுண்டாயிற்சொல்லுதி, எ-து.

விததைசுக மினிமேற சொலவாமெனறதை, இப்படலத்தில்தானே, ககசு, கவிமுதல், கஎசு, கவிவரையிலும்; அத்துவிதசுக மாதமசுக மங்கே சொன்னொமென்பதில், அத்துவிதசுகத்தை, க௦உ, முதல், க௦சு, கவிவரையிலும்; ஆதமசுகத்தை, க௦எ, முதல், க௦௦, கவிவரையிலும்; ஐந்துசுகஞ் சொல்லினோமெனறதில், விடயசுகத்தை, க௦௩, கவியிலும்; பிரமானந்த ததை, க௦சு, முதல், க௦எ, கவிவரையிலும்; வாசனாந்தத்தை, க௦அ, கவியிலும்; நிசானந்தத்தை, க௦சு, கவியிலும்; முகியானந்தத்தை, க௦௦, கவி யிலும்காணலாம்.

(க-து.) சத்தி, சித்தி, ஆனந்தங்களைத் தனித்தனியே சொல்லிவிட்டோம். இன்னுமையமுளதேற்கேளுகியெனபது. (கநாந)

கநாச - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவிலககணங்களைத் தனித்தனிசொன்னவாறுபோல,
ஏகமாககுமாறுமுணாததவேண்டுமென மாணககன
கேட்டலையக்கவியிறகூறுகின்றா.]

சுகன்றையு மெனையுமுல கினையுமீன் தனித்தருளுங் குருவே கேளீர், புகன்றசச்சி தானந்தப் பதங்கடனித மலியாயே பொருளவே றுது, லுகண்டமன முறைப்பதெங்கன பரியாய பதங்களைப்போ லுறவுங் காணே, னகண்டமா யொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட் டியமதுவா வறிவிப்பீ ரோ.

(இ-ள்.) சுகன்றையுமெனையுமுலகினையு மீனதனித்தருளுங்குருவேகேளீர், எ-து. முருகக்கடவுளையு மடியேனையும் பெற்றறித்தருளிய சற்குருநாதனே! யோவிண்ணப்பமுண்டதனக்கேட்டருளும், அஃதியாதெனில் — புகன்றசச்சிதானந்தப்பதங்க டனித்தனியாயே பொருளவேறுதலால், எ-து. தேவரீர்கூறியசச்சிதானந்தப்பதங்கள் தனித்தனியானவாறுபோலப்பொருளுந்தனித்தனியெவவேறுதலால் — உகண்டமனமுறைப்பதெங்கன பரியாயபதங்களைப்போலுறவுங்காணேன், எ - து அனைக்கடந்துபாயத்தக்கமனமான தலையாதுறுதிபெறுவதெங்கனம், ஒன்றிற்குப் பலவாக்ககூறும் பரியாயநாமங்களைப்போலுறவுங்கண்டிலன் — அகண்டமாயொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரோ, எ-து. ஏகமாகவும், ஒரொருசியாகவும், தேனீக்கள பலமலரிலெழுத தொன்றாகிய தேனைப்போல வடியேனுக்குணாததியருளவேண்டும, எ-து.

வேதமுடிவையெடுத்தவிளக்கல பரமசிவத்துக்கேயன்றி யேனையாககின்றாமையின், பரமசிவமேகுருவெனக்கருதிக் குகன்றையுமெனையுமுலகினையுமீனதனித்தருளுங் குருவேயெனக்கூறினதாகக்கொள்க. அன்றேல், முரணும். உகண்டமன முறைப்பதெங்கனென்பதற்கு, பலவாறுச சிதைவுற்றல்கின்ற மனமொருமைப்பா டெய்துவதெங்கனமெனப் பொருள்கொள்ளினும்மையும். எங்கனமெனபது, எங்கனென்றாயது, கடைக்குறை. பரியாயபதங்கள், ஒருபொருள்குறித்தபலசொல். ஓர்பொருளாகியபரமபொருளை விளக்குவிப்பதற்குச் சச்சிதானந்தங்கள் தக்கவாகலின் பரியாயபதங்களைப்போலுறவுங்காணெனவும், பலமலரினுள்ளதேனைக்கூடாக்கியதுபோல, சச்சிதானந்தங்களை யொருமையாககி யருளவேண்டுமெனக்கருத்துகொண்டதால், அகண்டமாயொருசுவையாய்த் தேனீக்கூட்டியமதுவாவறிவிப்பீரோயெனவுங் கூறினானக. மதுவைப்போல வென்றதை மதுவாவென்றதுவ

மைத்தொகை. தனித்தனியாகவே யெனதபாலதை, தனித்தனியாயேயென்றது, மருஉ. அகண்டமா யொருசுவையாக தேனீயெனச் சிலபிரிதிகளிருப்பதுபற்றிமெல்லொற்றுக்கின, அகண்டம், ஒருசுவை யென்பன மதுவுக்குவிசேடணமாகவும், அகண்டமாயொருசுவையாயத தேனீயெனவல்லொற்றுக்கின, அறிவிப்பீரொன்றும் வினைமுற்றிற்கு வினையெச்சங்களாகவு முடியுமென்க.

(ச - து.) சச்சிதானந்தங்களைத் தனித்தனியாகத் தெரிவித்தவாறு போல, அவற்றினொருமையையும் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது. இங்ஙனம் தெரிவித்தலொருமைபற்றியெனச் (கங்சு)

கஙடு - கஙி. அ - கை.

[சுருதிப்பிரமாணத்தாலவற்றினொருமையை யுபமானங்காரணமாகவிக்கவியிலாதுகின்றா.]

குளிரினதல வெண்மையென்ற பதங்களினு னீர்மூன்று கூற யிறறே, வெளிதவனஞ் செம்மையென்ற பங்களா லககினியு மொருமூன் றாமோ, வெளிமுதலாஞ் சகமசந்து மூட்டமிட ரொன்பபிரித்து விலககி வேத, மெளித்திய முரண்மொழிந்த சந்தாதி யெனுமபிரம மேகந தானே.

(இ - ள்.) குளிரின கலவெண்மையென்றபதங்களினு னீர்மூன்றுகூற யிறறே, எ - து. குளிரச்சி, நெகிழ்ச்சி, வெண்மை யெனகிற்பேதமொழிக ளாற சலமும் மூன்றுபிரிவாயிறறே — ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களா லககினியு மொருமூன்றாமோ, எ - து. பிரகாசம், சுழிகை, சிவப்பென்றே பேதமொழிகளா லககினியு மூன்றுபிரிவாயிறறே — வெளிமுதலாஞ்சக மசத்துமூட்டமிடரொன்பபிரித்துவிலககி, எ - து. ஆகாயமுதலியபஞ்சபூதவடிவாயுள்ளசகமானது, அலரிதசடதுக்கமாமென வதனை வேறுபிரித்துத் தான லவென்றகற்றி — வேதமெளித்தியமுரண்மொழிந்த சத்தாதியெனும்பிரம மேகநதானே, எ - து. வேதமானதெளிதினுணரனதுகொள்ளுமா நரிதாதிக்குமாறுக்ககூறிய சச்சிதானந்தசொரூபமெனத்தக்க பிரமமானது குண பேதமின்றியேகமேயாம், எ - து.

குளிர்புதலிய மூன்றும், ஒளிமுதலிய மூன்றும், சலமினையதெனவும், அககினியினையதெனவும் விளக்குவானவேணடிக் கூறவந்தசொற்பிரிவேயன்றிப் பொருட்பிரிவன்று. அதுபோல; அசத்துமுதலியமூன்றும், சத்துமுதலியமூன்றும், சகத்தினையதெனவும், சிவமினையதெனவும் விளக்குவானவேணடிக் கூறவந்தசொற்பிரிவேயன்றிப் பொருட்பிரிவன்று. உலகமானதெவாக்குமெப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாகக் காண்டலின், இஃதென்று வேறு. அதாவது, பரமேஸ்வர. ஆயி னுலகமோ? அவற்றிற்கு மாறாய வரிதசடதுக்கத்தாயது, எனக்காட்டற்கு வேதமிங்ஙனகூறியதென்க. சோதனையிற் பஞ்சபூ

தங்களுள்ளவ்வொன்றும் தனக்கெனச்சொருபொருளினதிககாணுதுபோதற்கேதெனின. இதுகற்றோக்கும்மற்றோக்குமாதலால் சத்தெனலெவ்வாறுகூடும். கூடாதாகவே சித்தெனலும், ஆனந்தமெனலுமெவ்வாறுமொருந்தும். பொருந்தாதாதலாம் சத்தாதியெனும்பிரமமென்றா. சத்தாதிமுன்றினொருமையேபிரமமெனலேச சம்மதிககசெய்வானவேண்டிப் பிரத்தியட்சவுலகையசத்தாதிமுன்றினொருமையெனக்காட்டவந்ததென்ச.

(க-து.) அநிதசடதுக்கவொருமையேசகமென்றதபோல, சசசிதானந்தவொருமையே பிரமமெனக்கூறியதெனபது. வேதமெளிதறியவென்றதனால், அவவேதமே பலசாகைகளாலும், பலவேதுக்களாலும், பலதிஷ்டாநத்தாஷ்டாந்தங்களாலும், பலவாய வளவைகளாலும், அநிதறியவுணரத்துமென்றயிறு ஏகநானேயென்னுமபயனிலைக்குப் பிரமமெழுவாயாயின, சத்தாதியெனும்பிரமமெனறது, குணமேருணியாகவேண்டும் ஆதலி லேகமெனல பொருந்தும். சத்தாதிகுணமெனிடபிரமமேவேதெனல, அசத்தாதிகஞ்ச சகம் வேறுகாமைபாற பொருந்தாது. (காரு)

கருள் - கவி. அ - கை.

[இவைபோலவினனமுளவிறந்த பரியாபராமகுணங்களுள், அவற்றுடசிலவற்றைச் சொல்லுதுமெனபதை யிக்கவியிறகூறுகின்றார்.]

நித்தியமபூ ரணமேகம பரமார்த்தம் பரப்பிரம நிநானஞ்சாரந்தஞ், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடஸ்தனசாட்சி போதஞ், சத்தமில்க்கியஞ்சநா தனஞ்சீவன தத்துவமவிண் சோதி யானமா, முததமவிபு குக்குமமென நிவ்வண்ணம் விதிகுணங்கண் மொழியும் வேதம்.

(இ-ள்.) நித்தியமபூரணமேகம்பரமார்த்தம் பரப்பிரமநிநானஞ்சாரதம், எ-து. நித்தியம், பூரணம், ஏகம், பரமார்த்தம், பரப்பிரமம், நிநானம், சாரதமெனவும்:—சத்தியங்கேவலந்துரியஞ் சமந்திருக்குகூடஸ்தனசாட்சி போதம், எ-து. சத்தியம், கேவலம், துரியம், சமம், திருக்கு, கூடஸ்தன, சாட்சி, போதமெனவும்:—சத்தமில்க்கியஞ்சநாதனஞ்சீவன தத்துவமவிண் சோதியானமா, எ-து சத்தம், இலக்கியம், சனாதனம், சீவன, தத்துவம், விண், சோதி, ஆனமாவெனவும்:—முததமவிபுக்குக்குமமெனநிவ்வண்ணம் விதிகுணங்கள்மொழியும்வேதம், எ-து. முததம், விபு, குக்குமமெனவு மிவவாரேவேதமானது விதியாகப்பரியாயநாமகுணங்களைச்சொல்லும், எ-து.

நிநானம், ஆதிகாரணம். சநாதனம், அநாதி. இவ்வண்ணம், இவைபோல்வனவாக. இவை விதிகுணங்களாகுமெனவே, விலக்குகுணங்கள் வேற்றுண்டென்பதுபெற்றும்.

(க-து.) பரியாயநாமகுணங்களை யிக்கவியிறகூறினொன்பது. (கருள்)

காட௭ - கவி. அ - கை.

[அத்போலலிலக்குபபரியாயநாமகுணங்களுள், அவற்றுட்
சிலவற்றையுணர்த்துதுமென்றதை யிக்கவியிற்
கூறுகின்றார்.]

அசலநிரஞ் சனமமிரத மபபிரமே யமவிமலம் வசனா தீத
மசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந தரமகணு நிருபா கண்ட
மசமனந்த மவினாசி நிரகருணாநிட களநிரவ யவம நாதி
யசரீர மவிகார மததுவித மெனவிலககு மநேக முண்டே.

(இ-ஊ.) அசலநிரஞ்சனமமிரதமபபிரமேயமவிமலமவசனாதிதம, எ-து. அசலம், நிரஞ்சனம், அமிரதம், அபபிரமேயம், விமலம், வசனாதிதமெனவும் — அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந தரமகணுநிருபாகண்டம், எ-து. அசடம், அநாமயம், அசங்கம், அதுலம், நிரந்தரம், அகணு, நிருபம், அகண்டமெனவும் — அசமனந்தமவினாசிரகருணாநிடகளநிரவயவமனாதி, எ-து. அசம், அனாதம், அவிகாசி, நிரகருணம், நிடகளம், நிரவயவம், அனாதியெனவும் — அசரீரமவிகார மததுவித மெனவிலககுமனேசமுண்டே, எ-து. அசரீரம், அவிகாரம், அத்துவித மெனவும் விலககுபபரியாயநாமகுணங்களுமினமனேசமுனவாரம், எ-து.

அசலம், சலனமினமை நிரஞ்சனம், களங்கமினமை. அமிரதம், அழிவினமை. அபபிரமேயம், அழியப்பட்டதது. விமலம், அழுகினமை. வசனாதிதம், வாககுக்கெட்டாமை அசடம், மூடமினமை. அநாமயம், நோயினமை. அசங்கம், சங்கமினமை அதுலம், சனமினமை. நிரந்தரம், இடையினமை. அகணு, அணுவனமை. நிருபம், ரூபமனமை. அகண்டம், கண்டமனமை. அசம், பிறவிக்குடனட்டாமை. அனந்தம், இறப்புக்குடனட்டாமை. அவிகாசி, யாதினாறுசியாமை. நிரகருணம், குணமினமை. நிடகளம், சகளமினமை. நிரவயவம், அவயவமினமை. அநாதி, ஆகியினமை. அசரீரம், சரீரமினமை. அவிகாரம், விகாரமினமை. அத்துவிதம் துவிதமினமை. எனக்கொள்க

(க-து.) விலககுணபபரியாயநாமங்களினையவென்பது. சிலபிரதிகளில, விமலமசனாதிதமெனவும், நிருமலமகோசரமெனவும், நிசமனந்தமெனவும், நிரஞ்சனமனாதியெனவும், விதிவிலக்கமனேகமெனவுமிருக்கின்றன, அவற்றையு முய்த்துணர்க. சமஸதமதஸதரும் வஸதுவிதிசுணத்ததென்றிற்றனா, அஃதோபகதததாரமெனக்காட்ட விலககுணமூமவகுத்ததென்க. இதனையினவருங்கவியாறகாண்க. (கூட௭)

காட௮ - கவி. அ - கை.

[இவவிதிவிலககுணங்க ளொருபொருட்டேயன்றி வேறுக
கனமென விககவியிற்கூறுகின்றார்.]

இன்னவகை விதிவிலகக்கு குணங்களைன்றிச் சேர்த்தொரு
மித் தெல்லாய கூடமீத, சொன்னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டி

ல்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்னபத மாமத னுற் சத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேக, மன்னப்பொரு ளொ ருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா யாவாய் நீயே.

(இ-ள்) இன்னவகவிதிவிலக்குக்குணங்கண்ணரசு சோததொறுநீத் தெலலாகூட்டி, எ - து. இன்னவாறாக விதித்த விதிவிலக்குணங்களைச் சேர்த்தொருங்கே யினததையுங்கூட்டி. — சொன்ன பொருளொன்றையி ரண்டிலை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாம், எ-து. வேதஞ்சொல்லியிருக்கிறபொரு ளொன்றையனறி யிரண்டாகவில்லை, ஆலி னொருபொருளைப்பற்றிச்சொல்லுஞ்சொற்க ளொருபொருளுகுறித்தப லுவைப்பபட்டசொல்லுளாம் — அதனாசத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேகம், எ-து. இவ்வனங்கூறியிருப்பதாற் சத்துமுதலாகக்கூறப்ப டி முககு ணப்பொருளாவது பிரமம், அஃதேகமாம் — அன்னபொரு ளொருமைய றிந் தகண்டபரி பூரணமாயாவாய்நீயே, எ-து அதற்கையதான பொருளி னொருமையயறிந்து, அஃதிருந் தவண்ண நீயுமகண்டபரிபூரணமா யாகுநி, வேறு சங்கற்பிக்கற்க, எ-து.

சோதகூடி யெனறுகின் குணங்களுமுவாயாகவேண்டும், எழுவா யாக்கின பயனிலையெய்வே. சொன்னவென்பதெனின, குணங்கள், சொல் லுமா? கூடாதுபற்றிக் குணங்களைச்சொப்பம்பொருளாககிச சோதகூடி. யென்னுந் தன்வினைகளைப் பிறவினையாககிச கொன்னவென்னும் பயனிலைக் கெழுவாய வேண்டாமதலால் வேதத்தை வருவித்தாம். ஒருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள் பின்னபதமாமெனறதனால், ஒருபொருளுகுறித்ததல சொல்லென்றாம். இவ்வனம் விதிவிலக்கு குணங்கள் கூறவந்தது, எச்சிநா னாதமேகமெனறகனறோ? அதனாசத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரமமேக மெனறா. அறிந்தாவாய்நீயே யெனறது, அகண்டபரிபூரணமாயெனறந் தால், அஃதிருந் தவண்ணமெனவருவித்தாம். எச்சிநா னாதமொருமையெனக் கண்டவககணமே யவ்வொருமையே பிரமமெனத்தானேவிளங்கும். அங் ப னமவிளங்கல், நிருபாதிசுமாதலின் வியாபகவிளக்கமாம், அவ்வியாபகவி ளக்க மபரிசுசின்னமாதலினேகமாம், அதுபற்றிப் பிரமமேகமெனறதென்க இந்நெறிசற்றமறியா கடவுளேகமெனலவாபோலவோறபர். வஸதுவிளங் க் விதிகுணமும், அதுவுயிறக்க விலக்குகுணமும் வருத்தத்தென்க. எனவே, தானேதானுத்தறகெனப்பெற்றும்.

(கூஉஅ)

கூஉச - கவி. அ - கை.

[நிர்க்குணவஸ்துவிற்குகூறுஞ்சுண மெகநனமமையுமெனற வினுவிற்குவிக்ட யிக்கவியிற கூறுகின்றா.]

நிர்க்குணவஸ் துவின் குணங்க ளுணாப்பதுதாய் மலடியென னீககொன் னாதே, சற்குணனே வஸ்துநிலை யுரையாம் லறியவல்ல

சதுர ருண்டோ, நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப் பிரம் ஞானம் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்ல பிரமமாஞு சொரூபந தானே.

(இ-ள) நிர்குணவஸ்துவின்குணங்களுரைப்பதுதாய் மலடியெனனிகொன்னுதே, எ-து. நிராகுணவஸ்துவினுக்குக்குணங்களுரைத்தல் மலம. யைத் தாயென்றகு சமானமாமேயெனச் சங்கியாதுநிறி —சமகுணனே வஸ்துநிலையுரையாம லரியவல்ல சதுரருண்டோ, எ - து. சமகுணமுடையோனே! வஸ்துநிலையினையென வதற்குரியகுணங்களைப் பிறகுணாததாம ல தாமையுணர்நதுகொள்ளத் தக்க வஸ்துள்ளமாணுகருமுளரோ? இன்றே யதனால் —நற்குணவேதங்களுக்கச் சீவன்முத்திபெறப் பிரமஞானந்தோன்றச் சொற்குணங்கள், எ-து சச்சிதானந்தங்கள் நல்லசகுணமென வேதங்கள், இங்ஙனமாய் சீவன்முத்திநிலைபெறவும், பிரமஞானமவிளங்கவுஞ் சொல்லவந்தகுணங்களாம் —பிரமத்தின் குணங்களல்லபிரமமாஞுசொரூபநதானே, எ-து. அவை பிரமத்தின் குணங்களல்லபிரமமாஞுபடமாம்,எ-து.

நிர்குணவஸ்துவின் குணங்களுரைப்பதென்பது, சகுணங்களைநிராகுணவஸ்துவின் குணங்களாக வுரைத்தலென்ப பொருள்கொள்ளினும் மமமயம். “சரையாழ்வமமிதிதபயவரையசேய யானைக்குநீத்துமுயறஞ்நிலையென்பகானகநாடம்சுவா.” என்னுங்கவியில், நரையாழாது, அமமிதிதவாது, யானைக்குநீத்தகாது, முயறஞ்நிலைபாது, இவமுரணுகையில், சரையிதப்ப, அமமியாழ, யானைக்குநிலை, முயறஞ்நீத்தெனமொழிமாற்றிப்பொருள்கொள்ளவேண்டும். அப்பொல விகும, தாயமலடியெனனிகொன்னுதேயெனக்கவியிருப்பினும், குணரஹிதமான வஸ்துவுக்கு குணங்கற்பித்தல், மலடியைத் தாயென்றதோலும் எனப்பொருளபதிலால், தாயமலடியென்பதை, மலடிதாயென மொழிமாற்றிப் பொருள்கொள்ளவேண்டும். கொள்ளாவிடில், முரணும். எங்ஙனமெனில், சகுணவஸ்துவினிச்சகுணங்களுரைப்பது தாயமலடியெனனிகொன்னுதேயெனக் கவியிருக்கின்றமுரணது, இங்ஙனங்கவியின்றேயாதலினமுரணும். சகுணமாகவஸ்துவைக்கூறது நிராகுணமாகக் கூறின் வஸ்து எவ்வனம் விளங்கும். விளங்காதுபற்றி யிவ்வனம் கூறியதென்க. சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்லவெனின, யாதிலெனவருஞ் சங்கைக்குத்தரமின்றும். ஆதலினவனமுரைகொண்டாம் சச்சிதானந்த நற்குணங்கள் வேதங்கள்சொல்லிய சகுணங்களாம். இதுவும் வஸ்துநிலைதெரிவிப்பதற்காகவெனக். இக்குணங்களே பிரமமாஞுபமாதலின், பிரமத்தின் குணங்களெனின தற்கிழமைப்பொருளதாம், பின்னாபின்னமதாம், பொருநதாது. இக்குணங்களாலரிப்பிவதுவஸ்துவாயிருக்கக்க குணங்களே வஸ்துவெனல கூடாதெனின, சூரியனுக்குப் பிரகாசங்குணம், நமக்கக்குணமினிச்சூரியனகாணப்படான். எனவே, நமக்குச்சூரியனவேறுயினும்பிரகாசத்திற்குவேறே? அல்லவே. பிரகாசரூபமேசூரியனென

னற்குத்தடையெனனை? அதுபோலவேயிதனையுங்கோடற்குத்தடையெனனை? இதனைவிடாதவிலக்கிணையாறகாணலாம்.

(க-து.) சுருதிடபிரமாணத்தால சச்சிதானந்தவொருமைடேபிரமமெனச்சிந்தித்துத்தெளியவந்தேகுணத்தமாகமுமென்பது இதனைக்கணிப்பீது; அனுபவத்தாலனறிகுடாது. எ-ம்மெனின், அவம். (கா-க்)

கச௦ - கவி அ - கை.

[சுருதிடபிரமாணத்தாலுணாததியுத்போலிதனையுச்சிபிரமாணத்தாலு முணத்ததவேண்டுமெனவினாவலை யிக்கவியிதமுணுபா.]

மோகவிருள கெடக்கோடி யருணனென வருகுருவே மொழியக் கேளி, கோகபரி பூரணமா மெனசொருப மென்றானது லிறுகும வண்ண, மாகமங்கள் சொன்னபடி யெனையகலாபார்த்தமா வறிந்தே னையா, ஆகமுமொத்திடவுணாந்தாற்பகமாத்திலாணிபோலுறையுநெஞ்சே.

(இ-ள.) மோகவிருள்கெடக்கோடியருணனென வருகுருவேமொழியக்கேளி, எ-து. மோகாந்தகாரமொருங்கேநச்சு வுதித்து கோடி ஸ்ரியாகளைப்போ லடியெணுககாகவெழுந்தருளியுநதருள்தனை இன்னமோராயமுனத்தனையான கூறக்கேடருளுடையகபரிபூரணமாமெனசொருபமெனனுததிவிறுகுமவண்ணம், எ-து. ஏகபரிபூரணமாகவளக்குமெனதுமொசொருபமானதெனதுளாததினகணதிரமபெறுமாறு — ஆசுமங்குளசொன்னபடியெனனையகண்டார்த்தமாவநிந்தேன, எ-து சுருதிகளாயியமுறையே யெனையகண்டபரிபூரணசொருபமாகத்தரித்ததேன — ஐயாபுகமுமொத்திடவுணாததாற்பசுமரத்திலாணிபோலுறையுநெஞ்சே, எ-து ஐயனையுதிக்கிகுமொத்திருக்குமபடித்தெரிவித்தாற்பசுமரத்திலுறையுநெஞ்சே லெனனுததிவிறுகுமபுமொசும, எ-து.

மோகவிருள, உருவகம். மோகவிருள்கெட வருகுருவேயெனக்கொள்க. கோடியருணனெனவென்பதுவமை. சிலபிரதிகளிலென்னுததிவிறுகுமவண்ணமெனவும், உறைக்குநெஞ்சேயெனவுயிருக்கின்றன. ஆகமங்கள் சொன்னபடியென்னையகண்டார்த்தமாவநிந்தேனென்பதினால், சச்சிதானந்தவொருமையகண்டெனென்றாயிற்று. ஐகமுமொத்திடவுணாததாற்பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சேயெனக்கொள்ளின், உறைக்குமென்பதுபிறவினையாதலின், அவ்வொருமையினெஞ்சுமுறையுமபடி செய்யுமெனறுகொள்ளவேண்டும். அப்போது; உரைத்தல், எழுவாய். நெஞ்சத்தை, கெயப்படுபொருள். உறைக்கும், பயனிலை. தனவினையாகில, அனுபூதி, எழுவாய். உறையும், பயனிலை. நெஞ்சம், ஏழாமவேறுமைத்தொகை.

(க-து.) அவவனுபவமயுத்திக் கொக்கத தெரிவிக்கவேண்டுமென்பது. சுருதியுத்தியனுபவத்து வினியுத்திவேண்டல. இக்கேயாகமங்கள், ஞானத்தை மாதிரிமபிரதிவாதித்தலா லறபசுருதியையன்று பிரபலசுருதியை. அதாவது, ஞானகாண்டமெனவறிக. (கச௦)

கச௧ - கவி. அ - கை.

[அவவினுவிறகுவிடைக்கூறுவான்வேண்டி. சததுஞ்சித்தம மாறு தினநன்று சச்சிதானந்தமாம், மாறப்பெறினாதசட துங்கமாம், எனவிக் கவியில் கூறுகின்றார்.]

சததேசித்தநாகுமய லெனிலசத்தா மசத்தானை சாட்சி யெங்கே, சித்தேசத்த நாகுமய லெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லை, யொத்ததேதோன நியசத்தஞ் சித்தநுலல சுகமாருமுகத் துக்கோர், வித்தேயன வியமாகிற் சடமசத்தாஞ் சுகானும வின்னாநி டாதே

(இ - ள்.) சததேசித்தநாகுமயலெனிலசத்தா மசத்தானைச் சாட்சியெங்கே, எ - து. சச்சிதானந்தமெனவொழி, சத்து, சித்து, ஆனந்தமென முப்பதமா யிருக்கும். அம்முதப்பதங்களுள், சததேசித்தாகவேண்டும். ஆகாது சத்துக்குச் சித்துவேறெனின், அப்போது சத்தெனலசத்தெனப்படும். அசத்தெனப்பென, அவஸதாத்திரியம், காட்சித்திரியம், அபிமானத்திரியம் போலமாறுவனின் நவநறையாகாகஞ்சாட்சியாயறிவதென்கே? இன்றெனின், இத்தினவனுபவமாயிறே யதுகூடாது, இருந்தனரோவறியவேண்டும, இவ்வனமிருந்தறிதலின், சததேசித்தாகுமென்பதொக்கும். — (இதனால்.) சித்தேசத்தநாகுமயலெனிற்சடமாஞ் சடங்களுக்குத்திதியுமில்லை, எ - து. சித்தேசத்தாகவேண்டும். ஆகாதுசித்துக்குச்சததுவேறெனின், அப்போதுசித்தெனலசடமெனப்படும். சடமெனப்படின, புலையாதியாஞ் சராசரப்பொருள்களாகிய சடங்களுக்குத்திலுக்கும், உதித்துப்பூதுககாயத்தலாகிய திதிக்குமிடமென்கே, இருப்பதனைரோ விவ்வளவு முண்டாகின்றன, இவற்றிற்கெல்லாமாதாரஞ்சிறத்தியாதலின், ஓசசிறத்தியிருப்பதுகொண்டு, இத்தனையு நிகழ்கின்றன. ஆதலின் சித்தேசத்தநாகும, இஃதுமுராணினமையினொக்கும் — ஒத்தே தோன நியசத்ததுஞ்சித்து நல்லசுகமாகுமுகத்துக்கொவித்தே, எ - து. இவ்வனமொத்ததுதோனறுவதாற சத்துஞ்சித்தும் நல்லசுகமெனப்படுவதற கையினறு. ஐயமின்றாமையினிதுயுத்திக் கோவிதைபோலவதேயாம் — அன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ் சுகானுபவம் வினாநி டாதே, எ - து. நமதுமுடத்தாற சததுஞ்சித்து மனனியமாகக்காணப்படுமாயின; சித்து, சடமாகவும; சத்து, அசத்தாகவுமுடியும்; முடியவே, துககானுபவமன்றிச் சுகானுபவ மெனவனம் வினையும்? வினயாது, எ - து.

இது; பாசஞ், சத்தெனவும; பசு, சததுசித்தெனவும; பதி, சத்து; சித்து, ஆனந்தமெனவுவ கூறுமடமையைமறுத்தது. இவ்வாதம், தோற்ற

வாதமுஞ்சொலவாதமுமேயனறி யர்த்தவாதமன்று. ஆர்த்தவாதமெனின், இத்திரிபதார்த்தத்திற்குமோசயம்பேனு மோமுதலேனுமுளவாட்சு சோ தனையாதிமுகத்தால முரணினதிககாட்டவேண்டும், அங்ஙனமெவாக்குவாட்டாமை யின் பொருந்தாது.

(க-து.) சச்சிதானந்தவொருமையிங்ஙனமெனறி வேறுவகையாறகூடா தென்பது. இதனுக்குமுரணாக வொருமைகூறுவது, அவாபோலவா நோற்ற கனறி யறிஞருக்கன்று. முரணுவொருமை யருமை. தானல்லாத வுபாதிஞ் ணங்களைத் தொடாது தன்னைத்தான தக்கோரா டேருக்கினல்லாற சச்சிதா நந்தவொருமை யெங்ஙனம் வாய்க்கும் வாய்க்காமைக்கடைபாடம், அங் னைச்சச்சிதானந்த மெனல். முரணுமைக் கிடமின்று, இஃதேற்றநபாற்ற னன்று. (கங்.க)

கசு௨ - கவி. அ - கை.

[இளனுமவவொருமையை வலியுறுத்துவானவேண்டிச் சில சங்கைகளைத்தானேயாசங்கித்து, அத்தருரியதக்க விடைகளால் தானேசமாதானங்கா யிக் கவிபிற டுதுகின்றா]

வீயாத சத்துமுனனம் விளங்குவது தனனாலோ வேறென னாலோ, வாயால்வே நெனிலதுவு மசத்தோசத் தோவசத்தேன் மலடி மைந்தன, பேயாகா ரியஞ்செயுமோ வசத்தெனவிப படி யதையும் பிரித்துச் சொன்ன, லோயாத வவத்தையாங் குதர்க்க விகற பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே.

(இ - ள்.) வீயாதசத்துமுனனமவிளங்குவது தனனாலோ வேறென னாலோ, எ-து. எனதுமழியா தொருதகைத்தா ன்னதுள்ள சத்தென்பபடுவது, பிரத்தியட்சமாத தானவிளங்குவது தனனாலேதானோ? அல்லது, வேறெ னாலோ—வாயால் வேறெனிலதுவு மசத்தோசத்தோ வசத்தேன் மலடி மைந்தனபேயா காரியஞ்செயுமோ, எ-து. வெறுஞ்சான்மாதிரித்தால வேறென்றலெனின், அந்தவேறென்ற லென்பபடுவதும் அசத்தென்பபடு வதோ சத்தென்பபடுவதோ? அசத்தென்பபடுவதெனின், மூடா! மலடிபுத் தானோகாரியஞ்செயவானோ? செயவானாயினதுவுமவிளக்கதும்:—அசத் தென் விபபடி யதையும்பிரித்துச்சொன்னால், ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க விகறபங்களைவிட் டொழிந்திடாயே, எ - து. அதையும்பிபபடி யசத்தென்ப பிரித்துச்சொலுவையாயின முடிவுபெறாதனவஸ்தாதோட பலமாகமுடி யுமே யிதென்னவிரீதம், ஆதலி னிங்ஙனமாய் குதர்க்க விகறபங்களினி னுவிலகுதி, எ-து.

ஞானமேபிரமமாதலா லிங்கேசத்தென்பது, ஞானம். ஞானமெனினு மறிவெனினு மொக்கும். அறிவுக்கறிவென்ப தோர்பட்சம், அறிவொன்றே

யெனப்பதோபட்சம். அறிவுக்கறிவெனப்பதில்; முன்னறிவு, சீவனெனவும், பின்னறிவு சிவமெனவுஞ்சொல்வா, முன்னறிவு தன்னையறிவதும், தானவிளங்குவதும், தன்னுலன்தம். பின்னறிவாலெனின, அநதப்பின்னறியும், தன்னையறிவதும், தானவிளங்குவதும் வேறொன்றாலெனலவேண்டிமோ? இங்ஙனங்கூறுதல் கூடாதெனின, அங்ஙனங்கூறுதல்கூடுமோ? முடிவுபெறாதேயெனின, அறிவுக் கறிவெனச்சூறொழியின் முடிவுபெறும். ஆயின், முன்னறிவு தன்னைத்தானறிவதும், தன்னுல தானவிளங்குவதுங் கூடுமோ? கூடுமெனின, நாடமவவறிவாதலா லிவவறுபவமப்போதெங்கே? விசாரணையெய்யிலப்போதற்காணும். எங்ஙனமெனின, அவன் தாததிரியம், சாட்டத்திரியம், அபிமானத்திரியமென்னுமிவைதிரிசியமோ, திருக்கோ? திரிசியமெனின, எந்தத்திருக்குகுகு? அறிவுக்கெனின, அவவறிவுவொன்றோ, இரண்டோ? இரண்டெனின, ஒவ்வொன்றிற் று மெல்லையையறையி னொருக்கேயெய்யிமோ? இருக்கின்றதெனின, எங்கே? வியவடிபுபாதி யளவினதொன்று, சமவடிபுபாதி யளவினதொன்று. இவ்விட; சிறுநிறிவு வியவடிபுபாதி யளவினதெனின, அதுநனவிலன்றோ? ஐயெய்யிரவதெய்யினுமெங்கே? இம்மூன்றவதையுந் தினமுநிலையாதுமாறும், இதையறியுமறிவுமாறகின்றதோ? மாறுகின்றதெனின, அவவவவவததைக்கோயாங் காங்குகின்ற சாட்சியாபதிவதெது? வேறின்றாமையி னொன்றேயெனவுணாக. நனவாகிறசாக கிராவத்தேதோறும்மோது, அண்டபிண்டங்களுதோறும், அதுதோற்றச் சீவோசராகிற சிறுநிறிவுபேரறிவுபேதந்தோறும், இங்ஙனந்தோற்றுவதைத் திண்ணமெனச்சொள்ளின, இதுமாறாதேயவவததைகளறிவுக்குக் காணுதிருக்கவேண்டி. அங்ஙன மனுபவ மெவர்க்குமின்றே, ஆதலின்றிவொன்றேயென்க. அறிவொன்றாதலாற் சத்தொன்றேயெனவும், அதுவே சித்தநெனவும், தன்னுலதானறிவதெனவும், தன்னுலதானவிளங்குவதெனவுங் கூறியதென்க.

(சு-து) சத்துக்குச்சத்துவேறினறென்பது. உண்டெனலமூடம். தன்னையிடடாயவாருக் கயலின்பமேயெனரிசு சயானந்தமின்றென்க. காரியஞ்செய்யுமோசத்தென, இங்ஙனஞ்சிலபிரிதிகளிருக்கின்றன. வேறொன்றால்நித்தனால்தா லிருப்பதுயாதோ? அதுசத்தெனவும், தன்னுல தன்னையுணர்வதும், தன்னுலதானவிளங்குவதுமயாதோ அதுசித்தெனவுமாம், இதனால், இருப்பதேவிளங்கலின் சத்தேசித்தெனவும், விளங்குவதேயிருத்தெனின, சித்தேசத்தெனவுங்கொளப்பபெற்றும். பெறவே, சத்துருசித்தஞ்சொற்பேதமேயெனரிசு சிந்திதுமபொருட்பேதமின்றென விளங்கக்கண்டாம். காணவே, இவ்வொருமையே நிரதிசயானந்தமெனத்துணிதலுக்கிடமாயிற்று. ஆகவே, சுவானுபவப்பேற்றிற் கிஃதே தக்கபுத்தியுனறேறகரினறது. இவ்விண்ணக்கவியானும சச்சிதானந்த வொருமைக்குத்திகூறியவாறுகாண்க. யுத்தியெனல; தாககம், அனுமானம், யுத்தியெனலுமுன்னுமடங்கிய மனனத்தொன்று. இவற்றையொக்க வாய்விடத்து நமதுததிக்கியைவதென்க

கனம், ஐயந்திரிபினறித்தெளிவதென்னம்? இன்றாதலாலமைதியினதென்பதாயிற்று. ஆகவே, ஞானதூல சுற்றலெற்றிதகு, தூலிலுள்ள யுத்திகளுக்கமாதானம் வேண்டிவதினதெனின, பொய்யைமெய்யென்ற மூடொன்னுக கவியில் ஞானமெய்யேனைப் பொய்யென்னலாமா? மூத்தியாதிகளைக்கூறும் புராணமுஞ்சான்றோரும் அதையேறபோருமூடரா? இதென்னவியப்ப. பயனின்றெனக்கண்டாம். (கசஉ)

கசந - கவி. அ - கை.

[சச்சிதானந்தவொருமையைச் சுருதியுத்தியாலவினக்கிய வாறுபோல, அனுபவத்தாலுவினக்கிதுமெனலை யிக்கவியிறக்குகின்றா.]

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோலனுபவமுங் கேள்சமுத்தி சுகவா னந்த, மிருதிவடிவாதலினவ்வானந்த மேயறிவாம வேறங்கில்லை, கருதுபிரயாஞ்சமுத்தி யிரண்டிலுந் யிருந்திருளைக் காண்கின்றாயே, யிருத்தயத்திப படிநோக்கி யேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயே.

(இ - எ.) சுருதியுத்தியொத்ததுபோலனுபவமுங்கேள் சமுத்திசுகவா னந்த மிருதிவடிவாதலினவ்வானந்தமே யறிவாமவேறங்கில்லை, எ-து. முன்னாகூறியது சுருதியுத்திக்கொத்து நின்றதபோல, இனி யனுபவத்துக்கு மொத்துநிறக்ககூறும், அதனையுங்கேளுதி. அதாவது, சமுத்தியிறகாணுஞ்சுகமானதுஸபூரணரூபமாதலின, அவ்வானந்தமேயறிவாம, இங்ஙனமன்றியறிவாதற்கு வேறோர் நெறியங்கிருக்கயாங்கண்டிலம் -- கருதுபிரயாஞ்சமுத்தியிரண்டிலுந் யிருந்திருளைக்காண்கின்றாயே, எ-து. எவருரினதும் குரியயுகாரதப்பிரயம, சமுத்தியவஸதையெனனுமிரணமிகாலத்தினுந் யிருந்துகொண்டாகருமூடிய விவவிருவிதவிருளையுங்காண்கின்றனையன்றே -- இருத்தயத்திப படிநோக்கி யேகபரிபூரணமாயிருந்திடாயே, எ-து இவ்வாறு னதுளளத்திலெக்காலத்திலும், எவவிடத்திலுந் யிருக்கநோக்கி யேகபரிபூரணமாகநீருந்திடுதி, எ-து.

தினசமுத்தி, நனவிறசமுத்தியெனக்காட்டாதுபொதுப்படக்கூறியது; சுகரூபமேஸபூரணரூபமாகத்தத்திலும், மீண்டுமநதஸபூரணரூபமேயநதச சுகரூபமாகப்பெருகலு மிவவிருசமுத்தியிலுமாதலினெனக். ஆயிறசமுத்தி பேதமென்ன? ஒன்றுநனவிறசமுத்தி, ஒன்றுமூடசமுத்தி. இதனால், ஞெப்தியேபிரியம, பிரியமேஞெப்தியெனக்கண்டாம். இவவனுபவம் மூடசமுத்தியிலெவ்வனமெனின், நீத்தினாததெளிவிலெழுநினைவு சுகமாயிருத்தலினனும், விவகாரமுடிவிலயீண்டுமுறங்குகாகல், அந்நினைவுக்கத்தாகாரமுவித்தனிப்படும், அவ்வநதனிப்படுத்தலேசுகப்பெருக்காம், அச்சுகப்பெருக்குக கங்காணீரேரிமீம்போது சீறியெழுதல்நினைவன்றே, அப்போதச்சுகம் நினை

வாயிருத்தலினுமெனக். சததெனபதுவேறன்றுநீயெயெனக்காட்டப் பிரளயஞ்சுழத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திருக்காண்கினறையெயெனவும், உனனைவிடப்பரிபூரணமேவெனறெனக்காட்ட, இருதயத்திப்படிநோக்கியேகப்பரிபூரணமாயிருந்திடாயெயெனவுகூறியவாறுசாண்க. தன்னையிங்ஙனம்விசாரித்துத்தெளிந்தவரோ? அருள, பரிபூரணம், ஆனந்தம், ஆனந்தாதீதநனைவிடவேறெனபோர. நீயேதெளிந்தெயெனத்தன்னலுபூதிநீலையெககுறிப்பித்தாரான்க. முந்தியனுபூதிநீயுத்த, தலைதடுமாற்றமென்னுநதந்திரவுத்தி.

(க-து.) அறிவேயானந்தம், ஆனந்தமேயறிவெனல விசாரனைத்தெளிவினென்பது. ஆயினமுடத்திலின்றோவெனின, உண்டு விசாரியாசமுற்றமேயென்க. அறிவெனியவானந்தமும், ஆனந்தமெனியவாயிவியிலலை. அறிவுரானெனலாயின, ஆனந்தமயாது? பரமெனின, நானெனலின்றோ? அதுத்தாசாரமாயதெனின, அப்போதயலெனல சமையினமையினுநநமுமயலெனரும். இதுகறித்தேதமெனியறிவானந்ததேத மெனலுமின்றும். (கசந)

கசச - கவி. அ - கை.

[இவ்வனுபூதிகேட்டவகணமே சமாதிகூடித்தெளிந்தானெனலையிககவியிறுதுகினறா.]

பலகலையு முண்டநதருரு மொழிந்தபடி யிவனுமனு பவமவிடாமத, பலமலரின மதுப்போலச சச்சிதா நந்தமொன்றும் பரமார்த் துத்தைப, பலபொழுதுங் கலமுடிச் சமாதியிருந் தான் விழித்துப் பார்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களுலாந் தோன்றுமொரு படமா னுனே

(இ-ள.) பலகலையுமுண்டநதருருமொழிந்தபடி யிவனுமனு பவமவிடாமல, எ-து. சகலசாஸ்திரத்தோச்சியுமுள்ள சற்கருநாதனகூறியவண்ணம் மாணுகுணந தனதனுபூதி நீலையினவிடாமல — பலமலரினமதுப்போலச சச்சிதானந்தமொன்றும்பரமார்த்தத்தைப பலபொழுதுங்கணமுடிச்சமாதியிருந்தான, எ-து. பலமலரினினறுசோககப்பட்டதேன்கூடுபோன்று, சச்சிதானந்தவொருமையெனப்படுவதே பரமார்த்தமாதலால், அதனைக்காணுனகணமுடிவெகுநேரஞ்சமாதியினின்றகலாதிருந்தன்ன. — விழித்துப்பார்த்தபோது பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களுலாதோன்றுமொருபடமா னுனே, எ - து, பின்னாலிழித்துப்பார்த்தபோது, பலவேறுவகைவடிவாயுள்ள சராசரசித்திரங்களனைத்துந் தோன்றவரையப்படற்குகின்ற வொருபடத்தைப்போலத்தானாயினன், எ-து.

பரமார்த்தத்தையென்னுஞ்செயப்படுபொருளுக்குப் பயனிலையின்றதலால், காணவென்பதைவருவித்தாம். தனக்கனனியமாகக்காணுது தானாகியவியாபகவிளக்கத்திற் சராசரமாயுள்ளவனைத்தையும்காண்டலிற் படத்தையுயமைகூறினா. படத்தைப்போ லென்னுது தான்படமானுன்னத்த

னால, உருவக்கமெனினுமமையும். பரமார்த்தத்துக்குச்சசிதானந்தங் குணமெனபாரை மறுக்கச் சச்சிதானந்த மொன்றாமரமார்த்தத்தையென்றா. சமாதிவிட்டு பிரியக்கூடாமையிற் பலபொழுதுமென்பதற்குப் பலதரமுமெனபாருமுளா. சமாதியிலென்னுது விழித்துப்பார்த்தபோது தானொரு படமானென்றதனால், சகச்சமாதியெனப்பெற்றும்.

(க-து.) தானேசமஸ்தமுமாகவிளங்கினனென்பது இங்கேயிவன்படமானுனென்றதனால், விருத்திதிருட்டாகதமெனப்பெற்றும். பெறவே, ஏனையமூன்றுத் தானேயமையுமென வருத்தாபத்தியெனக்கண்டாம். மதுவேனபது, ஆகுபெயர். பலமலரின மதுக்கூட்டாவனநித தேனகூடிண்மைபோலச் சச்சிதானந்தவொருமையனைப பரமார்த்தமின்மையின், ஒருமையே வடிவாயிற்று. ஆகவே, வடிவுமபண்பாதலாற்பண்புவமை. என்னே, 'புண்புந்தொழிலுமபயனுமென்றிவற்றிலென்னும் விதியாறகாணச. (சுசுசு)

கசுரு - கவி. அ - கை.

[துரியாதீதமுமேழாமபூமியுருக்கியமாமெனக் கூறியநிலையினையும் அதன்வகையையுந்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று மாணுக்கன வினாவலை யிக்கவியிறகூறுகிலுரா]

இதயமொத்த சற்குருவே நமக்கிதுவே விநோதமன்றி யினிவே றுண்டோ, வதையுரைத்து மதைநினைத்து மிருப்பதலன்றோ ஞானிகளுக் கான நீதி, முதலுரைத்த துரியாதீ தமுமேழாமபூமியுருக்கியமாமென்ற, பதமுமதின் வகையுமெனக் கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம் பணித்தி டமோ.

(இ-ள.) இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே வினோதமன்றியினிவே றுண்டோ, எ-து. அடியேனமனதுக்கியைந்தெழுந்தருளியசற்குருநாதனே! நமக்குவிநோதமாயதிந்நிலையெனநி யிதுபோலவதினியாவதுவேறுநாசககாணுமோ? இன்றாதலின் — அதையுரைத்துமதைநினைத்துமிருப்பதன்றோ ஞானிகளுக்கானநீதி, எ-து. அங்ஙனமாயவனுபூதியையுரைத்துக்கொண்டும், அதையே சிந்தித்துக்கொண்டுமிருப்பதலலவோ ஞானிகளுக்கியைந்தவொழுக்கமாவது. — முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாமபூமியு முக்கியமாமென்றபதமுமதனவகையு மெனக்கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம் பணித்திடமோ, எ-து. முன்கூறியதுரியாதீதநிலையும், ஞானபூமியிலேழாமபூமியும், முக்கியமாமெனகூறியபதமும், அதனவிபரமுமினையவென வெளித்திறெனினுக்கொள்ளும்வண்ண மடியேனுகருவிளக்கியருளும், எ-து.

இதுகாறுமில்லையெனக்காட்ட, இனிவேறுண்டோவெனவும், ஏனையருக்கன்றெனக்காட்ட, ஞானிகளுக்கானநீதியெனவும், இநதநிலையப்பொதுவாக, கருட - கவியிறகூறியிருப்பதால், முதலுரைத்தவெனவுகூறியுறா.

இவ்வினாக்களுக்கூவிடை, கருச-முதல, கருங்-கவிவரையிற்காணலாம். முக்கியமாமென்னும்கவினைக் கெழுவாய், துரியாதீதமும், ஏழாமபூமியுமாதலாவதனைச்சாங்குகயிறசோக்கப்பபடாது. எனறவென்னும்கவினைக்கெஞ்சியது; பதமும், அதனவகையுமாதலாவிலவிரணடைப்பதறிவினுவியதாகவிககவி காட்டுகின்றது. எனகெவகெகோடறஞக கவிநியையிறகொளலாம்.

(க - து.) மருநாணியவிரணடைபுத தெளிந்துகொளளுமாறுவினுவின்னென்பது இவ்விரணடிமுமவிடைகூறுங்கால தானேதுரியாதீதமும், ஏழாமபூமியுமாதலாம். உரைகருங்கவியனும், கவிக்குரையாதலாம். விககவிக கியைக்கூறுகாலம் மருநுமினும் எனவையதும். (கசுரு)

சசு - கவி. அ - கை.

[இவ்வினாக்கூ விடை ஞானபூமியிறசோக்காததலின், ஞானஞ்ஞாநபூமிநனவிக காவிடல தெரியாதெனக்கருதியிங்கவிபு லுந்ஞானபூமிகளேதெரிவிங்க அறாநியபெயர் கவிக்கூறுகின்றார்.]

வினவுமிடத்த ஞானபூமிகளே ஞானபூமிகளே மென்பாபா, நினைபவற்றுள ஞானபூமிகளே ஞையுமுந்நி யியமபக கேளாய, தனிவிதது சாககிரஞ்சாக் கிரமகா சாககிரஞ்சாக் கிரத்தைச் சார்ந்த, கனவுகளுக கனவுசாக கிரஞ்சமுநதி யென்றெழுபோ கணித்தார் மேலோர்.

(இ - ள்.) வினவுமிடத்த ஞானபூமிகளே ஞானபூமிகளே மென்பாநினைபவற்றுள ஞானபூமிகளே ஞையுமுந்நி யியமபக கேளாய, எ-து. அதைக் கருதித்துசொல்லுமிடத்தில், அஞ்ஞானபூமிகளேமென்றும், ஞானபூமிகளேமென்றும் சததுகளசொல்லுவார்கள. இவ்வியவிரணடிபிரிவினுள்; அஞ்ஞானபூமிகளே ஞையு முன்னசொல்லுதமனைக்கேருதி — தனிவிதது சாககிரஞ்சாக் கிரமகாசாககிரஞ்சாககிரத்தைச்சார்ந்தகனவுகளு, எ-து. தனிமையாயுள்ள விதாசாககிரம, சாக் கிரம, மகாசாககிரம, சாககிரசொப்பனம், சொப்பனம் — கனவுசாககிரஞ்சமுந்நி யென்றெழுபோகணித்தாரமேலோர், எ-து. சொப்பனசாககிரம், கருத்தியெனறிவாநமே ழுபோகனையுஞ்சத்துகளசொல்லினா, எ-து.

தனித்திறதலின், தனியென்றார். எனபாநெனறதனததுக்களவறு விததாம், ழுததோனறவெழுவாய.

(க-து.) வெளிப்படை.

(கசுசு)

சசு - கவி. அ - கை.

[அஞ்ஞானபூமியேமென ஞானபூமிகளினியல்பையிககவியிங்கூறுகின்றார்.]

முந்தவகண் டத்தெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான் முதல்வித் தாகு, மிந்தவறி விறபண்டலீ லாவகத்தை முனோபோலா

மிதுந னாவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளருமது மாகாந னவா, நந்துமகங் கொடுநனவின மனோராச் சியஞ்செ யலே நனக்க னவே.

(இ-எ) முநதவகண்டததெழுமோரறிவுமாததிர மதுதானமுதலித தாகும், எ-து. அகண்டபரிபூரணமாகவிளங்குஞ் சததசயஞ்சைதனரீயத திலமுதலில தானமாததிரமாக வெழுந்தருடதி புரிப்பெயுவோவதுவே விந்துசாக்கிரமெனப்படும் — இநதவறிவிறபணடி லாவகாதை முன்பு லாமிதுநனவாக, எ-து. இநதருபதி புரிப்பிலமுன்னென்றுமி ாச வான வமங்குரம்போலமும, இதுவேசாக்கிரமெனப்படும் — வாய்வந்துபிடிவி தொறு மகமமதைவளருமிதுமகாநனவாம், எ-து. அநதவகந்தையாலயா னெனதெனலுமகமமதை பிறவிதோறும் வந்துவந்து வளந்துகொண்டிரு க்கும், இதுவேமகாசாக்கிரமெனப்படும் — நந்துமகங் கொடுநனவினமனோ ராச்சியஞ்செயலேநனக்கனவே, எ-து. அங்ஙனம் வளாநது சொனடிருசகு மகமமதைகொண்ட சாக்கிரத்திலமனோராச்சியஞ்செயலே சாக்கிரமகா பனமெனப்படும், எ-து.

மகாசமுததிரத்திறபரமானுபோலெழுந்திவலைபோலென, எ-து. வெ னனனதுமிகைட்டமாததிரமெனவா, அங்ஙனமெனநதுகொண்டிருட்டதைப பற்றி நந்துமகங் கொடுநனவாகுநினா முன்னெனநபிலலாதறிவுபுரி ததலபோறலின, விந்துசாக்கிரமொவும், அங்ஙனமென்புரிதலொவா வறிவான தகந்தையெனநங்குரம்போலாகத் தாஹுததலமட ராகமகா டட லின, சாக்கிரமெனவும், இவ்வகாதைமே ட்டாறபிறவிதோறும்மகமமதை வளரும், அவ்வகமமதைருபமாகவளர்தலபோனதறிவுசொல்லி, மகா சாக்கிரமெனவும், அவ்வகமமதைமேல் டால தடையி ளறிமனோராச்சிப மபுரிதல்போனநவவிபுகாண்டலின, சாக்கிரசொறபனமெனவ மடததெ னக. (சசச)

கசஅ - சவி. அ - கை.

[ஒனையமுனறுபூமிபிசியலபை யிககவியிறகுகினறா]

உணடுறங்கி மனோராச்சி யஞ்செயலெசொப் பனமெனலும பே ருடைய தாகும், பணடுறனாக கணடுமறந ததைமீண்டு நினை ப்பதுசொற் பனந னவா, மணடுமிருண மூடுவது சமுத்தியா மஞ்ஞான வகைகள் சொனனோம், விணடுமிறை முத்திதரு ஞான பூ மிகளேமும் விளம்பக் கேளாய்.

(இ-எ.) உணடுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயல சொறபனமெனும்பேரு டையதாகும், எ-து. உணடுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயதலே, சொறபனமெ ன்ணும்பெயாபெறுவதாம் — பணடுறனாககணடுமறந ததைமீண்டுநினைப்பது சொறபனநனவாம், எ-து. முனசாக்கிரத்திறகணடுமறநததை மறுபடியு

நினைப்பது சொறபனசாகிரமாம:— மணமியிருணமூடுவதுசமுத்தியா மஞ்ஞானவகைகளசொனனோம, எ-து. மிகுந்தவிருளமூடிக்கொள்ளததருவதுசமுத்தியெனப்படுவதாம், இதுவனாயிலுமஞ்ஞானபூமிபேதங்களைச் சொல்லினோம — விண்முகிதைமுத்திதருஞான பூமிகளேழுமவிளமபககளாய், எ-து. பரிசேதபேதமகனறுபரிபூரணமாவிளங்குமுத்தியைத் தரத்தக்கஞானபூமிகளேழையு மினியாஞ்சொலலககேளுதி, எ-று.

அங்ஙனமனோரசியருசெயதலோ மீண்டுமங்குவதுபோலறிவுகாண்டலை, சொறபனமெனவும், முனகணமிமறநத்தை மீண்டுநீளப்பதுபோலறிவுகாண்டலை, சொறபனசாக்கிரமெனவும், நனகுமங்குகால் மிக்கவிருளமூடிக்கொளவதுபோலறிவுகாண்டலை, சமுத்தியெனவுநகூறியதுகாணக.

(4-து.) இந்நவஞ்ஞானபூமியேழு மத்திபாரோபமெனக்காட்டக்கூடியதென்பது. ஆகாயமானதி, காற்று, அகநிலி, நீர், மண்ணுபபரிணமித்ததுபோறகாணியும், அவற்றால் தனக்கானிவிராத்திதினைத்துணையுமில்லை. அதுபோல, சூராதியாதிவிகற்பமின்றியவறிவானது, அஞ்ஞானபூமிகளாகியமூலப்பகுதிமுதல் தழுவிகுதிநீராகக்கிடந்த சிறப்புகளாகப் பரிணமித்ததுபோறகாணியு மவவவற்றி னுமிவிராத்தி தினைத்துணையுந்தனக்கில்லை. உள்ளதுபோறகாண்டலி னிவா னங்கூறினொனக இல்லாததையுள்ளதுபோறகூறவந்தது, உள்ளதாகக்கருதியதைவிலகத்தென்க. இல்லாததையிலையெனக்கூறி னெவருமேலார். அதாவது, அறிவையனநிச்சகமென்பதில்லையெனக்கூறுதல்போலவது. இருவகைகிரமங்களாறதசகமுள்ளதாகமுடிக்கி னெவாகருமுடனபாதி. இங்ஙனமுடனபாடாக யாமுங்கலந்து மெல்லமெல்லதன்பாத்தபவேணமும். எங்ஙனமெனில், உலகமுடியாமுங்கலவுசங்கற்பத்தாலன்றித் தோன்றசசற்றுஞ்சுருதியுத்திகண்டிலம். ஆகவே, அந்தச்சங்கற்பம், நமக்குமுலகுக்குங்காரணமோ வன்றோ? காரணமெனின், மூன்றுகாரணத்துளயாது? தினைக்காரணமெனின், அப்போதுகடவுளியிந்தத்காரணமாகின்றத. முதற்காரணமெனக்கே? மாயையெனின், யாமாசாமாயா, எனபதற்கருத்தமெனின்? இதுமலடிமைநதனெனருறபோலும், எனக்காட்டி வயப்படுத்திவதெனவறிக.

(கசஅ)

கசக - கவி. அ - கை.

[இனிஞானபூமிகளேழையுங்கூறுவானவேணடி யவற்றின்
நாமங்களைவிகவியிறக்கறுகின்றார்.]

புலவாபுகழ் முதறபூமி சுபேச்சைவிசா ரணையிரண்டாம் பூமி யாகு, நலதனுமா னசிமூன்றாம் பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம் பூமி, சொலுஞ்சமுசத் திப்பேரும பதார்த்தாபா வனைப்பேருந் துரியப பேரு, மலினமறு மகனேயைந தாரேழு பூமிகளா வஞ்ஞத்தார மேலோர்.

(இ-ள்.) புலவர்புகழ்முதற்பூமிசுபேசசை விசாரணையிரண்டாமபூமியாகும், எ-து. மகானகளால மதிக்கப்பெற்றஞானபூமிகளில், சுபேசசை முதற்பூமியெனவும், விசாரணையிரண்டாமபூமியெனவும்—நலதனுமானசிமுனரூம்பூமி சததுவாபத்திராலாம்பூமி, எ-து. நலதனுமானசிமுனரூம்பூமியெனவும், சததுவாபத்திரானகாமபூமியெனவும்—சொல்லுசமுசத்திப்பேரும் பதாரததாபாவணைப்பேருதூரியப்பேரும், எ-து. சொல்லாநின்ற சமுசத்தியென்னும்பெயரும், பதாரததாபாவணையெனும்பெயரும். தூரியமென்னும்பெயரும்—மலினமறுமுகனேயைநாதேமு பூமிகளாவதத்தாரமேலோர், எ-து. களங்கரகிதமானஞானபுத்திரர் ஓநதாமபூமியெனவும், ஆரூம்பூமியெனவும், ஏழாமபூமியெனவும் பெரிபோரள வகுத்துச்சொன்னார்கள், எ-து.

சமுசத்தி, பதாரததாபாவணை, தூரியம், இவற்றை, ஓநதாமபூமி, ஆரூம்பூமி, ஏழாமபூமியெனக்கூறியது, நிரூபித்த. சுபேசசை சுடமவிருமபல. விசாரணை, அங்கலியக்கவிசாரணையிறறலைபுதல. நலதனுமானசி முனஞ்செனுகல. சததுவாபத்தி, உண்மையினியேபுறல் சமுசத்தி, சங்கதபதமல. தூரியம். அறிவுவிளக்கம், என்பன். சுபமவிருமபல. மங்கசை சமாதலவிருமபல. ஆநவது; பூவபடசமாதலவையாதது. நல, சொல்லும், இவ்வுடகருமை.

(க-து.) ஞானபூமிகளினுமங்களை யுணர்த்தியசெய்தது. இவ்வகையாதற்கிதுதொகையெனப்படும. (௪௪௯)

கரு0 - களி ஆ - சை

[ஞானபூமிகளினிலே யிவ்வெனது தனித்தனியினங்க ளான்கு பூமிகளைபுகழ்வித்தனான்கு.]

தூதசங்க நிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விருமபுனது சுபேசசையாகு, நற்சங்க மொழிவினவி ஞானதூல் பழகலவிசாரணையாநம்பி, முற்சங்க வீடணைகள் விடநனுமா பிளியிந்த முனறினவந்த, சமசங்க மனதிலுண்மை யறிவுதித்தல் சததுவாபத்திரானே.

(இ-ள்.) தூதசங்கவிவரத்திவந்து சிவஞானம்விருமபுனதுசுபேசசையாகும், எ-து. பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கொள்ளும் ஆசசங்கசாரபகன்று மேலாயஞானமாதற்குவிருமபுனது சுபேசசையெனப்படுவதாம்—நற்சங்கமொழிவினவி ஞானதூலபழகலவிசாரணையாம், எ-து. பொருளைப்பொருளாகக் கொள்ளுந் சமசங்கத்தைத்தழவி யவருரைக்கு மொழிகளையையமறக்கேட்டு, இஃதொக்கஞானசாஸ்திரங்குகிற பலகாதபழகலவிசாரணையெனப்படுவதாம்—நம்பிமுற்சங்கவீடணைகளவிடநனுமானசி, எ-து. உண்மையைச்சொல்லுதலா லவற்றினம்பிக்கையுறறு முன்னர தனக்குச்சங்கமாரின்றுள்ள வீடணத்திரியங்களை விடகதல தனுமாஸி யெனப்படுவ

தாம்—இந்தமூன்றினுஞ் சமசங்கமனதிலுண்மையறிவுதித்தல் சததுவாபத்தினானே, எ-து. இந்தமூன்றேதுக்களாலுஞ் சமசங்கமயமானமனதின்கண் மெய்யுணாவெழல் சத்துவாபத்தியெனப்படுவதாம், எ-று.

(க-து.) நானுபூமி, சுபேசசை, விசாரணை, தனுமானசி, சததுவாபத்தியெனப்பன (கரு0)

கருக - கவி. அ - கை.

[வனையமூனறுபூமிகூர்நிலை யினையவென விககவியிற்

கூறுகின்றா.]

சத்துவத்தின் மனமுறைநது மித்தையெல்லா மறத்தல்சமுசத்தியாகு, மத்துவிதா னநதமவருந திரிபுடிபோம பதாரத்தாபாவனைய தாகும், வத்துநிலை யிருநதபடி யிருநதமவு னசுபாவநுரிய மாகு, மிததுரிய பூமியைமுன றுரிபாதி தப்பதமென றதுவுங் கேளாய

(இ-ள.) சத்துவத்திலமனமுறைநது மித்தையெல்லாமறத்தல்சமுசத்தியாகும், எ-து. உண்மையாதோவதிலமனமானதமுத்தி மித்தையெனப்படுவனவெவையோ வவற்றையொருங்கேமறத்துவிதல் சமுசத்தியெனப்படுவதாம் —அததுவிதானநதமவருநதிரிபுடிபோம பதாரத்தாபாவனையதாகும், எ-து. அததுவிதானநதோதயமாபதனால்திரிபுடிபோகத்தகுவது பதாரத்தாபாவனையெனப்படுவதாம் —வத்துநிலையிருநதபடியிருந்த மவுனசுபாவநுரியமாகும், எ-து. பிரமவஸ்துவினிலையெவ்வனமிருந்ததோ வஃதிருநதவண்ணநதானுமிருக்க வதனாலெயதுமவு னசுபாவநுரியமெனப்படுவதாம் —இத்ததுரியபூமியை முனதுரியாதிதப்பதமெனறதுவுங்கேளாய, எ - து. இந்நததுரியபூமியையே முன்னதுரியாதிதப்பதமென்றுசொன்னமே யதனையுமிப்போதுயாங்குகேளுதி, எ-று.

உறைநதென்பது, உறைந்தென்றாயது ; தனவினைபிறவினைமயக்கம். இங்கேயுண்மையாவது, ஆனமா. உதாரணம். மெய்யதேதெனிற சச்சிதானந்தமா வியாபிக்குமானமாவே. இன்னுமுண்மையாவது ; ஞானம். சிவமெனறகும், ஆனயாவென்றகும்பொருள் , ஞானத்தையன்றிசுசோதனையிலவேறுகண்டாருளரோ? உளரானில், உபாதிருநததொழிலனறே? இம்மூன்றையுநதளளிக்காட்டவேணும். கூடாதெனில், ஒத்துக்கொளவதற்குத்தடையெனனை? இதுநிறக சசாதியாதிபேதமிநததாதலினஞானத்திலமனமுறைதற்குத்தடையெனனை? உறையவே, மித்தையெல்லாமறக்கவரும். மறக்கவரவே, அததுவிதானநதமவரறகும், திரிபுடியொழிவுக்கு மிடமுண்டாம். உண்டாகவே, பரமெவ்வனமிருக்கினறதோ வவ்வனமிருக்கத்தானேயமையும. அவ்வனமாயவமைதியே, சுபாவமெனத்தக்கது. அசுசுபாவமே மகாமெளனமாம்.

(க-து.) இவ்விரண்டுகவியானு ஞானபூமியேழ்நிலை யினையவெனவிளக் கினொனபது. இங்கனம் விளக்கியது, இனித துரியததிறகு மதீதததிறகு மபேதவகாட்டவேணடியெனக. இங்ஙனமவிளக்காவிடிலெழுதததரியாகவி போலும். (கருக)

கருஉ - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதீதமெனறகு ஞானபூமியேழையுந் சுத்தபஞ்சா வஸதையாக விக்கவியிறகூறுகின்றா.]

முறபுவிமூன் றினுமுலகந தோன்றுதலாற சாக்கிரமாம் மூன்றற கப்பாற், சொறபனமா மதுவுமெல்ல நழுவுமஞ்சாம பூமி யே சுழுத்தியாகு, மற்புதமாளு சுவானுபவ மிகுமாறாம புவிது ரிய மதறகப் பாலோர், கற்பனையில லாதவிட மதீதமென்று மவு னமாக் காட்டிம வேதம்.

(இ-ள.) முறபுவிமூன்றினுமுலகந தோன்றுதலாறசாக்கிரமாம், எ-து. ஞானபூமிகளில் முதலிலுள்ள சுபேசசை, விசாரணை, தனுமானசி யெனவு மிம்மூன்றுபூமிநிலைகளையதினு முலகநதோற்றிக்கொண்டிருப்பதாற சாக கிராவஸ்தையெனப்படும — மூன்றறகப்பாறசொறபனமாமதுவுமெல்ல நழு வுமஞ்சாமபூமியேசுழுத்தியாகும், எ-து. அநதமூன்றுபூமிக்கப்படாலெய்திய நானகாமபூமிநிலையே சொறபனாவஸதையெனப்படும, அநதநானகாமபூமி நிலையு மெல்லமெல்ல நழுவதக்க வவசரததுதிகு மைந்தாமபூமிநிலையே சுழுத்தியவத்தையெனப்படும — அறபுதமாஞ்சுவானுபவமிகு மாறாமபுவிது ரியபதம், எ - து. அவைவநாமபூமி நிலைக்கபடால மிகுவுமறபுதமாயுள்ள தனதுசுவானுபவநிலைதோன்றும், அநநிலைமீக்குறலையாறாமபூமியாகும், அவ வாராமபூமி நிலையே துரியபதமெனப்படும:— அதறகப்பாலோகறபணையிலலாதவிட மதீதமெனறமவுனமாக்காட்டிமவேதம், எ-து அநதவாராம பூமிநிலைக்கபடா லெழுநிலையாகிய வேழாமபூமி யாதோாகந்திதமு மிறநத விடமாம், அவவிடமேதுரியாதீதமென்று வேதமானதுசொல்லாமலமவுன மாகக்காட்டிவிடும, எ-று.

சிவஞானம்விருமபல, ஞானதூலபழகல, ஈடணைகளவிடல, இம்மூன்று முலகத்தைமறைக்கற்பாலதனறாமையின, புவிமூன்றினுமுலகநதோன்றுமெ னவும், தொக்கியிருப்பதால, நானகாமபூமியை வருவித்தாம். ஞானேதய விளக்க உலகஞ்சாயாவடிவமபோற காணசசெயதலின, மூன்றறகப்பால சொறபனமாமெனவும், தத்துவத்திலமன்முறைநதபோது மித்தையெனப படுவனவற்றையெல்லாம மறநதுபோகச செயதறபாலதாதலின, அதுவு மெல்லநழுவுமைந்தாமபூமியே சுழுத்தியாகுமெனவும், அப்போதவகேயெ முமானகநத் துவிதமிறநததாதலினும, திரிபுடியெனப்படுததற கிடமன் ஞானமயினும, அவ்வானநதநதெரிவுமயமாதலினும, அதனை, அற்புதமா

ஞ்சுவானுபவமிகுமாறும்புவி துரியமெனவும், சுததசைதனயமெனவனமிருந்ததோவங்ஙனநதானுதலை, அதற்கபபாலோகற்பணயில்லாதவிட மதிதமெனறுமவுனமாக்காடும் வேதமெனவுநகூறியதெனக.

(க-து.) முன்னர்கூறிய துரியநிலையே துரியாதிதமனறிவேறெனறெனநகூறியதெனபது. இதுவுமவேதநதிரம். மெல்லவெனபது செய்யுணடை, மௌளவெனபது லகவழக்கம். சுகானுபவமெனினும், சுவானுபவமெனினுமொக்கும். இது மருஉ. பூமியுமிடமாதலா லிககே கற்பணயில்லாதவிடமெனறதை யேழாமபூமியாக்கினும் (கருஉ)

கருந - கவி. அ - கை.

[துரியமேதுரியாதிதமெனறையுறவண்ண மின்னும் வேறுவகையாற சமாதான மிக்கவிதிகூறுகின்றா.]

துரியநிலந் தனிற்றுரியா திதமெனின் மயக்கமென்று சுருதிமேலோ, ரரியதொரு விதேகமுத்தி யதிதமெனபா ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசமுத்தியிறகாட்சி சுமுத்தியென்பா லொனபதுநீ மனதிற கொளவாய, பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்பமின்னமுண்டு பேசுக கேளாய.

(இ - ள்.) துரியநிலநதனிற் துரியாதிதமெனின் மயக்கமென்று சுருதிமேலோரரியதொருவிதேகமுத்தியதிதமென்ப ரதுகணக்கிலாறும்பூமி, எ-து. வேறெனதுதுரியபூமியிலதானே துரியாதிதமெனக்கூறின் ஐயமெய்துறுமென்று பிரபலசுருதியிலவல்லசானறோ, அநிதற்கரியவொப்பறவிதேகமுத்தியெனப்படுவது துரியாதிதமெனக்கூறுவர், அநுநனகூறப்படுவதுமஞானபூமியேமென்னுங் கணக்கிலாறும்பூமியெனப்படுவதாம். —மருவுசமுத்தியிறகாட்சிசுமுத்தியெனபாலொனபது நீமனதிறசொளவாய, எ-து. ஆயினேழாமபூமியோ, அங்குள்ள சுமுத்திசம்பந்த மில்லாதவறிதுயிலென்பர், என்றவாககூறுவதையு முனமனதிறகொளருதி: —பெருமைதருஞ்ஞானபூமியின்விகற்ப மின்னமுண்டுபேசுககேளாய, எ-து. யாவற்றினுமிக்கவுயாவுதரத்தக்க ஞானபூமிகளின் விகற்பங்களின்னுமுண்டு, அதனை யாங்கூறக்கேருதி, எ-து.

அதுவுமெனபதிலுமமை தொக்கது. அதுகணக்கி லாறும்பூமியென்றதஞல, முனகவிப்படிதுரியமெனறயிறு. ஆகவே, துரியமேதுரியாதிதமெனக குறிப்பித்ததாகக்கண்டாம். ஆறும்பூமி துரியாதிதமாகவே, யேழாம்பூமியோ வென்றாம். அவவேழாமபூமி துரியாதிதத்துக்கு மேலிட்டதெனத்தோன்ற, மருவுசமுத்தியிற காட்சிசுமுத்தியெனறகுச சுமுத்தியாயினுமுடமல்லாததால் சுமுத்திசம்பந்தமில்லாத வறிதுயிலென வுண்கொண்டாம். இல்லெனபது வினைதொகையாதலி னியலபாயிறு. எனபதுமென்றதிலுமமை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவுமமை. அதிதமென்றபோதுமே மேலறிதுயி

லென்றது; மிகைபடக்கூறலென்னுங் குறறமாமேயெனின, அறிதுயிலாவது; எல்லாமறிந்தமெல்லாமறிபாதது. துரியாதீதமாவது; எல்லாமறியாதது. ஆயின மூடசமுத்தியினுமதீதஞ் சிறந்ததென்றதென்பறறியெனின, தத்துவ விசாரத்தெளிவு காரணமாகவந்ததாதலினெனக. எல்லாமறிந்துமறியாதி லெனசிறப்பெனின, மூடமுமனறு, தெளிவுமனறெனலைப்பறறியெனக. சத துக்களேழாமபூமியைக் காட்சிசமுத்தியென்பொனமுடிக்க. ஏழாமபூமியி சையெச்சம். துரியம், சீவன்முத்தி. துரியாதீதம், விதேகமுத்தி. எனவே, துரியமேலீடேதுரியாதீதமென்றஞ், கனக்கிலாறும்பூமியென்றா. துரியமே துரியாதீதமெனினமயக்கமுறுமேயெனின, சுருதிமேலோர்விதேகமுத்தியே துரியாதீதமெனக்கூறலாமா? அதுவு மேற்கவியிற்கூறியகனக்கி லாறும் பூமியெனனலாமா? அங்ஙனம்பிரபலசுருதிகளிருப்பதாற் கூறலாமெனின, இதுவுநகூறலாம். அதலினையென்னே. எனவே, சுருதிசமமதயிங்ஙனமிருப் பதுபற்றிககூறலாமெனக. இதுகூடாதெனின, அதுவுநகூடாது. அதுசான றேராட்சியாதலா லிங்ஙனங்கூறினானக. இன்னும், மருவுசமுத்தியிற காட்சிசமுத்தியெனப்பதற்கு, பிரபலசுருதிகளிலமருவிய சீவசமுத்தி, சிவச முத்தி, பாசமுத்தியெனப்படுஞ் சமுத்திபேதங்ஙனி லேழாமபூமிகாட்சிச முத்தியெனப் பொருளகூறியு மையமின்றியமைபும். இங்ஙனமுரைக்கொள ளிலேழாமவேறுதமையாதலா லகரம தசரமாகத்திரியலாம்.

(க - து.) சுருதிசமமதம்போல மகானகசம்மதமு மிங்ஙனமிருத்த லின் துரியநிலநன்றிறுரியாதீதமெனல பொருநதுமெனபது இங்ஙனங்க விநோக்கறியா ருனாவேறென்பா இதனா கவிவேறுகுமா, கவிக்கிலக்கணம் வேறுகுமா? இவ்வுதலாநதோன்றாமை. (உருக)

கருசு - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிக்ஷயடைந்தோ ரவசரநாமங்களை யக்கவியற்கூறுகின்றார்.]

முன்னிலங்க ளேறியழ வரும்பபி யாசிகளா முதத ரல்லர், பின்னிலங்க வரன்வரியான வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தா பே த மாகுஞ், சொன்னநடுப பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவிததான தாய முத்த, நின்னமுமப பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான சொல் வேனே.

(இ - ள்.) முன்னிலங்களேறியழவரு மபபியாசிகளாமுத்தரல்லா, எ - து. முதலிலுள்ள சுபேசசை, விசாரணை, தனுமானசி யெனனுமுறுபூமி களி லேறிவந்தமுன்றுபேரு மபபியாசிகளன்றிச்சீவன்முத்தரல்லா. — பின் னிலங்கவரனவரியான வரிட்டனெனுஞ்சீவன்முத்தாபேதமாகும், எ - து. கடையிலுள்ள வைரநாநிலத்தேறியோன்வரன, ஆருநிலத்தேறியோனவரி யான், ஏழாநிலத்தேறியோன வரிட்டனெனக்கூறப்படுவா. இதுதானசீவன

முததாபேதங்களாம்—சொன்னநிபபூமிவந்த ஞானியேபிரமவிததாநதுய முததன, எ-து. இப்போதுசொல்லிவந்தபூமிகளில் நடுவாயுள்ள நாலாநில ததேதிவந்தஞானியே, பிரமவிததென்னுமபரிசுததசீவன்முததன்னென்பபி லோனும் —இன்னமுமபபூமிகளினபெருமைதனை நீயறியயானசொலவே னே, எ-து இஃதனறியுமின்னுமநதஞானபூமிகளின் மகிமையைநீசெவவி தாகவுணர்ந்துக்கொள்ளுமாறு யானசொல்லுவனகேளுகி, எ-து.

முன்னிலம், பின்னிலம், நடுப்பூமி, எனததனூல, முன்னிலம் ; விசா ரணை, த்ருமானசியெனவும், பின்னிலம், சமசத்தி, பதாராததாபாவணை, துரி யமெனவும், நடுநிலம், சதபவாபத்தியெனவும்பெற்றும். முன்னிலங்களுள் னபதினானும், மூவருமென்பதினானும், பன்மைபற்றி மூன்றுநிலமெனக்கண் டாம். மூவருமென்பதிலும், பின்னிலங்களுமில்லாமையால், ஒருமைபற் பதநடுப்பூமிவந்தஞானியே பிரமவிததாநதுயமுததன்னென்றும். வரன், வரி யான், வரிட்டென்னு மூவரைப்பற்றிச் சீவனமுததொனப்பலாபாலாககி னு ரனறி, வரா, வரியா, வரிட்டொனவொவ்வொன்றையும் பலாபாலாகக் கி லலை. ஆதலின், பிரமவிததாஞானியே துயமுததன்னெனவொருமையாககி னு ம. முன்னிலங்களேறியவெனததனூல, பின்னிலங்களேறிய நடுப்பூமியேறி வந்தவென்றும். மூவருமுததரலலொனததனூல, ஏனையாமுததராமென்ற யிறுது. முதலமுனதுபூமியு மப்பியாசமெனவே, ஏனையபூமிக ளாருடமென றுயிறுது. இதனூலுஞ்ஞானபூமிகளபோல பூமிபின்னெனக்கண்டாம். (கருசு)

கருடு - கயி. அ - கை.

[முதற்கண்ணுள்ளமூன்றுபூமிசெய்யுமகிமையும், முதலபூமியி னருமையு மிக்கவியிறுதுகின்றார்.]

நாலாமபூ மியினவருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைநது நடநது மண்ணடோரா, மேலான பதமடைநது பிறநதுமெல்ல மெல்லவ நது வீடு சேர்வார், மாலான பவத்திலவிழார் முதற்பூமி கிடைப் பதுவே வருத்த மைந்தா, காலான முதற்பூமி கைவந்தான் முத் தியுங்கை வந்த தாமே.

(இ-ள.) நாலாமபூமியிலவருமுன்மூன்றுபூமியு மடைநதுநடந்துமாண் டோரா, எ-து. நாலாவதானஞானபூமிகளுவருமுன்னோ மூன்றுபூமியுமடை நது, அவற்றிலவழுவினறி நடநதுவருகையிற பிராரத்துவரீக்கத்தாறிறந் தோர்—மேலானபதமடைநது பிறநதுமெல்ல மெல்லவநது வீடுசேர்வார், எ-து. பதவிகளில்மேலாயதைப்பலனாகவடைநது, பந்தசெனமல்லாதவிடு திசெனமெழுதிதுக குழந்தைபோலமெல்லமெல்ல வொவ்வொரு பூமியா சுததவழநதுகடநதுவநது, ஐக்கியமுத்தியடைவார்கள்:—மாலானபவத்தில விழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, எ-து. ஞானபுத்திரா! இவர்

கன்பூரார்திருபமானபந்தசேனமத்தி லொருக்காலுஞ்செனியாரா, இவ்வந மிருக்க, இதில்முதற்பூமிக்கிடக்கிறதேவெருவருததமாகுமே— காலானமு தற்பூமிகைவந்தால முததியுக்கைவந்ததாமே, எ-து. அஸ்திபாரம் போலவ தாகிய முதற்பூமி யொருவேளைக்கைகூடுமானு லப்போதே முததியுங் கைகூடி னதாம், எ-று.

நடவாநிற்கவெனபது; நடந்தெனறது, காலமயக்கம்.* அந்நவமாய ஞானனுஷ்டானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது தேகநுழவினு மின்னும் வவனுஷ்டானஞ்செய்துமுடித்தற கியைந்ததேகம்வரும். வரவே, அதனை முடித்தது, அப்பாலசெய்துமுடித்தறகுரிய ஞானனுஷ்டானஞ்செய்யவேண டிவரும். இம்முறையேமுடிபுவரையிலுஞ்செய்துவரும்போது, இடையிடை யேதேகநுழவும். நுழவினுமனுஷ்டானமவிடாமறசெய்துமுடித்தல, மரபும், அனுபவமுமாதலி னிகவனங்கூறினானக. இதனையிவ்வுலகிலதானே காண லாம். இவ்வநமாயசிறதையிலாக கெங்ஙனங்காணப்படும அந்தந்தமுயற சியுடையோருக்கு, அதுதெரியுமன்றி மறறவனநத்தெரியும். நுழவியசெ னமமீண்டுமவருமாவெனின, அதுவராவேனுந்தானியறறிவந்த கனமபேத வவசரநிலைகளபற்பலபேதமாதலின, அவ்வவறறிறகியைந்த பல்லும், பறப லபேதவவசரபேதங்களாயிருக்கும்னனே? அப்பலனையனுபவித்தாலன்றித்தீ ருமோ, தீராதபறறிச செனமமவரவேண்டியதனனே? வராவிழன, உயிர களவாவடங்கறகேதென்னே, அந்நவமவாவி விதிவிலக்குடக்கலாது கனம மபுரிவதறகேதென்னே? வேண்டிவதினறேல, உயிரகளொடேபிரகாரமாகவ ல்லாது பறபலபேத வவசரபோகங்களை யவ்வவறறிறகுரிய தனுக்கரண பு வனங்களைச சாதனக்கருவியாகக்கொண டெதிரிலனுபவித்தறகேதென்னே? அனுபவிப்பதால, மறுத்தறகேதென்னே? அவாவறற வுபிரகளிலலை. அந்தவ வா; பந்தம், விதிதியெனபவறறளொனறபாலதாயிருக்கும். பந்தவவா; காமியததவததாலும், விதிதியவா, சிடகாமியததவததாலுங்காணப்படும. பந தவவா; தனக்கயலைச்சுகித்தறபாலது. விதிதியவா, தனனேத்தானசுகித்தற பாலது. இவ்விருவகையுமுலகிறகாணகினனேரூம. யாததடுக்கினும், அனுபவ ததைத்தடுக்கலாமா? உயிரகட்கனுபவமொருதவகயதாலினறே, இன்றாதலா லொத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதனையும்றுக்கில, குதாக்கத்திறசோக்கப படும. மனதின்றேல, வினவுத்தறகிடமினறிவிடைதரவேண்டும். கூடாதேல, வாய்பொத்திக்கிடக்கைகன்குமதிப்பு. இதனைச சுருக்கியுரைத்தாம். விரிக்கி ற்பெருகும். இதுநிற்க.

(க-து.) ஞானபூமிகளின்பெருமையு மருமையுக்கூறியதெனபது. முதற பூமிகைவந்தால முததியுங்கைவந்ததாமேயெனறது, காலமயக்கம். இது; உரையளவையானும், காட்சியளவையானு மிவறறிறகிவைகாரணமாகத்தெ னிந்தமையின் தெளிவாயிற்று. மாலானபவம், பந்தகனமத்துக்கியைந்தசென மம். பிறத்தெனறது; இவகேவிதிக்கனமத்துக்கியைந்தது. (கருடு)

கருள் - கவி. அ - கை.

[இந்தஞானபூமிகளிலொன்றையேனு மிரண்டையேனுமெய்தி

னென் மிக்கவிழிஞனேனும், சீவன்முத்தனே

யெனபதை யிக்கவியிறகுகினரா.]

இப்புவிபி லிஞ்ஞான பூமியொன்றி லிரண்டிலடைந் திருந் தா ரானு, லப்புருடர் மிலேசசரா கிலுமுததர் குருபாதத் தாணை மெய்யே, தப்புளாயென றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளை நீ சங்கி யாதே, செப்புமொழி வழிதிடமா யகம்பிரம மென்றிருந் து தெளிந்தி டாயே.

(இ-ள.) இப்புவிபிலிஞ்ஞானபூமி யொன்றி லிரண்டிலடைந் திருந் தா ரானு, எ - து. இவவுலகின்கண் இருந் ஞானபூமிகளேமுன்களு ளொன்றி லேனு மிரண்டிலேனுஞ்சோந் திருப்பா ராயின. -- அப்புருடாமிலேசசராகிலு முத்தா குருபாதத்தாணைமெய்யே, எ-து. அந்தப்புருடர்களமிககவிழிஞரா யிலுஞ் சீவன்முத்தாகளே யிதிலையஞ்சுறறுங்கொள்ளற்க, இது குருபாதத் தாணைப்படிசுத்தியமே -- தப்புளாயென றவர்கெடுவார நடுவானமறைகளை நீ சங்கியாதே, எ-து. இவவளவாணையிட்டு மித்தப்பாராததமென நிதனைச்சுற் றுமேலா ரினியெனறுமீளாதும்கடுவா ஞானஞ்ஞானகளுககு நடுநிலையா யுள்ள வேதவாக்கியங்களைப்பறநி நீவிடீர்தமாகச்சுகைசெய்யாதே : -- செப்புமொழிவழிதிடமா யகம்பிரமமென்றிருநதுதெளிந்தி டாயே, எ - து. இதுவரையுங்கூறிவந்த வுபதேசமொழிவழியேயுறுதியாகநின் றகம்பிரமமெ ன்செந்தித்திருநதுதெளிதி, எ-து.

பொதுப்படவொன்றிலிரண்டிலெனக்கூறினும், முதலபூமியுமிரண்டா மபூமியுமெனக்கொள்க. மிலேசசா, விதிமார்க்கத்துடசுறறுமடங்கா. நடு வான மறைகள், மத்தியகத் நிலவடிவாயுள்ள வேதங்கள். அகம்பிரமம், யானெனலயாதோவதுபிரமம். யானெனல பூரவபட்சமாதற கிடமின்றிக் கணத்தெளிநதுழியனறிப் பிரமமெனல பொருநதாதெனபா, இருநதுதெ ளிந்தி டாயே யெனரா. எனவே, சொல்லாலும், நினைவாலும், யானபிரம மெனக்கோடறகவெனறையிறறு. ஆகவே, எதுயானெனலோ அதனையுள்ள வாறுகண்டாறபோதும். அதுவேபிரமநிலையதாகும். நீகொளவதிலவிபீர்தத் ததாகும், அப்போதுநீகெடுவையென்க்கண்டாம்.

(க-து.) இருந்ஞானபூமியேதசமமதமாதலி னிதின வழித்தாகவே சிந் தித்தநிறையெனபது. மிலேசசராகிலுமென்பதிலும்மை, இழிவுசிறப்பு. ()

கருள் - கவி. அ - கை.

[இழிஞனுக்கும் முததியெனில தறவறங்கொளவானே

னெனபதை யிக்கவியிறகுகினரா.]

பொல்லாத மிலேச்சருகும் விதேகமுத்தி தருஞான பூமி யென்று, நெல்லாகி முளைக்குமெனைத் தணலிலமாக கியகுருவே

நீர்சொன் னீரோ, இல்லாளுந் குடும்பமவிட்டுச் சந்நியா சமபுகு
ந்தே காங்கி யானோ, ரலலாமன முததிபெறு னொன்றுசிலர் சொ
லுமயக்க மகற்று வீரோ.

(இ - ள்.) பொலலாதமிலேசசருக்கும் விதேகமுத்திதருநூனபூமியெ
ன்று, நெல்லாகிமுனைக்குமென்த தணல்மமாகியகுருவேரீர்சொன் னீரோ,
எ-து, நெலபோன்றுமுனைகின்ற வமயேனே யரிசிபோனதுபதமாகியசற
குருவே! கொடியபாதகருக்கும் ஞானபூமியானது, விதேகமுத்தியைத்தரு
மென்று தேவரீர்சொன்னீரே யதுவேசரியெனறுகொள்ளின — இல்லாளுந்
குடும்பமவிட்டுச் சன்னியாசமபுகுந்தேகாகியானோரலலாமல, எ-து. மனை
வியோடுகூடியானாகின்ற குடும்பத்தைப்பற்றவிட்டுச் சன்னியாசவாடாமத
திற்புக்கு, ஏகாகியானாவரோ வவயோயலலாமல — முததிபெறுநென்று
சிலா சொலுமயக்கமகற்றுவீரோ, எ - து. ஏனையோவாவண்ணத்தராயினு
முத்தியடையார்களென்று சிலாசொல்லிக்கொள்ளுகின்ற பெரியமயக்கத்
தைநீக்கியருளவேணும், எ-து

இங்கேநெல்லென்ப பதபோடபேதமாயவரிசியை. எனவே, முனைத்
தற்கிடம்பெறுமாறுபோன்று பிறவர்க்கிடம்பெறுமாறென்றபிறறு. இல்லா
னோடுகூடியானாகுடும்பமெனவே, தாயதந்தை மக்கள சகோதரா பாட
டன பேரனமுதலியோரைப்பெற்றும். மயக்கம், தெளிவினமை. அதாவது,
எங்கே குடும்பக்கலக மினறோ, அங்கே ஞானம் பவிச்சுமனறி யேனையிடத்
தெவநன்மப்பலிக்குமென்பார்சிலா. எவ்வருணத்தாராதத்திறத்தராயினும் பூ
வசமஸகாரத்தாற பரிபாகிளராயில் பவிக்குமென்பார்சிலா இவற்றுளயா
திவந்துணிவுறமை. மிலேசசரோனது பொலலாதவென்றடைகொடுத்ததி
னால, கொலைபாதகொன்றாயிற்று. சீவன்முத்திதருமெனது விதேகமுத்தி
தருமெனது, ஞானபூமியினமகிமைதோன்றவென்க.

(க-து.) துணிபுதோன்றவினுவியதென்பது.

(கரு)

கரு - கவி. அ - கை.

[அதற்குவிடைகூறுவானவேணமுத துறவுநாலவகையென
வவற்றினுமங்களை யிக்கவியிறகூறுகின்றா]

சிட்டர்புகழ் மகனேரீ சங்கிதத சங்கைநன்று தெரியக் கே
ளாய், கட்டழியுந் துறவுநால வகையாகு மவைசளுக்கங் காகும்
பேர்கள், பட்டதுபர் கெடுங்குடி சகமபகூ தகமஹமசம பரம
ஹம்சம், விட்டகலுந் துறவுக்கு விராகககா ரணமனறி வேட
மன்றே.

(இ-ள்.) சிட்டர்புகழ்மகனேரீ சங்கிததசங்கைநன்றுதெரியக்களாய்,
எ-து; சம்சனராலமகிகப்பெற்றஞானபுத்திரா! நீகேட்டகேளவிமிகச்சிறப
புட்டயது, அதுதெரியக்கூறுது மநீனைக்கேளுதி: — கட்டழியுந் துறவுநாலவ

சையாளு மனைவசஞ்சகனாகாசுமபோகன, எ-து. பந்தசகட்டழியத்தககசந்
நிபாசதுவநாளுவகையாயிருசகும், அவைசஞ்சகனாகாங்குவரும்பெயர்
களோ -- பட்டபதுயாகெயிருந்நசகம் பட்டதசமஹமசம்பரமஹமசம், எ-து.
பிழைதோறுப்பட்டதுயாநசிக்கத்தகக குமசகம், பக்ததம், ஹமசம், பரம
ஹமசம், எனநாநகுவகையாம -- விட்டசதுநதுவுக்கு விராககாரணம்
எழிலையுமகேத, எ - து. பந்தததையிடமுந்நததக சனனியாசததுக்கு
நிரவசகாரணமெயல்லாமல் வேறுகாரணமல்லவே, எ-து.

அசைநீசகததுசுநா சனனியாசகேதமடையாளம். அதுநீங்காவிடத்து
வேடசதாநபயெனவனை கெடுநமபும, உருவுகயெனவே. மிககசுறதுச
சனனியாசததை சிலைநதுவநாநபயெனவனை ஸுலபெனபதுதோனதத்
துறவுக்குவிராககாரணம் எழிலையுநகாரணம் -- மெயனா

(உ-து) சனனியாசகா எழுவுககதம பெயர் உயவெனபது. இங்ஙன
மாகுநிபது, விராகததைநீரகதத -- விராகததபொருட மபசையறந்தெ
னவ.

(கருவு)

சஞ்சு - கவி. அ - வை

[ஆகதவிராகமமுனதுவகையானவன் விசகனியாகுநுகினா.]

மந்தமுநதீ விரமுநதீ விரதாமு மெனமுடந்து வகைவி ரா
சம், வெநதுயரம் வருமபபமுநா குநிமபபதை வெறுத்துவரும்
விராக மந்த, மந்தவுட ஸபயுமனை மெனமெனடா, மெனவிடநீ
விரமென பாக, நெதனாநாந மிதததபென விடலதுதீ விரத
சமா மறிந்நிடையே.

(இ-யா.) மந்தமுநதீ விரதாமு விரதாவுன முனதுவகைவிராகம்,
எ-து மந்தம், தீவிரம், தீவிரசா, என்விராகமுநதுவகைபபம -- வெந
துயரமவரும்பொழுது குநிமபததைவெறுத்துவரும்விராகமந்தம், எ - து.
மிகககொடியதுயரகேரிடபோது குநிமபததைவெறுத்துவிடததசமும வி
ராகமந்தமெனவும -- இநதவுடலெனவுமனை தனமவேணடாமென விடநீவிர
மென்பாகன, எ-து. இததேசமுள்ளவவு மனைவிதனமாகிகளவேணடாமெ
ன நவறதைவிடகலலதீவிரமெனவும -- அந்தனாநூலமித்தையென விட
லதுதீவிரதரமா மறிந்நிடையே, எ-து. விராமணாகளனுடிககதததக நூலர்
கயகனமகாண்டத்தை மிததையெனககையறவிடபுவிடுகிலையாதோ வது
தீவிரதரமெனவுமாம, இதனைத் தீவிரததகொளநுதி, எ-து.

குநிமபததிலதோடதிஷ்டியெழலாகியவிராகம், மந்தம். இதுகாரண
மாகமனைவியாதிக்கையொருகுகேவிட கலலாகியவிராகம், தீவிரம். ஒருங்
கேவிடலகாரணமாக நூனகாண்டத்தையனுடிககவேணடிக கனமகாண்
டத்திலெழுந்தோடதிஷ்டியாகியவிராகம், தீவிரதரம். எனக. வெறுத்து

வருமவிராகமெனபது, வெறுத்துக்கொணடுவருமவிராகத்தை. வெறுதுயர்
ம்வரும்பொழுத்தெனவே, வராதபோது விராகநீதோனறறகிடமினருயிறறு.
இடமினருசவே, மந்தம், தீவிரம் தீவிரதரமெனறபெயாவருதறகிடமென
ணை. இனருசவே, அறத்துளொனருகியதுறவறமெனறதேயிலலை இலையா
கவே, ஞானதுல்லனபதெறறறகெனடபெறறம்.

(க-து.) நிராகசயேதுறவெனபது. வேடமுமஃதுண்டாயிதகிறகமும()

கசு0 - கவி. அ - கை.

[அமமுனறுவகையில் மந்தமுநதீவிரமுமிலையவென
விசகவியற்குறுகினுறா.]

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியா சங்கனொன்றும் பவித்தி
டாதே, தீவிரத்திற் குடிசகமும பக்தகமு மென்றிரண்டு திறங்
க ஞண்டாந, தாவிரநடந திடத்திடமி லாதவர்க்கு குடிசகமும
சகங்க ளெங்கு, மேவிநடந் திடத்திடமுள ளவாககுபக்த கமு
மென விதித்தார் மேலோர

(இ-ன) பாவிமந்தவிராகத்திறசன்னியாசங்க ளொன்றும்பவித்திடா
தே, எ-து. கொடியமந்தவிராகத்தைச்சாராத சன்னியாசநிலைகளிலொன
றேனும்பலிக்கமாட்டாது — தீவிரத்திறகுடிசசமுமபக்தகமு மென்றிரண்டு
திறங்களுண்டாம், எ-து. தீவிரவிராகத்திலகுடிசசம், பக்தகமெனவிரண்டு
பாகுபாடுகளுள: — தாவிரநடந் திடத்திடமிலாதவாககுக்குடிசகமும, எ-து.
அவற்றுள, கொஞ்சநூரந்தாவிரநடக வலியிலலாதவாககு குடிசகமென
வும்: — சகங்களுங்குமேவிநடந் திடத் திடமுளளவாககுப பக்தகமுமென
விதித்தார்மேலோர, எ-து. உலகிலெத்தேசத்தினகண்ணுஞ்சென்று, அப்பா
லப்பாலதாவிரநடகவலியுளளவாககுப பக்தகமெனவுமபெயாவிதித்தன ர
றிவிறசிறந்தசத்துக்கள, எ-து.

மந்தம்; விராகமபோற சொல்லாலும், அபிரயிப்பாலுங்காண்டலையன
றிவேறினமயி னத்தனைக்காணபாறவமைமயெனமயிலிவிவா, அத்தொலவ
ர்க்ரவிற்போகதுகாதறகிடமுண்டாம், இதுபற்றிப்பாவிமந்தவிராகத்திற் ச
ன்னியாசங்களொன்றும்பவித்திடாதென்றா. மீண்டுமவலுர்களிறசெல்லா
வண்ண தினமொன்றிறகேழா சுறறலெனனுமவிதியிருப்பதாற சகங்களு
ங்குமேவிநடந் திடத் திடமுளளவாககுபபக்தகமெனவும், அவருநடககத
திடமறறவாககு குடிசகமெனவுமபெயாவந்தமைகாணக. இங்குநஞ்சுற
றலபற்றனுக்காமக்கு.

(க-து.) மந்தவிராகசன்னியாசங்களபயனின்றெனவும், தீவிரவிராகப
பாகுபாடாகியவிரண்டுவிதசன்னியாசங்களினையவெனவுங்குறிபுதென்பது.

கசுக - கவி. அ - கை.

[தீவிரதரவிராகப்பாசுபாடாகிய விரணவிதசன்னியாசரீலைக
ளினையவெனவிககவியிறகூறுகின்றா]

இருவகை தீவிரதரதது மமசனென்றும் பரமாமசனென்
றுஞ் சொல்வாரா, வருமமசனுகுமுததி சத்தியலோகத்தன்றி
வாரா தென்பாரா, பரமாமசனுகுமுததி யிவவுலகின ஞானந
தாற படுக்கு மென்பாரா, திரமருவும் பரமாமசன் னுனுமிரு வ
கையாருஞ் செப்பக கேளாய.

(இ-ன.) இருவகை தீவிரதரதது மமசனென்றும் பரமாமசனென்றுஞ்
சொல்வாரா, எ-து தீவிரதரமிருவகைபடும். அங்ஙனமாய்தீவிரதரததும
வவிருவகையையும், அமசனென்றும் பரமாமசனென்றுஞ் சத்துக்களசொ
ல்வார்கள — வருமமசனுகுமுததி சத்தியலோகத்தன்றி வாராதென்பாரா,
எ-து. சன்னியாசவிதி வழுவாதுநடந்துவருமமசனனியாசிகு மோட்ச
மானது பிரமாவசிகுஞ்சத்தியலோகத்தையுடையவரையிலவரா
தெனறுசொல்வார்கள — பரமாமசனுகுமுததி யிவவுலகிலுள்ளத்தாறப
லிக்குமென்பாரா, எ-து. பரமாமசனுகுமோட்சமானது, இம்மையிறுநே
ஞானத்தாறகிடைக்குமெனறுசொல்வார்கள — திரமருவுமபரமாமசனனு
மிருவகையாருஞ்செப்பககேளாய, எ-து. நிலைபெற்றபரமாமசனனியாச
னுமிருவகைபடுவன, அவற்றையாருஞ்சொல்லக்கேளுதி, எ-து.

வருமென்பதினால், சன்னியாசநூல்களின் விதிவழுவாதுநடந்துவரு
மென்றும்.

(க-து) தீவிரதரத்தினிருவகை சன்னியாசரீலைகளினையவென்பது. ()

கசுகஉ - கவி. அ - கை.

[பரமாமசமிருவகையாமெனலை யிககவியிறகூறுகின்றா.]

சிஞ்ஞாசு ஞானவா நெனறிரண்டு பேர்களவ ரிறசிஞ்ஞாசு,
மெயஞ்ஞான பூமியின்முன மூன்றுபூமி யுண்டாக்கும் விவேகி
யானேன், சுஞ்ஞான வானெனபோன சீவன்முததி யடைந்திருக்
குந தூய மேலோ, னஞ்ஞான மகலுமந்தச சிஞ்ஞாசு மிருவகை
யா மதுவுய் கேளாய.

(இ-ன) சிஞ்ஞாசு ஞானவானெனறிரண்டுபேர்களவரில, எ-து. மேற்ப
ரமாமசனனியாசனிருவகையாவனென்றார் அவை, சிஞ்ஞாசெனவும், சுஞ்
ஞானவானெனவுமபெயரன. அப்பெயரையுடைய சன்னியாசிகளிருவரி
ல—சிஞ்ஞாசுமெயஞ்ஞானபூமியின் முனமூன்றுபூமியுண்டாக்குமவிவேகி
யானேன், எ-து. சிஞ்ஞாசெனபோன மெயஞ்ஞானபூமியேழனுள், முதலி
லுள்ள மூன்றுபூமியுண்டாகுகின்ற விவேகவழுவானவன் :— சுஞ்ஞானவா

சுசு - கவி. அ - கை.

[முன்னாகித்தியானந்ததைதப்பறநி தூற்றறுபதுநாலாங்
சுபிழநல தூற்றறுபதநேழாக கவிவரையானுஞ் சொல்லுது
மென்றனமே அந்நனிக்கவிழதலபதினாலுக்கவிவரையானுமவிளக
குவானவேனடி, அபபிரமமென்பதில், அகமென்பது, நான.
பிரமமென்பது, விவம். இவவிருவகையும் ஞானத்தையன்றியின
மைவின, நானென்பமெனலைக்ககவிபிதகனுகினரா.]

பிறநததுண்டாரு ஸஸ்திரே பிறகுசாவதுநா ஸுண்டாம
பிறநததேய விலலை பெயனனாம பிரமமா வதுவு நானே
பிறநதது நானன முகிப பிரமமென் தந்த நானே
பிறநதது பிறநத தந்தப பிரமமா நானே நானே

(ஒ-அ) பிறநததுண்டாரு ஸஸ்திரே பிறகுசாவதுநா ஸுண்டாம, எ-து.
நானென்றும்பொருள யாதோ ஆதுபிறநத துண்டா பிறகுசாவதுநாலல்லவாபி
நகுசாவது உபதாம ஸுண்டாயிருக்கலாம். நானெனலையுறையிதுகாறுங்கூறி
வந்ததிலி ஸுண்டாமின — பிறநததேய விலையெனனும் பிரமமாவதுவுநானே,
எ-து. என்னப்பொலபிறநததேயிலையென வந்தது பிரமமென்பதும்
நானேயாம் — பிறநததுநானன்றிபிரமமென்றதானே, எ-து. பிறநத
தென்பதுநானல்லவென, நானபிரமமென்றதும்நதநானதான் — பிறநத
பிறநததந்தபபிரமமாகா ஸுண்டானே, எ-து. ஆயின, பிறநததுபோலு பிற
நததுபோலுய சாணப்படுவதுமநதபிரமமாகிய நானே நானலதுவேறு
ளத்தா, இல்லையே, எ-து.

நானேயென்பது ஸுண்டாபிறநத. நானெனனும்பொருளபிறந்தாலன
நேசாசலார் இல்லையே இதுபோலப் பிரமமெனனும்பொருளும் பிறநதா
லனநே சாகலாம், இல்லையே. பொருளானது சொல்லிரணமி. அப்போ
தொருபொருளாகுதித்தபலச்சால். ஆகவே, எவ்வாறிரண்டெனனலாம்? அந்த
வொருபொருளாவது ஞானம். ஆயின, சிறந்திஷ்பேரறிவெனன்றிகையவா
னென? உபாதிசுணங்கலாயே பறிவாகக்கோடலினனும், அவவுபாதிசுணங்
கள் சமவடிவியவடியாகக்காண்டலானும், இவற்றைப்பறையிசாரஞ்சுற
றுமில்லாததினனும், பிறநததெனலினுங் கலவிசெருக்காலெனக்குத் தெரி
யாதாவெனனும் மகங்குளமுமையானும், இஃதென்றுமாதலினனும்மெனக், சம
வடிவியவடியாகக் காணப்பட்டுள்ள வுபாதிசுணங்கள் ஞானத்தினபிரதிப
லனமேயன்றிஞானமல்ல. ஆதலின, ஞானத்தைத்தவிரவுயிரபரிணமில்லை.
இதற்குதாரணம். “விண்ணுருவமீசென்னபா வேறறுருவஞ்சீவனென்பார்
கண்ணுமிரவியும்பாறகாணென்பா, திண்ணமதாய், அததுவிதமாகாத
வையிரண்டுமாகாத, சித்துருவநானேசிவ” மென்பதினாகாணக். சித்தெ
னனும், ஞானமெனலுமொருபொருட்கிளவி நானெனக்கொள்ளாத பரமு
முயிருமிலை, அகனனங் கொளவதுபாதிசுணமனது, இவ்விரண்டுமோர்முத

லன்று, அந்தமுதல; அறிவையனறியில்லை. ஆதலி, னானேபிரமமெனப்படும. இவ்விருவகைநானெனல; அறிவாதலால, நானேபிரமம், பிரமமேநானெனற கிழக்கெனனே? இன்னும் பிறப்பிறப்பு, உபாதிக்கட்கன்றி யறிவுநகெனசசரு தியுத்தியனுபவம் யாதானுமுளதோ? இல்லையெயிதனுமுணாக. “உடலு தித்தல்யோனியுயிருதித்தலெங்கே, உடலுயிரிசுத்துசடமொன்றே.” அன்றே யெனபதினுங்காணக. இவறறையுமுணராதமுதத்தலென்னுணர்வு அந்த ர்முகரோக்கிறகுடனபடாதாக கெனசொல்லினுமென்பயன. பிரமமாவது நானேயென்னுது, பிரமமாவதுவுமெனவுமைகொடுத்ததினாலன்றே, நா னென்னும்பொருள பிறந்தாலன்றே விறக்கலாம, என வுகொண்டாம. இங்ஙனமாநிலைப்பறறிப் பிறந்ததே யில்லையெனனும் பிரமமாவதுவு நானே யெனவும, அதபோலப் பிறந்ததுமநானென்னும்பொருளானுமைபின் நா னேபிரமமெனக்கொண்டது மந்தநானேயெனபதுதோன்றப், பிறந்ததுநா னெனுகிறபிரமமெனந்தநானேயெனவும, இறந்ததுமெனறவுமைமெதொக் கது. பிறந்ததுபோலவுயிறந்ததுபோலவுங் காணப்படுதலநானாகையால, பிறந்ததுமிறந்ததந்தப் பிரமமா நானேநானெனவுங் கூறினா. பிரமநானே நானேயென்னுது, பிரமமாநானேநானேயெனறது, நானேபிரமம், பிரமமே நானென்னு மைக்கியங்காட்டறசென்க. அறிவேபரமுமுயிருமெனறகுதார ணம். வேதாந்தஞ்ஞடாமணி, இக்லிலாலறிவுமாததிரமாகிரிநற விலக்கிய மாமபிரமகூடஸதவுயிர்கொளளில, புகரிலாவதுவிதுவேயிதுவதுவேயென னப் பொருந்தாதாதானமியமவநதுறுமெனவேயறிக.” எனபதினுறகாணக. உறறுக்காணுதுழி மதி மேகங்கனி ஸுழைநதுநுழைநது செலவதுபோலவும, கணடுழி யங்ஙனஞ்செல்லாது நிலைபுறுவதுபோலவுங் காணப்படுமாறுபோ ன்று, தெளியாதுழி, ஆனமாவாகியநானென்னுடல்தோறுதுழைநதுநுழைந து பிறப்பதுபோலவும, இறப்பதுபோலவும, தெளிந்துழி யங்ஙனஞ்செல்லா து நிலைபுறுவதுபோலவுங்காணப்பதெனனே? ஆதலினிங்ஙனங்கூறினாரெனக.

(க - து.) இதுவிததையானந்தமாதலினனும், இந்தவிததையைத்தவிர வுயிர்பரமின்றாதலினனும் மேகமென்றொனபது. வித்தியானந்தமென்றயது மருஉ. அனைத்தநானாவதுமன்றி யெனப்பொருடரலின் பிரமமாவதுவுமென றவுமை யிறந்ததுதழீஇயவெசசவுமை. பிரமமாநானேயெனபதுருவகம். பிரமமாகியநானேயனறி நானெனபதுவேறினறெனத்தோன்ற, எதறில நா னேயென்றார். ஆதலினிதுபொருந்தும். (கசுசு)

கசுரு - கவி. அ - கை.

[ஞானத்தைத்தவிரப்பிரமமில்லாவாறுபோல ஞானத்தையனறி யானமாவின்றென விக்ஷியிறகூறுகின்றார்.]

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்ற னுனென்ப தேது பினை நம்முடை புந்தி யெனனிற னுனது மயக்கத் தன்னிற் சாகுமே சாவா தாகி னுனென நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே.

(இ - ள்) நானெனற்பிரமமான நானேநானறியேனென்றால், எ - து. நானெனத்தக்கபிரமமாப்யயானே யெனையானறிகிலெனென்று வருமாயின — நானெனப்பதேதுபின்னே நமமுடையுத்தியெனினில, எ-து. அப்போது நானெனப்பதியாது, அதற்குத்தரமாகப்பின்னா நமதுபுத்தியெனக்கூறின:— தானமயக்கந்தன்னிற சாகுமேசாவாதாகில, எ-து. தானேயந்தப்பிராந்தியாதலால்தன்னிடத்திலேயேநசிசுகுமே, நசியாவிடில. — நானெனநிறைநகிருந்த ஞானமாநானேநானே, எ-து. அப்போதுநானாகவென்கணுமொருபடித்தா வியாபித்துநின்றஞானமாகியநானேனலேநானாகமுடியும், எ-து.

நானேயெனப்பதிலேகாரமீற்றைச். நானுகிப்பிரமம், அந்தப்பிரமமாகிய நானேன வபேதங்காட்டவந்தவராதலின், நானென்றபிரமமானநானேயெனவும், அங்ஙனமீட்தமானநானே யெனையானறிகிலெனென்பா, நானேநானறியேனெனவும், எனையானறிகிலெனென்பதுமூடம். அதுதன்னே விடவேறெனாதலின் தன்னினசிககுமேயெனப்பா, மயக்கந்தன்னிறசாகுமேயெனவும், மயக்கமயக்கப்பமாதலால் தானாகாது, எங்ஙனந்தன்னிலசாகுமென்பார், சாகாதாகிலெனவும், நசியாதிருத்ததகுவேறிடமின்மையினசிக, குமெனப்பதுதோன்ற நானெனநிறைந்திருந்தஞானமெனவும், அந்தஞானத்தைத்தவிரநானெனலெனமையின், ஞானமாநானேநானெனவுங்கூறினா.

(க-து.) ஞானமேபிரமமும்நானுமாதலின், ஏகமாயிறெனப்பது. அறிவையனற்பிரமமெனலும், ஈடலாதெனெனலுஞ் சொன்மாதிரமும், தோற்றனமாத்திரமாதலாற் சுறுதிந்மெனக்கூறிக்க வியங்குகூறினானாக. அறிவையனற்பியிப்பரமென லிலலைபெனவெனக்கேவிளங்குகிறோ, அங்கேயதுவேயானந்தமாதலன்றி வேறினமையின் வித்தையானந்தமெனத்தானேயமையப்பெற்றும் இஃதனுபவமொழி. நமமுடையவெனப்பது. கடைக்குறை. நானெனற்பிரமம், பிரமமானநான, எனதுமிரண்டும், இருபெயரொட்டிப்பண்புத்தொகையெனில், உருபுவிந்திருப்பதாறகூடாது. உருவகமெனினமையும். உபமானவுபமேயபேதஞ்சுற்றுமினமையின். எனனை, “உவமையும் பொருளுமேவற்றுமையொழிவித தொன்றெனமாட்டினஃதுருவகமாகும்” எனப்படுறகூடலாக

(ககூரு)

ககூரு - கவி. ஆ - கை.

[அறிவேயானமாவாதலி னவவானமாவேபரிபூரணமும், ஆனந்தமுமாமெனலே யிக்கவியிறகூறுகின்றா.]

நிறைந்தவா நெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலெனென்றயே லறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி லாநந்த மதுவே யாகுங் குறைந்ததுக கானந் தந்தான் குவலயந் தன்னி லிலலை நிறைந்ததே யிந்த வாத்தமா நிதானமில் வறிவு தானே.

(இ-ள.) நிறைந்தவாநெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலெனென்றயேல, எ-து. யானபரிபூரணமாயவாறெவ்வாறு, அந்நிலையை யெனப்பாறகண்டிலெனெனக்

கூறுவையாயின:—அறிந்ததாளுசமுத்திதன்னிலானந்தமதுவேயாகும, எ-து. அறிந்துகொண்டிருப்பதாகிய நனவிற்குமுத்தியிலிருப்ப தானந்தமாதலின், அவ்வானந்தமேபரிபூரணமாம். —குறைந்ததுக்கானந்தநான குவலயநந்ந்நிலிலை, எ-து. ஆயினேகதேசமாகிய சுகதுக்கமோ, நீபூமியிலிருந்து மஃதுனக்கிலை —நிறைந்ததேயிரதவானமாநிதானமியவறிவுதானே, எ-து. ஆதலினிவவானமாவேபரிபூரணம், அப்பரிபூரணமே, இருதவறிவு, எ-து.

நிதானம், சாயவினமை. எனவே, குறைவினமையாயிற்று ஆகவே, பரிபூரணமெனக்கொண்டாம். சுமுத்தியென னுத்திரந்ததாளுசமுத்தியென்ற மையின், அறிந்துகொண்டிருப்பதாகியசமுத்தியென்றயிறு. ஆகவே, முடசமுத்தியனறென விலக்கி நனவிற்குமுத்தியென்பபெற்றார் அநதநவிறசமுத்தி பரிபூரணந்தமாதலின், ஆனந்தமதுவேயாகுமெனவும், இந்நிலையையுடையயாதலி னிவவுல்கிலிருந்துமுனச்சிபுதுனபயிலை மற்றவாருளக்கென்பார், குறைந்ததுக்கானந்தநான குவலயநந்ந்நிலிலையெனவும், விசாரித்துத்தெளியினுத்தெளியாயிற்று மானமாவியலபாகவே பரிபூரணந்தமேயென்பார், நிறைந்ததேயிரதவானமாவெனவும், அநந்நமானவான்மாவும், குறைவினநிறைந்துள்ள விரதநைதனயமேயென்பார், நிதானமியவறிவுதானே யெனவுங், நியவாறுகானக சிலபிறிதிகள், குறைந்ததற்கானந்தநதானென்றிருக்கின்றன.

(க-து.) ஆனமாவித்தையானந்தமேயென்றொர்ப்பது விததையானந்தத்தினிலையையேதேயெனக். முனக்கியிலிரமமாநானந்தது, பிரமமேகூடஸத்தென்னவும், பினக்கியிலநானென்றபிரமமென்றது, கூடஸத்தே பிரமமெனவும் பொருளபடற்கெனக். நாமெனல், அறிவு. பிரமமெனல், சுகம். எனவே, சுகமேயறிவு அறிவேசுகம். என்றயிறு ஆகவே, சுகமவேண்டியலை துயிராகளறிவாதலால், அலைவையாழித்தற கூறானது கூறியதெனப்பெற்றும். ஆதிகாரணமெனப்பொருளிருப்பது மிகக்கேந்தானமெனப்பது, குறைவினமை. அறிந்ததாளுசமுத்தியெனத்தாலு, அறியாத சுமுத்தி குறிக்கின்றது. இதுமுனளசுகப்பெருக்கு, ஆனமாவேயெனக்கூட்ட நனவிற்குமுத்திகுறினானக. தினசமுத்தி யானமாவையன்றியுளதேனனவிறசமுத்தியு மிருக்கலாம்.

(ககசு)

ககசு - கவி. அ - கை.

[தீனியேயெனனையான்விசாரிக்குமிடத்தில விததையானந்தமாகக் கண்டனென மாணுக்கனகூறியதாக விககவியிற கூறுகின்றார்.]

மனத்தினு லெண்ணித் தானே வந்ததிவ வுலக மாசு
நினைத்திழ லனேக லோக நிறபதிவ வறிவி லன்றோ
வனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென்
தெனைத்தனி விசாரித் திட்டர் லேகமாய் நிறைந்தோ னனே.

(இ-ள்.) மனத்தினுலெண்ணித்தானே வந்ததிவவுலகமாகும், எ-து. இவவுலகமானதுமனோசுகற்பத்தினாலேதானே வந்ததாகக்காண்கின்றது: — (எனானமெனில)நீனேத்திழிலனேகலோகநிறபதிவவறிவிலன்றோ, எ-து. எண்ணனைவகனாலும், ஊகத்தாலும், அனுபவத்தாலும் மொருங்கேகரிந்து சித்தித்திமிடத்தில, இவவுலகமாதிரிமனது, இன்னுமியைப்போலவனவாகக் கற்பத்திமனேகலோககசனும் பதவிதருமிருப்பது நாமாகியவிவவறிவிலலலவா — அனேதையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமறறிவிதாமென நெனேத்தனி விசாரித்திட்டா லேகமாயிறைந்தோனானே, எ-து, இஃதன்றியும், இவவறிவி லுள்ளமுனையுடையதையு மொவ்வொன்றாகியதிசனைத் தவற்றின்று நீங்கியவற்றிற்கடபாலும்பாதுளதென நெனேத்தனியாகவிசாரிக்கூமிடத்தில, முமயிற்றி விளங்குகின்றவிவவறிவாகவே யெங்குகாண்கின்றது, ஆதலின் டரிபூரணமாக யெவங்குறையிறைந்து விளங்குவோனேவேலலையா னே, எ-து.

மனனாதிசுடருசகயமபுவடிவம் யாதெனத்தனிததனிபடேதவாதமாற ளும் அபேதவாதமைந்தானு மையந்திரிபதசோதிகசூயகால யாது மகவனங் ககாருது தோற்றமாததிரமாகக்காண்பதெனே? காண்பதாலதனைச்சய மபாகப்பார்ப்பதென்னே? இவவிருவகையாயநிலையும்வினைவது மனத்தாலோ, வேறாலோ? மனத்தாலெனின், அப்போது மனதையன்றியுலகம் மெய்போ லத்தோற்றவது, பொய்போலத்தோற்றவதுமவேறனறே. வேறெனின், யாதோவிவவிருவகையாக்காண்பது? உலகமெனின், விசாரணைமுடிவி லுல சமெனனாநாருபமெங்கு? யாதுபொய்யாகக்காணப்படுகின்றது. நீனேவு தானெனில், உலகம்போல மெய்யாகக்காணப்படுவதும, பொய்யாகக்கா ணப்படுவதும, அதனையவவாறுணாவதுமவேறனறே. நீனேவாகியமனோசுக கற்பமாதலின், மனத்தினுலெண்ணித்தானே வந்ததிவவுலகமாகுமெனவும், அங்கனையிதிகண் தவிடத்திலலாமற்போன விவவுலகமாதியனேகலோகங் களு மெங்கேயெனச் சுவானுபவத்தாலாராயும்போது, அனேத்துருசுகற்ப வடிவமாக யானாகியவறிவிற்கண்டனென்னுனென்பாரீ, நீனேத்திழிலுலக மெல்லா நிறபதிவவறிவிலன்றோவெனவும், அங்ஙனஞ் சங்கற்பவடிவமாக அவையெங் னபிடுக்கின்றனவெனத் தனித்தனியொவ்வொன்றாக ஆராய் மிடத்தும், அப்பாறகடந தாராயுமிடத்து மிவவறிவாகவே யனேத்துமுடி கின்றனவாதலின், அனேதையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமறறிவிதாமெனவும், சமஸ்தமுமறிவாகமுடியும்போது யானானத்தனித்துநீன நெனே விசா ரிப்புறியகண்டபரிபூரணமாகிய விவவறிவைத்தவிரவிலையாகமுடித்தலின், எனேத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாயிறைந்தோனானே யெனவுங் கூறக்கி டந்ததென்க.

(க-து) அறிவேயானெனத்தெரிவிக்க விவகனங்கூறியதென்பது. இது வும்விதையானந்தமென்க.

(உச்சுள)

ககௌ - கவி. அ - கை.

[என்னைத்தவிரககற்பிதங்குளிலலாவிடத் தெநுநனமபரிபூரணமாக விளங்குவதெனின், மூன்றவஸ்தாவயத்தாகா தறிவாகவிளங்கி நகநனமாவையென விக்கவியிறகுகினறா.]

அந்தவா நிருந்து கொண்டே யானந்த மனுப விகக வெந்தவா நிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரிய மெனனி லிறதமூன் மவத்தை தமமு னெழுந்திடும விருத்தி நீக்கி லந்தவா நிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே.

(இ-ள.) அந்தவாநிருந்துகொண்டே யானந்தமனுபவிகக, எ-து. என்னைத்தவிரச சங்கற்பங்குளிலலாவிடத்து, அங்குநனஞ்சங்கற்பமயமாகநின்று கொண்டி யானெங்ஙன மானமானந்தத்தைப் பரிபூரணமாகவனுபவிப்பது, கூடாமையால் — எந்தவாநிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியமெனனில், எ-து. யானெவ்வண்ணமாய நிலையினின்றொண்டா லெனக்கிதப்பரிபூரணமாயநிலை விளங்குமெனக்கேட்பையாயின — இரதமூன்றவஸ்தைதமமு னெழுந்திடுமவிருத்திநீக்கில், எ-து. இரதமூன்றவத்தையிலுமுதிக்கு மலே விருத்தியைத் தனதுசொருபமாகக்கண்டுக்கிஞ லப்போதஃதுனக்குவிளங்கும். — (ஆதலின்.) அந்தவாநிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே, எ-து. நீயு மவ்வண்ணமாகவிருந்து, அந்தப்பரிபூரணநந்தத்தையனுபவிககலாமே யிதிலையமெனனே, எ-து.

அவஸ்தாததிரியமும், விரத்தித்திரியமும், தனது ஞாநிஸபரிபாயனறியிலையெனக்காணத் தாமே தனதுஞ்ஞாநியாக்ககரையும், கரைந்தவாநிருக்கவேணமும், இருக்கின், பரிபூரணநதோதயமாம். அவவுதயமேநீ யாதலினாலும், உன்னையனறியிலலாதகினுணு மதுரீயாவையென்பாரா, இரதமூன்றவத்தைதம்மு னெழுந்திடுமவிருத்தி நீக்க லந்தவாநிருந்துநீயு மானந்த மடையலாமே யெனறா அவ்வாநிருந்தோலல்லா மானந்த மடைந்தாறு போல, நீயுமானந்தமடையலாமெனறா லென, நீயுமென்பதினும்மை, இரததுதநீஇயவெசசவுமமை. விருத்திநீக்கல், சிவபிரகாசமாகக்கலாதல். எனவே, வித்தைபானந்தமெனக்குறிக்கப்பெற்றாம்.

(க - து.) சிற்பிரகாசமாகக்காணி லங்குனே விருத்தியதுவாகக்கரைய நீயதுவாவையென்பது வேறுபாய்மென்கணுமின்றெனக். விருத்திகளுன்னையனறியிலையாயினு முனதுசிற்பிரகாசமாகக்காணி னீயேபரிபூரணநந்த மாவையெனக்.

(ககௌ)

ககௌ - கவி. அ - கை.

[வாசனாவிருத்திகளைக் களைவதெவ்வாறென்றவினாவுக்கு விடையிக்கவியிறகுகினறா.]

வாதன வயத்தி னாலே வருகிற விருத்தி யெல்லா மேதின லடக்க லாகு மெனதுதான விசாரஞ் செயயின் போதமா மிராசன் றுனாய்ப புந்தியைப் புலன்க ளெல்லாந தாதரா யிருக்கப் பெற்றாற் சீகலமு மடங்குந் தானே.

(இ-ள.) வாத்தவையத்தினாலே வருகிறவிறுத்ததியெல்லா மேதினாடகக
லாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில், எ-து. பூர்வாசன்காரணமாகவருகி
ற மனோவிறுத்தியினைத்தையும் யாதுகாரணமாக அடக்கக்கூடுமென நென
ைவிசாரிடபையாயின் — போதாபயிராசனஞ்ஞாயப புத்தியைப்புணக்கெ
ல்லாநதாதராயிருக்கப்பெற்றா சகலமுடங்குகநானே, எ-து. அறிவையர
சஞ்சுகியவவரசனே தானாகிப் புத்திமுதலிய வகச்சுரண புறக்கரணங்கள்
னைத்தையு மடமை உள்ளகின், இவயிருசரணங்களுந் தலையெடுக்காதக
கும, எ-து.

முன்னனுபவித்த பிரியங்கரணமாகவுமே விருத்தியை, வாதின வயத்கிணிலை ருதி யிருக்கியெனவும், தானுடைய பரிசாகச் சந்தைத் தலைமாசகல்களா, வியையிருவகை பரிசுகளுமெனெய்யும் அடங்குமா துலி, போதமா மிராசனருனுய புதிதைய புலகல்களல்லாத தாதர யிருக்கபெறுற சகலமு மடங்குதலான பொருக கூறியவாறுகாணக. அரசருகனை சல்லவதினா, அரசனை சல்லிற் குடி கண்குடும், இதுபற தியு னகுகுறியுதலு

(க - து). வாசனுவிருத்திக்ஷயக்ரு முபாயமீனயதெனபது. போத
மாமிராசுவசுவெபவபட்டிதிசுசுமுணமி. (கசுசு)

5௭0 - கவி. அ - நா. 5.

[விருத்திக்ஷோபடக்க மிகங்னமவலியினதயவிடத்தில் மறநிரண
புபாயநதரவேணு மவறறையடக்குதியென
விகக்விமிந்த றுதின்றா.]

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விநோதமாம் யோகத் தாலே
புருகிபோ ளுது முச்சைச் சுகமுட னாடகி னிறகும்
கருத்தற் கிலலை யென்ற காரண சரீர மாகிப்
பெருந்தோ ரவித்தை துணைப ிடுங்கி லடங்குந் தானே.

(இ-ள.) விருத்திகளடக்கவின்னம் வினோதமாமயோகத்தாலே துருத்திபோல, துழ்ச்சைச் சுகமுடனடக்கினிறகும், எ-து. விருத்திகளையடக்குவதற்கின்புழையங்களுள் அவற்றுள்ளொன்று, உலகத்திற்குவினோதமாகக் காணப்பட்ட கிரியாயோகங்காரணமாக வுலகுகளத்தின்கண் துருத்திபோலுத்தத்தக்க வுசுவாசபிசுவாசமென்னுமூசைத் தக்கமுறைப்படிபிரியக்கொண்டடக்கில் விருத்திகளதாமேநினறுவிடும் : — கருத்ததற்கிலையென்னிற காரணசரீரமாகும் பெருத்ததோரவித்தைதனைப்பிடுங்கிடிவடங்குந்தோனே, எ-து. அதுசெய்தற்குச்சுற்றுங்கருத்திலையாயின் மறறென்றுகேளுகி, காரணசரீரமாகிறமிகவும்பாரித்துள்ள வொப்பற்றவவித்தையமாததிரும் வேரறப்பிடுங்கிவிடி லதவிறுத்திகள தாமேயடங்கிவிடும், எ-து.

உபாயங்களுள், அவற்றுளொன்றென்பது; இசையெச்சம். பாபட வர்க்குத்தறிபோறகாண்டின, வினோதமாமயோகத்தாலெனவும், மூசையடக்கத்தக்கவாறடக்க வுடல் தறிப்பாலாம். ஆகவே, கனமேந்திரியங்க ணிறதும். அதுநீறக, ஞானேந்திரியங்க ணிறதும். அதுநீறக, மனமாதிய கக்ககரணங்களொன்றன்பின்னொன்றாகுகிறதும். அதுநீறக, இச்சாஞானங்கிர் யைகளாகிற விருத்திகளதாமேநின்றவிடம். இதுபற்றித்திருத்திபோலுது மூசைச்ச சுகமுட னடக்கினிறகுமெனவும், வித்தை, அறிவு. அவித்தை அறியாமை. இத்தனைப்பிடுங்கிடல், பொருளல்லவற்றைப்பொருளாகக்கோட லதவிரதலை. இங்ஙனஞ்செய்யில் விருத்திகளதாமேநிக்குமாதலின், காரண சரீரமாகும்பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடிவடங்குநதானேயென வுவுகூறியவாறுகாண்க. வித்தையெனனது பெருத்ததோரவித்தையென்ற டைக்கொடுத்தது, பிறவிதராகு மிக்கவலியுள்ளதெனக்காட்டறகு எனவே, தொன்றுதொட்டனாயாகவந்ததன்றி யிடையிலவந்ததன்றாயிற்று. இடை யிலவந்ததாயின், பிடுங்கிடிவெனனது பிசைநிடிவடங்குநதானேயென லவேண்டும். அங்ஙனங் கூறுமையால் தொன்றுதொட்டிவந்ததென்பதே பொ ருந்தும். வேரோடென்ப பொருளபடநிறற்றலின், இங்ஙனங் கூறியதென்க. பிடுங்கிடல், மேலாய்ஞானனுஷ்டானத்தாலன்றி யேனையனுஷ்டானத்தா லன்றாதலின், இங்கே யிம்மொழித்தந்தென்க.

(க-து.) விருத்திகளையடக்கமுபாயமியையதென்பது. அவித்தைசுள்ள வதினு முபாயமவேறுண்டெனலெல்லா மறிவீனவசனமென்னுணர்க. சருத் தத்தங்கிலையாகுமெனச் சிலபித்திகளிருக்கின்றன. (௪௦௦)

களக - க.வி. அ - கை.

[காரணசரீரத்தைக்களையுமாறியங்ஙனமென விசகவியிற கூறுகின்றா.]

காரண சரீரத் தன்னைக் களைவதெவ வாறென றேற்றி லாரணம் பொய்சொல் லாதே யதன்பொரு ளாகத்தி லுன்னிற பூரண மாகு மென்மேற புவனங்க டோற்று மென்னுந் தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெய்கே.

(இ - ள்) காரணசரீரத்தனைக்களைவதெவவாறென்றேதில், எ-து. தன்னைமற்றதறதியாகியவறியாமையை வேரோடுகளையுமாறெங்ஙனமென க்கேட்பையாயின்:—ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுண் னில், எ-து: வேதம்பொய்சொல்லாததலின், அதனதுமகாவாககியாராத தத்தை விடாதத்திற்கண்மனனிககவேண்டும், அங்ஙனமவிடாதுமனனிக கில்:—பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்றுமென்னுந் தாரணைவந்ததா கில் தரித்திடுமவித்தையெய்கே, எ-து. பரிபூரணமாகவிளங்குதும், அங்ங்ன

ம அங்ஙனம் விளங்கில, புறம்பிலல்லாமலசகலசராசரங்கனும், அண்டாண்டகோடிசுநம், பரிபூரணமானவெனதகவியாபசத்தில, தானேதோற்றுமென்று சொல்லத்தக்கதிடசுநதைதானேவரும். அங்ஙனம்வருமாகில, அனாநியாகவறிபாதுவந்தகதில தரித்திருக்கிறவவிதையாகிய காரணசரீரமெப்டடிதகவியிருக்கும், எ-று.

எமமததருத்தங்களுதகனவேதம டொயசொல்லாதென்னுமாறுபோன்றிவருஞ்சொன்னுலிதிவென்சிறப்பெனின், திணைபாலிடமாயுமனரூபுநிற்பதெவவறிவோ, அவ்வறிவேமெயப்பொருளென எமமதத்திலுண்டு, இதுவேதகவியிடையெனநகிடையுதுளதேதசோதனையாதிகளிறசெல்லிலதானேவிடைதருமென்க. இங்கேமேலென்பது, இடம். தோற்றுமென்று, எனப்பாடமுமுண்டு. பூரணமாகுமெனமேதபுவனங்கடோற்றுமென்னுநதாரணைவாததாங்கில தரித்திரமவிதையெங்கேயெனக்கூறியதில யாதநயமெனின், யாதுஞ்ஞயமபய்வெனத தோற்றதவாறுகலவசாதிரிநகின், அப்பிலுப்பெனவெனததங்கலாநதுகினமாத்திரமாகும், ஆதலே நயமெனவுணாக.

(ச-அ.) அவித்தாநாசநந்திரமிய்யதென்க கூறியதென்பது. (க௭௧)

க௭௨ - கவி ஆ - கை

[சாவமுநதாநுபுமனரூபுங்காணகின்றதெந்தவறிவோ, அதுவேயானாவதென விக்கவியிருக்கினரா]

அப்படியிருக்க சித்த மலைதலால விவகாரத்தி
லெப்படி கூறு மென்கி என்னையி டொன்று மிலலை
நிப்படி கண்ட மெல்லா மெனமய மென்க னுப்போற
கற்பித மெனறுந தானே காண்கிலா சித்து நானே.

(இ-அ) அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலாலவிவகாரத்தி லெப்படிகூறுமென்னின், எ-து இவ்வாறாயவனபவமநயமிருக்க, விவகாரவேளைகளிலெல்லாமனமையுமே, அலையுமபோது, இவ்வனுபவமெங்குநம்வாயககுமெனக கேட்பையாயின் —என்கை விடடொன்றுமிலலை யிப்படி கண்டவெல்லாமென்மயம், எ-து. விவகாரவேளையிலிங்குந நாளுவிகாரரூபமாகக்காணப்பட்ட தேகாதிபிரபஞ்சமனைததும் யானுகியசிறபிரகாசதையன்றி யாதொன்றுமிலலையெனவும், அவையெனதுசொருபமாமெனவும்.—என்கனுப்டோறகற்பிதமென்றுந தானேகாணகின்றசித்துநானே, எ-து. எனதுசொற்பனாககாட்சியைப்போற கற்பனாவடிவமெனவுந காணகின்றதுயாதோவதுவேயறிவு, அவ்வறிவேயானெனப்படுவது, எ-று.

(க-அ.) எல்லாமாயுமல்லவாயும விளங்குவதறிவாதலால அவ்வறிவேயானெனத்தெளிந்துழிக கலககமென்சேயயுமென்பது. (க௭௨)

கௌந - கவி. அ - கை.

[சிற் பிரகாசமேயானெனவிடாதுகண்டு பலவிருத்திகளசெயயினு
மவை தன்னையணுகாவென விககவியிறகுகினுளா.]

சித்துநா னிறைநதோ னென்ற திடமற வானி ருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென
நித்தினா தெளிநத பினனர் நிற்கின்ற கனுவைப் போல
வததனை யுமபொய் தானே யானநத வடிவா நானே

(இ-ள.) சித்துநானிறைநதோனென்ற திடமறவானிருந்தா லெத்தனை யெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன, எ-து. யானெனப்படுவதுசைதன் யமாதலின் பரிபூரணமாகநிறைந்துள்ளோமையானே, என்னொருவான்பவ திடத்தை மறவாதிருக்கப்பெற்றால், எவ்வெவ்விதப்பமாக வெவ்வெவ்வன ணரின்ககினும், பல்வேறுவிதப்பமாயுள்ளதொழில்செய்யினுமயாதிடையுறு சம்பவிக்கும் — நித்தினாதெளிநதபினனர் நிற்கின்றகனுவைப்போல, எ-து. உறக்கநதெளிநதவுடன கண்டசொற்பன்மெனநனங்காணுது நின்றவிழிமா வதுபோல — அத்தனையும்பொய்தானே யானநதவடிவாநானே, எ-து. தன் னையுள்ளவாறு தரிசிக்கவே யவ்வெவ்வென்ககளுங் கிரியைகளும் பொய யாகவேமுடியும் முடியவே, சமஸதமுமானநதவடிவாகவிளங்கும். அவ்வா றுயவின்ககமேயானெனப்படுவதாம், எ-து.

சிற் பிரகாசமன்னியமெனக்காணுமயக்கந்தானே தவிராதுயானேயென னுந் திடகஞானமுண்டாகும். உண்டாகவே, பூரிபூரணநிலைதானே தன்க கமையும். அவ்வன்னந்தானுயதைமறவாதிருக்கவேண்டும். மறவாதிருந்தால், யா துநீன்ககினுமயாதுபுரியினு மவற்றறமுவான்பவததடையெய்தற் கிடமென னமுன்னடாமென்பார, சித்துநானிறைநதோனென்ற திடமறவானிருந்தா லெத்தனை யெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலு மென்னவெனவும், கனவுகாண புழி யங்கேகாணும் பிரபஞ்ச மெய்போலத்தோற்றி விழித்தவுடன பொய யாகுமாறுபோன்று, நனவிறகாணும்பிரபஞ்சம மெய்போலத்தோற்றித் தன் தெதாரத்ததிலவிழித்தவுடன பொயயாகத்தோற்றலின், நித்தினாதெளிந தபினனர் நிற்கின்றகனுவைப்போல வததனையும் பொய்தானேயெனவும், தினசமுத்தியிறசெகந்தோற்றமுமையால் துக்கநிலாததியும் மககனுவநதப் பெருககுமுண்டாகுமாறுபோன்று, நனவிறசமுத்தியில் தேகாதிபிரபஞ்சந தோற்றமுமையால் துக்கநிலாததியும், அறிவானநதப்பெருக்குமுண்டாமா கையால், ஆனநதவடிவெனவும், அநதமககனுவநதமே தினசமுத்தியினாக நிற்குமாறுபோன்று, அவவறிவானநதமே நனவிறசமுத்தியினாகநிறதலின் ஆனநதவடிவுநானேயெனவுகூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) சததசைதன்யமேநானாகவிலங்கலை மறவாதுவிவகரிககில் விர த்திகளிருந்துஞ்சிதானநதமாகக்கொயுமென்பது. நித்தினாயுணர்நதபினன் னொன்பாட்டமுமுண்டு. (கௌந)

௧௪௪ - கங். அ - கை.

[என்னையானுவாறுகண்டபடியா விப்போதுதாங்கிருதார்த்த
னனென விககவியிறகுகினரா.]

நானென விடலைத் தானே நம்பினே னனேக செனம்
மீனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை பெலாமிப் போது
கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்கிசற குருவி னாலே
நானென வெண்ணைத் தானே நம்பியீ டேறி னேனே.

(இ-ள்.) நானென விடலைத்தானே நம்பினே னனேகசெனம், எ - து.
அனேகசெனமாகத் தேகததையே நானெனத்திடமாகநம்பிநாசமானேன
— அனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெலாம், எ-து. இஃதனறியும், பல
செனமங்குளிலுமறிவீனராயும், அறிவிற சிறந்தவராயுமெனையானகொண
மருந்தமயங்குகளையெல்லாம் — இப்போது கானலிலவெள்ளம்போலக்க
ண்கு, எ-து. கானலிறேறாமுமபிரவாகததைப்போ விப்போதையந்திரிபற
ககண்கு — சமகுருவிருளேநானெனவெண்ணைத்தானே நம்பியீடேறினேனே,
எ-து. சமகுருநாதனதருளால் யாது ன்மைவடிவமெனத்தெனிகத்தோ வது
வேநானெனக்கோடலிலைபயிசுருதி லவந்நமாயவெண்ணையே யானென
நம்பிப்பிழைத்தனன, எ-து.

கானலிலவெள்ளம், நடுப்பக்கில் சூரியகாந்தி யாற்றுவெள்ளம்போற்
காண்பது நானெனவிடலைக்கோடலும் பெருமை சிறுமைக்காளாகலும்,
கானலவெள்ளம்போற்காண்டலி விவடிவமை வேண்டியவாறாயிற்று. ஐம்
பெரும்புதாமசனையோகததையனறியுடலெனத்தோற்றறகிடமினது. இங்
நயமாயத யானெனக்கோடலாதிவிவடிவமையை யேற்றறகிடைபூதென
னே? கானலையன்றிமெய்யாவெள்ளமுண்டாயின, தனதுவிகற்பத்தையன்றி
மெய்யாததேகாதிபுண்டாயிருக்கடும். அதுவிலையெனின, இதுவுமங்கன
மாகாதோ? முன்னருடலை நானெனநம்பிநம்பி மோசம்போனெனனறத
னால இப்போதுணாவை நானெனக் கண்ககண்கு கிரதார்த்தனெனென்
பது நயமாகக்காணப்பட்டது. இவ்விருவகையிலு மூடத்தெளிவைக்காட்
டநின்றது. எனவே, மூடத்திலதெளிவும், தெளிவிவமூடமு மொன்றிலொ
ன்றிலாவாறுபோலத் தானிலையோ, இருப்பதுபற்றி யப்போதப்போதக்
தந்தவாகார மாணுமென்றாயிற்று. என்கனமெனில், அப்போதுமூடமாயி
ருந்ததுநாமே, இப்போது தெளிவானதுமநாமே, ஆதலினையின்றென்க.

(க-து.) இப்போதுவித்தையானந்தமேயானாயவிடத்துக் கிர்தார்த்த
னனெனப்பது. (௧௪௪)

களரு - கவி. அ - கை.

[இவ்வனுபவங் குருவைவியநதுபுகழ்தலுக்கிடமாயதை
யிககவியிறகுகினுரா.]

என்னபுண் ணியமோ செயதே நேதுபாக கியமோ காணே
னன்னிலந தனிலெ முநத நாரணன கிருபை யாலே
தன்னிய னானே னனுத் தரீயத்தை வீச கினறேன
றன்னிய னின்னு நானே தாண்டவ மாடு கினறேன்.

(இ-ள்.) எனபுண்ணியமோசெயதே நேதுபாககியமோகாணேன்,
எ-து. பூர்வத்திலெனபுண்ணியஞ்செயதேனே, அதனுலிப்போதுகிடத
தபாககியமெத்திறத்ததாயதோ, யானிதனையுரைவலியிலனயின்ன — நன்னி
லநதனிலெமுநத நாரணன கிருபையாலே, எ-து. நன்னிலமென்னுமபதியி
லடியேனுககாகக்குருவாகவவதரித்த நாராயணனென்னுமபெயரையுடைய
வெனதாசிரியனதருளினாலே — தன்னியானேனானுத்தரீயத்தைவீசுகின்றே
ன், எ-து. கிருதார்த்தானேன், அதனு லடியேனாகவவத்திரததைவெற்றிக
கொடியாகவீசுகின்றனன் — தன்னியனினனுநானே தாண்டவமாடுகின்றே
ன், எ-து. அங்ஙனங்கிருதார்த்தனாகியநான், இன்னும், ஆனந்தகூத்தராயி
கின்றேன், எ-று.

செயமடைந்தோன தனதுவெற்றிககொடியை வீசமாறுடொன்று, இவ்
னுந தத்துவக்குழாபடகையைக்கோறலால், தன்னியானேனானுத்த ரீயத
தைவீசுகின்றேனெனவும், அதனு லானந்தமீக்குறலாற பரவசமாக, அப்பர
வசத்தால் தானேகூத்தாடவரும், அதனைத்தாண்டவமாடுகின்றேனெனவுங்
கூறியவாறுகாண்க.

(க-து.) அனுபவமேலீட்டாற பரவசப்படடானந்தக்கூத்தாடினனென
பது. இதுவியநதுபுகழ்தல். (களரு)

களரு - கவி. அ - கை.

[யானிங்ஙனமாவனெனத்தான தாயதநதையா தாண்டவா
வெனபபெயரிட்டார்போலுமென வவனாவியநததை
யிககவியிறகுகினுர்.]

தத்துவ ஞானம் வந்த சந்தோட வதிச யத்தா
னித்தமா மிவன்கா ணென்ற நிலைமுன்ன மேய றிந்த
சத்திய மதனு லன்றோ தாண்டவா வென்ற ஐழத்தா
ரத்தனை மகிமை யுள்ளோ ரனையும் சிதாவுந தாமே.

(இ-ள்.) தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால், எ-து. இவனு
க்குண்மைஞானமுதயமாகும், அங்ஙனமுதயமான சந்தோஷத்தினாலும்,
அதுகாரணமாகவெழும்பிசயத்தினாலும். — நித்தமாமிவன்காணென்ற நிலை

முன்னமேயறிந்த, எ-து. சநாகாலமு மானந்தநடனஞ் செயதுகொண்டிருப்பனென்னு நீலமையை முன்னமே தெரிந்துகொண்டார்களபோலும். அங்ஙனந்தெரிந்துகொண்ட - சத்சியமதனூலன்றோதாண்டவாவென்றழைத்தாரா, எ-து உணமையினுள்ளோ, என்னேததாண்டவாவென்ப பெயரிட்டழைத்தனா - அத்தனையினையுள்ளோ ரன்னையுமபிதாவுத்தாமே, எ-து. அங்ஙன மழைத்தற சவவளவு மகிமை வாயத்தவாங்ள தாயதந்தையாகனே, எ-து.

(ச-து.) தன்னேததாண்டவாவென்றழைத்தாயதந்தையரை மாணக்கன வியப்பாரா னென்பது கனந்நுபவதுக்கும், தாயதந்தையரிடப்படயாகஞ்ஞ சம்பந்தங்கொண்டதென்க. இஃதுவியப்புலமையணி. (4௭௬)

௮௭௭ - கவி. அ - கை.

[இங்ஙனமாயசுவானுபவத்தை யருளிய சறகுருவைவியந்து வணங்கியதை யிக்கவியற்கூறுகின்றா]

வந்ததோ ரிவவா னந்த மகிழ்ச்சியா ருடனசொல வேனயாள் சிந்தையி லெழுந்த பொங்கிச் செகமெலா நிறைந்து தேக்கி யந்தமில் லாத தாயிற் றப்படி குருவே தாந்த மந்திர மருளு மீசன் மலரடி வணங்கி னேனே.

(இ - ள்.) வந்ததோரிவவானந்த மகிழ்ச்சியாருடனசொலவேனயான, எ-து. இங்ஙனமடியேனுக்குதயமான வொப்பற்ற நீரதிசயானந்தமகிழ்ச்சியைக் குருவைத்தவிரயாவருளொன வவாபாற்சொல்லிக்கொளவன் :- சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலா நிறைந்துதேக்கி யந்தமில்லாததாயிறறு, எ-து. அந்தமகிழ்ச்சி யெனதுசிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமுமுவதுநிறைந்துதேக்கிட்டு, முடிவின்றிவிளங்குகின்றது - அப்படிக்குருவே தாந்த மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே, எ - து. அந்நனமாகக் குருநாதனாச வெழுந்தருளிவந்து வேதாந்தரக்கியத்தையனுக்கிரகித்த வேகநாயகனாகியவீசனது தாமமைமலாபோன்றதிருவடிகளை வணங்கவேண்டியவாறுவணங்கினன, எ-து.

சொல்லிக்கொளவதற்கு வேறில்லாமையாற குருவைவருவித்தாம். வேதாந்தமந்திரம், வேதமுடிவான மகாவாக்கியாததம் பிரதிவாதிக்கு மைக்கிப்பமுத்தியை எனவே, பதவிமுத்தியனறென்றாயிறறு. ஆகவே, பதவிமுத்தியைப்பிரதிவாதிப்பது, கனமகாண்டமாகியவற்பசுருதியெனக்கண்டாம். இங்கே யடியென்பது, கூடஸ்தபிரமமாகியவுபயபாதங்களை. வணங்கவேண்டியவாறுவணங்கல், அதனையேகமாகக்கவேண்டியவாறுககல்.

(ச-து.) நவநவமாகச சுவானுபவ மெய்தியகாரணத்தாற குருவைவணங்காமலவணங்கினென்பது. ஈசனேகுருவெனலமரபு. (௧௭௭)

கௌ - கவி. அ - கை.

[இந்நூல்வினாவிக்கும்பயனித்தெனவிககவியிற்சூறுகின்றார்]

வித்தியா னந்த மிரத விதமென விளம்பி னோபே.
பத்தியா யிந்த நூலைப் பார்த்தனு பனித்த பேர்க
ணித்திய தரும ரிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன
முத்தியை யடைந திருநது முனிவர ராகு வாரோ.

*. (இ-ள்.) வித்தியானந்தமிரத விதமெனவிளம்பினோமே, எ-து. வித
தியானந்தமெனபது, இன்னவகையதெனச்சொல்லினம் -- பத்தியாயிரத
நூலைப் பார்த்தனுபவித்தபோகன, எ-து இந்நூலைமிகவனபோய் சிரவண
மனனாகிகளைக்கொண்டையநிரிபற்பாரக்கவேண்டியவாறு பார்த்துநிட
டைகடியனுபவித்தபோகன -- நித்தியதருமரிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன
முத்தியை யடைந்திருநது முனிவரராகுவாரோ, எ-து. நீதமுமவிடாது
செய்யுநதர்மமாகிய ஞானரிட்டையினிலையினைபெறச்சுவாநுபவந்தால
மிரத, இருவகைமுத்தியுள் சீவனமுத்தியையடைந்து, அந்நிலையிலமாறுதி
ருநது சிறந்தரிவிசுளாவாசன, எ-து.

நித்தியதருமததுள மேலாயது ஞானரிட்டைபாத்தலினை, நீதியதரும
ரிட்டையென்றார்.

(க-து.) இந்நூலையுணரவேண்டியவாறுணரத்தோ பொருட்பயனினைய
தெனபது. தருமமெனினும், அறமெனிலுமொக்கும், இல்லொருபொருட்கி
ளவி. அறமெனபது, தன்னிலையிறுனகலாதுநிறைவு அநாவது, விவாத
தம, பரிணமம், ஆரம்பம், உற்பத்தி, விருத்தி தானெனக்காண்டல். விவாத
தம; ககனூரவிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிவாணம்போலவது. பரிண
மம்; பாலதயிர்போலவது. ஆரம்பம், பிதாமகன்போலவது. உற்பத்தி, மட
கடம்போலவது. விருத்தி, சித்திரப்படம்போலவது. இத்தனஞானகாண்டத
திறகாண்க.

(க-து.) இந்நூற்பயனினையதெனபது.

(கௌ)

கௌ - கவி. அ - கை.

‘எனதாசிரிய ரிந்நூலை யெனகனவிலெழுந்தருளிவந்து சமபூரண
மாககினொன்பதை யிககவியிற்சூறுகின்றார்.]

ஆரணப் பொருளாம வித்தை யானந்தம் விவாக வேதாந்
காரணக் குறைவி லாமற கைவலய நவரீ தத்தைப்
பூரண மாக்க வேண்டிப் பூர்வமா நன்னி லத்தி
னூரண குருந மக்கு நவீனநனர் கனவில் வந்தே.

(இ-ள்.) ஆரணப்பொருளாமவித்தை யானந்தமவிவாகவேதாந் காரண
க்குறைவிலாமல், எ-து. வேதாநத்தமாகிய வித்தையானந்தமினையதென

விளங்கு, யாதோராகாரணமுங்குறைவிலலாமல :— கைவலயநவரீதத்தைப் புரணமாகக்வேண்டி, எ-து கைவலயநவரீதமென்னுமிந்நூலை நிறைவேற்ற வேண்டி — புரவமானனிலத்தினுரணகுருநமசுரு நவின்னரைக்கனவிலவநீ தே, எ-து. தொனறுதொடங்குள நன்னிலமென்னும் பதியிலெழுந்தருளிய நாராயணதெய்க்கொன்போர கனவிலககோலமாகவே வந்து நமக்குத்தெரி வித்தனா, எ-து

பிரசுநானம், விதை பிரமம், ஆனந்தம் எனவே, பிரசுநானம்பிரம மெனவது, விதைப்பாடாகவாயிற்று. ஆகவே, திருக்குவேதமகாவாகிய மெனப்பெற்றும் திருக்கேச சவேண்டியசங்கை யாதொனறுங்குறைவில லாரபிரநூலைப் புரவமாகக்வேன்பாரா, எதுங்காரணங்குறைவிலாமற் கை வலயநவரீதத்தைப் புரணமாகக்வேண்டிபெனவும், தானேசங்கைசமாதா னாராகவினது நாயருச்சாதனைபொருத்தங்கட்கிடையூறியி நிறைவேற்றவு ணாததியுங் கனவிலாதவின, நவின்னரை கனவிலவநீதே யெனவுங் கூறிய வாறு காண்க.

(க - து) தனதுசுநிலாநிரியமுஞ் சதமானின நிகநூலைநிறைவேற்றி னுள்ளவது. எனவே, யாதொனடாடவிலை மெனப்பதைக் குறிக்கப்பெற்றும். பெற்றவே, ஆனவாயிப்படைச்சகலடாம. மோகிலவநீதயென்பபிறிதிகளுந் தனது ஆனவாயிப்படைச்சகலடாம. மோகிலவநீதயென்பது, ஞானே மோசுசுதில வநீதிககொள்க. (கஎக)

கஅ(1) - கவி. ஆ - கை.

[இதுநூலாநிரியபரங்குய தானவவராயசுவாமிகள் இந்நூலை
தெரிவித்தவப்பிராய மினைபதெனவிக்கவியிற்
கூறுகின்றார்.]

ஆண்ணாநன னாருளி னுலே யகம்புற மினறி யொன்றா
மொண்ணாமி லிலக்கி யாராதத் தினபொரு ளதுநா நென்ன
நண்ணியா சரீர மாநி நாத்ததி னுபாதி யென்றே
கண்ணாநாயனைந்துங் காண்க காட்டினன் றுண்ட வேசன்.

(இ-ள.) ஆண்ணாநனருளிநுலே யகம்புறமினறியொன்றும், எ-து. தனதுகாததனுகியவாசியரதனுக்கிரகத்தினு லகமென்பதும்புறமென்பதும் இனறி யேகமாநிறைந்துள்ள — எண்ணமிலிலக்கியாராதத் தினபொருளத்நா நென்ன, எ-து. சங்கற்பரக்கிதமான விலக்கியாராதத்தினயம், அதுவேன னுமபிரமமும், நானென்னுங்கூடஸதுமெனவும்.— நண்ணினசரீரமாதிராத ததினுபாதியென்றே, எ-து. இப்போதுகிடைத்துள்ளதேகாதிபிரபஞ்ச மனைததும் மாயாகாரியவுபாதியெனவும் — கண்ணதாயனைததுங் காணக் காட்டினன்றாண்டவேசன், எ-து. இவவிருவகைத்தாநின்றாளவனைத்தும்

ஞானகண்ணகவினாகும்படி விநூல்லைமறத்தெரிவித்தனன். அவனொ
னில, தாண்டவேசனென்னும்பெயருடையோன, எ-று

தனதாசிரியரதருளா லிலக்கியாரத்தமேகூடஸதபிரமமெனவும், தே
காதிபிரகாரியிறுவாககிடந்த தத்துவக்குழாங்களைத்தம மாயாகாரிய
மெனவும், இவவிருவகையாகக்கூறங்கிடந்துள்ள வனேத்தமஞானகண்ணக
வினாகும்படி யதற்கியைந்த அாததங்களைத் தானியதறிபவிர தூலிறகுறை
வினறிககாட்டினன் தாண்டவேசனென்னு மியற்பெயருடையோனெனமுடி
க்க. இலக்கியாரத்தத்தினபொரு ளதுநானெனறதனால், அதுவென்பது, ரச
னெனவும், நானென்பது, ஸ்வனெனவுகூறுதொழிந்தனம். வரசியாரத்
தமெனினிவநனகூறறதிகையம். கூடஸதபிரமமகம்புறமறந்தெனறகும்,
சங்கற்பநாசருபமெனறகும் பொருளபட , அகப்புரமினறியொனறமென
வும், எண்ணபிலிலக்கியாரத்தத் தினபொருளெனவுகூறியவாறுகாண்க.
நானெனவென்பதும், உபாதிசெய்ந்தேயென்பது மும்மைத்தொகை. சரீர
மாதிராதத்தினுபாதியெனனல, மாயாசகிதம் இலக்கியாரத்தத்தினபொ
ருளதுநானெனனல, மாயாரசகிதம். இவநனமாயசகிதமும், ரகிதமுமிற்
ததற்குக் கண்ணதாயனேத்துய்யானவெனனல, துவிதநாசமெனக்கொள்க.
எனவே, இதனினுமுடிவிலையெனபதாயிறறு. ஆகவே, இஃதேததுவித்ததை
யே பிரதிவாதிக்குநாலெனப்பெற்றம்.

(க-து) அகம், நான். பிரமம், அது அனேத்துங்கண்ணதாசகாணல,
அஸமி. எனவிளக்கினுனொன்பது. (ச-அப)

ச-அப - சுவி அ - ஸா

[சுவானுபூதிவாயத்த வினையருடக்கேயன
விசயவியற்கூறுகின்றா]

(வேறு.)

ஆன்ற பதமா மூன்றிறகு மதுரீ யானு யெனுமப்பொருளிற,
சான்ற துரியா தீதமெனத் தடையற றிலகொண சைதன்யனிய,
மூன்றி யுணர்ந்தோர் விகற்பமயக கொழித்தெத் தடையு மூடறு
த்துத், தோன்றித் தானே தானுவா துலங்கு மவாககே சுவானு
பவம்.

(இ-ள்.) ஆனபதமாமூன்றிறகு மதுரீயானுயெனுமப்பொருளில, எ-து.
யாவறறினுமிகச்சிறந்த ததவமசியென்னு மூனறுபத்திறுகுமாததமாவது,
அதுரீயானுயென்னுமப்பொருளாம். அப்பொருளில — சானறதுரியாதீதமெ
னத் தடையறிலகொணசைதன்யம், எ-து. பரிபூரணமாகிறதெதிருக்கி
னற துரியாதீதமெனப்பெயுப்பெறறுத் தடையினறிவிளங்குஞ் சொப்பிர
காசவடிவாயுள்ளசைதன்யத்தை. — ஊன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக கொ
ழித்தெத்தடையுமூடறுத்து, எ-து. யாதோவிகற்பசித்தையுமினறி யுன்றி

புணர்நதோரோ பலவாறாக வேறுபட்டுள்ள பிராந்திகளினின்று நீங்கி, வலியுள்ள வெவ்வகைத்தடைகளைப் புகட்டலுத்து — கோனறித்தானே தானாவாதுலங்குமவர்க்கேசுவானுபவம், எ-து. மாயாரதிதமாகத்தோனறித்தானே தானாவா. அங்கனந்தானே தானுகவிளங்குபவர்க்கே சுவானுபவமெனப்படுவது, எ-து.

தத்துவமசியெனப்பதை முப்பதாரத்கமாகி யதனமுடிவிலிளங்குந் துரியாதிதசைதன்யத்தை நன்கு தெளிந்தோரோ நிகரின் வித்தோனறித்தானே தானாவா. அனனோருக்கேயன்றிச் சுவானுபவமேயன்றி யருகவாமெனமுடிக்க. சானதெனபது, சாஸ, எனனுமுரியடியாகப்பிறந்தபெயரொச்சம். சாலெனபது, போதுமெனனுமொருபடநிறநலின, பரிபூரணமெனறும்.

(ச-து.) சுவானுபவம்வாயசதல, தானே தானுனவருக்கேயெனபது. ()

கஅஉ - கவி. அ - கை.

[நாராயணதேசிகரடிதொழுபவரும், அவாகூறியதீரநதீலை
யகலாதோரும், எய்துமபயனினையதென விக
கவியிறகூறுகின்றார்.]

என்னு மாவாக கியநானகு மிசைசுகும் வித்தி யானந்தரு
சொன்ன நாராயணப்பாதந தொழுது துதித்தோர துகளற்றோ
ரின்ன மாணும் களருருவாற சுந்தேவ காரீரந திபிபத்ததே
துவ்னி நிறைந்து நின்றுறங்க யெழுந்த ராகுவரோ.

(இ-அ) என நுமாவாகவிபகானகு மிசைசுகுமவித்தியானந்தரு சொன்ன
நாராயணப்பாதந தொழுதுதுபிபெர்துகளற்றோ, எ-து. இங்ஙனமா
னாகக்கே சுவானுபவமவிளங்குமெனப மகாவாககியநான்கு முணாததும
வித்தியானந்தீலை யினையதெனயெழுந்துத்தெரிவித்த நாராயணதேசிகரது
பயபாதமசியை மாறாததொழுதுவழுத்துவோரகளங்கரகிதராவா — இன்ன
மாணுககன குருவாறசந்தேகநதீரநதிபிபத்ததே, எ-து. இத்தசையானநின்
போன்றமாணுககன் தனதுகுருவாறசந்தேகவிபரீதந தவிர்ந்தமேலாயநிலை
யில் — துணவிலிவநதுநன்றோக யெழுந்தராகுவரோ, எ-து. விடாதமுந
திபிபூரணமாகவிளங்குகிறபேராகன பரிசுத்தமானசீவனமுத்தராவா, எ-து.

இன்னநிலையோர்க்கே சுவானுபுதி வாயககுமெனனு மகாவாக் கிபுப
படி விதையானந்த மினையதெனத தெரித்தருளிய நாராயணதேசிகரடி
தொழுவோர களங்கரகிதராவொளவும், இஃதெனறியும், யாவனெருவன
தககமாணுககனன்று சமகுருவாறசந்தேகவிபரீதநதவிததுகொண்டுமே
லாயநிலையிலமாநது பூரணமாரினறானே வவனேசீவனமுத்தனுவனெனவு
முடிக்க.

(க-து.) குருபாதநதுதித்தோரும், துரியாதீதபதத்தேரின்றோரு மெய்
துமபயனினையவெனபது. (கஅஉ)

கஅந - கவி. அ - கை.

[இன்னின்பையனதோனற விநதூலியற்றியதெனவிக்கவியிறகுகினரா.]

வேறு

தத்துவ விளக்கத் தானுஞ் சந்தேகந தெளித லானு
மொத்திருள விடாத மாயா வுள்ளிரு ளிரிய வேறுபுரு
சித்ததா மொளிவி ளங்கச் செயதுபின விருத்தி பேர்ப்
புத்தியால் வருமை யத்தைப புரையறத் தெளிவித தானா னன.

(இ - ள்.) தத்துவவிளக்கத்தானுஞ் சந்தேகநதெளிதலானுமொத்து,
எ-து. தத்துவவிளக்கம், சந்தேகநதெளிதல், என்னுமிவ்விருபடல்முமபேதி
யாதிந்நூலை—இருளவிடாதமாயாவுள்ளிருளிரிய வேறுபுருசித்ததா மொ
ளிவிளங்கச்செயது, எ-து. இன்னுமயமாநின்றுள்ள மாயையொழுகவிறு
ளோடவும், யாதிநுக்குமேலோவோகநின்றுள்ள சந்திரசாமெங்கென
மொருபடித்தாவிளங்கவும் பாடலாகச்செயது —பின்விருத்திபேதபுத்தி
யால் வருமையத்தைப புரையறத்தெளிவித்தானா னன, எ-து. பின்னரிது
காரணமாகப் பேதபுத்திவிதத்தியாலவாதுகொண்டிருக்கூடு சந்தேகவிடீ
தங்களை யாதுமயக்கமுநதோனறதுநீக்கித் தெளிபுண்டாகக் கெயமமையடி
மைகொண்டனன, எ-து.

தத்துவிளக்கம், சந்தேகநதெளிதலென்பது மியவ்விருபடலத்தானும் பொ
ருளொத்திருக்குமாறு மாயாவிருளோடவும், சந்திரசாமவிளங்கவும்
நூலைப்பாடலாகச்செயது, பின்னாபேதபுத்திவிருத்திபாலவருமையத்தை
யாதோர்சந்தேகமுந தோனறதுதெளிவித பதபமை யடிமைக்கொண்டன
னெனமுடிக்க. ஒத்து, செயது, தெளிவிது, என்னுமிவ்விருபடலமு
ஆண்டானென்னுமவினைமுற்றி நடு முயநதுபுத்தியான சாரங்க ளுக்கவியில்
வந்தவிருளிரணமுல், முன்னையது, மாயாச்சொல்லம் பின்னையது, யாது
ளத்திலுமகலாதுநிபது. அங்குள்ளிபதும் மாயையாதலின், மாயாவுள
ளிருளெனவுருவகப்படுத்தினா. இரீய, விளங்க வென்னுந் செயவென்பும
வாயபாடல்வினைகள், செயத்தென்னுமவினைப்பகுதியில் முடியுமாறுகொண்டன.
இநதூலைநகுணாநதோராகுப்பயன இருளிரிதலும், ஒளிவிளங்குதலுமென்க.

(க-து) இன்னின்பையனவிரிய விநதூலசெயத்தென்பது. எந்தெந்த
வாதிக்கு மிநதூலபூவபாடச்சித்தநாதங்களை மாற நற்கலுபவமினநியக்களை
ணெனசெயவா, கூடாதென்க. அனுபவமவரினமாறறலாமோ? புலியடிக்கப்
புக்கா னத்தைக் கண்கூழிப்போலாமென்க. இநதூலருமை தெரியார்போலு
மிதனைவைவா. (சஅந)

கஅச - கவி. அ - கை.

[இநதூலாசிரியரை யிவரதுமாணுககனதுதித்ததாக
விக்கவியிறகுகினரா.]

ஆண்டதே சிகன மைய னுரண னனைதன் பாதம்
பூண்டுமூ வாரோ பத்தாந் பொயம்மயக் காய்வந் தத்தை
மாண்டநல லபவா தத்தான் மாயத்தரு ணைக்கத் தென்றுங்
காண்டிட வைத்த ளிதத காரண போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஆண்டதேசிகளுமைப னாரணனநதன்பாதமபூண்டு, எ-து. வலிந்தாடகொண்டகுருவாஜியும், காததனுகியுமிருக்கின்ற நாராயணதேசிக ரதந்தமற்றபாதங்களைத்தன்னுகிரமேற்கொண்டு — மூவாரோபததாறப்பொ யயமயக்காவருகத்தை மாண்டசல்லபவாதத்தாலமாயத்து, எ-து. மூன்று விவாரோபததினா பெயப்பிராந்திருபமாகவந்தையதிய மாயையென்ப தை மாட்டிமைப்பட்டசல்லபவாதத்தியானஸிப்பித்து — அருணோக்கத கென்றுங்காணமுடவைத்தரித்த காரணபோற்றிப்போற்றி, எ-து. கிருபா நோக்கினுலெப்போதுங் கண்கிசுந்தித்துயய தூலாசப்பாடிவைத் தெம்போ டிசுடகுக்கொடுத்த காரணகுருவானவோ நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ-து.

நாராயணதேசிகரதம்கூர்ச்சிரமேற் கொண்டு, ஆரோபததாலவந்தமா யைபையப்பாத்ததார்க்குத்து தூலாகப்பாடிக்கொடுத்த தாண்டவமூர்த திய்ய! சரணஞ்சரணம்மனக்கூடிக். ஓர்பிராந்தையெதிரிபுடியாகத்தோற்ற லிஞ்ஞம், அத்தோற்றம்பெயயமயக்காமுடிக்கிஞ்ஞம், அங்குனமுடிவதுமா யையெய்யம்பெயாததாநிஞ்ஞம், இத்தையத்தியாரோபமெனப்பா, மூவா ரோபகதாற பெயயமயக்காவருகத்தந்தியெனவும், அத்தேசிக்கடுத்தலபவா தத்தாலாதலின, மாண்டசல்லபவாதத்தால மாயத்தன்வதுகூறியவாறு காண்க. வைத்தென்பதற் குச் செப்பப்பெருவினமையின, தூலைப்பாடி வைத்தெனக்கொண்டாம அருளெடுக்கத்தென்னுது, அருணோக்கமென்றிரு ப்கின, அருளெடுக்கமவைத்தென்பபொருள்கொள்ளலாம், அங்குனமில்லா மையாறகூடாது. இங்கே தூலைப்பாடிக்கவந்தமாணக்கருதலின, பாடி வைத்தென்றம். வைத்தென்பதற்குத் திருவடிபூட்டி யெனினுருசாரமையி னுமமையும்

(க-து) இஃதூலைச்செய்தனித்தவருக்கு நமஸ்காரஞ்செய்ததென்பது. இங்ஙனஞ்செய்தது, இஃதூலருமைபற்றியெனக். (கஅசு)

கஅரு - கவி. அ - கை.

[சமகுருவினபாதாபிடேகரீரைத் தலைக்கொண்டோரும், இஃதூலை யுணரவேண்டியவாறுணர்ந்தோரும், எயதுமபயனினைய வென விககவியிடுகதுகின்றா.]

குலவுசுற குருவின் பாதக் குளிர்ப்புள நலைமேற் கொண்டா ருலயினிற நீர்த்த மெல்லா முற்றபேறடைவார் போல்வா நலமெய்யா கியகை வலய நவந்த தூலைக் கற்றோர் பலதலை ஞாண் தூலகள் படித்தஞா னிகளா வாழ்வார்.

(இ - ள்.) குலவுசுறகுருவினபாதக் குளிர்புனநலைமேற்கொண்டார், எ-து. யாவந்தாளுகவினவசிய சமகுருவினபாதத்தைப்பூசித்தகுளிராசசிபொ ருந்தியசலத்தை ஸநானமாகக்கொண்டோர். — உலகினிலதீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போலவா, எ-து. உலகத்தினகணசகலபுணலியதீர்த்தங் களிலும் விதிமுறையே மூழ்கியடைந்தபேறுடையார்போவா. — நலமெய

யாழ்ப்பகைவல்ல நவநீதனுலேகற்றோர், எ-து. மேலாயநன்மையும், எதார்த்த முமாரின்றுள்ள, இந்தக்கைவல்லநவநீதனுலேக் கறகவேண்டியவாறுகறறோர், பல்லைஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாவாழ்வாரா, எ-து. எண்ணிறந்த பலவேறுவகைப்பட்டநூல்களையும், ஞானத்தைமாதிரி பிரதிவாதிக்கத் தக்க கடல்போல்லிரதனளஞானநூல்களையுந் தக்கசிரவணதிகளாறகறறுத்தெளிந்த ஞானிகளபோலவே யையநதிரிபினறிவாழ்வாராகள, எ-து.

எழுவாய்பயனிலையெனக்காட்டக கொண்டா போலவனொளும். இங்ஙனமனமெமதுசுவாமிக ஞானாகூறியதெனின, கவிக்குரையாதலினனும், அக்கவி யிலகணவழவுக கிடம்பெறுதிருக்கவேண்டுமாதலினனும், கூடாதென்க. இதுசாம்பிரதாயவுரையெனின, ஞாயஞ்சோதனைபொருத்தங்கடகு முரணதிருக்கவேண்டும. இங்ஙனமெல்லாமவெதாதததுக்கு வேண்டுவிதின்மெனின், அப்போதுநூல்களாயிருக்கவேண்டுவிதினறு. வேண்டுவிதினமெனின், சுருதியுத்தியனுபவமென்பானேன்? சுருதிவேண்டுவிதின்மெனின், ஞானநூல்களெற்றிறகு? யுத்தியாகிய ஞாயஞ்சோதனைபொருத்தமெற்றிறகு? சுவானுபவமாத் திரமபோதுமெனின், யுத்திக்குமுரணயசுவானுபவமாகவேண்டும். ஆதலின சுவானுபவஞ், சுருதியுத்தியொத்ததெனறா சானறோபலரும். இவையெல்லாதக்கசாம்பிரதாயத்தை யுத்ததுக்கேளாதகுறாமெனவறிக. சுருதியுத்திமுரணதுகூற்றகுவலியினறேல சுவானுபவமுமங்ஙனமாகும். ஏட்டைமேற்கோளாகக்கூறுதிருக்கவேண்டும. கூறவரின, குற்றம்வரும். எங்கள்சுவாமிகளகூறியதெனின, அவருக்குமவரவா, அவரையிழுப்பதுபோதும் வாயடங்கிறகைனகுமதிப்புகுமெனமை.

(க - து.) எல்லாக்றறுத்தெளிதலபோலு மின்னூலேமாதிரிக்றகவேண்டியவாறு கற்றுத்தெளிதலென்பது. நலமெய்யாகியகைவலயமெனவே, கைவலயம்; நலமுமெய்யுமாயதென்புபெற்றும். தானயலாகாதானேதானாத லெல்லாநலத்தினுமேலாயதாதலின நலமெனவும், தானென்பதேமெய், ஏனையவையெத்திறத்தவாயினுமெபாய். எனததுணிதலின் மெய்யெனவும், இன்னுலுக்கடையாக்கியதென்க. சம்பூரணம், முற்றிறறு.

சந்தேகநதெளிதல்படலம். கவி - கஅரு.

தத்துவவிளக்கப்படலம். கவி - க0அ.

ஆ - கவிகள் - ௨௬௩.

முற்றிறறு.

தேரிசைவெண்பா.

தத்துவமல்லாதசராசரங்களெங்கணுள
தத்துவத்தைச்சோதித்துத்தானாதம் - கித்துறையே
யுன்றிப்பிறிதினையாலாய்ந்துயம்மினிந்நூலே
யுன்றிச்சுருக்ககொன்றாம்.

உ
கைவல்லியநவநீதப்
பாடலகராதி.

பாடல்.	டககம்.	டாடல்.	பககம்.
அ			
அகிலமனு	கஞ்சு	ஆண்டதேதிக	நக0
அகிலங்கடந்	கஞ்சு	அதாரமதறந	நக
அசத்திலெம	உக4	அதிழகஞ்ஞ	நக
அசலிரஞ்சன	உக௭	அரணப	ந0க
அசசுவதத்	கஞ்சு	அரோப	உஅ
அடங்கிய	உ0	அரகஞ	உஉந
அனலமறனருளி	ந0௭	அனபாவி	கஞ௭
அந்நையி	உஉ0	அனயிம்ம	கஞ
அதுதானெப்படி	நக	அய்யையா	கசக
அதற்பாராராப	உஅ	அயற்பதரா	ந0அ
அதசக்கண	உஞ்ந	இ	
அந்தமுந்நி	க	இசுமான	உக௭
அந்தவாறிருந்	உகஅ	இசுமணந	நக
அப்படியிரு	ந0+	இவமுமப்பம்	கஅ௭
அரவனறு	சக	இதயமொத்த	உ௭க
அரிதாரு	க0சு	இதுநினக	கஞ
அரியமெய	க0க	இந்தசுவ	க௭ந
அருவமாரு	உஉக	இந்தஞானந	கஅ0
அருளுமை	ககக	இந்தச்சய	உகக
அழிவிலாத	ககக	இந்தநீ	அக
அழககொடு	நக	இந்தமாயை	கந
அளிமகனெம்ம	கஉ	இந்தவாறைந	உகந
அறியாத	கக	இப்படிப்போல	உக
அறிவுக்கு	௭அ	இப்புவி	உஅ௭
அறுசுவை	கசஉ	இமபரின	கக
அனகமைந்	ககந	இராசத	ச0
அனுபவானந்	க0	இருவகை	உகக
அனனபா	உசஉ	இருளாக	உச0
அனனைதன	க௭	இலகக	ககசு
ஆ		இல்லையா	உஉந
ஆகமப்பிர	ககக	இவனதி	கந
ஆடவா	கசந	இவனயன்	சந௭
		இவவாறு	கநக

கைவல்லியநவநீதப்புடலகராதி.

பாடல்.	டக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
இவ்வுடன	சு0	ஒன்றுகிய	உருஅ
இன்னத்துக்கந்	உந	ஒன்றுகொள	கௌஅ
இன்னவகை	உசுஎ	ஓ	
இன்னவாற	சஅச	ஓயந்தகனா	சசுஎ
ஈ		க	
ஈசாகாரிய	கௌந	கமரையிற	அரு
ஈசனுககி	நரு	கடநீரின	அசு
ஈசனுமா	கருஉ	கடமெனு	கசு0
ஈனந்தரு	உருஉ	கண்டறிந	உருஉ
ஈன்றளித	சு	கரணமா	உருஉ
உ		கருதுமனே	கருந
உண்டுநங்	உஎஅ	கருப்பை	உஉசு
உதவுமபுவி	உருசு	களங்கமற	கருந
உத்தம்குரு	கரு0	களனமு	கருந
உத்தமமெனாபு	நசு	கறடனைவந்	சுரு
உருக்கியதரா	கஉசு	கா	
உருவங்களி	உருந	காமமாசிகள	ச0க
உலகமான	சகரு	காமிபத்தவ	சுசுஉ
உனமுகம்	கஉரு	காரணசரி	சுரு0
எ		காரியங்க	உருஉ
எத்தனைநா	சுசு	கானனா	ககஉ
எரிகினற	கஉஅ	கி	
எல்லாங்கன	எஅ	கிளாமக	சசுரு
எல்லாசசீவ	கருந	கு	
எவருடை	எ	குசனறனை	உசுசு
எவனாகிலு	உசுஉ	குரவாசிகா	கௌசு
எனவுரைத்	சகௌ	குலவுசம்குரு	நசுந
எனமனந்	கசுஅ	குளிரிளக	உசுரு
என்னபுண	ந0சு	கே	
என்னுடை	அ	கெடலான	உசுஎ
என்னுமா	ந0சு	கே	
என்னைத்தா	உந	கேவலநீலை	ருஎ
ஏ		கை	
ஏகமாய்	கருசு	கைதவங்	கசுரு
ஏழமாயா	நௌ	சு	
ஐ		சகமதி	ருரு
ஐந்துதமு	சஉ	சடமதா	உ0சு
ஐயன்	சுஉ	சடமான	உருரு
ஐயர்களை	கசுசு	சட்டிசு	சுருசு
ஐ		சத்திசத்தனை	உஉஉ
ஐயநிதி	நஉ	சத்தேசித	உஎக

கைவலஸியநவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல.	பககம.	பாடல.	பககம.
சுததொடுசிற	எந	தத்துவநூனம்	ந0ச
சாததம்புருட	ககசு	தத்துவத்தின	உஅக
சமநதமம்	கஉ	தத்துவப்பத	அஅ
சருவமுத்தியை	உரு	தத்துவவனு	கௌ
சாதனமினறி	சுசு	தத்துவவிசா	சுசு
சு	சுசு	தத்துவவிளக	நக0
சுருசு	உக	தாபபணத	அசு
சிட்டராபுகழ	உஅஅ	தனபதியலலா	கஉந
சிட்டனிய	கூந	தன்னையுந	உஉ
சித்துநான	ந0உ	தாபபரிம	உசுசு
சிரவணப	கந	தாமதமிரா	உநச
சுவசொந	கசுசு	தாலத்தின	உசு
சிறநதநன	கௌ0	தானனறி	உநஉ
சு	சுசு	தானிகா	ரு0
சுரியவீச	சுசு	தி	
சுவபேதங்கள்	கசுசு	திருமுநத	கௌக
சுவனமு	க0ௌ	தினமுமண	ககக
சு	சுநசு	தி	
சுததமாரு	சு0	திருராய	க0க
சுத்தில	உௌசு	து	
சுருதியுத்தி	ருௌ	துரியிலந்	உஅந
சுமுத்தியிடி	சுசு	துருத்திமா	ககௌ
சு	சுசு	துாசசங்க	உஅ0
சுசுசுமசக	சுசு	துளங்கு	கஅரு
சு	சுசு0	து	
செயகையு	உநக	துங்குரு	உருசு
செனமாந்த	க0ந	துடனத	சுசு
செனறது	க0ந	துலருசுசும	ௌசு
சு	கசுசு	துலம்மரு	சுந
சொநபரு	உகரு	தே	
சொரபபன	ககக	தேசுமான்	சுஅ
சொலலிய	கக	தேரிதரும	கசுசு
சொனனது	கக	தே	
சு	உஉக	தேகத்தனல	கநக
சுானங்காரண	க00	தேகமல்லாம	உசு
சுானமா	க00	தோ	
சு	க00	தொடாவபந	உஅ
தருசமா	கருஅ	தோ	
தடத்து	கரு	தோறமமாருசத்திதன்	நஅ
தடைகளே	கரு	தோறமமாருசத்திதானே	ரு

கைவல்லியநவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல.	பக்கம்	பாடல.	பக்கம்.
ந			
நாரின்மன	கருக	பிறிவதெப்படி	எக
நராசுழி	கசரு	பின்னேமுவ	க(ச)
நலமெய	சஎஎ	பு	
நல்லவனே	கருக	புண்ணிப	சுஎ
நறகருத்து	கசக	புல்லாபுசுழ	உஎக
நனவுகண்ட	உரு	புலியுமனு	உசஅ
நனமையா	கக()	பு	
நா		புச்சியவ்	எடு
நாசசசரீர	உருஅ	புரிகளு	உருஅ
நாலாமழ	உருரு	பூன்றமாம	ருக
நானென	ருரு	பே	
நானென்ற	உசுச	பேதசனம்	கருஉ
நீ		பேதமான	அஉ
நிசமானது	உசுடு	பொ	
நித்தியமழ	உசுச	பொய்யை	உசுச
நித்தியவனித்	கஉ	பொல்லாத	உஅஎ
நிரக்குண	உசுஅ	பொறுமை	க(அ)
நிறைந்தவா	உசுரு	பொன்னில	ச
நீ		பொ	
நீநானென	சுச	பொகத்தில	உருக
நெ		பொசமாரு	ககஉ
நெய்யும்	உருஎ	பொனசனம	சஅக
ப		ம	
பகையாசனன	உசச	மதுரமான	அடு
பஞ்சகோசமும	எச	மதுவிறைச	க(ச)
பஞ்சினையுழித்	கடுஎ	மந்தமுநீ	உஅக
படமுதாலும	சஅ	மந்திரமூ	சசு
படாந்தவே	கடு	மரங்குள	சச
பத்தியும்	கஅஉ	மலழமைந	உகஉ
பந்தமனை	உசுஉ	மறறைமுப	கஉ()
பலகனையும	உஎரு	மனதுசத	க(ரு)
பனையு	அஎ	மனத்திரு	உசுச
பா		மனநாசரு	கருரு
பாவிமந்த	உசுடு	மனுடன்	சுக
பி		மனைசுஞ	அஅ
பிரமஞானி	கடுரு	மனைவிலங்குறு	கஎஎ
பிரமபாவனை	சுஎ	மா	
பிரமமாந்தனை	சுரு	மாயையென்பது	உகரு
பிரமரூப	உருஅ	மாயையென்பதேது	உகச
பிரமரூப	உசுரு	மானஞ்சிற	உருடு

கைவல்லியாவநீதப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பகசம்	பாடல்.	பகசம்.
மு		வணங்குநீன	கசு
முத்தனே	கசு	வந்ததோரி	நுரு
முத்தநிலகி	கசுரு	வா	
முந்தவகண்ட	உஎஎ	வாசுகியநத	கஉஉ
முந்தியசங்கை	கஉசு	வாதனுவசத்	உசுஅ
முற்புவிமூ	உஅஉ	வாயுஸதம்ப	உஉசு
முன்புகலதச	எரு	வாராயென்	உக
முன்னிலங்	உஅசு	வி	
மு		விடயசுக	உசுந
மூவராம	கஎஉ	விண்ணொன்றே	சுசு
மே		விதகியாநந	நுருசு
மெய்யுந	கசுந	விருத்திகளடக்க	உசுசு
மே		விருத்திஞா	சுசுசு
மேவுமண	உஉஎ	விருத்தியும்	கஉசு
மோ		விவகாரவே	கநஅ
மோகவிருள	உஎரு	வினவுமிடத	உஎஎ
யோ		வீ	
யோகஞா	கசுசு	வீடதாமபரி	உருசு
வ		வீயாதசத	உஎஉ
வகுத்தகன	உருசு	வே	
வருசுகமில்	கநரு	வேகினற	உசுரு
வடநூலவல	அந	வேடமாறி	கஅந

கைவல்லியாவநீதப்பாடலகராதி

மு த ற ம.

சென்னை 12

